RTÜK
RADYO ve TELEVİZYON ÜST KURULU

TELÂFFUZ SÖZLÜĞÜ

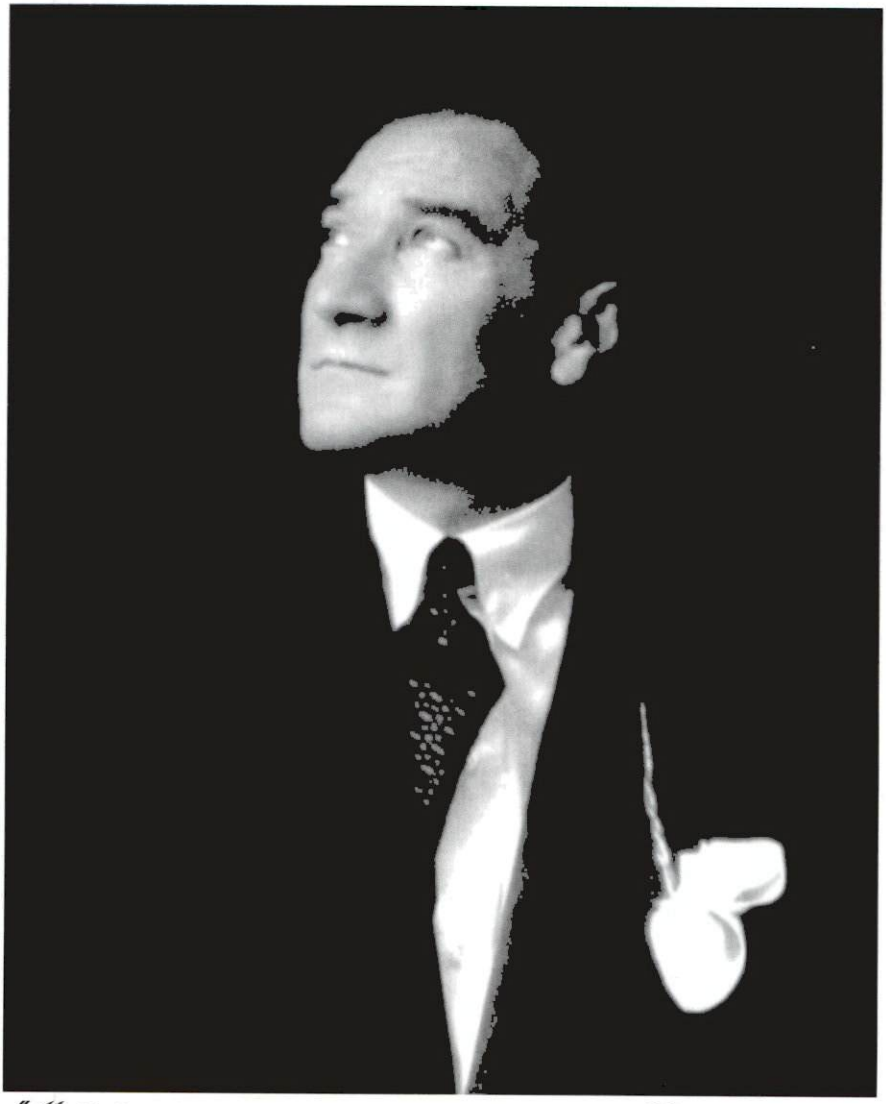
Şener METE

RTÜK
RADYO ve TELEVİZYON ÜST KURULU

TELÂFFUZ SÖZLÜĞÜ

Şener METE

Bu eser Radyo ve Televizyon Üst Kurulu'nun katkılarıyla hazırlatılmıştır.

"Milli his ile dil arasındaki bağ çok kuvvetlidir. Dilin milli ve zengin olması, milli hissin gelişmesinde başlıca müessirdir. Türk dili, dillerin en zenginlerindendir yeter ki bu dil şuurla işlensin."

Mustafa Kemal Atatürk

ÖNSÖZ

Dil, milletleri millet yapan unsurların başında gelmekte, milli birliğin ve bütünlüğün temelini oluşturmakta ve dildeki yozlaşma, dille sınırlı kalmayıp milli değerler sisteminin tümünün yara alması ile sonuçlanabilmektedir.

Radyo ve Televizyon Üst Kurulunun araştırmalarına göre, ülkemizde günlük ortalama televizyon seyretme süresi beş saati bulmaktadır. Şüphesiz kitle iletişim araçlarında kullanılan dil, izleyici ve dinleyicileri, özellikle de çocukları etkileyecektir. Türkçe'nin gerek yazı ve konuşma dili olarak yapısının korunarak zenginleştirilmesi ve gerek sosyo-kültürel dinamiklerle uyumlu şekilde kendisini yenilemesi konusunda radyo ve televizyon yayın kuruluşlarına önemli görevler düşmektedir.

Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanunun 4. maddesinin giriş bendinde "Yayınların Türkçe yapılması esastır" denilmekte ve aynı maddenin (h) bendinde de, "Türkçe'nin özellikleri ve kuralları bozulmadan konuşma dili olarak kullanılması; milli birlik ve bütünlüğün temel unsurlarından biri olarak çağdaş kültür, eğitim ve bilim dili halinde gelişmesinin sağlanması" hükmüne yer verilmektedir. Bu yasal düzenleme; radyo ve televizyon yayın kuruluşlarına çok önemli bir sorumluluk yüklerken, Radyo ve Televizyon Üst Kuruluna da denetleme görevini vermiştir. Radyo ve Televizyon Üst Kurulu da, milli birliğin ve kültürün hafızasının dil birliğinden geçtiği inancıyla bu görevini yerine

getirmektedir. Bu nedenle; 3984 sayılı Kanunun 4. maddesinin (h) bendine ilişkin denetime özel bir önem ve öncelik verilmektedir.

Üst Kurul, sadece denetimle de yetinmeyerek, radyo ve televizyonlarda Türkçe'nin doğru ve özenli kullanılmasına yönelik olarak orta ve uzun vadede çeşitli çalışmalar yapmaktadır. Bu çalışmalarda, radyo ve televizyon programlarını hazırlayan yapımcıların, metin yazarlarının, sunucuların ve muhabirlerin eğitimi öncelikli olarak ele alınmaktadır. Türk Dil Kurumu Başkanlığı ile işbirliği halinde bölgesel ve yerel radyo ve televizyon yayıncıları için seminerler düzenlenmekte ve bu seminerlerde yayıncılara Türkçe'nin doğru ve özenli kullanımı konusunda bilgiler verilmektedir.

Üst Kurul, radyo ve televizyon kuruluşlarını, yayınlarında Türkçe'yi doğru ve özenli kullanmaları konusunda sürekli olarak desteklenmektedir. Bu kapsamda Türkçe'yi konu alan bilimsel çalışmalar kitap haline getirilmekte ve metin yazarlarının, program yapımcılarının, sunucuların ve muhabirlerin istifadesi için yayın kuruluşlarına dağıtılmaktadır. Radyo ve Televizyon Üst Kurulu ve Türk Dil Kurumunun işbirliğiyle gerçekleştirilen Radyo ve Televizyonlarda Türkçe'nin Kullanımı konulu çalışma özellikle haber bültenlerinde kullanılan kelime sayısının ne kadar sınırlı olduğunu ortaya koymuştur. Yayınlarda Türkçe'nin zengin kelime hazinesinin değerlendirilmesi amacıyla Türk Dil Kurumu tarafından hazırlanan Türkçe Sözlük tüm yayın kuruluşlarına dağıtılmıştır.

Ayrıca radyo ve televizyon programlarında Türkçe'nin yanı sıra diğer dillerin de doğru okunmasının hem Türkçe'ye hem de diğer dillere

saygının bir gereği olduğundan hareketle, bu eserin yazarı tarafından kaleme alınan ve yabancı dillerdeki özel adların nasıl okunacağını gösteren "Okunuşlar" isimli eser de Radyo ve Televizyon Üst Kurulu tarafından kitap haline getirilerek, özellikle haber sunucularının istifadesi için tüm yayın kuruluşlarına dağıtılmıştır.

Radyo ve Televizyon Üst Kurulunun Türkçe'nin doğru ve özenli kullanılmasına verdiği önemin en somut göstergelerinden biri de "Radyo ve Televizyon Üst Kurulu Güzel ve Doğru Türkçe Kullanımı Ödülleri"dir. Üst Kurul radyo ve televizyonlarda Türkçe'nin doğru ve özenli kullanımını teşvik etmek amacıyla, kuruluşundan bu yana ilk kez radyo ve televizyon yayıncılarına verilmek üzere Türkçe ödülleri ihdas etmiştir.

Şener Mete'nin seçilmiş 12 bine yakın sözcüğün doğru seslendirilmesi amacıyla hazırladığı "Telaffuz Sözlüğü" adlı değerli eserinin de, radyo ve televizyon sunucularının, muhabirlerinin, metin yazarlarının ve program yapımcılarının çalışmalarına ışık tutacağına inanıyor, kendisine Türkçe'ye yaptığı bu değerli katkıdan dolayı tüm Üst Kurul Üyeleri adına teşekkür ediyorum.

Dr. A. Zahid AKMAN
Radyo ve Televizyon Üst Kurulu Başkanı

SPİKERLER VE MUHABİRLERE...

Değerli meslektaşlarım;
7 yılı aşkın bir zamandır hazırladığım Telâffuz Sözlüğü'nün kısaltılmış bir örneğini bilgilerinize sunuyorum.
Bu çalışma, fonetik yazım olmamakla birlikte, dilimizde mevcut 45 sesin 40'ını alfabemizdeki harflerin büyük-küçük veya aksanlı kullanımıyla okunuş kolaylığı sağlamaktadır.
İnce seslerle nispet i'lerine şapka konularak 43 sese ulaşılmış, yarım ve tam vokal uzunluk işaretleriyle de 45 sesin tamamı sözlükte yer almış bulunmaktadır.
Geçiş sesi (~) işaretiyle de profesyonel tiyatrocuların çıkardığı 84 sesin sesliden sesliye geçişi yoluyla 73'üne ulaşılmaktadır.
Sözlükte, kapalıya yatkın ve açığa yatkın (e) sesleri yer almamıştır. Bu ayrımı yapmanın oldukça zor ve kişiden kişiye, metinden metine, hatta zamandan zamana değişiklik gösterdiği dikkate alınırsa bu seslerin yer almayışı eksiklik olarak görülmez sanıyorum.
Sözlüğün hazırlanmasında, mesleğe başlarken gördüğümüz kurstaki değerli hocalarım ve rahmetle andığım Nadide Köksal ve Müberra Yetkin ile Sayın Yılmaz Tok'un öğretileri önemli bir ışık olmuştur.
Kamus-ı Türkî, Türkçe-Osmanlıca Lûgat, Türkçe sözlükler ve çeşitli ansiklopedilerle edebiyat kitaplarından yararlanarak hazırlanan sözlükteki bazı kelimelerin söyleyişlerinin, aradan geçen uzun yıllar içinde açıklık-kapalılık veya uzunluk-kısalık bakımından değişiklikler gösterdiğini fark ettim. Yıllar önce tam vokal uzun dediğimiz bazı sözcüklerdeki uzunluklar kısalmış, bazı açık ve kapalı e'ler normal e'ye dönüşmüş ve bazı kalın a sesleri de normal a haline gelmiştir.
Hatta bazı sözcüklerin anlamları dahi değişime uğramıştır. Bu da sözcüklerin olduğu kadar söyleyiş biçimlerinin de gelişen ve değişen bir olgu olduğunun kanıtı olarak önümüze çıkmaktadır.
Kısaltılmış bu ilk basımda sunduğum 9 bine yakın sözcüğün, seslendirmelerde önemli bir kolaylık sağlayacağını düşünüyorum.

Gözden kaçan yanlışlıklar veya yazım hatalarına karşı yapacağınız uyarılar, sözlüğün ikinci baskısı için elbette ışık tutacaktır.
Başka bir örneği bulunmayan "Telâffuz Sözlüğü", bundan sonraki benzer çalışmalara da zemin hazırlayacaktır.
Olumlu olumsuz her türlü eleştiriniz, desteğiniz veya yanlışları belirtmeniz, dilimizi daha güzel kullanmamızdaki çalışmalara kaynak olacak, bizden sonraki kuşaklara da önemli mesajlar olarak intikal edecektir.
Yararlı olmasını temenni ediyor, başarı dileklerimle saygı ve sevgilerimi sunuyorum.

Şener METE
BAŞSPİKER
Haziran 2007

GİRİŞ

21. yüzyıla girerken ülkemizde özel radyo ve televizyonların yaygınlaşması, beraberinde program ve haberlerin sunumunda çeşitliliği getirdi. Farklı sunumlar adına, cümle yapılarından kelimelerin metin içindeki dağılımına, tamlamaların kullanımından sözcüklere yüklenen anlamlara değin pek çok ayrılıklar ortaya çıkmaya başladı.

Gerek muhabirler gerekse spikerler, yanlış kullandıkları sözcükler nedeniyle sıkça eleştirilirken; maksatlarını aşan tamlamaları nedeniyle RTÜK'ten uyarı alan yayın organları bile gündeme geldi.

Yaşayan Türkçe sözcüklerin kullanımındaki yanlışlar sürerken, asıl büyük facia yasalarda, terimlerde veya tamlamalarda yer alan Osmanlıca kökenli kelimelerin telâffuzunda yaşandı. Lâik, lâayık; azrail, ezrail; mâvi, mavi biçiminde okundu. Yanlış telâffuzlar, binlerce onbinlerce örneğe ulaştı.

Muhabir ve spikerler kendi mesleklerinin telâffuzunu yapamadılar. Edebiyat, coğrafi, hayvani derken a seslerini uzatmayan spikerler komik duruma düştüler.

Kapalı e sesini açık, ince l'yi kalın, kalın k'yi ince yaparak sözcüklerin anlamını değiştirdiler. İnkılâp kelimesini inkilâp yaparak, farkında olmadan devrimlere hakaret ettiler.

Ne var ki bu durumun olumlu yansımaları da oldu. Türkçe adına daha çok makaleler, kitaplar yazıldı ve hatta dernekler kuruldu. Böylece Türkçemize sahip çıkan çok geniş bir kitlenin varlığı net bir biçimde ortaya kondu. Bir yandan da Türk Dil Kurumu, internette kurduğu siteyle milyonlara ulaşarak, Güncel Türkçe Sözlüğü oluşturdu. Bu sözlüğün 105 bine yakın söz varlığına ulaşması, 50 yıl önceki 10–15 bin kelimelik "Öz Türkçe Sözlük"lere bakılırsa kıvanç vericidir.

Ancak şurası da bir gerçek ki 5000 yıllık Türk tarihi göz önüne alındığında, söz varlığımızın her yıl için ortalama kırk-elli kelime eklendiği varsayımıyla bile üçyüzbin sözcükten aşağı olmaması gerektiğidir.

Birçok ulus, 300–500 yıllık eserlerini bile günümüzde okurken; bizim, Tanzimat devrine ait romanları, şiirleri okuyamamamızın nedenini açıklamak oldukça güçtür.

Hele Atatürk'ümüzün sözlerini çeviriyle anlamak, Nutuk'un ilk Türkçe baskısını okuyamamak, o devri yaşayan dedelerimizin bile sağ olduğu günümüzde, açıklanabilir bir durum değildir.

Osmanlıca'dan günümüze intikal etmiş onbinlerce kelime tıpta, hukukta, sanatta ve politikada kullanılmaktadır.

Bu sözlük, okurların önüne zaman zaman çıkan, seçilmiş 12 bine yakın sözcüğün doğru seslendirilmesi amacıyla hazırlanmıştır. Sözlükte, söz konusu kelimelerin anlamları, mümkün olduğunca kısaltılarak ve birden fazla anlamları da eklenerek yer verilmiştir.

Spikerler, muhabirler, prodüktörler, hukukçu, öğretmen, öğrenci ve entelektüellerin ilgisini çekeceğini umduğumuz "Telâffuz Sözlüğü"nün alacağı her olumlu ve olumsuz eleştiri, bundan sonraki çalışmalarımızda bize daha çok şevk katacaktır.

8 yıl süren araştırma ve çalışmamda bana desteğini esirgemeyen can yoldaşım Nermin'e, TRT'deki çalışmamda yardımcı olan dostlarıma ve zaman zaman danıştığım değerli hocalarıma teşekkürü bir borç bilirim.

Şener METE

SÖZLÜĞÜN YAZIMINDA TUTULAN YOLLAR

1. Sözcükler, alfabetik sıralamaya göre verilmiştir.
2. Tamlamalar; çoğu Osmanlıca sözlükte olduğu gibi köke bağlı olarak değil, kullanım kolaylığı sağlamak bakımından, taşıdıkları eklere göre alfabetik dizin biçiminde sıralanmıştır.
3. Türkçe'de yalın biçimi iki heceli olup, ünlüyle başlayan bir çekim eki aldığında, ikinci hece ünlüsü düşerek tek heceye dönüşen Osmanlıca sözcükler, aslına bağlı kalınarak sıralanmıştır. (Zabıt, zaptı, zapt)
4. Açıklama sütununu mümkün olduğunca kısa ve öz tutmaya gayret edilmiştir. Ancak bazı sözcüklerin farklı anlamlar taşıdığı da göz önüne alınarak, en çok kullanılan anlamlarına dikkat çekilmeye çalışılmıştır.
5. Okuma sütununda, sözcüklerin yazımına uygun seslendirme biçimi yazılmaya çalışılmıştır.
6. Bazı sözcüklerin seslendirmesi yalın halde farklı, ek alması durumunda ya da tonlama halinde farklı olabilmektedir. Örneğin, tamlama veya çekim eki almış durumdaki sözcüklerin kök seslendirmesindeki vokal uzunluğu ile yapım eki alma halindeki vokal uzunlukları farklı olabilmektedir.
   Aynı şekilde genellikle (e) seslerinde açıklık-kapalılık farkı da ortaya çıkmaktadır. Örnek sözcüklerin, tamlama veya ek alma durumunda, seslendirme sütunu ile yazım sütunu arasında imlâ farkı olabilmektedir.
7. Örnek sözcüğün ek almış hali sözlükte yer almamışsa okunuş sütununda, ek alma durumundaki okuma biçimi yazılmıştır.

----Yukarıdaki açıklamaları örneklersek; (tezvir) sözünün okunuşu, (tezvi̱r) olarak i sesinin yarım vokal uzatılacağı bildirilerek yazılmışken aynı sözcüğün çoğul şekli olan (tezvirat), (tezvi:ra:t) şeklinde yani i ve a seslerinin bir vokal uzatılacağını belirtecek biçimde yazılmıştır.

----- Tuğ sözcüğünün ekli veya tamlamalı durumu sözlükte yer almadığından, yalın halde u sesi yarım vokal uzatılacakken okunuşu Tu:ğ olarak yazılmıştır. Bunun nedeni, hem aslının hem de sesli ile başlayan ek alması durumunda, okunuşunun belirtilmiş olmasıdır.

8. Günümüze ulaşabilen 60 bin kelimelik Osmanlıca söz varlığının, çeşitli alanlarda kullanılan 12 bininin seçilmesi, kök sözcüklerin ihmaline neden olmuştur. Örneğin Zeyn sözü; kullanım azlığı nedeniyle alınmazken, aynı köke dayalı Tezyin, Tezyinat ve Ziynet sözcükleri sözlüğe dahil edilmiştir.

   Bu durumun nedeni, eserin "okuma sözlüğü" özelliğinden taviz vermeme ve mümkün olduğunca hacmini büyütmeme düşüncesidir.

9. Gerek madde başı kelimeler ve açıklamalar gerekse okunuş sütunları, 12 punto ile dizilmiştir. Madde başı sözcüklerle okunuşlar, koyu siyah renkle belirginleşmiştir.
10. Madde başı kelimelerin yazımında Osmanlıca aslına uygun imlâ esası gözetilirken, okuma sütununda Türkçe okunuş biçiminin yazımına özen gösterilmiştir.
11. Yazımı aynı, anlam ve okunuşları farklı kelimelerin dizilişinde, kısa veya kapalı okunuşlar öne alınmıştır. Örneğin tire (karanlık) ilk sırada iken, ti:re (bulamak) sözcüğü ikinci sırada yazılmıştır.
12. Sözlükte yer yer imlâ kılavuzuna bağlı kalınmadığı konusunda eleştiriler yöneltilebilir. Bunun nedeni, aslı Osmanlıca olan sözlerin okumaya yönelik olarak sıralanmış olmasıdır. Sözlük, seslendirme ve doğru telâffuz amaçlı olduğundan, sınırlı sayıda maddeler imlâ kılavuzlarından farklı olarak yazılmıştır.
13. Maddelerin açıklanmasında yakın anlamlar virgülle, farklı anlamlar noktalı virgülle ayrılmıştır. Örneğin: Güçlü, kudretli; dinç.
14. Sözlükte Osmanlıca yazıma yer verilmemiştir. Zira sözlüğün, Osmanlıca bilenler için hazırlanmadığı ortadadır. Bunun yanı sıra unvan, ünvan gibi iki farklı biçimde okunabilen sözcüklerin standart okunuşunu verebilmek bakımından da Osmanlıca yazıma gerek görülmemiştir.
15. Bi, bilâ, lâ, nâ, adem gibi olumsuzluk veren öneklerin hem ayrı hem de yaygın biçimdeki eklentili örnekleri de sözlüğe alınmıştır.
16. Hane, zade, zede gibi bileşik kelimeler yapan soneklerin, gerek Osmanlıca'daki gerekse günümüzde yer alan örnekleri de sözlüğün kapsamına girmiştir.
17. (i) nispet eki almış sözcüklerin de günümüzde kullanılan örneklerine yer verilmiştir: turani, turabi... gibi.

18. Edat şeklinde u ve ü sesleriyle ayrılan tamlamalarda ilk sözcük sesli bir harfle biterse vu-vü şekline girmektedir. Mümkün olduğunca kullanımdan düşmüş böyle örneklere yer verilmiş olmakla birlikte (kadr ü kıymet) ve (kaza vü kader) gibi tamlamalar sözlükte yer almaktadır.
19. Aslı Arapça olan (el) harf-i tarifi, şemsi harflere göre es, eş, et, ez... biçimlerine girmektedir. Aynı şekilde tamlama durumunda ilk kelimenin seslisine göre de değişime uğramaktadır. Sözlükte, bu harf-i tarif, okunma biçimiyle yer almaktadır.
20. Okuma sütunundaki yazım şekli konusunda ayrıntılı bilgi, ayrı bir bölüm halinde verilmiştir. Önemle belirtmek gerekir ki bu sözlük, ülkemizde doğru okumaya yönelik olarak hazırlanmış ilk sistematik çalışmadır.
21. Diksiyon eğitimine yeni başlayanlar için sözcüklerin okunuşu, açıklamalar dikkate alınarak, birkaç kez yapılmalıdır.
22. Okuma sütunundaki yazım mantığı algılandıktan sonra sözcüklerin telâffuzunun çok kolay yapılabileceği fark edilecektir.
23. Telâffuz Sözlüğünün hazırlanışı sırasında; Lise Edebiyat kitaplarında yer alan Osmanlıca sözcüklerle Anayasa, yasalar, Osmanlıca sözlükler ve Divan Edebiyatı ile Tanzimat dönemi edebiyatını yansıtan eserler taranarak, 12 binden fazla sözcük seçilmiş olup, bilinen ve özel anlamlarla açıklanarak en uygun seslendirme biçimi yazılmaya çalışılmıştır.
24. Yavuz Sultan Selim'in Kaan-ı Sahibkıran unvanı gibi sözlüklerde bulunmayan ve özel anlam yüklenen tamlama ve sözcükler, altı çizilerek sözlüğe alınmıştır.

SÖZLÜĞÜN TELAFFUZ ETMEYİ BELİRTEN ÜÇÜNCÜ SÜTUNUNDAKİ İŞARETLER VE KULLANIM BİÇİMLERİ

Yabancı dillerle ilgili pek çok sözlükte, vokaller ve konsonların telaffuzu ile ilgili olarak fonetik dizin hazırlanmaktadır.

Fonetik dizinler her dile ilişkin sözlükte farklılık gösterir. Bunun nedeni, dillerin seslerinin birbirlerinden farklı oluşu ve gırtlak kullanma özelliklerinin de bu farklılığı net bir biçimde ortaya koymasıdır. Gırtlak kullanma özelliği, dil ailelerinin temel farkından kaynaklanmaktadır. Hint – Avrupa dillerinin ses özelliklerinin gerek morfolojik, gerekse köken bakımından Ural – Altay dillerinden farkı, fonetik işaretlerde de kendini ortaya koymaktadır. Bu bakımdan Türkçe'den yabancı dile çevrilen sözlüklerde, Türkçe okunuş kurallarına ilişkin ya pek az bilgi vardır ya da bu bilgilerle Türkçe okunuşu sağlamak pek mümkün değildir. Kaldı ki seslerimizdeki kalınlık-incelik, açıklık-kapalılık özellikleri göz önüne alındığında, sözlüklerdeki fonetik yazımın ne kadar yetersiz kalacağı da ayrı bir gerçektir.

Sesbilimcilerle yaptığımız bir çalışmada, yabancı dil sözlüklerinde 29 harfimize karşılık gelen sesler için 25, sözlüğümüzde yer alan 40 ses için de 29 fonetik işaretin örtüştüğünü tespit ettik. Sesli harflerimizden ö ve ü seslerine tam karşılık veren fonetik işaret bulunmadığı gibi; ince a, ince c, açık e, kalın k ve l, nazal n ve yumuşak v seslerimizin tam karşılığı olan işaretler sözlüklerde bulunmamaktadır.

Aşağıdaki listede, seslerimize karşılık olan ve tümüyle kendi alfabemizdeki işaretlerden yola çıkarak hazırlanmış fonetik dizini, çeşitli sözlüklerde yer alan fonetik işaretlerle birlikte bulacaksınız.

A: Kalın a

Alt çene biraz aşağı indirilerek çıkarılan a sesidir. Dil, doğal duruşundan biraz yükselip dudaklar normal açıklığında, yanaklar gevşek ve alt çene biraz aşağı indirilerek çıkarılır. Art, düz ve geniş ses olarak tanımlanır. İlk çalışmalarda, abartarak çeneyi fazlaca indirmek ve böylece çıkan sesi dinleyerek kulak dolgunluğu sağlamak yararlıdır. Genellikle kalın sesli harflerle birlikte kullanılır. G, Kalın K, Kalın L ve kalın T sesleriyle yan yana gelen a seslerinin pek çoğu kalın telaffuz edilir.

Örnek sözcükler: z**A**bıta, c**A**dı, k**A**las, m**A**la, **A**lmanya, b**A**nka, d**A**ğ

Fonetik işareti : ∧

a: Normal a

Ağzın doğal halinde çıkarılan, abartma durumunda ise dudakların kulağa doğru gerilerek çıkarıldığı a sesidir. Kalın A sesine göre daha önden çıkar. Düz ve geniş sestir. Bu ses, en sık kullanılan 'doğal a'dır. Sözcüklerimizin % 80'indeki a sesidir.

Örnek sözcükler: ç**a**y, ark**a**daş, z**aa**f, z**a**pt, b**a**ğ, c**a**fc**a**f, d**a**m, eb**a**bil

Fonetik işareti: **au**

â: İnce a

Sözcük başında bulunmayan bir sestir. Sessizle birlikte kullanıldığı için de dil ve dudak hareketiyle çıkarılır. İnce a sesi, damağa doğru çıkan bir ses gibidir. Yani diğer iki a sesine göre daha önden çıkar. Bu niteliğiyle ön, düz ve geniş sestir diyebiliriz.
Örnek sözcükler: k**â**ğıt, hal**â**, k**â**r, sal**â**t, Bal**â**, cel**â**l, dal**â**let, el**â**, fell**â**h

c: Normal c

Dilin ön kısmıyla damak arasından çıkarılan sestir. Dişler birbirine yaklaşmış durumdadır. Ca, ce, co ve cö için alt çene hafifçe aşağı iner, cı, ci, cu ve cü için de dudak hareketlerinden yararlanılır.İki seslinin arasında net bir şekilde çıkar.Diş damak sesi olarak tanımlanır. Süreksiz ve yumuşak sadalı sestir.
Örnek sözcükler: **c**ici, va**c**ip, na**c**iye, lâ**c**ivert, a**c**ayip, ba**c**ı, **c**ami

Fonetik işareti: **dʒ**

C: İnce c

Dilin orta kısmının damağa değmesiyle çıkar. J'ye yakın bir sestir. Sözcük başlarında ve iki seslinin ortasında bulunmaz. Genellikle e sesinden sonra gelen c'den sonra b,d,l,m,n,r sesleri varsa ince c ortaya çıkar. Sözcüklerimizde çok az sayıda ince c sesi bulunur. Yumuşak sadalı diş-damak sesi olmakla birlikte normal c'ye göre süreklilik gösterir.
Örnek sözcükler: me**C**lis, me**C**mua, ne**C**lâ, vi**C**dan,

e: Normal e

Ağzın doğal açıklığında çıkarılan e sesidir. Normal a sesine göre alt çene daha az açık ve dil daha yukarıdadır. Sözcüklerimizdeki e seslerinin pek çoğu normal e ile söylenir. Ön, düz ve geniş sestir.
Örnek sözcükler: çiğd**e**m, ism**e**t, jülid**e**, **e**bat, **e**b**e**, k**e**yif...

Fonetik yazılışı: ɛ

è: Kapalı e

Dudaklar kulaklara doğru yakalaşıp çenenin hafifçe sıkılarak çıkarılan e sesidir. İstanbul ağzında bol miktarda kapalı e sesi bulunmaktadır. Dilin gelişme sürecine paralel olarak yıllar önce kapalı e ile söylenen pek çok sözcüğün kapalıya yatkın ya da normal e'ye dönüştüğü gözlenmektedir. Ancak kapalı e sesi, ses zenginliğimizin önemli bir parçası olup, yerinde kullanılması güzel konuşmanın da göstergelerinden biridir. Ön ve düz sestir ancak diğer e seslerine
nazaran daha dardır. Örnek sözcükler: gèce, pèncère, kèdi, devèran...

Fonetik yazılışı: **eɪ**

E: Açık e

Kapalı ve normal e sesine göre daha geniş bir sestir. Geniş ses özelliği yanı sıra ön ve düz ses özelliğini korur.
Normal e'ye nazaran alt çene biraz daha aşağı indirilir. Çenenin fazla indirilmesi durumunda abartılı bir e sesi çıkar ki Türkçe söyleyişte abartılı bir açık e sesi yoktur.

Açık e sesi, Orta Anadolu, Ege ve Akdeniz bölgesindeki bazı yörelerde sık kullanılan bir sestir. Örnek sözcükler: **E**rkek, k**E**l, vacib**E**n, s**E**rmin...
Fonetik yazılışı: **æ**

k: İnce k

Dilin orta kısmının damağın öne yakın tarafını kapatmasıyla oluşan ve sertçe çıkarılan sestir. Osmanlıca'daki kef harfinin karşılığı olup ince ünlülerle birlikte kullanılan k sesleri genellikle 'ince k'dir. Süreksiz ve sert ön damak sessizi grubuna girer.
Örnek sözcükler: **k**itap, yü**k**se**k**, güzelli**k**, **k**enar...
Fonetik yazımı: **k**

K: Kalın k

Dil sırtının damağın gerisini kapatmasıyla oluşan ve ince k'ye göre daha arkadan gelen sestir. Yumuşak seslendirmede g olarak çıkar. Osmanlıca'da kaf harfinin karşılığı olup kalın ünlülerle birlikte kullanılan k sesleri genellikle 'kalın k'dir. Süreksiz ve sert ön damak sessizi grubundandır.

Bir de Güneydoğu Anadolu bölgesinde seslendirilen ve gırtlaktan çıkan kalın k sesi vardır ki Türkçe söyleyişte bu tür ses
kullanılmaz.
Örnek sözcükler: **K**ar, **K**ış, soğu**K**, a**K**sama...

Fonetik yazımı:

l: İnce l

Dilin ucunun damağın ön kısmına değmesiyle çıkarılan sestir. Bu ses, genellikle dilimize dışarıdan girmiş sözcüklerde bulunur. İnce a sesiyle birlikte kullanılan l sesleri ince çıkarılır. Kendisinden sonra gelen o ve u seslerini de inceltme özelliğine sahiptir. Yumuşak sadalı ön damak sesidir.
Örnek sözcükler: saat**l**er, **l**imon, sürücü**l**er, **l**âle...
Fonetik yazımı: **l**

L: Kalın l

Dil ucunun ince l'ye göre damağın orta kısmına doğru değmesi ve havanın dilin yanlarını titretmesiyle çıkarılan sestir.
Kalın ünlülerle birlikte kullanılan l sesleri kalın çıkar. Türkçemizdeki pek çok sözcükte kalın l bulunmaktadır. Yumuşak sadalı ses grubundadır.
Örnek sözcükler: İstanbu**L**, a**L**tın, bo**L**u, ma**L**a...

n: Normal n

Dilin, üst diş köklerine dayanıp ayrılması ve ağız boşluğundaki titreşimle çıkartılır.
Sözcük başlarındaki tüm n sesleri 'normal n'dir. İki ünlü arasındaki n sesleri de 'normal n'dir. Yumuşak sadalı diş seslerindendir.
Örnek sözcükler: nane, ancak, niyet, ben...
Fonetik yazımı: **n**

N: Nazal n ve geniz n'si

Burada iki ayrı n sesi tek bir işarette toplanmıştır: 'Nazal n' ve 'geniz n'si. Bu sesler, sözcük başı ve sonunda bulunmaz. İki ünlü arasında bulunan n sesleri de 'nazal' veya 'geniz n'si olmaz.

'Geniz n'si; n sesinin genizden gelir gibi takıntılı olarak çıktığı sestir. 'Geniz n'si çıkarken dil damağa yapışır. Orta Anadolu konuşmasında sıklıkla kullanılan n sesine benzer. Kendisinden sonra g veya k gibi dil-damak sesi varsa n sesi, geniz n'sine dönüşebilir. Yumuşak sadalı geniz sesidir.

Örnek sözcükler: a**N**kara, ahe**N**k, re**N**k, heve**N**k...

Fonetik yazımı : ŋ

Nazal n; n sesinin burundan gelir gibi 'geniz n'sine göre daha önden çıktığı sestir. Kendisinden sonra diş-dudak sesi olan f, v; diş sesi olan s,ş,z sesleri gelen n seslerinin 'nazal n'ye dönüşme olasılığı oldukça yüksektir. Yumuşak sadalı sestir.

Örnek sözcükler: ko**N**ya, kü**N**ye, pa**N**zehir, ü**N**si...

t: İnce t

Dilin üst dişlerin arkasına değip açılmasıyla meydana gelir. Genellikle ince t, kendisinden önce veya sonra ince ünlü varsa kullanılır. Sert ve süreksiz diş sesi grubundandır.
Örnek sözcükler: **t**ane, ken**t**, emniye**t**, me**t**in...
Fonetik yazımı: **t**

T: Kalın t

Dilin üst diş köklerine çarpıp açılmasıyla çıkar. Kalın ünlülerle birlikte kullanılan t seslerinin pek çoğu da kalın t'dir.
Osmanlıca'daki ت harfinin karşılığı olan sestir. Sert ve süreksiz diş sesi grubundandır.
Örnek sözcükler: zabı**T**, ağus**T**os, kur**T**, kurul**T**ay...

u: Normal u

Dudakların küçük bir yuvarlak haline getirilip, dilin serbest bırakılmasıyla çıkarılan sestir. Art, yuvarlak ve dar sesler sınıfına girer. Türkçe kelimelerdeki u seslerinin hemen tamamı, 'normal u'dur.
Örnek sözcükler: **uğu**r, mecb**u**r, c**u**ma, b**u**...
Fonetik yazımı : ʊ

û: İnce u

Dudakların küçük bir yuvarlak haline getirilip, dilin yandaki sessiz harfe göre kullanılarak çıkarıldığı sestir. Normal u'ya göre daha önden söylenir. Ancak yuvarlak ve dar ses özelliğine sahiptir.
Örnek sözcükler: r**û**ya:, g**û**ya:, l**û**tuf, n**û**şetmek...

v: Normal v

Ön üst dişlerin alt dudağa dokunmasıyla çıkarılır. Sözcüklerimizin başındaki tüm v harfleri normal v olarak seslendirilir. İki ünlü arasındaki v sesleri de normaldir. Kelime ortasında ve sonunda da bulunur. Sürekli ve yumuşak sadalı diş dudak sesi grubundandır.
Örnek sözcükler: **v**ali, a**v**eylâ, **v**apur, a**v**lamak...
Fonetik yazımı: **v**

V: Yumuşak v

Dilin serbest durumunda alt ve üst dudağın hareketi ile çıkarılır. İki sesli arasında ve sözcük başlarında bulunmaz. Sürekli ve yumuşak sadalı dudak sesidir.
Örnek sözcükler: baş**V**uru, gâ**V**ur, ke**V**gir, na**V**lun...
Fonetik yazımı: **w**

: : Bir vokal uzatılan ses

Dilimizdeki ünlü seslerden bazıları gerek anlam ayrılığını belirtmek, gerekse Osmanlıca'daki hecelerin uzatma harfleriyle yazılması sonucu uzatılarak okunur. 'Nispet i'si denilen uzatmalı i seslerinde de ses bir vokal uzatılır. Bir vokal uzatma demek, aynı ünlüden ikisi yan yana gelmiş gibi okumak demektir.
Örnek sözcükler: ma:ni, hava:i, ga:lip, a:ni...
Fonetik yazımı : :

_ : Yarım vokal uzatılan ses

Dilin gelişiminin bir sonucu olarak, bazı sözcüklerde bir vokal uzatma, giderek daha kısa uzatmaya dönüşmektedir. Yarım vokallik uzatma, ağızlarda yerleştikçe tam vokallik uzunluk, kulağı tırmalar olmuştur. Bazı sözcüklerdeki tam vokal uzun olan ünlü sesler, ek aldıklarında yarım vokallik uzatmaya dönüşmektedir.
Örnek sözcükler: zağ**a**r, zeb**u**r, tayyar, kuvayı mill**i**ye...

/ : Keserek okuma

Osmanlıca'da kullanılan, ayn ve hemze denilen sessiz harfler, okunuşta genellikle heceyi belirtecek tarzda kesme varmış gibi değerlendirilir. Bu nedenle Osmanlıca'dan dilimize kalan bu sözcüklerin okunuşunu belirtmek için / işareti kullanılmıştır. Ayrıca bazı sözcüklerde yan yana gelen iki ünlünün varlığını okurken belli etmek gerekir. Bu tür zorunlulukları belirtmek için kelimelerde / işareti yer almıştır.

Arapça ve Farsça kökenli tamlamalarda vurgu, genellikle tamlayanın son hecesindedir. Bu tür vurguları belirtmek için de sözlüğümüzde / işareti kullanılmıştır.

Örnek sözcükler: lâ/ik, za/af, sa/at, sür/at...

~ : Geçiş sesi

İki sesli harfin yan yana gelişi seslendirmede bunları keserek ifade etmeyi gerektirmeyebilir. Bu durumda, ünlüden ünlüye yumuşak bir geçiş yapmak gerekir. Yumuşak geçişleri belirtmek için sözlüğümüzde ~ işareti kullanılmıştır. IPA (Uluslararası Fonetik Alfabe), bu sesi varyant olarak tanımlamıştır. İngilizce fonetik dizinde, sesliden sesliye geçişte kullanılan birden fazla varyant işareti kullanılmaktadır.

Örnek sözcükler: beddu~a, mani~a, ka~ide, rabi~a...

Fonetik işaretleri : əʊ, aʊ, ɪə, eə, ʊə

OKUMA SÖZLÜĞÜNÜN TELÂFFUZ SÜTUNUNDAKİ ÖZELLİKLER (ÖZET)

A: Kalın a; **a**: normal; **â**: İnce a
C: İnce c; **c**: normal c
E: Açık e; **e**: normal e; **è**: Kapalı e
K: Kalın k; **k**: ince k
L: Kalın l; **l**: ince l
N: Nazal veya geniz n'si; **n**: normal n
o: Normal o; **ô** İnce o
T: Kalın t; **t**: ince t
u: Normal u; **û**: İnce u
v: Normal v; **w**: Yumuşak v
~ Geçiş sesi ; **:** Tam vokal uzunluk ; **-** : Yarım vokal uzunluk
/ : Keserek veya vurgulayarak okuma

KISALTMALAR:
Bkz: Bakınız
Coğ: Coğrafi terim
Çğl: Çoğul
Dilb: Dilbilim
Dilbil: Dilbilgisi
Dr: Doktor
Edb: Edebiyat
Hz: Hazreti
Mec: Mecaz anlam
Örn: Örneğin
TDK: Türk Dil Kurumu
Prof: Profesör
Yy: Yüzyıl

A

Ab	1- Su 2- Parlaklık.	**a:b**
Aba	1- Yünden yapılmış kaba kumaş 2- Aba kumaşından yapılan bol ve geniş giysi.	**aba**
Abad	Mamur, bayındır	**a:ba:d**
Abadan	1- Mamur edilmiş. Bayındır yer 2- İran'da şehir	**a:ba:dan** **Abadan**
Abani	Bir çeşit beyaz kumaş	**aba:ni:**
Aba-puş	Aba giyen dervişler için kullanılır	**aba:pu:ş**
Abaza	Karadeniz'in doğu sahilleri ile Kafkas Dağları arasında yaşayan halk.	**AbAza**
Abbas	1- Aslan 2- Hz. Muhammed'in amcası 3- Erkek adı.	**Abbas** **Hz.Abbas** **Abbas**
Abbasi	Irak ve Mısır'da Emevilerden sonra kurulan İslâm devleti	**abbA:si:lEr**
Abd	Kul. Köle	**abd**
Abdal	Dünya ile ilgisini kesip Allah sevgisine bağlanmış olan. Derviş.	**Abda:L**
Ab-dest	Din icabı olarak belirli kuralları olan yıkanış	**abdest**

Abdest-hane	Helâ, tuvalet	**abdèsta:ne**
Abdestlik	Kısa bir cüppe türü	**abdèstlik**
Abdülaziz	1- Osmanlı'da padişah. (1830–1876) 2- Erkek adı.	**abdülaziz**
Abdülhamid	1- Osmanlı'da hüküm sürmüş iki padişah 2- Erkek adı.	**abdülhamit**
Abd-ül kadir	1- Allah'ın kulu 2- Erkek adı	**abdülKa:di:r** **abdülKA:dir**
Abdülmecid	1- Osmanlı'da bir padişahın ve son halifenin adları 2- Erkek adı.	**abdülmecit**
Abes	Boş, saçma, gereksiz	**abes**
Ab-ı hayat	1- İçeni ölümsüzlüğe kavuşturduğu söylenen su 2- Tasavvufta ilahi aşk.	**A:bıhaya:t**
Ab-ı kevser	Cennet suyu	**A:bıkèvser**
Ab-ı nab	Şarap	**A:bına:b**
Abi	1- Çekinen, nazlanan 2- Açık mavi 3- Galat olarak ağabey	**a:bi:** **a:bi**
Abid	1- Kullar, köleler 2- Kıvılcım 3- İsim	**abi:d** **a:bi:d**
Abide	Eser, anıt	**a:bide**
Abidevi	Anıtsal	**a:bidevi:**
Abiye	1- Güzel, zarif 2- Yüzünü örten utangaç kadın	**abiye** **a:biye**
Abraş	1- Alacalı at 2- Vücudunda sam lekesi bulunan kişi.	**abra:ş**
Ab u hava	İklim	**a:bıhava:**
Abus	Somurtkan, asık suratlı	**Abus**

Ab ü tab	1- Güzellik, parlaklık 2- Yol 3- Ağustos.	**a:büta:b**
Acaba	Kuşku, merak ve tereddüt belirteci	**acab<u>a</u>**
Acaib	Tuhaf, garip	**aca:yip**
Acaib-i seb'a-i alem	Dünyanın 7 harikası: Mısır'daki piramitler, Babil'in asma bahçeleri, Olimpus'taki Zeus heykeli, Rodos heykeli, Halikarnas'taki Mosoleus'un anıt mezarı, Efes'teki Artemis mabedi, İskenderiye'deki deniz feneri.	**Aca:/ibi seb/a:yi a:lem**
Aceb	Acaba	**acep**
Acele	Çabuk, çabukluk, tez, ivedi	**acèle**
Aceleci	Çabuk davranan	**acèleci**
Aceleten	Pek çabuk	**acèletEn**
Acem	İranlı	**acem**
Acem-ane	İranlılar gibi	**acèma:ne**
Acem-aşiran	Türk müziğinde bir makam	**acèmaşi:r<u>a</u>n**
Acem hanı	İran sultanı	**acem ha:nı**
Acemi	1- Tecrübesiz, toy 2- Bir işin yabancısı.	**acem<u>i</u>**
Acemi ocağı	Yeniçeri olacak devşirme çocukların yetiştirildiği yurt	**acemi~oc<u>a</u>ğ**
Acem-istan	İran	**acemist<u>a</u>n**
Acem-kürdi	Türk müziğinde bir makam	**acemkürdi:**
Acem-lâlesi	Saksıda ya da tarlada üretilen bir süs bitkisi	**acemlâ:lesi**
Acem-puselik	Türk müziğinde birleşik bir makam	**acembu:selik**

Aceze	Zayıflar, kimsesizler, düşkünler, acizler	**aceze**
Acibe	Tuhaf, ilginç, alışılmamış, görülmemiş şey	**aci:be**
Acil	Acele. Geciktirilmesi telâfisi mümkün olmayan sonuçlar doğurabilecek durum. İvedi.	**A:cil**
Acilen	Gecikmeden, çok çabuk, hemen	**a:cilEn**
Aciz	Borcun vaktinde ödenmemesi	**aciz**
Aciz	1-Zayıf 2- Eli erip gücü yetmeyen 3- Beceriksiz, kabiliyetsiz.	**a:ciz**
Aciz-ane	1- Acizcesine, beceriksizcesine 2- Tevazu, alçakgönüllülük ve nezaket sözcüğü.	**a:ciza:ne**
Acul	Aceleci, çabuk iş yapan, beklemeyen, tez canlı	**acû:l**
Acul-ane	Aceleci gibi. Acele edene yakışan tavır	**acûla:ne**
Acuze	Kocakarı. Cadı. Huysuz, çirkin ve yaşlı kadın	**acu:ze**
Acz	Beceriksizlik, yapamamak	**acz**
Ad	Hz. Hud zamanında Allah tarafından helâk edildiğine inanılan Arap kavmi.	**A:d**
Ada	1- Dört tarafı suyla çevrili kara parçası 2- Sınırlanmış arazi.	**ada**

Ada	Düşmanlar	**a:da**
Adab	Usuller, yol-yordam, kurallar. Töre	**a:dap**
Adab-ı muaşeret	İnsan yaşamına ilişkin nezaket kuralları. Görgü	**a:da:bımu~a:şeret**
Adab-ı umumiye	Genel ahlâk kuralları	**a:da:bı umu:miye**
Adak	Arzulanan bir şeyin olmasına karşılık olarak yapılması vaad edilen iş veya kesilen kurban.	**AdaK**
Adale	Kas	**adaLe**
Adale-i kalb	Yürek kası	**adaLeğiKalb**
Adalet	1- Haklılık, doğruluk, türe 2- Kanunların herkese eşit olarak uygulanması. Hakkaniyet 3- Kadın adı.	**ada:let**
Adalet-kâr	Adaletli, adil	**ada:lètkâ:r**
Adalet-name	Tahta çıkan padişahın, halka adaletle hükmedeceğini bildiren fetvası.	**Ada:lètna:me**
Add	Sayma, sayılma, itibar görme	**ad**
Addetmek	Saymak, kabul etmek	**addetmek**
Adeden	Sayıca	**adedEn**
Adem	1- Yokluk, hiçlik, ölüm 2- Boşluk.	**adem**
Adem	1- İlk yaratılan insan ve ilk peygamber 2- Erkek adı.	**a:dem**
Adem-i ifa	Yapamama, yerine getirememe	**ademi ifa:**
Adem-i lüzum	Gereksizlik. Sözleşme yapanlardan birinin tek taraflı olarak akdi bozması.	**Ademilüzu:m**

Adem-i merkeziyet	1- Merkezî olmayan, çok merkezli idare 2- Merkezsiz yönetim.	**AdemimErkeziyét**
Adem-i mes'uliyyet	Sorumsuzluk	**ademimès/u:li:yet**
Adem-i te'diye	Ödememe	**ademitè:diye**
Aden	Yemen'in Başkenti	**adEn**
Adet	Sayı, tane	**adet**
Adet	1- Görenek, gelenek, usul, alışkı 2- Kadınlarda aybaşı hali.	**a:dèt**
Adeta	Enikonu, hemen hemen, basbayağı, sanki	**a:dèta:**
Adeten	Adet olduğu üzere	**a:dètEn**
Adi	1-Bayağı, sıradan 2- Alt, aşağı.	**a:di:**
Adil	1- Doğru, adaletli, haklı 2- İsim.	**a:dil**
Adilane	Doğrulukla, eşit, hakça	**a:dilâ:ne**
Adilcevaz	Bitlis'te ilçe	**a:dilcevaz**
Adile	1- Adil kadın 2- Kadın adı.	**a:dile**
Adli	Adaletle ilgili, türel	**adli:**
Adliye	Hukuk ve adalet dairesi. Mahkeme	**adliye**
Adn	Ahiret bahçesi	**adn**
Af	Bağışlamak	**af**
Afaki	Havai; dereden tepeden, gelişigüzel (Bu sözcük, "objektiflik" anlamını taşırken, galat olarak"temeli olmayan" biçiminde yerleşmiştir. Olumsuz ifadelerde kullanılır. Örn: "Böyle afaki suçlama yapmayın.", "Afaki konuşmayın")	**a:fa:Kî:**

Afat	Musibetler, felâketler	**a:Fa:T**
Aferin	Bravo... Yaşa... Tebrik ederim...	**a:ferin**
Afet	1- Büyük felâket 2- Önüne geçilemeyen deprem, sel, çığ gibi doğal olaylar 3- Çok güzel kadın. Dilber.	**a:fet**
Afet-i ab	Denizkızı	**a:feti a:b**
Afet-i devran	Zamanın en güzel kadını (Âşıklar kullanır)	**a:fetidèvra:n**
Afet-nümun	Felâket gösteren	**a:fetnümu:n**
Afet-zede	1- Musibet görmüş, mahvolmuş 2- Yangın, deprem, sel, çığ gibi olaylardan etkilenmiş.	**a:fetzède**
Affetmek	Bağışlamak	**affetmek**
Aff-ı umumi,	Genel af	**affı/umu:mi:**
Afgan	Afganistanlı	**Afgan**
Afif	İffetli, namuslu	**afi:f**
Afife	Kadın adı	**afi:fe**
Afitab	1- Güneş 2- Güzel yüz 3- Kadın adı.	
Afiyet	Sağlık, esenlik	**a:fiyet**
Afsun	Büyü	**afsun**
Agâh	1- Bilgili, bilir, uyanık 2- Erkek adı.	**a:gâ:h**
Agâh efendi	Türkiye'de ilk özel gazeteyi çıkaran fikir adamı	**a:gâhefEndi**
Aguş	Kucak	**a:gu:ş**
Ağa	1- Büyük erkek kardeş 2- Reis. Eşraf. Büyük toprak sahibi.	**ağa**

Ağyar	1- Yabancılar, eller, başkaları 2- Yar olmayanlar.	**a:ya:r**
Ah	1- "Yazık !" , "Tüh!" 2- İç çekmek.	**ah**
Ah	Beddua	**a:h**
Ahad	1- Bir 2- Erkek adı.	**ahat**
Ahadiyyet	1- Allah'ın tek olması 2- Birlik âlemi.	**aha:diyet**
Ahali	Bir yerde oturanlar. Halk	**aha:li:**
Ahar	1- Başkası, özge 2- Hattatların kâğıt cilaladıkları özel bileşim.	**a:har**
Ahbab	Dost, arkadaş; tanıdık; sevilen, sayılan	**ahba:b**
Ahbar	1- Haberler, söylentiler 2- Âlimler, bilginler.	**ahba:r**
Ahd	Söz vermek, yemin, ant	**ahit**
Ahd-i atik	Hz. İsa'dan önceki peygamberlerin kitapları	**ahdi/ati:k**
Ahd-i cedid	Hz. İsa'dan sonraki kutsal kitaplar	**ahdicedi:d**
Ahdi	Sözleşme. Antlaşmaya göre olan	**ahdi:**
Ahd-ü peyman	Antlaşma. Söz verme	**ahdüpèyma:n**
Ahen	Demir. Zincir	**a:hen**
Ahenk	1- Uyum 2- Armoni.	**a:hèNk**
Ahenk-dar	Uyumlu	**a:hèNkda:r**
Aheste	Yavaş, ağır	**a:heste**
Ahfad	Nesil, soy. Torunlar	**ahfa:d**
Ahi	13.yy'da oluşan mesleki ve tasavvufi örgüt	**ahi:**
Ahibba	Dostlar, ahbaplar	**ahibba:**
Ahid	Söz vermek. Yemin	**ahit**

Ahidname	Anlaşma tutanağı. Antlaşma. Sözleşme; kontrat	**ahitna:me**
Ahir	En son, sonda, sonuncu	**a:hir**
Ahiren	Sonradan; son günlerde	**a:hirEn**
Ahiret	Öbür dünya, son	**a:hiret**
Ahirin	Sonrakiler	**a:hiri:n**
Ahir-kar	Sonuçta, neticede	**a:hirkâ:r**
Ahir zaman	1- Dünyanın son günü 2- İçinde bulunduğumuz zaman.	**a:hirzaman**
Ahize	Telefonun konuşulan kısmı, almaç	**a:hize**
Ahkam	Hükümler; emirler; yargılar	**ahkâ:m**
Ahkam-ı amire	Emredici hukuk kuralları	**ahkâ:mı a:mire**
Ahkam-ı şeriye	Şeriat kuralları	**ahkâ:mı şer/i:ye**
Ahlaf	Yeni kuşaklar. Yerine geçenler. Arkadan gelenler	**ahlâ:f**
Ahlak	1- İnsanlardaki ruh ve zihin yetkinliği ve bu yetkinliğin gelişimini amaçlayan bilim dalı. 2- Bir kişinin huy ve karakteri 3- Güzel huylar.	**AhlâK**
Ahlaken	Ahlâk bakımından (Aslı Ahlakan olan sözcük, ahlaken haline dönüşmüştür.)	**ahlâ:ken**
Ahlak-ı umumiyye	Genel ahlâk kuralları	**ahlâ:Kı umu:mi:ye**
Ahlaki	Ahlaka uygun. Ahlak bakımından	**ahlâ:Kî:**
Ahlakiyat	Ahlak bilgisi	**ahlâ:Kîya:t**

Ahlat	1- Armuda benzeyen, buruk tatlı bir yemiş 2- Kaba ve anlayışsız 3- Bitlis'te ilçe.	**ahLaT**
Ahlat	Bir karışım içindeki parçalar, ögeler	**ahlâ:T**
Ahmak	Sersem, şaşkın, budala; bön	**ahmaK**
Ahmed	1- Methedilen 2- Erkek adı 3- Osmanlı'da 3 padişahın adı.	**ahmet**
Ahmed-i muhtar	Hz. Muhammed	**ahmedimuhTa:r**
Ahmed Mithat efendi	Osmanlı'da ilk gazetecilerden ve ünlü romancı.	**AhmetmithaTefEndi**
Ahmed yesevi	Anadolu'da birçok tarikatın kaynağını oluşturan, Türk tasavvuf düşüncesinin öncüsü, şair ve dilci.	**Ahmetyesèvi:**
Ahmer	Kırmızı, kızıl	**ahmEr**
Ahras	Dilsiz	**ahras**
Ahret	Ahiret. Ölümden sonraki durak. Öbür dünya 2-Besleme kız.	**ahret**
Ahsen	1- En güzel, en iyi 2- isim.	**ahsEn**
Ahşab	Ağaçtan yapılmış	**ahşap**
Ahu	1- Ceylan, karaca 2- Güzel göz ve güzel kadın 3- Kadın adı.	**a:hu:**
Ahu-zar	Ağlama, inleme	**a:huza:r**
Ahval	Hal'in çoğulu. Haller, olaylar, durumlar	**ahva:l**
Ahval-ü-şerait	İşler. Olayların gidişatı	**ahva:lişera:it**

Ahvas	Bir gözü küçük olan	**ahvas**
Ahyani	Zaman zaman, ara sıra	**ahya:ni:**
Ahz	Almak, kabul etmek	**Ahz**
Ahzab	1-Kur'an-ı Kerim'de bir sure 2- Kütleler.	**ahza:b**
Ahzer	Küçük gözlü	**ahzEr**
Ahz-ı asker	Askere alma	**ahzı asker**
Ahz ü kabz	Kendine mal etmek. İstimlak yetkisi almak	**ahzüKAbz**
Aidat	1- Gelirler 2- Ödenti, kesenek.	**a:ğida:t**
A:idiyet	Ait olma, değinlik	**a:idiyet**
Aile	1- Kan bağına dayalı, toplumun en küçük bütünü 2- Bir erkeğin karısı 3- Aynı amaç için çalışan kişiler 4- Diller, hayvanlar, bitkiler topluluğu.	**a:~ile**
Aileperver	Ailesine düşkün	**a:~ilepErvEr**
Ailevi	Aile ile ilgili	**a:~ilevi:**
Aiş	Rahat yaşayan	**a:iş**
Ait	İlişkin, ilişik, değin. İlgilendiren	**a:~it**
Akabe	1- Sarp tepe; kayalık yokuş 2- Orta-doğu'da bir şehir ve körfez.	**aKabe**
Akabi	Geçmişe ait	**aKabi:**
Akamet	Verimsizlik, sonuçsuzluk, kısırlık	**aKa:met**
Akanim	Asıllar, temeller	**aKa:nim**
Akar	Kira getiren mülk, icar	**aKAr**
Akaret	Kiraya verilerek gelir getiren mülk	**Aka:ret**

Akaretler	İstanbul'da bir semt	**Aka:rètlEr**
Akbel	En çok beğenilen, gözde	**aKbel**
Akce	Osmanlı parasına verilen genel ad	**Akçe**
Akd	Akit. Bağ	**aKt**
Akdağmadeni	Yozgat'ta ilçe	**aKdağma:deni**
Akdam	Ayaklar	**aKdA:m**
Akdi	Akitle ilgili	**aKdi:**
Akdi nikah	Evlilik sözleşmesi	**Ak/dinikâh**
Akıbet	Sonuç, nihayet, son	**a:Kıbet**
Akıl	Us, hafıza, bellek. Öğüt	**aKıL**
Akıd	Akdeden. Anlaşma yapan taraflardan her biri	**a:kid**
Akid	Bağ, bağıt, sözleşme, mukavele	**Akit**
Akide	1- İnanış; inan	**aKî:de**
	2- Küçük, renkli, sert şeker	**aki:de**
Akif	1- İnanan	**a:kif**
	2- Sebatkâr	
	3- Erkek adı	
Akik	Kırmızı, parlak ve değerli bir taş	**aki:k**
Akil	1- Diyet ödeyen	**a:kil**
	2- Yiyen	
	3- Akıllı	
	4- Akıllı anlamında erkek adı.	
Akilane	Akılıca	**a:Kılâ:ne**
Akile	1- Akıllı anlamında kadın adı	**a:kile**
	2- Diyet ödeyen.	
Akim	Sonuçsuz, kısır kalma, verimsiz	**Akim**
Akis	1- Aks, akseden, çarpan, yankı	**Akis**
	2- Zıt, karşı.	

Aklam	1- Kalemler 2- 12 ayrı karakterdeki yazı türü.	**aKlâ:m**
Aklam-ı devlet	Devlet daireleri	**aKlâ:mıdevlet**
Aklen	Akıldan	**aKlen**
Aklen ve naklen	Akıl ve nakil yoluyla	**aKlen venaKlen**
Akl-ı baliğ	Aklı eren, aklı yerinde	**aKLıba:li:**
Akl-ı beşer	İnsan aklı	**aKLıbeşEr**
Akl-ı evvel	1- Yaratılıştan akıllı 2- Herkesin aklına uyan (galat).	**aKLı èvvEL**
Akl-ı faal	İşleyen, aktif beyin	**aKLıfa/âl**
Akl-ı küll	Tabiattaki genel uyum	**aKLıkül**
Akl-ı selim	Sağduyu	**aKLıseli:m**
Akl-ı şeytani	Şeytanca zekâ	**aKLışeyta:ni:**
Akli	Akılla ilgili	**aKli:**
Akliyye	Rasyonalizm; usçuluk	**aKli:ye**
Akra	1- Sırtlar 2- Hindistan'da şehir ve tapınak.	**agra:**
Akraba	Aralarında kan ya da evlilik yoluyla yakınlık olanlar. Hısım	**Akraba:**
Akran	Yaşıt, arkadaş. Benzer, yaşça denk	**aKran**
Akrep	1- Zehirli bir böcek 2- Saatin kısa ibresi 3- Bir burç adı.	**aKrep**
Aks	Yansıma, çarpıp geri dönme	**Aks**
Aksa	En uzak, en son	**aKsa:**
Aks-el gaye	En son amaç	**aKselga:ye**
Aksi	1- Ters, zıt 2- İnatçı, geçimsiz.	**aKsi**
Aks-i seda	Yankı, eko	**aKsisada:**
Aks-i tesir	Geri tepkime	**aKsitè:sir**
Aks ül-amel	Tepki, reaksiyon	**aKsül/amEl**

Akü	Elektrik sağlayan düzenek	**Akü**
Akval	Sözler, kaviller	**aKvâl**
Akvam	Milletler, cemiyetler, kavimler	**aKva:m**
Akva:m-ı beşer	İnsan kavimleri. Dünyanın tüm milletleri	**aKva:mıbeşEr**
Akves	Yaşlılıktan beli bükülmüş kişi	**aKves**
Al	Kırmızı	**Al**
Al	Hile, düzen, tuzak	**Al**
Al	Soy, aile	**â:l**
Ala	Kırmızıya çalan renk	**aLa**
Ala	Şeref, şan	**alâ:**
Ala	1- İhsanlar, bahşişler 2- Güzellik 3- İyi.	**a:lâ:**
Alaca	Birkaç renkten oluşmuş	**aLaca**
Alaeddin	1- Anadolu Selçuklu Devletinde üç hükümdarın ön adı 2- Erkek adı.	**alâ:ddin**
Alaim-üs-sema	Gökkuşağı, yağmur kuşağı	**alâ:imissema:**
Alaiye	Alanya	**alâ:iye**
Alaka	İlgi, ilişkin. Gönülbağı	**alâ:Ka**
Alaka-bahş	1- İlgilendirici 2- İlginç.	**alâ:Kabahş**
Alakadar	İlgili, ilişkili	**alâ:Kadar**
Alâ-külli-hâl	Şöyle böyle	**alâ:küllihâ:l**
Alâ-külli şey'in kadir	Her şeye gücü yeten	**alâ:külli şey/inKAdi:r**
Alam	Elemler	**a:lâ:m**
Alamet	1- İşaret, özel işaret, iz, belirti 2- Koca, iri, çok büyük.	**alâ:met**
Alat ve edevat	Takımlar	**a:let edeva:t**

Alayık kaydı	Dünya ile olan bağlar	**alâ:yıKKaydı**
Alayiş	Gösteriş, debdebe	**alâ:yiş**
Aled derecat	1- Sırasıyla 2- Derecesine göre.	**a:ledderèca:t**
Aled devam	Aralıksız, devamlı	**a:leddèva:m**
Alel acayib	Çok tuhaf, çok garip, çok acayip	**alelaca:yip**
Alel acele	Çabucak, çok çabuk	**Alelacèle**
Alelade	1-Adi, bayağı 2- Olağan.	**alela:de**
Alel ekser	Sık sık	**alelèksEr**
Alel umum	Umumiyetle, genel olarak	**alel/umu:m**
Alel usul	Yol yordam gereği	**alelusu:l**
Alem	1- Sancak, bayrak. Nişan 2- İşaret, alamet 3- Minare tepesi.	**alèm**
Alem	1- Bütün kâinat, evren, yaratılmışların tümü 2- Dünya 3- Tuhaf şey 4- Eğlence.	**a:lem**
Alemdar	1- Bayrak taşıyan. Bayraktar 2- Önder.	**alèmda:r**
Alemi	Dünyaya ait	**a:lemi:**
Alem-i ab	İçki alemi	**a:lemi a:b**
Alem-i ceberut	İlâhi kudret	**a:lemi ceberu:t**
Alem-i ervah	Ruhlar alemi	**a:lemi Erva:h**
Alem-i esbab	Maddi alem	**a:lemi esba:b**
Alem-i fani	Geçici dünya	**a:lemifa:ni:**
Alem-i gayb	Görünmez alem , manevi ve metafizik alem, dünyanın bilinmeyeni.	**a:lemigayb**
Alem-i kübra	Kâinatın tamamı	**a:lemiKübra:**
Alem-i manâ	Rüya alemi	**a:lemima:nâ:**
Alem-i siyaset	Siyaset dünyası	**a:lemisiya:set**
Alem şümul	Evrensel, üniversal	**a:lemşumû:l**

Alenen	Açıkça, gizlemeden, gözönünde	**alenEn**
Aleni	Açıkça, meydanda, açık. Gizli değil	**aleni:**
Aleniyet	Açıklık, gözönündelik	**aleni:yet**
Ales sabah	Sabahleyin; erkenden	**alèssaba:h**
Ales seher	Seher vakti	**alèssehEr**
Alet	1- Araç, vasıta, yardımcı 2- Makine.	**a:let**
Alet tertib	Sırasıyla	**alèttErti:p**
Alev-gir	Alevlenmiş	**alèvgi:r**
Alevi	Alevi mezhebinden olan kimse. Hz. Ali'ye bağlı olan	**alevi:**
Alevilik	İslâm dininde bir mezhep	**alevi:lik**
Aleyh	Karşı, karşıt; muhalif	**alèyh**
Aleyh-dar	Karşı olan, karşıtçı	**aleyhTa:r**
Aleyh is-selâm	Peygamberler için "ona selâm olsun" anlamında söylenir.	**Aleyhisselâ:m**
Aleyke	"Senin üzerine"	**alèyke**
Aleyküm	"Sizin üzerinize"	**alèyküm**
Aleyküm selâm	Selâma verilen cevap	**alèykümselâ:m**
Aleyna	"Bizim üzerimize"	**alèyna:**
Ali	1- 4. Halife 2- Erkek adı.	**ali**
Ali	1- Yüce yüksek 2- Erkek adı.	**a:li:**
Ali cenap	1- Cömert, bağışlayan 2- Onurlu.	**a:li:cena̲p**
Alil	Sakat, hastalıklı	**ali:l**
Alim	İlim yapan; bilgin	**a:lim**
Alim	Çok bilen	**Ali:m**
Ali makam	Yüksek makam	**a:li:maKa:m**
Alimallah	Allah bilir ki... (Galat: Allah'ın izniyle...)	**alimaLLa̲h**
Aliman	Alimler	**a:lima:n**

Alim-ane	Alimce, alime yakışacak şekilde	**a:lima:ne**
Ali Şir Nevai	Büyük Türk dil bilimci ve bilgin	**Ali şir neva:~i**
Aliye	Kadın adı	**aliye, a:liye**
Aliyyül alâ	En alâ, en iyi	**aliyyül/a:lâ:**
Aliyyül murtaza	Hz. Ali	**aliyyülmurTAza:**
Allah	Tanrı, rab. Yaratanın özel adı	**ALLah**
Allah kerim	"Allah verir"	**ALLah keri:m**
Allah ü ekber	"Allah en büyüktür"	**ALLa:hu ekbEr**
Allak	Sözünde durmaz	**Allak**
allâ:m	Çok bilgin anlamında Allah'ın bir sıfatı	**allâ:m**
Allame	Çok bilen	**allâ:me**
Allame-i cihan	Dünyadaki en bilgili kişi	**allâ:me~iciha:n**
Alp	1- Kahraman, yiğit, cesur 2- Erkek adı.	**Alp**
Alparslan	Anadolu'nun Türkleşmesini sağlayan Selçuklu sultanı	**AlpArsLan**
Alperen	Mücahid	**AlperEn**
Alude	Karışık, karışmış	**alû:de**
Alüfte	İffetsiz kadın, fahişe	**a:lûfte**
Ama	Fakat, lâkin	**ama**
Ama	1- Kör 2- Bilinmezlik.	**a:ma:**
Amade	Yapmaya hazır	**a:ma:de**
Amal	İşler, eylemler, işlemler	**a:mâl**
Amal	Emeller, istekler	**a:mâ:l**
Aman	Yardım isteme; bağış, af dileme	**ama:n**
Amca zade	Amca çocuğu	**amcaza:de**
Amel	1- İş, niyet, eylem 2- İç sürmesi, ishal.	**amel**
Amele	İşçi, ırgat, emekçi	**amele**

Ameli	1- Pratik 2- İşleyerek; iş bakımından.	**ameli:**
Ameli-manda	İş yapamaz durumda olan	**amelimanda**
Ameliyat	Operasyon, işlem, cerrahi işlem ve işler	**ameliya:t**
Ameliyat-hane	Ameliyat yapılan yer	**ameliyatha:ne**
Ameliye	İşlem. İşleyerek	**ameli:ye**
Amenna	İnandık. Tamam. Öyledir	**a:menna:**
Amentü	İnandım	**a:mentü**
Amik	1- Derin 2- Hatay'da bir göl ve ova.	**ami:k** **Amik**
Amil	1- Etken 2- Osmanlı'da vergi toplayan görevli.	**a:mil**
Amin	Dua'dan sonra "Tanrı kabul etsin." anlamında söylenen söz	**a:min**
Amin alayı	Mahalle Mekteplerinin açılış töreni	**a:minaLayı**
Amine	Hz. Muhammed'in annesi	**a:mine**
Amir	Üst, emreden, buyuran, buyurucu	**a:mir**
Amir-ane	Amircesine. Amire yakışacak şekilde	**a:mira:ne**
Amiriyyet	Amirlik, emredicilik	**a:miriyet**
Amiyane	Adice, bayağı, sıradan	**a:miya:ne**
Amma	Ama, lâkin	**amma:**
Amme	Kamu	**amme**
Ammeten	Genel olarak	**ammetEn**
Amud	1- Direk, sütun	**amut**
Amudi	Dikey olarak, dik	**amu:di:**
Amudu fıkari	Bel kemiği	**amudufıKari:**
An	Hatırlamaktan emir	**an**

An	1- İçinde bulunulan zaman, lâhza 2- Zamanın en küçük parçası. Zamanın duran hali. 3- Tasavvufta geçmiş ve geleceği kendinde bulundurma durumu.	**a:n**
Ana	Anne	**Ana**
Anane	Görenek, gelenek	**an/Ane**
Ananevi	Geleneksel, gelenekli	**an/Anevi:**
Anasır	Elemanlar, unsurlar, ögeler	**AnA:sır**
Anasır-ı erba	4 unsur. Ateş-hava-su-toprak	**AnA:sırı erba/a**
An be an	Gittikçe, yavaş yavaş, her an	**an be/a:n**
Anber	Güzel koku	**ambEr**
Anberiyye	Güzel kokulu bir ilâç	**amberi:ye**
...ane	Sıfatı, ismi zarf yapmaya yarayan ek (Hasta-hastane)	**...a:ne**
Angara	Ankara	**ANKara**
Anha minha	Şundan bundan	**anha:minha:**
An-ı vahid	Birdenbire. Bir an	**a:nı va:hid**
Ani	Kars'ta tarihi ve turistik bir yer	**ani**
Ani	Birdenbire, apansız	**a:ni:**
Anise	1- Cana yakın 2- Kadın adı.	**a:nise**
Anka	Efsanevi büyük bir kuş. Masal kuşu	**aNKa:**
Ankebut	1- Kur'an-ı Kerim'de bir sure 2- Örümcek.	**aNkebu:T**
Anud	İnatçı, ayak direyici	**anu:T**
Ar	Utanma, namus	**a:r**

Ara	1- Aralık, bölme 2- Aramak'tan emir.	**Ara**
Ara	Bölge, mıntıka	**ara:**
Ara	Oylar	**a:ra:**
Araban	1- Türk müziğinde bir şekil	**arAban**
	2- Gaziantep'te ilçe	**arAban**
Arabi	1- Araplara mahsus 2- Arapça.	**ArAbi:**
Arabistan	1- Arap ülkesi 2- Suudi Arabistan.	**ArAbistan**
Arabiyyat	Arap edebiyatı	**ArAbiya:t**
Arabiyye	Araplarla ilgili	**ArAbi:ye**
Araf	Cennetle cehennem arasında kalan yer	**ara:f**
Arafat	Hacıların çıktığı Mekke civarındaki dağ	**ArAfaT**
Aram	Eğlence, dinlence, huzur	**a:ra:m**
Aras	Doğu Anadolu'da bir nehir	**Aras**
Arasat	Mahşer yeri	**arasat**
Arasta	Çarşılarda aynı işi yapan esnafın bulunduğu bölüm	**arasTa**
Araz	1- Sağır dilsiz 2- Hastalık belirtileri, bulgu. 3- Varlığı başka bir şeyin varlığına bağlı nesne (insan-ruh). İlinek.	**a:raz**
Arazi	Yeryüzü parçası. Yer	**ara:zi:**
Arazi-i mevkufe	Vakıf arazisi	**arazi:~imevKu:fe**
Arbede	Gürültülü kavga, dövüş, vuruşma	**arbede**
Ardiye	Depo. Eşya saklanan veya emanet edilen yer	**ardiye**
Arefe	1- Önceki gün	**arEfe**
	2- Dini bayramlardan bir önceki gün	**ari:fe**

Arız	Sonradan ortaya çıkan	**a:rız**
Arıza	1- Aksaklık, bozukluk 2- Engebe 3- Müzikte diyez, bemol ve bekar işaretlerinin ortak adı.	**a:rıza**
Arızi	Geçici, sonradan olan. Dıştan gelen	**a:rızi:**
Ari	Kurtulmuş	**a:ri**
Ari	1- Hint-Avrupa dil ailesine mensup kişi 2- Çıplak, boş.	**a:ri:**
Arif	Meşhur	**ari:f**
Arif	1- Bilgili, bilgin, bilen. Anlayışlı. Sezgili 2- Erkek adı.	**a:rif**
Arifane	1- Arifçe, bilgece 2- Ortaklaşa.	**a:rifa:ne**
Arife	1- Bayramdan önceki gün 2- Kadın adı.	**arife** **A:rife**
Ariyet	Ödünç, eğreti	**a:riyet**
Ariza	Dilekçe	**ari:za**
Arman	Hasret, özlem	**arma:n**
Arsa	Yer, arazi parçası	**arsa**
Arsız	Utanmaz	**Arsız**
Arş	Dinde göklerin en üst katı	**arş**
Arş-ı ala	Gökyüzünün en üst katı	**arşı a:lâ:**
Arş ü zemin	Gökyüzü ve yeryüzü	**arşuzemi:n**
Aru	Arı, temiz, pak	**arı**
Aruz	Özellikle divan edebiyatında dizilişe dayalı bir koşuk ölçüsü	**Aruz**
Ar ü namus	Utanma ve namus	**a:rüna:mus**
Arz	1- Saygı ile bildirme, duyurma; anlatma 2- Yeryüzü; genişlik yer 3- Sunma.	**arz**

Arz-ı endam	Boy göstermek	**arzı~enda:m**
Arz-ı hal	Dilekçe, istida	**arzıha:l**
Arz-ı hürmet	Saygı sunma	**arzı hürmet**
Arziyat	Yerbilim	**arziya:t**
Arzu	1- İstek, heves 2- Kadın adı	**arzu:** **arzu**
Asa	1- Değnek. Uzun sopa 2- Din adamları ve üst düzey komutanların işlemeli sopası.	**asa:**
Asa	... gibi	**a:sa:**
Asab	Sinirler	**a:sa:p**
Asabi	Sinirli. Sinirsel	**asabi:**
Asabiye	1- Sinirle ilgili 2- Sinir hastalıkları ile ilgili.	**asabi:ye**
Asabiyet	Sinirlilik	**asabiyet**
Asac	Saçı alnının üstüne dökülen kişi	**Asaç**
Asaf	1- Vezir 2- Erkek adı.	**A:saf**
Asakir	Askerler	**asa:kir**
Asakir-i mansure-i Muhammediye	Osmanlılarda 2. Mahmut devrinde kurulan ordu.	**asa:kirimaNsu:re~i...m uhammediye**
Asalet	Asillik, soyluluk	**asa:let**
Asaleten	1- Kendi adına hareket ederek 2- Asıl olarak.	**asa:lèten**
Asan	Kolay	**a:sa:n**
Asar	1- Abideler, eserler, yapılar 2- İzler, belirtiler.	**a:sa:r**
A'sar	Asırlar, yüzyıllar	**asa:r**
Asar-ı atika	Eski eserler, eski yapılar	**a:sa:rı ati:Ka**
Asayiş	Rahat, huzur, güvenlik	**a:sa:yiş**
Asayiş berkemal	Rahat ve huzur içinde (her yer güllük gülistanlık)	**a:sa:yiş bErkemâ:l**

Ases	Osmanlı'da güvenlik işlerine bakan kimse. Gece bekçisi.	**Ases**
Asgar	Küçük	**asgAr**
Asgari	En küçük, en az, minimum	**asgari:**
Ashab	Sahabeler. Hz. Muhammed'in meclislerinde bulunanlar	**asha:p**
Asım	1- Günahtan çekinen 2- Erkek adı.	**a:sım**
Asır	Yüzyıl; çağ	**asır**
Asi	İsyan eden, başkaldıran	**a:si:**
Aside	Bamya, un ve etle pişirilen bir yemek	**asi:de**
Asil	1- Soylu 2- Yüksek duygu 3- Bir göreve atanan.	**asi:l**
Asilane	Soyluca	**asilâ:ne**
Asil olarak	İşi bizzat yaparak	**asiloLaraK**
Asilzade	1- Soylu 2- Adam evlâdı.	**asıLza:de**
Asilzadegan	Asılzadeler	**asilza:degâ:n**
Asitan	1- Kapı dibi. Ayakkabı çıkarılan yer 2- Tekke.	**a:sita:n**
Asker	1- Mesleği askerlik olan kişi 2- Er 3- Askerler.	**asker**
Askeri	Askere özgü, askerlikle ilgili	**askeri**
Askeriyye	Askerle ilgili	**askeri:ye**
Asla	Hiçbir zaman, hiçbir biçimde	**as/La:**
Aslan-hane	Saraylarda yırtıcı hayvanların barınağı	**asLanha:ne**

Asla ve kat'a	Kesinlikle hiçbir zaman	**asLa: veKAT/a:**
Aslen	1- Aslında, esasında 2- Soyca, kökçe.	**aslen**
Asli	Asılla ilgili, esas olan, köklü	**asli:**
Asliye	Asli	**asliye**
Asl ü nesl	Soy sop	**aslünesl**
Asma	1- Üzüm veren ağaç 2- Bir nesneyi yukarı doğru sabitleme 3- Asmamaktan emir.	**asma**
Asr	1- Zaman 2- Kur'an-ı Kerim'de bir sure.	**Asr**
Asr-ı saadet	Hz. Muhammed'in yaşadığı dönem	**Asrısaa:det**
Asri	Zamana uygun, çağdaş. Yeni usul	**Asri:**
Assalat	1- Peygamberlere salât 2- Namaza çağrı.	**assalâ:t**
Astar	Kumaşın içine konulan ince parça	**asTar**
Asude	Rahat, dinç, sessiz	**a:su:de**
Asuman	1- Gök, gökyüzü, sema 2- Kadın adı	**a:suma:n** **a:suman**
Asur	Tarihte Mezopotamya'da kurulan bir devlet	**A:sur**
Asuri	Asur ahalisinden olan	**A:su:ri:**
Asya	Bir anakara	**asya**
Aş	Yemek	**aş**
Aşar	Osmanlı devletinde alınan %10'luk vergi	**a:şa:r**
Aşari	Ondalık	**aşa:ri:**
Aşevi	Düşkünlere yemek verilen yer	**aşevi**
Aşhane	Aşevi	**aşha:ne**
Aşık	Birine tutkun, aşırı derecede seven, vurgun	**a:şıK**

Aşıkan	Aşıklar	**a:şıKa:n**
Aşıkane	Aşıkça	**a:şıKa:ne**
Aşikar	Açıkça, açık, apaçık	**a:şikâ:r**
Aşikare	Açıkça	**a:şikâ:re**
Aşina	Bildik, tanıdık	**a:şinâ:**
Aşir	1- Onda bir 2- Dost, arkadaş 3- Koca 4- Erkek adı.	**aşi:r**
Aşiran	Türk müziğinde bir makam	**aşi:ra:n**
Aşiret	Kabile, oymak, boy	**aşi:ret**
Aşiyan	1- Kuş yuvası 2- Ev 3- Ömer Seyfetin'in evine verdiği ad.	**a:şiya:n**
Aşk	Şiddetli sevgi, muhabbet, sevi	**aşK**
Aşkare	Aşikare	**aşkâ:re**
Aşk-baz	Aşıkmış gibi görünen	**aşKba:z**
Aşk-ı derun	İçten gelen istek. Derin aşk	**aşKıderu:n**
Aşure	Muharrem ayının 10. günü ve o gün pişirilip dağıtılan buğdaylı tatlı.	**Aşu:re**
Aşüfte	1- Aşk yüzünden perişan. Meftun 2- Oynak, açık saçık kadın.	**aşüfte**
Atak	Çabuk davranan	**ataK**
Atalet	İşsizlik, tembellik, hareketsizlik, işlemezlik	**ata:let**
Atalet-i ruhiye	Ruh kırgınlığı	**ata:letiru:hi:ye**
Ataş	Hararet, susama	**aTaş**
Atebe	Eşik	**atèbe**
Ateh	Bunama, bunaklık	**atèh**
Ateş	1- Hararet, kızgınlık, ısı 2-(Edb) Aşk	**ateş** **a:tèş**

Ateş-bar	Ateş yağdıran	**ateşba:r**
Ateş-baz	1- Ateşle oynayan, sihirbaz 2- Şenlikte atılacak fişekleri hazırlayan.	**atèşba:z**
Ateş-dam	Mangal, ocak	**ateşda:m**
Ateş-dil	Güzel söz söyleyen	**a:tèşdi:l**
Ateşgede	Ateşe tapanların kutsal ateş'i yaktıkları yer	**atèşgède**
Ateş-gûn	Ateş gibi kırmızı	**ateşgû:n**
Ateş-hane	Ateşe tapanların ibadet yeri	**atèşha:ne**
Ateşi	Ateşli, hararetli, öfkeli	**atèşi:**
Ateş-i bahar	1- Lâle 2- Gül 3- Baharın güzelliği.	**a:tèşibaha:r**
Ateş-i mücessem	Kılıç, bıçak gibi silahlar	**a:tèşimücèssEm**
Ateşin	Ateşten. Ateşli, coşkun, canlı	**a:tèşi:n**
Ateş-i ruz	Güneş	**a:tèşirû:z**
Ateş-i suzan	Yakıcı aşk ateşi	**a:tèşisu:za:n**
Ateş-i ter	Kırmızı şarap	**a:tèşitEr**
Ateş-kâr	Kızgın, aceleci	**ateşkâ:r**
Ateş-meşreb	Huysuz, geçimsiz	**ateşmeşrep**
Ateş-nak	Ateşli	**ateşnâ:k**
Ateş nüma	Ateş gösteren	**atèşnüma:**
Ateş pare	Ateş parçası	**atèşpa:re**
Ateş-perest	Ateşe tapan	**atèşperest**
Ateş peyker	Güneş	**atèşpèykEr**
Ateş-reng	Ateş renginde	**ateşrèNk**
Ateş-tab	Ateş gibi	**atèşta:b**
Ateş ü ab	Kadeh dolusu şarap	**a:tèşü a:b**
Ateş-zar	Ateşi çok olan	**atèşza:r**
Ateş-zede	Yakılan	**atèşzede**
Ateş-zen	Âşık olunup yakan güzel, yakıcı	**a:tèşzEn**
Atfen	Atıfta bulunarak, birinin adına, mal ederek	**atfen**

Atfı nazar	Göz atma, bakma	**atfınAz̲ar**
Atıf	1- Birinin üstüne yakıştırma, bağlama, yöneltme 2- Açıklanması için başka bir şeyi gösterme.	**aTıf**
Atıf	1- Meyleden, bağlayan 2- Erkek adı.	**a:Tıf**
Atıfet	1- İyilikseverlik. İyilik 2- Kadın adı.	**a:Tıfet**
Atıfet-karane	Koruyana yakışacak şekilde	**a:Tıfetkâ:ra:ne**
Atıl	1- Boş, değersiz, faydasız 2- Tembel, üşengeç.	**a:TıL**
Ati	Gelecek, istikbal	**a:ti:**
Atik	Çevik	**atik**
Atik	1- Eski. Eski zamanla ilgili 2- Hür.	**ati:k**
Atika	1- Eski 2- Genç ve güzel kız.	**ati:Ka**
Atlas	1- Üstü ipek, altı pamuktan kumaş 2- Düz 3- Büyük harita 4- Amerika ile Avrupa arasındaki okyanus.	**aTLAs**
Attar	Tuhafiye benzeri iğne iplik, koku vs. satan. Aktar	**aKta:r**
Attariye	Aktarlıkla ilgili	**aKta:riye**
Avalim	Alemler, dünyalar	**Ava:lim**
Avam	Ayak takımı, kaba ve cahil kişiler	**ava:m**
Avamil	Amiller, etkenler	**ava:mi̲l**
Avare	Serseri, boş gezen, işsiz, aylak	**A:va:re**

Avarız	Engebeler	**avA:rız**
Avari	Ödünç verilenler	**Ava:ri:**
Avaz	Yüksek ses. Nara	**ava:z**
Avaz avaz	Bangır bangır	**avazavaz**
Avaze	1- Yüksek perdeden ses 2- Şöhret.	**a:va:ze**
Avaz-ı zafer	Zafer narası	**a:va:zı zafer**
Avdet	Geri gelmek, dönmek, dönüş	**avdet**
Avdeti	Müslüman olan Yahudi	**avdeti:**
Avene	1- Dalkavuklar, kafadarlar, yardakçılar 2- Kötü arkadaşlar	**avene**
Aver	Getiren, taşıyan	**...a:vEr**
Avize	Tavana asılan ve ampullerin taşındığı cam ya da metalden, süslü aydınlatma aracı	**avi:ze (edb: a:vize)**
Avni	1- Yardım etmek 2- Erkek adı.	**avni:**
Avrat	(halk) Kadın, karı	**Avrat**
Avret	İnsanlarda gösterilmesi ayıp sayılan yerler. Mahrem yer	**Avret**
Aya	Avuç içi	**aya**
Ayağ	1- Kadeh 2- Ayak	**ayağ**
Ayal	Eş, karı	**aya:l**
Ayan	Açık, belli	**aya:n**
Ayan	1- İleri gelenler 2- Senato üyeleri.	**a:ya:n**
Ayanaroz	Bugün Yunanistan'da kalan Halkidikya'da yarımada	**aynAroz**

Ayar	1- Altın, gümüş gibi madenlerden yapılmış şeylerin saflık derecesi. 2- Saatin doğru gitmesi için yapılan iş.	**Aya:r**
Ayat-ı hikmet	Herkesin anlayamayacağı özellikteki hikmetli ayetler	**a:ya:Tıhikmèt**
Ayet	1- Kur'an-ı Kerim'in her cümlesi 2- Alâmet, işaret.	**a:yet**
Ayet-i kerime	Kutsal ayet	**a:yetikèri:me**
Ayet-el kürsi	Kur'an-ı Kerim'in Bakara Suresinde bir ayet adı	**a:yetELkürsi:**
Ayın	Arapçada bir harf	**ayn**
Ayin	Tören. Dinsel tören, ibadet	**a:yin**
Ayine	1- Ayna 2- Bir durumu yansıtan.	**a:yine**
Ayine-i suret nüma	Şekil gösteren ayna	**a:yineği su:retnüma:**
Ayin han	Ayin okuyan kimse	**a:yinha:n**
Ayin-i cem	İçki sohbeti	**a:yinicem**
Ayin-i mevlevi	Mevlevi ayini	**a:yinimevlèvi:**
Ayin-i şerif	Tarikatlarda sema sırasında söylenen ilâhiler	**a:yi:nişerif**
Ayn	Göz	**ayn**
Ayn el yakin	Gözle görülen	**aynELyaKî:n**
Aynen	Aynı, tıpkı	**aynen**
Aynı	Tıpkı, aynen, başkası değil	**ay/nı**
Ayn-ı sefa	Bir çiçek cinsi	**ay/nı sefa:**
Ayni	1- Mal olarak 2- Gözle ilgili.	**ayni:**
Ayniyat	Taşınabilen ve para eden şeyler. Menkul. Değerli şeyler	**ayniya:t**
Ayniyyet	Aynılık, tıpkılık, özdeşlik	**ayniyet**

Ayyar	1- Dolandırıcı, hilebaz 2- Zeki, kurnaz.	**ayya:r**
Ayyaş	Çok içki içen, alkolik	**ayyaş**
Ayyuk	1- Gökyüzünün en yüksek yeri 2- Kuzey yarımküredeki bir yıldız takımının en parlak olanı.	**ayyu:K**
Aza	1- Organlar, vücut parçaları 2- Üye.	**a:za:**
Azab	1- İşkence, ıstırap 2- Üzüntü, sıkıntı 3- Dünyadaki günahlara karşılık Ahrette verilecek ceza.	**aza:p**
Azab-ı cehennem	Cehennem azabı	**aza:bı cehennEm**
Azablar denizi	Piri Reis'in Kitab-ı Bahriye adlı eserinde yer alan ve muhtemelen Saros Körfezinden söz ettiği deniz.	**AzapLar denizi**
Azad	Kurtulmuş, serbest bırakılmış. Serbest bırakma	**A:za:t**
Azade	1- Hür, serbest 2- Kurtulmuş 3- Kadın adı.	**A:za:de**
Azal	Ezeller. Başlangıcı olmayanlar	**a:za:l**
Azam	Büyük	**A:zam**
Azamet	1- Büyüklük, ululuk 2- Çalım.	**AzAmet**
Azami	En çok	**A:zami:**
Azamiyyet	Pek büyüklük	**A:zami:yet**
Azar	İncitme	**a:za:r**
Azer	1- Ateş 2- İsim.	**a:zEr**

Azeri	Azerbaycan'da yaşayan Türk soyundan halk	**a:zeri:**
Azil	Azl. İşten çıkarmak. Görevden alma	**azil**
Azim	1- Büyük, ulu, iri 2- Kesin karar.	**azim**
Azime	1- Büyük, ulu 2- Kadın adı.	**azi:me**
Azimet	1- Gidiş, gitmek 2- İsim.	**azi:met**
Aziz	1- Sevgili, saygın, sevilen, sayılan, yüce, ermiş	**azi:z**
	2- Erkek adı	**aziz**
Azize	1- Sevgili, sayın 2- Kadın adı.	**azi:ze**
Azl	İşten çıkarma	**azil**
Azm	Niyet, karar	**azm**
Azrail	Can almakla görevli melek	**azra:~il**
Azze ve celle	Aziz ve celil olan (Allah)	**azzevecELLe**

B

Baal	Asuri, Keldani ve Fenikeliler'in Tanrısı	**bA/al**
Bab	Kapı	**ba:b**
Baba	1- Ata 2- Manevi lider.	**baba**
Baba-yı atik	Babaeski	**baba:yı ati:k**
Babet	Tür, çeşit	**ba:bet**
Bab-ı ali	1- Yüksek kapı. Sadrazamlık dairesi 2- İmparatorluk döneminde İstanbul'da Sadaret, Dahiliye ve Hariciye Nezaretleri ile Şura-yı Devlet dairelerinin bulunduğu yapı.	**ba:bı a:li:**
Bab-ı cennet	Cennetin kapısı	**ba:bıcennet**
Bab-ı hümayun	Topkapı Sarayı'nın ilk kapısı	**ba:bı hüma:yu:n**
Bab-ı saadet	Sultan sarayı	**ba:bısa/a:det**
Bab-ı ser-askeri	Askerlik işleri ile uğraşan daire	**ba:bıseraskéri:**
Bab-ı şerif	Mevlâna türbesinin kapısı	**ba:bışeri:f**
Babil	İlkçağda Mezopotamya'da kulesi ve asma bahçeleriyle ünlü, aynı adlı devletin başkenti.	**ba:bil**

Babur	1- Hindistan'da büyük bir devlet kuran Türk hükümdarı 2- Erkek adı.	**ba:bür**
Bab-ül mendeb	Kızıldeniz'de bir boğaz adı	**ba:bülmEndep**
Bab-üs selâm	Topkapı Sarayı'nın ikinci giriş kapısı	**ba:büsselâm**
Baç	Osmanlı'da gümrük vergisi	**ba:ç**
Bad	Yel, rüzgâr	**ba:d**
Bade	Şarap, içki	**ba:de**
Bade harab ül Basra	"İş işten geçtikten sonra..." anlamında deyim	**ba:dü harA:bül bAsra**
Bad el-mevt	Ölümden sonrası	**ba:deLmEvt**
Bade-har	Şarap içen	**ba:deha:r**
Bade-hu	Daha sonra, ondan sonra	**ba:dehu:**
Bade ma	Bundan böyle, bundan sonra, artık...	**ba:dema:**
Bade ez-zeval	Öğle sonu	**ba:dezzèva:l**
Badıncan	Patlıcan	**pATLıcan**
Bad-ı neva	Nakarat	**ba:dınèva:**
Bad-ı saba	Sabahleyin doğudan esen rüzgâr	**ba:dısaba:**
Badire	Sıkıntı. Aniden çıkan tehlike	**ba:dire**
Badiye	Çöl	**ba:diye**
Bagi	Asi	**ba:gi:**
Bağ	Üzüm kütüklerinin dikildiği arazi	**bağ**
Bağ-ban	Bağda çalışan	**ba:ğba:n**
Bağdadi	1- Bağdatlı 2- Ağaç direkler üzerine çakılmış çıtalara sıva vurularak yapılan tavan veya duvar.	**bağda:di:**

Bağ evi	Bağ içinde yapılan ev	**Ba:ğevi**
Bağ-ı marifet	Hüner bahçesi	**ba:ğıma:rifet**
Bağ-istan	Bağlık	**bağista:n**
Bağ-zar	Bağlık	**bağza:r**
Baha	1- Güzellik, zarafet 2- Değer, bedel 3- Erkek adı.	**baha:**
Bahadır	1- Güçlü cengaver, kahraman 2- Erkek adı.	**bahadır**
Bahai	Hindistan'da bir mezhep	**baha:i**
Bahane	İleri sürülen sözde neden	**baha:ne**
Bahar	1- Kış ve yaz arasındaki mevsim 2- Kokulu baharat 3- Kadın adı	**baha:r** **bahar**
Baharat	Karabiber, tarçın vb. yemeklerde tat ve koku vermek için kullanılan madde.	**baha:rat**
Bahariye	Divan edebiyatında bahar tasviriyle başlayan kaside	**baha:riye**
Bahir	1- Deniz 2- Aruzda vezin takımlarından her biri.	**bahr veya bahir**
Bahis	1- İddia 2- Konu, konuşulan mevzu.	**bahis**
Bahname	Cinsel konuların ele alındığı yapıt	**bahna:me**
Bahreyn	Arap yarımadasında bir devlet	**bahrèyn**
Bahri	1- Denizle ilgili 2- Erkek adı.	**bahri:**
Bahri	Yalı çapkını	**bahri**
Bahriye	Deniz gücü	**bahriye**
Bahşetmek	Vermek; bağışlamak	**bahşètmek**

Bahşiş	Bağış. Bir hizmet görene ayrıca verilen para	**bahşiş**
Baht	Talih, şans, kısmet, kut	**bahT**
Baht-ı dûn	Kötü talih	**bahTıdû:n**
Baht-ı siyah	Kara talih	**bahTısiya:h**
Bahtiyar	1- Şanslı, mutlu 2- Erkek adı.	**bahtiya:r**
Bahtiyari	Mutluluk	**bahtiya:ri:**
Ba-husus	Genellikle, en çok, hele	**ba:husus**
Bakara	1- Kur'an-ı Kerim'de bir sure 2- İskambil kâğıdıyla oynanan bir oyun.	**baKAra**
Bakaya	1- Kalıntılar 2- Kendi yaşıtlarıyla askerlik görevine katılmayan.	**baKA:ya:**
Bakıye	Artık, artan, kalıntı	**baKiye**
Baki	1- Daimi, ölümsüz, sürekli 2- Geri kalan, artan 3- Erkek adı. 4- Divan şiirinin üstadı. "Şairler Sultanı" unvanlı şair.	**ba:Kî:**
Bakir	1- El değmemiş, işlenmemiş 2- Cinsel ilişkide bulunmamış.	**ba:kir**
Bakire	Kız, kız oğlan kız	**ba:kire**
Bakkal	Çeşitli gıda ve ihtiyaç maddelerini perakende satan kimse	**bAKKaL**
Bakkaliyye	1- Bakkal dükkanında satılan mallar 2- Büyük bakkal dükkânı.	**bAKKa:liye**
Bakla	Baklagillerden, taneleri kabuk içinde bir sebze	**bAKLa**

Ba'kuba	Bağdat yakınlarında kaza merkezi	**baKu:ba**
Bakû	Azerbaycan'ın başkenti	**bAKû**
Bal	Arının yaptığı tatlı yiyecek	**bAL**
Bal	Kanat	**ba:l**
Bala	1- Yüksek, üst 2- Ankara'da ilçe 3- İstanbul Silivrikapı'da mescit.	**ba:lâ:**
Balgam	Ağızdan dışarı atılan sümüksü madde	**bALgAm**
Baliğ	1- Toplam 2- Döl verme çağına eren 3- Bülûğa ermek (Akıl baliğ olmak).	**ba:li:**
Bani	Kurucu, yapıcı; yapan	**ba:ni:**
Banu	1- Bayan, hanım 2- Kadın adı.	**ba:nu:**
Bar	Yük	**ba:r**
Baran	1- Yağmur 2- Erkek adı	**ba:ra:n** **baran**
Barek-Allah	Allah mübarek etsin. Hayırlı olsun	**ba:rèKaLLah**
Bargâh	İzinle girilebilen makam. Divan	**ba:rgâ:h**
Bar-hüda	Allah	**barhüda:**
Bari	1- Hiç değilse, hiç olmazsa, bir kez 2- Yaratan, Tanrı.	**ba:ri**
Bariz	Açık, meydanda, belirgin	**ba:riz**
Barud-hane	Barut imal edilen veya saklanan yer	**baruTha:ne**
Basar	Göz	**basAr**
Basir	Gören, anlayan kişi	**bAsi:r**
Basiret	Kalp gözüyle görebilmek, sezebilmek, hissetmek. Sağgörü	**basi:ret**

Basit	1- Kolay. Herkesin yapabileceği ve anlayabileceği şekilde 2- Sade, yalın.	**basit**
Basma-hane	Basma yapılan yer	**basma:ne**
Bast-ı zaman	Zamanın uzamış gibi olması, geçmemesi	**bAstızama:n**
Basur	Anüste toplardamarların genişlemesi. Emoroit	**bA:sur**
Basü badel mevt	Ölümden sonra diriliş	**ba:sü ba:delmevt**
Bataet	1- İyi bitmeyecek iş 2- Ağırlık, yavaşlık.	**bata:/et**
Batıl	Boş, yalan. Gerçek ve haklı olmayan	**bA:TıL**
Batın	1- Karın 2- Nesil, kuşak; göbek.	**bATın**
Batın	İç yüz, hakikat	**ba:Tın**
Batıni	Kur'an-ı Kerim'den mecaz anlamlar çıkaranların mezhebi	**ba:Tıni:**
Battal	1- Büyük ve iri 2- Cesur, kahraman 3- Hantal, eskimiş; kullanılmaz.	**baTTAL**
Bati	Yavaş	**bati:**
Battaniye	Yünden dokunmuş kalın örtü	**baTTA:niye**
Bayati	Türk müziğinde bir makam adı	**baya:ti:**
Bayezid	İstanbul'da cami, meydan ve semt adı	**beyazıT**
Bayezid Han	Sultan II. Bayezit	**bayezit h̲an**
Bayi	İzinli satıcı	**ba:yi:**
Bayii	Satıcısı	**bayi~i:**
Bayrak	Sancak, işaret	**bayraK**
Bayrak-dar	Bayrak taşıyan	**bayraKT̲ar**
Bayramiyye	Hacı Bayram-ı Veli tarafından kurulan tarikat	**bayra:mi̲ye**

Baytar	Hayvan hastalıkları hekimi, veteriner	**bayTAr**
Baz	Karış. Yan. Ayırma. Tekrar	**baz**
Bazan	Kimi zaman, bazı, ara sıra, arada bir	**bA:zan**
Bazı	Bir kısım, biraz, kimi	**bA:zı**
Baziçe	Oyuncak	**ba:ziçe**
Beca na-beca	Yerli yersiz	**beca: nâ:beca:**
Becayiş	Karşılıklı yer değiştirme	**beca:~iş**
Becenek	Bizans'a en yakın Türk boyu	**peçenèk**
Bedahet	Bir konuda hazırlıksız konuşabilme yeteneği	**beda:hèt**
Bedai	Bedialar, eşsiz şeyler	**beda:yi**
Bed baht	Bahtsız. Kötü talihli. Bahtı kara	**bèdbaht**
Bed bin	Kötümser, karamsar, pesimist	**bèdbi:n**
Bed dua	Kötü dua, ilenç	**bèddu~a:**
Bedel	1- Karşılık, değer 2- Bir şeyin yerini tutabilen başka bir şey 3- Başkasının yerine hacca giden.	**bedEl**
Beden	Gövde, cisim. Vücut	**beden**
Bedenen	Vücutça, bedenle	**bedenEn**
Bedeni	Bedenle ilgili	**bedeni:**
Bedestan	Mücevher ve değerli eşyanın satıldığı çarşı	**bedèsta:n** **bedèsten**
Bedevi	1- Çölde, çadırda yaşayan göçebe 2- Bir sosyolojik sistemin soylu değerlerine sahip olmayan.	**bedevi:**
Bedhah	Her işin kötü olmasını isteyen. Kötü yürekli.	**bèdhah**

Bedia	1- Beğenilen şey, güzel, eşsiz 2- Kadın adı.	**bedia:**
Bedihi	Apaçık, belli	**bedi:hi**
Bedii	1- Estetik. Beğenilen 2- Erkek adı.	**bedii:**
Bedr	1- Mekke ile Medine arasında Hz. Muhammed'in müşriklerle ilk kez savaştığı yer ve bu yerdeki kuyuların adı. 2- Dolunay.	**bedir**
Bedri	1- Altın dolu kese 2- Erkek adı	**bedri:** **bedri**
Bedr-i şevk	Bir sümbül cinsi	**bedri şevk**
Bedriyye	Kadın adı	**bedriye**
Bed ter	Daha kötü	**betEr**
Behcet	1- Sevinç, güleryüzlülük 2- Erkek adı 3- Günümüzde bir cilt hastalığı .	**behçet**
Be heme hal	Mutlaka, her halde	**behemèhâ:l**
Beher	Her biri	**behEr**
Behice	1- Güzel, güleryüzlü 2- Kadın adı.	**behi:ce**
Behimi	Hayvani, hayvanca	**bèhi:mi:**
Behiyye	1- Güzel 2- Kadın adı.	**behiye**
Behlul	1- Çok gülen 2- İyi insan 3- Erkek adı.	**behlû:l**
Behram	1- Merih yıldızı 2- Erkek adı.	**behra:m**
Behre	Pay, hisse	**behre**
Beis	1- Zarar, ziyan 2- Sakınca, engel 3- Korku; şiddet.	**bèis**

Bek	1- Havagazı memesi 2- Futbolda savunma oyuncusu.	**bèk**
Beka	Kalıcılık, baki olma; devam, daimilik	**bèKa:**
Beka-bi-illah	Allah'la baki olmak	**bèKa:billâh**
Bekar	1- Evlenmemiş kişi 2- Yalnız yaşayan.	**bekâr**
Bekaret	Kız, kız oğlan kız, erden	**bekâ:ret**
Bekri	İçkici	**bekri:**
Bektaş	1- Arkadaş, eş 2- Erkek adı.	**bekta:ş** **bektaş**
Bektaşi	Hacı Bektaş-ı Veli'nin tarikatı ve bu tarikatten olan kişi	**bekta:şi:**
Bel	Aşikâr, görünen	**bEl**
Belâ	Gam, keder, musibet, sakıncalı durum	**belâ:**
Belâdet	İzansızlık, sersemlik	**belâ:det**
Belagat	Güzel etkili ve pürüzsüz söz söyleme. İyi konuşma	**belâ:gat**
Belahat	Alıklık, aptallık	**belâ:hat**
Belahet	Alıklık, aptallık	**belâ:het**
Belde	Şehir. Memleket. Kasaba	**bElde**
Beledi	1- Şehirli, şehre ait 2- Yerleşik.	**beledi:**
Belediyye	Şehrin temizlik, aydınlatma ve imarına bakan teşkilat	**belediye**
Beleş	Karşılıksız	**belèş**
Beli	Evet	**beli:**
Beliğ	Düzgün söz söyleme, açık ifade, belagat	**beli:ğ**
Beliyyat	Belâlar	**beliya:t**
Belki	Olabilirlik, ihtimal, olasılıkla	**belki**
Benat	Kızlar	**bena:t**

Bend	1- Şiirde parçalar 2- Bağ, düğüm.	**bEnt**
Bende	Kul, köle	**bEnde**
Bendegan	Kullar, köleler	**bEndegâ:n**
Bender	1- Yoğun ticareti olan iskele 2- Gemilerin demir attıkları yer.	**bEndEr**
Benefşe	Menekşe	**menekşe**
Benek	Atlas üzerine sırma işlemeli bir tür kumaş	**benek**
Bengü	1- Ebedi, ölümsüz 2- Kadın adı	**beNgü:** **beNgü**
Beni adem	Adem oğulları, insanlar	**bèni:/a:dem**
Beni Ahmer	İspanya'da hüküm sürmüş bir islâm devleti	**bèni:/ahmEr**
Beni İsrail	İsrail oğulları	**bèni:/isra:~il**
Beni Ümeyye	Emeviler	**bèni:/ümèyye**
Bent	1- Set, baraj 2- Kanunlarda madde 3- Manzumelerde kıta 4- Bağ.	**bEnt**
Beraat	İyilik, olgunluk, güzellik	**bera:/aT**
Beraber	1- Birlikte, birarada 2- Aynı düzeyde.	**bera:bEr**
Beraet	Temize çıkma, bir suçla ilişiği kalmama, aklanma	**bera:~ât**
Berat	1- Ferman 2- Patent 3- Kadın adı	**bera:t** **berat**
Berat gecesi	Şaban ayının 15. gecesi. Hz. Muhammed'e Peygamberlik verilen gece.	**berat gecesi**
Berat-ı hümayun	Padişah fermanı	**bera:tı hüma:yu:n**
Beray	... için	**berA:y**
Ber-bad	Perişan, kötü, pis, bozuk	**bErba:t**

Berber	Tıraş eden esnaf	**bErbEr**
Berberi	Kuzey Afrika'nın Mısır dışındaki bölümünde yaşayan halk	**bErberi:**
Berceste	Güzel ve sağlam	**bErceste**
Berdel acuz	Kocakarı soğuğu	**bErdül/acu:z**
Berdevam	Daimi, sürmekte olan, devam eden	**bErdeva:m**
Berduş	1- Omuz üstünde	**bErduş**
Bereket	Bolluk, gürlük, çokluk	**bereket**
Bergüzar	Hatıra, hediye, yadigâr	**bErgüza:r**
Ber-hane	Harap ve kullanışsız ev	**bErha:ne**
Ber hayat	Sağ salim, diri	**bErhaya:t**
Ber hudar	Mesut, mutlu	**bErhuda:r**
Beri	1- Temiz, salim, kurtulmuş, ayrılmış 2- Bir şeyin yakını.	**beri:**
Berk	1- Şimşek 2- Yaprak 3- Erkek adı.	**bErk**
Ber karar	Kararlı	**bErKara:r**
Ber kemal	Çok olgun, mükemmel	**bErkema:l**
Ber murad	Arzusuna kavuşan	**bErmura:d**
Ber mutad	Her zamanki gibi, adet olduğu üzere	**bErmu:ta:d**
Berna	1- Yiğit, genç 2- Kadın adı.	**bErna:**
Ber-name	1- Mektuptaki başlık 2- Zarf üstündeki adres.	**bErna:me**
Berrak	1- Duru, açık, temiz 2- Kadın adı.	**bErraK**
Berri	Karasal	**berri:**
Ber taraf	1- Ayrı koymak 2- Etkisizleştirme.	**bErtara:f**
Berter	1- En yüksek, üstün, değerli 2- Kadın adı.	**bErtEr**

Berzah	1- Can sıkıcı yer 2- (Coğ.)Dil, geçit.	**bErza:h**
Bes	Yeter, kâfi, tamam	**pes**
Besamet	Güleryüzlü olmak	**besa:mèt**
Besalet	Yiğitlik	**besa:lèt**
Besaret	Göz açıklığı, uyanık olmak, sezmek	**besa:ret**
Besbeter	Çok kötü	**besbetEr**
Besi	Çokluk, fazlalık	**besi:**
Besim	1- Güleryüzlü 2- Erkek adı.	**beşim**
Besmele	1-"Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla" cümlesi 2- Bir şeyin ilki. Başlangıç.	**besmele**
Beste	1- Bir şarkının makamı ve nağmesi 2- Bir kumaş cinsi 3- Kadın adı.	**beste**
Beste-han	Şarkıcı	**besteha:n**
Bestekar	Beste yapan kişi, besteci, kompozitör	**bestekâ:r**
Beste-nigar	Türk müziğinde bir makam	**besteniga:r**
Beşaret	Müjde, muştu, iyi haber	**beşa:ret**
Beşer	1- İnsan, insanoğlu 2- Beş sayısının üleştirme biçimi	**beşer** **beşEr**
Beşere	Üst deri	**beşEre**
Beşeri	İnsanla ilgili	**beşeri:**
Beşeriyyet	İnsanlık	**beşeriyet**
Beşir	1- Müjdeci 2- Güleryüzlü 3- Erkek adı.	**beşir**
Beşuş	Güleç	**beşu:ş**
Beter	Daha kötü	**betEr**
Bevliyye	İdrar yollarıyla ilgili hastalıklar. Üroloji	**bèvliye**

Beyaban	Çöl, kır	**beya:ba:n**
Beyan	1- Söyleme, bildirme, anlatım 2- Bir yazın bilgisi dalı.	**beya:n**
Beyanat	Açıklama, söylev, demeç, bildiri	**beya:na:t**
Beyanname	Bildirge	**beyanna:me**
Beyati	Türk müziğinde bir makam	**bèya:ti:**
Beyati-araban	Türk müziğinde bir makam	**bèya:ti: araban**
Beyati-puselik	Türk müziğinde bir makam	**bèya:ti:pu:selik**
Beyavar	İş, güç	**beya:va:r**
Beyaz	1- Ak. Ak renkte 2- Yumurtanın akı 3- Aydınlık 4- Temiz.	**beyaz**
Beyaz-ı dem-i fecr	Sabah aydınlığı	**beya:zı dEm/i fecr**
Beyazıt	İstanbul'da meydan	**beyazıT**
Beyazi	Beyaz gibi. Beyazlık	**beya:zi:**
Beygir	At	**beygir**
Beyhan	1- Sır saklamayan, içindeki söyleyen 2- Kadın adı	**beyha:n** **beyhan**
Beyhude	Boş yere, boşuna, faydasız	**beyhu:de**
Beyn-el-ihvan	Dostlar arasında	**bèynel/ihva:n**
Beyn-elmilel	Uluslararası, milletlerarası, enternasyonal	**bèynelmilEl**
Beyninde	Arasında	**bèyninde**
Beyt	Ev, mesken	**beyt**
Beyt-i mukaddes	Kudüsteki Mescid-i Aksa camii (Kutsal ev)	**beytimuKaddes**
Beyt-ullah	Kâbe-i şerif (Allah'ın evi)	**beytuLLa:h**
Beyt-ül haram	Kâbe	**beytülhAra:m**

Beyt-ül-mâl	Maliye hazinesi, devlet hazinesi	**beytülmâ:l**
Beyyine	1- Kesin delil, tanık 2- Bir olayın doğruluğunu ortaya koyabilen yöntem 3- Kur'an-ı Kerim'de bir sure.	**beyyine**
Beyza	1- En beyaz 2- Kadın adı.	**bèyza:**
Beyzade	Bey oğlu	**beyza:de**
Beyzi	Yumurta şeklinde. Oval	**beyzi:**
Bezirgân	1- Tüccar 2- Aşırı kazanç peşinde koşan esnaf 3- Yahudi.	**bezirgâ:n**
Bezm	1- İçkili ve eğlenceli toplantı 2- Sohbet meclisi 3- Topluluk, dernek.	**bezm**
Bezm-gah	Eğlence yeri	**bezmgâ:h**
Bezm-i aşk	Aşk meclisi	**bezmi aşK**
Bezm-i cem	Bektaşilerin içki meclisi	**bezmi cem**
Bezm-i mey	İçki meclisi	**bezmi mey**
Bezm-i safa	Mutluluk meclisi	**bezmi safa:**
Bezm-i tarab	Türk müziğinde bir makam	**bezmi tara:b**
Bezyun	İnce kumaş	**bèzyu:n**
Bezzaz	Kumaş satan esnaf, manifaturacı	**bèzza:z**
Bezzaziyye	İstanbul Tahtakale'de mescit	**bèzza:z̲iye**
Bi-aman	Aman vermeyen	**bi:/ama:n**
Biat	İtaat sözü verme, egemenliğini kabul etme	**bi:at**
Bi-baht	Talihsiz	**bi:baht**
Bi-can	Cansız, ruhsuz	**bi:ca:n**
Bi-çare	Çaresiz, zavallı	**bi:ça:re**

Bid'at	1- Sonradan ortaya çıkan şey. Yenilik 2- Din anlayışında peygamberlerden sonra görülen ayrılıklar.	**bid/at**
Bidayet	Başlama, başlangıç	**bida:yet**
Bidayeten	Başlangıçta, önce, ilk	**bida:yèten**
Bidaye mahkemesi	Asliye mahkemesi	**bida:yetmahkemesi**
Bi-d-dava	Dava ederek	**bid/da:va:**
Bi-devlet	Devletsiz. Mutsuz	**bi:devlet**
Bi-edeb	Edepsiz, terbiyesiz	**bi/edep**
Bi-faide	Faydasız	**bi:fayda**
Bi-gâh	Zamansız, vakitsizce	**bi:gâ:h**
Bi-gamm	Gamsız	**bi:ga:m**
Bi-gâne	1- Kayıtsız, ilgisiz 2- Yabancı.	**bi:gâ:ne**
Bi-gaye	Amaçsız	**bi:ga:ye**
Bi-günah	Günahsız, suçsuz	**bi:güna:h**
Bi-haber	Habersiz, bilgisiz	**bi:haber**
Bi-hakkın	Hakkı olarak, gerçekten	**bi:haKKın**
Bi-haya	Hayasız	**bi:haya:**
Bi-hesab	Hesapsız	**bi:hesa:p**
Bihter	1- En iyi 2- Kadın adı.	**bihtEr**
Bi-hude	Boş yere, boşuna	**beyhu:de**
Bi-hudud	Hudutsuz	**bi:hudu:t**
Bi-huş	Kendinden geçmiş, baygın, şaşkın	**bi:huş**
Bi-huzur	Huzursuz, tedirgin	**bi:huzu:r**
Bihzad	1- Ünlü Türk minyatürcüsü 2- Temiz soylu.	**bihza:t**
Bi-ibtida	Başlangıcı olmayan	**bi: iptida:**
Bi-izn-illah	Allahın izniyle	**bi/iznillâh**
Bi-karar	Kararsız	**bi:Kara:r**
Bi-kes	Kimsesiz	**bi:kes**
Bi-kir	Bakirelik, kızlık	**bi:ki:r**

Bi-kusur	Kusursuz	**bi:Kusu:r**
Bilâ	Kayıtsız. Numarasız. ...siz	**bilâ:**
Bil-afiye	Afiyetle	**bil/a:fiye**
Bilâ-hire	Sonradan, sonunda	**bilâ:hare**
Bilâ-ihtar	İhtar edilmeksizin	**bilâ: ihta:r**
Bilâ-istisna	İstisnasız, ayrıksız	**bilâ: istisna:**
Bil'akis	Aksine, tam tersine	**bilakis**
Bila-kayd ü şart	Kayıtsız şartsız	**bilâ:Kaydüşart**
Bilâl	1- Islatmak, ıslatış 2- Erkek adı	**bilâ:l** **bilâl**
Bilâ-sebeb	Sebepsiz	**bilâ:sebeb**
Bilâ-taksir	Kusursuz	**bilâ:TAKsi:r**
Bilâ-vasıta	Vasıtasız	**bilâ:va:sıTa**
Bil-cümle	Tamamen, bütün, hep	**bilcümle**
Bil-farz	Farz edelim, diyelim ki, tutalım ki...	**bilfarz**
Bil-fi'l	Gerçekten, bütünüyle, yazılarak, eylemli	**bilfi~il**
Bilge	Filozof	**bilge**
Bil-hassa	1- Özel olarak, hele, başta 2- Aksine (galat).	**bilhassa**
Bil-ihtimam	Dikkat ve özenle	**bilihtimam**
Bil-iktiza	Gerekli olduğu için	**biliktiza:**
Bil-iltizam	Bile bile, bilerek ve isteyerek	**bililtiza:m**
Bil-istifade	Faydalanarak, yararlanarak	**bilistifa:de**
Bil-istihkak	Hakkı ile, haketmiş olarak	**bilistihKa:K**
Bil-istiklâl	Özgürce	**bilistiklâ:l**
Bil-iştirak	Ortaklaşa	**biliştirâ:k**
Bil-ittifak	Oybirliği ile	**bilittifa:K**
Bil-külliye	Bir bütün olarak	**bilkülliye**
Billah	Allah için. Allah ile	**billâ:h**
Billahi	(Yemin) Allah için. İnan olsun	**billâ:hi**

Billur	1- Parlak ve saydam cam. Kristal. Berrak 2- Kadın adı.	**billûr**
Billuriyye	Camdan mamuller	**billû:riye**
Bil-mukabele	Karşılık olarak. Ben de...Size de	**bilmuKa:bele**
Bil-münasebe	Sırası gelince	**bilmüna:sebe**
Bil-umum	Umumiyetle, bütün, hep	**bilumum**
Bil-vasıta	Vasıta ile, araçla, araçlı	**bilva:sıTa**
Bilye	Misket, kürecik	**bilye**
Bim	Korku	**bi:m**
Bi mana	Manâsız, anlamsız	**bi:ma:nâ:**
Bi mar	Hasta	**bi:ma:r**
Bi mekan	Mekânsız, evsiz-barksız	**bi:mekâ:n**
Bi misal	Emsalsiz, eşi bulunmayan	**bi:misa:l**
Bin	1- ...oğlu (Ali bin Veli) 2- 999'dan sonra gelen sayı 3- Binmek'ten emir 4- Pek çok.	**bin**
Bina	1- Yapı 2- Yapma, kurma, inşa etme 3- Arapçada eylem çatısını konu edinen bilim.	**bina:**
Bina	Görgü sahibi, görgülü	**bi:na**
Binaen	1- ...den dolayı, ...den ötürü 2- ...e dayanarak.	**bina:/en**
Binaen-aleyh	Bundan dolayı, dolayısıyla, bundan ötürü	**bina:enalèyh**
Bi-namaz	Namazsız, beynamaz, namaz kılmayan	**bi:nama:z**
Bi-nasib	Nasipsiz, kısmetsiz	**bi:nasip**
Binbirdirek	İstanbul'da Bizans'tan kalma su sarnıcı	**bimbirdirek**

Bi nefsihi	Kendisi, kendine ait. İçinden	**bi:nefsihi**
Bi neva	Ümitsiz	**bi:neva:**
Bi nigâh	Bakımsız	**bi:nigâ:h**
Bi-niyaz	Yalvarıp yakarmaya ihtiyacı olmayan	**bi:niyaz**
Bint	Kız	**bint**
Bi-pay	Ayaksız. Gelmeyen	**bi:pa:y**
Bi perva	1- Pervasız, çekinmez 2- Sıkılmaksızın, çekinmeden.	**bi:pErva:**
Birader	1- Erkek kardeş 2- Yahu...	**bira:der**
Birader-ane	Kardeşçe, dostça	**bira:dera:ne**
Biraderi	Kardeşlik	**bira:deri:**
Biraz	Az	**biraz**
Bi-reng	Renksiz	**bi:rèNk**
Bi-rey	Reysiz, oysuz	**bi:rey**
Birinc	Pirinç	**pirinç**
Birr ü takva	Ana babaya itaat	**birrüTAKva:**
Birun	Dışarı, harici, dışarıda	**bi:ru:n**
Biryan	Bir cins kebap	**büryan**
Bi-sebeb	Sebepsiz, nedensiz	**bi:sebeb**
Bismillah	Besmele, Tanrı'nın adıyla	**bismillâ:h**
Bisturi	Neşter	**bisTuri:**
Bi-şuur	Şuursuz	**bi:şu/ur**
Bişnev	Duy ! İşit !	**bi:şnev**
Bi-tab	Yorgun, bitkin	**bi:ta:b**
Bi-taraf	Tarafsız, yansız	**bi:TAraf**
Bi-taraflık	Taraf tutmama, yansızlık	**bi:TArafLıK**
Bitig	Yazıt	**bitig**
Bi-t-tamam	Tamamıyla	**bit/tama:m**
Bi-t-tesadüf	Tesadüfen	**bit/tesa:düf**
Bi-t-te'sir	Etkileyerek	**bit/tè:sir**
Bi-vefa	Vefasız. Sevgisine bağlı olmayan	**bi:vefa:**
Bi-vücud	Vücutsuz	**bi:vücu:T**

Bizar	Bıkkın, usanmış, bezgin. Tedirgin	**bi:za:r**
Bi-zatihi	Kendiliğinden, kendinden, kendisi	**biza:tihi**
Bizaz	Perişanlık	**biza:z**
Biz-zat	Kendi, kendisi	**bizzat**
Borazan	Üflemeli bir çalgı	**borAzan**
Bornuz	Banyodan çıkarken kurulanmak için giyilen havludan giysi	**bornoz**
Bostan	1- Kavun karpuz ve bunların üretildiği tarla 2- Sebze bahçesi.	**bostan**
Böcek-hane	Böceklik	**böceka:ne**
Budala	Akılsız, zekâca geri	**budaLA**
Buğra	1- Turna kuşu 2- Erkek adı.	**buğra**
Buğz	Kin, nefret	**bu:z**
Buhar	Buğu. Sıvıların kaynama sonucu dönüştükleri gaz hali	**buhar**
Buhara	Özbekistan'da bir şehir	**buha:ra:**
Buhari	Ünlü bir mutasavvıf	**buha:ri:**
Buhran	1- Tehlikeli ve karışık durum. Bunalım 2- Hastalık krizi.	**buhra:n**
Buhur	Yakılan kokulu ağaç vb. maddeler	**buhu:r**
Buhurdan	Tütsülük. Buhur yakılan kap	**buhurda:n**
Buhurizade Mustafa Itri	Ünlü bestekârımız	**buhu:ri:za:de musTAfa ıTri:**
Buhuru meryem	Siklamen; tavşan kulağı	**buhu:rumEryEm**
Bukalemun	1- Bulunduğu yerin rengine giren sürüngen 2- Düşüncelerini sık sık değiştiren kişi.	**buKaLemun**

Bukran	Yün kırpıntısı	**buKran**
Bulgar	Bulgaristan halkından olan	**buLgAr**
Bum	Baykuş	**bu:m**
Bumbar	1- Sığır cinsi hayvanların kalın barsağının bir bölümü 2- Bu bölüme ciğer, kıyma ve pirinç doldurularak yapılan yemek.	**bumbAr**
Burak	1- Hz. Muhammed'in Miraç'a çıkarken bindiği binek 2- Erkek adı.	**buraK**
Burc	1- Kale çıkıntısı 2- Güneşin ayrıldığı 12 kısımdan her biri 3- Ağaç filizi.	**burç**
Burhan	1- Delil, kanıt 2- Gösteriş 3- Erkek adı.	**burhan**
Bus	Öpme, öpüş. Öpen	**bu:s**
Buse	Öpücük, öpme, öpüş	**bu:se**
Buselik	Türk müziğinde bir makam	**bu:selik**
Buy	Koku	**bu:y**
Butlan	Batıllık, yokluk, geçersizlik	**buTLan**
Buud	Boyut	**bu/ut**
Bühtan	Yalan, iftira, kara çalma	**bühta:n**
Bülbül	1- Güzel öten bir kuş 2- Sesi çok güzel olan kimseler için kullanılan bir tanım.	**bülbül**
Bülbül-i şeyda	Çok öten bülbül	**bülbülüşeyda:**

Bülend	1- Yüksek, ulu, yüce 2- Erkek adı.	**bülEnd**
Bül-heves	Aklına geleni yapan. İstekleri bitmeyen	**bülheves**
Büluğ	Ergenlik çağına girme, erkek olma	**bülû:**
Bünyad	Esas, temel, asıl	**büNya:d**
Bünyan	1- Yapı, yapılış, bina	**büNya:n**
	2- Kayseri'nin bir ilçesi ve burada dokunan halı	**büNyan**
Bünye	1- Vücut, iç 2- Yapı, organ, kuruluş.	**büNye**
Bürgü	Atkı	**bürgü**
Bürhan	Kuvvetli delil	**burhan**
Bürke	1- Martı 2- Erkek adı	**bürke**
Bürudet	Soğuk, soğukluk	**büru:det**
Büşra	1- Müjde, muştu 2- Kadın adı.	**büşra:**
Büt-perest	Puta tapan	**puTperest**
Büyut	Evler	**büyu:T**

C

Cabir	1- Cebreden, şiddet kullanan 2- Kırıkçı, sınıfçı.	**ca:bir**
Cadde	İşlek yol, geniş yol, anayol	**cadde**
CAdı	1- Geceleri dolaşarak insanlara kötülük ettiğine inanılan hayali yaratık. 2- Büyücü. 3- Huysuz ve yaşlı kadın.	**CAdı**
Caf caf	1- Ahlaksız kadın 2- Gösteriş.	**cAfcaf**
Cafer	1- Küçük akarsu 2- Erkek adı.	**ca:fEr**
Cafer-i sadık	12 Şii imamından biri	**ca:ferisa:dıK**
Caferi	İmam Cafer-i Sadık yanlısı	**ca:feri:**
Caferiyye	Caferi Tarikatı	**ca:feriye**
Cah	Rütbe, memuriyet	**ca:h**
Cahid	1- Cehdeden, çok çalışan 2- Erkek adı.	**ca:hit**
Cahil	1- Bilgisiz, bilmeyen 2- Genç, tecrübesiz 3- Okuryazar olmayan, eğitim görmemiş.	**ca:hil**
Cahilane	Cahillikle, bilmeden	**ca:hila:ne**
Cahiliyye	1- Cehalet devrine ait 2- Arabistan'da İslam öncesi devir.	**ca:hiliye**
Cahiliyet	Bilgisizlik	**ca:hiliyet**

Cahim	Cehennem	**cahi:m**
Caiz	1-Olabilir, olur, uygun, cevaz verilen 2- Helâl	**ca:~iz**
Caize	1- Yazıda, bir başkasına ait bir sözün aynen tekrarlandığını gösteren tırnak işareti. 2- Azık.	**ca:/ize**
Caka	Çalım	**caKa**
Calib	Celbeden, çeken, çekici	**ca:lip**
Calib-i dikkat	Dikkat çeken	**ca:libidiKKat**
Calut	Hz. Davut'la savaşan ve onun attığı taşla ölen dev yapılı Filistinli	**calû:t**
Cam	1- Tabak, bardak, şişe, kadeh gibi eşya yapılan silisli kumun ateşte eritilmişi. 2- Tümü veya bir kısmı camdan yapılmış eşya.	**Cam**
Came	Elbise	**ca:me**
Came-dan	Elbise dolabı, gardrop	**ca:meda:n**
Came-dar	1- Selçuklu hükümdarlarının elbiselerini muhafaza eden memur. 2- Vestiyer.	**ca:meda:r**
Came-gah	Soyunma odası	**ca:megâ:h**
Came-kan	1- Camlık. Elbise giyilecek yer 2- (Günümüzde) Vitrin. Göstermelik	**camekân**
Cam-ı cem	Şarap	**ca:mıcem**
Cam-ı fena	Ölüm	**ca:mıfena:**
Cam-ı leb	Şarap dolu kadehe benzeyen dudak	**ca:mıleb**

Cam-ı mey	İçki kadehi	**ca:mımèy**
Cam-ı neşat	Mutluluk kadehi	**ca:mıneşa:t**
Cam-ı şehriyari	Büyük kadeh	**ca:mışèhriya:ri:**
Cami	1- Namaz kılınan büyük mescit 2- Toplayan, bir araya getiren 3- İçine alan.	**ca:mi**
Cami	Bir İslâm dilci ve şairi	**ca:mi:**
Camia	Topluluk, zümre	**ca:mi~a**
Camid	1- Donmuş, donuk 2- Cansız.	**camit**
Cami-i kebir	Büyük cami	**ca:miikebi:r**
Camus	Manda	**camız**
Can	1- Ruh 2- Hayat, yaşam 3- Gönül, sevgi 4- Kuvvet, güç 5- Erkek adı.	**can**
Cana	Sevgili	**ca:nâ:**
Canan	1- Gönülden sevilen 2- Kadın adı.	**ca:nâ:n**
Can-aver	Çok büyük yırtıcı hayvan	**cAnavar**
Canbaz	1-Canını tehlikeye atarak heyecan verici gösteri yapan akrobat 2- Hileci 3- At ticareti yapan kişi 4- Öncü süvari.	**cambaz**
Canbaz-ane	Cambazlıkla	**cambaza:ne**
Canbaz-hane	Cambazların oyunlarını sergiledikleri yer	**cambazha:ne**
Can-ciğer	Çok yakın, sıkı fıkı	**canciğEr**
Candan	1- İçten 2- İsim.	**candan**
Can-dar	1- Canlı 2- Silahlı, muhafız 3- Azık.	**canda:r**

Can-efşan	Bir dava uğruna canını veren	**canèfşa:n**
Can-feda	Canını feda etmekten çekinmeyen	**caNfeda:**
Can-fes	Bir çeşit ince, parlak, ipekli kumaş	**caNfes**
Can-feza	1- Cana can katacak denli ferahlatıcı 2- Türk müziğinde bir makam adı.	**caNfeza:**
Can-gir	Can sıkıcı	**caNgi:r**
Can-güzar	Canından vazgeçmiş durumda olan	**caNgüza:r**
Can-hıraş	Yürek paralayan, tüyler ürpertici, acı	**canhıra:ş**
Can-ı can	Allah	**ca:nı ca:n**
Can-ı şirin	Tatlı can	**ca:nışiri:n**
Cani	Cinayet işleyen, katil	**ca:ni:**
Canik	Samsun	**samsun**
Canip	1- Yan, taraf 2- Erkek adı.	**ca:nip**
Cani-yane	Cinayet işleyen gibi; canice	**ca:niya:ne**
Can-perver	İç açan, ferahlatan	**canpErvEr**
Can-rüba	Dilber	**caNrüba:**
Can-sipar-ane	Canını feda edercesine, özveriyle	**caNsipara:ne**
Can-şikar	Azrail	**canşikâ:r**
Car	Komşu	**ca:r**
Car car	Yüksek sesle	**carcar**
Cari	1- Cereyan eden, akan 2- Mevcut, geçerli.	**ca:ri:**
Carih	Yaralayan	**cari:h**
Cariye	Hizmetçi kız, halayık	**ca:riye**
Car ullah	Mekke'de oturan	**ca:ruLLa:h**

Casus	Hafiye. Bir devletin, kurumun veya bir kimsenin sırlarını başkasının hesabına öğrenmeye çalışan.	**ca:sus**
Cavid	1- Daimi, ebedi 2- Erkek adı.	**ca:vit**
Cavidan	1- Daimi, ebedi 2- Kadın adı.	**ca:vida:n** **ca:vidan**
Cazib	Cezbeden, çekici, ilgi uyandıran, elverişli	**ca:zip**
Cazibe	1- Çekicilik, □ümudiye□t□n□, alımlılık 2- Kadın adı.	**ca:zibe**
Cazibe-i arz	Yer çekimi	**ca:zibeği arz**
Cebbar	1- Zorba, zorlayıcı, cabbar 2- Kuvvet ve kudret sahibi Allah 3- Becerikli 4- Erkek adı.	**cebbA:r**
Cebe	Zırh	**cebe**
Cebeci	1- Osmanlı ordusunda zırhlı asker 2- Silah yapan 3- Ankara'da semt adı.	**cebeci**
Cebel	1- Dağ 2- Sahipsiz toprak.	**cebEL**
Cebeli	1- Dağla ilgili	**cebeli:**
Cebelistan	Dağlık yer	**cebeLista:n**
Cebeli Tarık	İspanya'nın güneyinde yarımada, şehir ve boğaz adı	**cebeliTA:rıK**
Ceberut	1- Kibir, büyüklük 2- Tanrı'nın üstün kudreti 3- Zorba, merhametsiz.	**ceberû:t**

Cebin	Korkak	**cebi:n**
Cebhe	1- Ön taraf 2- Yüz 3- Yan 4- Savaşta ordunun ön tarafı; savaşılan bölge.	**cephe**
Cebire	Kırık kemikleri yerinde tutmak için kullanılan üzeri bezle kapanan levha.	**cebi:re**
Cebr	Zor, zorlama	**cebir**
Cebrail	Peygamberlere Allah'ın emirlerini tebliğ eden melek	**cebra:~il**
Cebren	Zorla, zoraki	**cebrEn**
Cebri	1- Cebirle ilgili. Cebirsel 2- Zorla yapılan.	**cebri:**
Cebr-i alâ	Cebirle ilgili konular	**cebri/a:lâ:**
Cebr-i nefs	Kendini zorlama, kendini zorla tutma	**cebrinefs**
Ced	Ata, dede	**cet**
Cedi	Oğlak burcu	**cedi:**
Cedid	Yeni, kullanılmamış	**cedi:t**
Cedide	Yeni	**cedi:de**
Cedvel	1- Doğru çizgileri çizmeye yarayan alet 2- Çizelge, liste.	**cetvEL**
Cefa	Eziyet, eza	**cefa:**
Cefa-cu	Cefa arayan	**cefa:cû:**
Cefa-kar	1- Eziyet eden 2- (galat) Eziyet çeken, cefalı.	**cefa:kâr**
Cefa-kar-ane	Cefa çekercesine	**cefa:kâra:ne**
Cefa-keş	Eziyete katlanan	**cefa:kèş**
Cefa-perver	Cefayı kabul eden kişi	**cefa:pErvEr**
Cefa-ı yar	Sevgilinin eziyeti	**cefa:yıya:r**
Ceffel kalem	Aniden, hiç düşünmeden, bir çırpıda	**ceffELKalem**

Cehalet	Cahillik, bilmezlik, bilgisizlik	**ceha:let**
Cehd	Çalışma, çabalama	**cehd**
Cehd ü gayret	Çok çalışma	**cehdügayret**
Cehennem	1- Dine göre □ümudiy günahkârların cezalandırılacakları yer 2- Çok sıkıntılı yer.	**cehennEm**
Cehennemi	1-Cehenneme mensup. Cehennemlik 2- Çok sıcak 3- Üzücü durum.	**cehennemi:**
Cehl	Cehalet, bilmezlik, bilgisizlik	**cehil**
Cehri	1- Açıktan yapılan 2- Tohumlarından boya yapılan 1,5 metre yüksekliğinde ağaç.	**cehri:**
Cehul	Çok cahil	**cehûl**
Celâ	Kahramanmaraş'ın Ekinözü ilçesi	**ekinözü**
Celadet	1- Kahramanlık, yiğitlik 2- Erkek adı.	**celâ:det**
Celâl	1- Büyüklük, ululuk 2- Kızgınlık, öfke, sertlik 3- Erkek adı.	**celâ:l** **celâl**
Celaleddin Harzemşah	Harzemşah İmp.'nın son hükümdarı	**celâ:leddin harzemşah**
Celali	15. yy'da Anadolu'da □ümudiye□t□n eşkıya	**celâ:li:**
Celallı	Çabuk kızan	**celâlli**
Celayir	Moğol ırkının önemli kollarından biri	**celâ:yir**
Celb	1- Yazılı bildirme, çağrı 2- Getirme, üzerine çekme.	**cELp**
Celb-name	Çağrı belgesi	**cELpna:me**

Celeb	1- Koyun, keçi gibi hayvanları satan büyük tüccar 2- Devlet hizmetlerine aday olarak yetiştirilen genç.	**celEp**
Celi	1- Kalın ve iri yazılmış bir tür sülüs yazısı 2- Görünen, meydanda, açık.	**celi:**
Celil	1- Büyük, yüce 2- Bir yazı türü 3- Tanrı'nın sıfatlarından biri 4- Erkek adı	**celi:l** **celil**
Celil-üş-şan	Şanı ve şerefi büyük	**celi:lüşşa:n**
Cellad	1- İnsan öldürmekle görevli kişi 2- Katil. Zalim.	**cellât**
Celle	"Yüce ve aziz olun"	**cELLe**
Celse	Oturum	**cELse**
Celvetiyye	Aziz Mahmut Hüdai'nin kurduğu tarikat	**cELveti:ye**
Cem	1- Toplam 2- Çoğul 3- Erkek adı.	**cem**
Cemaat	1- Aynı dinden olanlar 2- Camide ibadet için toplananlar.	**cema/ât**
Cemadat	Cansızlar	**cema:da:t**
Cemahir	Cumhuriyetler	**cema:hi:r**
Cemal	1- Yüz güzelliği 2- Erkek adı.	**cemâl**
Cemaleddin Afgani	İslâm aleminin uyanışı için çalışan fikir adamı	**cema:leddin Afga:ni:**
Cemal-ullah	Allahın güzelliği; Tanrı'nın lûtfu	**cemâ:luLLah**

Cem'an	1- Toplanarak, toplu olarak 2- Toplam.	**cem/an**
Cemaziye-l-ahir	Arabi ayların altıncısı	**cema:ziyel/a:hir**
Cemaziye-l evvel	1- Arabi ayların beşincisi 2- Bir kimsenin herkesin bilmediği, geçmişindeki kötü tarafı veya kötü bir işi.	**cema:ziyelevvEL**
Cemedi	Buz gibi soğuk	**cemedi:**
Cemel	1- Erkek deve 2- İslâmın ilk iç savaşı.	**cemEl**
Cemi'	1- Hep, bütün, tekmil 2- Toplama.	**cemi**
Cem'i	1- Toplumla ilgili 2- Ortaklaşa	**cem/i:**
Cemi'an	Hep, bütün, topluca	**cemi:~an**
Cemil	1- Güzel 2- Tanrı'nın sıfatlarından biri 3- Erkek adı.	**cemi:l** **Cemil**
Cemil Bey	Çorum'a bağlı Çorak kasabası	**çoraK**
Cemile	1- Güzel kadın 2- Gönül alıcı davranış. Hatır alma 3- Kadın adı.	**cemile**
Cem'iyyet	1- Topluluk, toplum 2- Dernek.	**cemiyeti**
Cem'iyyet-i Akvam	1. Dünya Savaşından sonra kurulan ilk Birleşmiş Milletler örgütü.	**cemiyeti aKva:m**
Cem'iyyet-i beşeriyye	Topluluk. Dernek. Düğün	**cemiyetibeşeri:ye**
Cemm-i gafir	İnsan kalabalığı	**cemmigAfi:r**

Cemre	Şubat ayından itibaren hava, su ve toprağın ısınmaya başlaması	**cEmre**
Cem Sultan	Fatih Sultan Mehmet'in küçük oğlu	**cemsuLtan**
Cem ül cem	Toplamın toplamı	**cem/ülcem**
Cenab	1- Şeref, şan, büyüklük, saygınlık 2- Yan, yön 3- Erkek adı.	**cena:p**
Cenabet	1- Kirlenmek, gusül abdestini gerektiren durum. Cünüp 2- Pis.	**cena:bet**
Cenab-ı hakk	Allah	**cena:bıhaK**
Cenab Şahabettin	Edebiyat-ı Cedide'nin ünlü şair ve yazarı	**cenap şaha:bettin**
Cenah	1- Kanat, kol, yan 2- Kuş kanadı.	**cena:h**
Cenan	1- Kalp, yürek 2- Erkek adı.	**cena:n**
Cenaze	Kefenlenip gömülmeye hazır hale getirilmiş ölü	**cèna:ze**
Cendere	1- Sıkı, dar yer 2- Basınç makinesi, baskı 3- Tazyik.	**cendere**
Cendere-hane	Ütü odası	**cenderèha:ne**
Ceneviz	Cenova Devletine Osmanlıların verdiği ad	**ceneviz**
Ceng	1- Savaş, harp, kavga 2- Erkek adı.	**ceNk**
Ceng-aver	1-Savaşçı, yiğit 2- Savaşkan.	**ceNgâ:vEr**
Cengiz han	Tarihin en büyük imparatorluğu olan Türk-Moğol Devleti'nin kurucusu.	**ceNgizhan**

Cenin	1- Ana karnındaki çocuk 2- Dölüt 3- Lübnan'ın Nablus iline bağlı ilçe.	**ceni:n**
Cenin-i sakıt	Düşük doğan çocuk	**ceni:nisA:KıT**
Cennet	1- Dinde iyi insanların ölümden sonra gideceklerine inanılan mekân. 2- Sulak ve ağaçlık yer.	**cennet**
Cennet ehli	Cennete gideceğine inanılan	**cennet èhli**
Cennet-i Cavidan	Ebedi cennet	**cenneti ca:vidan**
Cennet-mekân	Yeri cennet olabilecek kişi. Cennetlik	**cennetmekâ:n**
Cenûb	Güney	**cenu:p**
Cenubi	Güney tarafta. Güneye özgü	**cenu:bi:**
Cep	Elbisenin uygun yerlerine açılarak yerleştirilen, astar torba	**cep**
Cephane	Silahla atılan patlayıcı maddeler	**cèpa:ne**
Cer	1- Yarık yer 2- Çekme, sürükleme 3- Medresede okuyanların köy köy dolaşıp vaizlik ve imamlık yaparak kazandıkları para.	**cEr**
Cerahat	Yara, irin	**cera:hât**
Ceraid	Gazeteler	**cera:id**
Ceraim	Cürümler	**cera:/im**
Cerbeze	1- Güzel ve etkileyici konuşmak 2- Beceriklilik 3- Kurnazlık.	**cErbeze**

Cereme	Başkasının zararını ödeme	**cereme**
Cereyan	1- Akım, elektrik 2- Akıntı 3- Hareket, etkileşim 4- Oluş, olmak.	**cereya:n**
Cerh	1- Bir iddiayı çürütme 2- Yaralama.	**cErh**
Ceride	Verimsiz alan	**ceride**
Ceride	1- Gazete 2- Tutanak.	**ceri:de**
Ceride-i havadis	Türkiye'de çıkan ilk özel gazete	**ceri:değı hava:dis**
Ceriha	Yara	**ceri:ha:**
Cerrah	1- Operatör doktor 2- Kesen, parçalayan.	**cerrah**
Cerrahi	Cerrahlıkla ilgili. Operatörlük	**cerra:hi:**
Cerrar	1- Çeken, sürükleyen, cer eden. Çekici 2- Dini, çıkarlarına alet eden hoca.	**cerra:r**
Cerz	Kesme	**cErz**
Cesamet	Büyüklük, irilik, oylum	**cesa:met**
Cesaret	Cesurluk, yüreklilik, özgüven	**cesa:ret**
Cesaset	Merak	**cesa:sèt**
Cesed	Ölü vücut	**ceset**
Cesim	1- İri, büyük. Büyüklük 2- Erkek adı.	**cesi:m**
Ceste ceste	Bölüm bölüm, kısım kısım	**cèstecèste**
Cesur	Cesaretli, yürekli, yiğit	**cesu:r**
Cesur-ane	Cesaretle, cesura yaklaşır biçimde, yiğitçe	**cesura:ne**
Cevab	Soruya veya eyleme karşılık olarak verilen söz ya da eylem. Yanıt	**ceva:p**

Cevaben	Cevap olarak	**ceva:ben**
Cevabi	Cevap, karşılık, cevap niteliğinde olan	**ceva:bi:**
Cevab-name	Cevap olarak yazılan metin	**cevabna:me**
Cevad	1- Cömert 2- Erkek adı	**ceva:t** **cevat**
Cevahir	1- Cevherler, kıymetli taşlar, mücevher. 2- Özler	**ceva:hir**
Cevahiri	Cevher alıp satan	**ceva:hiri:**
Cevaib	Rivayetler	**ceva:/ib**
Cevaiz	Armağanlar	**ceva:/iz**
Cevami	Camiler	**ceva:mi:**
Cevamid	Cansızlar, donmuş şeyler	**ceva:mid**
Cevaz	1- Yasak olmama 2- İzin, müsaade.	**ceva:z**
Cevdet	1- İyilik, olgunluk, güzelik, kusursuzluk 2- Erkek adı.	**cevdet**
Cevelan	Dolaşma, gidip gelme, gezme	**cevèlâ:n**
Cevher	1- Öz. Maya 2- Elmas gibi değerli taşlar. Mücevher 3- Erkek adı.	**cevhEr**
Cevher-dar	Elmaslı	**cevherda:r**
Cevheri	Cevhere ait olan	**cevheri:**
Cevheri İsmail	Ünlü bir Türk dil bilimci	**cevheri: isma:~il**
Cevlan-geh	Gezip dolaşılan yer	**ceVlângeh**
Cevr	Haksızlık, eziyet, üzüntü, cefa	**cevr**
Cevr-i felek	Dünyanın cefası	**cevrifelek**
Cevval	1- Davranışları çabuk ve keskin, hareketli, çevik 2- İş canlısı.	**cevva:l**
Cevvi	Atmosferik	**cevvi:**
Cevza	İkizler burcu	**cèvza:**

Ceyhan	1- Akdenize dökülen bir nehir ve Adana'da ilçe 2- Erkek adı.	**ceyhan**
Ceza	Uygunsuz davranışlara verilen karşılık. Üzüntü , sıkıntı ve acı veren uygulama. Azap.	**ceza:**
Cezaen	Ceza olarak	**ceza:en**
Cezai	Ceza ile ilgili, cezaya dayanan	**ceza:~i:**
Cezai müeyyide	Ceza yaptırımı	**ceza:~imü/eyyide**
Cezbe	1- Kendine çekmek 2- Heyecanlanma, coşup kendinden geçme. Sevinçli heyecan.	**cezbe**
Cezb-i kalb	Gönül alma	**cezbiKâlp**
Cezire	Ada	**cezi:re**
Cezim	Gramerde, bir kelimenin sonundaki harfin veya harekenin düşmesi.	**cezim**
Cezri	Kökle ilgili. Temelden. Kökten çözüm	**cezri:**
Cezve	Kahve pişirmeye yarayan, saplı silindirik küçük kap	**cezve**
Cibal	Dağlar	**ciba:l**
Cibayet	Toplama, derleme	**ciba:yet**
Cibilli	Doğal olan	**cibilli:**
Cibilliyet	Huy, soy, yaradılış	**cibilliyet**
Cibril	Cebrail	**cibril**
Cidal	Savaş, kavga, cenk	**cidâ:l**
Cidar	Duvar, zar, çeper	**cida:r**
Cidde	Suudi Arabistan'da Kızıldeniz kıyısında liman kenti	**cidde**
Cidden	Gerçekten	**cidden**

Ciddi	1- Önemli 2- Gerçek 3- Ağırbaşlı 4- Tehlikeli.	**ciddi:**
Ciddiyet	1- Ağırbaşlılık 2- Önemlilik.	**ciddiyet**
Cife	1- Leş 2- İğrenç.	**ci:fe**
Cifr	Gaipten haber verme	**cifir**
Ciger	1- Ak ve karaciğer 2- (Halk) Yürek.	**ciğEr**
Ciger-pare	Ciğer parçası, evlât. Çok sevilen kimse	**ciğErpa:re**
Cihad	1- Din uğruna yapılan savaş	**ciha:d**
	2- Erkek adı	**cihat**
Cihad-ı ekber	Büyük savaş	**ciha:dı ekbEr**
Cihan	Dünya, âlem, evren	**ciha:n**
Cihanbeyli	Konya'da ilçe	**cihaNbeyli**
Cihan-nüma	1- Kâtip Çelebi'nin Asya coğrafyası ile ilgili eseri 2- Evlerin çatı altındaki manzaralı katı veya taraçası.	**cihannüma:**
Cihan-şümul	Dünya çapında, evrensel	**cihanşümû:l**
Cihan-tab	Dünyaya ışık veren	**cihanta:b**
Cihar	Tavlada dört	**cihar**
Cihar-ı dü	Tavlada 4 ve 2	**ciha:rıdü:**
Cihat	Taraflar, yönler	**ciha:t**
Cihaz	1- Çeyiz	**cihaz**
	2- Takım, alet-edevat, aygıt	**cihaz**
Cihet	1- Yön, taraf 2- Sebep, dolayısıyla.	**cihet**
Cila	1- Parlaklık 2- Gösteriş.	**cilâ:**
Cila-dar	Cilâlı, parlak	**cilâ:da:r**

Cilbab	Gömlek	**cilba:b**
Cild	1- Deri, ten 2- Kitap kabı 3- Meşin.	**cilt**
Cildiye	Cilt hastalıkları kliniği, dermatoloji	**cildiye**
Cilve	1- Nazlanma, kırıtma 2- Aksilik 3- Görünme.	**cilve**
Cilve-kar	Cilveli	**cilvekâ:r**
Cim	Osmanlı alfabesinin altıncı harfi	**cim**
Cima	İnsanların sevişmesi, çiftleşme	**cima:**
Cimcime	Gelişmemiş çocuk	**cimcime**
Cimri	Pinti, eli sıkı, tamahkâr	**cimri**
Cin	1- İnançlara göre gözle görülmeyen yaratık 2- Zeki, anlayışlı 3- Kur'an-ı Kerim'de bir sure 4- Bir tür alkollü içki.	**cin**
Cinai	Cinayetle ilgili	**cina:i:**
Cinan	Cennetler, bahçeler	**cina:n**
Cinas	Çok anlamlı bir sözcüğü, her defasında başka anlam yükleyerek yapılan kelime oyunu.	**cina:s**
Cinayet	1- Adam öldürme ve buna ilişkin suç 2- Ağır suç.	**cina:yet**
Cinayet-kâr	Cinayet işleyen	**cina:yetkâ:r**
Cinci Hoca	Padişah 2. İbrahim döneminde, sarayda türlü entrikalar çevirmiş bir üfürükçü.	**cincihoca**
Cinnet	Delilik, çıldırma	**cinnet**

Cinni	Cinlerle ilgilenen	**cinni:**
Cins	1- Çeşit, tür 2- Sayı, kök.	**cins**
Cinsi	Cinsellik	**ciNsi:**
Cirm	Büyüklük, oylum	**cirm**
Cism	1- Beden, gövde 2- Madde. Uzayda yer tutan varlık.	**cisim**
Cismani	1- Bedenle ilgili 2- Maddi olan, ruhani olmayan.	**cisma:ni:**
Cismaniyyet	Beden, vücut	**cisma:ni:yet**
Cism-i latif	Güzel kadın	**cismilâtîf**
Civan	Genç, delikanlı, boylu-poslu, yakışıklı	**civa:n**
Civan-merd	Cömert, yiğit, yüce gönüllü	**civanmErt**
Civanperçemi	Bileşikgillerden bir kır bitkisi	**civanpErçemi**
Civar	1- Çevre, etraf, yöre 2- Komşu.	**civa:r**
Cizye	İslâm devletlerinde müslüman olmayanlardan alınan vergi	**cizye**
Cizye-dar	Cizye toplayan görevli	**cizyeda:r**
Cob	Kalın ve kısa değnek	**cop**
Coğrafi	Coğrafya ile ilgili	**co:ra:fi:**
Cömert	Eli açık	**cömErt**
Cud	Cömertlik	**cu:d**
Cudi	Şırnak'ta büyük bir dağ	**cu:di:**
Cum'a	1- Perşembeden sonra gelen gün 2- Cuma günü öğle vaktinde cemaatle kılınan namaz 3- Kur'an-ı Kerim'de bir sure 4- Erkek adı.	**Cuma:**

Cuma ertesi	Cuma'dan sonra gelen gün	**cumartesi**
Cuma Selâmlığı	Padişahın Cuma namazına gidiş ve dönüşünde yapılan tören	**cuma: selâmlığı**
Cumhur	1- Halk, topluluk 2- Erkek adı	**cumhu:r** **cumhur**
Cumhuriyyet	Halkın, egemenliği elinde tuttuğu ve bunu, belli süreler için seçtiği temsilcileri eliyle kullandığı yönetim biçimi.	**Cumhu:riyet**
Cumhuriyet-perver	Cumhuriyetçi	**cumhu:riyetpErvEr**
Cur'a	Yudum	**cur/A**
Cuş-i ab	Suyun coşkun akışı	**cu:şi a:b**
Cu-şiş	Coşkunluk	**cu:şiş**
Cübbe	Düğmesiz, bol kesimli üst giyeceği	**cübbe**
Cüce	Gelişmemiş	**cüce**
Cüda	Ayrı düşmüş, ayrılmış, uzak kalmış	**cüda:**
Cüdayi	Ayrılık	**cüda:yi:**
Cühela	Cahiller, bilgisizler	**cühelâ:**
Cülesa	Birlikte oturanlar	**cülesa:**
Cülûs	1- Padişahın tahta çıkması, tahta oturma 2- Oturma.	**cülû:s**
Cümcüme	Kafatası	**cümcüme**
Cümel	Cümleler	**cümEl**
Cümle	1- Sözcüklerin anlam oluşturmak amacıyla dizilişi 2- Bütün, hep, herkes 3- Dizge.	**cümle**
Cümle kapısı	Bir ev ya da sarayın dış kapısı	**cümleKapısı**

Cümleten	Birlikte, hep birden. Bütün	**cümletEn**
Cümudiye	Buzul	**cümu:diye**
Cünun	Delirme, çıldırma	**cünû:n**
Cünüb	Cinsel ilişkiden sonra, dinen yıkanmayı gerektiren durum	**cünûp**
Cür'a	Kadeh dibindeki artık	**cür/a**
Cür'et	1- Cesaret, atılganlık, yüreklilik 2- Küstahlık.	**cür/ét**
Cür'et-kâr	Cesur, gözükara, atak, atılgan	**cür/étkâ:r**
Cür'et-karane	Cesurca	**cür/étkâ:ra:ne**
Cürm	Suç	**cürüm**
Cüruf	Demir, kömür gibi şeylerin yanmasından sonra kalan posa. Dışık.	**cüruf**
Cüsse	İnsan gövdesi, ceset, kalıp, biçim	**cüsse**
Cüst-ü cu	Dolaşma, araştırma	**cüstü cû:**
Cüyuş	Askerler, ordular	**cüyu:ş**
Cüz	1- Kısım,parça 2- Fasikül.	**cüz**
Cüzam	Vücutta yaralar oluşturan bir hastalık. Lepra	**cüza:m**
Cüzdan	1- Küçük para ve kâğıt çantası 2- Portföy.	**cüzdan**
Cüz'i	Az, çok az	**cüz/i:**
Cüzur	Kökler	**cüzu:r**

Ç

Çabuki	Çabukluk	**çabu:ki:**
Çagatay	1- Altınordu Türk Devletinde konuşulan Türkçe lehçesi 2- Erkek adı.	**ça~atay**
Çak	Yırtık, yırtmaç	**ça:K**
Çakabey	11.yy'da İzmir bölgesine hâkim olan, Oğuzların Çavuldur boyundan Türk beyi.	**çaKAbey**
Çak ekmek	Yırtmak	**ça:Ketmek**
Çalak	Çevik	**ça:lâK**
Çame	Şiir, gazel	**ça:me**
Çar	Dört	**ca:r**
Çardak	1- Gölgelik amacıyla yapılan ve üzerine tırmanıcı bitkiler veya dallar atılan barınak. 2- Denizli'de ilçe.	**çardaK**
Çare	1- Umar, yardım, çıkar yol, çözüm yolu 2- İlâç.	**ça:re**
Çare-saz	Çare bulan	**ça:resa:z**
Çar-gâh	1- Türk musikisinde bir makam 2- Dört yan, dört taraf.	**ça:rgâ:h**
Çarh	1- Tekerlek, çark 2- Gök 3- Devir 4- Talih.	**çarh**

Çarh-ı felek	Talih, şans, sihir	**çarKıfelek**
Çarh-name	Ahmet Fakih'in bir eseri	**çarhna:me**
Çarmih	Dört çivi. Suçluları el ve ayaklarından çivilemek için yapılan haç şeklindeki darağacı.	**çarmıh**
Çar-naçar	İster istemez	**çarna:ça:r**
Çar-pare	Türk müziğinde 4 tahta kaşıkla usul tutma biçimi	**çarpa:re**
Çarşaf	1- Yatağın üstüne serilen bez 2- Eskiden kadınların giydiği kapalı elbise.	**çarşaf**
Çaruk	Çarık. Ham deriden yapılma basit pabuç	**çarıK**
Çar-yar	Hz. Ebubekir - Hz. Ömer - Hz. Osman - Hz.Ali	**ca:rıya:r**
Çar-yek	Dörttebir	**ça:ryek**
Çar-zeban	Geveze	**ça:rzeba:n**
Çay-hane	Çay içilen yer	**çayha:ne**
Çayır Kasr-ı hümayunu	Padişahın bahçe köşklerinden biri	**çayır Kas/rı hüma:yu:nu**
Çeç	Harman savrulan yaba	**çeç**
Çehar	Dört	**ceha:r**
Çehre	1- Yüz, surat, sima 2- Şekil, görünüş.	**çehre**
Çehre-i gülgûn	Gül renkli yüz	**çehrèğigülgû:n**
Çekaçak	Kılıç, bıçak sesi	**çAKaçaK**
Çekre	Küçük su damlaları	**çekre**
Çelenk	1- Mücevherlerle süslenmiş madenden yapılma, başa takılan sorguç. 2- Çiçeklerle bezenen, ağaç veya madenden yapılma üçayaklı iskelet.	**çeleNk**
Çemane	İçki kadehi	**çema:ne**

Çemen	1- Pastırmaya konulan ot 2- Yeşillik, çimenlik.	**çemEn**
Çemen-zar	Çimenlik, bahçe	**çemEnza:r**
Çenber	Demir veya tahtadan yapılan kasnak, halka veya kuşak	**çember**
Çenberi	Çember biçiminde olan	**çemberi:**
Çene	Yüzün alt tarafında, alt dudakla alt dişlerin bulunduğu kemik	**çene**
Çengel	Eğri demir	**çeNgEl**
Çengi	1- Saz çalan kimse 2- Kadın oyuncu 3- (Mec.) Çingene.	**çeNgi**
Çerag	Mum, çıra, fitil, kandil	**çerağ**
Çerçeve	Kenarlık	**çErçeve**
Çerh	1- Çark, tekerlek 2- Talih, felek	**çerh**
Çermik	Kaplıca	**çErmik**
Çerm-şir	Kamçı	**çErmşi:r**
Çeşan	Gürz	**çeşa:n**
Çeşm	Göz	**çèşm**
Çeşman	Gözler	**çèşma:n**
Çeşm-i bülbül	Eskiden kullanılan bir çeşit cam sürahi	**çèşmibülbül**
Çeşm-i giryan	Ağlayan göz	**çèşmigirya:n**
Çeşm-i siyah	Siyah göz	**çèşmisiya:h**
Çeşm-i şeb	Ay ve yıldızlar	**çeşmişeb**
Çeşman	Gözler	**çèşma:n**
Çeşme	1- Musluk 2- Musluklu, yalaklı su haznesi.	**çeşme**
Çeşni	Tadımlık, tat	**çeşni**
Çetr-i anberin	Karanlık gece	**çètri amberi:n**
Çevgen	1- Bir kavun cinsi 2- Değnek.	**çèvgen**
Çırağ	Işık	**çıra:ğ**

Çiftehane	Kuş üretilen, kafesli yer	**çifteha:ne**
Çihar-ı yar-ı güzin	Hz. Ebubekir, Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz.Ali	**ciha:rı ya:rıgüzi:n**
Çile	1- Dert, sıkıntı, eziyet 2- Yün, pamuk ipliği demeti 3- Tarikatlarda dervişlerin dünyadan el etek çekerek kapalı bir yerde en az 40 gün ibadet etmeleri.	**çile**
Çilekeş	Çile çeken, çile çekmiş, üzüntülü ve sıkıntılı durumlara düşmüş olan.	**çilekèş**
Çilingir	Anahtar ustası	**çiliNgir**
Çimen	Kendiliğinden yetişen çim	**çimen**
Çin	Çatıklık, buruşukluk	**çi:n**
Çin-i ebru	Kaş çatıklığı	**çi:ni ebru:**
Çirk	Kir, pas	**çirk**
Çirkef	İğrenç	**çirkef**
Çirkin	Güzel olmayan	**çirkin**
Çuha	İnce yün kumaş	**çuha**
Çuha-dar	Eskiden konakların ayak işlerine bakan kişi	**çuhada:r**
Çünan	Bunun gibi	**çüna:n**
Çünki	Zira, şu nedenle, şundan dolayı	**çüNkü**

D

Dab	Şan ve şeref	**da:b**
Dağıstan	1- Dağlık yer 2-Kafkasya'da bir bölge	**dA̲ğsTan**
Dağî	Dağlarda söylenen türkülerin makamı	**da:ği:**
Dağ Lâlesi	"Manisa Lâlesi" de denen bir lâle cinsi	**da:~lâlesi**
Dahamet	İrilik, büyüklük	**daha:met**
Dahi	1- Kez 2- De, da, bile	**dahi**
Dahi	Anlayışı kuvvetli, üstün işler başaran; yaratıcı	**da:hi:**
Dahik	Gülen	**da:hik**
Dahike	Azı dişi	**da:hike**
Dahil	İç, içeri, içinde olmak	**da:hil**
Dahilen	1- İçten, içeriye 2- Yutularak	**da:hilEn**
Dahili	İçle ilgili, içsel	**a:hili:**
Duhuliye	1- İçişleri 2- İç hastalıkları ile ilgili	**da:hi̲liye**
Dahiyane	Dâhice	**da:hi̲ya:ne**
Dahl	1- Girme 2- Nüfuz, tesir	**dAhl**
Dahl-ü ta'riz	Karışma, dokunma	**dahlüta:riz**
Dahm	İri, oylumlu, kabaca	**dAhm**
Dahme	1- Mezar, kabir, türbe 2- Donanma gecelerinde havaya fişek atışı	**dahme**
Dai	1- Sebeb olan 2- Davet eden 3- Dua eden	**Da:/i:**

Daim	Sürekli, sonsuz	**da:im**
Daima	Her zaman, sürekli, bir düziye	**da:ima:**
Daimi	Devamlı, sürekli, kalıcı	**da:/imi:**
Daimiyyet	Devamlılık	**da:imiyet**
Daim ül eyyam	Her gün	**da:/imül eyyam**
Da'in	Alacaklı	**da:yin**
Dair	Ait, ilgili. Üzerine, ...konusunda	**da:ir**
Dair ve sair	Gezgin	**da:ir vesa:ir**
Daire	1- Ev ve apartman bölümleri 2- Ofis, büro 3- Çember içinde kalan düzlem parçası	**da:~ire**
Daire-i arz	Paralel	**da:ireği arz**
Dairen-medar	Çepeçevre	**da:/irEnmeda:r**
Dairevi	Çember biçiminde, yuvarlak, dairesil	**da:irEvi:**
Daiyan	Dua edenler, duacılar	**da:iya:n**
Dakar	Afrika'da Senegal'in Başkenti	**dAKar**
Dakayık	Dakikalar	**dAKa:yıK**
Dakayık-ül Hakayık	Kemalpaşazade Şemsettin Efendi'nin bir eseri	**dAKa:yıKül haKA:yıK**
Dakika	1- Bir saatlik zamanın 60'ta biri. 2- Daire derecesinin 60'ta biri	**DaKi:Ka**
Dalalet	Doğru yoldan ayrılma, doğruluktan sapma, sapkınlık.	**Dalâ:let**
Dalle	Sapıtmış, günaha girmiş	**dalle**
Dam	Tuzak	**dam**
Damad	Güveyi, ailenin kızlarının eşi	**Da:ma:t**
Damen	Etek	**da:mEn**

Damen-keş	Hiçbir şeye karışmayan	**da:mEnkeş**
Dam-gâh	Tuzak kurulan yer	**da:mgâ:h**
Danâ	Bilen, bilgiç	**da:nâ:**
Dane	Tohum, tane	**da:ne**
Danedan	Ambar, tohumluk	**da:neda:n**
Danende	Bilen, bilgiç kişi	**da:nende**
Daniş	1- Bilgi, ilim 2- Erkek adı	**da:niş**
Daniş-mend	1- Bilgili 2- Kadıların yanında stajyer olarak çalışan medrese mezunu.	**da:nişmEnt**
Daniş-name	Şahitlik belgesi, şahadetname	**da:nişna:me**
Dar	1- Ev, yer 2- İdamların yapıldığı yer 3- Savaş	**da:r**
Dara	Kabıyla birlikte tartılan nesnenin kabının ağırlığı	**dAra**
Dara	1- Hükümdar 2- Eski İran hükümdarlarından biri.	**da:ra**
Daraban	Vurma, vuruş, atma, atış	**dAraba:n**
Darair	Kumalar	**dAra:/ir**
Darb	Dövme , vuruş, atma, atış	**darp**
Darb-ı mesel	Atasözü	**darbımesEl**
Darbe	1- Vuruş, vurma, çarpış 2- Zor kullanarak yönetimi devirme	**darbe**
Darben	Vurarak, döverek	**darbEn**
Darb-hane	Para basılan yer	**darpa:ne**
Darbi	Darp ile ilgili	**darbi:**
Darende	1-Tutan, saklayan 2- Getiren 3- Malatya'da bir ilçe	**da:rEnde**
Dar-ı beka	Ahiret	**da:rıbeKa:**
Dar-ı cihan	Dünya	**da:rıciha:n**

Dar-ı dünya	Dünya evi, dünya, yeryüzü	**da:rıdüNya:**
Dar-ı fena	Dünya evi	**da:rıfena:**
Dar-ı islâm	İslâm ülkeleri	**da:rı islâ:m**
Dar-ül aceze	Düşkünler yurdu	**da:rül/aceze**
Dar-ül bedayi	İstanbul Şehir Tiyatrosu	**da:rülbeda:yi**
Dar-ül beka	Ahiret	**da:rülbeKa:**
Dar-ül emare	Hükûmet Konağı	**da:rül ema:re**
Dar-ül fena	Dünya	**da:rülfena:**
Dar-ül fünun	Üniversite	**da:rülfünu:n**
Dar-ül hadis	Hadislerin öğretildiği medrese	**da:rülhadi:s**
Dar-ül harb	Müslüman olmayanların hakimiyetindeki yerler	**da:rülhârp**
Dar-ül hilafe	Hilafet merkezi İstanbul	**da:rülhilâ:fe**
Dar-ül islam	İslâm ülkesi	**da:rül/islâ:m**
Dar-ül istihzar	Laboratuvar	**da:rül/istihza:r**
Dar-ül it'am	İmarethane	**da:rül it/a:m**
Dar-ül karar	Kıyametten sonra kalınacak yer	**da:rülKara:r**
Dar-ül kemal	İstanbul	**da:rülkema:l**
Dar-ül kütüb	Kütüphane	**da:rülkütüp**
Dar-ül mesai	İş yeri	**da:rülmesA:i:**
Dar-ül muallimin	Erkek Öğretmen Okulu	**da:rül mu/allimi:n**
Dar-ül mülk	Başkent	**da:rülmülk**
Dar-üs saade	Osmanlı sarayı	**da:rüs/sa/ade**
Dar-üs saade ağası	Harem dairesinin amiri, kızlarağası	**da:rüs/sa/ade ağası**
Dar-üs selâm	1- Cennette bir yer 2- Bağdat	**da:rüsselâ:m**
Dar-üs sına'a	Sanat okulu	**da:rüssına:/a**
Dar-üş şafaka	İstanbul'da yetim çocukları okutmak için açılan yatılı lise	**da:rüşşafaKa**
Dar-üş şifa	Sinir hastalarının tedavi edildiği hastane	**da:rüşşifa:**
Dar-üt tedris	Sağır ve dilsizler okulu	**da:rüt/tedri:s**

Dasitani	1- Destanla ilgili 2- Destan kahramanı gibi	**dasTA:ni:**
Da'üs sıla	Yurdunu özlemek. Vatan özlemi	**da:/üssıLa**
Datça	Muğla'da ilçe	**dATça**
Dava	1- Sorun 2- Hakkını aramak için mahkemeye başvurma 3- İddia, sav.	**da:va:**
Davacı	Dava açan, dava eden	**da:va:cı**
Davalı	Dava edilen	**da:va:Lı**
Davar	Koyun, keçi gibi küçükbaş hayvanların genel adı.	**dAvar**
Dava vekili	Dava takibine yetkili olan	**da:va: veki:li**
Da'va-yi bi ma'nâ	Saçma sapan iddia	**da:va:yıbi:ma:nâ:**
Daver	1- Doğru ve insaflı olan yetkili 2- Erkek adı	**da:vEr**
Davet	1- Çağrı, çağırma 2- Ziyafet	**da:vet**
Davetiyye	Çağrı kağıdı	**da:vetiye**
Davet-kâr	Çağıran	**da:vetkâ:r**
Da'vi	Hakkını aramak	**davi:**
Davud	1- Zebur'un indirildiği İsrail peygamberi 2- Erkek adı	**da:vut**
Davudi	Tok, kalın ve gür ses	**da:vu:di:**
Davul	Büyük,enlice bir kasnağın iki yanına deri gererek yapılan, tokmak ve çubukla çalınan çalgı.	**dAvuL**
Daye	Dadı	**da:ye**
Deb	Adet, usul, tarz	**dep**
Debdebe	1- Gösteriş, ihtişam, görkem 2- Tantana	**debdebe**

Deccal	1- Kıyamete yakın geleceğine inanılan yalancı mesih 2- Sahtekâr (Mec.)	**deccâ:l**
Def	1- Tef 2- Savma, savulma 3- Verme, giderme	**def**
Def'a	Kez, kere	**defa:**
Defaat	Birkaç defa	**defa/ât**
Def'aten	Bir defada	**def/aten**
Defatir	Defterler	**defa:tir**
Deffaf	Tef çalan	**deffa:f**
Def'i gamm	Kederi yok etme	**def/igam**
Def'i hacet	Tuvalete gitmek	**def/i ha:cēt**
Define	1- Bir yere gömülmüş kıymetli madenler, para veya mal. Gömü 2- Kıymetli mal. Hazine.	**defi:ne**
Defn	Gömme	**defin**
Defter	Yazı yazmak amacıyla kullanılan ve birden fazlası bir araya getirilmiş ciltli veya ciltsiz kâğıtlar.	**dèftEr**
Defter-i amal	İyilik ve kötülüklerin yazıldığı manevi defter	**dèfteri a:mâ:l**
Defter-i kebir	Büyük defter. Bilanço defteri	**dèfterikebi:r**
Defter-i yevmi	Günlük defter	**dèfteriyeVmi:**
Defter-dar	1-Osmanlı'da Maliye Bakanı 2- İllerde maliye işlerini yöneten yüksek memur	**dèftErda:r**
Defter-hane	Tapu dairesi	**dèftErha:ne**
Def-ü ref	Yok etme, ortadan kaldırma	**def/üref**
Deha	İnsan zekâsının son noktası. Dahilik.	**deha:**

Dehaet	Dahilik	**deha:et**
Dehakin	Çiftçiler, köylüler	**deha:ki:n**
Dehalet	Sığınma. Korunma	**deha:let**
Dehan	Ağız	**deha:n**
Dehliz	Üstü kapalı, dar ve uzun koridor	**dehliz**
Dehr-i fena	Fani dünya	**dèhrifena:**
Dehşet	Tehlike karşısında duyulan ürkü	**dehşet**
Delail	Deliller	**delâ:il**
Delalet	1- İz, işaret, im 2- Kılavuzluk, yol göstermek, aracılık	**delâ:let**
Delil	1- Kılavuz, yol gösterici 2- Belge, tanık, işaret, kanıt, emare	**delil**
Delk	1- Oğma, oğuşturma 2- Sürtünme	**dElk**
Dellâl	1- Satılacak şeyi satmak için bağıran 2- Aracı	**tellâ:l**
Dellâl pazarı	Kullanılmış eşya satılan Pazar	**tellâlpazarı**
Dellaliye	Tellâllık parası.	**tellâ:liye**
Dem	1- Nefes, soluk 2- Zaman, çağ 3- İçki 4- Kan	**dEm**
Dem a dem	Her zaman. Sıkça	**dEma:dem**
Dem be dem	Daima, zaman zaman	**dEmbedEm**
Demdeme	1- Hiddet, öfke 2- Kavga	**dEmdEme**
Dem-gâh	Nefes alacak yer	**dEmgâ:h**
Demevi	Kanı çok olan kişi	**dEmevi:**
Demir-hane	Demir işleme atölyesi	**demirha:ne**
Demir-hindi	Baklagillerden bir ağaç , meyvesi ve suyu	**demirhindi**

Denaet	Alçaklık	**dena:/et**
Deni	Alçak kimse	**deni:**
Der-an	Derhal, hemen	**dera:n**
Der-a-kab	Hemen, hemencecik, derhal	**dEr/a:Kab**
Der-ban	Kapıcı, kapıya bakan	**dErba:n**
Derbeder	1- Yaşayışı düzensiz, avare 2- Perişanlık	**dErbedEr**
Derbend	Dar geçit, boğaz	**dErbEnt**
Derc	1- Araya sıkıştırma, geçirme, yerleştirme 2- Gazeteye yazmak 3- Toplayıp biriktirme, alma	**dErç**
Derd	1- Gam, keder, üzüntü 2- Acı, ağrı, müzmin hastalık 3- Sorun	**dErt**
Derd- aşina	Dert çekmiş olan	**dErda:şina:**
Der-dest	Elde etmek, elde olan, yakalama, tutma	**dErdest**
Derd-i dil	Gönül hastalığı	**dErdidi:l**
Derd-i ser	Sıkıntı	**dErdisEr**
Derd-mend	Dert sahibi, kaygılı	**dErtmEnd**
Derd-nak	Dertli, kaygılı	**dErtnâ:k**
Derecat	Dereceler	**derèca:t**
Derece	1- Basamak, rütbe, aşama 2- Miktar 3- Isı ölçüsü	**derece**
Derece derece	Azar azar, yavaş yavaş	**derecèderece**
Derece-i arz	Enlem	**derecèği arz**
Dereke	Aşağı kat, aşağı derece	**derèke**
Dereli	1- Deresi olan 2- Giresun'da ilçe	**dereli**
Der-gâh	1- Tekke 2- Tarikatta şeyh ve dervişlerin toplandığı yer	**dErgâ:h**

Dergâh-ı ali	Saray	**dErgâ:hı a:li:**
Dergâh-ı Mevlevi	Mevlevi tekkesi	**dErgâ:hı mevlevi:**
Derhal	Hemen, şimdi, çabucak	**dErhal**
Derice	Pencere	**deri:çe**
Derk	Kavrama	**dErk**
Der-kenar	Kenara yazılan not, çıkma	**dErkena:r**
Derman	1- İlâç, çare 2- Güç, takat, mecal	**dErman**
Dermek	Toplamak	**dErmek**
Dermiyan	Ortaya konmuş, ortada	**dErmèya:n**
Derpiş	1- Önde, göz önünde 2- Öngörme	**dErpi:ş**
Derrace	Bisiklet	**derra:ce**
Derre	Dere	**dere**
Ders	1- Görev, talimat, direktif 2-Akıl 3- Öğretmenin öğrenciye verdiği bilgi.	**dErs**
Der-saadet	İstanbul	**dErsaa:det**
Ders-hane	Sınıf, derslik	**dErsa:ne**
Ders-i-am	Medreselerde ders veren müderrislerin sanı	**dErsi/a:m**
Ders-i ibret	Akıl payı, ibret dersi	**dErsi ibrèt**
Deruhde	Üstüne alma, yüklenme, üstlenme	**deruhte**
Derun	İç, içeri, gönül, yürek	**deru:n**
Deruni	İçten, gönülden, yürekten	**deru:ni:**
Derun-i mürakabe	İçe bakış	**deru:ni mura:Kabe**
Derun perver	İyi huylu kişi	**deru:npErvEr**
Dervaze	Kale kapısı	**dErva:ze**
Derviş	1- Tarikat mensubu 2- Alçak gönüllü	**dErviş**
Dervişan	Dervişler	**dErvişa:n**
Derviş-ane	Derviş gibi	**dErvişa:ne**
Derviş Vahdeti	Çıkardığı gazeteyle 31 Mart vak'asını körükleyen softa gazeteci.	**DErviş vahdeti:**

Derya	1- Deniz 2- Derin ve engin bilgisi olan 3- Bolluk 4- İsim.	**dErya:**
Deryab	Anlayışlı	**derya:b**
Derya-dil	Gönlü büyük kişi, kalender, deniz gönüllü, hoş gören	**dErya:dil**
Derya-keş	Çok içki içen	**dErya:kèş**
Derya yi rahmet	Allah'ın rahmeti	**dErya:yı rahmet**
Desen	Kalem ve fırçayla yapılan çizgi, resim, betimleme	**desEn**
Desise	Hile, oyun, aldatma	**dèsi:se**
Desise-baz	Hileci	**dèsi:seba:z**
Dessas	Hilebaz, düzenci, entrikacı	**dèssa:s**
Dest	1- El 2- Yarar 3- Güç, kuvvet 4- Usul	**dest**
Destan	1- Hikâye. Ozanlara konu olan olaylar dizisi 2- Koşma biçiminde 11 hecelik halk şiiri	**desta:n**
Destar	Tülbent, sarık	**dAsTar**
Destaran	Tülbentler, sarıklar	**desTara:n**
Deste	Demet, tutam, top, bağlam	**dēste**
Destek	Dayanak, kuvvetlendirme parçası, dayak	**destēk**
Destere	El bıçkısı	**testere**
Dest-gâh	Atelye, dokuma aleti, tezgâh	**tezgâ:h**
Dest-gâh-dar	1- Ustabaşı 2- Satıcı	**tezgâhtar**
Dest-gir	Yardımcı, elinden tutan	**destgi:r**

Dest-güzar	Yardımcı olan	**destgüza:r**
Desti	Topraktan yapılan ve içine su konulan kap	**testi**
Dest-i hak	Allah'ın eli	**destiha:K**
Dest-i niyaz	Dua eden el	**desti niya:z**
Destur	1- İzin, müsaade 2- Yol verin !	**desdu:r**
Destursuz	İzinsiz, gelişigüzel	**desdursuz**
Dest ü pa	El ve ayak	**destüpa:**
Deva	İlâç, çare, em	**deva:**
Deva-i misk	Güzel kokulu bir macun şekeri	**deva:yımisk**
Devam	1- Süregelen, sürme, sürüp gitme 2- Gidip gelme 3- Sebat etmek	**deva:m**
Dev-asa	Dev gibi	**deva:sa:**
Deva-saz	Hastalığa çare bulan, ilaç yapan	**deva:sa:z**
Deveboynu	Akıl hastalarının tedavisinde kullanılan bir çiçek	**deveboynu**
Deveran	1- Dönme; dolaşım, dolaşma 2- Devirler.	**devèra:n**
Deveran-ı dem	Kan dolaşımı	**devèra:nıdem**
Deveran-ı kebir	Büyük dolaşım	**devèra:nıkebi:r**
Devle	Devlet	**devle**
Devlet	Toprak bütünlüğüne bağlı olarak örgütlü bir topluluğun yönetim kurallarının işlemesini sağlayan organların bütünü	**devlet**
Devlet-hane	1- Önemli kimselerin ikametgâhı 2- Ev	**devlètha:ne**

Devlet-i Aliyye	Büyük devlet, Osmanlı Devleti	**devlèti a:li:ye**
Devlet-i cavid	Ebedi devlet	**devlèti ca:vit**
Devlet-i ezeli	1- Ne zaman kurulduğu bilinmeyen devlet 2- Talih, şans, baht 3- Büyük makam	**devléti ezeli:**
Devlet-lü	Osmanlı İmp.'nda büyük rütbe sahiplerine verilen ve "Saadet Sahibi" anlamına gelen bir unvan	**devletli**
Devlet-meab	Hükümdar	**devletme/a:b**
Devlet ü ikbal	İyi talih	**devlétü ikbâ:l**
Devr	1- Dönme, dolaşma 2- Çağ 3- Aktarma, devretme	**devir**
Devran	1- Dünya 2- Zaman, talih, kader 3- Tarikatlarda zikir ve ayin	**dèvra:n**
Devre	1- Dönem 2- Üstünde elektrikakımı bulunan iletken yol, çevrim.	**devre**
Devre-i kasire	Kısa devre	**devreğiKasi:re**
Devrek	Zonguldak'ta ilçe	**devrèk**
Devr-i alem	Dünya seyehati	**dèvri a:lem**
Devr-i felek	Zaman, talih	**dèvrifelek**
Devr-i hindi	Türk müziğinde bir usul	**dèvrihindi:**
Devr-i kameri	Bir aylık dönem	**dèvriKameri:**
Devr-i kebir	Türk müziğinde bir usul	**dèvrikebi:r**
Devr-i lale	Lâle devri	**dèvrilâ:le**
Devr-i revan	Türk müziğinde bir usul	**dèvrireva:n**
Devr-i sabık	Bir önceki hükûmetin ya da padişahın devri	**dèvrisa:bıK**
Devr-i saltanat	Bir padişahın hüküm sürdüğü dönem	**dèvrisaLTanaT**

Devr-i terakki	İlerleme devri	**dèvriterakki:**
Devriyye	1- Devirle ilgili 2- Güvenliği sağlamak amacıyla dolaşan asker, jandarma veya polis kolu	**dèvriye**
Devr ü teslim	Bir işi başkasına verme	**dèvritèsli:m**
Devşirme	Toplama	**dèvşirme**
Deyrani	Manastırla ilgili. Manastıra mensup kişi	**deyrani**
Deyr-hane	Manastır	**deyirha:ne**
Deyyus	Karısının iffetsizliğine göz yuman kimse	**deyyus**
Dılı	Kenar	**dıLı**
Dımışk	Şam	**dımışK**
Dımışki	1-Şam'la ilgili 2- Şam'da yapılan bir kâğıt türü	**dımışKî:**
Diba	Altın ve gümüş işlemeli bir ipek kumaş	**diba:**
Dibac	Bir tür ipek kumaş	**dibaç**
Dibace	Önsöz	**diba:ce**
Dibek	Taş veya ağaçtan yapılma büyük havan	**dibèk**
Didar	1- Yüz, çehre 2- Buluşmak.	**di:da:r**
Didar-ı canan	Sevgilinin yüzü	**di:da:rıca:nâ:n**
Didar-ı cemal	Güzel çehre	**di:da:rıcémâ:**
Didar-ı hürriyet	Özgürlüğün güzel yüzü	**di:da:rı hürriyet**
Didar-ı pak	Temiz yüz	**di:da:rıpa:K**
Didar-ı yar	Sevgilinin yüzü	**di:da:rıya:r**
Dide	Göz	**di:de**
Dide-ban	Gözcü, nöbetçi	**di:deba:n**
Dide-gah	Gözcünün bulunduğu yer	**di:degâ:h**
Dide-gân	Görmüşler	**di:degâ:n**
Dide-i giryan	1- Ağlayan göz 2- Göz bebeği	**di:değigirya:n**
Diger	Öteki, başka, öbür	**diğEr**

Diger-kam	Başkalarını da düşünerek yaşayan; başkalarının iyiliğini isteyen	**diğErgâ:m**
Dihdar	Köy ağası	**dihda:r**
Dikim-hane	Dikimevi	**dikimha:ne**
Dikkat	1- Duygu ve düşünceyi bir noktada toplama. Uyanıklık 2- Özen 3- İncelik, doğruluk	**dikKât**
Dikkat-i nazar	Bakışı celbetme	**dikKatinazar**
Dil	1- Gönül, yürek, kalp 2- Duygu ve düşünceyi anlatmak için anlaşma ve konuşmaya yarar organ	**dil**
Dil	1- Nokta 2- Mandıra 3- Gönül, kalp.	**di:l**
Dil-ara	1- Gönül alan 2- Kadın adı	**dilâ:ra:**
Dilâver	1- Yiğit, yürekli, cesur 2- Erkek adı	**dilâ:vEr**
Dilber	1- Alımlı, güzel kadın 2- Kadın adı.	**dilbEr**
Dilberan	Dilberler	**dilbera: n**
Dilber dudağı	Dudak şeklinde hamur tatlısı	**dilbErdudağ**
Dilbeste	Aşık	**dilbēste**
Dil-dar	Güzel konuşan	**dildar**
Dil-dar	Sevgili	**dilda:r**
Dile	Gönül	**dile**
Dil-efgâr	Âşık	**dilefgâ:r**
Dil-efruz	Gönül aydınlatan	**dilefru:z**
Dil-ferah	Sevinçli	**dilfera:h**
Dil-fikar	Aşık. Gönlü yaralı	**dilfikâ:r**
Dil-füruz	1- Sevindiren 2- Türk müziğinde bir makam	**dilfüru:z**

Dil-güşa	1- Kalbi ferahlatan, iç açan	**dilgüşa:**
	2- Türk müziğinde bir makam	**dilküşa:**
Dil-harab	Gönlü kırık	**dilhara:b**
Dil-hıraş	Yürek parçalayan	**dilhıra:ş**
Dil-hun	İçi kan ağlayan	**dilhu:n**
Dil-i avare	Serseri gönül	**dili a:va:re**
Dil-i bi karar	Kararsız gönül	**dilibi:Kara:r**
Dil-i naşad	Kederli gönül	**dilinâ:şa:d**
Dil-i pak	Temiz kalp	**dilipa:k**
Dil-i mecnun	Sevmekten aklını kaçıran	**dilimecnu:n**
Dil-i nazikter	İncinebilen gönül	**dili nâ:ziktEr**
Dil-i şeb	Gece yarısı	**dilişeb**
Dil-i viran	Harap gönül	**dilivi:ra:n**
Dil-i zar	Zavallı gönül	**diliza:r**
Dil-keş	1- Çekici	**dilkēş**
	2- Türk müziğinde bir makam.	
Dil-pesend	Gönüle hoş gelen	**dilpesEnt**
Dil-riş	Dertli	**dilri:ş**
Dil-rüba	1- Gönül alan	**dilruba:**
	2- Bayan adı	
	3- Türk müziğinde bir makam	
Dil-saz	Gönül yapan	**dilsa:z**
Dil-suz	Yürek yakan	**dilsu:z**
Dil-şikar	Gönül avlayan	**dilşikâ:r**
Dimağ	Şuur, beyin, bilinç	**dimağ**
Dimağçe	Beyincik	**dimağçe**
Dimişk	Şam	**dımışK**
Dimne	1- Çakal	**dimne**
	2- Süpürgelik.	
Dimyat	Bir üzüm çeşidi	**dimyat**
Din	1- Tanrıya inanış yolu, kuralları, düşünme ve davranış düzeni	**di:n**
	2- Âdet, hâl	

Dinar	1- Osmanlı döneminde çeyrek lira 2- Arap para birimi 3- Afyon'un ilçesi	**di:nar**
Dindar	Dini inacı güçlü, mütedeyyin	**dı̲nda:r**
Dindaş	Aynı dinden olan	**dı̲nda̲ş**
Dinen	Din bakımından	**di:nEn**
Dini	Dinle ilgili, dinsel	**di:ni:**
Din-perver	Dine hizmet eden	**dı̲npErvEr**
Dirahşan	Parlak, parlayan	**dirahşa:n**
Dirayet	1- Bilgi, zeka, akıl, yetenek 2- Otorite	**dira:yet**
Dira:yet-kâr	Dirayetli	**Dira:yetkâ:r**
Dirayetli	Bilgili, otoriter	**dira:yetli**
Dirhem	1- Eskiden kullanılan gümüş sikke 2- Eski bir ağırlık birimi olan okka'nın dörtyüzde biri	**dirhEm**
Diriğ	Esirgeme	**diri:ğ**
Divan	Evlerde oturmak amacıyla kullanılan yumuşak, rahat ve geniş koltuk.	**Diva̲n**
Divan	Devletin yüksek meclisi	**di:vanı...**
Divane	Deli, alık, kaçık, budala	**di:va:ne**
Divanelik	Delilik	**di:va:nelik**
Divan-hane	Kubbealtı	**di:va̲nha:ne**
Divan-ı ali	Yüce divan. Olağanüstü mahkeme	**di:va:nı a:li:**
Divan-ı harb	Askeri mahkeme	**di:va:nıhârp**
Divan-ı hümayun	Halkın şikâyetlerinin dinlendiği ve devlet işlerinin görüldüğü padişah huzuru	**di:va:nıhüma:yu̲n**

Divan-ı ilahi	Hesap günü	**diva:nı ilâ:hi:**
Divan-ı kebir	Mevlana'nın bir eseri	**di:va:nıkebi:r**
Divan-ı muhasebat	Sayıştay	**di:va:nı muha:seba:t**
Divani	1- Divanla ilgili 2- Osmanlı Devletinin resmi yazı türü	**di:va:ni:**
Divan-ü lügat-üt Türk	Kâşgarlı Mahmut'un Türkçe Sözlüğü En eski Türkçe sözlük.	**di:va:nılûga:tüt/türk**
Divid	Kalemliği ve hokkası bir arada olan yazı takımı	**divit**
Diyanet	1- Din kurallarına bağlılık 2- Din duygusu. Dindarlık.	**diya:net**
Diyanet-kâr	Dindar kişi	**diya:netkâ:r**
Diyar	Ülke, memleket	**diya:r**
Diyar-ı bekr	Güneydoğu Anadolu'da İl Merkezi	**diyarbAKır**
Diyar-ı gurbet	Yabancı memleket	**diya:rıgurbet**
Diyar-ı rum	Osmanlı ülkesi	**diya:rırum**
Diyet	1- Bedel. Zorunlu karşılık 2- Perhiz	**diyet**
Diz-dar	Kale muhafızı. Kale bekçisi	**dizda:r**
Dolab	1- Hile 2- İçine eşya konulan kapaklı göz ve mobilya 3- Kuyudan su çıkarmaya yarar çark 4-Dönen.	**doLap**
Dost	1- Arkadaş, sırdaş, güvenilen 2- Nikahsız eş, metres 3- Tanrı	**dosT**
Dost-ane	Dostça	**dosTa:Ne**
Dört-cıhar	Tavlada zarların ikisinin de dört gelmesi	**dörtca:r**

Du'a	1- Niyaz. Allaha yalvarma,yakarış 2- İbadet ve yakarma amacıyla okunan dini metin	**dua:**
Du'a-han	Dua okuyucusu	**dua:han**
Duba	Altı düz, bir tür mavna	**duba**
Duçar	Uğramış, tutulmuş, yakalanmış	**du:ça:r**
Duhani	Dumanlı	**duha:ni:**
Duhul	İç. İçeri. İçeri girmek	**duhûl**
Duhuliye	Giriş ücreti	**duhu:liye**
Dun	Aşağı, alçak	**du:n**
Dumur	Hastalıktan bir uzvun kuruması. Körelme	**dumu:r**
Durendiş	İleriyi gören. Öngörülü	**du:rendiş**
Duvak	Yağmurlu havalarda başa geçirilen delikli çuval	**duvaK**
Dü	İki	**dü:**
Dübara	1- Hile. Yalan dolan 2- tavlada zarların ikisinin de 2 gelmesi	**duba:ra:**
Dübür	1- Arka taraf 2- Bir şeyin sonu 3- Kıç, makat	**dübür**
Dücac	Tavuk cinsi	**düca:c**
Dü- cihan	Dünya ve ahiret	**dü:ciha:n**
Dügah	Türk müziğinde bir makam	**dügâ:h**
Dühur-ı maziyye	Geçmiş zamanlar	**dühu:ruma:ziye**
Dükkan	İçinde çeşitli şeylerin perakende satıldığı yer	**dükkân**
Düldül	Hz. Ali'ye Hz. Peygamberin armağanı beyaz at	**düldül**
Dün	Gece	**dü:n**
Dünbek	1- Bekçi davulu 2- Dümbelek.	**dümbek**

Dünya	Yeryüzü, yer yuvarlağı, yer	**dünya:**
Dünyalık	Yaşamsal mal ve para	**düNya:LıK**
Dünyevi	Dünya ile ilgili, dünyaya ait	**düNyevi:**
Dür	İnci	**dür**
Dür-dane	1- İnci tanesi 2- Bayan adı	**dürda:ne**
Dürr-i yekta	Eşi olmayan inci	**dürriyēkta:**
Dürr-i yetim	İri taneli büyük inci	**dürriyeti:m**
Dürüst	Doğru, düzgün, yanlışsız, onurlu	**dürüst**
Dürüşt	Kırıcı, sert	**dürüşt**
Dürzi	Lübnan'lı Müslüman bir grup	**dürzi:**
Dü-s-se	Tavlada iki zarın da üç gelmesi	**düsse**
Düstur	1- Genel kural, kaide 2- Büyük defter 3- Devletin kanunlarının tamamı	**düstu:r**
Düşeş	1- Tavlada iki zarın da 6 olarak gelmesi 2- Beklenmeyen rastlama	**düşèş**
Düşman	Dost olmayan. Birinin kötülüğünü isteyen.	**düşman**
Düvel	Devletler	**düvEl**
Düvel-i muazzama	Büyük devletler	**düveli mu/Azzama**
Düyek	Türk müziğinde bir usul	**düyek**
Düyun	Borçlar	**düyu:n**
Düyun-u umumiyye	Osmanlı'nın son dönemlerinde yabancılardan alınan borçların ödenmesi için kurulan müessese.	**düyu:nu umu:miye**
Dü-zeban	İkidilli. Başka yerde başka türlü konuşan	**düzeba:n**

E

Eazım	Büyükler	**e/a:zım**
Ebabil	1- Dağ kırlangıcı 2- Sürüler, gruplar.	**eba:bil**
Eb'ad	1- Boyutlar, kenarlar 2- Bir alanın eni, boyu, yüksekliği.	**ebat**
Ebced	Arapça'da her harfe karşılık bir sayı verilerek yapılan bir hesap çeşidi.	**Ebcet**
Ebced-han	1- Ebcet okuyan 2- Okula yeni başlayan	**ebcètha:n**
Ebed	Sonu olmayan gelecek	**ebed**
Ebeden	Hiçbir zaman	**ebedEn**
Ebedi	Sonu olmayan, ölümsüz	**ebedi:**
Ebediyyat	Sonsuzluk	**ebediyet**
Ebediyyen	1- Sonsuz olarak 2- Hiçbir zaman	**ebedi:yEn**
Ebeveyn	Ana ve baba	**ebevèyn**
Ebi	Baba	**ebi:**
Ebleh	Alık, ahmak, akılsız	**ebleh**
Ebleh-ane	Akılsızca	**eblèha:ne**
Ebniyye	Binalar	**ebni:ye**
Ebrac	Kaleler, kale burçları	**ebra:c**
Ebrar	Hayır sahipleri, dindarlar	**ebra:r**
Ebrehe	Dağ kırlangıcı	**ebrehe**
Ebru	1- Kaş 2- Kâğıt süslemeciliğinde dalga veya ağaç kabuğu şeklinde sudan kâğıda geçirilen süs 3- Kadın adı	**ebru:**

Ebrulu	Üzerinde damarlı renkler bulunan kumaş	**ebru:Lu**
ebu	Baba	**ebu:**
Ebu-bekr Sıddık	İslâmın ilk Halifesi. Hz. Ebubekir	**ebu:bèkirsıddıK**
Ebu-el gazi bahadır han	Harzem devleti hükümdarlarından ve "Şecere-i Türki" adlı eserin yazarı.	**ebu: elga:zi: bahadırhan**
Ebu-hanife	(İmam-ı Azam) Hanefi Mezhebinin kurucusu ve Arap olmayan din büyüğü.	**ebu:hani:fe**
Ebu-l-beşer	Hz. Adem	**ebû:lbeşEr**
Ebu-türab	Hz. Ali'nin lâkaplarından biri	**ebu:türa:b**
Ebuzziya Tevfik	2. Meşrutiyet dönemi Türk gazetecisi	**ebuzziya:te:fik**
Ebü-z-zeheb	Çok zengin kişi	**ebuzzehep**
Ebvab	1- Kapılar 2- Kısımlar, bölümler	**ebva:b**
Ebvab-ı rahmet	Rahmet kapıları	**ebva:bırahmet**
Ebyan	Cömert, eli açık	**ebya:n**
Ebyat	Beyitler	**ebya:t**
Ecanib	Yabancılar, ecnebiler	**eca:nip**
Ecdad	Atalar, dedeler	**eCda:t**
Eceabat	Çanakkale'de ilçe	**eceabaT**
Ecell	Çok büyük	**ecEll**
Echel	1- Ters, aksi kişi 2- Çok cahil. Çok bilgisiz	**echEl**
Ecir	1- Sevap 2- Ücret karşılığı çalışan. Yevmiyeli	**eci:r**
Ecmain	Tamamı, hepsi	**ecmağı:n**
Ecnas	Cinsler	**ecna:s**
Ecnebi	Yabancılar. Başka ülkelerin uyruğunda olan	**eCnebi:**

Ecr	1- Ücret 2- Sevap	**eCr**
Ecram	Yıldızlar	**eCra:m**
Ecr-i misl	Bilirkişinin takdir ettiği ücret	**eCrimisil**
Ecr-i müsemma	Pazarlık sonucu kararlaştırılan değer	**eCrimüsemma:**
Ecsan	Gövdeler, bedenler	**ecsa:n**
Ecved	1- En iyi olan 2- Erkek adı.	**ecved**
Ecyaf	Leşler	**ecya:f**
Ecza	1- Kimyasal yollarla ilaç yapmaya yarar maddelerin genel adı 2- Parçalar	**ecza:**
Eczacı	İlâç yapan ve satan	**ecza:cı**
Ecza-hane	İlâç satılan yer	**ecza:ne**
Eda	1- Bir borcu yerine getirme, ödeme 2- Tarz, ifade, duruş biçimi, davranış. 3- Naz, cilve 4- Kadın adı	**eda:**
Edani	Aşağılık kişiler	**eda:ni:**
Edat	Tek başına tam anlamı olmayan ancak başına geldiği kelimeyle (dahi, kere, için, bile...gibi) anlam ortaya koyan ek.	**edat**
Eda-yı hasret	Ayrılık nazı	**eda:yıhasret**
Edeb	Terbiye, usul, incelik	**èdep**
Edeb-erkân	Yol, yöntem	**èdep erkâ:n**
Edebi	Edebiyata ve terbiyeye ilişkin. Yazınsal	**edebi:**

Edebiyyat	1- Nazım veya nesir sanatına ait 2- Nazım veya nesrin tarihsel veya günümüze ait bileşimlerini içeren bir bilim dalı. 3- Literatür.	**edebiya:t**
Edebiyyat-ı Cedide	Tanzimat döneminde batıcı bir edebiyat akımı	**edebi:ya:tı cedi:de**
Edebiyyun	Edebiyatla uğraşan	**edebi:yun**
Edebli	Terbiyeli	**edepli**
Edevat	1- Fiil ve isimlere eklenen anlamlı sözcükler 2- Aletler, takımlar ; avadanlık.	**edèva:t**
Edfan	Gömülü şeyler. Define	**edfa:n**
Edib	1- Terbiyeli, kibar, zarif 2- Edebi yapıt veren kimse 3- Erkek adı	**edi:b** **edip**
Edib-ane	Ediplere yakışır şekilde	**ediba:ne**
Edibe	1- Edepli, terbiyeli,zarif 2- Edebiyatla uğraşan 3- Kadın adı.	**edi:be**
Edille-i akliyye	Yasal deliller	**edilleği aKliye**
Edim	1- Satıh, yüz 2- Borçlunun yapmak zorunda olduğu davranış	**edi:m** **edim**
Edvar	Devirler, çağlar	**edva:r**
Edvar-u a'sar	Devirler ve asırlar	**edva:ru asa:r**
Ef'al	İşler, ameller	**ef/a:l**
Efazıl	Faziletli kişiler	**efa:zıL**
Efdal	1- Üstün, özellikli, faziletli 2- Erkek adı	**efdal** **eftal**

Efendi	1- Eğitim görmüş kişi 2- Terbiyeli, ince, nazik kişi 3- Rütbesi Yarbay'dan küçük kumandan	**efEndi**
Efgan	Figan etmek, bağırmak	**efgan**
Efgane	Düşük çocuk	**efkâ:ne**
Efha	Yemeklere konulan nane, kekik gibi otlar	**efha**
Efkâr	1- Düşünceler, fikirler 2- Tasa, kaygı.	**efkâ:r**
Efkâr-ı umumiyye	Kamuoyu	**efkâ:rı umu:mi̲ye**
Eflak	1- Gökler, küreler 2- Şanslar, talihler, felekler	**eflâ:k**
	3- Osm. İmp. Döneminde Romanya'nın bir bölümüne .	**eflâK**
Eflani	Zonguldak'ta ilçe	**eflâ:ni̲**
Eflâtun	1- Ünlü Yunan filozofu. Platon 2- Açık mor renk ve bu renkte olan.	**eflâ:Tu̲n**
Eflâtuni	Eflatun renginde	**eflâ:Tu̲ni:**
Eflec	Seyrek diş	**eflec**
Efrad	Bireyler, fertler	**efra:t**
Efrad-ı aile	Ailenin fertleri	**efra:dı a:~ile**
Efrad-ı askeriyye	Erler	**efra:dı askeri:ye**
Efrad-ı beşer	İnsanlığın fertleri	**efra:dı beşEr**
Efruz	1- Parıltı 2- Kadın adı	**efru:z**
Efsa	Büyücü	**efsa:**
Efsane	1- Asırlar boyu söylene gelen, doğru olup olmadığı kuşkulu, olağanüstü olaylar. 2- Masal.Uyduruk hikâye.	**efsa:ne**

Efsane-gûyan	Efsane anlatan	**efsa:negüya:n**
Efsanevi	Efsanelerde geçen	**efsa:nĕvi:**
Efsun	Büyü, sihir, güzellik	**efsun**
Efsun-kâr	Büyülü	**efsuNkâ:r**
Eftun	Fitneci	**eftu:n**
Egalit	Yanıltıcı sözler	**ega:lit**
Eger	Şayet (Şart anlamını güçlendirir.)	**eğEr**
Ehad-ül-ahad	Emsalsiz.eşi olmayan	**ehadül/aha:d**
Ehem	Önem, gerekli, daha	**ehEm**
Ehemmiyet	Önem, değerlilik	**ehemmmiyet**
Ehl	1- Yetkin. Yetkili 2- Topluluk, cemaat.	**ehil**
Ehli	Alışık olan. Vahşi olmayan. Evcil	**ehli:**
Ehl-i alem	İnsanlar	**ehli a:lem**
Ehl-i beyt	Hz. Peygamberin yakın akrabaları	**ehlibeyt**
Ehl-i dikkat	Dikkat edenler	**ehlidiKKât**
Ehl-i dil	Gönül adamı, kalender, rint	**ehlidil**
Ehl-i dünya	Ahireti düşünmeyen	**ehlidüNya:**
Ehl-i İslâm	Müslümanlar	**ehli islâ:m**
Ehl-i salib	Haçlılar	**ehlisali:b**
Ehl-i sünnet	Hz. Muhammed'in yaşantısını uygulayan	**ehlisünnet**
Ehl-i şer	Kötülük yapan	**ehlişEr**
Ehl-i tarik	Tarikat üyesi	**ehliTari:k**
Ehl-i vukuf	Bilirkişi. Ayırtman	**ehlivuKuf**
Ehl-i vücud	İnsanlar	**ehlivücut**
Ehliyyet	1- Yetki, yeterlik 2- Kabiliyet, liyakat ve bunlara ilişkin belge	**ehliyet**
Ehliyyetli	Yetkili	**ehliyetli**

Ehram	1- Piramit şeklindeki Mısır firavunlarının mezarları 2- Üçgenlerden oluşan şekil. Piramit	**ehram**
Ehvec	Uzun boylu ve aptal adam	**ehvèc**
Ehven	1- en uygun. Daha az kötü 2- Ucuz 3- En kolay	**ehvEn**
Ehven-i şerr	En az zararlısı. En az kötüsü	**ehvenişEr**
Eizze	Azizler, yüceler	**e/izze**
Ejder	1- Büyük yılan 2- Korkunç bir masal canavarı 3- Erkek adı	**ejdEr**
Ejderha	Hayali ve korkunç hayvan	**ejderha:**
Ekâbir	1- Devlet erkânı, ileri gelenler, büyükler 2- Rahatına düşkün	**ekâ:bir**
Ekalliyet	Azınlık	**eKaLliyet**
Ekani-m-üs selase	Hristiyanlığın temeli, üçlü zuhurat. Baba, oğul ve kutsal ruh.	**eKA:nimis selâ:se**
Ekber	1- En büyük 2- Erkek adı	**ekbEr**
Ekele	Çok yiyenler	**ekele**
Eklef	Yüzü çilli olan erkek	**eklef**
Ekmel	1- En mükemmel, en kamil 2- İsim	**ekmEl**
Ekrem	1- Şerefli, cömert 2- Erkek adı	**ekrEm**
Ekrem-ane	Pek cömert, çok eli açık	**ekrema:ne**

Ekseri	Geneli, en çoğu, en çok	**ekseri:**
Ekseriyya	Çoğu zaman, en çoğu, çoğunlukla	**ekseriya:**
Ekseriyyet	Çokluk. Salt çoğunluk. Yarıdan çok	**ekseriyet**
Ekul	Çok yiyen	**ekû:l**
El-aman	1- Yardım isteme edatı 2- Bıktım artık! Yeter! Usandım! Bezdim!	**El/ama:n**
El'an	Şu halde, şimdi, henüz, şu anda, daha	**el/an**
Elastiki	1- Esnek, esnemeli 2- Ilımlı	**elâsti:ki**
Elastikiyet	1- Esneklik 2- Ilımlı düşünceli olmak	**elâsti:kiyèt**
Elbet	Mutlaka, şüphesiz, kuşkusuz	**elbet**
Elbette	Her halde, enindesonunda	**elbette**
Elbise	Her türlü giysi, esvap, takım	**elbise**
Elbistan	K.Maraş'ta ilçe	**elbistan**
El-cezire	Dicle-Fırat nehirlerinin arasındaki bölge	**Elcezi:re**
Elektriki	Elektrikle ilgili	**elèktriki:**
Elem	Acı, sancı, keder, üzüntü, ağrı, dert	**elEm**
Elem-dide	Acı çeken	**elEmdi:de**
Elem-zede	Elemli. Eleme uğramış	**elEmzede**
El-fatiha	Fatiha suresini okumaya davet	**El/fA :tiha**
Elfaz	Laflar	**Elfa:z**
El-hakk	Gerçekten, hakikaten, doğrusu	**ElhAK**
El-hamdülillah	Allah'a şükür olsun	**Elhamdülillâ:h**
El-hamdülillah ül alemin	Evrenin yaratıcısına hamdolsun	**Elhamdülillâhül/a:lemiyn**

El-hamra	1- İspanya'daki İslâm devletinin başkenti ve ünlü sarayı 2- Kızıl	**elhAmra**
El-hasıl	Kısaca, sözün kısası, işin sonu	**elha:sıL**
El-hükm-ü lillah	"Hüküm Allahtandır", "Allahın hükmü geçerlidir."	**El/hükmülillâh**
Elif	1- Bayan adı 2- Allah adının ilk harfi olması nedeniyle Tanrı anlamında da kullanılanmecaz ifade 3- Arapça'nın ilk harfi. Uzatma harfi.	**elif**
Elif-ba	1- Osmanlı ve Arap alfabesi 2- Başlangıç, ilk.	**elifba:**
Elik	Dağ keçisi.	**Elik**
Elim	1- Acı, keder, acıklı, acınacak 2- Ağrıtan, acıtan	**eli:m**
El-insaf	"İnsaf et!", "Insaf edilsin"	**el insa:f**
El-kab	Rütbeli kişilerin adlarının başına getirilen unvanlar	**elKa:p**
El-kıssa	Sözün kısası. Hasılı, hülâsa.	**elKıssa**
Elma	Bir meyve	**elma**
Elmas	1- Değerli, saydam bir taş 2- Üstün tutulan kişi. Sevgili 3- Kadın adı	**elmas**
Elmas-pare	1- Elmas parçası 2- Çok güzel kişi	**elmaspa:rè**

Elmas-traş	1- Elmas gibi yontulmuş kristal 2- Cam kesmeye yarar alet.	**elmastraş**
Elti	Erkek kardeşlerin eşlerinin birbirlerine göre durumu	**èlti**
Elvan	1-Renkler. Rengârenk 2- İsim	**èlvan**
El-veda	Bir daha karşılaşılmayacak şekilde ayrılırken söylenen veda sözü.	**Elvèda:**
Elyaf	1- İplik şeklinde tel tel lifler 2- Bitkilerin yumuşak kısımlarını oluşturan ince ipler 3- Ağacın odunundaki lifler.	**èlya:f**
El-yevm	Bugün, halâ, şimdi	**ElyeVm**
Elzem	Çok gerekli. Lüzumlu. Vazgeçilmez.	**Elzem**
Ema	Bağırsaklar	**em/a:**
Emakin	Mekânlar, yerler	**ema:kin**
Emanat	Emanetler	**ema:na:T**
Emanet	Birisine korunmak için bırakılan şey	**ema:nèt**
Emanetçi	Başkalarının eşyasını korumayı meslek edinmiş kişi	**ema:nètci**
Emaneten	Emanet olarak, geçici	**ema:netEn**
Emare	İpucu, belirti, yardımcı bilgi, iz	**èma:re**
Emaret	Emirlik, beylik	**ema:ret**
Emek-dar	1- Bir işte uzun süre çalışan 2- Çok kullanılmış	**emektar**

Emel	1- Gerçekleştirilmesi zamana bağlı istek 2- Kadın adı	**emEl**
Emer	Emme eylemini sürekli yapan	**emEr**
Emevi	İlk İslâm devleti	**emevi:**
Emin	1- Kendisinden emniyet umulan, güvenilir, inanılır 2- Kendine güvenen 3- Tehlikesiz 4- Erkek adı	**emi:n** **emin**
Eminönü	İstanbul'da ilçe	**eminönü**
Emir	1- Emredilen husus. Buyruk. Komut 2- Erkek adı.	**emir**
Emir	1- Araplarda bir şehrin ya da ülkenin başı veya sorumlusu 2- Erkek adı	**emi:r**
Emir-ane	Emir gibi	**emira:ne**
Emir ber	Hizmet eri, emireri	**emirbEr**
Emir buhari	İstanbul Fatih'te cami	**emir buha:ri:**
Emirname	Emir mektubu. Yazılı buyruk	**emirna:me**
Emir-ül-haram	Mekke ve Medine'den sorumlu kişi	**emi:rülhAra:m**
Emir-ül mü'minin	Hz. Muhammed'in halifesi. Padişah	**emi:rül mü/mini:n**
Emlak	Gayrımenkul. Mülk. Ev – arsa – tarla gibi taşınmazlar	**emlâk**
Emniyyet	1- Eminlik 2- Polis örgütü, güvenlik 3- İtimat etmek, güven, güvenmek.	**emniyet**
Emr	1- Emir 2- İş.	**emir**

Emraz	Hastalıklar	**emra:z**
Emr-i ali	Padişah emri	**emri a:li:**
Emr-i hakk	1- Allah'ın emri 2- Ölüm.	**emrihaK**
Emr-i muhal	Yapılması zor iş	**emrimuha:l**
Emr-i vakı	Zorla yaptırma, oldu-bitti, olup bitti	**emriva:ki:**
Emr-name	Ferman	**emirna:me**
Emsal	1- Örnek(ler), benzer(ler) 2- Katsayı 3- Yaşıt	**èmsa:l**
Emsile	1-Örnekler, benzerler, emsal 2- Arapça fiilleri açıklayan gramer kitabı	**emsi̲lE**
Emtia	Ticari mallar, satılacak şeyler	**emti~a:**
Emval	Mallar. Para ile alınabilen şeyler	**emva:l**
Enam	Halk, ahali	**ena:m**
En'am	1- Kur'an-ı Kerim'de bir sure 2- Surelerden derlenmiş dua kitabı 3- Evcil hayvanlar.	**en/a:m**
Enaniyyet	Benlik duygusu	**ena:ni̲yet**
Enbiya	1- Peygamberler 2- Kur'an-ı kerim'de bir sure	**embiya:**
Encam	Son, bir kişi veya olayın sonu	**enca:m**
Encer	Gemi direği	**encEr**
Encümen	Komisyon, meclis,komite, şûra	**encümEn**
Encümen-i siyasi	Siyasi komisyon	**encümenisiya:si̲**
Endam	1- Vücut, boy, beden 2- Biçim, şekil.	**èndam̲**

Endami	Vücuda tam oturan, biçimli elbise	**ènda:mi:**
Endaze	1- 60 cm. Uzunluğunda ölçü birimi 2- Derece, mertebe 3- Ölçü.	**ènda:ze**
Ender	Nadir, seyrek olan, çok az	**endEr**
Enderun	1- Saraylarda harem ve hazine daireleri 2- Osmanlı sarayında iç örgüt 3- Osmanlı Devleti'nde değişik devlet kademelerinde görevlendirileceklerin gittiği okul.	**enderu:n**
Endişe	1- Düşünce, merak 2- Şüphe, korku, üzüntü, tasa, kaygı.	**èndi:şe**
Eneiyyet	Bencillik. Egoizm	**ene/i:yèt**
Ene-l hakk	Hallâc-ı Mansur'un meşhur sözü: Ben Hakk'ım...	**enElhAK**
Enfal	Kur'an-ı Kerim'de bir sure	**eNfa:l**
Enfas	Nefesler	**eNfa:s**
Enfes	Nefis, lezzetli, çok güzel	**eNfes**
Enfiyye	Tütünden yapılan, keyif için buruna çekilen toz	**eNfiye**
Enfüsi	Sübjektif, öznel	**eNfü:si**
Engâme	Topluluk, toplanma yeri	**èNgâ:me**
Engel	Mania	**èNgel**
Enhar	Irmaklar, nehirler	**ènha:r**
Enik	1- Köpek yavrusu 2- Sevimli şey.	**enik**
Enin	İnleme, inilti, inleyiş	**eni:n**

Enis	1- Dost, arkadaş, sevgili, yakın 2- Erkek adı	**eni:s** **enis**
Enise	1- Donmuş, pekişmiş 2- Ateş 3- Bayan adı	**eni:se**
Enkaz	Yıkıntı, döküntü	**eNKa:z**
Ensar	1- Yardımcılar, koruyucular 2- Medine'de Hz. Muhammed'e yardımcı olanlar.	**eNsa:r**
Ensari	Ensardan olan kimse	**eNsa:ri:**
Entari	Tek parça kadın giyeceği	**enta:ri**
Enva	Çeşitler, türler	**eNva:**
Enva'i	Çeşitler, türler	**eNva:ği**
Enver	1- Nurlu, parlak 2- Erkek adı	**èNvEr**
Er	Erkek, asker	**Er**
Eracif	Aslı olmayan şeyler	**era:cif**
Erazi	Arazi	**ara:zi:**
Erba'a	1- Dört 2- Tokat'ta ilçe	**Erba~a**
Erbab	1- İşi en iyi bilen, ehil, lâyık 2- Başkan, reis	**Erba:b**
Erbab-ı dil	Gönül adamları	**Erba:bıdi:l**
Erbab-ı garaz	Kötü niyetliler	**Erba:bıgArAz**
Erbab-ı himmet	Himmet sahipleri	**Erba:bıhimmet**
Erbab-ı namus	Namuslular	**Erba:bına:mus**
Erbab-ı vefa	Vefalı kişiler.	**Erba:bıvefa:**
Erbah	Yararlar, kazançlar.	**Erba:h**
Erbain	1- Kırk, kırkıncı 2- 21 Aralık – 31 Ocak arasında kışın en soğuk dönemi	**Erba~i:n**
Erbaun	Kırk	**Erba~un**

Ercüment	1-Şerefli, itibarlı, seçkin 2- Erkek adı.	**Ercüment**
Erdem	1- Gemi ustası 2- Fazilet, değer 3- Erkek adı	**ErdEm**
Eren	1- Allaha yakın olan 2- Erkek adı	**erEn**
Erendan	Haşa, böyle bir şey olmadı	**erenda:n**
Erez	1- Acıbadem ağacı 2- Erkek adı 3- Edirne'de ilçe	**erez**
Erganun	Bir musiki aleti, org.	**Erganu:n**
Ergavan	Kendine özel renkli bir çiçek	**Erguvan**
Ergavani	Eflâtunla kırmızı arası renk	**Erguva:ni:**
Ergun	1- Hızlı giden at 2- Erkek adı	**Ergun**
Erham-ür-rahimin	1- Merhametlilerin merhametlisi 2- Allah	**erhamürra:himi:n**
Erhas	Ucuz. En ucuz	**erhas**
Eris	1- Zeki, uyanık, akıllı 2- Erkek adı	**èri:s**
Erk	1- Uykusuzluk hastalığı 2- Güç, iktidar, siyasi nüfuz.	**Erk**
Erkam	Yazılar, rakamlar	**erKa:m**
Erkan	1- Direkler, destekler 2- Reisler, yöneticiler, büyükler.	**erkâ:n**
Erkan-ı harb	Kurmay subay	**erkâ:nı harp**
Erkan-ı harbiyye	Kurmay subaylar grubu	**erkâ:nı harbiye**
Erkan-ı harbiyye-i umumiyye	Genelkurmay	**erkâ:nıharbiye~i umu:mi:ye**
Ersen	1- Kurultay, kongre 2- Erkek adı.	**ErsEn**

Ervah	Ruhlar	**erva:h**
Erzak	Uzun süre saklanabilen yiyecekler	**ErzaK**
Esabi	Parmaklar	**esa :bi :**
Es'ad	1- Mutlu, hayırlı 2- Erkek adı.	**esad**
Esafil	Aşağılık kişiler	**esa:fil**
Esah	Doğru, sahih	**esah**
Esame	Yeniçerilerin kayıt defteri	**esa:me**
Esami	İsimler, adlar	**esa:mi:**
Esaret	1- Esirlik, tutsaklık, kölelik 2- Boyunduruk	**esarèt**
Esas	1- Asıl, kök, ana öge 2- Gerçek, doğru	**esa:s**
Esasat	Esaslar	**esa:sa:t**
Esasen	Aslında, esasında, temelinden	**esa:sen**
Esasi	Temel, başlıca	**esa:si:**
Esaslı	Doğru, sağlam	**esasLı**
Esatir	1- Uydurma, yalanlar 2- Mitoloji. Tarih öncesi Tanrıların serüvenlerini anlatan öyküler	**esa:ti:r**
Esatize	Üstadlar	**esa:tize**
Esbab	Sebebler, vasıtalar, nedenler	**esba:b**
Esbab-ı mucibe	Gerekçe	**esba:bı mu:cibe**
Esbab-ı mücbire	Zorunlu sebebler	**esba:bı mücbi:re**
Esbab-ı sahiha	Gerçek sebebler	**esba:bı sAhi:ha**
Esed	Arslan	**esed**
Esediyye	Arslangiller	**esedi:ye**
Esed-ullah	1- Allahın Arslanı (Hz. Ali) 2- Aslan burcu	**eseduLLah**
Esef	Acınma, üzüntü, keder, hüzün, yerinme	**esef**

Eser	1-Bir kimsenin yapıp meydana getirdiği şey, yapıt 2- Kitap 3- İz, alamet 4- Telif 5- Etki, tesir.	**esEr**
Eser-i cedid	Bir tür yazı kâğıdı	**esericedi:d**
Eser-i hayat	Canlılık belirtisi	**eserihaya:T**
Eshab	1- Sahipler, malikler 2- Hz. Muhammed'i görüp, sohbetinde bulunmuş olanlar.	**esha:b**
Eshab-ı kehf	Tarsus veya Selçuk'ta bir mağarada 300 yıl uyuyup, uyandıktan sonra da çeşitli olaylar yaşayan 7 kişi ve köpekleri.	**Esha:bıkéğf**
Eshab-ı kiram	Hz. Muhammed'in sahabesi	**esha:bıkira:m**
Esham	1- Hisseler, paylar, hisse senetleri 2- Borç karşılığı ödeme senetleri.	**esham̲**
Esham ve tahvilat	Hisse senedi ve tahviller	**esham̲ ve Tahvi:lâ:t**
Eshar	Seherler, sabah vakitleri	**esha:r**
Esil	1- Dolgun ve parlak yüz 2- Şerefli ve otoriter erkek.	**esi:l**
Es'ile	Sorular	**es/ile**
Esinne	1- Kılıçlar, süngüler 2- Biley taşları.	**esinne**
Esir	1- Tutsak, kul, köle, vurgun 2- Hava	**esi̲r**
Esir-ane	Esir gibi , esirce	**esira:ne**
Esiri	Esirlik, kölelik	**esi:ri:**

Esir-i aşk	Aşkın kölesi	**esi:ri aşK**
Esir-i harb	Savaş esiri	**esi:rihârp**
Esir-i hizmet	Köle	**esi:rihizmet**
Esir-ül Hind	1- Hint esiri 2- Sözü dinlenmeyen.	**esi:rülhint**
Eslâf	Bizden öncekiler, gelmiş-geçmiş kişiler, selefler	**eslâ:f**
Esma	İsimler, adlar	**esma:**
Esma-ül hüsna	Tanrı'nın güzel adları	**esma:ğülhüsna:**
Esmer	Karayağız. Karaya çalan buğday tenli	**esmEr**
Esna'	Ara, yapıldığı an, zaman, sıra	**èsna:**
Esnaf	Dükkanı olan. Küçük ticaretle geçinen kimseler	**èsnaf**
Esna-i harb	Harp zamanı, savaş sırası	**èsna:yiharp**
Esra'	1- Seri, hızlı 2- Kadın adı.	**esra:**
Esrar	Hint kenevirinden elde edilen uyuşturucu ve tehlikeli madde.	**Esrar**
Esrar	Gizler, sır, sırlar, bilinmeyen şey	**esra:r**
Esrarengiz	Gizlerle örtülü, bilinmeyen	**esra:rèNgiz**
Esrar-ı hüsn ü an	Güzelliğin sırları	**esra:rıhüsnü a:n**
Esrarkeş	Esrar kullanmayı alışkanlık edinen	**esrarkèş**
Es-selam	Selâmlar	**esselâ:m**
Es selâm u aleyküm	Selâm verme sözü	**esselâ:mu~aleyküm**
Estağfirullah	"Rica ederim"; "mahcup ediyorsunuz" anlamında bir incelik sözü	**estağfuruLLah**
Esvab	Giyecekler	**esvAp**
Esvak	Sokaklar	**esvAK**
Esved	Siyah	**esved**

Eş'ar	Şiirler	**eş/a:r**
Eşaire	İmam Eşari'ye bağlı olanlar	**eşa:/ire**
Eşbah	1- Benzerler 2- Cesetler. Bedenler.	**eşba:h**
Eşcar	Ağaçlar	**eşca:r**
Eşgal	İşler-güçler	**eşgal**
Eşgâl-i saire	Diğer işler	**eşgâ:li sa:ire**
Eşhas	Şahıslar, kişiler	**eşhas**
Eşk	Gözyaşı	**eşk**
Eşkal	Şekiller, biçimler	**eşkâ:l**
Eşkıya	Haydutlar, dağda yol kesen hırsızlar	**eşKıya:**
Eşk-i nedem	Pişmanlık gözyaşı	**eş/kinedEm**
Eşraf	İleri gelenler, itibarı olanlar, sözü geçenler	**eşraf**
Eşrar	Kötülük yapanlar	**eşra:r**
Eşref	1- Çok şerefli, çok onurlu 2- Erkek adı 3- Ünlü Osmanlı şairi.	**eşref**
Eşref-i mahlûkat	İnsan	**eşrèfi mahlû:KaT**
Eşrefiyye	Anadolu'da Kadiri Tarikatının kollarından biri	**eşrèfi:ye**
Eşrefoğulları	Beyşehir ve çevresinde hüküm süren Anadolu Türk beyliği.	**eşrefoğuLLarı**
Eşvat	Kâbe'nin 7 kez dolaşılması	**eşva:T**
Eşya	Şeyler, nesneler, türlü amaçlarla kullanılan taşınabilir varlıklar, yolcu beraberindeki şeyler.	**Eşya:**
Etıbba	Hekimler	**eTıbba**
Etfal	Çocuklar	**èTfa:l**
Etraf	Çevre; yanlar; dolay; taraflar	**etra:f**

Etraflı	Ayrıntılı, eksiksiz	**etrafLı**
Etraf ül beden	Bedenin uzuvları	**etra:fülbèden**
Etvas	Tavuskuşları	**etva:s**
Evahir	1- Sonlar 2- Ayın son günleri	**eva:hir**
Evail	Geçmiş zamanlar, başlangıçlar	**eva:il**
Evam	Renk, boya	**eva:m**
Evamir	Buyruklar, emirler	**eva:mir**
Evani	Kap-kacaklar	**eva:ni:**
Evasıt	Ortadakiler. Orta zamanlar, vasatlar	**eva:sıT**
Evc	1- Yüce, yüksek 2- Türk müziğinde bir makam.	**èvç**
Evcar	Avcıların yaptığı çukurlar, siperler	**evca:r**
Evfak	Çok uygun, muvafık	**evfaK**
Evhal	1- Sıvalar, kaplamalar 2- Yerler, mekânlar.	**evhâ:l**
Evham	Kuruntular, kuşkular	**evham**
Evhaş	Çok vahşi	**evhaş**
Evkaf	1- Vakıflar 2- Vakfedilenler (Cami, medrese vb.)	**evKaf**
Evkaf-ı hümayun	Padişah vakıfları	**evKa:fı hüma:yu:n**
Evkat	Vakitler, zamanlar	**evKa:t**
Evkat-ı salat	Namaz vakitleri	**evKa:tı salâ:T**
Evla	Daha iyi, üstün	**evlâ:**
Evlad	1- Bir kimsenin oğlu ya da kızı 2- Nesil	**evlât**
Evlad-ı fatihan	Rumeli'yi fethedenlerin çocukları	**evlâ:dıfa:tihan**
Evladiyye	1- Evlatlık 2- Çok dayanıklı nesne.	**evlâ:diye**

Evliya	1- Keramet sahipleri, ermişler, erenler 2- Koruyup gözetenler, veliler.	**evliya:**
Evrak	1- Belgeler, işlemli kağıtlar, mektuplar 2- Arşiv.	**evraK**
Evrak-ı mütekabile	Bitkinin karşılıklı yaprakları	**evra:Kı müteKa:bile**
Evrat	Dervişlerin belirli zamanlarda okudukları dua ve senaları	**evra:t**
Evre	1- Elbisenin dış yüzü 2- (Günümüzde) Aşama, safha	**evre**
Evrek	Ağaca ip asılarak yapılan salıncak	**evrek**
Evsaf	1- Sıfatlar, nitelikler, vasıflar 2- İçindekiler	**evsaf**
Evşen	Dalkavuk	**evşEn**
Evtar	Teller	**evTA:r**
Evvel	1- Önce, eski, ilk, önceki 2- Başlangıç	**evvEl**
Evvela	Önce, her şeyden önce, ilk önce	**evvelâ:**
Evvelce	Daha önce, eski	**evvElce**
Evvelemirde	İşin başında	**evvElèmirde**
Evvelen	İlk önce, ilk olarak	**evvelEn**
Evveli	Eskiden	**evveli**
Evveliyyet	Öncelik	**evveliyet**
Evvelki	1- Bundan önceki 2- Eski.	**evvElki**
Evvel ül evvelin	Allah	**evvelül/evveli:n**
Evvel ve ahir	İlk ve son. Başlangıç ve bitiş	**evvEl ve/a:hir**
Evzan	Vezinler, ölçüler	**evza:n**

Ey	Nida seslenişi; hey	**ey...**
Eyalet	1- Bir valinin idaresinde iç yönetimi bağımsız, idari bölünme. Vilayet. 2- Osmanlı'da en büyük yönetim bölgesi.	**eya:let**
Eymen	1- Sağ taraftaki 2- En hayırlı olan. Talihli. 3- Erkek adı.	**eymEn**
Eytam	Yetimler	**eyta:m**
Eyvah	Yazık, heyhat	**eyvah**
Ey-v-allah	1- Evet.. öyle olsun 2- Teşekkür ederim 3- Allahaısmarladık 4- Aldırış etmeyen 5- Merhaba.	**eyvaLLah**
Eyvan	1- Büyük sofa, salon 2- Yüksek bina, köşk 3- Kameliye	**eyvan** **ayvan**
Eyyam	Gündüzler, günler	**eyyam**
Eyyam-ı adiyye	Çalışma günleri	**eyya:mı a:di:ye**
Eyyam-ı hayat	Ömür. Ömrün günleri	**eyya:mıhaya:T**
Eyyam-ı maziyye	Geçmiş günler	**eyya:mı ma:zi:ye**
Eyyub	1- Bir peygamber adı 2- Erkek adı	**eyyub** **eyüp**
Eyyüh-el İslâm	Ey Müslümanlar!	**eyyühEl islâ:m**
Eza	Eziyet, incitme, üzme	**eza:**
Ezan	Namaza davet için müezzinin minareden okuduğu makamlı çağrı	**ezan**
Ezani	Ezanla ilgili	**eza:ni:**
Ez-ber	Tekrarlayacak biçimde zihinde tutma	**èzbEr**
Ez-cümle	Bu arada, başlıca, esas olarak	**èzcümle**
Ezdad	Zıtlar	**èzda:t**
Ezel	Başlangıcı olmayan. Öncesizlik	**ezEl**

Ezeli	Öncesiz. Başlangıcı olmayan	**ezeli:**
Ezhan	Zihinler	**ezha:n**
Ezhar	Sırtlar, arkalar	**ezha:r**
Ezhar	Çiçekler	**èzha:r**
Ezher	Güzel ve parlak	**ezhEr**
Eziyet	Aşırı sıkıntı, zahmet, cefa	**eziyet**
Ez-kadim	Eskiden	**ezKadi:m**
Ez-kaza	Kazara. Yanlışlıkla	**èzKaza:**
Ezlaf	Hayvanların çift tırnakları	**èzlâ:f**
Ezman	Zamanlar	**ezma:n**
Ezra	Düzgün konuşan kişi	**ezra:**
Ezvak	Zevkler	**ezva:K**
Ezyaf	Davetli olanlar, konuklar	**ezya:f**
Ezyak	Sıkıntılı	**ezyaK**
Ezyal	İlaveler, ekler	**ezya:l**

F

Fa'al	1- Çalışan, işler durumda olan. Faaliyette. Çalışma 2- Çalışkan, canlı 3- Etkin.	**fa/al**
Fa'al-ane	Faalcesine	**fa/alâ:ne**
Faale	Faaliyet sahipleri, failler	**fa/ale**
Fa'aliyyet	1- İş, canlılık, hareket, çalışkanlık 2- Etkinlik.	**fa/a:liyet**
Facia	Musibet, afet, trajedi, acıklı olay	**fa:cia:**
Facir	Kötü, huylu, günahkâr, rezil	**fa:cir**
Fadıl	1- Bilgili 2- Erkek adı.	**fA:dıL**
Fağfur	Çin'de yapılmış porselen eşya	**fağfur**
Fahamet	1-İtibar, kıymet. 2- Kadın adı.	**faha:mèt**
Fahir	1- Onurlu, şerefli, itibarlı 2- Erkek adı.	**fa:hir**
Fahire	Kadın adı	**fa:hire**
Fahiş	1- Aşırı, mübalâğalı, abartılmış; ölçüyü aşan 2- Kötü, ahlaksız.	**fa:hiş**
Fahişe	1- Fuhşu meslek edinen, kötü kadın; orospu 2- Ahlaksız kadın.	**fa:hişe**

Fahr	1- Övünüp böbürlenme 2- Şeref, onur 3- Ün, şan 4- Fazilet, erdem 5- Dervişlerin tarikatlarına göre başlarına giydikleri külâh.	**fahr**
Fahri	1- Karşılıksız. Ücretsiz iş yapan, onursal	**fahri:**
	2- Erkek adı	**fahri**
fahr-i alem	Hz. Muhammed	**fahri~ a:lem**
Fahr-i kâinat	Hz. Muhammed	**fahri/kâ:/ina:T**
Fahriyye	1- Kadın adı 2- Divan şairlerinin kasidelerde kendilerini övdükleri koşuk bölümü.	**fahriye**
Fahriyyen	Fahri olarak. Çıkarsız	**fahri:yen**
Fahur	1- Çok övünen, böbürlenen	**fahu:r**
Fahur-ane	Övünerek.	**fahura:ne**
Faide	1- Kâr, kazanç, yarar	**fa:/ide**
	2- İşe yarama	**fayda**
Faik	1- Üstün, ileri, yüksek	**fa:/ik**
	2- Erkek adı	**fa:ik**
Faikıyyet	Üstünlük, ilerilik, yükseklik	**fa:iKıyet**
Fail	1-Yapan, işleyen 2- Fiilin anlattığı işi yapan. Özne	**fa:/il**
Fail-müşterek	Ortaklaşa suç işleyenler. Suç ortağı	**fa:/ilimüşterek**
Faite	Vaktinde kılınmayan namaz	**fa:/ite**
Faiz	Bir mal ya da paranın zaman karşılığı elde ettiği değer, nema, riba, ürem.	**fa:iz**
Fak	Tuzak, kapan	**faK**

Fakahet	Fıkıh bilginliği	**faKA:het**
Fakat	Ama, lakin, yalnız	**fAKaT**
Fakih	1- Fıkıh bilgini 2- Zeki, anlayışlı.	**faKi:h**
Fakihe	Meyve	**fa:kihe**
Fakir	1- Geçimini güçlükle sağlayan, yoksul 2- Zavallı, biçare	**fakir**
Fakir-ane	1- Bakım yurdu, düşkünler yurdu 2- Ev için nezaket sözcüğü.	**fakira:ne**
Fal	Şans deneme. Sözde geleceği bilme hüneri	**fAL**
Falaka	1- Dayak atmak üzere ayak bileklerine sıkıştırılan iki ucu bağlı işkence aracı ve bununla yapılan işkence. 2- Kaldıraç olarak kullanılan iki ucu bağlı kütük.	**fALAKa**
Falan	Tekrarlanmak istenmeyen şeylerin yerini tutan söz	**fALan**
Falih	1- Mutlu, mesut 2- Erkek adı.	**fa:lih**
Fali-hayr	İyiye yorma	**fa:lihayır**
Fal-name	Fal kitabı	**fALna:me**
Fani	1- Ölümlü, gelip geçici 2- Yaşlı.	**fa:ni:**
Faniyyet	Ölümlülük	**fa:niyet**
Fanus	1- Yarıküre şeklinde cam kapak 2- Abajur.	**fa:nus**
Farabi	1- Büyük bir Türk filozofu 2- Ankara'da semt adı.	**fa:rA:bi:**

Faraş	Süprüntü atmakta kullanılan saplı kap	**faraş**
Faraza	Farz edelim ki.., diyelim ki.., sayalım ki..	**faraza:**
Farazi	Takdir ve tahminedayalı. Varsayımsal	**farazi:**
Faraziyyat	Varsayımlar	**faraziya:t**
Faraziyye	Varsayım, hipotez	**farazi:ye**
Fare	Kemirgengillerden memeli hayvan. Sıçan	**fa:re**
Farfara	1- Gürültücü, ağzı kalabalık 2- Övüngen.	**farfAra**
Fariğ	Vazgeçmiş	**fa:riğ**
Farika	Ayırt edilen	**fa:riKa**
Faris	1- Atlı , ata binen 2- Anlayışlı 3- İsim.	**fa:ris**
Farisi	Farsça	**farsi:**
Faris-ihvan	Acem dostu	**fa:risihva:n**
Farisiyyat	İran Edebiyatı	**farsi:ya:t**
Farisiyye	Farsça	**farsi:ye**
Fariza	1- Tanrı buyruğu, borç, görev 2- Lâzım, gerek.	**fAri:za**
Fark	Ayrılık, başkalık, ayrım	**farK**
Fark-ı cüz'i	Küçük fark	**far/Kı cüz/i:**
Fars	İran	**fars**
Faruk	1- Haklıyı haksızdan ayıran 2- Hz. Ömer'in lâkabı 3- Erkek adı.	**fa:ruK**

Farz	1- Allah'ın, özür olmadıkça yapılması zorunlu olan emirleri. Namaz, oruç, zekat, hac gibi... 2- Gerekli, lüzumlu, boyun borcu 3- Var veya yok saymak. Örn: Farz edin ki doğrudur..	**farz**
Farza	Ola ki, farz edelim ki.. (galat)	**faraza:**
Farzen	Diyelim ki. Düşünelim ki..	**farzen**
Farz etmek	Şöyle veya böyle saymak, kabul etmek	**farzetmek**
Farz-ı ayn	Her müslümanın yapması gereken işler	**farzı/ayn**
Farz-ı kifaye	Bir kısım müslümanın yapmış olmasıyla diğerlerinin yükümlülükten kurtulduğu emirler. Cenaze namazını kılmak, evsiz bir müslümanı evinde barındırmak gibi...	**farzıkifa:ye**
Farz-ı muhal **Tutalım ki...**	Olmayacak şeyi olacakmış gibi düşünerek söylemek.	**farzımuha:l**
Fas	Kuzey Afrika'da bir ülke	**fas**
Fasık	Tanrı'nın emirlerini tanımayan, yalancı, günahkâr	**fA:sıK**

Fasıl	1- Klasik Türk Müziğinde belli bir sıraya göre verilen konser 2- Kitaplarda bölümlerin ayrıldığı parçalar 3- Mevsim.	**fasıL**
Fasıl	İkiye bölen, ayıran	**fa:sıL**
Fasıla	1- Ara, aralık, kesinti 2- İki şeyin arasını bölme.	**fa:sıLa**
Fasid	1- Kötü, yanlış, bozuk 2- Fesat çıkaran, ara bozucu, müfsit.	**fa:sit**
Fasih	Fesheden, iptal eden. Bölen; çürüten	**fa:sih**
Fasih	1- Güzel söz söyleyen, güzel konuşan 2- Açık ve düzgün anlatım.	**fasi:h**
Fasih-ane	Fesahatli, fasih gibi	**fasiha:ne**
Fasile	Bitki familyası	**fasi:le**
Fasit daire	Kısır döngü	**fa:sitda:~ire**
Fasl	1- Ayrıntı, bölüm, parça, kısım 2- Sonuçlandırma 3- Dört mevsimden her biri	**fasıL**
Fasl-ı bahar	Bahar mevsimi	**fasLıbaha:r**
Fasl-ı gül	İlkbahar	**fasLıgül**
Fasl-ı hazan	Sonbahar	**fasLıhaza:n**
Faş	Meydana çıkma, açığa vurulma, duyulma	**fa:ş**
Fatanet	Çabuk ve iyi anlamak. Zihin açıklığı	**faTa:net**
Fatıma	Hz. Muhammed'in Hz. Hatice'den doğan 4 kızının en küçüğü ve en ünlüsü	**fa:Tıma**

Fatır	1- Yaratan, meydana getiren 2- Kur'an-ı kerim'de bir sure.	**fa:Tır**
Fatih	1- Fetheden 2- Bir ülke ya da kenti savaşarak alan hükümdar veya komutan 3- Erkek adı 4- İstanbul'da ilçe 5- Bir çok cami adı.	**fa:tih**
Fatiha	1- Kur'an-ı Kerim'in ilk suresi 2- Başlangıç, giriş.	**fa:tiha:**
Fatih-ane	Fatih gibi	**fa:tiha:ne**
Fatih Sultan Mehmed	23 yaşında İstanbul'u fetheden ünlü Osmanlı padişahı.	**fa:tihsuLTAnmEhmEt**
Fatik	Fırsat bulunca insan öldüren	**fa:tik**
Fatim	Sütten kesilmiş çocuk	**fati:m**
Fatin	1- Zeki, uyanık, anlayışlı 2- Erkek adı.	**fati:n**
Fatin	Fitneci	**fa:tin**
Fatir	1- Mayasız ekmek 2- Olmamış, tavına gelmemiş şey	**fati:r**
Fatir	1- Durgun 2- Ilık	**Fa:tir**
Fatsa	Ordu'da ilçe	**faTsA**
Fayiha	Çiçek veya meyve kokusu	**fa:yiha:**
Faysal	1- Keskin kılıç 2- Kesin hüküm 3- Erkek adı.	**faysaL**
Fazahat	Çok kötü şeyler	**faza:hat**

Fazıl	1- Faziletli, erdemli, üstün 2- Erkek adı.	**fA:zıL**
Fazıla	Kadın adı	**fA:zıLa**
Fazilet	1- Ahlaki üstünlük, erdem 2- Kadın adı.	**fazi:let**
Fazilet-kar	Erdemli	**fazi:letkâ:r**
Fazilet-perver	Fazilet sahibi	**fazi:letpErvEr**
Fazla	1- Gereğinden çok. Artan 2- Gereksiz 3- Artık, pislik.	**fazLa**
Fazl-ı müşterek	Ortak fark	**fazLımüşterèk**
Fecaat	Yürekler acısı, çok acıklı	**feca:at**
Feci	1- Acıklı, çok kötü, trajik 2- Korkunç.	**feci:**
Fecr	1- Güneşin doğmadan önceki aydınlığı, tan kızıllığı	**fecir**
	2- Kur'an-ı Kerim'de bir sure.	**feCr**
Fecr-i ati	Servet-i Fünun Dergisinde yeni bir ekol kurmak amacıyla toplanan edebiyatçıların oluşturduğu topluluk.	**feCri a:ti:**
Fecr-i kazib	Tan yerinde gün doğmadan belirip sonra kaybolan geçici aydınlık.	**feCrikâ:zip**
Fecr-i sadık	Gün doğuşuna kadar süren aydınlık	**feCrisa:dıK**
Feda'	1- Gözden çıkarma, uğruna verme, vazgeçme 2- Kurban	**feda:**
Fedai	Bir amaç uğruna canını vermeye hazır olan. Serdengeçti.	**feda:i:**

Feda-kâr	Esirgemez. Kendini feda etmekten çekinmeyen	**feda:kâ̲r**
Feda-kâr-ane	Canını feda edercesine	**feda:kâ̲ra:ne**
Fehamet	1-Zeki, akıllı, bilen 2- Kadın adı.	**feha:mèt**
Fehd	Aslan	**fehd**
Fehem	Anlayış	**fèhem**
Fehham	Anlayışlı, zeki	**fehha:m**
Fehim	1- Zeki, akıllı, bilen 2- Erkek adı.	**fehim**
Fehiman	Bayan adı	**fehi:ma̲n**
Fehmi	1- Anlayışlı, kavrayışlı 2- Erkek adı.	**fèhmi**
Fehva	Anlam, kavram	**fèhva:**
Fekahet	Şakacılık, latifeci olmak	**fekâ:het**
Fekk	Bozma, koparma, ayırma, kaldırma	**fek**
Felah	1- Kurtuluş, selamet, onma 2- Mutluluk.	**felâ̲h**
Felahiye	Kayseri'de ilçe	**felâ:hiye**
Felaket	Musibet,sıkıntıya yol açan olay, büyük zarar	**felâ:ket**
Felaket-zede	Felakete uğramış	**felâ:ketzède**
Felaket-zedegân	Felakete uğrayanlar	**felâketzèdegâ:n**
Felatun	Aristo'nun hocası 2- İş göremez olmak.	**eflâ:Tun**
Felek	1- Gökyüzü, sema, gök 2- Halk arasında kötü durumlarda Tanrı'ya sitem. (ah felek!)	**felèk**
Feleki	Gökyüzü bilgisi, astronomik	**feleki:**
Felekiyyat	Astronomi, gökbilim	**felekiya:t**
Felek-meşreb	Sözünde durmayan, dönek	**felèkmeşrep**
Felek-zede	Talihsiz, bahtsız	**felèkzède**

Felemeng	Fransa	**felemeNk**
Fellah	1- Çiftçi 2- Zenci, arap yüzlü 3- Mısır köylüsü.	**fellâh**
Felsefe	1- Filozofi 2- Bir ilmin önemli unsurları 3- Sabredip dayanma 4- Varlık ve bilginin bilimsel temeli	**fElsefE**
Felsefe-i ahlakıyye	Ahlak felsefesi	**fElsefe~i ahlâ:Kiye**
Felsefe-i diniyye	Din felsefesi	**fElsefe~i di:ni:ye**
Felsefi	Felsefe ile ilgili, felsefeye ait	**fElsefi:**
Felsefiyyat	Felsefe ile ilgili bilgiler	**fElsefiya:t**
Fem	Ağız, dudak	**fEm**
Fem-i latif	Güzel ağız	**femilâti:f**
Fena	1- Kötü, uygunsuz 2- Üzücü 3- Yokluk, geçip gitme, ölümlülük	**fena:**
Fena-fi-llah	Allah'ın varlığı içinde beşeri hislerin yok olması	**fena:fillâh**
Fena-fi-r-resul	Hz. Muhammed'in manevi varlığı içinde kendi varlığını yok etme.	**fena:firresu:l**
Fena-gâh	Dünya	**fena:gâ:h**
Fenaiyye	Celveti tarikatinin bir kolu	**fena:i:ye**
Fena-yab	Yok olan	**fena:ya:b**
Fenariyye	Rufai Tarikatinin bir kolu	**fena:riye**
Fend	Hile, düzen, yalan	**fEnd**
Fener	İçinde ışık kaynağı bulunan aydınlatma aracı	**fenEr**
Fener Bahçesi	Kadıköy'de has bahçe	**fenErbahçe**

Fenn	1- Marifet, ilim. Fizik, kimya , Biyoloji gibi pozitif bilimler. 2- Tür, çeşit, tabaka.	**fEn**
Fennen	Fenle ilgili, fenne uygun ; fence	**fEnnen**
Fenni	Fen ile ilgili, yöntemine uygun; teknolojik	**fenni:**
Fenn-i Kimya	Kimya ilmi	**fennikimya:**
Fenniyat	Teknoloji	**fenniya:t**
Fer	1- Aydınlık, nur, parlaklık 2- Kuvvet, canlılık 3- İkinci derecede olan 4- Şube, dal	**fEr**
Ferace	Eskiden Türk kadınlarının sokakta giydiği mantoya benzer uzun giysi.	**fera:ce**
Feradis	1- Bahçeler 2- Cennetler	**fera:di:s**
Feradis-i cennet	Cennet bahçeleri	**fera:dis̱icennet**
Feragat	1- Hakkından vazgeçme, elçekme 2- Dinleme.	**fera:gât**
Ferağ	1- Vazgeçme, bırakma, çekilme 2- Bir mülkü başkasına bırakma 3- Dinlenmek; rahatlık.	**ferA:ğ**
Ferağ-ı bal	Gönül rahatlığı	**ferA:ğıbâ:l**
Ferağ-ı batıl	Bir akdin şartlarından herhangi biri olmaksızın yapılan ferağ. Butlan hükmündedir.	**ferA:ğıba:TıL**
Ferağ-ı fasid	Şartlara tam uyulmadan yapılan ferağ	**ferA:ğıfa:sid**

Ferağ-ı kat'i	Kayıtsız-şartsız yapılan ferağ	**ferA:ğıKat/i:**
Ferah	1-Sıkıntısızlık, sevinme, sevinç 2- Karanfil 3- Kadın adı	**ferah**
Ferah	Bol, geniş, rahat, havadar	**fera:h**
Ferah ferah	Bol bol , rahat rahat	**ferahferah**
Ferah feza	1- Artıran 2- Türk müziğinde bir makam.	**ferahfèza:**
Ferahi	1- Bolluk, genişlik 2- Ucuzluk.	**fera:hi:**
Ferahnak	1- Mutlu, sevinçli 2- Türk müziğinde bir makam.	**ferahnâ:k**
Ferahnüma	Türk müziğinde bir makam	**ferahnüma:**
Feramuş	Unutma	**fera:mu:ş**
Feraset	Anlayış, kavrayışlılık, seziş	**fera:sèt**
Feraş	Yatak, şilte	**fera:ş**
Ferc	1- Aralık, yarık 2- Dişilerin cinsel organının dışı.	**fErç**
Fercam	1- Bitiş, son, nihayet, akıbet 2- Fayda.	**fErca:m**
Ferd	1- Tek 2- Kişi, birey 3- Başı ve devamı olmayan tek beyit	**fErt**
Ferda	1- Yarın, gelecek 2- Erte 3- Kıyamet 4- İsim.	**fErda:**
Ferdane	Eşsizcesine	**fErda:ne**

Ferdaniyyet	Teklik, eşsizlik	**fErda:niyet**
Ferden	Birey olarak	**fErden**
Ferdi	1- Fertle ilgili, bireysel, kişisel 2- Tek başına yapılan 3- Erkek adı	**fErdi:** **fErdi**
Ferdiyyet	Teklik, birlik, bireysellik	**fErdiyet**
Ferhad	1- Ferhat ile Şirin hikayesinin erkek kahramanı 2- Güçlüğü yenen 3- Erkek adı.	**fErhaT**
Ferhan	1- Sevinçli, mutlu, şen 2- İsim	**fErhan**
Ferhunde	1- Mutlu, kutlu, uğurlu 2- Kadın adı.	**fErhunde**
Fer'i	1- Ayrıntılarla ilgili 2- İkinci derecede	**fEr/i:**
Ferid	1- Eşi olmayan, benzersiz; üstün 2- Erkek adı 3- Avcı kuş.	**ferit**
Feride	1- Gururlu, kibirli 2- Kadın adı.	**feri:de**
Feridun	1- Göklerin sekizinci katı 2- Erkek adı	**feridu:n** **feridun**
Ferih	Sıkıntısız, ferah, sevinçli	**feri:h**
Ferik	1- Kolordu komutanı (1.Ferik = Korgeneral) (2.Ferik = Tümgeneral) 2- Topluluk.	**feri:k**
Ferik	1- Gevrek bir elma çeşidi 2- Piliç.	**ferik**
Ferişte	1- Melek 2- İyi huy, yumuşak tabiat.	**ferişte**
Ferman	1- Emir, buyruk 2- Padişah buyruğu.	**fErman**

Ferman-ber	1- Ferman götüren 2- Aldığı emri yerine getiren.	**fErmanbEr**
Ferman-ı ilahi	Allahın emri	**fErma:nı ilâ:hi:**
Ferman-ı padişahi	Padişahın buyruğu	**fErma:nı pa:dişa:hi:**
Fermend	Mevki, makam sahibi	**fErmEnd**
Ferruh	1-Uğurlu, şanslı 2- Erkek adı.	**ferruh**
Ferruhi	Uğurluluk	**ferruhi:**
Fersah	1-Denizde 5 km.lik uzunluk ölçüsü 2- Değişik şekillerde yorumlanan uzunluk ölçüsü	**fErsah**
Fersah fersah	Bol bol, geniş geniş	**fErsahfErsah**
Fersan	Bir sansar türü	**fErsan**
Ferseng	Fersah	**fErseNg**
Fersiz	Donuk	**fErsiz**
Fersude	Yıpranmış, bozulmuş, eskimiş, aşınmış	**fErsu:de**
Feryad	1- Yardım isteme, haykırma; çığlık 2- Gürültü 3- Şikayet etme	**fErya:t**
Ferz	Satrançta vezir	**fErz**
Ferzan	İlim ve hikmet	**ferza:n**
Ferzane	Bilgili, ilim sahibi kişi, filozof	**ferza:ne**
Fes	Başa giyilen silindirik başlık	**fes**
Fesad	1- Bozukluk 2- Kötüye yormak 3- Karışıklık.	**fesat**
Fesahat	Anlatımda düzgünlük	**fesa:hat**
Fesh	Bozma, dağıtma, kaldırma, kapatma	**fesih**
Fesh-i mukavele	Bir anlaşmanın bozulması	**feshimuKa:vele**

Fe-sübhan-allah	Şaşma anlatan bir deyim	**fesübha:naLLa̲h**
Feth	1- Açma, açılma 2- Savaşarak alma, fethetme, zapt.	**fetih**
Fetha	1- Arapça'da harflerin üzerine konulan "üstün" işareti 2- Aralık.	**fetha̲**
Fethateyn	Birbirini takip eden iki harfin fethasıyla okunma	**fethatèyn**
Fethi	1- Fethe ait 2- Erkek adı	**fèthi**
Feth-i mübin	Zafer	**fethimübi:n**
Fethiye	1- Kadın adı 2- Muğla'nın bir ilçesi.	**fetiye**
Feth-name	Bir yerin alındığını müjdeleyen resmi mektup	**fetihna:me**
Fetret	1- Peygambersiz veya padişahsız geçen dönem 2- İki olay arasındaki zaman 3- Karışıklık 4- Yıldırım Bayezıt'ın Timur'a esir düşmesiyle Çelebi Mehmet'inPadişah olması arasında geçen 11 yıllık süre 5- Hz.İsa ile Hz.Muhammed arasında geçen dönem.	**fetret**
Fettah	1- Fetheden 2- Zafer kazanan. 3-Allah. 4- Erkek adı.	**fèttah**

Fettan	1- Oynak kadın 2- Cazibeli, cezbeli, meftun eden 3- Fitneci, düzenbaz, karıştırıcı, kurnaz.	**fèttan**
Fetva	Bir sorunun çözümünde Şeyhülislam veya Müftü tarafından verilebilen karar. Dini hüküm.	**fètva:**
Fetva emini	Osm. İmp.'nda fetva işleriyle uğraşan dairenin amiri	**fètva:emi:ni**
Fetva-hane	1-Şeyhülislam kapısı 2- Müftülük kapısı.	**fètva:ha:ne**
Fevahir	Onurlu, şerefli	**feva:hir**
Fevaid	Faydalar, kârlar, kazançlar	**feva:/id**
Fevc	Bölük, takım, grup; insan kalabalığı	**fevc**
Fevc fevc	Bölük bölük, akın akın	**fevcfevc**
Feveran	1- Galeyan, köpürme 2- Fışkırma, kaynama.	**fevèra:n**
Fevk	Üst, yukarı	**fevk**
Fevk-al-ade	Olağanüstü, görülmedik,beklenmedik	**fevKalâ:de**
Fevk-al-beşer	1- İnsanüstü 2- Üstün nitelikli.	**fevKalbèşer**
Fevk-a-ni	Üstteki	**fevKa:ni**
Fevren	Birden parlayarak	**fèvren**
Fevri	Birdenbire, düşünmeden yapılan	**fevri:**
Fevt	Elden kaçırma, elden çıkarma,elden çıkma, kaybediş	**fevt**
Fevz	1- Galiplik, üstünlük 2- Kurtulmak.	**fevz**
Fevza	Anarşi, kaos	**fevza:**

Fevziyye	Kadın adı	**fevziye**
Feyezan	1- Su taşkını, taşma 2- Bereket.	**feyeza:n**
Feyiz	1- Bolluk, çokluk, verimlilik 2- ilim-irfan 3- Erkek adı.	**fèyiz**
Feylesof	1- Felsefe ile uğraşan, filozof. 2- Kaygısız, rahat yaşayan.	**filozof**
Feyyaz	1- Bereket, çok verimli 2- Bolluk veren, Allah 3- Erkek adı.	**feyyaz**
Feyz	1- Gürlük, verimlilik 2- İlim, irfan, manevi vergi.	**fèyz**
Feyzabad	İstanbul Çubuklu'da kasr	**fèyza:ba:d**
Feyz-a feyz	Bilgi ile dolu insan	**fèyza:fèyz**
Feyz dar	Bilgili	**fèyzda:r**
Feyz-efza	İlim irfan artıran	**fèyzèfza:**
Feyz-i kudsi-i hidayet	Doğru yolu göstermenin manevi hazzı	**fèyzi KuTsi:yihida:yet**
Feyz-i safa	Neş'enin bolluğu	**fèyzisAfa:**
Feyz-nak	Feyizli, bereketli	**fèyznâ:k**
Feyz-yab	Feyiz bulan	**fèyzya:b**
Feza	1- Artıran 2- Ucu bucağı olmayan boşluk, gökyüzü, uzay.	**fezA:**
Fezahat	Alçaklık	**feza:hat**
Fezleke	1- Sonuç, özet, hulasa 2- Mahkemelerde soruşturma evrakının altında bulunan özet. Kısa tutanak.	**fèzLèke**
Fıkara	Yoksul, fakir	**fuKAra:**
Fıkdan	Yokluk	**fıKda:n**

Fıkh	1- İslam hukuku, şeriat ilmi 2- Gereği gibi anlayıp bilme.	**fıKıh**
Fıkra	1- Bend, paragraf 2- Nükteli kısa hikaye 3- Kanun maddelerinin her bir paragrafı 4- Bölüm 5- Kısa gülünç hikaye.	**fıKra**
Fırka	1- Topluluk, siyasi parti 2- Tümen.	**fırKA**
Fırkata	Çok kürekli, hızlı bir savaş gemisi	**fırKATa**
Fırsat	Uygun zaman, elverişli durum, vesile	**fırsat**
Fırsatcı	Fırsat kollayıcı	**fırsatcı**
Fısk	1- Tanrıya isyan 2- İhanet, hainlik.	**fısK**
Fıskıyye	Havuzda suyu çeşitli şekillerde püskürten ağızlık; fışkırık	**fısKıye**
Fıtık	1- Kasıkta, karında veya kasta yırtılma sonucu deri altında şişkinlik oluşturan bir tür hastalık. 2- (Halk) Kızmak, sinirlenmek.	**fıTıK**
Fıtr	Ramazan bayramı	**fıTır**
Fıtra	İslama göre Ramazan ayında verilmesi vacip olan sadaka	**fitre**
Fıtrat	Yaratılış, huy	**fıTrat**
Fıtraten	Yaratılış olarak, huy itibariyle	**fıTraten**
Fıtri	Yaratılışla ilgili, tabii, doğuştan olan	**fıTri:**

Fi	1-...nde, içinde 2- Değer, kıymet 3- Geçmiş zaman	**fi:**
Fiat	Para karşılığı değer, eder, paha	**fiyat**
Fidye	1- Bir canı kurtarmak için verilen değer 2- Hac'da günahtan kurtulmak için verilen sadaka.	**fidye**
Figan	Acıyla bağırma, çığlık, inleme	**figan**
Fihi ma fih	Mevlana'nın ünlü eseri	**fihima:fih**
Fihrist	1- Bilimsel bir eserin içinde neler olduğunu gösterir liste. "İçindekiler." 2- Not defteri.	**fihrist**
Fiil	(Bkz. Fi'l)	
Fikr	1- Düşünce, idrak, zihin, hafıza, mülahaza 2- Niyet, amaç 3- Oy, rey, hüküm.	**fikir**
Fikren	Düşünce ile ilgili, zihnen	**fikren**
Fikret	1- Düşünceli, idrakli 2- Erkek adı.	**fikret**
Fikri	1- Fikirsel, düşünsel 2- Erkek adı	**fikri:** **fikri**
Fikr-i fasid	Bozuk fikir	**fikrifa:sid**
Fikr-i galat	Yanlış düşünce	**fikrigaLAT**
Fikr-i mukaddes	Kutsal düşünce	**fikrimuKadděs**
Fikr-i sabit	Sabit fikir, saplantı	**fikrisa:bit**
Fikr-i şer	Kötü fikir	**fikrişEr**
Fikriyyat	Fikir ile ilgili işler, fikir üretimi	**fikriya:t**
Fikriyye	Kadın adı	**fikriye**

Fil	1- Filgillerden kara hayvanlarının en irisi 2- Kur'an-ı Kerim'de bir sure.	**fil**
Fi'l	1- İş, eylem, yüklem, edim 2- Bir iş, bir oluş bildiren kelime.	**fiil**
Fi-l cümle	Sonunda, nihayetinde	**fi:licümle**
Fi'len	Gerçekten; gerçekte yaparak	**fi/ilEn**
Fi-l hakika	Hakikaten, gerçekten, doğrusu	**filhaKi:KA**
Fi-l-hal	Şu anda, el an, şimdi	**filha:l**
Fi'li	Eylemsel	**fi/ili:**
Fi'l-i basit	Basit fiil	**fi/ilibasit**
Fi'l-i lâzım	-i hali almayan fiil (Mastar)	**fi/ililâ:zım**
Fi'l-i malum	Öznesi bilinen fiil, etken fiil	**fi/ilima:lû:m**
Fi'l-i mazi	Geçmiş zaman fiili	**fi /ilima:zi:**
Fi'i-i muzari	Şimdiki ve gelecek zaman fiili	**fi/ilimuza:ri:**
Fi'l-i mürekkep	Bileşik fiil	**fi/ilimürèkkep**
Fi'l-i müspet	Olumlu fiil	**fi/ilimüspet**
Fi'il-i şer	Kötü iş	**fi/ilişEr**
Fi'liyyat	Uygulama, gerçekleşmiş işler, edim	**fi/iliya:T**
Filizz	İşlenmemiş maden bileşiği	**filiz**
Filizi	Açık yeşil renk	**fili:zi:**
Fi-l mesel	Mesela, örneğin	**filmesEl**
Filurya	İstanbul'da padişah bahçesi	**flôrya**
Fi-l vaki	Gerçekte, gerçekten, her ne kadar ise de	**filva:ki:**
Fina	Avlu	**fina:**

Finu	Küçük, basık	**finu:**
Firak	1- Ayrılık, ayrılış 2- Hüzün, sıkıntı	**fira:K**
Firar	Kaçma, savuşup gitme, kurtulma	**fira:r**
Firari	Kaçak, kaçmış olan	**fira:ri:**
Fir'avn	1- Eski Mısır hükümdarlarına verilen unvan 2- Gururlu, kibirli, suratsız, kötü yürekli.	**firavun**
Firaz	Mesut, mutlu	**fira:z**
Firdevs	1- Uçmağ, cennet, ırmak 2- Kadın adı.	**firdèvs**
Firdevsi	İran'ın milli destanı 'Şehname'nin şairi	**firdèvsi:**
Firdevs-i alâ	Cennetin 6. Bahçesi	**firdèvsi A:lâ:**
Firfiri	Parlak kızıl renk	**firfiri:**
Firkat	Ayrılık, ayrılış	**firkat**
Firkateyn	Üç direkli yelkenli bir savaş gemisi	**fırKAtèyn**
Firuz	1- Uğurlu, bahtlı 2- Erkek adı.	**fi:ruz**
Firuze	1- Açık mavi renkli, küpe ve yüzük taşı yapımında kullanılan değerli taş. 2- Kadın adı.	**firu:ze**
Fi-sebi-l-illah	Hiçbir karşılık beklemeden	**fi:sebi:lillâh**
Fitne	1- Ara bozma, fesat, karışıklık, kargaşa 2- Ayartma, yoldan çıkartma 3- Güzel kadın.	**fitne**
Fitne-fü cur	Arabozucu	**fitnefücur**
Fitne-kar	Fitneci, fitne çıkaran	**fitnekâ:r**
Fiziki	Görünüş bakımından	**fizi:ki:**

Foça	İzmir'in kuzeyinde ilçe	**foça**
Fuad	1- Kalp, yürek 2- Erkek adı.	**fu/at**
Fuhş	1- Kötülük, para karşılığı zina 2- Haddi aşma.	**fuhuş**
Fuhş-hane	Genelev	**fuhuşa:ne**
Fukara	1- Fakirler, yoksullar 2- Zavallı.	**fuKAra:**
Ful	Küçük taneli bakla	**fûl**
Funduk	Fındık	**fındıK**
Furkan	1- Doğru ile yanlış arasındaki farkı gösteren 2- Kur'an-ı Kerim ve Kur'an-ı Kerim'de bir sure 3- Erkek adı.	**furKAn**
Fursat	Uygun zaman, elverişli hal, elden kaçırılmayacak durum	**fırsaT**
Fuzul	Lüzumsuz şey	**fuzûl**
Fuzuli	1- 16.Yüzyılın ünlü Türk divan şairi	**fuzu:li:**
Fücceten	Ansızın, birdenbire	**füc/etEn**
Fücur	Her çeşit günah	**fücur**
Fügen	1-Yıkıcı, düşürücü 2- Kadın adı.	**fügen**
Fülan	Herhangi bir şey	**filân**
Fülus	Bakır para; kuruş	**fülûs**
Fünun	Fenler; bilgiler	**fünu:n**
Fünun-i harbiyye	Harp bilgileri	**fünu:nu harbiye**
Füru	1- Ayrıntılar, dallar 2- Çocuklar ve torunlar.	**füru:**
Füru-maye	Sütübozuk. Soysuz	**füru:ma:ye**
Füruz	Parlatan, ışık veren	**füru:z**
Füruzan	1- Parlayan, ışıklı 2- İsim.	**füruza:n**

Füsun	1- Büyü, sihir, güzellik, üfürmek 2- Kadın adı.	**füsun**
Füsun-kâr	Büyüleyici	**füsunkâ:r**
Fütuhat	Zaferler, fetihler, utkular	**fütu:ha:T**
Fütur	Bezginlik, bıkma, aldırmama.Ümitsizlik.	**fütur**
Fütüvvet	1- Mertlik, yiğitlik 2- Cömertlik.	**fütüvvet**

G

Gabavet	Anlayışsızlık, kalın kafalılık	**gaba:vet**
Gabi	Kalın kafalı, anlayışsız	**gabi:**
Gabn	Alışverişte hile, aldatma, kazık atma	**gabin**
Gaddar	1- Acımasız, zalim 2- Pahalı mal satan.	**gAddar**
Gaddar-ane	Gaddarcasına	**gAddara:ne**
Gaddare	Ağır ve iki tarafı keskin kılıç	**gAdda:re**
Gaffar	Günahları affeden Allah	**gAffA:r**
Gafil	Gaflete düşen, aymaz, ihtiyatsız, bilgisiz	**ga:fil**
Gafil-ane	Gafilce, dalgınlıkla	**ga:fila:ne**
Gafilen	Habersizce	**ga:filEn**
Gaflet	1- Aymazlık, dikkatsizlik, dalgınlık, düşüncesizlik 2- İhmal.	**gaflèt**
Gafur	1- Merhamet eden, Allah 2- Erkek adı.	**gAfu:r**
Gafur-ür-rahim	Esirgeyen ve bağışlayan	**gafu:rürrahi:m**
Gah	Bazan, arasıra	**gâh**
Gaib	1- Kayıp, hazır bulunmayan, görünmeyen 2- Görünmez âlem.	**Ga:/ip**
Gaile	1- Pürüzlü iş, sıkıntılı iş 2- Dert, sıkıntı, keder.	**Ga:/ile**
Gaita	İnsan pisliği	**gAyTa**
Galat	Yanlış söz, yanılma.	**GALaT**
Galata	İstanbul'da bir köprü, kule ve semt adı.	**GALATa**

Galat-ı fahiş	Büyük yanlışlık	**gaLATıfa:hiş**
Galat-ı meşhur	Yanlış olduğu halde herkesçe kullanılan kelime ya da terkip. Yaygın yanlış.	**GaLATımeşhur**
Galat-ı rü'yet	Göz yanılması	**gaLATırü:yet**
Galebe	1- Galip gelmek, yenmek, üstünlük 2- Çokluk, kalabalık.	**galebe**
Galebe çalmak	Galip gelmek, üstün olmak	**galebEçaLmaK**
Galeyan	1- Coşma, yüksek heyecan 2- Ayaklanma 3- Kaynama.	**galèya:n**
Gali	Basık ve altı düz gemi	**gali:**
Gali	Çok pahalı	**ga:li**
Galib	1- Yenen üstün gelen 2- Kuvvetli 3- Erkek adı.	**ga:lip**
Galiba	Herhalde, sanırım, anlaşılan	**ga:liba:**
Galib-ane	Galip olana yakışacak şekilde	**ga:liba:ne**
Galib-i mutlak	Kesin galip	**ga:libimuTLAK**
galibiyet	Üstünlük kurma, yenme	**ga:libiyet**
Galiz	Edep ve terbiye dışı, kaba ve çirkin, pek kötü	**gali:z**
Galle	Mahsul, gelir	**gAlle**
Gam	Ayak, adım	**KA:m**
Gam	1- Üzüntü, dert,sıkıntı, keder, tasa 2- Müzikte sekiz notadan oluşan dizi.	**gAm**
Gammaz	Fitneci, çekiştirici	**gAmmaz**
Gamnak	Tasalı, kaygılı, sıkıntılı	**gAmnâ:k**

Gamze	1- Doğal çene çukurluğu, yanak çukurluğu 2- Süzgün bakış, göz süzme 3- Bayan adı.	**gamze**
Gamze-i fettan	Cezbeli bakış	**gamzeğifètt̲an**
Gani	1- Bol, zengin, varlıklı 2- Erkek adı.	**gani:**
Ganimet	1- Savaşta, düşmandan ele geçirilen mal 2- Çalışmadan, rastlantıyla elde edilen kazanç 3- Beklenmeyen durum 4- Kadın adı.	**gani:met**
Gar	1- Mağara 2- Defne ağacı.	**ga:r**
Garabet	1- Tuhaflık, gariplik 2- Anlaşılmayan söz ve haller.	**gArA:bet**
Garaib	Görülmemiş, tuhaf, şaşılacak şeyler	**gArA:/ib**
Garaib-i edebiyye	Edebi tuhaflıklar	**gArA:/ibi edebi:ye**
Garaib-i seb'a-i alem	Dünyanın 7 harikası	**gArA:/ibi seb/ağı a:lem**
Garami	Duygu ve aşka dayanan yapıt	**garA:mi:**
Garaz	1- Kin, kötülük isteği 2- İstek, niyet, amaç.	**gAraz (garez)**
Garaz-kâr	Düşmanlık taşıyan , kindar	**garezkâ:r**
Garb	1- Batı 2- Avrupa.	**garp**
Garbi	Batı ile ilgili, batıya özgü	**garbi:**
Garbi karaağaç	Acıpayam	**garbi:Karaağaç**
Gargara	Boğaz çalkalama	**gArgAra**

Garib	1- Kimsesiz, yalnız, zavallı 2- Yabancı, gurbette yaşayan 3- Acayip, ilginç, alışılmamış	**gari:p** **garip**
Gariban	Garipler	**gariban**
Garibane	Garip gibi	**garibane**
Garibe	Alışılmamış, yadırganacak şey, acayip ve çirkin	**gari:be**
Gark	1- Batma, boğulma, batırma 2- Bir şeye fazlasıyla sahip olma.	**gArK**
Gasb	Zaptetme, zorla ve hileyle alma, kapıp kaçma	**gAsp**
Gasben	Gasp ederek	**gAsben**
Gaseyan	1- Kusma 2- İç bulantısı.	**gaseya:n**
Gasıb	Gaspçı, gasbeden, zorla alan	**Ga:sıp**
Gasl	1- Yıkama, yıkanma 2- Ölü yıkama.	**gasil**
Gassal	Ölü yıkayıcı	**gassâ:l**
Gaşiy	Kendinden geçme hali, bayılmak	**ga:şiye**
Gavga	Dövüş, kavga	**KaVga**
Gavs	1- Yardım, yardım edici 2- Suya dalma.	**gavs**
Gavur	Dinsiz	**gâvur**
Gayb	1- Gizli şey, görünmeyen, bilinmeyenler 2- Duyularla tanınan alemin ötesi.	**gayb**
Gaybi	Görünmeyenlere ait, bilinmezliğe ait	**gaybi:**

Gaybubet	Kaybolma, yokluk, bulunmayış	**gaybu:bet**
Gaye	1- Maksat, amaç, erek, hedef 2- Kadın adı.	**ga:ye**
Gayet	Pek çok, fazla, son	**ga:yèt**
Gayr	1- Ayrı, başka, başkası, yabancı 2- Arapça'da "değil", "olmayan" anlamında sıfatların başında kullanılır. Örn: "Gayrı kabil".	**gayrı**
Gayret-keş	Çaba gösteren, çalışkan	**gayretkèş**
Gayrı	Ayrı, başka, artık	**gayrı**
Gayr-ı kabil	İmkânsız	**gayrıKa:bil**
Gayr-ı mahdud	Uçsuz bucaksız	**gayrımahduT**
Gayr-ı müslim	Müslüman olmayan	**gayrımüslim**
Gayr-i ahlaki	Ahlaksızca	**gayrı ahlâ:Kîy**
Gayr-i mütehavvile	Değişmez	**gayrimütehavvile**
Gayur	Gayretli	**gayu:r**
Gayya	1- Cehennem kuyusu 2- İçine düşülünce bir daha çıkılamayan durum.	**gayya:**
Gaza	Din için yapılan kutsal savaş	**gaza:**
Gazab	Hiddet, öfke, kızgınlık	**gAzap**
Gazal	Ceylan, ahu, güzel göz	**gAzâl**
Gazali	11.yy'da yaşamış büyük İslâm mütefekkiri 2- Erkek adı.	**gAza:li:**
Gaza-yi ekber	Büyük din savaşı	**gAza:yı ekbEr**

Gazel	1- Sonbaharda kuruyup dökülen ağaç yaprakları 2- Klasik Türk Edebiyatında kafiyeli, lirik konulu bir nazım şekli. 3- Şark müziğinde söz arasında o an düzenlenip okunan şarkı.	**gAzel**
Gazel-han	Gazel okuyan kişi	**gAzelhan**
Gazeli	Gazele ilişkin	**gAzeli:**
Gazi	1- Savaştan sağ dönen kişi 2- Kadınların taktığı bir altın türü 3- Erkek adı 4- Savaşta olağanüstü yararlık gösteren kişi veya şehirlere devletçe verilen unvan.	**ga:zi:**
Gazne	Afganistan'da bir şehir	**gAzne**
Gazub	Öfkeli, hiddetli	**gazu:p**
Geda	1- Yoksul 2- Dilenci	**geda:**
Genç	1- Çocukluktan kurtulan, delikanlı 2- Hazine, define 3- Bingöl'ün ilçesi.	**genç**
Gerçi	Her ne kadar, vakıa, ...ise de	**gErçi**
Gerdan	1- Dönücü, döndüren 2- Boğazın alt kısmı, çene altı, hayvanlarda boyun.	**gErdan**
Gerdaniyye	Türk müziğinde bir makam	**gErda:ni:ye**
Geriz	Çirkef lâğamı	**geriz**
Gevher	1- Cevher, elmas 2- Asıl, esas.	**gevhEr**

Gevheri	Kuyumcu	**gevheri:**
Gez	1- Tüfek, nişane 2- Ok'un ucundaki çentik.	**gez**
Gez	Çekül	**gEz**
Gıbta	İmrenme, arzu etme	**gıpTa**
Gıda	1- Yiyecek-içecek, besin 2- Ahlâkı olgunlaştıran şey.	**gıda:**
Gılman	1- Delikanlı, genç 2- Köleler 3- Cennetteki genç, yakışıklı oğlanlar.	**gîlman**
Gına	1- Bıkkınlık, usanma 2- Zenginlik, bolluk.	**gına:**
Gıyab	1- Bulunmama, kaybolma, yokluk 2- Arka.	**gıyab**
Gıyaben	Arkasından, mevcut olmaksızın, kendi yokken	**gıya:ben**
Gıyabi	Bulunmadığı sırada	**gıya:bi:**
Gıyas-üd-din	1- Dinin yayılmasına yardımcı olan 2- Erkek adı.	**gıya:seddin**
Gıybet	Arkadan çekiştirme, yerme,aleyhte konuşma, dedikodu	**gıybet**
Gidişat	Olayların durumu, işlerin yürüyüş şekli	**gidişa:t**
Girdab	1- Anafor, suların dönüp çukurlaştığı yer, çevri 2- Tehlikeli yer.	**girdap**
Girdibat	Kasırga	**girdiba:t**
Girift	1- Dolaşık, karışık, çapraşık, tutulmuş 2- İç içe istiflenmiş.	**girift**
Giriftar	Tutulmuş, yakalanmış	**girifta:r**

Girişme	İşaret, cilve, naz	**girişme**
Giriz-gâh	Giriş, söz açma	**girizgâh**
Giryan	Ağlayan	**giryan**
Gonce	Tomurcuk, açmamış çiçek	**gonca**
Gonce-dehen	Küçük ağızlı	**goncadèhen**
Gonce-fem	Ağzı güzel ve küçük olan	**goncafem**
Gonce-i ab	Yağmurda suyun yüzünde oluşan kabarcık	**gonceği a:b**
Gonce-leb	Küçük dudaklı	**goncaleb**
Göz	Su kaynağının ağzı	**göz**
Gû	Söyleyen	**gû:**
Gubat	Kaba, biçimsiz	**Kubat**
Gudde	1- Boyun ve kasıkta çıkan şiş, bez, beze 2- Konuşurken güldüren kişi.	**gudde**
Gudubet	Yüzüne bakılmayacak kadar sevimsiz ve çirkin	**gudu:bet**
Gufran	Affetme, günahları örtmek	**gufrA:**
Gulam	1- Henüz bıyığı çıkmamış genç 2- Köle.	**gulâm**
Gulam-pare	Oğlancı	**gulâmpAra**
Gulyabani	Korkunç hayalet	**gûlyaba:ni:**
Gurbet	1- Gariplik, yabancılık 2- Doğup yaşanılan yerden uzak. Yad el.	**gurbet**
Gurbet-zede	Gurbet görmüş	**gurbetzède**
Gureba	Garipler, yabancılar	**gureba:**
Gurlular	Ortaçağda bir Türk devleti	**gurLuLar**
Gurub	1- Batış, batma 2- Güneşin batışı.	**guru:b**
Gurur	1- Böbürlenme 2- Kendini beğenme, kibir.	**gurur**

Gusl	Cünupluk ya da aybaşı halinden sonra yıkanma. Boy abdesti	**gusül**
Gusl-hane	İçinde yıkanılabilir küçük bölme	**gusülha:ne**
Gussa	Kaygı, keder, tasa	**gussA:**
Guş etmek	Dinlemek	**gû:şetmek**
Guşe	Köşe	**gû:şe**
Guşe-i dehan	Ağzın iki yanı	**gû:şeğidèha:n**
Guyana	Güney Amerika'nın kuzeyinde bir ülke	**guyana**
Gûya	Sanki, diyelim ki, sözde	**gû:ya:**
Guyub	Gaibler, göze görünmeyenler	**guyu:p**
Güfte	Bir bestenin yazılı metni	**güfte**
Güher	1- İnci 2- Kadın adı.	**gühEr**
Güherçile	Potasyum nitrat	**güherçile**
Gül	1- Gülmekten emir 2- Gülgillerden bitki ve çiçek.	**gül**
Gül-ab	Gül suyu	**gülâ:b**
Gül-ab-dan	Armut biçiminde küçük gül suyu şişesi	**gülâbda:n**
Gülac	Nişastadan yapılan ince yufka ve tatlı	**güllâç**
Gül-bağ	Gül bahçesi	**gülbağ**
Gül-bang	Törenlerde topluca okunan makamlı ilahi	**gülbaNK**
Gül-bang-i Muhammedi	Ezan	**gülbaNKı muhammedi:**
Gülbeden	1- Gül gibi ince ve nazik 2- Kadın adı.	**gülbedEn**
Gül-beste	Gül demeti	**gülbeste**
Gül-be-şeker	Gül reçeli	**gülbeşekEr**
Gül-buse	Gül hissi veren öpüşme	**gülbu:se**
Gül-cemal	Gül yüzlü	**gülcemâl**
Gül-çehre	Gül yüzlü	**gülçehre**

Gül-çin	1- Gül toplayan 2- Kadın adı.	**gülçin**
Gül-dehen	Ağzı güle benzeyen	**güldehen**
Gül-deste	1- Gül demeti 2- Türk müziğinde bir makam.	**güldeste**
Gül-efşan	Gül saçan	**gülèfşa:n**
Gül-endam	1- Nazik, kibar 2- Kadın adı.	**gülenda:m**
Gül-fem	1- Gül renkli 2- Kadın adı.	**gülfEm**
Gül-gonce	Açmamış gül	**gülgonca**
Gül-gûn	1- Gül renkli 2- Kadın adı.	**gülgû:n**
Güli	Gül renkli	**güli:**
Gül-i bağ-ı emel	Arzu bahçesinin gülü	**güliba:ğı emEl**
Gül-i rana	Güzel gül	**gülira:nâ:**
Gül-istan	1- Gül bahçesi 2- Şeyh Sadi'nin eseri 3- Türk müziğinde bir makam.	**gülistan**
Gül-i ter	Taze gül	**gülitEr**
Gül-i zar	1- Gül yanaklı 2- Kadın adı.	**güliza:r**
Güllabi	Akıl hastanesi hademesi	**güllâ:bi:**
Gülle	Top mermisi	**gülle**
Gül-nar	1- Nar çiçeği 2- İçel'de ilçe.	**gülnar**
Gül-nihal	1- Gül fidanı 2- Kadın adı.	**gülniha:l**
Gül-nikab	Pembe yüzlü	**gülniKa:b**
Gül-nuş	Gül içen	**gülnû:ş**
Gül-riz	1- Gül saçan 2- Kadın adı.	**gülriz**
Gül-ru	1- Gül yanaklı 2- Kadın adı.	**gülrû:**
Gül-şah	1- Bir masal kahramanı 2- Kadın adı.	**gülşah**

Gülşehr	Nevşehir'de ilçe	**gülşehir**
Gülşeker	Gül tatlısı	**gülşekEr**
Gül-şen	1- Gül bahçesi 2- Kadın adı.	**gülşEn**
Gülşeni	Bir tarikat adı	**gülşeni:**
Gül-ten	1- Gül derili, gül vücutlu 2- Kadın adı.	**gültEn**
Gül-zar	Gül bahçesi	**gülza:r**
Güm	Kayıp,yitik	**güm**
Güman	Sezme, hissetme, sanma	**güma:n**
Güme	Zeytin kuyusu	**güme**
Gümrah	Bol, sık, çok	**gümra:h**
Gümüşhane	Doğu Karadeniz bölgesinde il merkezi	**gümüşa:ne**
Gün	24 saatlik süreç	**gün**
Günah	1- Dince suç sayılan 2- Sorumluluk.	**günah**
Günah-kâr	Günah işlemiş, günahlı	**günahkâ:r**
Günah-kâr-ane	Günah işleyen gibi	**günahkâra:ne**
Gün-bed	Kubbe, üstü yuvarlak bina	**kümbet**
Gürbüz	1- Besili,iri 2- Kahraman, anlayışlı 3-Erkek adı.	**gürbüz**
Gürsine	Aç	**gürsi:ne**
Güruh	1- Değersiz görülen grup, topluluk 2- Sürü	**güruh**
Gürz	Silah olarak kullanılan ağır topuz	**gürz**
Güstah	Edepsiz	**küsTah**
Güşade	Açık, ferah, rahat	**küşa:de**
Güzaf	Beyhude, boş söz. Asılsız söz, anlamsız	**güza:f**
Güzar	Geçme, geçiş, geçen	**güza:r**
Güzariş	Geçiş	**güza:riş**
Güzer-gâh	Geçilecek yer, yol üstü, yol boyu	**güzErgâ:h**

Güzey	Gölgede kalan taraf	**güzey**
Güzide	1- Seçkin, seçilmiş, seçme 2- Kadın adı.	**güzi:de**
Güzin	1- Seçkin, beğenilmiş, seçilmiş 2- Kadın adı.	**güzin**
Güzlek	Güz yağmuru	**güzlek**

H

Hab	1- Uyku 2- Rüya	**ha:b**
Habaset	Kötülük, habislik, alçaklık	**haba:set**
Habbe	Yuvarlak taneler, tanecik, tahıl tanesi	**habbe**
Haber	1- Edinilen bilgi. Bir olayın kimin, ne zaman, nerede, nasıl ve niçin yapıldığının anlatılması 2- Ağızdan ağıza dolaşan söz 3- Bildirme.	**haber**
Haber-dar	Haberli. Bilgisi olan	**haberda:r**
Haber-i sadıg	Gerçek haber	**haberisA:dıK**
Habeş	Etiyopya'nın yerli halkı ya da bu soydan olan	**habèş**
Habeşi	Çok esmer	**habèşi:**
Habeşistan	Afrika'nın doğusunda ve Etyopya'nın eski adı	**habèşisTAn**
Hab-gah	Yatak odası	**ha:bgâ:h**
Hab-ı cavid	Ebedi uyku	**ha:bı ca:vit**
Hab-ı gaflet	Gaflet uykusu	**ha:bıgaflet**
Habib	1- Sevgili, dost 2- Erkek adı.	**habi:b**
Habibe	1- Sevgili, dost 2- Kadın adı.	**habi:be**
Habib-i kibriya	Hz. Muhammed	**habi:bikibriya:**
Habib-ullah	Allah'ın sevgilisi, Hz. Muhammed	**habi:buLLa:h**

Habide	Uyumuş	**ha:bi:de**
Habil	1- Hz.Adem'in oğullarından biri 2- Erkek adı.	**ha:bi̱l**
Habis	Kötü, pis, alçak	**habi̱s**
Habs	Hapis, alıkoyma, kapatma, bırakmama	**haps**
Habs-hane	Cezaevi, dam	**hapisa:ne**
Hab ü hayal	Hayal uykusu	**ha:bühayâ:l**
Hac	Put, haç	**haç**
Hacalet	Utanılacak durum, utanmak	**haca:let**
Hacamet	Şişe ile vücudun herhangi bir yerine kanı toplayıp neşter ile alma.	**hacamat**
Hacc	1- İslamın beş şartından biri. Zilhicce ayında Mekke'de Kâbe'yi ziyaret edip Arafat'a çıkıp dua etmek. 2- Hürmete lâyık bir yeri ziyaret 3- Kur'an-ı Kerim'de bir sure.	**hac**
Hace	1- Hoca, öğretici, profesör, müderris 2- Tüccar.	**ha:ce**
Hacegan	Hocalar	**ha:cegâ:n**
Hacer	1- Taş 2- Kadın adı.	**hacer**
Hacer ül esved	Kâbe'nin duvarında yer alan kutsal siyah taş	**hacerül esved**
Hacet	Dilek, istek, ihtiyaç, gereklilik, lüzum	**ha:cet**
Hacı	1- Din gereği hacca gitmiş 2- Erkek adı.	**hacı**

Hacı ağa	Gösteriş için bol para harcayan	**hacağa**
Haci	Hicveden. Hiciv yazarı	**ha:ci:**
Hacib	Kapıcı, perdeci	**ha:cib**
Hacim	Cismin uzayda doldurduğu boşluk	**hacim**
Hacim	1- Saldıran, hücum eden 2- Hacamat eden.	**ha:cim**
Hacir	Hicret eden, göçen	**ha:cir**
Hacir	Kısma, kısıtlama, kısıtlılık	**haci̲r**
Haciyan	Hacca gitmiş olanlar	**ha:ciya:n**
Haciyane	Hicveder şekilde	**ha:ciya:ne**
Hacle	Gelin odası, zifaf odası	**hacle**
Hacle-gah	Gerdek odası	**haclegâ:h**
Hacm	Bir maddenin kapsadığı boşluk, oylum	**hacim**
Hacmen	Hacim itibariyle	**hacmEn**
Hacz	Alacağın ödenmemesi durumunda bir mala el koyma	**haciz**
Hacz-name	Haciz yapmak üzere gönderilen resmi evrak	**hacizna:me**
Had	Sivri, keskin	**ha:d**
Hadaset	Başlangıç, gençlik, tazelik	**hada:set**
Hadd	1- Sınır, derece, uç 2- Oran 3- Son, nihayet.	**hâd**
Haddam	Çalışkan, gayretli uşak	**hadda̲m**
Hadde	Madenleri tel ya da başka hale getirmekte kullanılan çelik araç.	**hadde**
Hadde-hane	Büyük fırın	**haddeha:ne**
Hadd-i kemal	Olgunluk hali	**hâddikemâ:l**
Hadeka	Gözbebeği	**hadeKA:**
Hademe	İşyerinde odacı, hizmetçi	**hademe**

Hades	1- İnsan pisliği 2- Abdest tazelemeyi gerektiren durum.	**hades**
Hadım	Erkekliği yok edilmiş kişi	**hadım**
Hadır	Uyuşuk, tembel	**ha:dır**
Hadi	1- Yardımcı 2- Doğru yolu gösteren 3- Erkek adı.	**ha:di:** **ha:di**
Hadice	1- Kadın adı 2- Hz. Muhammed'in ilk eşi.	**hati:ce**
Hadid	1- Öfkeli, şiddetli, keskin 2- Demir. 3- Kur'an-ı Kerim'de bir sure 4- En aşağı yer.	**hadi:d**
Hadidi	Demirden mamul	**hadi:di:**
Hadid-ül basar	Keskin gözlü	**hadi:dül basa:r**
Hadid-ül mizac	Sert tabiatlı	**hadi:dül miza:ç**
Hadika	Bahçe, meyve bahçesi	**hadi:Ka**
Hadim	Hizmet eden, hizmet edici	**ha:dim**
Hadim-ül haremeyn-üş şerifeyn	Mekke ve Medine'ye hizmet eden	**ha:dimülharemeynüşşeri:èyn**
Hadis	Hz. Muhammed'in kural niteliğindeki sözleri ve davranışları	**hadi̲s**
Hadisat	Olaylar	**ha:disa̲t**
Hadise	Olay, vakıa	**ha:dise**
Hadis-i kutsi	Hz. Muhammed'e vahyolunan hadis	**hadi:si KuTsi:**
Hadis-i mürsel	Hz. Muhammed'den işitildiği söylenilen söz	**hadi:simürsEl**
Hadis-i sahih	Hz. Muhammed'in doğrulanmış sözleri	**hadi:sisahi̲h**
Hadiye	1- Asa, değnek 2- Kadın adı.	**ha:diye**

Hadra	Yeşil, yeşillik	**hadrA:**
Hadramut	Arabistan'ın güneyinde bir bölge	**hadrAmuT**
Hafakan	Yürek oynaması, çarpma, bunaltı, sıkıntı	**hafaKAn**
Hafaya	Gizlilikler	**hafa:ya:**
Hafaza	1- Bekçiler 2- İnsanın yaptıklarını yazmakla görevli melekler.	**hafaza**
Hafazan-Allah	"Allah korusun"	**hafazanaLLah**
Hafız	1- Hıfzeden, ezberleyen, koruyan, saklayan 2- Kur'an-ı Kerim'i baştan sona ezberleyen 3- Anlamadan ezberleyip konuşan.	**ha:fız**
Hafıza	1- Akılda tutma yetisi. Bellek 2- Beyin.	**ha:fıza**
Hafıza-i beşer	İnsan belleği. Kişilerin hafızası	**ha:fızayı beşEr**
Hafız-ı Kütüb	Kütüphane görevlisi	**ha:fızıkütüp**
Hafız-ı Şirazi	İran'ın ünlü lirik şairi	**ha:fızışira:zi:**
Hafi	Gizli, saklı	**hafi:**
Hafi	İnsanları güler yüzle karşılayıp ikramda bulunan	**ha:fi:**
Hafid	Erkek torun	**hafi:t**
Hafif	1- Kolay 2- Ağır olmayan, yeğni.	**hafif**
Hafif-meşreb	Hoppa kadın	**hafifmeşrep**
Hafiye	Gizli polis, casus , dedekif	**hafiye**
Hafiz-Allah	Allah korusun	**hafazaLLah**
Hafriyat	Kazılar, kazı, kazı artığı	**hafriyat**

Hafsa	Hz. Ömer'in kızı ve Hz. Muhammed'in eşlerinden biri	**hafsa**
Hafta	Art arda gelen yedi günlük zaman	**hafTa**
Haham-ane	Hahambaşı'nın çalıştığı yer	**hahama:ne**
Hail	Engel	**ha:/il**
Haile	Acıklı olay	**ha:/ile**
Hain	1- Nankör, ihanet eden 2- Zarar vermekten hoşlanan	**ha:ğin**
Hain-ane	Nankörcesine	**ha:ğina:ne**
Haiti	Atlas Okyanusunda bir ada ve devlet	**hağiti**
Haiz	Sahip, taşıyan, elinde bulunduran, uygun	**ha:iz**
Hak	1- Toprak 2- Maden, ağaç ya da taş üzerine oyarak şekil yapma.	**hâ:k**
Hakan	1- Türk ve Moğol İmparatorlarına verilen unvan	**ha:Ka:n**
	2- Erkek adı.	**ha:Kan**
Hakani	1- Hakan'a ait. Hakan ile ilgili 2- Bir Türk şairi.	**ha:Ka:ni:**
Hakaniye	Uygurca. Uygur Türklerininkullandığı lehçe	**ha:Ka:niye**
Hakaret	Küçük düşürme, aşağılama, onur kırma, küfretme	**haKa:ret**
Hakaret-amiz	Hakaretle karışık	**haKa:reta:miz**
Hakayık	Gerçekler, hakikatler	**haKA:yıK**
Hak-dan	Dünya	**ha:kdâ:n**

Hak-dani	Dünya ile ilgili. Toprak	**ha:kdâ:ni:**
Hakem	1-Bir spor oyununu idare eden kişi 2-Bir anlaşmazlığı gidermek üzere kararına başvurulan kişi.	**hakem**
Hakemeyn	1- İki hakem. Hakemler 2- Sıffiyn savaşında Hz. Ali ile Muaviye arasındaki hakemler.	**hakemèyn**
Hakeza	Böylece, yine, böyle	**ha:kèza:**
Haki	1- Yeşile çalan toprak rengi 2- Anlatan 3- Erkek adı.	**ha:ki:**
Hakikat	1- Gerçek, gerçeklik, işin doğrusu 2- Bağlılık.	**haKi:Kat**
Hakikat-nüma	Gerçekleri gösteren	**haKi:Katnüma:**
Hakikat-perest	Doğruları seven	**haKi:KatperEst**
Hakikat-şinas	Gerçeği bilen	**haKi:Katşinas**
Hakiki	1- Gerçek, doğru, asıl 2- Niteliği değişmemiş.	**haKiyKi:**
Hakim	Alim, bilgin, bilen,bilge	**haki:m**
Hakim	1- Hüküm veren, hükmeden, yargıç,kadı 2- Egemen, üstünlük kuran 3- Üstün, başta gelen 4-Yaygın 5- Yukarıdan gören, yüksekten gören.	**ha:kim**
Hakim-ane	Bilgece	**haki:ma:ne**
Hakim-ane	Hükmedercesine, hakim gibi, buyururcasına	**ha:kima:ne**
Hakime	Kadın yargıç	**ha:kime**
Hakim-i mutlak	Allah	**ha:kimi muTLAK**

Hakimin	Hükmeden	**ha:kimi:n**
Hak-i pa	Ayağın bastığı toprak	**ha:kipa:**
Hak-i pak	Temiz toprak	**ha:kipaK**
Hakimiyet	Üstünlük, egemenlik	**ha:kimiyet**
Hakimiyet-i milliye	Ulusal egemenlik	**ha:kimiyeti milliye**
Hakir	Değersiz, adi, hor	**haki:r**
Hakir-ane	Değersizcesine, hor görerek	**hakira:ne**
Hakiyan	İnsanlar	**ha:kiya:n**
Hakk	1- Allah 2- Doğruluk 3- Yargılamada adalet 4- Emek, hisse, pay, kazanım. 5- Uygun.	**haK**
Hakkak	Oymacı	**hakkâ:k**
Hakk-al yakin	Bilginin son kademesi	**haKkelyaKîyn**
Hakkan	Doğrusu, hakikat	**haKKA:n**
Hakkani	Adaletli	**haKKA:ni:**
Hakkaniyyet	Doğruluk, hak ve adalete uygunluk	**haKKA:ni:yet**
Hakkari	Doğu Anadolu Bölgesinde il	**hakkâ:ri**
Hakk-ı hıyar	Seçme hakkı	**haKKıhıya:r**
Hakkında	Ait, dair, ilgili, ...için	**haKKında**
Hakk-ı sukut	Sus payı	**haKKısuKu:T**
Hakkıyla	İyice, tam olarak	**haKKıyLa**
Hakk perest	Hak ve doğruluktan ayrılmayan, haksever	**haKKıperEst**
Hakk şinas	Hakkı gözeten, insaflı	**haKşina:s**
Haklı	Doğru, yerinde, hakka uygun	**haKLı**
Hak-pay	Ayağın tozu, toprağı	**ha:kipa:y**
Hak-sar	Perişan halde	**ha:ksa:r**
Haksever	Doğruluktan ayrılmayan, hakperest	**haKsevEr**

Hal	1- Şimdiki zaman, durum, vaziyet 2- Kuvvet, mecal 3- Tasavvufta dervişlerin neşe, hüzün ya da şevkle kendinden geçmesi. 4- İsmin çekim şekilleri	**ha:l**
Hal	1- Tahttan indirme 2- Boşanma 3- Çözme 4- Sebze-meyve satılan üstü kapalı mekan.	**hâl**
Hala	Babanın kız kardeşi	**haLa**
Hala	Tuvalet, ayak yolu	**helâ:**
Hala	Şimdiye dek, henüz, halen	**ha:lâ:**
Halaik	Köle kadın, cariye	**haLayıK**
Halas	1- Kurtuluş, bir şeyden kurtulmak 2- Temizleme.	**halâs**
Halas-kar	1- Kurtarıcı 2- İstanbul'da bir semt.	**halâskâ:r**
Halat	Çok kalın ip	**hALaT**
Halavet	1- Şirinlik, sevimlilik, zevk-ü sefa 2- Gösteriş.	**halâ:vet**
Halavet-i hayat	Hayat tadı, yaşam zevki	**halâ:veti hayat**
Halavet-i sa'y	Çalışma zevki	**halâveti sa:y**
Hala-zade	Hala çocuğu	**haLaza:de**
Halbuki	Öyle iken, aslında, oysa, oysa ki	**hâlbuki**
Haldeş	Aynı halde olanların her biri	**hâldèş**
Hale	1- Ay ve güneşin etrafındaki parlaklık 2- Çevre 3- Kadın adı 4- Ağıl.	**ha:le**

Halebi	Halepli	**halebi:**
Halecan	Titreme, çarpıntı	**heyeca:n**
Halef	Sonra gelen, yerine geçen kişi, ardıl	**halef**
Halel	Bozma, bozukluk, eksiklik	**halel**
Halel-dar	Bozulma, bozukluğu olan	**halelda:r**
Halen	Şimdi, şu anda, bu zamanda	**ha:len**
Halep	Suriye'nin kuzeyinde bir şehir	**halèp**
Halet	Durum	**ha:let**
Halet-i ruhiyye	Ruhsal durum	**ha:letiru:hiye**
Hal hâl	Kadınların taktığı ayak bileziği	**haLhaL**
Hali	1- Şimdiki hale ait 2- Boş, ıssız, tenha.	**ha:li:**
Halic	Kanal. Denizin iki kara arasında kanal şeklindeki uzantısı. Koy.	**haliç**
Halic-i bahr-i sefid	Çanakkale Boğazı	**hali:ci bahrisefi:d**
Halid	1- Ebedi, sonsuz 2- Erkek adı.	**ha:lit**
Halid bin velid	İslâmın ilk kumandanlarından ve ünlü sahabi	**ha:litbiNveli:d**
Halide	Halid'den kadın adı	**ha:lide**
Halife	1- Birinin yerine geçen kişi 2- Hz. Muhammed'den sonra vekili olarak müslümanların başına geçen kişi 3- Yavuz'dan sonra gelen padişahlar.	**hali:fe**
Halife-i müslimin	Müslümanların halifesi, Osmanlı padişahı	**hali:feği müslimi:n**

Hali hazır	Şu an, şimdiki durum	**ha:lihAzır**
Hal-i intizar	Bekleme durumu	**ha:li intiza:r**
Halik	Yaratıcı, yaratan Allah	**ha:lik**
Halil	1- Dost 2- Erkek adı	**hali:l** **halil**
Halil-ür-rahman	Hz.İbrahim, İshak ve Yakup Peygamberlerin gömülü olduğu Filistin'in kuzeyindeki Halil kenti.	**hali:lürrahma:n**
Halim	1-Yumuşak huylu insan 2- Erkek adı	**hali:m** **halim**
Halim-ane	Yumuşak tabiat	**halima:ne**
Halis	1- Katkısız, saf, hilesiz 2- Erkek adı.	**ha:lis**
Halis-ane	Temiz yürekle. Karşılık gözetmeksizin, içtenlikle	**ha:lisa:ne**
Halisen	Hilesiz	**ha:lisen**
Halis muhlis	Katkısız, tam	**ha:lis muhlis**
Halit	Arazinin haklarında ortak olan kişi	**hali:t**
Halita	1- Alaşım 2- Birden fazla unsuru bulunan.	**hali:Ta**
Haliyen	Şimdiki halde	**ha:liyen**
Haliyle	İster istemez	**ha:liyle**
Halk	1-Aynı ülkede yaşayan ve aynı uyrukta olan insan topluluğu 2- Meydana getirme, icad etme 3- İnsanların belli bir çevrede yaşayan bölümü, ahali.	**haLK**
Halk	Yartama, yaratılma	**hâlk**
Halka	Ortası boş daire, çember	**haLKa**
Halka-i tespih	Dua edenlerin çevresi	**haLKAğitespih**
Halkiyyat	Folklor	**haLKiya:t**

Hall	1- Çözme, sonuçlandırma 2- Çözüleme 3- Tahttan indirme.	**hâl**
Hallac	Pamuk atıcısı	**haLLaç**
Hallak	Yaratıcı	**hallâ:K**
Hall-i hamur	İçinde bulunulan koşullara uymak	**hallihamu:r**
Hall-i müşkilat	Zorlukları çözme	**hallimüşki:lâ:t**
Halsiz	Güçsüz, dermansız, bitkin	**hâlsiz**
Halt	1- Uygunsuz söz söyleme veya uygunsuz iş yapma 2- Bir şeyi başka bir şeyle karıştırma.	**halt**
Halta	Tasma	**halTA**
Haluk	1- İyi huylu, temiz huylu 2- Erkek adı	**halûK** **halûK**
Halvet	Tenhalık, insanlardan uzaklaşarak ıssız yerde yalnız kalma	**halvet**
Halvet-gâh	Tek başına oturup ibadet edilen yer	**halvètgâ:h**
Halveti	1- Halvet ile ilgili 2- İbadetlerini tenhada yapan bir tarikat ve bu tarikattan olan kişi.	**halveti:**
Ham	1- Pişmemiş, yenecek kadar olgunlaşmamış, acemi 2- Boş, beyhude 3- İşlenmemiş, doğal 4- Kaba.	**ham**
Hamail	Omuzdan bele kadar çaprazlama inen bağ	**hama:/il**
Hamakat	Ahmaklık, budalalık	**hama:Kat**
Hamam	Banyo, yıkanılacak yer	**hamam**

Hamaset	1- Savaştaki cesaret, yiğitlik, kahramanlık 2- Kahramanlık sözü ve şiiri	**hama:set**
Hamasi	Yiğitlik ve kahramanlıkla ilgili	**hama:si:**
Hamaylı	Muska	**hamayLı**
Hamd	Tanrıya şükretme	**hamd**
Hamel	1- Kuzu 2- Koç burcu	**hamEl**
Hamhama	Genizden konuşma,hımhımlık	**hamhama**
Hamız	Ekşi, asit	**hamız**
Hamızi	Asitli	**ha:mızi:**
Hami	1- Koruyan, gözeten, koruyucu 2- Erkek adı	**ha:mi:** **ha:mi**
Hamid	1- Övülmeye değer 2- Erkek adı.	**hami:d**
Hamid	1- Hamdeden, şükreden 2- Erkek adı.	**ha:mit**
Hamide	Kadın adı	**ha:mide**
Hamide	Kanbur, eğik	**hami:de**
Hamidun	Şükredenler	**ha:midu:n**
Hamil	1- Sahip, elinde bulunduran 2- Üzerinde taşıyan, yüklenmiş.	**ha:mil**
Hamile	Gebe kadın	**ha:mile**
Hamilen	Taşıyarak	**ha:milen**
Haminne	Hanım nine sözünün kısaltılmışı	**haminne**
Hamis	Beşinci	**hami:s**
Hamiş	Ek not, çıkma	**ha:miş**
Hamiyyet	1- Şeref, haysiyet, ailesini ve yurdunu seven 2- Kadın adı	**hami:yet** **hamiyet**

Hamiyyet-kâr	Hamiyetli, şerefli	**hamiyetkâ:r**
Hamla	Küreklerin suya bir kez daldırılıp çıkarılması	**hamLA**
Hamle	1- İleri atılma, saldırma 2- Satranç ve damada oynama sırası.	**hamle**
Hamletmek	Bir sebebe yormak	**hamlètmek**
Hammadde	Bir ürün için gerekli olan işlenmemiş doğal maddeler	**hammadde**
Hammal	Para karşılığı yük taşıyan kişi, taşıyıcı	**hamaL**
Hammaliye	Taşıma ücreti, hamallık	**hama:liye**
Hammam	Banyo, yunak	**hamam**
Hammami	Hamamcı, hamam idarecisi	**hamma:mi:**
Hamra	Kırmızı	**hamra**
Hamse	1- Beş 2- Divan edebiyatında beş mesneviden oluşan yapıt	**hams**
Hamsin	1- Elli 2- 31 Ocakta başlayan 50 günlük kış dönemi.	**hamsi:n**
Hamule	Gemi yükü	**hamu:le**
Hamur	1- Unun su veya başka sıvılarla yoğrulmuş hali 2- Van'da ilçe.	**hamur**
Hamur-kar	Fırında hamur yoğuran	**hamurkâ:r**
Hamza	1- Hz.Muhammed'in amcası 2- Erkek adı.	**hamza**
Han	Yol üzeri veya kasabalarda Kervansaray, konaklama yeri	**han**
Han	1- Hükümdar, sultan 2- Okuyucu anlamında son ek.	**ha:n**

Hanak	Kars'ta ilçe	**hanaK**
Hanbeli	İslam'da İmam Hanbelî'nin kurduğu bir mezhep ve bu mezhepten olanlar	**hambèli:**
Hancer	İki yanı keskin eğri ve ucu sivri bıçak.	**hançEr**
Hancere	Gırtlak	**hançere**
Handan	1- Sevinçli 2- Kadın adı.	**handâ:n**
Hande	1- Gülüş, gülme 2- Kadın adı.	**hande**
Hande-i gül	Gülün açması	**handeğigül**
Hande-i nur	Parlak gülüş	**handeğinu:r**
Handek	Geniş çukur	**hendĕk**
Hande-kâr	Gülen	**handekâ:r**
Hande-künan	Gülerek	**handeküna:n**
Hane	1- Ev, konut 2- Bölüm 3- Meyhane 4- Doğu müziğinde beste bölümlerinden her biri.	**ha:ne**
Hane-baz	Kumarbaz	**ha:neba:z**
Hane-dan	1- Asil aile, bir devlet büyüğüne dayanan soy 2- Eli açık, cömert.	**ha:neda̲n**
Hanefi	İmam-ı Azam Ebu Hanife'nin kurduğu mezhep ve bu mezhebin mensupları	**hanefi:**
Hane-i dil	Kâbe	**ha:neğidil**
Haneli	Belli sayıda ev bulunan yer	**ha:neli**
Hanende	Şarkıcı, okuyucu	**ha:nende**
Han-ı yağma	Tevfik Fikret'in meşhur şiiri	**ha:nıyağma**
Hanif	İslam dinine sıkı sıkıya bağlı olan	**hani:f**

Hanin	Arzu, istek, şevk	**hani:n**
Hannan	Çok acıyan (Tanrı'nın sıfatlarından)	**hannâ:n**
Hanüman	Ev, bark, ocak	**ha:nüma:n**
Har	Eşek	**har**
Har	1- Diken 2- Aşağı, bayağı 3- Yiyici, içici 4- Yıkık, viran 5- Sıcak.	**ha:r**
Hara	At üretilen çiftlik	**hAra**
Hara	Mermer	**ha:ra:**
Harab	1- Yıkılacak durumda, viran 2- Yorgun.	**hara:p**
Harab-abad	Harabe, yıkık	**hara:bA:ba:d**
Harabat	1- Viraneler, harabeler, sefalet yerleri, yıkıntılar 2- Meyhaneler.	**hara:ba:t**
Harabati	Çulsuz, maddi şeylere önem vermediğinden dağınık gezen.	**hara:ba:ti:**
Harabe	1-Yıkılmaya yüz tutmuş 2- Tarihi kent veya yapı.	**hara:be**
Harac	1- Osmanlı'da müslüman olmayanlardan alınan vergi 2- Osmanlı'da toprak sahiplerinden alınan vergi 3- Kanunsuz para toplama.	**haraç**
Harac-cı	Haraç toplamakla görevli	**haraççı**
Harac-güzar	Haraç veren	**haraçgüza:r**

Haram	1- Yapılması dince yasaklanan şey, haram 2- Kutsal, mübarek mekan veya zaman 3- Mekke'de Kabe, Medine'de Ravza-i Mutahhara	**hAra:m**
Harami	Hırsız, haydut	**hAra:mi:**
Haram-zade	1- Gayrı meşru çocuk.Nesebi sahih olmayan. Piç 2- Hileci.	**hAramza:de**
Harar	Kıl dokuma büyük çuval	**harar**
Hararet	1- Sıcaklık, ısı 2- Susama 3- Ateş, yanma 4- Coşkunluk.	**hara:ret**
Haras	Dilsiz	**haras**
Harb	Kavga, dövüş, devletler arası savaş	**hârp**
Har-ban	Eşekçi	**harba:n**
Harbe	Süngü; kısa mızrak	**harbe**
Harb-gâh	Savaş alanı	**harbgâ:h**
Harbi	1- Ateşli silahların içini temizlemeye yarayan çubuk 2- Harp ile ilgili 3- Dobra dobra 4- Osmanlı Devleti ile barış anlaşması yapmamış ülkeler.	**harbi:**
Harb-i umumi	Birinci Dünya Savaşı	**harbi umu:mi:**
Harbiyye	1- Harp Okulu 2- Harp ile ilgili. Savaş işleri.	**harbiye**
Harbiye Nezareti	Savunma Bakanlığı	**harbiye nèza:reti**
Harc	Devlete ödenen vergi, gider, masraf	**harç**

Harc-ı alem	1- Herkese ve her keseye uygun 2- Özelliksiz.	**harcı a:lem**
Harc-ı rah	Yol gideri, yolluk	**harcırah**
Hardal	Turpgillerden iştah açıcı bir baharat	**hardAL**
Hardaliyye	Hardal katılarak yapılan üzüm şırası	**harda:liye**
Hare	1- Sert taş 2- Menevişli kumaş. Dalgalanır gibi görünen parlak çizgiler.	**ha:re**
Harekat	1- Hareketler, davranışlar, eylemler 2- Askeri birliklerin manevrası.	**harèkâ:t**
Harekat-ı müştereke	1- Ortak davranışlar 2- Tüm askeri unsurların birlikte hareketi.	**harèkâ:tı müştErèke**
Hareke	Osmanlıca harflerin nasıl okunacağını belirten işaretler	**harEke**
Hareket	1- Tavır, davranış 2- Durum veya yer değiştirme, oynama, deprem, devinim.	**hareket**
Hareket-i zahiriyye	Olmadığı halde varmış gibi düşünülen hareket	**hareketi za:hiri:ye**
Hareki	Hareket eden. Devinimsel	**hareki:**
Harem	1- Saygı duyulması gereken kutsal yer 2- Hac'da Mikat Mahallinden itibaren Kâbe'ye kadar olan alan. 3- Saray ve konaklarda kadınlar dairesi ve burada oturan kadınlar. 4- Eş, zevce.	**harem**

Haremeyn	Mekke ve Medine	**haremèyn**
Harem-i hümayun	Sarayda kadınlara mahsus kısım	**haremihuma:yu:n**
Harem-i şerif	Kâbe ve çevresi	**haremişeri:f**
Hares	Dilsiz	**hares**
Harezmşah	Bugünkü İran ve Afganistan'da kurulan bir Türk devleti	**harzemşah**
Harf	Dildeki her sesin yazım şekli	**hârf**
Harf-endaz	Onur kırıcı söz söyleyen	**harfenda:z**
Harfiyyen	Olduğu gibi, tamamıyla, hiçbir değişiklik yapmadan	**hârfiyen**
Harf-i zaid	Bazan yazılırken eksik kullanılan harf, düşen harf	**hârfiza:id**
Har-gah	Büyük çadır	**hargâ:h**
Har-gele	1- Eşek sürüsü 2- Terbiyesiz kişi.	**hErgele**
Harhara	Sürekli horlama	**hArhArA**
Harıs	Çiftçi	**ha:ris**
Haric	1- Dış, dışarı, dışta 2- İlgisi olmayan kişi 3- Yabancı ülke.	**ha:riç**
Haricen	Dışarıdan, dıştan	**ha:ricen**
Harici	1- İslam tarihinde ilk ortaya çıkan ve Hz. Ali'ye isyan edenlerin oluşturduğu fanatik, katı tarikat. 2- Dışsal. Dışarı ile ilgili.	**ha:rici:**
Haric-i vatan	Ülke dışı	**ha:ricivaTAn**
Hariciyye	1- Dışişleri 2- Vücudun ameliyat gerektiren hastalıklarıyla ilgili tıp dalı.	**ha:rici:ye**

Hari-dar	Satın alıcı	**ha:rida:r**
Harika	Hayret verici, çok güzel, şahane, hayranlık uyandıran	**ha:riKa**
Harik-ül-ade	Alışılmışın dışında, bilinenlerden üstün, eşi görülmemiş	**ha:riKûlâ:de**
Harim	1- Kutsal tutulan, dokunulmaz 2- Özel yer, haremin içi. 3- Hac'da örtünülen örtü.	**hari:m**
Harim-i ismet	Mukaddes ocak	**hari:mi ismet**
Harir	1- İpek 2- Ateşli, hararetli	**hari:r**
Hariri	İpekten yapılmış	**hari:ri:**
Haris	Hırslı, tamahkâr, çok istekli,aç gözlü	**hari:s**
Haris-ane	Hariscesine	**hari̲sa:ne**
Har-istan	Dikenlik	**ha:risTa:n**
Harita	Yeryüzünün veya bir parçasının coğrafi durumunu belirten çizgiler.	**hari:ta**
Harizm	İran'ın doğusunda yaşamış bir kavim	**ha:rizm**
Hark	Su akan yarık, ark	**harK**
Harman	Döven ile tahılı saptan ayırma ve sapları saman haline getirme işi ve bu işin yapıldığı yer.	**harma̲n**
Harmani	Pelerin	**harma:ni:**
Har-name	Şeyhi'nin bir eseri	**harna:me**
Harnub	Keçiboynuzu	**harnup**
Harr	Hararet,ısı, yakıcı	**har**
Hars	1- Kültür, öz kültür 2- Tarla ekip biçme.	**hars**
Hart	El ile ağacın kabuğunu soyup çıkarma	**hart**

Harun	1- Bir peygamber 2- Abbasi Halifesi 3- Erkek adı.	**ha:run**
Harun-ür-reşid	Abbasi Halifelerinin en ünlüsü	**ha:run reşit**
Harut	Cezalandırılmış bir melek adı	**ha:ruT**
Haruti	Büyücülük	**ha:ru:ti:**
Hasad	1- Ürün kaldırma, ekin biçme, biçilen ekin 2- Ekin biçme zamanı.	**hAsat**
Hasar	Bir olayın yol açtığı zarar, ziyan; kırılma	**hasa:r**
Hasaset	1- Cimrilik, hasislik 2- Alçaklık.	**hasa:set**
Hasb-el	Ötürü, dolayı	**hasbel**
Hasb-el kader	Kaderden dolayı, şans eseri, tesadüfen	**hasbElkader**
Hasbeten	Karşılıksız, bedava	**hasbetEn**
Hasbeten-li-llah	Allah rızası için	**hasbetENlillâ:h**
Hasbi	1- Fahri olarak, ücretsiz, gönüllü 2- Nedensiz 3- Erkek adı	**hasbi:** **hasbi**
Hasb-i hal	Konuşup dertleşme, söyleşi	**hasbıha:l**
Hasb-ün-Allah	"Allahım sen bilirsin"	**hasbünaLLah**
Haseb	Nitelikler	**hasep**
Hasebiyle	...den dolayı	**hasebiyle**
Hased	Kıskançlık, çekememe	**hasĕt**
Haseki	1- Padişah eşi 2- Osmanlı'da bir görevde eskimiş olan 3- İstanbul'da bir semt ve hastane.	**haseki**
Hasen	1- Güzel 2- Erkek adı	**hasEn** **hasan**

Hasenat	Yararlı, hayırlı şeyler, iyilikler	**hasena:t**
Hasene	İyi iş, yararlı iş	**hasene**
Hasıl	Üreyen, türeyen, biten, olan, ortaya çıkan	**ha:sıL**
Hasıla	Ürün, elde edilen sonuç, üretim	**ha:sıLa**
Hasılat	Kazanç, verim, satış, fayda, ürün	**ha:sıLa:t**
Hasılat-ı seneviyye	Yıllık gelirler	**ha:sıLa:TısEnevi:ye**
Hasılı	Kısaca	**ha:sıLı**
Hasıl-ı kelam	Sözün kısası, kısaca	**ha:sıLıkelâ:m**
Hasib	1- Ucuz, bol 2- Cömert 3- Saygın, soylu	**hasi:b**
Hasid	Kıskanç	**ha:sid**
Hasim	1- Düşman taraflar 2- Karşı taraf.	**hasım**
Hasis	1- Cimri 2- Alçak, değersiz.	**hasi:s**
Hasiyet	Özgülük, hassa	**ha:siyet**
Haslet	Mizaç, huy, yaratılıştan gelen özellik	**haslet**
Hasm-ane	Düşmanca	**hasma: ne**
Hasret	Üzülüp inleme, keder. Özlem	**hasret**
Hasret-keş	Özlemiş, hasret çeken	**hasretkèş**
Hasret-li	Özlemiş	**hasretli**
Hass	1- Özel, özgü, mahsus 2- Padişaha ait 3- Saf, temiz, katkısız.	**has**
Hassa	1- Özellik 2- Padişahın maiyyet askeri 3-Hatay'da ilçe.	**hassa:**
Hassas	Kolayca hisseden, alıngan, duygulu, duyarlı	**hâssa:s**

Hassas-ane	Hassascasına, duygululuk	**hassasa:ne**
Hassasiyet	Hassaslık, hissetmek, duyarlık	**hassa:siyet**
Hasseten	Özellikle, hususiyetle, ayrıca	**hassetEn**
Hass ü am	Herkes	**ha:ssü a:m**
Hass-ül-hass	En güzel, en temiz	**hassülhas**
Haste-hane	Hastane	**hasta:ne**
Haste-i bi şifa	Çaresiz hasta	**hastèğibi:şifa:**
Hasut	Kıskanç	**hasu:T**
Haşa	At sırtına ve eyer altına konulan örtü	**haşa:**
Haşa	Kat'i surette, asla. Allah göstermesin	**ha:şa:**
Haşahiş	Haşhaşlar	**haşa:hiş**
Haşaiş	Kuru otlar	**haşa:yiş**
Haşeb	Kuru odun, ağaç	**haşeb**
Haşebe	Kuru ağaç	**haşebe**
Haşeb-i kâzib	Ağacın kabuğa yakın kısmı	**haşebikâ:zip**
Haşebi	Odunsu	**haşebi:**
Haşerat	1- Akrep, örümcek gibi küçük böcekler 2- Değersiz kişiler.	**haşera:t**
Haşere	Böcek	**haşere**
Haşhaş	Gelincikgillerden, tohumundan yağ, kapsülünden de afyon çıkarılan bitki.	**haşhaş**
Haşhaşiye	Haşhaş türünden	**haşhaşiye**
Haşim	1- Gösterişli, ihtişamlı 2- Erkek adı. 2- Erkek adı.	**haşi:m**
Haşimi	Hz. Muhammed'in kabilesi	**ha:şimi:**
Haşimiyye	Celveti tarikatının bir kolu	**ha:şimi:ye**

Haşin	Sert, kırıcı, kaba	**haşin**
Haşir	1- Toplanmak, bir araya gelmek 2- Tanrının, kıyamet günü , insanların bedenlerini toplayıp diriltmesi.	**haşir**
Haşiş	Hint keneviri yaprağı (esrar)	**haşi:ş**
Haşişi	Otsu	**haşi:şi:**
Haşiye	1- Bir kitabın sayfa kenarlarına ya da altına yazılan yazı. Dipnot. 2- Çıkma, ilave.	**ha:şiye**
Haşmet	1- Heybet, büyüklük, göz kamaştırıcılık. Görkem 2- Erkek adı.	**haşmet**
Haşmet-li	Hükümdarlara verilen bir sıfat	**haşmetli**
Haşmet-meab	Padişahlar için kullanılan bir sıfat	**haşmetmĕa:b**
Haşr	1- Toplama, sürme 2- Toplanma 3- Kıyamet 4- Kur'an-ı Kerim'de bir sure	**haşr**
Haşr ü neşr	Haşır neşir olmak, toplanıp dağılmak	**haşrüneşr**
Haşv	1- Gereksiz sözler 2- Doldurma	**ha:şiv**
Haşviyat	Dip notlar	**haşviya:t**
Haşyet	Korku; ürperme, çekinme; korkma	**haşyet**
Haşyet-ullah	Allah korkusu	**haşyetuLLa:h**
Hata	Yanlış, kusur ; günah ; yanlışlık	**hata**
Hataen	Yanlışlıkla	**hata:/en**

Hata-kar	Yanlış yapan	**hata:kâ:r**
Hatayi	Tezhip ve süsleme sanatında motif şekli	**hata:yi:**
Hatem	1- Mühür 2- Sonuncu 3- Çok cömert olan.	**ha:tem**
Hateme	"Allah sonuna erdirsin"	**hatemE**
Hatemi	1- Mühür yapan 2- Cömert kişi.	**ha:temi:**
Hatem ül enbiya	Hz. Muhammed	**ha:tEmül/embiya:**
Hatıl	Örülmüş duvar içine yatay konulan direk	**haTıL**
Hatır	1- Fikir, akıl, hafıza, düşünme yetisi 2- Gönül, duygu 3- Saygı.	**hatır**
Hatıra	Unutulmayan şey, yadigâr, anı	**ha:Tıra**
Hatırat	Geçmişe ilişkin duygu ve düşüncelerin toplandığı kitap. Anılar.	**ha:Tıra:t**
Hatır-ı naşad	Kederli gönül	**ha:tırı na:şa:d**
Hatır-şinas	Gönül alıcı; saygılı	**haTırşinas**
Hatib	1- Hutbe veren hoca 2- Güzel konuşan.	**hati:p**
Hatib	Hitap eden, söz söyleyen, konuşan	**ha:tip**
Hatib-ane	Nutuk verir gibi, söz söylercesine	**hatiba:ne**
Hatice	Hz. Muhammed'in ilk eşi ve kadın adı	**hati:ce**
Hatif	Sesi duyulup kendi görülmeyen	**ha:tif**
Hatim	Bitiren	**ha:tim**
Hatime	Son, sonuç, bitiş. Son söz	**ha:time**
Hatm	1- Kur'an-ı Kerim'i baştan sona okuma 2- Bitirme, sona erdirme.	**hatim**

Hatmi	Tıpta kullanılan bir bitki	**hatmi**
Hat-şinas	Yazıdan anlayan	**haTşina:s**
Hatt	Çizgi, yazı, yol, sıra, boyut, tel	**haT**
Hatta	Ayrıca, de, dahi, üstelik, bile	**hâtta:**
Hattat	El yazısı güzel olan sanatçı	**haTTaT**
Hatt-ı bala	Hayali çizgi	**haTTıba:lâ:**
Hatt-ı celi	Çok iri yazılmış yazı	**haTTıceli:**
Hatt-ı divani	Resmi yazılarda kullanılan bir yazı türü	**haTTıdi:va:ni:**
Hat-ı fasıl	Ayırdedici çizgi, ayırtmaç	**haTTıfa:sıL**
Hatt-ı hareket	Tutulan yol. davranış	**haTTı hareket**
Hatt-ı hümayun	Bizzat padişah tarafından yazılan yazı	**haTTı huma:yu:n**
Hatt-ı istiva	Ekvator	**haTTı istiva:**
Hatt-ı kufi	Kitabelerde kullanılan bir tür yazı	**haTTı kû:fi:**
Hatt-ı müdafaa	Savunma hattı	**haTTımüda:fa:**
Hatt-ı rık'a	Mektup, pusula ve not'larda kullanılan ve hızlı yazılan bir yazı türü.	**haTTırıK/a**
Hatt-ı sülüs	Kalın bir yazı türü	**haTTısülüs**
Hatt-ı ta'lik	İran'da kullanılan bir yazı türü	**haTTıta:lik**
Hatt-ı zemin	Yer çizgisi	**haTTızemi:n**
Hatti	1- Bir yazı türü 2- Doğrusal.	**haTTî:**
Hatun	Kadın	**ha:Tun**
Hatuşaş	Hititlerin Başkenti	**haTuşaş**
Hatve	Adım	**hatve**
Hava	1- Gökyüzü, boşluk 2- Canlıların solunumuna yarayan gaz karışımı 3- Çeşit 4- Ruhsal durum.	**hava**

Havadar	Havası güzel	**havadar**
Havadis	Haber, söz	**hava:dis**
Havai	1- Gök renginde 2- Havada bulunan.	**hava:ği:**
Havaiyyat	Değersiz iş ve sözler	**hava:~iya:t**
Havale	1- Bir işi başkasının sorumluluğuna bırakma, ısmarlama 2- Ateşli bir hastalık 3- Gönderi.	**hava:le**
Havale-name	Posta ve bankadan para göndermek için kullanılan kağıt ; Gönderi belgesi.	**hava:lena:me**
Havaleten	Havale yolu ile	**hava:letEn**
Havali	Çevre, civar, etraf, dolay	**hava:li:**
Havan	İçinde bir şeyi döverek toz haline getirmeye yarayan maden, taş ya da ağaç kap.	**havan**
Havari	1- Hz. İsa'nın 12 yardımcısından her biri 2- Yardımcı.	**hava:ri:**
Havas	1- Yüksek sınıf 2- Nitelikler 3- Duygular, hisler. Duyumlar.	**hava:s**
Havi	İhtiva eden, kapsayan, içeren. Şamil, içinde bulunduran	**ha:vi:**
Havil	Korku	**havil**
Haviye	Lehim yaparken kullanılan çekiç benzeri bir alet, havya.	**ha:viye**
Havsala	1- Akıl, anlayış 2- Kuş kursağı.	**havsaLA**
Havva	1- Hz.Adem'in eşi 2- Kadın adı.	**havva:**

Havza	1- İdare edilen ülkeler 2- Dağ ve tepelerle sınırlanmış deniz kıyısı, düzlük alan 3- Samsun'un ilçesi.	**haVza**
Hay	1- Allah 2- Eyvah!	**ha:y**
Hayâ	Utanma, ar, namus, edep	**haya:**
Hayal	Zihinde tasarlanan şey, kuruntu, hülya	**hayâ:l**
Hayalat	Gerçek dışı düşünceler	**haya:lâ:t**
Hayal-baz	Karagöz gibi perde oyunlarını oynatan kişi	**hayâlba:z**
Hayalen	Tasarlama, hayal olarak	**haya:len**
Hayalet	hayali görüntü, gerçekte var olmayan görüntü	**haya:let**
Hayal-hane	1- Hayal melekesi, hayal kurma yeteneği 2- Karagöz oynatılan yer.	**hayâlha:ne**
Hayali	1- Karagöz oynatan kimse 2- Hayal ile ilgili.	**haya:li:**
Hayal-perest	Sürekli hayal kuran, hayallerle dolaşan	**hayalperest**
Hayal- perver	Hayal kurmayı seven	**hayalpErvEr**
Hayat	Avlu	**hayAT**
Hayat	1- Yaşaam, canlılık, dirim, ömür 2- İsim.	**haya:t**
Hayat-bahş	Hayat veren, canlılık kazandıran	**hayatbahş**
Hayat-ı hususiyye	Özel yaşam	**haya:tı husu:si:ye**
Hayati	1- Yaşamsal, yaşamla ilgili öneme sahip, önemli 2- Erkek adı.	**haya:ti:**
Hayatiyyat	Biyoloji	**haya:tiya:t**
Hayatiyyet	Canlılık, yaşama gücü	**haya:tiyet**

Hayber	İslâm öncesi Yahudilerin Arap yarımadasındaki merkezi	**haybEr**
Haydar	1- Aslan; arslan gibi yiğit 2- Hz. Ali'nin lakabı 3- Erkek adı.	**haydar**
Haydar-ane	Hz. Ali'yi andırır gibi	**haydara:ne**
Haydari	1- Dervişlerin giydiği hırka 2- Arslanlık, arslan gibi.	**hayda:ri:**
Hayderi	Kolsuz, açık yakalı hırka	**hayderi:**
Haydud	Dağlarda ve ıssız yerlerde hırsızlık yapan	**haydut**
Hayevan	Hayvan	**hayeva:n**
Hay-huy	Herkesin aynı anda konuşmasından doğan gürültü	**hay/huy**
Hayıflanma	Üzülme; dehşete düşme	**hayıfLanma**
Hayır-hah	İyilik sever, hayır sever	**hayırha:h**
Hayır-perver	Yardımsever	**hayırpErvEr**
Hayli	Oldukça, çok, epey, epeyce	**hayli**
Hayme	Çadır	**hayme**
Hayr	Karşılık beklemeden yapılan yardım, iyilik, fayda, yararlı iş	**hayır**
Hayran	1- Tutkulu, çok beğenen 2- Şaşmış, şaşırmış	**hayra:n**
Hayrat	1- Sevap almak için yapılan iyilik veya oluşturulan kurum 2- İyilikler.	**hayra:t**
Hayret	Beklenmedik şaşırma, şaşma, enteresan bulma	**hayret**
Hayret-engiz	Hayret içinde bırakan	**hayretĕNgiz**
Hayr-ı mahz	Kendinde kötülükten eser olmayan	**hayrımAhz**

Hayri	1- İyilikle ilgili 2- Erkek adı	**hayri:** **hayri**
Hayriyye	Kadın adı	**hayriye**
Hayrullah	1- Allah'ın hayırlı kıldığı kişi 2- Erkek adı.	**hayruLLah**
Hayr-ül beşer	1- İnsanların en hayırlısı 2- Hz. Muhammed	**hayrülbeşEr**
Hayr-ün nisa	1- Kadınların hayırlısı 2- Kadın adı.	**hayrünnisa:**
Haysiyyet	Şeref, itibar, namus, onur, değer	**haysiyet**
Hayta	1-İp 2- Kazık 3- Avare kişi, serseri.	**hayta**
Hayvan	1- İnsan ve bitkiler dışındaki canlılar 2- Dil ve akıldan yoksun canlılar 3- Bön kişi, medeniyetsiz.	**hayvan**
Hayvanat	1- Hayvanlar 2- Zooloji.	**hayvanat**
Hayvanat-ı bahriyye	Denizde yaşayan hayvanlar	**hayvana:tı bahri:ye**
Hayvanat-ı iptidaiye	Tek hücreli hayvanlar	**hayvana:tı iptida:/i:ye**
Hayvanat-ı vahşiye	Vahşi hayvanlar	**hayvana:tıvahşi:ye**
Hayvan-ı natık	Konuşan hayvan, insan	**hayvanı na:TıK**
Hayvani	Hayvansal, hayvanca. İnsanlıkla ilgisi olmayan	**hayva:ni:**
Hayvaniyyet	Hayvanlık	**hayva:ni:yet**
Hayy	1- Allah 2- Canlı , diri.	**hay**
Hayyam	1- Çadır yapan ve satan 2- İranlı bir şair.	**hayya:m**
Hayye-ale-l-felah	"Toplanın ve kurtuluşa gelin"	**hayye~alel/felâ:h**

Hayye-ale-s-sala	"Toplanın ve namaza gelin"	**hayye~alès/salâ:h**
Hayy-el kayyum	Daima yaratan ve yarattıklarının işlerini dikkatlice ele alan Tanrı.	**hayyelKayyum**
Hayyen	Canlı olarak, diri	**hayyen**
Hayyiz	Bir cismin uzayda doldurduğu yer	**hayyi:z**
Hayz	Kadınların adet görme zamanı	**hayız**
Haz	1- Hoşlanma, hoşa giden duygulanım 2- Kir, pas.	**haz**
Haza	Bu, şu, o	**ha:za:**
Hazakat	Ustalık; tedavide maharetlilik	**haza:Kat**
Hazan	Sonbahar, güz	**haza:n**
Hazani	Sonbahara ait	**haza:ni:**
Hazar	1- Barış zamanı 2- Göl ve deniz adı 3- Volga dolaylarında yaşayan bir Türk boyu 4- Elazığ'da ilçe	**hazar**
Hazari	Barışa ait. Barış zamanı	**haza:ri:**
Hazar ve sefer	Barış ve savaş zamanı	**hazAr ve sefEr**
Hazen	Hüzünler	**hazEn**
Hazhaza	Seksüel tatmin	**hazhaza**
Hazık	Usta hekim	**ha:zıK**
Hazım	1- Sindirme, sindirim 2- Benimsenme.	**hazım**
Hazım	1- Hazmeden, sindiren 2- Gözü açık 3- Erkek adı.	**ha:zım**

Hazır	1- Bir işi yapmak için her şeyi tamamlamış bulunan; amade 2- Göz önünde olan 3- İmal edilmiş, alıcı bekleyen.	**hazır**
Hazır cevab	Uygun cevabı çabucak ve düşünmeden veren	**hazırcevap**
Hazır-löp	Emeksiz kazanç	**hazırlöp**
Hazırun	Bulunanlar, göz önünde olanlar	**ha:ziru:n**
Hazır ü nazır	Her yerde bulunan Allah	**ha:zırına:zır**
Hazin	1- Elemli, kederli 2- Hüzün verici, acıklı. Dokunaklı.	**hazi:n**
Hazin	Hazine bekçisi	**ha:zin**
Hazine	1- Devlet parasının saklandığı bölüm 2- Altın, para ve mücevheratın saklanıp korunduğu yer. 3- Büyük servet.	**hazi:ne**
Hazine-dar	Hazinenin idaresinden sorumlu kişi	**haznedar**
Hazine-i hassa	Padişaha ait menkul ve gayrimenkul	**hazi:neğiha:ssa**
Haziran	Yılın 6. Ayı	**hazi:ran**
Hazm	Eritme, sindirme	**hazım**
Hazne	1- Depo 2- Hazine.	**hazne**
Hazret	1- Kutsal sayılan kişilerin, saygı amacıyla adlarının başına getirilen san. 2- Bir seslenme edatı.	**hazret**
Hazz	1- Memnunluk, hoşlanma 2- Talih, baht.	**haz**

Heba	Yok olma. Nafile. Boşa gitme	**heba:**
Hebaen	Beyhude, boş yere	**heba:en**
Hebenneka	Kendisini akıllı zanneden	**hebEnnèKa:**
Heca	Ağızdan bir çırpıda çıkan ses veya ses birliği	**hèce**
Heccav	Aşağılayıcı	**hèccaV**
Hece vezni	Parmak hesabıyla yapılan bir nazım ölçüsü birimi	**hècevèzni**
Hecin	Hörgüçlü ve hızlı koşan bir deve cinsi	**hecin**
Hedef	1- Maksat, gaye, amaç, erek 2- Silahla nişan alınaca yer.	**hedef**
Heder	Boşa gitme, ziyan olma, karşılığını alamama	**HèdEr**
Hediyye	1- Armağan 2- Fiyat	**hèdiye**
Hediyyeten	Armağan olarak	**hèdiyetEn**
Hekim	Doktor	**hekim**
Hela	Tuvalet, ayakyolu, yüznumara, Wc	**helâ:**
Helak	1- Yok olma, yok etme, ölme 2- Çok yorulma, bitkinlik 3- Boşa gitme.	**helâ:k**
Helal	1- Haram karışmamış, dince yasaklanmamış 2- Nikâhlı kadın.	**helâ:l**
Helal-kar	Haramdan kaçınan	**helâlkâ:r**
Helallaşmak	Haklarını karşılıklı helâl etmek	**helâlleşmek**
Helal-zade	1- Helâl süt emmiş, namuslu 2- Nikâhlı ana babadan doğmuş.	**helâlza:de**

Helecan	Çarpıntı	**heyeca:n**
Helezon	Gitgide daralan daire biçimi	**hèlezon**
Helezoni	Helezon şeklinde; sarmal	**hèlezoni**
Helva	Un, yağ ve şekerle yapılan tatlı	**helva**
Helvacı	Helva yapan ve satan kişi	**hèlvacı**
Helva-hane	Geniş ve derin helva kazanı	**hèlvaha:ne**
Hem	1- Dek, aynı, özellikle 2- Zıt şeylerin bir arada bulunmasını anlatır	**hèm**
Hem-aheng	Uygun	**hèma:hèNk**
Heman	Çabuk, derhal, vakit geçirmeden	**hèmen**
Hem-ayar	Aynı cinsten, denk	**hèma:ya:r**
Hem-bar	Aynı yükü yüklenenler	**hèmba:r**
Hem-baz	Ortak. Birlikte oynayanlar	**hèmba:z**
Hem-bezm	İçki arkadaşı	**hèmbèzm**
Hem-cins	Aynı cinsten. Türdeş	**hèmcins**
Hem-civar	Komşu	**hèmciva:r**
Hem-dem	Dost. Canciğer arkadaş	**hèmdem**
Hem-dert	Dert ortağı	**hèmdErt**
Hem-dest	Ortak, arkadaş	**hèmdest**
Hem-dil	Aynı şeyi düşünenler	**hèmdil**
Hemedan	İran'ın batısında şehir	**hemedan**
Hem-fikr	Aynı fikirde olanlar, düşündeş	**hèmfikir**
Hem-hab	Birlikte uyuyanlar	**hèmha:b**
Hem-hah	İstekleri aynı olanlar	**hèmha:h**
Hem-hal	Durumları birbirine benzeyenler, aynı durumdakiler	**hèmha:l**
Hem-hudud	Sınırdaş	**hèmhudu:t**
Hem-kadem	Arkadaş	**hèmKadem**
Hem-kar	Aynı işi yapanlar	**hèmkâ:r**

Hem-nam	Aynı ismi taşıyanlar	**hèmna:m**
Hem-pa	Kötü işlerde beraber hareket edenler	**hèmpa:**
Hem-raz	Sırdaş	**hèmra:z**
Hem-sal	Yaşıt	**èmsa:l**
Hem-saz	Arkadaş	**hèmsa:z**
Hem-ser	Arkadaş, kafadar	**hèmsEr**
Hem-şehri	Aynı memleketten, memleketli	**hèmşeri**
Hemşire	1- Kız kardeş, bacı 2- Hastaya yardımcı olmak üzere eğitilmiş, genellikle bayan görevli.	**hèmşi:re**
Hemşire-zade	Kızkardeşin çocuğu	**hèmşi:reza:de**
Hem-ta	Benzer, denk	**hèmta:**
Hemze	Elif, vav, ye ve he harflerine kesinti izlenimi vermek için konulan işaret.	**hemze**
Hem-zemin	Aynı düzeyde	**hemzemin**
Hendek	1-Uzunlamasına kazılmış derin çukur 2- Adapazarı'nda ilçe.	**hEndek**
Hendese	Geometri	**hEndèse**
Hendesi	Geometrik	**hEndesi:**
Hengame	Gürültü-patırtı, kavga	**hèNgâ:me**
Henüz	Halen, ancak, daha, şu ana kadar, az önce	**henüz**
Hep-yek	Zarların ikisinin de 1 gelmesi	**hepyèk**
Her	Hep, bütün,...nın hepsi (Tekil adları tamlama görevi verilen ön sözcük)	**hEr**
Her-an	Daima, her zaman	**hEr/an**
Herat	Afganistan'da şehir	**herat**
Hercai	Kararsız, sebatsız, maymun iştahlı, gelgeç	**hErca:ği**

Herc ü merc	Karışık, altüst, karmakarışık	**hErcümerç**
Herç-i bad abad	Ne olursa olsun	**hErçiba:dA:ba:d**
Her-dem	Her dakika, daima	**hErdem**
Her-dem taze	Her zaman güzel	**hErdemta:ze**
Hergele	1- Yük taşımaya alıştırılmamış eşek sürüsü 2- Görgüsüz, terbiyesiz kimse.	**hErgèle**
Herif	Güven vermeyen erkek	**herif**
Her-kes	Bütün kişiler, oradakilerin hepsi, insanların tümü	**hErkes**
Hersek	Bosna Hersek'te kalan sancak	**hErsek**
Herze	Boş sözler, saçma, zevzeklik	**hErze**
Herze-kar	Abuk sabuk konuşan	**hErzekâ:r**
Herze-gû	Saçmalayan	**hErzegû:**
Herze-vekil	Kendisini ilgilendirmeyen işlere karışan	**hErzevèkil**
Hesab	1- Sayma, toplama, aritmetik, matematiksel işlem 2- Masraf, ödeme 3- Tahmin.	**hesap**
Hesabi	Hesabını iyi bilen, tutumlu	**hesa:bi:**
Hesti	Var olma, varlık	**hesti:**
Heva	1- İstek, sevgi, arzu 2- Hava.	**heva:**
Hevai	İlgisiz, ciddiyetsiz, kendini düşünen	**hevai:**
Hevenk	Bir ipe geçirilmiş veya saplarından birbirine bağlanıp yüksek bir yere asılan demet.	**heveNk**

Heves	Arzu, istek, eğilim	**heves**
Heves-kar	İstekli, amatör	**heveskâ:r**
Heybe	İçine öte-beri koymaya yarayan iki gözlü torba	**heybe**
Heybet	Korku ve saygı uyandıran gösteriş, görünüş	**heybet**
Heybetli	Saygı ve korku duygusu veren	**heybetli**
Heyecan	1- Coşku, coşkunluk 2- Duyguların, tepki sonucu geçici olarak şiddetlenmesi.	**heyeca:n**
Heyelan	Toprak kayması. Göçü	**heyèlâ:n**
Hey'et	1- Kurul 2- Bir topluluğu meydana getirenler 3- Astronomi.	**hey/et**
Hey'et-i Mahsusa	Özel kurul	**hey/etimahsu:sa**
Hey'et-i temsiliyye	Erzurum Kongresinde oluşturulan kurul	**hey/eti temsi:li:ye**
Hey'et-i umumiyye	Genel kurul	**hey/eti umu:mi:ye**
Hey'et-i vükela	Bakanlar Kurulu	**hey/eti vükelâ:**
Hey'etiyle	Tümüyle	**hey/etiyle**
Heyhat	Yazık, ne yazık!	**hèyha:t**
Heykel	Güzel sanatların yontup biçimlendirme dalı	**hèykEl**
Heykeli	Heykel görünüşlü	**heykeli:**
Heykel-traş	Heykel sanatçısı	**hĕykEltraş**
Heyma	Susuz çöl	**heyma:**
Heyüla	Zihinde tasarlanan korkunç hayal	**heyûlâ:**
Hezaren	1- Bambu 2- Bambudan yapılmış 3- Tıpta kullanılan zehirli bir bitki.	**heza:ren**

Hezar-fenn	1- Elinden çok iş gelen 2- Minare ustası 3- Fennin bir çok türünü bilen.	**hezarfEn**
Hezel	Şaka	**hezEl**
Hezeyan	1- Sayıklama, saçmalama 2- Korku.	**hezeya:n**
Hezimet	Bozgun, bozulma, yenilme	**hezi:met**
Hezliyyat	Mizah ve alay türü şiirler	**hèzliya:T**
Hıdır-ellez	6 Mayıs günü baharın gelişini simgeleyen gün ve bayram	**hıdırellez**
Hıdiv	Osmanlı'da Mısır Valisi	**hıdiv**
Hıfz etmek	1- Saklamak 2- Ezberlemek, akılda tutmak, bellemek.	**hıfzetmèk**
Hıfz-ı Kur'an	Kur'an-ı Kerim'i ezberleme	**hıfzı Kur/a:n**
Hıfzi	Ezbersel, belleksel	**hıfzi:**
Hıfz-üs-sıhha	Sağlığı korumak	**hıfzıssıhha**
Hılk	Balgam	**hılK**
Hınzir	1- Domuz 2- Şaka yollu söylenen bir hoşlanma sözü.	**hınzır**
Hıra	Mekke'de Hz. Muhammed'e ilk vahyin geldiği dağ	**hırA**
Hıram	Edalı yürüyüş	**hıra:m**
Hıraman	Salına salına yürüyen	**hıra:ma:n**
Hırdavat	Kilit, tel, çivi gibi metal eşya	**hırdavat**
Hıristiyan	Hz. İsa'nın dinine mensup olan	**hıristiyan**
Hıristiyani	Hristiyanlığa ait	**hıristiya:ni:**
Hıristos	İsa Peygambere verilen ad	**hıristos**

Hırka	Ceket uzunluğunda, yünden, kollu bir üst giysisi	**hırKa**
Hırka-i mahviyyet	Yokluk hırkası	**hırKayi mahvi:yet**
Hırka-i saadet	Hz. Muhammed'in son hırkası	**hırKayisa/a:det**
Hırka-i şerif	Hz. Muhammed'in Veysel Karani'ye verdiği ve bu hırkanın bulunduğu cami.	**hırKayişeri:f**
Hırka-i teberrük	Dervişlik hırkası	**hırKayitebErrük**
Hırs	1- Sonsuz istek 2- Öfke, kızgınlık.	**hırs**
Hışm	Kızgınlık, öfke	**hışım**
Hıyam	Çadırlar	**hıya:m**
Hıyanet	İhanet, hainlik, güveni kötüye kullanma, aldatma	**hıya:net**
Hıyaneten	İhanet suretiyle	**hıya:nèten**
Hıyanet-kar	Hain	**hıya:nètkâ:r**
Hıyar	Salatalık	**hıyar**
Hıyar	1- Hukuk dilinde yapma serbestisi 2- Hayır yapmayı sevenler.	**hıya:r**
Hıyar-ı rüyet	Bir malı iade koşuluyla görmeden satın almak	**hıya:rı rüyet**
Hızır	1- Kulun, sıkıştığı zaman imdadına yetiştiği söylenen peygamber 2- Erkek adı.	**hızır**
Hızır ilyas	Bu isimdeki veli'ye izafeten Hıdırellez Günü. 5 Mayıs.	**hızırilyas**
Hibe	Bağışlama, bağış	**hibe**
Hibr	Yahudi bilgini	**hibr**
Hicab	Utanma, sıkılma; utanç	**hica:b**
Hicabat	Şirinlik muskaları	**hica:ba:t**

Hicabi	1- Perde ile ilgili 2- Utanan, sıkılan 3- Erkek adı.	**hica:bi:**
Hicaz	1- Arabistan Yarımadasında Mekke ve Medine'nin yer aldığı bölüm. 2- Türk müziğinde bir makam.	**hicaz**
Hicaz aşiran	Türk müziğinde bir makam	**hicazaşi:ra:n**
Hicaz-kar	Türk müziğinde bir makam	**hicazkâr**
Hiccet-ül veda	Hz. Muhammed'in son haccı	**hiccetülvèda:**
Hicran	1- Ayrılık 2- Ayrılık acısı 3- Derin acı.	**hiCra:n**
Hicret	1- Göç 2- Hz. Muhammed'in Mekke'den Medine'ye göç etmesi ve İslam takviminin ilk günü.	**hiCret**
Hicret-i nebeviyye	Hz. Muhammed'in Mekke'den Medine'ye göç etmesi	**hiCreti nebèvi:ye**
Hicri	İslam takvimine göre tarih başı	**hiCri:**
Hicv	1- Yergi 2- Şiir yoluyla alay etme.	**hiciv**
Hiç	1- Yok veya yok denecek kadar az olan 2- Değersiz 3- Olumsuz yargı bildiren cümlede, eylemin anlamını pekiştirir.	**hiç**

Hidayet	1- Doğru yola erişme 2- Müslümanlık yolu 3- Erkek adı.	**hida:yet**
Hiddet	Öfke, kızgınlık	**hiddet**
Hiddet-i basar	Gözün keskin oluşu	**hiddetibAsa:r**
Hidemat	Hizmetler	**hidema:t**
Hikayat	Hikayeler	**hikâ:ya:t**
Hikaye	1- Olmuş veya olabilecek bir olayın anlatımı, öykü 2- Anlatım.	**hikâ:ye**
Hikem	Hikmetler	**hikEm**
Hikemiyat	Felsefi sözler	**hikemiya:t**
Hikmet	1- Sebep 2- Yerli yerinde kullanmak 3- Bilginlik, bilgelik 4- Erkek adı.	**hikmet**
Hikmet-amiz	Hikmetle karışık	**hikmeta:miz**
Hikmeten	Hikmet bakımından	**hikmeten**
Hikmet-i ilahi	Tanrının bileceği iş	**hikmeti ilâ:hi:**
Hikmet-i vücud	Varlık nedeni, var oluş nedeni	**hikmetivücu:t**
Hilaf	1- Ters, zıt, aykırı, karşıt 2- Yalan	**hilâ:f**
Hilafet	1- İslâmda Halifelik 2- Birinin yerine geçme.	**hilâ:fet**
Hilafet-name	Tarikatlerde mürşit mevkiine ulaşanlara şeyhleri tarafından verilen belge.	**hilâ:fetna:mè**
Hilaf-ı hakikat	Gerçeğe uymayan	**hilâ:fı haKi:Kat**
Hilafına	Tersine	**hilâ:fına**
Hilal	1- Yeni ay, ayça 2- Kadın adı.	**hilâ:l**
Hilal-ebru	Aya benzeyen kaş	**hilâlebru:**
Hilal-ı ahmer	Kızılay	**hilâ:li ahmEr**
Hilal-ı ramazan	Ramazanın başladığına delil olan ay	**hilâ:liramazAn**

Hil'at	Kumaş ya da kürkten kaftan, süslü elbise	**hil/at**
Hile	Aldatma işi, düzen	**hi:le**
Hile-baz	Hile yapa, hileci	**hi:leba:z**
Hile-i şeriyye	Şeriatta kolaylık işi	**hi:leğişEr/i:ye**
Hile-kar	Hileci, düzenbaz	**hi:lekâ:r**
Hile-kar-ane	Hile yaparcasına, hilekarca	**hi:lekâra:ne**
Hile-saz	Hileci, düzenci	**hi:lesa:z**
Hilkat	1- Yaratılış, fıtrat 2- Tabiat.	**hilKat**
Hilkat-ı selime	Düzgün yaratılış	**hilkatı seli:me**
Hilvan	Urfa'da ilçe	**hilvan**
Hilye	Güzel yüz, süs	**hilye**
Hilye-i şerif	Hz. Muhammed'in yazı ile yapılmış portresi	**Hilye~işeri:f**
Himaye	Koruma, gözetme	**hima:ye**
Himmet	1- Yardım, kayırma 2- Yüksek irade 3- Çalışıp çabalama 4- Erkek adı.	**himmet**
Himmetiye	Bayramiye Tarikatı'nın şubelerinden biri	**himmeti:ye**
Hind	1- Hindistan 2- Hz. Hamza'yı öldürtüp ciğerini yiyen kadın	**hint**
Hindi	Bir kümes hayvanı	**hindi**
Hindiba	Bileşikgillerden bir baharat türü	**hindiba**
Hindi Garbi	Hindistanın batısı	**hindigarbi:**
Hindu	Hindistanlı	**hindu:**
Hiram	Salınarak yürüme	**hira:m**
Hirem	İhtiyarlık	**hirEm**
Hisab	Hesap, matematik	**hisa:b**
Hisabi	1- Hesabını iyi bilen 2- Eli sıkı.	**hisa:bi:**

Hisar	1- Küçük kale, sur, kirman 2- Türk müziğinde bir makam. 3- Kütahya'da ilçe	**hisar**
Hisar-buselik	Türk Müziğinde bir makam	**hisarpu:selik**
Hiss	Duygu, duyu	**his**
Hisse	1- Pay, üleş 2- Bir olaydan çıkarılacak ders.	**hisse**
Hissedar	Ortak, paydaş	**hisseda:r**
Hisse-i şayia	Ortak bir mülkte ayrılmamış pay	**hisse~i şa:yia**
Hissi	Duygusal	**hissi:**
Hiss-i hal	Hal duygusu	**hissihâ:l**
Hiss-i kabl el-vuku	Olmadan önce hissetme. Önsezi	**hissiKAblElvuKu**
Hiss-i selim	Sağduyu	**hissiseli:m**
Hissiyat	Duygular, sezişler	**hissiya:t**
Hissiyet	Duygulu olma hali	**hissiyèt**
Hitab	Karşıdakine anlatma, birine yöneltilmiş söz, seslenme	**hita:p**
Hitabe	Bir topluluğa söylenen coşku verici ifadeler. Söylev	**hita:be**
Hitaben	Birine söyleyerek	**hita:ben**
Hitabet	Etkili söz söyleme sanatı, hatiplik	**hita:bet**
Hitam	Son, bitim, tükenme	**hita:m**
Hitan	Sünnet etme	**hita:n**
Hiyazet	Toplama, kendine mal etme	**hiya:zet**
Hiza	Sıra, düz sıra, doğru bir çizgi üzerinde bulunma	**hiza**
Hizan	Bitlis'te ilçe	**hizan**

Hizb	1- Kısım, bölük 2- Taraftar.	**hizip**
Hizb-ullah	1- Allah yanlısı 2- İslam dinini emellerine alet eden bir terör örgütü.	**hizbuLLa̲h**
Hizb-ullah ür-rahman	Allahın emirlerine uymada birleşen kişiler	**hizbuLLa:hür/rahma:n**
Hizb-üş-şeytan	Şeytanın baştan çıkardığı kişiler	**hizbuşşeyta:n**
Hizmet	İş, birinin işini görme, görev, yardımcılık	**hizmet**
Hizmet-kar	Uşak	**hizmetkâ:r**
Hoca	1- Öğretmen, ders veren 2- Müslüman din görevlisi.	**hoca**
Hod-be-hod	Kendiliğinden, kendi başına, kendi kafasıyla	**hodbeho̲d**
Hod-bin	1- Kendini beğenmiş, mağrur 2- Bencil.	**hodbi̲n**
Hod-kam	Bencil, egoist	**hodgâ:m**
Hod-pesend	Kendini beğenmiş	**hodpesEnt**
Hokka	1- İçine mürekkep konulan küçük kap 2- Tükürük kabı.	**hoKKa**
Hokkabaz	1- El çabukluğu ile çeşitli hünerler yapmayı meslek edinen 2- Hileci, madrabaz.	**hoKKaba̲z**
Hokka-i dehen	Hokkaya benzeyen ağız	**hoKKağidehEn**
Hor	Önemsiz, bayağı, aşağı	**hor**
Horasan	1- Güneş Ülkesi. İran'ın doğusunda bölge 2- Erzurum'da ilçe. 3- Tuğla tozu ve kireç karışımından yapılan harç.	**horasan**

Hortum	1- Sıvı iletmeye yarayan yuvarlak uzun boru 2- Bazı hayvanlarda boru şeklinde uzanan ağız ve burun kısmı. 3- Meteorolojik siklon. Rüzgâr.	**horTum**
Hoş	1- Güzel, tatlı, beğenilen 2- Garip, tuhaf.	**hoş**
Hoş-avaz	Güzel sesli	**hoşa:va:z**
Hoş-bu	Güzel koku	**hoşbu:**
Hoş-dem	İyi arkadaş	**hoşdEm**
Hoş-dil	Gönlü hoş, memnun	**hoşdil**
Hoş-eda	Davranışı güzel	**hoş/eda:**
Hoş-endam	Boyu-posu güzel ve düzgün	**hoş enda:m**
Hoş-han	Güzel okuyan	**hoşha:n**
Hoş-kadem	Ayağı uğurlu	**hoşKadem**
Hoş-kenar	Sevgili	**hoşkena:r**
Hoş-meniş	İyi huylu	**hoşmeniş**
Hoş-meşreb	Güzel huylu	**hoşmeşreb**
Hoş-neva	Sesi güzel	**hoşneva:**
Hoş-nişin	Göçebe	**hoşnişi:n**
Hoşnud	Memnun olan	**hoşnu:T**
Hoşnudi	Memnunluk	**hoşnu:di:**
Hoş nüma	Güzel görünüm	**hoşnüma:**
Hoş-reftar	Yürüyüşü, hali güzel	**hoşrefta:r**
Hoş-ruy	Güzel yüzlü	**hoşru:y**
Hoş sohbet	Konuşması güzel ve tatlı	**hoşsohbet**
Hotan	Doğu Türkistanda bir şehir	**hotan**
Hoy	Ter	**hoy**
Hu	1- Allah 2- Dervişler arasında bir hitap şekli.	**hu**
Hub	Güzel, hoş, sevgi	**hu:b**
Huban	Güzeller	**huba:n**

Hubb-ı vatan	Vatan aşkı	**hubbıvaTAn**
Hubb-ül vatan min el iman	Vatan sevgisi imandandır	**hubbülvaTAn minEl i:ma:n**
Hubeyde	Tanecik	**hubeydE**
Hubs	Kötülük, pislik	**hubs**
Hubub	Taneler, tohumlar	**hubu:b**
Hububat	Buğday, arpa gibi taneler; tahıl	**hubu:ba:T**
Hucurat	1- Odalar 2- Kur'an-ı Kerim'de bir sure.	**hucura:t**
Huda	Tanrı	**hüda:**
Hud'a	Hile	**hud/A**
Hudavendigar	1- 1.Murat'ın unvanı 2- Hükümdar.	**hüda:vendigâ:r**
Hudaver	1- Efendi 2- Erkek adı.	**hüda:vEr**
Huday	Tanrı	**huday**
Hudayi-nabit	Kendiliğinden biten	**hüda: yina: bit**
Hudeybiye	Hz. Muhammed ile Müşrikler arasında 628 yılında yapılan anlaşma.	**hudĕybiye**
Hudud	1- Sınır 2- Uç.	**hudu:t**
Hudus	Sonradan çıkma, başgösterme	**hudu:s**
Hukuk	1- Haklar, toplumun uyulacak kanun ve kurallar bütünü 2- Ahbaplık, dostluk 3- Hukuk adamı yetiştiren fakülte.	**huKuK**
Hukukan	Hukuk yönünden	**huKu:ken**
Hukuki	Hukuk ile ilgili, hukuksal	**huKuKi:**
Hukuk-i amme	Kamu hukuku	**huKu:Ku amme**
Hukuk-i medeniyye	Medeni hukuk	**huKu:Ku medeni:ye**

Hukuk-i siyasiyye	Bir ülkenin idaresini belirleyen kuralların tümü	**huKu:Ku siya:si:ye**
Hukuk-i şahsiyye	Özel hukuk	**huKu:Ku şahsi:ye**
Hulagu	İran'daki İlhanlılar Devletinin kurucusu	**hulâ:gû:**
Hulasa	Sözün özü, özet, fezleke	**hulâ:sa**
Hulasaten	Kısaca	**hulâsaten**
Hulefa	Halifeler	**hulefa:**
Hulefa-i raşidin	İlk 4 halife	**hulefa:ğira:şidi:n**
Hulki	1- Huy, tabii, doğal 2- Erkek adı.	**hulki**
Hulk-i hasen	Güzel huylu	**hulki hasEn**
Hulle	Cennet elbisesi	**hulle**
Hulliyat	Takı	**hulliya: t**
Hulul	1- Gelip çatma, girme, gelme, yaklaşma 2- Sirkedeki barlanmalar.	**hulû:l**
Hulus	Gönül temizliği, saflık	**hulû:s**
Hulusi	1- Saf, temiz, candan 2- Erkek adı.	**hulû:si**
Hulus-i kalb	Kalp temizliği, temiz kalp	**hulû:siKalb**
Hulusiyyet	Candan dostluk	**hulû:siyet**
Hulus-kar	1-Temiz duygulu 2- Dalkavuk.	**hulûskâ:r**
Hulya	1- Düşünce, kuruntu 2- Tatlı düş.	**hulya**
Humar	İçki veya uyku sersemliği, şarabın verdiği sersemlik	**huma:r**
Humbara	Demirden, içi boş ve yuvarlak yapılmış, patlayıcı madde doldurulup atılan savaş aracı.	**humbAra**
Humbara-hane	1-Topçu okulu 2-Top mermisi üreten fabrika.	**humbAraha:ne**

Humeyra	1- Küçük kırmızı şey 2- Kadın adı.	**hümeyra:**
Humma	1- Ateşli bir hastalık 2- Sıtma.	**humma:**
Hummavi	Ateşle, sıtmayla ilgili	**humma:vi:**
Hums	Beşte bir	**hums**
Humus	Ezilmiş nohut, tahin, biber ve limonla yapılan meze	**humus**
Hun	1- Kan 2- Öç 3- Koyun	**hun**
Hun-har	Kana susamış, kan dökücü, zalim	**hunhar**
Hun-i dil	Keder, tasa	**hu:nidil**
Hunnak	Anjin	**huna:K**
Hun-riz	Kanlı	**hunri:z**
Hurafe	Uydurma, yalan rivayet, boş inanç	**hura:fe**
Hurc	Küçük heybe, eşya kılıfı	**hurç**
Hurde	Eski ve değersiz şey. Döküntü, yıpranmış, parçalanmış	**hurda**
Hurde-bin	Mikroskop	**hurdebi:n**
Hurde-haş	kırık, parçalanmış, paramparça	**hurdahaş**
Hurde-vat	Kırık dökük şeyler, küçük parçalar	**hırdavat**
Hurd ü mürd	Parça parça	**hurd mürt**
Huri	1- Cennette yaşadığına inanılan kız, cennet güzeli 2- Kadın adı.	**hu:ri:**
Huriyye	Kadın adı	**hu:riye**
Hurma	Palmiyegillerden, sütun şeklinde, yaprakları dilimli büyük ağaç ve meyvesi.	**hurma**

Hurrem	1- Güleryüzlü, sevinçli, taze, neşeli 2- Kadın adı 3- Kanuni Sultan Süleyman'ın eşi.	**hürrem**
Hurşid	1- Güneş 2- Erkek adı.	**hurşit**
Huruc	1- Dışarı çıkma, çıkış 2- Göç.	**huruç**
Huruf	Harfler	**huru:f**
Hurufat	Matbaada kullanılan döküm harf ve işaret kalıpları	**huru:fa:t**
Hurufî	Kur'an-ı Kerim'in harflerinden anlamlar çıkaran mezhep	**huru:fî:**
Huruf-i kameriyye	(El) harf-i tarifini aynen okutan harfler. Kameri harfler: e, b, c...gibi	**huru:fi Kameriye**
Huruf-i şemsiyye	(El) harf-i tarifinin (l) sesini kendisiyle bütünleyen harfler. Şemsi harfler: d, n, r, s,ş.. gibi.	**huru:fı şemsiye**
Husuf	Ay tutulması	**husu:f**
Husul	Meydana gelme, üreme, olma	**husû:l**
Husumet	Düşmanlık, hasımlık	**husu:met**
Husus	1- Konu, iş, madde 2- Özellik.	**husu:s**
Hususat	Konular	**husu:sa:t**
Hususen	Özel olarak, ayrıca	**husu:sEn**
Hususi	Özel, özel olarak	**husu:si**
Hususi Daire	Yıldız Sarayı'nda padişah katı	**husu:si: da:~ire**
Hususiyle	Özellikle	**husu:siyle**
Hususiyyat	Özel yaşama ilişkin şeyler	**husu:siya:t**

Hususiyyet	1- Ahbaplık, arkadaşlık, yakınlık 2- Özellik.	**husu:siyet**
Husye	Testis	**husye**
Huş	Akıl, Anlayış, şuur	**huş**
Huşu'	1- Manevi etkileşim 2- Korku ve saygılı iç duygusu, çekinme.	**huşu**
Huşunet	Sertlik, kabalık, kırıcılık	**huşu:net**
Hutbe	Camilerde minberde verilen öğütler ve okunan dualar	**hutbe**
Hutbe-han	Hutbe veren kişi	**hutbeha:n**
Hutur	Hatırlanan	**hutu:r**
Huy	Mizaç, tabiat, yaratılış özelliği	**huy**
Huzme	Işın demeti, demet	**hüzme**
Huzu	Kalben teslim olmak	**huzu:**
Huzur	1- Rahat, dirlik, erinç 2- Hazır bulunma 3- Ön, karşı 4- Padişah katı.	**huzur**
Huzur-i kalb	Gönül rahatlığı	**huzu:ruKalb**
Huzuz	Sevinçler, hazlar	**huzu:z**
Hüccac	Hacılar	**hücca:c**
Hüccet	1- Seçkin âlimlere verilen unvan 2- Delil, belge.	**hüccet**
Hüccet-ül İslam	İmam-ı Gazali	**hüccetülislâ:m**
Hücerat	Hücreler, odacıklar	**hücera:t (hücüra:t)**
Hücra	Terkedilmiş, ıssız	**hücra:**
Hücre	1- Odacık, çok küçük yer 2- Dokuların en küçük yapısı, göze.	**hücre**
Hücum	1- Saldırı emri 2- Saldırma, atılma, saldırı.	**hücu:m**

Hüda	1- Doğru yolu göstermek 2- İsim.	**hüda:**
Hüdhüd	İbibik kuşu, renkli çizgili ve kötü kokan bir kuş	**hüthüt**
Hükm	Emir, karar, yargı, egemenlik	**hüküm**
Hükmen	Hüküm verilmek suretiyle , kararla	**hükmEn**
Hükmi	Hükümle ilgili, tüzel	**hükmi:**
Hükmi şahsiyyet	Tüzel kişilik	**hükmi:şahsiyet**
Hükm-i şeri	Şeriat hükmü	**hük/mi şEr/i:**
Hükm-i zımni	Örtülü şekilde ortaya çıkan hüküm	**hük/mi zımni:**
Hükümdar	Padişah, hakan	**hükümda:r**
Hükümet	1- Yürütme organı, Bakanlar Kurulu 2- Devlet yönetimi.	**hüKû:met**
Hükümet-gâh	Başkent	**hüKû:metgâ:h**
Hükümet-i Cumhuriyye	Cumhuriyet Hükümeti	**hüKû:meti cumhu:riye**
Hükümet-i ruhaniyye	Teokrat idare	**hüKû:meti ru:ha:niye**
Hüküm-ferma	Hüküm süren	**hükümfErma:**
Hüküm-name	Hüküm bildirgesi	**hükümna:me**
Hükümran	Hüküm süren, hükmeden, egemen	**hükümra:n**
Hülle	Eskiden boşanmış kadının tekrar kocasıyla evlenebilmesi için, başka biriyle bir günlüğüne nikahlanması yoluna başvurulan usul.	**hülle**
Hüma	Devlet kuşu, saadet	**hüma:**
Hümayun	1- Padişaha ait 2- Mübarek, kutlu, mutlu.	**hüma:yun**
Hümayunabad	İstanbul Bebek'te sadrazam bahçesi	**hüma:yuna:ba:d**

Hüner	Beceri isteyen ustalık, marifet	**hünEr**
Hünkar	Osmanlı'da padişah, sultan	**hüNkâ:r**
Hünkari	1- Padişaha ait 2- Bir tatlı.	**hüNkâ:ri**
Hünsa	Kendisinde hem erkeklik hem dişilik olan; erdişi	**hüNsa:**
Hürmet	Saygı	**hürmet**
Hürmeten	Saygıdan dolayı	**hürmetEn**
Hürmet-kar	Saygılı	**hürmetkâ:r**
Hürmet-karane	Saygılı bir şekilde	**hürmetkâ:ra:ne**
Hürmüz	1-Zerdüştlerde bir Tanrı adı 2- Kadın adı 3- Hint Okyanusunda boğaz.	**hürmüz**
Hürr	Bağımsız, serbest, özgür	**hür**
Hürre	Esir olmayan kadın	**hürre**
Hürriyet	1- Özgürlük, serbestlik 2- Kadın adı 3- Cumhuriyet döneminde kurulan bir gazete.	**hürriyet**
Hürriyet-i ebediyye	İstanbul'da bir anıt ve tepe adı	**hürriyeti ebedi:ye**
Hürriyet-perver	Özgürlük yanlısı	**hürriyetpErvEr**
Hüsam	Keskin kılıç	**hüsam**
Hüsam-üd-din	1- Dinin keskin kılıcı 2- Mevlâna'nın Mesnevi'yi yazdırdığı kişi. 3- Erkek adı.	**hüsa:meddin**
Hüseyn	1- Hz. Muhammed'in Kerbelâ'da şehit edilen torunu 2- Erkek adı.	**hüseyin**

Hüseyni	Türk müziğinde bir makam	**hüseyni:**
Hüsn	Güzel, güzellik	**hüsün**
Hüsna	En güzel	**hüsna:**
Hüsni	1- Güzelliğe ilişkin 2- Erkek adı	**hüsni:** **hüsnü**
Hüsn-i adab	Güzel terbiye	**hüs/ni a:da:b**
Hüsn-i ahlak	Güzel davranışlar	**hüs/nü ahlâ:K**
Hüsn-i beyan	Güzel anlatım	**hüs/nibeyan**
Hüsn-i endam	Güzel vücut	**hüs/ni enda:m**
Hüsn-i hal	Güzel davranış, iyi hal	**hüs/nihâ:l**
Hüsn-i hal kâğıdı	İyi hal belgesi	**hüsnihâl kâğdı**
Hüsn-i hatt	Güzel yazı sanatı	**hüs/nühaT**
Hüsn-i kabul	İyi karşılama, güleryüz gösterme	**hüs/niKabul**
Hüsn-i niyyet	İyi niyet, iyi dilek	**hüs/nüniyet**
Hüsn-i telakki	İyiye yorma, iyi karşılama	**hüsnütelâKki:**
Hüsniyyat	Güzel şeyler	**hüsniya:t**
Hüsniyye	Kadın adı	**hüsniye**
Hüsn-i zann	Bir şey hakkında iyi fikir besleme	**hüs/nizan**
Hüsn-ü an	Güzellik	**hüs/nü a:n**
Hüsn-ü aşk	1- Temiz aşk 2- Şeyh Galib'in bir eseri.	**hüs/nü aşK**
Hüsn-ü kuruntu	Her hangi bir durumu kendinden yana ve safça değerlendirme.	**hüsnüKurunTu**
Hüsran	1- Düş kırıklığı 2- Zarar, ziyan.	**hüsra:n**
Hüsrev	1- Padişah, sultan 2- Erkek adı.	**hüsrev**
Hüşyar	Akıllı	**hüşya: r**
Hüve-l-baki	Kalıcı olan Allahtır (Mezartaşlarına yazılır)	**hüvelba:Ki:**
Hüveyda-yı şuhud	Apaçık olan	**hüvèyda:yışuhu:t**
Hüviyyet	Kimlik. Gerçek	**hüviyet**
Hüzn	Sıkıntı, iç kapanıklığı	**hüzün**

Hüzn-efza	Keder artıran	**hüznèfza:**
Hüzzam	Türk müziğinde bir makam	**hüzza:m**

I

Idlal	Bir başkasını doğru yoldan saptırmak	**ıdlâ:l**
Ihlamur	Güzel kokulu, şifalı bir çiçek ve ağacı	**ıhLamur**
Ikdar	Doyurmak, beslemek	**ıKda:r**
Iklim	Coğrafi bir yerin ortalama hava şartları	**ikli:m**
Iktıda	Uyma, bağlı olma	**iktida:**
Iktifa	Tabi olma amacıyla peşinden gitme	**iktifa:**
Irak	1- Uzak 2- Güney komşumuz 3- Türk müziğinde bir makam.	**ıraK**
Irdı	Ayırdı, uzaklaştırdı	**ırdı**
Irk	Soy, nesil, asıl, kök	**ırK**
Irkıy	Irk ile ilgili, ırksal	**ırKi:**
Irkıyyat	Irk bilim, etnoloji	**ırKiya: t**
Irs	Karı kocadan her biri	**ırs**
Irsi	Aileden gelme	**ırsi:**
Irz	1- Namus, saygı gösterilmesi gereken iffet 2- Kızlık perdesi.	**ırz**
Is'ar	Kibirlenerek surat asma	**ıs/a:r**
Isfahan	1- Türk müziğinde bir makam 2- İran'da kent.	**ısfahan**
Iskala	Bir enstrüman üzerinde alıştırma	**ısKALa**
Iskat	1- Düşürülme, düşürme, aşağı atma 2- Hükümsüz ve yetkisiz bırakma	**ısKa:T**

	3- Ölünün azapsız kalması için hocalara dağıtılan sadaka	
Iskat-ı cenin	Çocuk düşürme	**ısKa:Tıceni:n**
Islah	Düzeltme, düzene sokma, iyileştirme	**ısLA:h**
Islahat	Islah işlemleri, düzeltmeler, iyileştirmeler	**ısLAhaT**
Islahat-ı maliyye	Mali işlemlerde yenilikler	**ısLAhaTı ma:liye**
Islahen	Islah suretiyle	**ısLA:hen**
Islah-hane	Islahevi	**ısLAhha:ne**
Islah-ı hal	Kendini düzeltme	**ısLA:hı ha:l**
Islahi	İyileştirme ile ilgili	**ısLA:hi:**
Israr	1- Tekrar tekrar söyleme, üsteleme 2- Ayak direme, inatlaşma, direnme.	**ısra:r**
Istıfa	Seçmek, ayıklamak	**ısTıfa:**
Istılah	1- Terim. İlim sözü 2- Özel anlam.	**ısTılâ:h**
Istıram	Saygı gösterme	**ısTıra:m**
Istırar	Zorunluluk, çaresizlik	**ısTıra:r**
Itlak	Salıvermek, koyuvermek	**ıTLA:K**
Itlak üzere	Genel olarak	**ıTLA:Küzere**
Itr	1- Güzel koku 2- Güzel kokulu bir bitki ve çiçeği 3- Kadın adı.	**ıTır**
Itri	1- Güzel koku ile ilgili, ıtırlı 2- Ünlü bir bestekârımız.	**ıTri:**
Itriyyat	Güzel kokular, esanslar, parfümeri	**ıTriya:t**
Ittıla	Öğrenme, haberi olma, bilgi edinme, içe doğmak	**ıTTıLA:**
Iyal	Bakmak zorunda olduğu kişiler, aile, ana-baba vd.	**ıyâ:l**

Iznan	Birini suçlu bulma	**ızna:n**
Izrar	Zarara uğratma, zarar verme	**ızra:r**
Iztırab	Acı, sıkıntı, azap, üzüntü	**ıstırap**
Iztırar	İhtiyaç, zorunluluk, yüküm	**ıztıra:r**
Iztırari	Zorunlu	**ıztıra:ri:**

İ

İade	1- Geri gönderme, alınanı geri verme 2- Karşılık.	**i~a:de**
İade-i itibar	İtibarını tekrar kazanma	**i~a:değ i:tiba:r**
İade-i ziyaret	Ziyarete karşılık verme	**i~a:değiziya:ret**
İadeten	Geri verilmek yoluyla	**i~a:detEn**
İane	Yardım parası	**i~a:ne**
İanet	Yardım	**i~a:net**
İaneten	Yardım olmak üzere	**i~a:netEn**
İare	Ödünç verme	**i~a:re**
İaşe	Geçim, geçindirme. Yaşatma; besleme	**i~a:şe**
İaşe ve ibate	Yedirme ve yatırma	**i~a:şe ve iba:te**
İbadet	1- Tanrıya tapınma. Tanrının emirlerini yerine getirme 2- Ayin.	**iba:det**
İbadet-gâh	Tapınak	**iba:dètgâ:h**
İbadet-hane	İbadet edilen yer, tapınak	**iba:dètha:ne**
İbadet-kâr	Çok ibadet eden	**iba:dètkâ:r**
İbad-ullah	1- Pek çok, fazla 2- İnsanlar; Tanrının kulları.	**iba:duLLa̲h**
İbare	1- Bir metinden alıntı yapılan cümleler 2- Cümle. Paragraf.	**iba:re**
İbaret	O kadar, başka bir şey değil, ...den oluşan	**iba:ret**
İbate	Barındırma	**iba:te**
İbate ve iaşe	Yedirip yatırma, besleme	**iba:te ve iğa:şe**

İbda	1- Eşi olmayan bir eser yaratma, icad, yoktan var etme 2- Güzel yanıt verme 3- Birine sermaye verme.	**ibda**
İbdan	Cariye	**ibda:n**
İberik	İspanya ve Portekiz'in bulunduğu yarımada	**iberik**
İbgaz	Buğz etme, sevmeme	**ibga:z**
İbham	Sözün anlaşılamaz olması, müphem söz	**ipha:m**
İbik	Feslere takılan kırmızı püskül	**ibik**
İbka	Baki kılma, süreklilik sağlama, yerinde kalma. önceki durumunda bırakma.	**ibKA:**
İblâğ	1- Ulaştırma, eriştirme, gönderme 2- Miktarını artırma.	**iblâ:ğ**
İblis	1- Şeytan 2- Hileci; kötü.	**iblis**
İblis-ane	Şeytanca	**iblisa:ne**
İbne	Homoseksüel	**ibne**
İbn-i	...oğlu	**ibni**
İbn ü sina	Ünlü hekim ve filozof	**ibnisi:na:**
İbn-üz zina	Piç	**ibnüzzina:**
İbra	Aklanma, temize çıkma	**ibra:**
İbradi	Antalya'da ilçe	**ibradı**
İbrahim	1- Kur'an-ı Kerim'de bir sure 2- Erkek adı.	**ibra:him**
İbra-name	1- Alacak ve borç kalmadığını belirten belge 2- Temize çıkma yazısı. Aklama belgesi.	**ibra:na:me**

İbrani	Yahudilerin atası olan kavim	**ibra:ni:**
İbrar	Yeminin doğruluğunun tasdik edilmesi	**ibra:r**
İbraz	Gösterme, ortaya çıkarma, ortaya koyma	**ibra:z**
İbret	Bir olaydan alınacak ders, doğru davranış yollarını gösteren olgu ya da bu olgulardan çıkarılması gereken sonuç.	**ibret**
İbret-amiz	İbret verici	**ibrèta:mi̲z**
İbreten	İbret olsun diye	**ibrèten**
İbret-i alem	Herkese gözdağı olması için	**ibrèti a: lem**
İbrik	Sıvılar için kulplu ve emzikli kap	**ibrik**
İbrik-dar	Padişahın eline su döken ve sarayın ibrik ve leğenlerinden sorumlu görevli.	**ibrikda:r**
İbrişim	Kalın bükülmüş ipek iplik	**ibrişim**
İbrizi	Saf, katıksız	**ibri:zi:**
İbşar	Müjdeleme	**ibşa:r**
İbtal	1- Bozma, boşa çıkarma, silme 2- Feshetme.	**ipta:l**
İbtida	1- Başlangıç 2- Bir işe başlama.	**iptida̲**
İbtidai	1- İşlenmemiş, ham 2- İlkel, modası geçmiş 3- İlk derecede.	**iptida:i̲**
İbtidai madde	Hammadde	**iptida:i̲madde**
İbtila	Düşkünlük, tiryakilik	**iptilâ:**
İbtilac	Görünme, ortaya çıkma	**iptilâ:ç**
İbtisam	Gülümseme	**iptisa:m**
İbzal	Esirgemeden bol bol verme	**ibza:l**

İcab	1- Gerek, gereklilik, lüzum 2- Bir sözleşmede ilk söylenen söz.	**i:ca:p**
İcabet	1- Kabul etme, kabul edilme 2- İsteğe uyma.	**ica:bet**
İcab-ı hal	Durumun gereği	**i:ca:bıhâl**
İcab-ı maslahat	İşin gereği	**i:ca:bımasLAhAT**
İcad	1- Yeni bir şey ortaya çıkarma, buluş, bulma 2- Vücuda getirme.	**i:cat**
İcar	Kira	**i:car**
İcare	Kira ücreti	**i:ca:re**
İcaz	Aciz bırakma	**ica:z**
İcaz	Az sözle çok şey anlatma	**i:caz**
İcazet	İzin, ruhsat, onay	**ica:zèt**
İcazet-name	1- Diploma 2- İzin belgesi.	**ica:zètna:me**
İcbar	Zorlama, ...zorunda bırakma	**icba:r**
İclâl	1- Büyüklük, kudret 2- İkram 3- Kadın adı.	**iClâl**
İclas	Oturtmak	**iClâ:s**
İcma	Toplama, bir araya getirme	**icma:**
İcmal	1- Genel toplam 2- Özetleme, kısaltma, özet	**icmâl**
İcmalen	Kısaltarak, özetleyerek	**icma:len**
İcra	1- Yerine getirme, yapma, yürütme 2- Bir müzik parçasını çalma 3- Borçlunun borcunu ödemesi için kurulmuş adli daire.	**iCra:**

İcraat	İşler, yapılan şeyler, çalışmalar	**iCraat**
İcra hey'eti	Yürütme Kurulu; Yönetim Kurulu	**iCra:hey/eti**
İcrai	İcraat ile ilgili	**iCra:i:**
İctihat	1- Bir olaydan çıkarılan hüküm yoluyla oluşan kanaat 2- Din âlimlerinin Kur'an ve hadislere dayanarak ortaya koydukları düstur. 3- Görüş	**içtihat**
İctihadi	İçtihat ile ilgili	**içtiha:di:**
İctima	1- Toplanma, askerin teçhizatlı olarak toplanması 2- Toplantı.	**içtima:**
İctimai	Toplumsal, sosyal	**içtima:i**
İctimaiyyat	Sosyoloji, toplumbilim	**içtima:iya:t**
İctinab	Sakınma	**içtina:b**
İczam	Kesme	**icza:m**
İç	İçerde yeralan kısım	**iç**
İd	Bayram	**i:d**
İda	Emaneten verme, saklatım	**i:da:**
İdadi	Lise	**idadi:**
İdam	1- Öldürme 2- Ölüm cezası ve infazı.	**i:da:m**
İdame	Devam ettirme, sürdürme	**ida:me**
İdam-ı nefs	İntihar	**i:da:mınefs**
İdare	1- Çekip çevirme, yönetme, yönetim yeri, yönetenler 2- Kullanma, tutum 3- Becerme, yetme 4- Küçük lâmba 5- Örtbas etmek.	**ida:re**

İdare-hane	1- Yönetim yeri, büro 2- Gazete ve dergilerin yazı işleri odası.	**ida:reha:ne**
İdare-i askeriyye	Askeri yönetim	**ida:reği askeri:ye**
İdare-i kelâm	Sözü uygun biçimde söyleme	**İda:reği kelâ:m**
İdare-i maslahat	Bir işi oluruna bırakma, (koşullara göre)	**ida:reği masLAhaT**
İdareten	Bir işi idare etme yoluyla	**ida:retEn**
İdari	Yönetimle ilgili, yönetimsel	**ida:ri:**
İdbar	1- Talihsizlik 2- Tersine dönüş.	**idba:r**
İddia	1- İnat, ısrar 2- Mahkemede dava konusu bir hakkı savunmak, sav.	**iddi~a:**
İddia-name	Savcının soruşturma sonucu mahkemede okuduğu metin	**iddi~ana:me**
İdhal	1- Dışarıdan mal getirme 2- İçeri sokma, dahil etme.	**itha:l**
İdhalat	Yurt dışından getirilen mallar	**itha:lâ:T**
İdhar	Hakir görme	**idha:r**
İd-i çenge	Çingene bayramı	**i:diçèNge**
İdman	1- Antrenman, jimnastik 2- Alışkanlık olması için bir şeyi defalarca tekrarlama.	**idman**
İdrak	1- Anlayış, algılama gücü, anlama yeteneği 2- Yetişme, olgunlaşma.	**idra:k**
İdrak-ı dakik	Anında anlamak, ince idrak	**idra:kidaKik**
İdrar	Sidik	**idrar**

İdris	1- Bir Peygamber adı 2- Erkek adı.	**idris**
İfa	1- Bir işi yapma, yerine getirme 2- Ödeme.	**i:fa:**
İfadat	İfadeler	**ifa:da:t**
İfade	1- Anlatım 2- Deyiş.	**ifa:de**
İfade-i meram	Derdini anlatma	**ifa:değimeram**
İfakat	1- Hastalığı iyileşme, iyi olma 2- Kadın adı.	**ifa:Kat**
İfa-yı ahd	Sözünü yerine getirme	**i:fa:yı ahid**
İfa-yı vazife	Görevi yerine getirme	**i:fa:yıvazi:fe**
İffet	1- Namus, temizlik, doğruluk 2- Kadın adı.	**iffet**
İffetli	Namuslu kadın	**iffetli**
İflah	Selâmete çıkma, güç bir durumdan kurtulma	**iflâ:h**
İflas	1- Borcunu ödeyemeyecek duruma düşme, batma 2- Değerini yitirme.	**iflâ:s**
İfna	Yok etme, tüketme	**ifna:**
İfrağ	Boşaltım	**ifra:ğ**
İfrah	Ferahlandırma, memnun etme	**ifra:h**
İfrat	Aşırı davranma	**ifrat**
İfraz	Bir arazinin bölünmesi, parsellenmesi	**ifraz**
İfrazat	1- Bir bütünden parçalar ayrılma 2- Vücuttan çıkan; kan irin gibi salgılar.	**ifra:za:t**
İfrit	1- Kötü ve korkunç mahlûk 2- Öfkeli kimse.	**ifrit**

İfsad	Düzeni bozma. Fesada uğrama	**ifsa:t**
İfşa	Gizli şeyi yayma, açığa çıkarma	**ifşa**
İfşaat	Açığa vurmalar, gizli şeyleri ortaya dökmek için yapılanlar	**ifşaa:t**
İftar	1- Oruç açma, oruç bozma 2- Ramazan akşamı yenilen yemek.	**iftar**
İftariyye	1- İftar için hazırlanan çerezler 2- Eskiden saray ve konaklarda iftardan sonra dağıtılan bahşiş.	**ifta:riye**
İftiham	Anlayış, kavrama	**iftiha:m**
İftihar	1-Gururlanma, koltuk kabartma, kıvanç 2- Şeref, şan.	**iftihar**
İftikari	Düşünce ile ilgili, tasarlayan, düşünen	**iftikâ:ri:**
İftira	Aslı olmayan, suçlama, kasıtlı karaçamla	**iftira:**
İftirak	Ayrılık, perişanlık, hicran	**iftira:K**
İftirak-ı izam	Kemiklerin dağılması	**iftira:Kı iza:m**
İgare	Yağma etme	**iga:re**
İğbirar	Gücenme, kırılma	**iğbira:r**
İğdiş	Burulma, burulmuş	**iğdiş**
İğfal	1- Aldatma, aldatılma, ayartma 2- Irza geçme.	**iğfa:l**
İğtinam	Yağma	**iğtina:m**
İğva	Azdırma, baştan çıkarma, aldatma	**iğva:**

İhale	1- Bir iş ya da yatırımı, istekliler arasından şartları en uygun görülene bırakma 2- Bir işi birine bırakma.	**iha:le**
İhaleten	İhale yoluyla	**iha:letEn**
İham	1- İki anlamlı bir kelimeyi en az kullanılan manâsıyla kullanma 2- Kuruntuya düşürme.	**i:ha:m**
İhanet	Kötülük, haksızlık, hainlik, aldatma	**iha:net**
İhata	1- Kuşatma, çevirme, sarma, çevreleme 2- Tam kavrama yeteneği, anlayış.	**iha:Ta**
İhbar	1- Haber verme, bildirme, bildirim 2- Muhbirlik.	**ihb<u>a</u>r**
İhbarat	Bildirilen şeyler, anlatımlar	**ihba:ra:t**
İhbari	İhbar edilenle ilgili, haberle ilgili	**ihba:ri:**
İhbariyye	Bildirim	**ihba:r<u>i</u>ye**
İhbar-name	Yazılı bildirim, haber verme kâğıdı	**ihbarna:me**
İhdas	Meydana getirme, ortaya çıkarma	**ihda:s**
İhfa	Gizleme, saklama	**ihfa:**
İhlak	Helâk etme, öldürme, yok etme	**ihlâ:k**
İhlâl	Bozma, sakatlama, zarar verme	**ihlâ:l**
İhlâs	1- Temiz, doğru, saf 2- Gönülden gelen dostluk, samimiyet 3- Kur'an-ı Kerim'de bir sure.	**ihl<u>â</u>s**

İhma	Ateşte ısıtma	**ihma:**
İhmal	Boşverme, savsaklama, terk etme, boşlama	**ihma:l**
İhmal-kâr	İhmalci, savsaklayan	**ihmalkâr**
İhmirar	Kızarmak	**ihmira:r**
İhrac	1- Çıkarma, dışarı atma 2- Malların dışsatımı.	**ihra:ç**
İhracaat	Başka ülkelere mal satma, dışsatım	**ihra:ca:t**
İhram	Hacıların Kâbe'yi tavaf ve Arafat'a çıkış için giymek zorunda oldukları dikişsiz beyaz kıyafet.	**ihra:m**
İhraz	1- Alma. Kazanma. Elde etme 2- Hazırlama, hazır etme	**ihra:z**
İhsan	1- İyilik etme, lütuf. İyi davranma 2- Bağışlama, bağışlanan şey 3- İsim	**ihsa:n** **ihsan**
İhsan ale-l ihsan	İhsan üstüne ihsan	**ihsa:n alel ihsa:n**
İhsan-dide	Bağışlayarak, iyilik ederek	**ihsandi:de**
İhsanen	Bağışlayarak, iyilik ederek	**ihsa:nen**
İhsaniye	Afyon'da ilçe	**ihsa:niye**
İhsar	1- İşinden alıkoyma 2- Kısaltma	**ihsa:r**
İhsas	1- Sezdirme, üstü kapalı anlatma, hissettirme, ima 2- Hisse verme, pay verme	**ihsa:s**
İhsasat	Duygular	**ihsa:sa:t**
İhtar	1- Uyarma, tenbih, dikkat çekme 2- Hatırlatma.	**ihta:r**

İhtar-name	Protesto	**ihtarna:me**
İhtica	1-Karşılıklı hicvetme 2- Delil, şahit.	**ihtica:**
İhticacen	Delil ve şahit gösterme yoluyla	**ihtica:cen**
İhtida	Müslüman olma	**ihtida:**
İhtifal	Anma töreni	**ihtifa:l**
İhtikar	1- Hakarete katlanma	**ihtiKa:r**
İhtikâr	Vurgunculuk, fırsatçılık, spekülasyon	**ihtikâ:r**
İhtikâren	Vurgunculuk yoluyla	**ihtikâ:ren**
İhtila	Kadının kocasından boşanması	**ihtil̲â**
İhtilac	1- Çarpıntı 2- Havale gelmesi, çırpınmak, kıvranmak.	**ihtilâ:ç**
İhtilaf	Ayrılık,anlaşmazlık,aykırılık,uyuşmazlık	**ihtilâ:f**
İhtilal	1- Uzun süreli köklü değişiklik, darbe 2- Karışıklık, bozulma, düzensizlik.	**ihtilâ:l**
İhtilal-i nizam	Düzen bozukluğu	**ihtilâ:liniza:m**
İhtilam	Uykuda rüya görerek cünüp olma	**ihtilâ:m**
İhtilas	1- Para çalma, aşırma 2- Kapma, kapılma.	**ihtil̲âs**
İhtilas-kâr	Çalan, kapan	**ihtil̲âskâ:r**
İhtilat	Başka bir hastalıkla karışma	**ihtilâ:t**
İhtimal	1- Olasılık, mümkünlük, olabilirlik 2- Belki.	**ihtim̲al**
İhtimali	Olabilirli, olasılı	**ihtima:li̲**
İhtimam	Özen, özenme, iyi bakım	**ihtim̲am**
İhtira	İcad etme, yeni bir şey meydana çıkarma, türetme	**ihtira:**

İhtirak	Tutuşup yanma	**ihtira̲K**
İhtiram	Saygı, hürmet	**ihtira̲m**
İhtiramen	Saygı göstererek	**ihtira:mEn**
İhtiram-kâr	Hürmet gösteren	**ihtira̲mkâ:r**
İhtiras	Hırs, aşırı arzu, aşırı heves, güçlü istek	**ihtira̲s**
İhtiraz	Sakınma, çekinme, korkma	**ihtira̲z**
İhtisar	Kısaltma, sözü kısa kesme	**ihtisa:r**
İhtisas	1- Uzmanlık 2- Hissetme, duygu.	**ihtisa̲s**
İhtisasi	Uzmanlıkla ilgili	**ihtisa:si:**
İhtişam	Debdebe, gösteriş, büyüklük	**ihtişa:m**
İhtiva	Kapsama, içine alma, içerme	**ihtiva:**
İhtiyac	1- Gereklilik, lüzum, gereksinme 2- Yoksulluk.	**ihtiya̲ç**
İhtiyar	Yaşlı, kocamış	**ihtiyar**
İhtiyar	1- Seçme, seçilme 2- Kendi isteğiyle hareket 3- Katlanmak.	**ihtiya:r**
İhtiyari	İsteğe bağlı, seçmeli	**ihtiya:ri:**
İhtiyariyyat	Yapılması iradeye bağlı şeyler	**ihtiya:ri̲ya:t**
İhtiyat	1- İleriyi düşünerek ölçülü davranma, tedbirli davranma 2- Yedek.	**ihtiya̲t**
İhtiyaten	Her ihtimale karşı, ilerisini düşünerek	**ihtiya:ten**
İhtiyati	İlerisini düşünmek suretiyle yapılan	**ihtiya:ti:**
İhtiyat-kâr	Tedbirli, sakıngan	**ihtiyatkâ:r**

İhtizar	Can çekişme	**ihtiza:r**
İhtizaz	Titreşim	**ihtiza:z**
İhvan	Samimi dostlar, kardeşler, arkadaşlar	**ihva:n**
İhya	1- İyilik yapma 2- Uyandırma, canlandırma, cana can katma, diriltme.	**ihya:**
İhzar	1- Mahkemeye davet 2- Hazırlama, hazır etme.	**ihza:r**
İhzari	Hazırlayıcı, hazırlık niteliğinde olan	**ihza:ri:**
İjek	Kıvılcım	**i:jek**
İka	Yapma, yaptırma, etme	**i:Ka:**
İkab	Eziyet, azap	**iKA:b**
İkame	1- Yerine koyma, yerinde kullanma; alternatif 2- Meydana koyma.	**iKA:me**
İkamet	Bir yerde oturma, kalma	**iKA:met**
İkamet-gâh	Oturulan yer, konut	**iKA:metgâ:h**
İkaz	Uyarma, uyarı	**i:KA:z**
İkbal	1- Gelecek 2- Şans, baht açıklığı, mutluluk, yüksek bir makama erişme 3- İsim.	**ikba:l** **ikbal**
İkbal-i beşer	İnsanın mutluluğu	**ikba:libeşEr**
İkbal-perest	İkbale düşkün	**ikbalperEst**
İkdam	1- Gayretli çalışma 2- İstanbul'da yayınlanmış günlük bir gazete.	**ikdam**
İklim	Ülke, diyar	**ikli:m**
İkmal	1- Eksikliği tamamlama, bitirme 2- Eksiğini doldurma.	**ikma:l**
İkna	Razı etme, bir konuda inandırma	**ikna:**

İkra	1- Oku! 2- Kur'an-ı Kerim'in ilk ayeti.	**iK/rA**
İkrah	1- Tiksinme, iğrenme 2- Zorlama.	**ikrah**
İkrahen	1- Zoraki 2- Tiksinerek.	**ikra:hen**
İkram	1- Armağan etme, sunma 2- Konuğu ağırlama 3- Saygı gösterme 4- Fiyatta indirim.	**ikram**
İkramen	İkram olarak	**ikra:men**
İkramiyye	1- Piyangodan çıkan para 2- İyi hizmet karşılığı verilen para.	**ikra:miye**
İkrar	1- Saklamayarak açıkça söyleme, bildirme 2- Kabul, onaylama.	**ikrA:r**
İkraz	Borç verme, ödünç	**iKraz**
İkrazat	Borç vermeler	**iKra:za:t**
İksa	Giydirme, giydirilme	**iksa::**
İksir	1- Şifa içkisi, aşk içkisi 2- Etkili şurup.	**iksir**
İktibas	1- Olduğu gibi aktarma, alıntı 2- Ödünç alma.	**iktibas**
İktibasen	İktibas yoluyla	**İktiba:sen**
İktida	Tabi olma	**iktida**
İktidaen	Uyarak	**iktida:/en**
İktidar	1- Kudret, erk 2- İş başındaki hükümet.	**iktidar**
İktidari	İktidara mensup	**iktida:ri:**
İktifa	Yetinme, kanma	**iktifa:**
İktiran	1- Yaklaşma, dayanma 2- Ulaşma.	**iktira:n**
İktisab	Kazanma, elde etme, edinme	**iktisap**

İktisabat	Kazanımlar	**iktisA:ba:t**
İktisad	1- Ekonomi 2- Tutum, biriktirme.	**iktisa̲t**
İktisatcı	Ekonomist	**iktisatçı**
İktisadi	Ekonomik	**iktisa:di:**
İktisadiyyat	Devlet ekonomisi	**iktisa:di̲ya:t**
İktitab	Kopya etme	**iktita:b**
İktiza	Gerekme, gerektirme, ihtiyaç	**iktiza:**
İla	1- ... e değin, birlikte, ve, ...den ...de'ye kadar, ...ye kadar 2- Yüceltme	**ilâ:**
İlac	1- Hastalıkları iyileştirmek için kullanılan madde 2- Tedbir, çare.	**ilâç**
İlah	Tanrı	**ilâ̲h**
İlahe	Mitolojide kadın Tanrı, Tanrıça	**ilâ:he**
İlahi	1- Makamlı okunan dua 2- Tanrısal, Tanrı'ya özgü 3- Hay Allah! , Ne Tuhaf! ... gibi şaşma bildiren ifade.	**ilâ:hi̲**
İlahiyyat	1- Tanrıbilim, Teoloji 2- Din eğitimi ağırlıklı fakülte	**ilâ:hiya̲t**
İ'lam	1- Bir davanın sonucunu bildiren resmi evrak 2- Bildirme, bildirilme.	**i:lâ:m**
İla-ma-şa Allah	1- Sonu gelmeyecek zaman kadar 2- Sitem ya da alay amaçlı kullanılır.	**ilâ:ma:şa:LLAh**

İlân	1- Açıkça bildirme, açıklama, duyuru 2- Bildirme veya reklam amacıyla gazetelere yazılan yazı.	**i:lâ:n**
İ'lânat	İlânlar	**i:lâ:na:t**
İ'lânen	Duyuru yoluyla	**i:lâ:nen**
İ'lân-ı harb	Harp ilânı, savaş açma	**i:lâ:nıhârp**
İ'lân-ı iflas	Bir iflâsın ilânı	**i:lânı iflâs**
İla-nihaye	Sonuna kadar, sonsuza dek	**ilâ:niha:ye**
İ'lan-name	Hükümetçe basılan duyuru	**i:lânna:me**
İlâve	Ek, ekleme, ulama, katma	**ilâ:ve**
İlâveten	Ek olarak, ayrıca, ekleyerek	**ilâ:vetEn**
İlca	Mecbur etme, zorlama	**ilca:**
İlel	Sebepler, İlletler	**ilEl**
İle-l-an	Şu ana kadar	**ilEl/a:n**
İle-l-ebed	Sonsuza kadar	**ilèlebet**
İlga'	Yürürlükten kaldırma, hükmünü kaldırma, varlığını kaldırma	**ilgA:**
İlha	Boş şeylerle meşgul etme	**ilha:**
İlhak	Katma, katılma, bağlama	**ilhA:K**
İlham	1- Gönüle dolma, gönüle dolan şey 2- İçe doğan, esin 3- İsim.	**ilha:m**
İlhan	1- Eski Türklerde ve Moğollarda hükümdar 2- İsim.	**ilhan**
İlhat	Dine aslında olmayan şeyleri karıştırmak	**ilha:T**
İlkah	Dölleme	**ilKa:h**
İlla	Mutlaka, ille	**illâ:**
İllallah	Yeter, bıktık	**illâLLah**

İllet	1- Hastalık, dert, sayrılık 2- Sebep.	**illet**
İlli	Nedensel, sebebe ilişkin	**illi:**
İlliyet	Nedensellik, sebebe ilişkin olarak	**illiyet**
İlm	Bilgi, bilme, bilim	**ilim**
İlm-el-yakin	Kesin bilgi, bilimsel olarak bilme	**ilmElyaKi:n**
İlmi	İlimle ilgili, bilimsel	**ilmi:**
İlm-i ahlâk	Ahlâk bilgisi	**il/mi ahlâ:K**
İlm-i hal	Din kurallarını anlatmak için yazılmış kitap	**il/mihâ:l**
İlm-i kıraat	Kur'an-ı Kerim'i 7 türlü okuma bilgisi	**i/lmiKıra:/at**
İlmiyye	1- Şeriat ve fıkıhla ilgilenen hocalar 2- Din işleriyle uğraşanların mesleği.	**ilmiye**
İlm-ü haber	1- Resmi evrak, vesika 2- Muhtarlık veya resmi daireden alınan tasdikli belge; hal kâğıdı. 3- Alındı belgesi.	**ilmühabEr**
İltibas	Birbirine çok benzeyen iki şeyin karıştırılması	**iltiba:s**
İltica	Sığınma	**iltica:**
İltica-gah	Sığınılan yer	**iltica:gâh**
İltifat	1- Gönül alma 2- Yüzünü çevirerek bakma.	**iltifat**
İltifat-kar	Hatır sorup gönül alan	**iltifatkâ:r**
İltifat-kârane	İltifat edercesine	**iltifatkâra:ne**
İltifat-name	Yüksek bir makama verilen ve yapılan işin	**iltifatna:me**
İltihab	Vücutta bir yerin mikroplanması sonucu şişip kızarması; yangı	**iltihap**

İltihabi	1- İltihap ile ilgili 2- İltihapl	**iltiha:bi:**
İltihak	Katılma	**iltihaK**
İltima	Parıldamak	**iltima**
İltimas	Haksız yere kayırma	**iltima:s**
İltimas-cı	Kayırıcı	**iltimasçı**
İltimas-name	Kayırma mektubu	**iltimasna:me**
İltisak	Kavuşma, birleşme	**iltisA:K**
İltisaki	Kavuşma ile ilgili	**iltisA:Kîy**
İltizam	1- (Esk) Vergi toplama işini üzerine almak 2- Gerekli bulma 3- Kayırma.	**iltizam**
İltizami	Bilerek, isteyerek	**iltiza:mi:**
İlyas	1- Bir peygamber adı 2- Erkek adı.	**ilyas**
İlzam	Susturma, cevap veremez hale getirme	**ilza:m**
İma	Dolaylı olarak anlatma, işaret etme	**i:ma:**
İ'mal	Hammaddeyi mamul hale getirme, yapma, işleme	**i:mâl**
İ'malat	1- Atölye veya fabrikada hammaddeden üretilenler 2- Üretilen şeyler	**i:ma:lâ:t**
İmalat-hane	Mamul üretilen işyeri, üretim yeri	**i:ma:lâtha:ne**
İmale	Kısa okunması gereken heceyi, ölçüye uydurmak amacıyla uzun okuma.	**ima:le**
İmam	1- Cemaate namaz kıldıran kişi 2- Önde bulunan, önder olan 3- Halife 4- Mezhep kurucu.	**imam**
İmame	Tespihlerin baş tarafına geçirilen uzunca parça	**ima:me**

İmamet	İmamlık	**ima:met**
İmam-ı azam	Büyük imam, Ebu Hanife	**ima:mı a:za:m**
İmamiyye	Hz. Muhammed'in vefatından sonra Hz. Ali ve iki oğluyla torunlarını meşru imam kabul eden mezhep.	**ima:mi:ye**
İmam-ül müslümin	Halife	**ima:mülmüslimi:n**
İman	1- İnanmak, itikat 2- Dini prensipleri kabul etme	**i:ma:n**
İm'an	Bir şeyin gerçeğine asıl anlamına nüfuz etmek	**im/An**
İmar	Bayındır	**i:mar**
İmarat	Hayır evleri	**ima:ra:t**
İmaret	1- Yoksullara ve öğrencilere yiyecek dağıtmak amacıyla kurulmuş hayırevi, aşevi. 2- Bayındırlık	**ima:ret** **i:ma:ret**
İmaret-hane	Hayırevi	**ima:retha:ne**
İma-üd-din	1- Dinin direği 2- Erkek adı	**ima:düddi:n** **ima:dettin**
İmbisad	Uzama, genişleme	**imbisa:t**
İmdad	1- Tehlikede olana yardım ve yardım kuvveti 2- Erkek adı.	**imdA:t** **imdat**
İmdadiyye	Halktan zorunlu alınan vergi	**imda:diye**
İmha	Yok etme, ortadan kaldırma	**imha:**
İmkan	Olanak, olabilirlik	**imkâ:n**
İmla	1- Kelime ve cümle bilgisi, yazım 2- Doldurma.	**imlâ:**
İmlâ etmek	Doldurmak	**imlâ: etmek**

İmran	1- Hz. Meryem'in babası 2- İsim.	**imr<u>a</u>n**
İmsak	1- Oruca başlama zamanı 2- Perhiz.	**imsa<u>K</u>**
İmsakiyye	İmsak zamanını gösterir cetvel	**imsa:K<u>i</u>ye**
İmtidat	Uzama, uzayıp gitme	**imtida:t**
İmtihan	Sınav, deneme, direnme	**imtıh<u>a</u>n**
İmtina	Çekinme, sakınma, kaçınma	**imtina:**
İmtinan	İyiliği başa kakma	**imtina:n**
İmtisal	Örneğe göre davranma; uyma	**İmtis<u>â</u>l**
İmtisalen	Uyarak, bağlı olarak	**imtisa:len**
İmtisas	Emme, emerek çekme, soğurma	**imtisa:s**
İmtiyaz	1- Başkalarına tanınmayan özel izin, ayrıcalık 2- Başkalarından farklı olma.	**imtiy<u>a</u>z**
İmtiyazi	İmtiyazla ilgili	**imtiya:zi:**
İmtizac	Uyuşma, uygunluk, uyum sağlama	**imtiza:ç**
İmza	Özel işaret. Elle yazılan, kişiye özel, onu belirtir ve her zaman aynı biçimde olan işaret.	**imza:**
İn	1- Yabani hayvan barınağı 2- İnsan.	**in**
İna	Zahmete sokma, geciktirme	**ina:**
İnabe	Tarikata girme	**ina:be**
İnad	Ayak direme, kabul etmemekte ısrarcılık, diretme	**in<u>a</u>t**

İnan	İdare etme	**ina:n**
İnak	Tam emniyet, candan dost, has	**inAK**
İnayet	1- İyilik, yardım, lütuf, ihsan 2- Gayret, dikkat.	**ina:yet**
İnayeten	Yardım olarak	**ina:yèten**
İnayet-kar	İyilik eden	**ina:yetkâ:r**
İnci	İstiridyeden çıkarılan değerli taş	**inci**
İncil	Allah'ın Hz. İsa'ya gönderdiği, Hristiyanların kutsal kitabı	**incil**
İncizam	Cüzamlının bir organının kopması	**inciza:m**
İncizap	Kapılma, tutulma	**inciza:p**
İndi	Kendince, kendi kanısına dayanan	**indi:**
İndifa	1- Püskürme 2- Ateşli hastalıklarda vücutta kırmızı lekeler görünme.	**indifa:**
İndifai	Püskürten (Yanardağ)	**indifa:~i**
İndiyat	Kişisel görüş	**indiya:t**
İnfaz	Yerine getirme emri, yargı kararını uygulama	**iNfaz**
İnfaz-ı ferman	Emrini dinletme	**iNfa:zıferma:n**
İnfial	Sinirlenme, darılma, gücenme	**iNfi~a:l**
İnfilak	Kuvvetli patlama	**iNfilâ:K**
İnfirak	Ayrılma	**iNfira:K**
İnfirat	Yalnız kalma, topluluktan ayrı durma	**iNfira:t**
İnfisah	1- Hükmü kalmama, bozulma 2- Dağılma 3- Genişleme.	**iNfisa:h**

İnhidam	Çökme, yıkılma	**inhida:m**
İnhilal	Dağılma, bölünme	**inhilâ:l**
İnhiraf	Sapma, meyletme	**inhira:f**
İnhisar	1- Tekel 2- Yalnız, ...için olma, tek başına sahip olma 3- Bilecik'te ilçe.	**inhisar** **inhisar**
İnhitat	Çökme, alçalma	**inhitA:T**
İnikas	Yankı. Yansıma	**in/ikâ:s**
İnkar	1- Red, tanımama, yadsıma 2- Gizleme.	**iNkâ:r**
İnkıbaz	1- Peklik, kabızlık 2- Toplanma.	**iNKıba:z**
İnkılab	Devrim, değişim, dönüşüm	**iNKılâ:p**
İnkısam	Bölünme, taksim edilme	**iNKısa:m**
İnkıta'	Kesinti, ara verme, durma, kesilme	**iNKıTa:**
İnkıyad	Bağlanma, boyun eğme, uyma	**iNKıya:T**
İnkıyaden	Bağlanarak, boyun eğerek	**iNKıya:den**
İnkiraz	Batma, sönme, çökme, dağılma	**iNKıra:z**
İnkisar	Kırılma, gücenme	**iNkisa:r**
İnkişaf	1- Ortaya çıkma, gelişme, gelişim 2- Açılım.	**iNkişa:f**
İnöz	Edirne'de ilçe	**enez**
İnsaf	1- Vicdana dayalı adalet 2- Ortalama davranış, vicdanlılık.	**iNsa:f**
İnsaf-kâr	Vicdanen davranan	**iNsafkâ:r**
İnsak	Kafiyeli söz söyleme	**insa:K**

İnsan	1- Memelilerden düşünen ve konuşan canlı 2- Olgun ve iyi kişi. 3- Kur'an-ı Kerim'de sure adı.	**iNsa̲n**
İnsan-ı kamil	1- Olgun insan, yüksek erdem sahibi kişi 2- Mürşit.	**iNsa:nıkâ:mil**
İnsani	İnsanca, insanlığa yakışan	**iNsa:ni:**
İnsaniyyet	İnsanlık	**iNsa:ni̲yet**
İnsaniyyet-kar	Vicdan sahibi	**iNsa:ni̲yetkâ:r**
İnsıdam	Patlama	**iNsıda:m**
İnsical	Dökülme	**iNsica:l**
İnsicam	Düzgün konuşma, tutarlılık, düzgünlük	**iNsica:m**
İnsiyak	İçgüdü	**iNsiya̲K**
İnsiyaki	İçgüdüsel	**iNsiya:Kî:**
İnşa	1- Yapma, meydana getirme, yapı kurma 2- Düz yazı.	**iNşa:**
İnşa-allah	Allah kısmet ettiyse, Tanrı isterse...	**iNşa̲LLa̲h**
İnşaat	1- Yapı, yapılmakta olan bina, yapı işleri 2- Yapım.	**iNşa~a̲t**
İnşad	Şiiri toplum önünde yüksek sesli ve ahenkli okuma	**inşa:t**
İnşai	İnşaatla ilgili	**iNşa:ği:**
İnşial	Alevlenme	**iNşi~a:l**
İnşirah	Ferahlık	**iNşira:h**
İntac	Sonuçlandırma, bitirme	**inta:ç**
İntak	Cansızları konuşturma, dillendirme	**inTA̲K**
İntan	1- Mikrobik hastalık 2- Kötü kokma.	**inta:n**
İntani	Mikroplu iç hastalığı	**inta:ni:**

İntaniyye	Bulaşıcı hastalıklar	**inta:niye**
İntıba	İzlenim	**intiba:**
İntıbah	1- Pişme 2- Uyanma, uyanıklık.	**intibah**
İntıbak	Çevreye uyma	**inTıbaK**
İntifa	1- Yararlanma, faydalanma 2- Aradan çıkma	**intifa:**
İntiha	Son, sona erme, sonu gelme	**intiha:**
İntihal	Çalma, aşırma	**intiha:l**
İntihab	Seçme, seçilme	**intihap**
İntihabat	Seçimler	**intiha:ba:t**
İntihar	Kendi yaşamına son verme	**intiha:r**
İntikal	1- Başka bir yere geçme, göçme 2- Ölme 3- Miras 4-Anlama, kavrama.	**intiKa:l**
İntikalen	İntikal yoluyla	**intiKa:len**
İntikali	İntikalle ilgili	**intiKa:li:**
İntikam	Öç	**intiKA:m**
İntisab	Bir yere bağlanma, mensup olma, girme	**intisa:p**
İntisar	1- Saçılıp dağılma 2- Hapşırma 3- İntikam alma.	**intisa:r**
İntişar	Çıkma, yayınlanma, yayılma	**intişa:r**
İntişar-ı pertev-i hüsn	Güzellik ışığının yayılması	**intişa:rı pErtevi hüsn**
İntizam	1- Düzen, sistem 2- Düzenli, düzgün olma, tertiplilik	**intizam**
İntizam-perver	Tertipliliği seven	**intizampErvEr**

İntizar	1- Beddua 2- Gözleme, gözlenilme, bekleme.	**intiza:r**
İnzal	İndirilme	**iNza:l**
İnzibat	1- Genel emniyet 2- Sağlamlaşma.	**iNzibat**
İnzibati	1- Emniyete ilişkin 2- Düzene koyucu, düzenleyici.	**iNziba:ti:**
İnzimam	Katılma, eklenme	**iNzima:m**
İnziva	Ayrılık, köşeye çekilme, tek başına yaşama, dünyaya ait işlere karışmama.	**iNziva:**
İpeghane	Kozaların ipek haline getirildiği yer	**ipèkha:ne**
İpham	Kapalıcalık, anlaşılmazlık, belirsizlik	**ipha:m**
İplighane	İplik yapılan yer	**iplikha:ne**
İptizal	Ayağa düşme	**iptiza:l**
İ'rab	1- Gerçekleri söyleme, düzgün konuşma 2- Arapça kelimelerde son harfin veya son harekenin değişimi ve bunu öğreten konu.	**i:rA:b**
İrad	1- Söyleme 2- Gelir, gelir getiren mülk.	**i:rat**
İrad-ı kelam	Söz söyleme	**i:ra:dıkelâ:m**
İradat	Emirler, buyruklar	**ira:da:t**
İrade	1- Emir, buyruk 2- İstemek, dilemek 3- Tasarlananı yapma veya yapmamayı belirten iç kuvvet.	**ira:de**
İrade-i aliyye	Sadrazamın emirleri	**ira:değ a:li:yye**

İrade-i ilahiyye	Tanrı'nın emirleri	**ira:değ**i **ilâ:hi:yye**
İradi	İhtiyari olarak, istençli	**ira:di:**
İran	Doğu komşumuz	**i:ran**
İras	Verme, verilme, sebep olma	**ira:s**
İrca	1- Geri çevirme 2- Eski durumuna döndürme 3- İndirgeme.	**irca:**
İrca-i kelam	Sözü amaca getirme	**irca:ğikelâ:m**
İrem	1- Şam yakınında veya Yemen'de efsanevi kent. Cennete benzetilerek yapıldığı söylenir. 2- Kadın adı.	**irEm**
İrfan	1- Bilme ve anlama kudreti, gerçeğe ulaştırıcı güçlü seziş 2- Bilgi, kültür.	**irfan**
	3- Erkek adı	**irfan**
İrkab	Kanuni mirasçılarının dışında başka birine de miras bırakma	**irKA:b**
İrkab	Bindirme, yükleme	**irkâ:p**
İrkas	Dans ettirme, oynatma	**irKA:s**
İrs	Soyaçekim, kalıtım	**irs**
İrsal	Gönderme, yollama	**irsâ:l**
İrsaliyye	1- Bir yere gönderilen şeylere ilişkin liste 2- Alındı makbuzu.	**irsâ:liye**
İrsen	Kalıtım yolu ile	**irsEn**
İrsi	Kalıtsal, soydan geçme, soydan kalma	**irsi: (ırsi:)**
İrşad	1- Doğru yolu gösterme, uyarma 2- Tarikat ve Allah yolunda aydınlatma.	**irşa:t**

İrtiaş	Titreme	**irti/a:ş**
İrtibat	İlişki, bağlantı, bağlı olma	**irtibat**
İrtica	Eskiye dönüş ve bu yöndeki faaliyet, gericilik	**irtica:**
İrticai	İrticaya ilişkin, gerici	**irtica:i:**
İrtical	Doğaç	**irticâ:l**
İrticalen	Birdenbire, düşünmeden, içine doğduğu gibi söyleme; doğaçtan.	**irtica:len**
İrtidat	İslâmdan dönme	**irtida:t**
İrtifa	1- Yükseklik, yükselti 2- Yükselme, ilerleme.	**irtifa:**
İrtifaen	Yükseklik yönünden	**irtifa:/en**
İrtifak	1- Dayanma, dirseğe dayanma 2- Bir kabın dolması 3- İhtiyaç duyma 4- Bir gayri menkulden birkaç kişinin yararlanması.	**irtifAK**
İrtihal	Ölüm, ölme	**irtihâl**
İrtikab	Gözleme	**irtiKAb**
İrtikab	Rüşvet alma, yiyicilik	**irtikâ:p**
İrtisam	İzdüşüm	**irtisa:m**
İrtişa	Rüşvet alma	**irtişa:**
İsa	1- Dört kitaplı peygamberden biri, Hristiyanlığın peygamberi 2- Zenginleştirme, bollaştırma 3- Sabırlı olmaya teşvik etme 4- Erkek adı.	**i:sA:**

İsabet	1- Yerini bulma, uygun olma 2- Doğru fikir beyan etme 3- Hedefi vurma, rast getirme.	**isa:bet**
İsabet-i ayn	Göz değme, nazar, bakılma	**isa:beti/ayn**
İsabet-kar	Doğru olan, isabetli	**isa:betkâr**
İs'af	Yerine getirme, isteğini yapma	**is/a:f**
İsale	Akıtma, ulaştırma	**isa:le**
İs'ar	1- Fiyat koyma 2- Bol bol bağışlama.	**is/a:r**
İsbat	1- Kanıt, delil, tanık 2- Kanıt göstererek doğruyu ortaya çıkarma.	**ispat**
İsevi	Hristiyan	**i:sevi:**
İsfenc	Sünger	**isfenç**
İsfendan	Akçaağaç ve bu ağaçtan yapılmış olan	**isfenda:n**
İsfendiyar	Kastamonu ve Sinop	**isfendiya:r**
İshak	1- Bir peygamber 2- Erkek adı.	**isaK**
İshal	İç sürgünü, amel, ötürük	**ishâl**
İshar	Gece uyutmama	**isha:r**
İsis	Eski Mısır'da Tanrıça	**izis**
İskan	Oturtma, yerleştirme, ev sahibi yapma, yurtlandırma	**iskâ:n**
İskan-ı muhacirin	Göçmenleri yerleştirme	**iskâ:nımuha:cirin**
İskat	Susturma, cevap veremez duruma düşürme	**iskâ:t**
İskendan	Kilit	**iskenda:n**
İskender	1- Ünlü Makedonya imparatoru 2- Erkek adı.	**iskendEr**

İskender-name	Ahmedi'nin Büyük İskender'in yaşamını anlattığı manzum eseri.	**iskendErna:me**
İslahiye	Gaziantep'te ilçe	**islâ:hiye**
İslam	Hz. Muhammed'in tebliğ ettiği din ve bu dine mensup olanlar. Müslümanlık.	**islâ:m**
İslami	İslâm diniyle ilgili	**islâ:mi:**
İslamiyyet	Müslümanlık	**islâ:miyet**
İsm	1- Ad, san, isim 2- İnsan.	**isim**
İsmen	Adını söyleyerek	**is/men**
İsmet	1- Temizlik, günahsızlık, masumluk, ahlaklılık 2- İsim.	**ismet**
İsmetlü	Sultan ve şehzadelerin eş ve kızlarına verilen unvan	**ismetlû**
İsm-i azam	En büyük isim (Allah). Allah'ın 99'u belli olan isminin yüzüncüsü.	**ismi a:zA:m**
İsm-i cemi	Topluluk ismi	**ismicemi:**
İsm-i fail	Bir işi yapanın sıfatı olan kelime: Hadim-Hademe, Ketebe-Kâtip... gibi.	**ismifa:~il**
İsm-i mef'ul	Failin yaptığı işin sonucunda yeni bir sıfat doğuran kelime. (Gaddar/ mağdur, husus/ mahsus...)	**ismimef/ul**
İsnad	1- İtham, suçlama 2- Bir sözü veya düşünceyi, başkasının sözüne dayandırma.	**isna:t**
İsnaden	Dayanarak	**isna:den**
İspah	Asker	**ispa:h**
İspir	1- Uşak, at uşağı 2- Erzurum'un ilçesi	**ispir**

İsra	1- Geceleyin yürümek 2- Hızlandırma, çabuklaştırma 3- Kur'an-ı Kerim'de bir sure.	**isrA:**
İsraf	Gereksiz harcama	**israf**
İsrafat	Gereksiz harcamalar	**isra:fa:t**
İsrafil	1- Kıyametin kopacağını bildirecek melek 2- Erkek adı.	**isra:fil**
İsrail	1- Hz. Yakub'un lâkabı 2- Yahudi milletinin devleti.	**isra:il**
İsrar	Gizleme	**israr**
İsrar-ı esrar	Sırların gizlenmesi	**isra:rı esra:r**
İssi	Sıcak havalarda uzakların isli gibi görünmesi	**issi:**
İstanbul	1- Osmanlı İmparatorluğunun Başkenti 2- İstanbul Rumeli Eyaleti 3- Girit'te ilçe (İsfakya)	**istaNbuL**
İstem	1- İstek 2- Sitem.	**istEm**
İstemi	Göktürk Devletinin en önemli kağanı	**istemi:**
İstiab	Kaplama, içine alma, sığma, sığdırma	**isti~a:b**
İstiane	Yardım isteme	**isti~a:ne**
İstiare	1- Esas ögelerinden biri kaldırılmış olan benzetme 2- Ödünç alma.	**istia:re**
İstibad	İhtimal vermeme	**istib/a:t**
İstibdad	Baskı, baskı yöntemiyle idare, despotluk	**istibdA:t**
İsti'cal	Acelecilik, sabırsız davranış, ivedilik	**isti/câ:l**

İsticar	Kiralama	**istica:r**
İsticvab	Sorgu	**isticva:p**
İstid'a	1- Dilekçe, arzuhal 2- İsteme, yalvarma.	**istidA:**
İsti'dad	1- Yetenek, kabiliyet 2- Anlayışlılık, akıllılık.	**istidA:d**
İstida-name	Arzuhal, resmi dilekçe, pullu yazı	**istidA:na:me**
İstidlal	Bir olaydan delillerle sonuç çıkarma	**istidlâ:l**
İstifa	Bir görevden kendi isteğiyle çekilme, affını isteme, işinden ayrılma.	**isti:fa:**
İstifadat	Yararlanmalar	**istifa:da:t**
İstifade	1- Yararlanma, fayda sağlama, faydalanma 2- Öğrenme, bilgisini artırma.	**istifa:de**
İstifa-name	Görevden ayrıldığını bildiren yazı	**istifa:na:me**
İstifaza	Feyiz alma	**istifa:za**
İstifham	1- Sorma, öğrenme. Öğrenmek amacıyla sorma 2- Kuşku, şüphe, zihinde beliren soru.	**istifha:m**
İstifham-ı inkari	Soruyu olumsuz tarafından sorma	**istifha:mı iNkâ:ri:**
İstifrag	Kusmak	**istifra:**
İstifrar	Firar etme, kaçma	**istifra:r**
İstifsar	Anlamaya çalışma	**istifsa:r**
İstigna	Nazlı davranma	**istiğna:**
İstiğfar	Tanrı'ya tövbe etmek	**istiğfa:r**
İstihale	Başkalaşım, biçim değiştirme; gelişme	**istiha:le**

İstihare	Bir işin hayırlı olup olmadığını anlamakiçin namaz kılıp abdestli olarak tek başına kıbleye dönük yatıp uyumak.	**istiha:re**
İstihbar	Bilgi alma, duyum, haber alma	**istihba:r**
İstihbarat	Duyumlar, yeni alınan bilgiler, haberler	**istihba:rat**
İstihdaf	Amaç edinme, amaçlama	**istihda:f**
İstihdam	Bir işte kullanma, işe kabul etme, yerleştirme	**istihdam**
İstihfaf	Küçümseme	**istihfa:f**
İstihkak	1- Hak, kazanılan şey, hakkı olma 2- Yeme, içme, giyim gibi yapılması zorunlu harcamalar.	**istihKA:K**
İstihkam	1- Düşmana karşı siper 2- Sağlamlaştırma, kuvvetlendirme 3- Orduda yol, köprü, yapı gibi işlerle uğraşan sınıf.	**istihkâm**
İstihkar	Hor görme, hakir görme, aşağılama	**istihKA:r**
İstihlak	Tüketim, tüketme	**istihlâk**
İstihlal	Helâlleşme	**istihlâ:l**
İstihrac	Anlam ve sonuç çıkarma	**istihra:ç**
İstihsal	1- Üretim, üretme 2- Elde etme.	**istihsa:l**
İstihsalat	Üretilen şeyler	**istihsa:lâ:t**
İstihza	Üstü kapalı, ince alay. Eğlenme	**istihza:**
İstihzar	1- Çağırma, getirilme 2- Hatırlatma, anımsama 3- Hazırlama.	**istihza:r**

İstihzarat	Hazırlık	**istihza:ra:t**
İstikab	Başkasının kusurlarını araştırma	**istiKA:b**
İstikamet	1- Yön, hareket, doğrultu 2- Bir yöne doğru uzanma 3- Doğru hareket.	**istiKA:met**
İstikbal	1- Gelecek zaman, gelecek 2- Karşılama.	**istikbal**
İstikbalen	Gelecek zamanda	**istikba:len**
İstikbali	Gelecekle ilgili	**istikba:li:**
İstikbal-i kıble	Kıbleye dönme	**istikba:liKıble**
İstiklal	Bağımsızlık, hür olma, özgürlük	**istiklâl**
İstiklaliyyet	Hür olma, bağımsızlığı elde etme	**istiklâ:liyet**
İstikmal	Tamamlama, bitirme	**istikma:l**
İstikra	Tümevarım	**istigra:**
İstikrah	İğrenme, tiksinme	**istikra:h**
İstikrar	1- Kararlılık 2- Denge.	**istikra:r**
İstikraz	Borçlanma	**istikra:z**
İstikşaf	Araştırma	**istikşa:f**
İstilâ	Bir ülkeyi silah zoruyla ele geçirme. İşgal	**isti:lâ:**
İstilzam	Gerekme	**istilza:m**
İstimal	Kullanma	**isti:ma:l**
İstimdat	İmdat isteme	**istimda:t**
İstimlak	Kamulaştırma	**istimlâ:k**
İstimrar	Süreklilik	**istimra:r**
İstimzac	Birinin kişiliğini araştırma	**istimza:ç**
İsti'na	Eldekini yeterli bulma, gönül tokluğu	**istiğna:**

İstinad	1- Dayanma, güvenme, yaslanma 2- Toprağın göçmemesi için yapılan dayanak.	**istina:t**
İstinaden	Dayanarak, başkasının sözlerini öne sürerek, dayanılarak	**istina:den**
İstinad-gah	Dayanacak, güvenecek yer	**istinadgâ:h**
İstinaf	1- Sözün başlangıcı 2- Üst mahkeme	**isti:na:f**
İstinas	Alışma	**isti:na:s**
İstinbat	Bir sözden gizli anlamlar çıkarma	**istinba:T**
İstinkaf	Çekimserlik, çekinme	**istiNkâ:f**
İstinsah	Kopye etme, aynısını yazma	**istiNsa:h**
İstintac	Sonuç çıkarma	**istinta:ç**
İstintak	Sorgu	**istinTA:K**
İstirahat	Dinlenme	**istirahat**
İstirdad	1- Geri alma 2- Bir yeri kurtarma	**istirda:t**
İstirham	Rica etme, yalvarma, merhamet dileme	**istirha:m**
İstisgar	Küçümseme	**istisga:r**
İstiskal	Yüz vermeme, imalı kovma, hoşlanmadığını belli etme	**istisKa:l**
İstismar	1- Sömürme, güveni kötüye kullanma 2- Yararlanma	**istisma:r**
İstisna	1- Kural dışı 2- Bir kimse ya da bir şeyi benzerlerinden ayrı tutma	**istisna:**
İstisnai	Ayrık, kural dışılık, benzerlerine uymayan	**istisna:~i**

İstişare	Danışma, fikir alma	**istişa:re**
İstişari	Danışma hali	**istişa:ri:**
İstitrat	Antrparantez	**istitra:t**
İstiva	Birden çok şeyin birbirine denk olması	**istiva:**
İsyan	Ayaklanma, karşı gelme, itaat etmeme, başkaldırı	**isya:n**
İsyan-kar	Başkaldırıcı	**isyaNkâ:r**
İş	1- Amel, çalışma konusu 2- Güç sarfedilerek alınan sonuç	**iş**
İşa	Yayma, duyurma	**i:şa:**
İş'ar	Yazılı bildirme	**iş/a:r**
İşaret	1- İz, alamet, belirti 2- Bir şeyi gösterme 3- Hatırlatma	**işa:ret**
İşari	1- Açık, herkesin göreceği şekilde 2- İşaretle ilgili	**işa:ri:**
İşba	Doyurma, doygunluk, doyma	**işba:**
İşgal	1- Bir ülkenin ya da bir yerin başka ülke askerlerince ele geçirilmesi. 2- Tutma, oyalama, alıkoyma, meşgul etme 3- Engellemek amacıyla zaptetme, el koyma.	**işga:l**
İş güzar	1- Gereksiz ve yersiz her işe karışan 2- Elinden birçok iş gelen, becerikli.	**işgüza:r**
İşkal	Güçleştirme	**işkâ:l**

İşkenbe	1- Karın, barsaklar ve bu malzemeyle yapılan çorba 2- Gevişgetirengillerin ilk ve en büyük mide bölümü.	**işkEmbe**
İşkence	Aşırı eziyet, zulüm, azap	**işkEnce**
İşkil	Şüphe, kuruntu	**işkil**
İşmar	El, göz, yüz veya baş ile yapılan işaretler	**işma:r**
İşret	İçki içme	**işret**
İştial	Parlama, alevlenme, tutuşma	**işti/a:l**
İştigal	Bir işle uğraşma, yapılan iş, ilgilenme	**iştiga:l**
İştiha	1- Yemek yeme isteği 2- Meyil, arzu	**iştiha:**
İştihar	Şöhretlenme, nam salma, tanınma	**iştiha:r**
İştika	Şikayetlenmek	**iştikâ:**
İştikak	Aynı kökten gelen sözcükleri birarada kullanma sanatı (İlim, malûm, talim...)	**iştiKA:K**
İştira	Satın alma	**iştira:**
İştirak	Katılma, ortaklık	**iştirak**
İştirak-i lisan	Dil birliği	**iştirakilisa:n**
İştiyak	Özleme, özleyiş, fazla isteklenmek, arzu	**iştiya:K**
İşve	Naz, eda, cilve	**işve**
İşve-baz	Edalı, oynak	**işveba:z**
İşve-kar	Nazlı, edalı	**işvekâ:r**
İ'ta	Verme, ödeme	**i:ta:**
İtaat	Boyun eğme, söz dinleme	**ita/ât**
İtap	Azarlama	**it/a:b**

İtfa	1- Söndürme 2- Dindirme 3- Bir borcu azar azar ödeme.	**itfa:**
İtfaiyye	Yangın söndürme örgütü	**itfa:~iye**
İthaf	1- Hediye etme, armağan etme 2- Birinin adına eser yazma; bir eseri başkasının adına yazdığını, eserin başında belirtme.	**itha:f**
İthaf-name	İthaf edildiğini bildiren yazı	**ithafna:me**
İthal	İçeri alma, içine alma, içeri sokma	**itha:l**
İthalat	Dışalım	**itha:lâ:t**
İtham	Suçlama, suçlu görme	**itha:m**
İtham-kar	Suçlayıcı	**ithamkâ:r**
İtham-name	Suçlama yazısı	**ithamna:me**
İtibar	1- Saygınlık, prestij 2- Şeref, haysiyet 3- Bir malın pazarlık değeri 4- Söz veya imzanın değeri	**i:tiba:r**
İtibar-ı suret	Görünüşe önem verme	**i:tiba:rısu:ret**
İtibaren	...den başlayarak, ...den beri, ...den sonra	**i:tiba:ren**
İtibari	Var sayılan, öyle farz edilen	**i:tiba:ri:**
İtidal	1- Ölçülü olmak, ölçülülük 2- Yumuşaklık, ılım 3- Yavaşlık.	**i:tida:l**
İtikad	İnanma, gönülden bağlanma, inanç	**i:tiKA:t**

İtikad-ı faside	Bozuk inanç	**i:tiKA:dıfa:side**
İtikadi	İnançla ilgili	**i:tiKA:di:**
İtikaf	Dünyadan vaz geçip ibadetle vakit geçirme, dış olaylarla ilgisini kesme.	**i:tiKA:f**
İtikal	Oyulma, aşınma, erozyon	**i:tiKâl**
İtila	Yücelme, yükselme	**i:tilâ:**
İtilaf	Uyuşma, anlaşma	**i:tilâf**
İtimad	Güven, emniyet	**i:tima:t**
İtimaden	Güvenerek	**i:tima:dEn**
İtimad-name	Elçilerin gittikleri ülkenin devlet başkanına sunmak üzere götürdükleri güven mektubu.	**i:timatna:me**
İtina	Özen, ihtimam	**i:tina:**
İtiraf	1- Bir gerçeği saklamaktan vazgeçme 2- Doğruyu teslim etme.	**i:tira:f**
İtiraf-ı kusur	Kusurunu söyleme	**i:tira:fıKusu:r**
İtiraz	Bir fikir ya da hükmü benimsemeyerek karşı çıkma	**i:tira:z**
İtisaf	Sadizm	**i:tisa:f**
İtitaf	Örtünme, bürünme	**i:tiTA:f**
İtiyad	Alışkanlık, huy	**i:tiya:t**
İtizam	Büyüklenme	**i:tizA:m**
İtizar	Özür dileme	**i:tiza:r**
İtlâf	(Hayvan) Öldürme, yok etme	**itlâ:f**
İtma	Doyurmak	**itma:**
İtmam	Bitirme, tamamlama	**itma:m**
İtminan	Emin olma, güvenme, inanma	**itmina:n**
İttiba	Uyma, ardından gitme	**ittiba:**
İttifak	1- Birleşme, uyuşma, anlaşma 2- Oy birliği.	**ittifaK**

İttifaki	Birleşmeye ait, anlaşmaya ilişkin	**ittifa:Ki:**
İttihad	Birleşme, aynı fikre sahip olma, birlik kurma	**ittih<u>a</u>t**
İttihad-ı islâm	İslâm birliği	**ittiha:dı islâ:m**
İttihad-ı umumi	Bütün insanların birliği	**ittiha:dı umu:mi:**
İttihad ve terakki	2. Meşrutiyet döneminde kurulan bir parti	**ittih<u>a</u>t ve teraKki:**
İttihaz	Sayma, tutma	**ittiha:z**
İttirat	Düzenli işleme, düzenlilik	**ittira: t**
İttisal	Bitişme	**ittisâ:l**
İttiza	Alçakgönüllülük	**ittizA:**
İvaz	Karşılık, bedel, ödün	**iva:z**
İvicac	Eğrilik	**i:vica:ç**
İyab	Geri dönme	**<u>i</u>ya:b**
İzaat	Açığa vurma, yayma	**iz<u>a</u>at**
İz'ac	1- Rahatsız etme, bunaltma, tedirgin etme 2- Koparma.	**iz/a:c**
İzafe	Birine mal etme, ona bağlama	**iza:fe**
İzafet	1- İlgi, ilişki 2- İsim tamlaması	**iza:fet**
İzafeten	İlişkin olarak, mal ederek	**iza:fetEn**
İzafî	Değişken, etki ile değişebilen, iğreti	**iza:fî:**
İzafiyyet	1- Bağlılık, görelik 2- İlgi nedeni	**iza:fiyet**
İzah	Açıklama	**i:z<u>a</u>h**
İzahat	Açıklamalar	**i:za:h<u>a</u>t**
İzahen	Açık olarak, açıklayarak	**i:za:hen**
İzah-name	Açıklama metni, prospektüs	**i:z<u>a</u>hna:me**
İzale	Giderme, yok etme, kapatma	**iza:le**

İzale-i şüyu	Bir gayrimenkul üzerindeki ortaklığı giderme	**iza:leği şüyu:**
İz'am	Büyütme	**iz/a:m**
İz'an	1- Anlayış, kavrayış 2- Saygı, edep	**iza:n**
İzaz	Ağırlama, saygı gösterme	**i̲za:z**
İzdiham	Kalabalık, sıkışıklık, yığılma	**izdiha:m**
İzdivac	Evlenme	**izdiva̲ç**
İzhar	Ortaya çıkarma, açığa vurma, açıklama	**izha:r**
İzmihlal	Yok olma, tükenme, çökme	**izmihlâ:l**
İzn	1- Müsaade, ruhsat 2- Kovma	**izin**
İzzet	1- Kıymet, yücelik, değer 2- Kudret, kuvvet 3- Saygı, ikram 4- Erkek adı.	**izzet**
İzzet-i nefs	Haysiyet, şeref, onur	**izzetinefs**
İzzet-ü ikbal	Şerefle, güle güle	**izzetü ikba:l**
İzzet-ü ikram	Ağırlama	**izzeti/ikra:m**
İzz-üd-din	1- Dinin kıymetlisi 2- Erkek adı.	**izzetdi̲n**

J

Jabce	Bosna Hersek'te ilçe	**yayçe**
Jale	1- Çiy, şebnem, kırağı 2- Kadın adı.	**ja:le**
Jale-dar	Kırağı düşmüş	**ja:leda:r**
Jerfî	Derinlik	**jErfî:**
Jiyan	Kızgın	**jiya:n**
Jokey	Yarışlarda profesyonel süvari	**jokèy**
Jöntürk	"Yeni Osmanlılar Derneği" üyesi	**jöntürk**
Jun	Put	**ju:n**
Jülide	1- Dağınık saç 2- Kadın adı.	**jülide**

K

Kaan	1- Hükümdar, hakan 2- Erkek adı.	**KA~An**
Kaan-ı sahib kıran	Yavuz Sultan Selim	**KA~Anı sa:hipKıran**
Kab	Topuk kemiği	**kâb**
Kaba	Cüppe	**KAba:**
Kabahat	Suç, kusur, yakışıksız davranış	**Kabahat**
Kabail	Kabileler	**KAba:il**
Kabail-i arab	Arap kabileleri	**KAba:ili/Arap**
Kabale	Götürü yapılan iş, toptan	**KAbALA**
Kabe	1- Mekke'de bulunan ve Hz. Adem tarafından yapılan, dünyanın ilk mabedi. Müslümanların kıblesi. 2- Müslümanların "Hacı" olmak için ziyaret ve tavaf ettikleri kutsal mekân.	**kâ:be**
Kabe ehli	Sık sık hacca giden	**kâ:be /èhli**
Kâbe-i muazzama	Kâbe'ye verilen bir ad	**kâ:beğimuazzAmA**
Ka'beteyn	Mekke'deki Kâbe ve Kudüs'teki Mescid-i Aksa	**kâ:betèyn**
Ka'bet ül-uşak	Mevlâna'nın türbesi	**kâ:betül uşaK**
Kabız	Tutukluk hali, tuvalete gidememe	**KAbız**
Kabil	Afganistan'ın başkenti	**kâ:bil**

Kabil	Mümkün, olabilir, olası, olanaklı	**KA:bil**
Kabil	Gibi, çeşit, türlü, benzer	**KAbi:l**
Kabil	Hz. Adem'in büyük oğlu.Yeryüzünde ilk cinayet işleyen kişi	**KA:bi:l**
Kabile	Ebe	**KA:bile**
Kabile	Aynı soydan gelen göçebe halk, boy	**KAbi:le**
Kabil-i afv	Bağışlanabilir, affedilir	**KA:bili af**
Kabil-i izale	Giderilebilir, kapatılabilir	**KA:bili iza:le**
Kabiliyyet	1- Yetenek, eli yatkınlık 2- Anlayış, anlama, kapasite.	**KA:biliyet**
Kabl el milat	Milattan önce	**KablElmi:lâ:t**
Kabl-el vuku	...olmadan önce	**KAblElvuKu:**
Kabl-et-tarih	Tarih öncesi	**KAblet/Ta:rih**
Kabr	Mezar, gömüt	**Kabir**
Kabrıga	Kaburga	**Kaburga**
Kabr-istan	Mezarlık, gömütlük	**Kabristan**
Kabudan	Kaptan	**KAptan**
Kabul	1- Rıza, isteyerek veya istemeyerek razı olma 2- İçeri alma, buyur etme 3- Bir şeye sahip olmak için söylenen söz 4- Verileni alma.	**Kabul**
Kabus	1- Uykuda korkma, karabasan 2- Sıkıntı, Sıkıntılı ruh hali.	**kâ:bus**
Kabz	1- Tutma, kavrama 2- Ölme 3- Daralma, sıkılma 4- Almak	**KAbz**
Kabza	Silahlarda tutulacak yer, sap	**KAbza**
Kabz-ı mâl	Meyve-sebze konisyoncusu	**KAbzımaL**
Kadeh	Küçük içki bardağı veya bu bardaktaki içki	**Kadèh**

Kadeh-peyma	İçki içen	**Kadèhpèyma:**
Kadem	1- Ayak, adım 2- Uğur, kısmet.	**KAdem**
Kademe	1- Basamak. Merdivenin her basamağı 2- Sıra, derece, aşama.	**KAdeme**
Kademe kademe	Derece derece	**KAdemeKademe**
Kadem-hane	Ayakyolu, tuvalet	**KAdemha:ne**
Kader	1- Şans, baht 2- İslâma göre Allahın kişiye takdir ettiği işler.Yazgı. Alın yazısı.	**KAder**
Kaderiyye	İnsanların irade ve eylem özgürlüğünü savunan İslâm felsefesi.	**KAderi:ye**
Kadı	Eskiden mahkeme başkanı, hakim	**KAdı**
Kadiasker	Kazasker	**KAzaskEr**
Kadid	1- İskelet 2- Çok zayıf, kara-kuru 3- Güneşte kurutulmuş et.	**KAdi:t**
Kadife	İnce tüylü, parlak, yumuşak kumaş	**KAdife**
Kadi-i urmevi	Urumiye Kadısı	**KAdıyı urmevi:**
Kadim	1- Eski, çok önceki 2- Başlangıcı olmayan veya başlangıcı bilinmeyen.	**KAdi:m**
Kadim	Varan, ulaşan	**KA:dim**
Kadime	Kuşlarda kanadın ön tarafındaki uzun tüyler	**KA:dime**
Kadir	1- Kudret sahibi Allah 2- Erkek adı.	**KAdir** **KAdir**
Kadir	1- Kudretli, güçlü, erkli 2- Erkek adı.	**KA:dir**
Kadiri	Şeyh Abdülkadir Geylani'nin kurduğu tarikat ve bu tarikata giren.	**KA:diri:**

Kadiriyye	Kadiri Tarikatı	**KA:diri:ye**
Kadiyani	Kıyamet ile ilgili haberlere dayanan mezhep	**Kadiya:ni:**
Kadr	1- Değer, kıymet 2- Meziyet, şan 3- Rütbe, derece.	**KAdir**
Kadr-şinas	Değer bilir, iyilik bilir	**KAdirşinas**
Kaf	Osmanlıca'da 24. Harf	**KAf**
Kaf	Mitolojide bir dağ	**KAf**
Kafa	1- Baş, ser 2- Akıl, idrak.	**KAfa**
Kafa-dar	Kafa dengi, arkadaş	**KAfAdar**
Kafes	Hayvanları koymaya yarayan aralıklı telden yapılmış	**Kafes**
Kaffe	Bütün. Tamam	**kâ:f/fe**
Kâfi	Yeter, yeterli	**kâ:fi:**
Kafil	Güven veren	**kâ:fil**
Kafile	1- Beraberce bir yere giden topluluk, grup, konvoy 2- Zümre, halk.	**Ka:file**
Kafir	1- Tanrıyı inkar eden, dinsiz 2- Küfredici 3- Nankör 4- Sevimli, yaramaz, kurnaz,becerikli (mecaz) 5- Hristiyan (hlk)	**kâ:fir**
Kafirane	Kâfirce	**kâ:fira:ne**
Kafiristan	Afganistan'da Kâbil yakınlarında bir bölge	**kâ:firistan**
Kafirun	Tanrı tanımazlar	**kâ:firu:n**
Kafiye	Şiirde mısra sonlarında harflerin sesçe birbirine benzemesi. Uyak.	**KA:fiye**
Kafkas	Karadeniz ile Hazar Denizi arasında uzanan dağ zinciri	**KAfKAs**

Kaftan	Uzun ve süslü üst giysisi	**KAfTan**
Kafur	Kâfur ağacından elde edilen, hekimlikte kullanılan, ağrı dindirici bir madde.	**kâ:fur**
Kafuri	Kâfurdan yapılma	**kâ:furi:**
Kagir	Taş ve tuğladan yapılmış	**kâ:gir**
Kağan	Türklerde Han ve Hakan unvanlarının bir kullanım	**KA~an**
Kâğıt	Hamurlaştırılmış bitkisel maddelerden yapılan, yazı yazmaya yarar kuru, ince yaprak.	**kâ:ğt**
Kahbe	1- İffetsiz kadın, fahişe 2- Kalleş, dönek.	**KAhpe**
Kahhar	Kahredici, yok edici	**KAhhA:r**
Kahhar-ane	Kahredici, yok edici	**KAhhAra:ne**
Kah-ı kerem	Kerem, lûtuf ve ihsan kaynağı.	**kâ:hıkerEm**
Kahil	Erişkin	**kâ:hil**
Kahin	1- Bilinmeyen konuları gaipten açıkladığını iddia eden. Müneccim 2- Eski Mısırlıların ruhani liderleri.	**kâ:hin**
Kahin-ane	Falcı gibi	**kâ:hina:ne**
Kahine	Falcı kadın	**kâ:hine**
Kahir	1- Kahreden, zorlayan, yok eden 2- Pek üstün, ezici, ezen.	**KA:hir**
Kahire	Mısır'ın Başkenti	**KA:hire**
Kahir ekseriyyet	Ezici çoğunluk	**KA:hir ekseriyet**
Kahkaha	Yüksek sesle gülme, şiddetli gülüş	**KAhKAha**
Kahkeşan	Samanyolu	**kâhkeşa:n**

Kahr	1- Zorlama 2- Çok üzülme 3- Üstün gelme; ezme, mahvetme	**KAhır**
Kahraman	1- Cesur, yiğit, savaş ya da tehlikeli durumda yararlık 2- Erkek adı.	**KAhrAman**
Kahren	Zorla, ezerek	**KAhren**
Kahve	Keyif verici, kafeinli bir içecek	**Kahve**
Kahve-hane	Çay, kahve içilen, tavla, kâğıt gibi oyunlar oynanan yer	**Kahveha:ne**
Kahya	1- Çiftlik, konak vb.yerlerin işlerini çekip çevirmekle görevli kişi. 2- Esnaf örgütlerinde lonca başkanı.	**kâhya**
Kaid	Oturan	**Ka:id**
Kaide	1- Kural 2- Ayaklık 3- Taban 4- Esas, temel 5- Kalça.	**Ka:ide**
Kaiden	Oturarak	**Ka:/iden**
Kaideten	Kurala uygun olarak	**Ka:/idetEn**
Kaidevi	1- Kuralla ilgili 2- Taban ile ilgili.	**Ka:/idevi:**
Kail	1- İnanmış, aklı yatmış 2- Söyleyen.	**KA:/il**
Kaim	Başka bir şeyin yerine geçen	**KA:im**
Kaime	Resmi kâğıt, ferman	**KA:ğime**
Kaim-i makam-ı saltanat	Çocuk yaşta padişah olanın kararlarını vermesinde yardımcı olan vezir.	**KA:/imimaKA:mısaLTana**
Kain	Bulunan, olan	**kâ:/in**

Kainat	1- Evren 2- Var olan tüm yaratıklar, herkes.	**kâ:inat**
Kak	Kurutulmuş meyve	**KAK**
Kakule	Zencefilgillerden bir baharat türü	**KA:Kule**
Kaköl	Alına düşen kısa saç. Perçem	**kâ:köl**
Kal	Söz, lâkırdı	**KA:l**
Kal'a	Kale	**KAl/a**
Kal'a bent	Kale dışına çıkması yasaklanan suçlu	**KalebEnt**
Kalaid	Mücevherler, gerdanlıklar	**Kalâid**
Kalb	1- Yürek 2- Gönül 3- Yürek hastalığı	**Kâlp**
Kalb	Bir halden bir hale çevirme, döndürme, dönüştürme	**KALP**
Kalben	Samimi, içten, gönülden	**Kal/bEn**
Kalbi	1- Kalp ile ilgili 2- İçten, gönülden, samimi, yürekten.	**KAlbi:**
Kalb-i harab	Yıkık gönül	**Kal/bihara:p**
Kalb-i millet	Milletin gönlü	**Kal/bimillet**
Kalb-i muztarib	Istıraplı gönül	**Kal/bimuztari:p**
Kalb-i na-şad	Kederli gönül	**Kal/binâ:şa:d**
Kalb-i selim	Temiz gönül	**Kal/biselim**
Kale	1- Düşmandan korunmak için yapılmış, sağlam, kalın duvarlı yapı. 2- Denizli'de ilçe.	**KAle**
Kal'e-i Sultaniye	Çanakkale	**KA:leği suLTA:niye**

Kalem	1- Yazı yazmaya ve çizmeye yarayan ve kurşun, mürekkep gibi türleri bulunan, ağaç veya plastikten mamul çubuk. 2- Yazı çeşitlerinden her biri. 3- Ağaçları aşılamak üzere diğer ağaçtan kesilen aşı. 4- Daire, büro. 5- Listede yazılı maddelerin her biri.	**Kalem**
Kalem-dan	Kalemlik	**Kalemda:n**
Kalemen	Sayıca	**KalemEn**
Kalem-i mahsus	Özel Kalem	**Kalemimahsu:s**
Kalem-i sülüs	Sülüs türü yazı yazmak için özel hazırlanmış kalem	**Kalemisülüs**
Kalem-kâr	Kabartma gibi resimler yapan ince nakkaş	**Kalemkâ:r**
Kalem-kâri	İnce nakkaşın elinden çıkan şekil	**Kalemkâ:ri:**
Kalem-keş	Yazar	**Kalemkĕş**
Kalem-şor	Yazılarında saldırganlığın öne çıktığı yazar	**Kalemşor**
Kalem-traş	Kalem açıcı	**Kalemtraş**
Kalender	1- Dünyadan elini-eteğini çeken kişi. Rint 2- Orta halli kişi. 3- İstanbul'da bahçe ve kasr	**KalendEr**
Kalenderi	1- Kalenderlik, dervişlik 2- Saz şairlerinin çalıp söylediği genellikle aruz vezinli, tasavvuf içerikli gazeller ve besteleri.	**Kalenderi:**
Kalenderiyye	Dünya malına önem vermeyen bir İslâm düşüncesi	**Kalenderi:ye**

Kalıb	1- Şekil verme ya da eski biçimini korumaya yarar araç 2- Beden, gövde 3- Numune, örnek.	**KALıp**
Kalın	Enli	**KALın**
Kallavi	Vezir ve Sadrazamların giydiği bir tür başlık	**Kallâ:vi:**
Kalp	Sahte, taklit, düzme	**KALp**
Kalpazan	Sahte para basan	**KALpAzan**
Kaltaban	1- Namussuz 2- Şarlatan.	**KALTAban**
Kalu bela	"Evet dediler"	**KA:lû:belâ:**
Kam	1- Arzu, dilek 2- Zevk, lezzet, tat.	**kâ:m**
Kama	İki tarafı keskin, ucu sivri bıçak	**KAmA**
Kaman	Kırşehir'de ilçe	**KAman**
Kamer	Ay	**KAmEr**
Kameri	Ay ile ilgili	**KAmeri:**
Kameriyye	1- Çardak 2- Bahçede yada evlerin önünde kafes tarzında yapılıp çevresi sarmaşıklarla örülen, dekorlu oturma yeri.	**KAmeriye**
Kamerun	Afrika'da bir devlet	**KAmErun**
Kamet	1- Camilerde farz namazından önce müezzinlerce "Kad Kamet üs salat" eklemesiyle bağırmadan okunan ezan. 2- Boy, boy-pos, endam.	**KA:met**
Kamet-i dil cu	Hoşa giden	**KA:meti dil cu:**

Kamil	1- Olgun 2- Yaşını-başını almış, yetkin 3- Bilgili, alim 4- Erkek adı.	**kâ:mil**
Kamile	Kadın adı	**kâ:mile**
Kamilen	Noksansız, tam olarak, hep birden, büsbütün	**kâ:milen**
Kamu	Çoğul, bütün, hep	**Kamu**
Kamus	Büyük sözlük	**KA:mus**
Kamus-i Türki	1- Türkçe sözlük 2- Şemsettin Sami'nin 1900 yılında yayımladığı Türkçe sözlük.	**KA:musıtürki:**
Kan	Menba, kaynak, maden ocağı	**kâ:n**
Kanaat	1- Razı olma, yetinme 2- Görüş, tahmin.	**KAnâ:/at**
Kanaat-kâr	Az şeyle yetinen	**KAnâ~atkâ:r**
Kanaat-kâr-ane	Kanaat edene yakışır şekilde	**KAnâ~atkâ:ra:ne**
Kanber	1- Bir eve devamlı girip çıkan 2- Erkek adı.	**KambEr**
Kandil	1-Yağ ve fitil yardımıyla ışık vermek için, bir fanusun içinde korunan düzenek. 2- Müslüman aleminin kutsal günleri.	**Kandil**
Kane	Oldu, meydana geldi.	**kâ:ne**
Kangırı	Çankırı	**KANgırı**
Kani	1- Kinayeli söz söyleyen 2- İnanmış	**kâ:ni:** **KA:ni:**
Kantar	Tartı, baskül	**KAnTAr**
Kantariyye	Tartı vergisi	**KAnTA:ri:ye**

Kanun	1- Yasama organınca konulan kurallar, yasa 2- Doğa olaylarının bağlı olduğu düzen. 3- Yol, yordam, gelenek. 4- Dikdörtgen biçiminde bir çalgı aleti	**KA:nu:n** **KA:nun**
Kanun	Aralık ve Ocak ayları	**kâ:nu:n**
Kanunen	Kanuna göre, yasa gereği.	**KA:nu:nen**
Kanun-ı Askeri	Askerlik kanunu	**KA:nu:nu askeri:**
Kanun-ı Esasi	Anayasa	**KA:nu:nu esa:si:**
Kanun-ı evvel	Aralık ayı	**kâ:nu:nı evvEl**
Kanun-ı Medeni	Medeni kanun	**KA:nu:nu medeni:**
Kanun-ı Muhammedi	Fatih Sultan Mehmet'in Kanunnamesi.	**KA:nu:nı muhammedi:**
Kanun-ı sani	Ocak ayı	**kâ:nu:nısa:ni:**
Kanuni	1- Padişah 1. Süleyman'ın lâkabı 2- Yasa koyan 3- Kanuna uygun, yasal. 4- İyi kanun çalan kişi.	**KA:nu:ni:**
Kanun-i Kadim	Eski adet	**KA:nu:nıKAdi:m**
Kanun-i Osmaniyye	Osmanlı Yasaları	**KA:nu:nı osma:ni:ye**
Kanuniyyet	Bir tasarının yasa haline gelmesi. Bir kararın yasal güç kazanması.	**KA:nu:ni:yet**
Kanun-name	Kanunların yer aldığı kitap. Yasa kitabı	**KA:nunna:me**
Kanun-üş şifa	İbn-i Sina'nın eseri	**KA:nu:nüşşifa:**
Kapu	Kapı	**Kapı**
Kapucu başı	Saray kapılarını bekleyen askerlerin komutanı	**Kapıcıbaşı**
Ka'r	Öz	**KAr**
Kar	1- Parasal kazanç, temettü. 2- Sanat, iş. 3- Etki, etkilenme. 4- İsimleri sıfat yapan ek.	**kâ:r**

Kara	Siyah	**KAra**
Karabet	1- Akrabalık, hısımlık. 2- Yakınlık.	**KAra:bet**
Karabiber	Sıcak bölgelerde yetişen, siyah küçük zeytine benzeyen meyvelerinin kuru,siyah taneleri.	**KArabibEr**
Karafaki	Kulpsuz, küçük rakı sürahisi	**KArafa:ki**
Karahisarı garbi	Afyonkarahisar	**KArahisa:rı garbi:**
Karahisarı şarki	Şebinkarahisar	**KArahisa:rı şarKi:**
Karakoyunlu	Erzurum-Musul arasındaki bölgede kurulan Türkmen beyliği.	**KAraKoyunLu**
Karanfil	1- Bir çiçek ve motif türü 2- Mersingillerden ıtırlı bir baharat.	**KAraNfil**
Karar	1- Sonuca bağlama, kesin yargı 2- Durma 3- Ölçülülük 4- Tahmin 5- Ne az ne çok.	**KAra:r**
Karar-gah	1- Bir ordunun kurmay hey'etinin bulunduğu yer 2- Merkez 3- Durulan ya da kalınan yer.	**KArargâ:h**
Karar-ı kat'i	Kesin karar	**KAra:rıKAt/i:**
Karar-ı muvakkat	Geçici karar, tedbir kararı	**KAra:rımuvaKKat**
Karar-name	Bakanlar Kurulundan çıkan karar ve bu kararı bildiren resmi belge.	**KArarna:me**
Karar-yab	Bir yerde eğleşen, dinlenen	**KArarya:b**
Karcığar	Türk musikisinde bir makam	**KArcığar**
Kar-gah	İş yeri, fabrika	**kâ:rgâh**

Kar-gir	1- Taş ya da tuğladan yapılma bina 2- İş tutan.	**kârgir**
Karha	Ülser	**KArha:**
Kar-hane	Genelev	**kErha:ne**
Kar-ı kadim	Modası geçmiş iş	**kâ:rıKAdi:m**
Kar-ı natık	Türk musikisinde bir şekil	**kâ:rına:tıK**
Kari	Okur, okuyucu	**KA:ri:**
Kariha	Düşünme yetisi	**Kari:ha**
Karine	Karışık bir konunun anlaşılmasına ve çözülmesine yarayan ipucu; belirti.	**Kari:ne**
Kariye	1- Köy 2- İstanbul Edirnekapı'da cadde, cami ve müze.	**Ka:riye**
Kar-şinas	İş bilir	**kâ:rşina:s**
Karun	İsrail Kavminde zenginliğiyle tanınan bir kişi ve bu anlamda zenginler için kullanılan deyim.	**KA:run**
Kar-ü bar	Kazanç, iş, güç	**kâ:rüba:r**
Karye	Köy	**Ka:riye**
Karz	Ödünç verme veya alma. Ödünç verilen veya alınan şey	**KArz**
Kar-zar	Savaş	**kârza:r**
Kasaba	Köyden büyük, kırsal özelliğini yitirmemiş yerleşim yeri.	**KAsaba**
Kasavet	1- Üzüntü, keder, gam, tasa 2- Katılık, sertlik.	**KAsA:vet**
Kasd	1- Bile bile yapma, isteyerek girme 2- Niyet, amaç, istek 3- Dövme, yaralama gibi işlere kalkışma.	**KAsıt**

Kasda makrun	Kasıtlı. Bir amaçla yapılan	**KAsda mAKru:n**
Kasden	Bilerek, isteyerek	**Kasden**
Kasd-ı mahsus	Özel bir maksat	**KAsdımahsu:s**
Kasdi	Bilerek ve isteyerek yapılan	**KAsdi:**
Kase	Çeşitli maddelerden yapılma, derince çanak.	**kâ:se**
Kase-i fağfur	Çin porseleninden yapılma kâse	**kâ:seğifAğfu:r**
Kasem	Yemin etme	**Kasem**
Kasım	1- Yılın 11. ayı 2- İnce, narin.	**Kasım**
Kasım	1- Paylaştıran, bölen 2- Erkek adı.	**KA:sım**
Kaside	Divan Edebiyatında en az 15 beyitlik kafiyeli ve övgü amaçlı nazım şekli.	**Kasi:de**
Kasir	Kısa	**KA:sir**
Kasr	Köşk, saray	**KAsır**
Kasr-i cennet	Cennet köşkü	**KAsrıcennet**
Kassab	Eti yenen hayvanları kesip satan	**KAsap**
Kassab-hane	Kesimevi, mezbaha	**KAsapha:ne**
Kasvet	Sıkıntı, iç sıkıntısı	**KAsvet**
Kaş	1- Gözün üstündeki hilâl biçimli kısa kıllar 2- Antalya'da ilçe.	**Kaş**
Kaşane	Malikane, köşk, saray	**kâ:şa:ne**
Kaşif	Keşfeden, bulan	**kâ:şif**
Kat'a	Asla	**KAT/a:**
Katar	Bir lokomotif ve peşinden giden vagonlar. Tren	**KATar**
Katar	Arap Yarımadasında ülke	**KATAr**
Kat'en	Asla	**KAT/en**
Katı	1- Sert 2- Misli.	**KATı**
Kat'i	Kesin	**KaT/i:**
Katib	Yazan, yazman, sekreter	**kâ:tip**

Kâtibe	Kadın sekreter	**kâ:tibe**
Katib-ane	Usulüne göre	**kâ:tiba:ne**
Kâtib-i adil	Noter	**kâ:tibi a:dil**
Katib-i umumi	Genel Sekreter	**kâ:tibi umu:mi:**
Katip Çelebi	Keşf-üz Zünun adlı eseriyle meşhur ünlü Türk bilgini	**kâ:tip çelebi**
Katil	Öldürme. Öldürülmüş.	**KAtil**
Katil	İnsan öldüren	**KA:til**
Kat'iyyen	Asla, kesinlikle, hiçbir zaman.	**KAT/i:yen**
Kat'iyyet	Kesinlik	**KAT/i:yyet**
Katl-i amm	Bir çok kişiyi öldürme, kırım.	**KAtli~a:m**
Katran	Organik maddelerden damıtılmayla elde edilen kimyasal bir madde.	**KATran**
Katre	Damla, damlayan	**KAtre**
Katre-i bade	Şarap damlası	**KAtre~i ba:de**
Katre-i mürekkep	Siyah ben	**KAtre~i mürekkep**
Katre katre	Damla damla	**KAtreKAtre**
Kaur	En derin	**Kağur**
Kavaf	Ucuz ayakkabı yapıp satan	**KAvaf**
Kavafil	Kafileler	**KAvA:fil**
Kavaid	Kurallar, usuller, kaideler	**KAvA:it**
Kavanin	Kanunlar	**KAvA:ni:n**
Kavanin-i Askeriyye	Askeri kanunlar	**KAvA:nini askeriye**
Kavanin-i Cezaiyye	Ceza kanunları	**KAvA:nini ceza:iye**
Kavas	Özel giysili elçilik hademesi	**KAvas**
Kavi	Sağlam, güçlü, dayanıklı	**KAvi:**
Kavim	İnsan topluluğu	**KAvim**
Kavil	Söz, sözleşme, anlaşma	**KAvil**
Kavlen	Sözle	**KAvlen**
Kavl-i mücerred	İspatsız şahitsiz söz	**KAvlimücerret**
Kavl-i resul	Hadis	**KAvliresul**

Kavl-ü karar	Sözleşip bitirme, kararlaştırma	**KavlüKAra:r**
Kavm	1- Kavim, topluluk, budun 2- Bir peygamber gönderilen topluluk.	**KAvim**
Kavmi	Kavimle ilgili, etnik	**KAVmi:**
Kavmiyyat	Etnoğrafya	**KaVmiya:t**
Kavmiyyet	1- Hangi kavimden olduğu 2- Bir budunun kendine has özellikleri.	**KAVmiyet**
Kavs	Yay şeklinde	**KAvis**
Kavseyn	İki yay. Kaşlar.	**KAVsèyn**
Kavsi	Yay şeklinde olan	**KAVsi:**
Kavs-i kuzah	Gökkuşağı	**KAVsiguza:h**
Kavs-i nısf-ün-nehar	Meridyen	**KAVsi nısfün/neha:r**
Kavvad	Pezevenk	**KAvAt**
Kayd	1- Yazma, yazılma, belirtme, deftere geçirme 2- Önemseme 3- Endişe, telaş.	**Kayıt**
Kayd-ı ahiret	Öbür dünya ile olan bağlılık	**Kaydı a:hiret**
Kayd-ı hayat	Yaşadığı müddetçe, yaşadığı kadar	**Kaydıhaya:t**
Kayd-ı ihtirazi	Çekince	**Kaydı ihtira:zi:**
Kaydiyye	Kayıt ücreti	**Kaydi:ye**
Kayd ü şart	Sözleşmede bazı maddeleri şartla sınırlama	**Kaydüşart**
Kayı	Osmanlıların dahil olduğu Türk boyu	**Kayı**
Kayıb	Bulunamayan, yitik	**Kayıp**
Kays	Leyla ile Mecnun hikayesinin erkek kahramanı	**Kays**
Kayser	Eski Roma ve Bizans hükümdarlarının lâkabı	**KayzEr**
Kayseri	Orta Anadolu'da bir kent	**Kayseri**

Kayyum	1- Bir malın yönetiminde görevli. Mütevelli. 2- Cami hademesi.	**Kayyum**
Kayyum	Allah	**Kayyu:m**
Kaza	1-Allah tarafından olması takdir edilen şeylerin meydana gelişi. 2- İstemeden yapılan ve can ya da mal kaybına neden olan olay. 3- Kadılık idaresindeki yer ve buradaki Kadı'nın verdiği kararlar. 4- Zamanında kılınmayan namazı veya tutulmayan orucu sonradan ödeme. 5- İlçe. 6- Olay, hadise.	**KAza:**
Kazablanka	Fas'ın en büyük kenti	**KAzAblâNKa**
Kazaen	Bilmeyerek, yanlışlıkla, kazara	**KAzA:En**
Kaza-ı hacet	Küçük veya büyük çiş yapmak	**KAzAyıha:cet**
Kazai	Hüküm vermeye ilişkin	**KAzA:i**
Kazara	1- Bilmeden, yanlışlıkla 2- Tesadüfen.	**KAzA:ra:**
Kaza vü kader	Alın yazısı	**KAza: ve KAder**
Kaza-zede	Kazaya uğrayan, kaza geçirmiş	**KAza:zède**
Kazım	1- Öfkesini yenebilen 2- Erkek adı.	**kâ:zım**
Kazib	1- Yalancı 2- Uydurma.	**kâ:zib**
Kazime	Büyük şehir	**kâ:zime**
Kaziyye	Teklif, önerme	**KAzi:ye**
Kazurat	Pislik, dışkı	**KAzu:rat**
Kazzaz	Ham ipeği iplik ve ibrişim haline sokan kimse	**KAzaz**

Kebair	Büyük günahlar	**keba:ir**
Kebab	1- Ateşte ya da kapta susuz pişirilen et 2- Kavrularak pişirilen nesne.	**kebap**
Kebabe	Karabibere benzer bir biber türü	**keba:be**
Kebet	Karaciğer	**kèbet**
Kebir	1- Büyük, ulu 2- Yaşlı.	**kèbi:r**
Kebire	Adam öldürme ya da zina gibi büyük günahlar	**kèbi:re**
Kebise	29 gün çeken Şubat ayı	**kebi:se**
Kebuter	Güvercin	**kebu:tEr**
Kec-nazar	Eğri bakışlı	**kèçnazar**
Keçkul	Keşkül	**kèşkül**
Keder	Acı, üzüntü, tasa	**kèder**
Keder-efza	Keder verici	**kèderĕfza:**
Ked-hüda	Kâhya	**kèthüda:**
Kedaret	Üzüntü	**kèda:ret**
Ke-en-lem-yekûn	Hiç olmamış gibi	**ke/Enlemyekû:n**
Ke-enne	Güya	**ke/enne**
Kef	1- İnce okunan k harfi 2- Avuç.	**kef**
Kefaf	Asgari azık	**kefa:f**
Kefal	Sazan cinsi çok pullu bir balık	**kefâl**
Kefalet	Birinin borcunu ya da sözünü yerine getirememesi durumunda, sorumluluğu üzerine alma.	**Kefa:let**
Kefalet-bin-nefs	Birinin kişiliğine kefil olma	**kefa:letbinnefs**
Kefaleten	Kefalet suretiyle	**kefa:lèten**
Kefalet-i muallaka	Şarta bağlı kefalet	**kefa:lèti mu/allâKa**
Kefalet-i muvakkate	Geçici bir zaman için kefalet	**kefa:lèti muvaKKAte**

Kefalet-i müteselsile	İkiden fazla kişinin birbirlerine kefil olması	**kefa:lèti mütesElsi:le**
Kefalet-i nakdiyye	Depozito yatırarak kefil olma	**kefa:lèti naKdi:ye**
Kefalet-name	Kefillik senedi, kefil belgesi	**kefa:lètna:me**
Kefen	Ölüye sarılan beyaz bez. Kefin	**kefEn**
Kefen-ber-ser	Kefene sarılı	**kefEnbErsEr**
Kefere	1- Kâfirler, Tanrı tanımazlar 2- Müslüman olmayanlar.	**kefere**
Kefere-i fecere	İslâm olmayan halk	**kefereğifècere**
Keffaret	Bir günahın affedilmesi umuduyla verilen sadaka, tutulan oruç veya kesilen kurban.	**kefa:rèt**
Keffe	Terazi gözü	**kefe**
Kef-gir	Kevgir. Delikli kap. Büyük süzgeç	**kevgir**
Kefil	Kefalet eden. Borcun veya verilen sözün sorumluluğunu üstlenen	**kefi̲l**
Kefiyye	Arap erkeklerin kullandığı, omuzları da örten, püsküllü başlık	**kèfi̲ye**
Kehanet	Sezicilik, kâhinlik	**kèha:net**
Keh-keşan	Samanyolu	**kehkèşa:n**
Kehle	Bit	**kehLe**
Kehlibar	Renkli, yarı saydam, yünlü kumaşa sürünce elektriklenen taş	**kehriba̲r**
Kelam	1- Söz, lâf, dil 2- Cümleler, söyleyiş biçimi. 3- Allah ve Allah'ın birliğinden söz eden ilim 4- Kur'an-ı Kerim.	**kelâ:m**

Kelam-ı Arabi	Arapça	**kelâ:mı arabi:**
Kelam-ı kadim	Kur'an-ı Kerim	**kelâ:mıKAdi:m**
Kelam-ı kibar	Özdeyiş	**kelâ:mıkiba:r**
Kelam-ı mensur	Nesir	**kelâ:mımeNsu:r**
Kelam-ı nefsi	İçten konuşma	**kelâ:mınefsi:**
Kelam-ullah	Allahın sözü, Kur'an-ı Kerim	**kelâ:muLLA:h**
Kelb	Köpek	**kElp**
Kelebçe	1- Suçluların kaçışını önlemek için el veya ayak bileklerine takılan halka 2- Silindirik malzemeyi bir yere bağlamak için kullanılan halka.	**kelepçe**
Kelile ve Dimne	Hayvanlar hakkında yazılan Hintçe hikaye kitabı	**kelile vedimne**
Kelim	Konuşan	**kelim**
Kelimat	Kelimeler	**kelima:t**
Kelime	Anlam ifade eden ve bir veya birden fazla heceden oluşan söz. Sözcük.	**kelime**
Kelime-i asliyye	Basit kelime	**kelimeği asli:ye**
Kelime-i şahadet	İslâmın şartlarından biri olan cümle	**kelimeği şaha:det**
Kelime-i tevhid	Lâ ilâhe illallah Muhammedün resulullah	**kelimeği tevhid**
Kelimet ullah	Allah	**keli:metuLLa:h**
Kelim-ullah	Hz. Musa	**keli:muLLa:h**
Kelle	1- Kafa, baş 2- Ekinlerde başak. 3- Boş kafa.	**kelle**
Kem	1- Kötü, fena 2- Eksik.	**kEm**
Kema-fil-evvel	Önceki gibi, eskisi gibi	**kèma:filevvel**
Kemah	Erzincan'da ilçe ve kale	**kemah**

Kemal	1- Olgun, eksiksiz, yetkin 2- Mükemmellik 3- Bilgi 4- Erkek adı.	**kemâ:l**
Kemalat	İnsanın olgunluğu	**kema:lâ:t**
Kemal-i afiyet	Büyük bir iştahla	**kema:li a:fiyet**
Kemal-i asayiş	Asayişin en güzel hali	**kema:li a:sa:yiş**
Kemal-i zevk	Zevkin doruğu	**kema:lizevk**
Keman	1- Yayla çalınan telli bir saz 2- Kavis, yay.	**keman**
Kemane	1- Keman veya kemençe yayı 2- Bir tür yaylı halk çalgısı 3- Güreşte bir oyun.	**kema:ne**
Keman-dan	Keman kutusu	**kemanda:n**
Kemani	Keman çalan kimse	**kema:ni:**
Keman-keş	1- Keman çalan 2- Ok atan, okçu.	**kemankèş**
Kemençe	Yayla çalınan, kemana benzer üç telli çalgı	**kemEnçe**
Kemend	1-Uzaktaki bir şeyi tutmak için atılan, ucu ilmikli kaygan ve uzun ip. 2- İdam etmek için kullanılan yağlı urgan 3- Güzel kadının saçı.	**kemEnt**
Kemend-i zülf	Saçın kemendi	**kemEndizülf**
Kemer	1- Bele dolayarak tutturulan kuşak, deri, kayış 2- Pantolon, şalvar veya donun bele ulaşan kısmı. 3- Kapı, pencere, köprü gibi yapıların aşağı doğru bakan kubbe veya tavanı. 4- Tümseği olan. 5- Antalya'da ilçe.	**kemEr**
Kemer-beste	Kuşak bağlamak	**kemErbeste**

Kemer-gah	Kemer yeri	**kemErgâ:h**
Kem-ha	İpekli bir tür kumaş	**kemha:**
Kem-küm	Verecek cevap bulamayıp kekelemek	**kEmküm**
Kemlik	Kötülük	**kemlik**
Kemmiyyet	Nicelik, sayısal	**kemiyet**
Kem-paye	Rütbesi aşağı derecede olan	**kEmpa:ye**
Kemre	1- Gübre 2- Küçük çocukların başında oluşan doku.	**kEmre**
Kem-ter	1- İtibarsız, hakir 2- Noksan.	**kEmter**
Kem-zade	Talihsiz	**kEmza:de**
Kenan	1- Filistin 2- Erkek adı.	**kenAn**
Kenar	1- Kıyı, yan, bitiş kısmı 2- Sahil 3- Uç 4- Çerçeve, çember.	**kenar**
Kenare	1- Kasap çengeli 2- Kıyı.	**kena:re**
Kene	Köpek, koyun gibi hayvanların derisine musallat olan böcek	**kene**
Kenef	1- Tuvalet, ayak yolu 2- çirkin huylu.	**kenef**
Kental	100 kg'lık kütle birimi	**kentâl**
Kenz	Hazine	**kenz**
Kenz-i mahfi	Gizli hazine	**keNzimahfi:**
Kepaze	İtibarsız, niteliksiz	**kepa:ze**
Kepce	Sulu yemek karıştırmaya ve servisine yarayan uzun saplı, derince kaşık.	**kepçe**
Kepenek	Çoban giysisi	**kepenek**
Ker	1- Kudret, kuvvet 2- Amaç.	**kEr**
Kerahet	1- İstemeyerek 2- İğrenme, tiksinme.	**kera:het**

Keramet	1- Ermişcesine yapılan doğa üstü hareket ve söylenen söz. 2- İkram, bağış, cömertlik, ihsan.	**kera:met**
Kerbela	Irak'ta Hz. Hüseyin'in şehit edildiği ve türbesinin bulunduğu yer.	**kErbelâ:**
Kerek	Sarıya çalan toprak	**kerek**
Kerem	1- Asalet, soyluluk, ululuk 2- Bağış, el açıklığı, cömertlik. 3- Erkek adı.	**kerEm**
Kerem-kâr	Lûtfeden, bağışlayan, cömert	**keremkâ:r**
Kereste	Boylamasına kesilip biçilmiş ağaç	**kereste**
Ker-hane	Genelevi	**kErha:ne**
Kerhen	1- İğrenerek, tiksinerek 2- Zorla, istemeyerek, zoraki.	**kErhEn**
Kerih	Tiksindirici, iğrenç	**keri:h**
Kerim	1- Ulu, büyük, soylu 2- Cömert, verimli 3- Erkek adı.	**kerim**
Kerime	1- Ayet 2- Kız evlat 3- Bayan adı.	**keri:me**
Keriz	1- Pislik ve çirkef lâğımı 2- Kumar	**keriz**
Kerme	Bodrum-Datça arasında körfez	**kErme**
Kerrat	Defalar, kereler, çarpımlar	**kerrat**
Kerrat cetveli	Çarpım tablosu	**kerratcetvĕli**
Kerre	Defa, kez, sefer	**kere**
Kervan	Yük hayvanı katarı	**kErvan**

Kesad	1- Alışverişte durgunluk, işlerin azlığı 2- Kıtlık.	**kesat**
Kesafet	1- Kalabalık, sıklık, çokluk 2- Sıkılık.	**kesa:fet**
Kese-dar	Muhasip	**keseda:r**
Kesif	1- Yoğun. Kaba 2- Koyu. Saydam olmayan.	**kesif**
Kesir	1- Bol, çok 2- Kırık, kırılmış 3- Bir bütünün bölündüğü eşit parçalardan biri veya birkaçı.	**keşir**
Kesir ül evlad	Çok çocuğu olan	**kesi:rül èvlâ:t**
Kesre	Harfi (i) olarak okutan hareke	**kesre**
Kesret	Bolluk, çokluk	**kesret**
Kesri	Kesirle ilgili	**kesri:**
Kesr-i adi	Bayağı kesir	**kes/ri a:di:**
Kesr-i basit	Basit kesir	**kes/ri basit**
Kestane	Kayıngillerden bir ağaç ve meyvesi	**kesta:ne**
Keşakeş	1- Keder, tasa, kaygı 2- Münakaşa.	**keşa:keş**
Keşan	1- Çeken, çekerek. Çekici 2- Edirne'de ilçe.	**keşan**
Keşan keşan	Zorla. Sürükleyerek	**keşaNkeşan**
Keşf	1- Var olduğu bilinmeyen bir yeri veya bir şeyi bulma 2- Bir şeyin olacağını öğrenme, ortaya çıkarma. 3- Bir yapı için harcanacak miktarın tespiti 4- Düşmanın durumunu anlamak üzere gönderilen kol.	**keşif**
Keşfi	Keşifle ilgili	**keşfi:**

Keşide	1- Piyangoda diziliş. Çekilme 2- Dizilmiş; yazılmış. 3- Gönderilmiş.	**keşi:de**
Keşiş	Manastırda yaşayan rahip	**keşiş**
Keşişane	Papaz gibi	**keşişa:ne**
Keşiş-hane	Manastır	**keşişha:ne**
Keşk	Yoğurt kurusu	**keşk**
Keşki	Keşke	**keşki**
Keşkül	1- Bir çeşit sütlü tatlı 2- Ağaçtan yapılma dilenci çanağı.	**keşkül**
Keşkül-i fukara	Dilenci kabı	**keşkülüfuKAra:**
Keşmekeş	1- Karışıklık 2- Kavga, mücadele.	**keşmekeş**
Keşmir	Hindistan'ın kuzeyinde bir bölge	**keşmir**
Keşşaf	Keşfeden, keşif yapan. İzci	**keşşa:f**
Keşti	Gemi	**keşti:**
Ketebe	1- Yazmak 2- Kâtipler.	**ketebe**
Ketebe hu	Yazdı	**ketebehu:**
Ketef	Omuz	**ketef**
Kethüda	Devlet büyükleri ve zenginlerin işlerini gören güvenilir kişi	**kethüda:**
Ketum	Sır saklayan. Ağzı sıkı, ağzı pek	**keTum**
Ketumiyyet	Ağız sıkılığı; açmazlık	**keTu:miyet**
Keven	Bir çeşit diken	**kevEn**
Kevkeb	Yıldız	**kevkep**
Kevser	1- Cennet çiçeği 2- Maddi ve manevi bolluk. 3- Kur'an-ı Kerim'de bir sure 4- Kadın adı.	**kevsEr**

Keyf	1- Neş'e, şen olmak, tasasızlık hoşluk. 2- Sağlık, afiyet 3- Heves, istek, arzu 4- Huy, tabiat.	**keyif**
Keyfi	1- İsteğe bağlı 2- Bir sisteme ya da düzene aldırmadan. Yönteme uymadan.	**keyfi:**
Keyfiyyet	1- Madde. İş. Bilgi 2- Bir ismin tekil, çoğul olma hali. 3- Bir şeyin niteliği. Durum.	**keyfiyet**
Key-husrev	Selçuklularda bir hükümdar	**keyhusrev**
Key-kavus	Selçuklularda bir hükümdar	**keykâ:vus**
Keymus	Yemeklerin mide özsuyuyla karıştıktan sonra aldığı durum	**keymu:s**
Keza	Böylece, bu dahi, ...aynı	**keza:**
Kezalik	Keza, bu da öyle, yine böyle	**keza:lik**
Kezub	Çok yalan söyleyen	**kezu:b**
Kezzab	Derişik nitrik asit	**kezzap**
Kıble	1- Namazda Mekke yönü 2- Güney ve güneyden esen rüzgâr 3- Sıkıntıya düşüldüğünde müracaat edilen kapı.	**Kıble**
Kıble-gah	1- Sıkıntıya girildiğinde yardım istenilen yer 2- Namaza yönelinen taraf.	**Kıblegâ:h**
Kıble-nüma	Sürekli kıble'yi gösteren pusula	**Kıblenüma:**
Kıbleteyn	Kâbe ve Mescid-i Aksa	**Kıbletèyn**
Kıbrıs	Doğu Akdeniz'de ada	**Kıbrıs**
Kıbti	1- Mısır'ın yerli halkı 2- Çingene.	**Kıpti:**

Kıdem	1- İşte, rütbede veya memuriyette eskilik 2- Görevde geçirilen süre 3-Zamanca eski. Önsüzlük.	**Kıdem**
Kıfar	Çöller	**Kıfa:r**
Kıla'	Kaleler	**Kılâ:**
Kıl-ab-dan	Bakır, kalay gibi madenlerden çekilip yaldız vurulmuş ince metal iplik.	**Kılâ̲bda:n**
Kılıc	Sivri uçlu, iki yüzü keskin,çelikten yapılan ve bele takılan silah	**KıLıç**
Kılınc-hane	Kılıç yapılan yer	**KıLıçha:ne**
Kımız	Kısrak sütünün mayalanmasıyla yapılan Türk içkisi	**Kımız**
Kınnab	İnce sicim, ip	**KınnAp**
Kıpçak-ca	Türk lehçelerinden biri	**KıpçaKca**
Kıraat	1- Düzgün okuma 2- Okuma kitabı 3- Namazda Kur'an-ı Kerim'den bazı parçaları okuma.	**Kıra:/at**
Kıraat-hane	Eskiden okuma ve sohbet yeri, şimdi büyük ve temiz kahvehane.	**Kıra:atha:ne**
Kıraliyyet	Krallık	**Kıra:li̲yet**
Kıran	1- Yakın olmak 2- İki şeyin birleşmesi.İki yıldızın bir anda aynı burçta olması. 3- Bir hac yapma türü.	**Kıra̲n**
Kırat	1- Nitelik, değer 2- Elmas, zümrüt gibi kıymetli taşların değer ölçüsü.	**Kırat**
Kırba	Deriden, dar ağızlı su kabı	**Kırba**

Kırım	Karadeniz ile Azak Denizi arasında yarımada	**Kırım**
Kırmızı	Kan rengi	**Kırmızı**
Kırtasiyye	1- Kâğıt ve kâğıt işleri 2- Kâğıt, kalem, mürekkep gibi malzemenin tümü.	**KırTa:siye**
Kısa	Boyu küçük	**Kısa**
Kısas	Hikâyeler, rivayetler	**Kısas**
Kısas	Öldüreni öldürme gibi suçluya uygulanan mukabil cezalar	**Kıs̲as**
Kısasen	Kısas yoluyla. Eşit biçimde cezalandırma	**Kısa:sen**
Kısm	1- Parça, tür, çeşit. Bölüm, kesim 2- Konu, fasıl.	**Kısım**
Kısmen	Bir kısmı, bir bölümü	**Kıs/men**
Kısmet	1- Kader, nasip 2- Paydan düşen hisse. 3- Evlilik talihi.	**Kısmet**
Kısmi	Bir bölümü, bir parçası; cüz'i	**Kısmi:**
Kısrak	Dişi at	**KısrAK**
Kıssa	Hikâye, rivayet, olay, fıkra	**Kıssa**
Kıst-el-yevm	Göreve gelinmeyen günler için para kesilmesi	**KısTElyevm**
Kıstas	Ölçüt	**KısTas**
Kışır	Kabuk	**Kışır**
Kışlamak	Kışı geçirmek	**KışLamaK**
Kıta	1- Büyük kara parçası. Anakara 2- Parça.	**KıTa**
Kıt'a	Askeri birlik (askeri telâffuz)	**KıT/a**
Kıtaat	1- Askeri birlikler 2- Kara parçaları.	**KıTa:/a̲t**
Kıta-i arz	Yeryüzü parçaları	**KıTa:ği arz**

Kıtal	Savaş, vuruşma, birbirini öldürme	**KıTâ:l**
Kıtık	Koltuk, yastık gibi şeyleri doldurmaya yarar kendir veya keten telleri.	**KıTıK**
Kıtmir	Eshab-ı Kehf'in köpeğinin adı	**KıTmir**
Kıvam	1- Tav. En uygun derece. En uygun zaman 2- Koyuluk derecesi 3- Direk.	**Kıva:m**
Kıvam-ı din	Dinin direği	**Kıva:mıdi:n**
Kıyafet	1- Giyim-kuşam; kılık, görünüm 2- Resmi giysi.	**Kıya:fet**
Kıyafet-name	Dış görünüşten hüküm çıkarmaya ilişkin kitap	**Kıya:fetna:me**
Kıyafet ül insaniye	Seyyid Lokman Çelebi'nin, anatomik yapıdan hüküm çıkaran eseri.	**Kıya:fetül iNsa:ni:ye**
Kıyam	1- Kalkma. Ayakta durma 2- Namazda ayakta durulan bölüm 3-Ayaklanma 4-Ölümden sonra dirilme 5-Teşebbüs.	**Kıya:m**
Kıyam bi-llah	Tasavvufta son mertebeye giden yol	**Kıyambillâh**
Kıyam-li-llah	Tasavvufta gaflete düşmeme hali	**Kıyamlillâh**
Kıyamet	1- İnanışa göre dünyanın sonu 2- Gürültü-patırtı.	**Kıya:met**
Kıyas	Karşılaştırma, oranlama	**Kıya:s**
Kıyasen	Karşılaştırma yoluyla; oranlayarak	**Kıya:sen**
Kıyaset	Benzetmeler	**Kıya:set**

Kıyas-ı nefs	Bir başkasını kendisiyle karşılaştırarak hüküm verme	**Kıya:sınefs**
Kıyasi	1- Kurallı 2- Örnekleme sonucu elde edilen.	**Kıya:si:**
Kıymet	1- Değer 2- İtibar, onur 3- Kadın adı.	**Kıymet**
Kıymet-dar	Değerli	**Kıymetta:r**
Kıymet-i hakikiyye	Gerçek değer	**Kıymeti haKıyki:ye**
Kıymet-şinas	Değer bilen	**Kıymetşina:s**
Kızıl	Kırmızı	**KızıL**
Kızılbaş	Şiilerin bir kolu	**KızıLbaş**
Ki	Cümlecikleri bir kelime ya da sonra gelen kelimeye bağlayan edat	**ki**
Kibar	1- Terbiyeli, nazik, ince halli 2- Şık.	**kibar**
Kibar-ane	Nazikçe, kibar bir şekilde, kibarca	**kibara:ne**
Kibar-zade	Kibar ailelerin çocukları	**kibarza:de**
Kibr	1- Büyüklenme, yüksekten bakma 2- Gurur.	**kibir**
Kibrit	Ateş yakmaya yarayan ucu eczalı küçük çöp	**kibrit**
Kibriya	Ululuk, büyüklük	**kibriya:**
Kifaf	Az olanla yetinmek	**kifa:f**
Kifayet	Yeterlik, yetme	**kifa:yet**
Kile	Tahıl ölçeği	**kile**
Kiler	Yiyeceklerin konduğu oda; ambar	**kilEr**
Kilsi	Kireç taşı yapısında olan	**kilsi**
Kilte	Demet, deste	**kilte**

Kil ü kal	Dedikodu, söylenti	**ki:lüKA:l**
Kimya	Maddeleri inceleyen fen bilimi	**kimya:**
Kimya-ger	Kimyacı	**kimya:gEr**
Kimyasal	Kimya ile ilgili	**kimya:sAL**
Kimya-yi saadet	1-İmam Gazali'nin ünlü eseri 2- Ruhun maddiyattan maneviyata geçişi.	**kimya:yısa/a:det**
Kimyevi	Kimyasal	**kimyevi:**
Kimyon	Kokulu bir baharat	**kimyon**
Kin	Öç almak için gizli düşmanlık. Garaz	**kin**
Kinaye	1- Üstü kapalı, dokunaklı söz 2- Dolaylı anlamı olan söz.	**kina:ye**
Kin-dar	Kinci. İçinde kin besleyen	**kinda:r**
Kir	Pislik	**kir**
Kira	Bir mülk ya da taşıtın kullanılmasına bedel olarak verilen ücret	**kira:**
Kiraz	Bir meyve	**kiraz**
Kireç-hane	Kireç üretilen yer	**kireçha:ne**
Kirmasti	Bursa'nın Mustafa Kemalpaşa ilçesi	**kemâlpAşa**
Kirpik	Göz kapağının kenarındaki kıllar	**kirpik**
Kisbi	Sonradan kazanılmış	**kisbi:**
Kispet	Yağlı güreşte pehlivanların giydiği dar paçalı pantolon	**kispet**
Kisra	Eski İran hükümdarlarına verilen ad	**kisra:**
Kisve	1- Görünüm, kılık, elbise 2- Hacıların Mekke'de giydikleri beyaz üstlük.	**kisve**
Kisvet	Elbise	**kisvet**
Kişi-zade	Soylu	**kişiza:de**

Kişniş	Yemişi baharlı bitki ve tohumu	**kişniş**
Kitab	1- Yazılı ya da basılı ve cilt içinde toplanmış kâğıtların tümü 2- Bir konuda yazılmış yapıt.	**kitap**
Kitabe	1- Kazılı yazı. Yazıt. 2- Çeşme, mezar taşı vb. üzerindeki yazı.	**kita:be**
Kitabe-i mezar	Mezar yazısı	**kita:beğimeza:r**
Kitabe-i seng-i mezar	Mezar taşı yazısı	**kita:beği séNgi meza:r**
Kitabet	1- Bir konuyu ya da maddeyi kurallarına göre yazma 2- Kâtiplik.	**kita:bet**
Kitab-hane	Kitap satılan veya okunan yer. Kitapevi. Kütüphane	**kitapha:ne**
Kitab-ı bahriyye	Piri Reis'in ünlü eseri	**kita:bıbahriye**
Kitab-ı tarihi cihan-nüma	Kâtip Çelebi'nin Coğrafya ile ilgili ünlü eseri	**kita:bı ta:rihi cihannüma:**
Kitabi	1- Serbest düşünemeyip kitaba bağlı kalan 2- Kitaba uygun 3- Kitap bilgileri 4- Dört Kutsal Kitap'tan birine sıkı sıkıya bağlı olan.	**kita:bi:**
Kitab-ullah	Kur'an-ı Kerim	**kita:buLLah**
Kitle	1- Parça 2- Yığın, küme, kütle 3- İnsan topluluğu.	**kitle**
Kitman	Sır saklama	**kitma:n**
Kiyaset	Akıllıca davranış, akıllılık	**kiya:set**
Koç	Erkek koyun	**Koç**
Kol	Vücudun omuzdan parmaklara kadar uzanan kısmı	**KoL**

Konya	İç Anadolu'da il ve il merkezi	**KoNya**
Koton	Pamuktan yapılmış	**KoTon**
Köhne	Eskiyip yıpranmış	**köhne**
Kölemen	Eskiden bir asker sınıfı	**kölemEn**
Köse	Bıyık ve sakalı çıkmayan erkek	**köse**
Kösemen	1- Vuruşmaya alıştırılmış koç veya keçi 2- Cesur, cür'etli kişi.	**kösemEn**
Köşe-bend	İki tahtayı tutturmaya yarayan, dik açı biçiminde bükülmüş demir parça.	**köşebEnt**
Kral	Hristiyan ülkelerin reisi	**KraL**
Kral-ı beç	Macar kralı	**Kra:Lıběç**
Kubbe	1- Yarımküre biçimindeki dam 2- Yarım daire.	**Kubbe**
Kubbe altı	Topkapı Sarayında vezirlerin toplandığı kubbeli yapı	**KubbeaLTı**
Kubbe-i ab	Suyun yüzünde oluşan kabarcık	**Kubbeği a:b**
Kubbe-i mina	Gökyüzü	**Kubbeği mi:na:**
Kubbe-nişin	Kubbealtı vezirlerinin her biri	**Kubbenişi:n**
Kubbe-t ül arz	Üç kıtanın merkezi	**Kubbetül/arz**
Kubbe-t ül islâm	Basra Kenti	**Kubbetül/islâ:m**
Kubur	Mezarlar	**Kubu:r**
Kudas	Hz. İsa'nın yediği son yemeği anmak için Kilise'de ekmek ve şarabı kutsama töreni.	**Kuda:s**
Kuddusi	1- Kuddusi-i İlâhi isminin tecellisine mazhar olan 2- 19. yy.'da ünlü bir Türk şairi. 3- Erkek adı.	**Kudd<u>u</u>si:**

Kudret	1- Güç, erk, kuvvet, varlıklılık 2-Allahın gücü 3- Yetenek 4- Erkek adı.	**Kudret**
Kudret-i müyessire	Çok varlıklı olmak	**Kudretimüyessire**
Kudret-i şems	Güneşin kuvveti	**Kudretişems**
Kudret-yab	Kudretli	**Kudretya:b**
Kudsi	1- Kutsal, Tanrısal 2- Erkek adı.	**KuTsi:**
Kudsiyyet	1- Kutsallık 2- Temizlik.	**KuTsi:yet**
Kudûm	Türk müziğinde iki davullu bir vurma aleti	**Kudüm**
Kudüs	Filistin'in merkezi	**Kudüs**
Kûfe	Dayanıklı iri sepet (Edb.)	**Kû:fe ; küfe**
Kûfî	Köşeli bir yazı türü	**Kû:fî:**
Kul	Yeniçeri	**KuL**
Kulak	İşitme organı	**KuLaK**
Kulub	Kalpler	**Kulû:b**
Kulunç	Omuz kaslarında meydana gelen ağrı	**KuLunç**
Kumar	Para karşılığı oynanan talih oyunu	**Kumar**
Kumar-baz	Sürekli kumar oynayan; kumarcı	**Kumarbaz**
Kumar-hane	Kumar oynanan ve oynatılan yer	**Kumarha:ne**
Kumaş	İpek, yün, keten gibi şeylerden makinede yapılan dokuma	**Kumaş**
Kumkuma	Küçük, yuvarlak testi. Çömlek	**KumKuma**
Kumru	1- Güvercinden küçük, gri renkli bir kuş 2- Ordu'da ilçe.	**Kumru**

Kunduz	Bir kürk hayvanı	**Kunduz**
Kunneb	Kenevir; kendir ip	**Kınnap**
Kunut	Yatsı namazından sonra kılınan 3 rekâtlık Salât-ı Vitr namazı ve son rekâtında okunan dua.	**Kunut**
Kur'a	Ad çekme	**Kur/a**
Kurabiye	Un, yağ ve şekerle yapılan, tatlı küçük çörek	**Kura:biye**
Kur'an	1- Hz. Muhammed'e gönderilen, Müslümanların kutsal kitabı 2- Okunan.	**Kur/a:n**
Kur'an-ı Kerim	Kur'an kitabı	**Kur/a:n-ı Kerim**
Kurban	1-Etinin tamamını veya bir kısmını fakirlere dağıtmak amacıyla, dinin icabını ya da bir adağı yerine getirmek için kesilen hayvan. 2- Bir amaç uğruna feda olma 3- Kurban Bayramı.	**Kurban**
Kurd	Köpekgillerden yırtıcı hayvan	**KurT**
Kureyş	Hz. Muhammed'in kabilesinin adı.	**Kureyş**
Kureyşi	Kureyş kabilesinden olan	**Kureyşi:**
Kurne	Hamamlarda tekneli çeşme	**Kurna**
Kurret ül ayn	1- Parlak, nurlu 2- Göz nuru.	**Kurretül/ayn**
Kurs	1- Yuvarlak ya da yassıca nesne 2- Bir gök cisminin yuvarlak görünen yüzü 3- Ders.	**Kurs**
Kurs-i kamer	Ayın görünen yüzü	**Kur/siKamer**
Kurs-i şems	Güneşin görünen yüzü	**Kur/sişEms**

Kusur	1- Ayıp, özür 2- Eksiklik, noksanlık, nakısa 3- Suç 4- Tedbirsizlik, ihmal.	**Kusur**
Kuş-baz	Süs kuşları yetiştiren kişi	**Kuşbaz**
Kuş-hane	Süs kuşlarının üretildiği küçük oda	**Kuşha:ne**
Kut	Yiyecek	**Ku:T**
Kutadgubilig	Türk kültür tarihinin ilk ana eserlerinden. Yusuf Has Hacip'in Uygurca yazdığı eser, Karahanlılar devleti ve Türklerin Müslüman oluşunu anlatır.	**KuTaTgubilik**
Kutb	1- Dünyanın ekvatora göre, yer ekseninin geçtiği varsayılan en uzak iki noktası. 2- Elektrik akımının potansiyel farkının en yükseği bulduğu noktalar. 3- Mıknatısın iki ucundan her biri. 4- Bir tarikatın en büyüğü.	**KuTup**
Kutbi	Kutupsal	**KuTbi:**
Kutb-i alem	Kuzey ve güney kutup noktaları	**KuT/bi/a:lem**
Kutb-i arz	1- Güney kutbu 2- İki kutup.	**KuT/bi/arz**
Kutb-i deveran	Osmanlı sultanı, halife	**KuT/bidevera: n**
Kutb-i risalet	Hz. Muhammed	**KuT/birisa:lèt**
Kutb-i ruh	Can için yenilen gıda	**KuT/biru:h**
Kutb-i şimali	Kuzey Kutbu	**KuT/bişima:li:**
Kutb üd-din	1- Dinin kutbu 2- Erkek adı	**KuTbeddi:n** **KuTbetdin**

Kutb ül- arifin	Arifler Sultanı	**KuT/bül a:rifi:n**
Kutsi	Kutsal sayılan	**KuTsi:**
Kuva	Kuvvetler. Fonksiyonel güçler	**Kuva:**
Kuva-yi milliye	Ulusal Kuvvet. İstiklâl Savaşı sırasında Anadolu'da kurulan hükümet ve Milli Türk Ordusu.	**Kuva:yı milliye**
Kuva-yi umumiye	Bütün kuvvetler	**Kuva:yı umu:mi:ye**
Kûveyt	Arap Yarımadasında bir devlet ve Başkenti	**Kuveyt**
Kuvve	1- Fiziksel güç; kudret; yetki 2- Mevcut, ihtiyaç ve fazlalığı gösteren cetvel.	**Kuvve**
Kuvve-i an il merkeziyye	Merkezkaç kuvvet	**Kuvveği anil/mErkeziye**
Kuvve-i askeriyye	Askeri Kuvvet	**Kuvveği askeri:ye**
Kuvve-i ceriyye	Çekim kuvveti	**Kuvveği ceri:ye**
Kuvve-i dafia	Defetme kuvveti	**Kuvveğida:fia:**
Kuvve-i ile-l merkeziye	Merkeze doğru gelen kuvvet	**Kuvveği ilEl/mErkezi:ye**
Kuvve-i kudsiyye	Peygamberlerin ve ermişlerin kuvveti	**Kuvveği KuTsiye**
Kuvve-i muhassala	Güçlerin bileşkesi	**Kuvveği muhassALA**
Kuvve-i umumiyye	Genel kuvvetler	**Kuvveği umu:miye**
Kuvvet	Güç, kudret, sağlamlık. Etki	**Kuvvet**
Kuyud	Kayıtlar. Deftere kayıtlamalar	**Kuyu:t**
Kuyudat	Resmi muamele defteri. Kayıtlar	**Kuyuda:t**
Kuze	Su testisi	**kû:ze**
Kuzat	Kadılar	**Kuza:t**
Kübra	1- En büyük 2- Kadın adı.	**Kübra:**

Küçük	Ufak	**küçük**
Küfe	Dayanıklı örgü sepet	**küfe**
Küffar	Kâfirler	**küffa:r**
Küfr	1- İnanmama, dinsizlik, inkâr 2- Sövgü, sövme.	**küfür**
Küfran	Nankörlük	**küfra:n**
Küfr-baz	Sövüp sayan; ağzı bozuk	**küfürbaz**
Küfüv	Denk	**küfüv**
Küheylan	Bir cins soylu arap atı	**küheylâ:n**
Küh-istan	Dağlık yer	**kühista:n**
Külah	1- Keçeden, ucu sivri ve yüksek başlık 2- İçine bir şeyler koymak amacıyla huni şeklinde bükülen kâğıt.	**külâh**
Külah-cı	Hileci; dalavereci	**külâhcı**
Külef	Sıkıntılar; dertler; yorgunluklar	**külef**
Külek	İç Anadolu'yu Adana'ya bağlayan yolun geçtiği boğaz ve geçit	**külek**
Külfet	1- Dert; yorgunluk; sıkıntılı zorluk 2- Büyük masraf.	**külfet**
Külhan	Hamamları ısıtan geniş ocak	**külha:n**
Külhani	Serseri; kabadayı	**külha:ni:**
Küll	Bütün. Hepsi	**kül**
Külli	Hep; bütün	**külli:**
Külliyat	Bir yazarın basılmış eserlerinin tümü	**külliya:t**
Külliye	1- Tamamı; bütünü 2- Osmanlı İmp. zamanında cami ile birlikte kurulmuş medrese, kütüphane, hastane gibi yapıların tümü.	**külliye**

Külliyen	Tamamıyla; bütünüyle; toptan	**külliyEn**
Külliyet	1- Bütünlük. Tümlük 2- Çokluk.	**külliyet**
Külliyetli	Hayli; fazla	**külliyetli**
Kümbet	Kubbe	**kümbet**
Kün	"Ol!" veya "olsun" anlamında söz	**kün**
Künde	Güreşçinin rakibini altına alıp elleriyle kilitlimesi	**künde**
Künde-kâri	Sedefçilik	**kündekâ:ri:**
Künh	Bir şeyin içyüzü; özü, kökü	**künh**
Künye	Ad, soyad, doğum yeri ve yılı, mesleği gibi özellikleri gösteren kayıt ve bu özellikleri belirten kolye.	**küNye**
Kürd	Çoğu, dillerini değiştirmiş Türklerden oluşan ve bozuk Farsça, Türkçe ve Arapçadan karma bir dil konuşan toplum	**kürt**
Kürdan	Diş çöpü	**kürdan**
Kürdi	Türk Musikisinde bir makam	**kürdi:**
Kürdi'li hicazkâr	Hacı Arif Bey'in icad ettiği bir makam	**kürdi:li hicazkâ:r**
Küre	1- Bütün noktaları merkezden aynı uzaklıktaki yuvarlak. Toparlak 2- Kastamonu'da ilçe.	**küre**
Küre-i arz	Yerküre	**küreği arz**
Küre-i ayn	Göz yuvarlağı	**küreği ayn**
Küre-i mücesseme	Yer küre	**küreğimüces/sEme**
Küre-i şems	Güneş	**küreğişEms**
Kürevi	Küresel, toparlak	**kürevi:**
Küreyvat	Yuvarlar	**küreyva:t**

Kürsi	1- Kalabalığa karşı oturmak veya konuşmak amacıyla yapılmış yüksekçe yer 2- Kaide, ayaklık. 3- Camilerde vaiz veya mevlidhanın oturduğu, tek kişilik, yüksekçe mahal.	**kürsü**
Kürsi-nişin	1- Camide vaaz eden. 2- Tahtta oturan padişah.	**kürsi:niş̲in**
Küsbe	Yağı ve suyu çıkarılmış tohum veya bitkinin kuru kalıntısı	**küspe**
Küstah	Edepsiz; saygısız	**küst̲ah**
Küstah-ane	Küstahça	**küstaha:ne**
Küsuf	Güneş tutulması	**küsu:f**
Küsur	Artık; artan bölümler. Parça	**küsu̲r**
Küsurat	Artanlar; geri kalanlar. Kesirler	**küsu̲ra:t**
Küşad	"Açılabilir"; Açılış	**küşa:t**
Küşade	Açılma; açılmış	**küşa:de**
Küşende	Öldüren; öldürücü	**küşende**
Kütle	Küme, yığın. Büyük parça	**kütle**
Küttab	Yazıcılar; kâtipler	**kütta:p**
Kütüb	Kitaplar	**kütüp**
Kütüb-hane	1- Büyük kitaplık. Kitap okunan ve ödünç verilen yer 2- Kitap evi.	**kütüpa:ne**
Kütüb-hane-i umumi	Genel Kütüphane	**kütüpa:neği umu:mi:**
Kütüb-i semaviyye	Zebur, Tevrat, İncil ve Kur'an-ı Kerim	**kütübisema:vi:ye**
Kütüb-i tevarih	Tarih kitapları	**kütübitèva:ri̲h**

L

Lâ	Olumsuzluk veren ön ek	**lâ:**
Lâ ahlaki	Ahlak dışı	**lâ:/ahlâ:Ki:**
Lâ akal	En azından; hiç olmazsa	**lâ:/aKa̲l**
Lâ-ale-t-ta'yin	Gelişigüzel; rastgele	**lâ:letta:yin**
Lâbis	Giyinmiş; giyinik	**lâ:bi:s**
Lâceverd	Koyu mavi renk	**lâ:civert**
Lâceverdi	Lâcivert renkte	**lâ:civerdi:**
Lâçin	Bir cins şahin	**lâçin**
Laden	Akdeniz Bölgesinde yetişen, çiçekli ve reçineli ağaççık	**la̲den**
Lades	1- Kümes hayvanlarının bir kemiği 2- Tavuğun lâdes kemiğini iki kişinin kırarak ve birinin diğerini yanıltması halinde bir şey vermeye zorlayan oyun.	**lâ:des**
Lâ-dini	Din dışı. Lâik	**lâ:di:ni:**
Lâ-edri	Yazarı belli olmayan şiirlerin sonuna konulur	**lâ:edri:**
Lâf	Söz, lâkırdı	**lâf**
Lâfazan	Geveze	**lâfazan**
Lâf ü güzaf	Boş sözler	**lâ:fıgüza̲f**
Lâfz	Söz, sözcük	**lâfz**
Lâf-zan	Geveze	**lâfazan**
Lâfzen	Anlamına bakılmadan yalnızca kelimelerin söylenişine göre	**lâf/zen**
Lâfzi	Bir kelimenin söyleniş ve yapılışına ilişkin	**lâfzi:**
Lâfziyye	Ezbercilik	**lâfzi:ye**
Lagari	Zayıflık, cılızlık	**lâ:gari:**

Lağv	Hükümsüz bırakma. Bir kuruluşu kaldırma	**lâğv**
Lâ havle	Sıkıntılı bir anda sabrın tükendiğini belirtmek için kullanılır	**lâ:havle**
Lâhd	Üstü kapak taşlarıyla örtülü mezar. Kabir	**lâhit**
Lâhika	Ek; ilişik	**lâ:hiKa**
Lâhmacun	Kıymalı küçük pide	**lâhma:cun**
Lahuti	Tanrısal	**lâ:hu:ti:**
Lâhz	Göz ucuyla bakma	**lâhz**
Lâhza	Bölünemeyecek kadar kısa olan zaman. An	**lâhza**
Lâin	Kovulmuş, istenmeyen	**lâ:in**
Lâkab	1- Aile adı, ün 2- Bir kişiye adının dışında sonradan takılan ad.	**lâKAp**
Lâ-kayd	İlgisiz, kayıtsız; aldırmaz	**lâ:Kayt**
Lâ-kaydi	İlgisizlik, kayıtsızlık, aldırmazlık	**lâ:Kaydi:**
Lâkin	Ama, fakat	**lâ:kin**
Lâklâk	1- Boş söz 2- Leyleğin gagasıyla çıkardığı ses.	**lâKlâK**
Lâklâka	Gereksiz boş söz, faydasız konuşma	**lâKlâKa**
Lâklâkıyyat	Değersiz sözler	**lâKlâKi̱ya:t**
Lâ'l	1- Parlak kırmızı 2- Kırmızı ve değerli bir taş 3- Dudak 4- Dilsiz.	**lâ:l**
Lâla	1- Padişahların Sadrazamla konuşurken kullandıkları unvan 2- Şehzadelere ve zengin çocuklarına bakmak ve eğitmekle görevli kimse. 3- Osmanlılarda bazı vezir ve sadrazamların lâkabı.	**lâLA**

Lâle	1- Çeşitli renkte, soğanlı bir çiçek 2- Mahkûmların boynuna takılan demir halka 3- Kadın adı.	**lâ:le**
Lalettayin	Gelişigüzel	**lâ:lèt/ta:yin**
Lâle-zar	Lâle bahçesi	**lâ:leza:r**
Lal-i dürr-efşan	Arasından inci gibi dişler görünen dudak	**lâ:lidürefşa:n**
La'l-i revan	Şarap	**lâ:lireva:n**
Lam	Osmanlıcada (L) harfi	**lâm**
Lâmi	1- Parlayan, parlak 2- Erkek adı.	**lâ:mi**
Lâmia	1- Parlayan 2- Kadın adı.	**lâ:mi~a**
Lâmise	1- Dokunum, his 2- Duyarga.	**lâ:mise**
La'net	Beddua. Tanrının ilgi ve affından yoksunluk dileği	**lâ:net**
Lâ-şe	Leş	**lâ:şe**
Lâ-şekk	Şüphesiz	**lâ:şék**
Lât	İslâmiyetten önce Arapların Kâbe'deki putlarından biri	**lât**
Lata	1- Dar ve kalınca tahta 2- Eskiden hocaların giydiği bir çeşit cübbe.	**lâTa**
Lâtif	1-Yumuşak, hoş, incelikli, güzel 2- Lütuf sahibi 3- Erkek adı.	**lâtif**
Latife	1- Şaka. Gülünecek tuhaf ve hoş söz 2- Kadın adı.	**lâti:fe**
Lâ ü bali	Kayıtsız, senli-benli; saygısız, çekinmesi olmayan	**lâ~uba:li**
Lavta	Ud'dan küçük bir çalgı	**lâvTa**
Lâ-ya-kil	İdrak etmez, akılsız	**lâ:ya:kil**
Lâ-yemut	Ölümsüz, ölmez	**lâ: yemu:T**

Lâ-yetenahi	Sonu yok	**lâ:yetèna:hi:**
Lâyıha	Bir konuda bazı esasların yazıya dökülmesi. Tasarı	**lâ:yiha**
Lâyık	Yakışan, yaraşan; uygun	**lâ:yıK**
Lâ-yuhdi	Hata yapmayan	**lâ:yuhti:**
Lâ-yüs-el	1- Sorulmaz; erişilmez 2- Mesuliyetsiz.	**lâ:yüs/El**
Lâzım	Gerek, gerekli, şart	**lâ:zım**
Lâzıme	1- Gerekçe 2- Gerekli.	**lâ:zıme**
Lazımlık	Oturak	**lâ:zımLıK**
Leamet	Alçaklık, bayağılık	**lea:met**
Leb-aleb	Ağzına kadar dolu, silme	**leba:leb**
Leb be leb	Dudak dudağa	**leb/beleb**
Lebib	Akıllı	**lebi:b**
Leb-i derya	Deniz kenarı. Denize bakan yer	**lebidErya:**
Leb-i dilber	Dilber dudağı	**lebidilbEr**
Leblebi	Kabuğu çıkarıldıktan sonra kavrulup kuruyemiş olarak yenilen nohut.	**leblebi**
Lebliz	Van Eyaleti	**lèbli:z**
Ledun	Tanrı katı	**ledün**
Ledünni	Allah bilgisine ve sırlarına ait	**ledünni:**
Leff	İliştirme	**lEf**
Leğen	Yıkama amaçlı kullanılan yayvan kap	**lèğen**
Lehdar	1- Kefil 2- lehte olan.	**lehta:r**
Lehce	Bölgesel dil. Diyalekt	**lehçe**
Lehim	Kalay ve kurşun alaşımı	**lehim**
Lehinde	Onun çıkarına uygun	**lehinde**
Lem'a	Parıltı	**lem/a:**
Lemis	El ile dokunma. Temas	**lèmi:s**
Lenfai	Lenf ile ilgili	**lEnfa:i:**
Lenger	1- Gemiyi yerinde durdurmak için denize atılan zincir 2- Yayvan, büyük bakır kap.	**leNgEr**

Lerzan	Titreyen	**lErzan**
Leşker	Asker, er	**leşkEr**
Leşkeran	Askerler	**leşkera:n**
Letafet	1- Güzellik, hoşluk 2- Nezaket, yumuşaklık, incelik.	**leta:fet**
Letaif	Güldürecek sözler; lâtifeler	**leta:~if**
Levazım	1- Askerin yiyecek, giyecek, barınma vesavaşta kullanacağı eşyayı teminle uğraşan sınıf. 2- Gerekli olanlar.	**leva:zım**
Levazım-ı saltanat	Yönetim için gerekli olan malzeme	**leva:zımı sALTanaT**
Levend	1- Deniz askeri 2- Kabadayı 3- Gündelikçi, çırak 4- Erkek adı.	**levEnt**
Levendan	Leventler	**levenda:n**
Levha	1- Asılmak üzere çerçevelenmiş resim, tablo veya yazı 2- Tabela.	**levha**
Levh-i mahfuz	Allah'ın takdir ettiği şeylerin yazılı olduğu manevi levha	**lev/himahfu:z**
Levn	Renk, çeşit	**levn**
Levs	Pislik, mundarlık	**levis**
Leyh	1- Bir taraftan yana olma 2- Fayda.	**leh**
Leyl	Gece	**leyl**
Leyl-i yelda	Uzun gece	**leyliyèlda:**
Leyl ü nehar	Gece ve gündüz	**leylünehar**
Leyla	1-"Leyla ile Mecnun" hikâyesinin kadın kahramanı 2- Karanlık gece 3- Kadın adı.	**leylâ:**
Leylak	Güzel kokulu çiçek açan, zeytingillerden, yaprakları karşılıklı duran bir ağaççık.	**leylâK**
Leylâki	Leylak(Mor) renginde	**leylâ:ki:**

Leyla vü Mecnun	Fuzuli'nin ünlü Mesnevisi	**leylâ: vümeCnu:n**
Leyle-i kadr	Kadir Gecesi	**leyleği Kadr**
Leyle-i mir'ac	Miraç Gecesi. Hz. Muhammed'in göğe çıktığı gece	**leyleği mi̱ra:ç**
Leyle-i regaib	Hz. Muhammed'in anne karnına düştüğü gece	**leyleği regA:ib**
Leylen	Geceleyin	**lĕy/lEn**
Leyli	1- Gece kalınan, yatılı 2- Gece gibi karanlık.	**lèyli:**
Leyli mekteb	Yatılı okul	**lèyli:mèktep**
Lezaiz	Zevk alınacak şeyler	**leza:iz**
Leziz	Lezzetli, tatlı, güzel	**lezi:z**
Lezzet	Ağızdan alınan tat, çeşni	**lezzet**
Lezzet-i ilm	İlmin lezzeti	**lezzeti/ilm**
Lezzet-şinas	Tadına varan	**lezzetşina:s**
Libaçe	Elbise	**liba:çe**
Libade	Kısa hırka	**liba:de**
Libas	Elbise, giysi	**liba:s**
Libas-ı fahir	Padişahın birine hediye ettiği değerli kaftan	**liba:sıfa:hi̱r**
Lif	1- Bazı bitkilerin tellerinden yapılan ve vücudu sabunlama amacıyla kullanılan yumak veya demet 2- İnce tel.	**lif**
Lifafe	Sargı	**lifa:fe**
Lihye	Sakal	**lihye**
Lihye-i şerife	Hz. Muhammed'in sakallarından toplanıp muhafaza edilen kıl veya kıllar.	**lihyeği şeri:fe**
Lihye-i müteferrika	Sakalı şerif	**lihyeği müteferriKA**
Lika	Mürekkep hokkalarına konulan ham ipek	**liKa**
Lika	1- Yüz, çehre 2- Tanrıya kavuşmak.	**liKa:**

Lillah	"Allah için"	**lillâh**
Lime	Parça; küçük parça	**li:me**
Lime lime	Parça parça. Yırtık	**li:meli:me**
Linet	Sürgün	**li:net**
Lisan	Konuşma dili	**lisa:n**
Lisanen	Dille; konuşmayla	**lisa:nen**
Lisan-ı avam	Halk dili	**lisa:nı ava:m**
Lisan-ı farisi	Farsça	**lisa:nıfarsi:**
Lisan-ı hal	İnsanın duruşu ve hareketlerinden anlaşılan beden dili	**lisa:nıhâ:l**
Lisan-ı münasib	Uygun bir dil	**lisa:nımüna:sip**
Lisani	Dille ilgili	**lisa:ni:**
Lisaniyyat	Dil bilim; filoloji	**lisa:niya:t**
Liva	1- Mülki idarede vilayet ile kaza arası yerleşim birimi 2- Tugay 3- Tuğgeneral 4- Bayrak.	**liva**
Liva-i şerif	Hz. Muhammed'in bayrağı	**liva:~işeri:f**
Livata	Cinsi sapıklık; kulamparalık	**liva:Ta**
Liyakat	1- Değerlilik. Lâyık olmak, yaraşırlık, uygunluk; yararlılık 2- Hüner. Derece.	**liya:Kat**
Lobut	Kısa, kalın ve düzgün sopa	**lôbuT**
Lokma	Bir defada ağıza alınıp yenilen yiyecek miktarı	**lôKma**
Lokum	Şeker, nişasta ve suyla yapılan tatlı	**lôKum**
Lor	Taze, yumuşak ve tuzsuz beyaz peynir	**lôr**
Lûgat	1- Konuşulan dil, kelime; söz 2- Sözlük.	**lûgat**
Lumbago	Ağrı ve sızılarla kendini gösteren bel hastalığı	**lûmbago**

Lut	1- Bir peygamber adı 2- İsrail ile Ürdün arasında göl	**lûT**
Lûtf	Önem verilen birinden gelen iyilik. İyi muamele	**lûTuf**
Lûtfen	Lütuf olarak. "Zahmet olmazsa"."Rica ederim"	**lûtfen**

M

Ma	Su	**ma:**
Ma-ada	...den başka, gayrı	**ma:dâ:**
Maâdin	Madenler	**maa:din**
Ma'aile	Ailece	**ma:/a:ğile**
Maakis	Ters şeyler	**ma/a:ki:s**
Maalesef	Ne yazık ki...	**ma:lesef**
Maa-l-memnuniyye	Seve seve; memnuniyetle; isteyerek	**ma/âl memnu:ni:ye**
Maa-ma-fih	Bununla beraber, böyle ise de...	**ma:ma:fih**
Maarif	1- Kültür. Bilgi, eğitim, öğretim 2- Marifetler; bilimler 3- Eğitim ve Öğretim sistemi.	**ma~a:rif**
Maarif-ci	Eğitim teşkilatında çalışan kimse. Eğitimci	**ma:rifci**
Maarif-i hafiye	Özel eğitim	**ma~a:rifihafi:ye**
Maarif-i rabbaniyye	İlahi bilgiler	**ma~a:rifirabbA:niye**
Maarif-i umumiye nezareti	Maarif Vekâleti. Eğitim Bakanlığı	**ma~a:rifi umu:miye nezareti**
Maarif-mend	Bilgili	**ma~a:rifmEnd**
Maarif-name	Sinan Paşa'nın ünlü eseri	**ma~a:rifna:me**
Maaş	1- İşçi, memur ve emeklilere verilen aylık 2- Geçim parası.	**ma~aş**
Maaşir	Topluluklar	**ma/a:şir**
Maatir	Her zaman güzel koku sürünenler	**ma/a:tir**
Maat-teessüf	Yazık ki...	**ma:Tte/essüf**
Maayiş	Geçinmek için gerekli para,mal gibi şeyler	**ma/a:yiş**

Maa-zalik	Bununla birlikte...	**ma:za:lik**
Maaz-allah	Allah saklasın; Tanrı korusun	**mA:zaLL_ah**
Ma-ba'd	Sonraki; sonu; arka; devam	**mA:ba:d**
Ma'bed	İbadethane, tapınak	**ma:bet**
Ma-beyn	1- Sarayda padişah yakınlarının bulunduğu daire 2- Sarayda padişah'a müracaat dairesi 3- Harem ile selamlık arasındaki 4- Ara 5- İki kişi arasındaki soğukluk.	**ma:bèyn**
Ma'bud	1- Allah 2- Tapınılan varlık.	**ma:bu:d**
Ma'bude	1- Dişi tanrı, put 2- Çok güzel kadın.	**ma:bu:de**
Macera	Serüven, sergüzeşt	**ma:cera:**
Macera-perest	Macera seven; serüvenci	**ma:cera:pErest**
Macid	1- Şan, şeref sahibi 2- Erkek adı.	**ma:cit**
Macide	Kadın adı	**ma:cide**
Macun	1- Hamur kıvamına getirilmiş 2- Sokaklarda satılan baharlı ve yapışkan şekerleme 3- Cam ve çerçeveyi tutan madde 4- Süzme afyon.	**ma:cun**
Maçin	Çin'in güney bölgesi	**ma:çin**
Madam	Evli gayrımüslim kadın	**madam**

Madde	1- Uzayda yer tutan, bölünebilen ve ağırlığı olan her şey 2- Kanun veya kararnamenin her fırkası.	**madde**
Madde-i asliyye	Köken	**maddeği asli:ye**
Maddeten	1- Gözle görülür şekilde 2- Madde ve cisim olarak. Maddesel.	**maddetEn**
Maddi	1- Madde ile ilgili 2- Beş duyu ile kesinleştirilen şeyler 3- Para ve mala çok önem veren.	**maddi:**
Maddiyyat	1- Maddi şeyler 2- Para ve mal.	**maddiya:t**
Maddiyyet	Gözle görülen, elle tutulan şey	**maddiyet**
Maddiyyun	Maddenin sonradan yaratılmadığına inananlar. Maddeciler.	**maddi:yun**
Ma'delet	1- İki şeyin birbirine eşit oluşu 2- Adalet. Yasal davranış	**ma:delet**
Madem	...den dolayı; değil mi ki...	**ma:dem**
Ma'den	1- Cevher, mineral 2- Isı ve elektriği ileten basit cisim 3- Elazığ'da ilçe.	**ma:den**
Ma'deni	Madenden yapılmış; madensel	**ma:deni:**
Mader	Anne	**ma:dEr**
Mader-ane	Ana'ya yakışır şekilde	**ma:dera:ne**
Maderi	Annelik	**ma:deri:**
Mader-şahi	Anaerkil	**ma:dErşa:hi:**
Ma-dûn	Alt, aşağı derecede; ast	**ma:dun**
Ma-dut	Sayılabilen, sayılır	**ma:du:t**

Ma-fevk	1- Üst, yukarı 2- Üst derecedeki kimse, şef.	**ma:fèvk**
Ma-fiş	Yok. Kalmadı!	**ma:fiş**
Ma-fi-z-zamir	Gönüldeki şey	**ma:fiz/zamir**
Mafsal	1- Eklem 2- Bağlantı unsuru.	**mafsAL**
Magarip	1- Batılar.Garplar 2- Akşamlar	**magA:rib**
Magdûr	Haksızlığa uğrayan	**ma:dur**
Magdure	Haksızlığa uğramış kadın	**ma:du:re**
Magduriyyet	Haksızlığa uğrayanın durumu. Mağdurluk	**ma:du:riyet**
Magrıb	1- Batı 2- Akşam 3- Afrikanın kuzeyine düşen, Mısır dışındaki ülkeler.	**mağrip**
Magribi	Mısır hariç Kuzey Afrika halkı	**mağribi:**
Magrib-i aksa	Fas ve Tunus	**mağribi~aKsa:**
Magşiyyen	Bayılmış halde	**ma:şi:yen**
Mağfiret	Allahın kullarının günahlarını affetmesi. Bağışlamak	**ma:firet**
Mağfur	Bağışlanmış	**mağfur**
Mağlub	Yenilmiş, yenilen	**ma:lû:p**
Mağlubiyyet	Yenilme	**ma:lû:biyet**
Mağmum	Sıkıntılı, üzgün	**mağmu:m**
Mağnisa	Manisa	**manisa**
Mağrur	1- Gururlu, kurumlu 2- Kendini beğenmiş, büyüklük taslayan	**mağru:r**
Mağrur-ane	Gururla, kibirle	**mağrura:ne**
Mağruriyyet	Övünme, kibirlenme	**mağruriyet**
Mağ-şuş	Karışık	**mağşu:ş**
Mah	1- Ay 2- Güzel kız veya erkek.	**ma:h**

Mahabbet	1- Sevgi 2- Sohbet.	**muhabbet**
Mahabis	1- Hapishaneler 2- Hapsedilenler.	**maha:bis**
Mahafil	1- Toplantı yerleri 2- Camilerde müezzinlere ayrılan ve etrafı parmaklıkla çevrili bölüm.	**mahfil**
Mahall	Yer, mekan. Yöre	**mahal**
Mahalle	Bir şehir ya da kasabanın muhtarlıkla idare edilen her bir bölümü.	**mahalle**
Mahallebi	Süt, şeker ve pirinç ununda yapılan bir tatlı	**muhallebi**
Mahalli	Bir yere ait. Yerel, yöresel. Yerli	**mahalli:**
Mahalli saat	Yerel saat	**mahalli:sa/ât**
Maharet	El ustalığı; iş görme becerisi	**maha:ret**
Mahatim	Mühürlenmiş şeyler	**maha:tim**
Mahazar	Önceden hazır olan	**ma:hazAr**
Mahazir	Engeller, korkulacak şeyler	**maha:zi:r**
Mahbel	Hayvanın gebelik zamanı	**mahbel**
Mahbes	Hapishane, cezaevi	**mahbes**
Mahbub	Sevgili	**mahbu:b**
Mahbube	1- Sevilen kadın 2- Lâle devrinde en makbul lâle türü	**mahbu:be**
Mahbub-i hüda	Hz. Muhammed	**mahbu:bu hüda:**
Mahbub-ül kulûb	Ali Şir Nevai'nin eseri	**mahbu:bül Kulû:b**
Mahbus	Hapsolunmuş	**mahpus**
Mahbus-hane	Hapishane, cezaevi	**mahpusha:ne**
Mahcer	Göz çukuru	**mahcer**
Mahcub	Utangaç, sıkılgan. Utanmış	**mahcup**
Mahcub-ane	Utanarak. Sıkılganlıkla	**mahcuba:ne**
Mahcubiyyet	Utangaçlık, sıkılganlık	**mahcubi:yet**
Mahcuc	Delil gösterilmiş	**mahcu:c**

Mahcur	Kısıtlı	**mahcur**
Mahcuz	Mahkeme kararı ile haczedilmiş	**mahcuz**
Mahdud	Sınırlı, sınırlanmış. Çevrilmiş	**mahdut**
Mahdum	Erkek evlât, oğul	**mahdum**
Mahdume	Kız evlat	**mahdu:me**
Mahfaza	Bir şeyi saklama amacıyla kullanılan kap. Koruncak	**mahfaza**
Mahfe	Yük hayvanlarının semerlerine takılan sepet	**mahfe**
Mahfi	Gizli, saklı	**mahfi**
Mahfil	1- Camilerde daha çok kişinin ibadet edebilmesi için yapılmış, sütunlar üzerinde ve duvarlara bitişik inşa edilmiş üst bölüm. 2- Toplantı yeri. 3- Toplanmış olanlar.	**mahfil**
Mahfuz	Saklı, korunmuş. Gizlenmiş, saklanmış	**mahfuz**
Mahfuzen	Göz altında olarak	**mahfu:zen**
Mah-ı siyam	Ramazan ayı	**ma:hısiya:m**
Mahi	Balık	**ma:hi**
Mahir	1- Hünerli, becerikli, usta 2- Erkek adı.	**ma:hir**
Mahir-ane	Maharetle, ustaca, becerikli bir şekilde	**ma:hira:ne**
Mahiye	Aylık	**ma:hiye**
Mahiyyet	Bir şeyin aslı; iç yüzü, niteliği	**ma:hiyet**
Mahkeme	Yargı görevinin yerine getirildiği yer	**mahkeme**
Mahkeme-i bidayet	Davaların ilk görüşüldüğü mahkeme	**mahkemeği bida:yet**
Mahkeme-i kübra	Kıyamet günü	**mahkemeğikübra:**

Mahkeme-i şer'iyye	Eskiden nikah ve dini sorunlara bakan mahkeme	**mahkemeği şEr/i:ye**
Mahkuk	Kazılmış, hakkedilmiş	**mahkû:K**
Mahkukat	Yontulmuş, hakkedilmiş şeyler	**mahkû:Ka:t**
Mahkum	1- Mahkemece hüküm giymiş. Hükümlü 2- Katlanmak zorunda kalma.	**mahK̲û̲m**
Mahkume	Kadın mahkum	**mahKû:me**
Mahkumiyyet	Hüküm giyilen süre	**mahKû:mi̲yet**
Mahlas	1- Şairlerin şiirlerinde kullandıkları takma ad 2- Bir kimsenin kendisinin kullandığı takma adı.	**mahlâ:s**
Mahlas beyti	Gazellerde şairin adının yer aldığı beyit	**mahlâ̲s beyti**
Mahleb	Nohut büyüklüğünde bir baharat türü	**mahlep**
Mahluk	Yaratık	**mahlû̲K**
Mahlukat	Yaratıklar	**mahlû:KA:T**
Mahlul	1- Eriyik 2- Çözülmüş.	**mahlû:l**
Mahlut	Karışık, karıştırılmış sıvı, katışık	**mahLu:T**
Mahmud	1- Övülmeye değer 2- Erkek adı 3- Hz. Muhammed'in adlarından biri.	**mahmu̲T**
Mahmude	Hekimlikte kullanılan bir madde 2- Van'ın Özalp ilçesinin eski adı 3- Eskişehir'de ilçe.	**mahmu:de**
Mahmul	Yüklü, dolu. Yükletilmiş	**mahmû:l**
Mahmur	1- Uyku basma hali 2- Sarhoşluğun verdiği sersemlik içinde olan.	**mahmu:r**

Mahmur-ane	Baygın baygın bakma	**mahmura:ne**
Mahmure	Kadın adı	**mahmu:re**
Mah-pare	Ay parçası gibi güzel	**mahpa:re**
Mah-peyker	1- Güzel, nurlu 2- Kadın adı.	**mahpeykEr**
Mahpus	Hapsedilmiş, kapatılmış	**mahpus**
Mahpus-ane	Cezaevi, hapishane	**mapusa:ne**
Mahrec	1- Çıkış yeri, çıkak 2- Sesin ağızdan çıkış noktası, boğumlanma yeri.	**mahrèç**
Mahrek	Yörünge	**mahrek**
Mahrem	1- Yakın akrabadan olduğu için evlenilmesi caiz olmayan 2- Gizli, herkese söylenmeyen 3- Çok samimi, içli-dışlı olunan 4- Kocaya göre eşi.	**mahrem**
Mahremiyyet	Gizlilik. Gizli olma durumu	**mahrèmi:yet**
Mahrukat	Odun vs. gibi yakılacak şeyler. Yakıt	**mahru:KA:t**
Mahrum	Dilediğini elde edemeyen. Yoksun	**mahrum**
Mahrumiyyet	Dilediğini elde edememe. Yoksunluk	**mahru:miyet**
Mahrut	Koni	**mahrut**
Mahruti	Koni şeklinde, konik	**mahru:ti:**
Mahsub	Hesaptan düşme, hesaba dahil etme	**mahsup**
Mahsuben	Alacağa karşılık, hesaptan düşerek	**mahsu:ben**
Mahsul	1- Ürün 2- Verim.	**mahsûl**
Mahsulat	1-Toprakta yetişen şeyler 2- Ürünler, elde edilenler.	**mahsu:lâ:t**
Mahsul-dar	Bereketli, verimli	**mahsûlda:r**

Mahsur	1- Kuşatılmış, sarılmış 2-Sınırlanmış, sıkıştırılmış.	**mahsur**
Mahsus	1-Vergi, verilmiş, has 2- Özgü 3- Ayrı, ayrılmış, münhasır 4- Bile bile, isteyerek 5- Şakadan, yalandan 6- Anlaşılan.	**mahsus**
Mahsusa	Özel, hususi	**mahsu:sa**
Mahsusat	Beş duyu ile anlaşılan şeyler	**mahsu:sa:t**
Mahsusen	Ayrıca; bile bile	**mahsu:sen**
Mahsusiyyet	Özel olma durumu	**mahsu:siyèt**
Mahşer	1- Kıyamet günü ölülerin dirilip toplanacaklarına inanılan yer 2- Çok kalabalık.	**mahşer**
Mahşeri	Mahşeri andıran. Çok kalabalık	**mahşeri:**
Mahtut	Çizilmiş	**mahTu:t**
Mahtutat	El yazması kitaplar	**mahTu:ta:T**
Mahud	Adı geçen. Konuşulan. Bilinen	**ma:hut**
Mahur	Türk Musikisinde bir makam	**mA:hur**
Mahviyyet	Alçak gönüllülük	**mahvi:yet**
Mahya	Ramazan ayında iki minare arasına gerilip ışıklandırılan yazı	**mAhya**
Mahzen	1-Yer altı deposu 2- Havasız ve karanlık yer.	**mAhzen**
Mahzun	Hüzünlü, tasalı, kederli, üzgün	**mAhzu:n**
Mahzun-ane	Tasalı, kaygılı	**mAhzuna:ne**
Mahzur	Sakınca, haram, engel	**mAhzu:r**
Mahzurat	Dince yasaklanan şeyler, engeller	**mAhzu:ra:t**

Mahzure	Korku, çekinme, yasaklanmış	**mAhzu:re**
Mahzuz	Hoşlanmış	**mahzu:z**
Mahzuzat	Hoşlanılacak şeyler	**mahzu:za:t**
Mai	1- Mavi 2- Su ile ilgili.	**ma:i̲**
Maide	1-Kur'an-ı Kerim'de bir sure 2- Ziyafet 3- Kadın adı.	**ma:ide**
Maide-i mesih	Hz. İsa ve havailerine gökten inen sofra	**ma:ideğimesi:h**
Maide-i seniyye	Padişah sofrası	**ma:ideğisé̲ni:yye**
Mail	1- İstekli, hevesli, eğilimi olan 2- Eğik, eğri.	**ma:il**
Maile	Aklan, dağ yamacının yönü	**ma:/ile**
Main	Eşkenar dörtgen	**ma:/i:n**
Maişet	1-Geçinme. Geçim için gerekli şeyler. Dirlik 2- Yaşam.	**ma:ğişet**
Maiyyet	1- Bir büyük memurun emrinde olanlar 2- Arkadaşlık. Yakınında olmak.	**ma/i:yet**
Maiyyet memuru	Bir valinin yanında staj yapan memur	**mai:yet mé̲muru**
Majeste	Krallara söylenen saygı sözü	**majèste**
Ma-kabl	Kendinden önce olan, geçmiş, önceki	**ma:Kabl**
Mak'ad	Oturma yeri, kıç, geri, anüs	**maKAT**
Makalat	1- Gazete ve dergilerde çıkan fikir yazıları 2- İslâm Mezhepleri Tarihi.	**maKA:lâ:t**
Makale	1- Söz, nutuk 2- Tek bir konu hakkında yazılan gazete veya dergi yazısı.	**maKA:le**

Makam	1- Memurluk yeri 2- Türk müziğinde, bir durak ve güçlü bir nağmenin etrafında ona bağlı olarak toplanan seslerin genel birlikteliği 3- Mevki, yer, durak. Kat. 4- Ermişlerin kabri.	**maKA:m**
Makamat	Makamlar. Topluluklar	**maKA:mA:t**
Makam-ı ali	Bakanlıklar	**maKA:mı a:li:**
Makam-ı hilafet	Halifelik	**maKA:mı hilâ:fet**
Makam-ı İbrahim	Kâbe'de saklı bulunan bir taş	**maKA:mı ibra:hi̲m**
Makarr	1-Karargâh, merkez, durulan yer 2-Başkent.	**maKAr**
Makarr-ı idare	Başkent	**maKArrı ida:re**
Makasıd	Maksatlar, istekler	**maKA:sıd**
Makass-dar	Elbise kumaşı biçen usta	**maKasta̲r**
Makber	1- Mezar, kabir 2- Abdülhak Hamid'in eşinin ölümü üzerine yazdığı şiir.	**maKbEr**
Makbul	1- Beğenilen, hoş karşılanan 2- Kabul olunmuş, kabul edilen.	**maKbu̲l**
Makbule	Kadın adı	**maKbu:le**
Makbuliyyet	Beğenilmişlik	**maKbu:li̲yet**
Makbuz	Bir şeyin alındığına ilişkin, imzalı alındı veya ödendi belgesi	**mAKbuz**
Makedonya	Balkan yarımadasında, bölünmüş, tarihi bir ülke	**mAkedoNya**

Ma'kes	Akseden yer, yankı yeri 2- Harfleri tersten okunduğunda değişmeyen kelime veya cümle. (Anastas mum satsana, kek, tut... gibi)	**ma/kes**
Makreme	Elbezi, havlu, peştamal	**mAKrème**
Maksad	Amaç. Gaye. Kast edilen, istenilen şey. Erek	**mAKsaT**
Maksim	Suyun kollara ayrıldığı yer	**maKsim**
Maksud	Kast olunan. İstenen. Dilek. Amaçlanan	**mAKsu̲t**
Maksude	Kadın adı	**mAKsu:de**
Maksure	1- Camilerde parmaklıklarla ayrılmış yüksek yer 2- Evin, yabancıların girmesine izin verilmeyen bölümü.	**mAKsu:re**
Makta'	1- Gazel veya kasidenin son beyti 2- Bir konunun kesildiği yer.	**maKTA**
Maktu	1- Pazarlıksız. Fiyatı belirlenmiş 2- Götürü, ölçü ile satılmayan.	**mAKTu:**
Maktuan	Toptan, götürü olarak	**mAKTu:/an**
Maktul	Vurulmuş, öldürülmüş, katledilmiş	**mAKTû̲l**
Maktulen	Öldürülerek	**mAKTu:len**
Makul	Akla uygun, anlayışlı, mantıklı, akıllıca	**ma:Ku:l**
Makulat	Zekâ, fikir, anlayış	**ma:Ku:lâ:t**
Makule	Kategori	**maKu:le**
Makuliyyet	Akla uygunluk, anlayışlılık	**ma:Ku:li̲yet**
Ma'kus	1- İyi gitmeyen, ters, şanssız, uğursuz 2- Ters çevrilmiş, başaşağı	**ma:kû̲s**

Ma'kusen	Aksine 2- Dükkân eşyası 3- Bir kişinin iyeliğindeki taşınır ve taşınmaz şeyler.	**ma:kû:sen**
Ma-lâ-kelâm	"Diyecek yok"; "söz götürmez"	**ma:lâ:kelâ:m**
Ma-lâ-yani	Saçma	**malâya:ni:**
Malazgirt	Türklere Anadolu'nun kapısını açan savaş ve Muş'ta ilçe	**mALAzgirt**
Mal-dar	Zengin	**maLda:r**
Mali	Para ve malla ilgili. Maliye ile ilgili. Parasal	**ma:li:**
Mali	Batı Afrika'da bir devlet	**mali**
Mali hulya	1-Melânkoli, karasevda 2-Boş düşünceler. Kuruntu.	**ma:lihûlya:**
Malik	1-Bir şeye sahip olan. Hak sahibi, iye 2-Erkek adı. 3-Zebanileri idare eden melek.	**ma:lik**
Malikane	1- Büyük arazili köşk 2- Yurtluk.	**ma:likâ:ne**
Maliki	İslâmiyette 4 mezhepten biri ve bu mezhepten olan	**ma:liki:**
Malikiyyet	Sahip olma	**ma:likiyet**
Malik ül mülk	Allah	**ma:likülmülk**
Maliye	1- Devletin gelir ve giderini yöneten kuruluş 2- Kamunun gelir ve gider kalemlerini düzenleyen kurallar.	**ma:liye**
Maliyet	Elde etme değeri. Üretimin gerçekleşmesi için yapılan harcamaların tümü.	**ma:liyet**
Mal kalemi	Maliye dairesi	**maL Kalemi**
Mal müdürü	İlçedeki maliye müdürü	**maLmüdürü**

Mal-perest	Mal canlısı	**maLperEst**
Mal sandığı	Vezne	**maLsandığı**
Ma'lul	Sakat kimse	**ma:lû:l**
Ma'lulen	Sakat bir biçimde	**ma:lû:len**
Ma'luliyyet	İnsanda sakatlık	**ma:lû:liyet**
Ma'lum	1- Bilinen, belli olan 2- Evet, belli.	**ma:lû:m**
Ma'lûmat	1- Bilgi 2- Bilinen şeyler.	**ma:lû:mat**
Ma'lûmat-füruş	Bilgiçlik taslayan. Ukala	**ma:lû:matfuru:ş**
Ma'lûmiyye	Osmanlı Devletinde her yıl Mekke ve Medine halkına gönderilen yardım ve hediyelerin genel adı.	**ma:lû:miye**
Ma'lûmiyyet	Belli olma, bilinme	**ma:lû:miyet**
Malzeme	Gereç, materyal	**malzeme**
Mamafih	Bununla birlikte...	**ma:ma:fih**
Ma-melek	Varı-yoğu, her şeyi, mal varlığı	**ma:melek**
Ma-meza	Geçen şey	**ma:méza:**
Mamul	Üretilmiş, yapılmış, işlenmiş	**ma:mûl**
Mamulat	İmal edilmiş, yapılmış şeyler	**ma:mu:lâ:t**
Ma'mur	Bayındır	**ma:mur**
Ma'mure	Bakımlı yer. Bayındırlık	**ma:mu:re**
Ma'muret-ül-aziz	Elâzığ	**ma:muretül azi:z**
Ma'muriyyet	Bayındır olma durumu	**ma:mu:riyet**
Mamut	Tarih öncesi çağlarda yaşamış fil cinsi hayvan	**mAmuT**
Ma'na	1- Anlam 2- İç yüz.	**ma:nâ:**
Ma'nalı	Anlamı olan. Anlamlı	**ma:nâ:Lı**
Ma'nen	Ruhça; manevi yönden, duyguca	**ma:nen**
Manend	Eş, benzer	**ma:nEnd**
Ma'nevi	Madde dışı. Ruhsal. Soyut	**ma:nevi:**

Ma'neviyyat	1- Madde dışı hususlar 2- Ruhsal direnç.	**ma:neviy̲a:t**
Manevra	Bir takım hareketlerle alınan tedbir	**manèvra**
Mani	Fikir saplantısı	**mani**
Mani	Engel, özür	**ma:ni**
Mani	Halk edebiyatında uyaklı dörtlük. Halk koşuğu	**ma:ni:**
Mania	Engel, zorluk	**ma:ni~a:**
Manialı	Engelli	**ma:ni~a:Lı**
Manidar	Anlamlı, manalı. Bir şeye delâlet eden	**ma:ni:da:r**
Manidar-ane	Manâlı şekilde	**ma:ni:dara:ne**
Mansab	Suların denize döküldüğü yer	**mANsap**
Mansıp	1- Memuriyet yeri 2- Rütbe, derece. Yüksek memuriyet.	**mANsıp**
Mansub	1- Konulmuş, dikilmiş 2- Arapçada sondaki harfi (e) olarak okutan kelime. Üstün.	**mANsu̲p**
Mansur	1-Allahın yardımıyla üstün gelmiş 2- Ney'in büyüğü 3- Bağdat'ı kuran ünlü Abbasi halifesi 4- Erkek adı.	**mANsu̲r**
Mansuriyyet	Başarma, galip gelme	**mANsu:riyet**
Mantık	1- Doğru ve yanlış önermeleri veya doğru düşünceyi gösteren bilim. 2- Tutarlılık 3- Akıl.	**manTıK**
Mantıkan	Mantığa göre	**manTıKan**
Mantıki	Mantıklı, tutarlı. Mantık çerçevesinde	**manTıKi:**

Manzara	1- Görünüm 2- Dikkat çeken seyir mekânı.	**mANzara**
Manzari	Gösterişli, yakışıklı	**mANzari:**
Manzum	1- Vezinli, kafiyeli söz 2- Dizilmiş, düzenlenmiş. Muntazam.	**mANzum**
Manzume	1- Dizi, sıra, takım; sistem 2- Vezinli, kafiyeli söz veya yazı.	**mANzu:me**
Maral	Dişi geyik	**mAraL**
Maraz	Hastalık, sayrılık	**maraz**
Maraza	Anlaşmazlık	**mAraza**
Maraz-ı asabi	Nevroz	**marazı asabi:**
Marazi	Hastalıklı, zarar verici. Hastalık derecesinde	**marazi:**
Marifet	1-Ustalık. Bilme. Herkesin yapamadığını yapabilme gücü; hüner 2- Hoşa gitmeyen hareket. 3- Şüphe götürmeyecek bilgiye sahip olmak.	**ma:rifet**
Marifet-name	İbrahim Hakkı Bey'in ünlü eseri.	**ma:rifetna:me**
Marifet-perver	Marifetli	**ma:rifetpErvEr**
Marifet-ullah	Allahı tanıma	**ma:rifetuLLah**
Mar-istan	Hastane	**ma:ristan**
Marpuc	Nargileye takılan hortum biçiminde boru	**mArpuç**
Mariz	Hasta, hastalıklı	**mari:z**
Mariz	Bulunma. Yapma. Arz edilen	**ma:ri:z**
Ma'ruf	1- Tanınan, ünlü, meşhur, belli 2- Erkek adı.	**ma:ruf**
Marul	Yaz başında yetişen, yaprakları salata olarak yenen bir bitki	**maruL**

Marut	Arkadaşı " Harut" ile birlikte kıyamete kadar Babil'de bir kuyuya konulan melek.	**mA:rut**
Maruz	Bir olay ya da durumun etkisinde bulunan	**ma:ruz**
Maruzat	Küçükten, büyüğe sunulan veya bildirilen konular	**ma:ru:za:t**
Masad	Yüksek ve sarp kıyı	**masAd**
Masarif	Harcamalar, giderler, masraflar	**masA:rif**
Masat	Bıçak bilemeye yarar, çelikten , çubuk şeklinde alet	**masat**
Masdar	Fiillerin olumlu ve olumsuz şekilleri bulunabilen şekli. Kök.	**mAsTar**
Ma-sebak	Geçmiş	**ma:sebaK**
Ma-selef	Önceki	**ma:selef**
Mashara	1- Soytarı 2- Rezil, kepaze. 3- Eğlendirici, sevimli.	**masKara**
Masiva	Allahın dışındaki tüm varlıklar	**ma:siva:**
Maslahat	Keyfiyet, husus, iş, keyfiyet	**masLAhat**
Maslahat-güzar	Büyükelçi adına işleri takip eden diplomat	**masLAhatgüza:r**
Maslak	1- Sürekli su akan boru, yalak 2- Su haznesi 3- İstanbul'da bir semt.	**mAsLaK**
Maslub	Asılmış. Asılarak öldürülmüş	**masLup**
Masna	Sarnıç, mahzen	**mAsna**
Masraf	1- Harcanan para, gider. Cepten çıkan 2- Harç.	**masraf**

Masruf	Sarf edilmiş	**mAsru:f**
Masturi	Geminin en geniş yeri	**masTu:ri:**
Masum	1- Suçsuz, günahsız 2- Küçük çocuk.	**ma:s̲um**
Masum-ane	Masumca; temiz bir biçimde	**ma:suma:ne**
Masume	Küçük kız çocuğu	**ma:s̲ume**
Masumiyyet	Suçsuzluk, günahsızlık, masumluk	**ma:s̲umi:yet**
Masun	Korunan, korunmuş	**mAs̲un**
Masuniyyet	1- Dokunulmazlık 2- Korunma durumu.	**mAsu:ni:yet**
Masura	İplik sarılan silindir	**mAsura**
Ma-şa-Allah	1- "Allah nazardan saklasın"; "ne güzel!" 2- Nazardan korunma için üzerinde bu söz bulunan nazarlık 3- Hayret ve memnunluk anlatan söz. 4- Alay olarak da kullanılır.	**mA:şaLLa̲h**
Ma-şer	İnsan topluluğu, toplum	**ma:şer**
Ma-şeri	Topluma ait, ortaklaşa	**ma:şeri:**
Maşiye	Deve, keçi, koyun gibi hayvanlar	**ma:şiye**
Maşiyen	Yürüyerek	**ma:şiyEn**
Maşlah	Kadınların elbise üstüne giydikleri kolsuz üstlük	**maşLAh**
Maşrık	Doğu	**maşrıK**
Maşrıki	Şarka ait; doğu ile ilgili	**maşrı:Kîy**
Maşuk	1- Aşkla sevilen erkek 2- Erkek adı.	**ma:şu̲K**
Maşuka	Kadın sevgili	**ma:şu:Ka**
Mat	1- Satranç oyununda kesin yenilgi 2- Kaba şeker 3- Parlak olmayan, donuk.	**mAT**

Mataf	Ziyaret edilecek yer. Tavaf yeri	**mATa:f**
Matah	Küçümseme duygusu ile söylenir	**mATAh**
Matahir	Gusülhaneler. Taharet mekânları	**mATA:hir**
Mataim	Yemek odaları	**mATA:im**
Matam	Yemek odası	**mAT/Am**
Matara	Derin su kabı	**mATAra**
Matbaa	Basımevi	**mATba~a**
Matbu	Basılmış, basılı	**mATbu:**
Matbuat Umum Müdürlüğü	Basın Yayın Genel Müdürlüğü	**mATbuğat umum müdürlüğü**
Ma-tekaddem	Geçmiş zaman	**ma:teKaddEm**
Matem	Yas, keder	**ma:tem**
Matem-dar	Acılı, yaslı	**ma:temda:r**
Matem-engiz	Matem gerektiren	**ma:temèNgiz**
Matkab	Delici; delgi	**mATKAp**
Matla	1- Kaside veya gazelin kafiyeli ilk beyti 2- Tan yeri.	**mATLa**
Matla-ı nur	Nur kaynağı	**mATLa:/ı nu:r**
Matlub	İstenilen, aranan	**mATLu:p**
Matrah	1- Dikkate alınması gereken rakam 2- Vergiye esas kazanç.	**mATrah**
Matrak	1- Komik 2- Kalın sopa. Değnek.	**mATraK**
Matruk	Gevşek adam	**mATru:K**
Matruş	Traşlı, traş olmuş	**mATru:ş**
Matrut	Kovulmuş	**mATru:t**
Matuf	1- Eğilmiş, bir yana çevrilmiş, yönelmiş. Yöneltilmiş 2- Sebebe dayanan.	**mA:Tu:f**
Matuh	Bunamış	**ma:Tu:h**
Maun	Yararlanaılacak şey. Gerekli şeyler	**ma:u:n**

Maval	1- Yalan 2- Çölde giderken, devecinin develerin yol sıkıntısını unutması için konuştuğu şeyler.	**mavaL**
Mavera	Arka. Arkasında olan. Ötesi. Öte	**mA:vera:**
Mavera-ün-nehr	Orta Asya'da Ceyhun Nehri'nin kuzeyi. Batı Türkeli.	**mA:vera: ünnehir**
Mavi	Gökrengi	**ma:vi**
Mavuna	Büyük yük gemisi	**mAvna**
Maydos	Çanakkale Eceabat'ta kasaba	**mAydos**
Maye	1- Maya, asıl, kök 2- Ferment.	**ma:ye**
Mayi	Sıvı	**ma:yi**
Maytab	Şenlik gecelerinde yakılan, renkli ve parlak ışıklar veren fişekler	**mAyTap**
Mazarrat	Zarar verme, zarara uğrama	**mAzarr<u>a</u>t**
Mazaz	Kederlenme	**mAzaz**
Mazbata	Tutanak	**mAzbaTa**
Mazbut	1- Derli toplu 2- Sağlam 3- Zaptedilmiş.	**mAzb<u>u</u>T**
Mazeret	İleri sürülen özür, kaçınılmaz sebeb, bahane	**ma:zeret**
Mazgal	Kale duvarlarında, içi dar,dışı geniş delik	**mAzgAL**
Mazhar	1- Bir şeyin ortaya çıktığı veya göründüğü yer 2- Şereflenme, bir iyiliğe erişme. Kavuşma 3- Erkek adı.	**mAzhar**
Mazhariyyet	Nail olma, iyi bir şeye erişmiş olma, elde etme	**mAzhari:yet**

Mazı	Servigillerden düz gövdeli bir süs bitkisi ve kozalağı	**mAzı**
Mazi	1- Geçmiş zaman 2- Geçmiş.	**ma:zi:**
Malzeme	Gerekli olan şeyler	**malzeme**
Mazlum	1- Eziyet edilen, zulme uğramış 2- Sessiz sakin kişi. Uysal 3- Erkek adı.	**mAzLu:m**
Mazlumane	Mazluma yakışacak şekilde	**mAzLu̲ma:ne**
Mazlumiyyet	Zulüm görmüşlük	**mAzLu:miyet**
Mazmaza	Ağzı su ile çalkalama	**mAzmAzA**
Mazmun	1- Nükteli, ince söz. İç manâ 2- Anlam.	**mAzmu̲n**
Maznun	1- Zan altında bulunan 2- Sanık.	**mAznu:n**
Mazrub	Dövülmüş, vurulmuş	**mAzru:b**
Mazruf	1- Zarflanmış, zarfa konulmuş; kılıflı 2- Zarflı kâğıt.	**mAzru:f**
Mazrufat	Zarflı şeyler	**mAzru:fa:t**
Mazrufen	Zarflanarak, zarflı	**mAzru:fen**
Mazrur	Zarar görmüş	**mAzru:r**
Mazur	Özürlü. Geçerli sebebi olan. Mazeretli	**mA:zu̲r**
Meahiz	Kaynaklar	**me/a:hiz**
Meal	Anlam, kavram, mefhum	**me/a:l**
Mealen	Anlam bakımından, sözcük sözcük olmaksızın açıklama	**mea:len**
Me-asi	İtaatsiz	**me/a:si:**
Mebadi	İlk unsurlar, başlangıçlar	**meba:di:**
Mebahis	Tartışma konuları	**meba:his**
Mebani	Temeller, yapılar	**meba:ni:**
Mebani-i kelam	Sözün esası	**meba:ni̲ğikelâ:m**
Mebde	Başlangıç, ilk, baş	**mEbde**
Mebiz	Yumurtalık	**mèbi:z**

Meblağ	Para, tutar	**meblâğ**
Mebni	1-Yapılmış, kurulmuş 2- Son harfi hiçbir şekilde değişmeyen kelime. 3- ... den dolayı.	**mébni:**
Mebruk	Kutlu, tebrik etmeye değer	**mebruK**
Mebruke	Kadın adı	**mebru:ke**
Mebrur	Hayırlı, makbul	**mebru:r**
Mebrure	Beğenilmiş anlamında kadın adı	**mebru:re**
Mebsuten	1- Uzun uzadıya anlatılmış olarak 2- Doğrusuna.	**mebsu:ten**
Mebus	Milletvekili	**mebus**
Mebusan	Milletvekilleri	**mebu:san**
Mebzul	Bol, çok	**mebzu:l**
Mebzulen	Çokça, esirgenmeden, bol bol	**mebzu:len**
Mebzuliyyet	Bolluk	**mebzu:liyet**
Mecal	Güç, kuvvet, dinçlik	**meca:l**
Mecalis	Toplantı yerleri	**meca:lis**
Mecalis-i seba	Mevlana'nın bir eseri	**meca:lisiseb/a:**
Mecaz	Benzetme yoluyla gerçek anlamından başka bir manada kullanılan söz.	**meca:z**
Mecazen	Mecaz yoluyla, mecaz olarak	**meca:zen**
Mecazi	Mecaz niteliğinde olan. Gerçek anlamında olmayan	**meca:zi:**
Mecazi mürsel	Mecaz anlamında kullanılan bir kelimenin, benzeme dışında bir manâya dönüşmesi.(Sobayı yaktım)	**meca:zımürsEL**
Mecazib	Sevgiden aklını yitirenler. Divaneler 2- Zorunlu, yükümlü.	**meca:zip**
Mecburen	Zorla, zoraki. Kaçınılmaz	**meCbu:rEn** **meCbu:ri:**

Mecburi	İster istemez, zoraki, zorunlu	
Mecburiyyet	Zorunluluk, yüküm	**meCbu:riyet**
Meccanen	Bedava, parasız	**mecca:nEn**
Meccani	Parasız, bedava	**mecca:ni:**
Mecellat	Dergiler, kitaplar	**mecellâ:t**
Mecelle	1- Kanun dergisi 2- Osmanlı Kanunları 3- Belli konuları toplayan kitap.	**mecelle**
Mecenne	Delilik	**mecenne**
Mechul	Bilinmeyen, gizli, bilinmedik	**meçhul**
Mechulat	Bilinmeyenler, anlaşılamayanlar	**meçhu:lât**
Mechuliyyet	Bilinmezlik	**meçhu:liyet**
Mechul-ül-ahval	Kim olduğu bilinmeyen	**meçhu:lül/ahva:l**
Mecid	1- Şan ve şeref sahibi 2- 20 Kuruşluk gümüş sikke 3- Erkek adı.	**mecit**
Mecidiyye	Sultan Abdülmecit devrinde çıkarılan nişan ve gümüş para	**meci:diye**
Mecidözü	Çorum'da ilçe	**mecitözü**
Meclis	1- Toplanma yeri. Şura 2- Bir iş için toplanan insan grubu 3- Milletvekillerinin toplandığı büyük bina.	**meClis**
Meclis ara	Hoş sohbet kişi	**meClisi a:ra:**
Meclis-i ayan	Osmanlı İmparatorluğunda Senato görevi yapan meclis	**meClisi a:yA:n**
Meclis-i mebusan	Osmanlı İmparatorluğunda millet meclisi	**meClisi mebu:sa:n**
Meclis-i mey	İçki meclisi	**meClisimèy**
Meclis-i vükelâ	Bakanlar Kurulu	**meClisi vükelâ:**
Meclub	Tutkun	**meClu:b**

Mecmua	1- Dergi 2- Seçme yazılardan oluşturulmuş kitap.	**meCmuğa**
Mecmuan	Toplu olarak	**mecmu:~an**
Mecmuu	Bütünü, hepsi, toplamı	**meCmuğu**
Mecnun	1- Deli, çıldırmış 2- Delice seven 3- "Leyla ile Mecnun" hikayesinin erkek kahramanı.	**meCnu:n**
Mecnun-ane	Delice, çılgınca	**meCnuna:ne**
Mecra	1- Su, hava, duman gibi şeylerin gitmesine gitmesine yarayan yol. Yatak. Akak. 2- Bir işin gidişatı.	**mecra:**
Mecruf	Süpürülmüş	**meCru:f**
Mecruh	Yaralı	**meCru:h**
Mecrur	Çekilmiş, sürüklenmiş	**meCru:r**
Mecus	1- Zerdüşt dini 2- Ateşe tapan.	**mecu:s**
Mecusi	Ateşe tapan ve ateşe tapanların dini. Zerdüşti	**mecu:si:**
Mecusiyyet	Ateşe tapmak	**mecu:si:yet**
Meczub	1- Deli, divane 2- Allah sevgisinden dılayı kendinden geçmiş.	**meczup**
Meczubiyyet	Gönül akması	**meczu:biyet**
Med	1- Deniz sularının kabarması 2- Elif harfini uzun okuma 3- Arapça'da uzun okunan harfler: **Elif, vav, ye** 4- M.Ö. 1000 yıllarında İran'da yaşamış kavim.	**med**
Medar	Yardımcı	**meda:r**

Medar-ı iftihar	Övünç nedeni	**meda:rı iftiha:r**
Medari	Tropikal	**meda:ri:**
Meddah	1- Taklit yapıp, hoş hikayeler anlatarak halkı eğlendiren sanatçı. 2- Övücü.	**meddah**
Medd ü cezr	Gel-git olayı. Suların kabarıp çekilmesi	**med/dücezir**
Meded	Yardım. İmdat	**medet**
Meded Allah	Yandım Allah!	**mededaLLah**
Meded-hah	Yardım isteyen	**meded/ha:h**
Meded-kâr	Yardımcı	**meded/kâ:r**
Meded-kar-ane	Yardım edercesine	**meded/kâ:ra:ne**
Medeni	1- Terbiyeli, kibar, görgülü 2- Uygar 3- Kur'an-ı Kerim'in Medine'de indirilen ayetleri.	**medeni:**
Medeniyyet	Uygarlık	**medeni:yet**
Medfen	Mezar	**medfEn**
Medfun	Gömülmüş, defnolunmuş	**medfu:n**
Medh	Övme, övgü	**meth**
Medhal	Giriş	**methal**
Medhiyye	Birini övmek için yazılmış şiir 2- Kadın adı.	**methiye**
Medine	S.Arabistan'da Hz. Muhammed'in kabrinin bulunduğu şehir	**medi:ne**
Medine-i Münevvere	Medine şehri	**medi:ne~i münEvvere**
Medine t-ün nebi	Medine şehri	**medi:netün/nebi:**
Medlul	Anlam	**medlû:l**
Medrese	1- Eskiden din ve hukuk okutulan okul 2- Fakülte.	**medrese**

Medrese-i dar ül kura'	Üstad hafız yetiştiren yüksek okul	**medreseği da:rülKura:**
Medyun	Borçlu, boynu eğik	**mèdyu:n**
Medyun-i şükran	Teşekkür borcu olan	**mèdyu:nuşükra:n**
Mefahir	Övünülecek şeyler	**mefa:hir**
Mefail	İşler	**mefa:il**
Mefasıl	Eklemler	**mefA:sıL**
Mefharet	1- İftihar etme, kıvanç, övünme 2- Kadın adı.	**mefharet**
Mefhum	Kavram. Anlaşılan	**mefhu:m**
Mefkure	Ülkü, ideal	**mefkû:re**
Mefluc	Felç olmuş, felçli, inmeli	**meflû:ç**
Mefruş	Döşenmiş, döşeli	**mefruş**
Mefruşat	Perde, koltuk, kanape gibi döşemeye yarayan eşyanın kumaşı	**mefru:şa:t**
Mefruz	Varsayılan	**mefru:z**
Mefsud	Kan alınan	**mefsu:d**
Mefsuh	Hükümsüz hale gelmiş. Yürürlükten kaldırılmış	**mefsuh**
Meftuh	1- Fethedilmiş, ele geçirilmiş 2- Fetha (üstün) ile okunan kelime.	**meftuh**
Meftun	Hayran olmuş, tutkun, vurulmuş	**meftun**
Meftun-ane	Hayrancasına	**meftuna:ne**
Meftuniyyet	Hayranlık, meftunluk	**meftu:ni:yet**
Mef'ul	1- Failin yaptığı iş, işlenmiş, yapılmış 2- Tümleç.	**mef/ul**
Mef'ul-ün bih	(i) hali	**mef/u:lünbi:h**
Mef'ul-ün ileyh	(e) hali	**mef/u:lün ilèyh**
Mef'ul-ün leh	...için	**mef/u:lün leh**
Mefzul	Üstün gelmiş olan	**mefzû:l**
Megalik	Kilitler	**mega:lik**

Meger	Halbuki..., oysa ki...	**meğEr**
Meh	Yılın 12 parçasından her biri. Ay	**meh**
Mehari	Hecin develeri	**meha:ri:**
Mehabet	Saygı	**meha:bet**
Me'haz	Kaynak	**meh̲az**
Mehbil	Döl yatağı	**mèhbi:l**
Mehdi	1- Hidayete eren 2- Kıyamet Günü ortaya çıkacağına inanılan ermiş kişi.	**mehdi:**
Mehdiyye	Hediye	**mehdi:ye**
Mehenk	Altın ve gümüşün ayarını anlamaya yarayan taş; denek taşı	**meheNk**
Mehl	Vade, süre	**mehil**
Mehlika	1- Ay yüzlü güzel 2- Kadın adı.	**mehliKa:**
Mehma-imkân	Olabildiği kadar 3- Kuşların ayaklarının arkasındaki sivri çıkıntı.	**mehma: imk̲ân**
Meh-pare	1- Çok güzel kimse; ay parçası 2- Kadın adı.	**mèhpa:re**
Meh-peyker	Nur yüzlü güzel	**mèhpeykEr**
Mehr	Erkeğin, kadına verdiği nikâh parası	**mihir**
Meh-şid	Ay ışığı	**mehşi:d**
Meh-tab	1- Ay ışığı 2- Kadın adı.	**mèhta:p**
Mehter	1- Osmanlı Askeri Mızıka Takımı ve çaldığı marşlar 2- Çadırlara bakan uşak.	**mèhtEr**
Mehteran	Yeniçeriler zamanında oluşturulan bando bölüğü	**mèhtera:n**
Meh-veş	1- Ay gibi 2- Kadın adı.	**mèhvèş**

Mekabir	Mezarlar	**meKA:bir**
Mekân	Yer, mahal, ev, yurt	**mekâ̲n**
Mekânen	Yer bakımından	**me:kâ:nen**
Mekasib	Kazançlar	**mekâ:sip**
Mekatib	Okullar	**mekâ:tip**
Mekatib	Mektuplar	**mekâ:ti:b**
Mekatib-i aliyye	Yüksek okullar	**mekâ:tibi a:li:ye**
Mekin	Vakarlı, temkinli	**mekin**
Mekin	Yerleşmiş	**meki:n**
Mekkare	Kiralanmış yük hayvanı	**mekkâ:re**
Mekkari	Hilebazlık	**mekkâ:ri:**
Mekke	1- Hicaz'da Hz. Muhammed'in doğduğu ve Kâbe'nin bulunduğu şehir. 2- Mısırın kurutulan taneleri.	**mèkke**
Mekke-i mükerreme	Mekke şehri	**mèkke~i mükErreme**
Mekki	Mekke'ye ait	**mèkki:**
Meknun	Gizli, saklı, örtülü	**meknu:n**
Meknuz	Gömülü, saklı	**mèknu:z**
Mekruh	1- Tiksinti veren, iğrenç 2- Yapılması hoş görülmeyen.	**mekru̲h**
Mekteb	Okul	**mèktep**
Mekteb-i aklâm	Ortaokuldan üstün bilgili memur yetiştirmek üzere açılan okul.	**mèktebi aKlâ:m**
Mekteb-i ali	Yüksek okul	**mèktebi a:li:**
Mekteb-i hususi	Özel okul	**mèktebihusu:si:**
Mekteb-i leyli	Yatılı okul	**mèktebileyli:**
Mekteb-i osmani	Askeri eğitim amacıyla Avrupa'ya gönderilen öğrenciler için Paris'te açılan okul.	**mèktebi osma:ni:**
Mekteb-i sıbyan	İlkokul	**mèktebisıbya̲n**
Mekteb-i sultani	Galatasaray Lisesi	**mèktebi suLTa:ni:**

Mekteb-i Tıbbiye-i şahane	Askeri Tıp Fakültesi	**mèktebi Tıbbiyeği şa:ha:ne**
Mektub	Kâğıt üzerine yazılarak birine gönderilen haber, dilek ve fikir sözleri. Betik.	**mekTup**
Mektubat	Mektuplar	**mekTu:ba:t**
Mektub-cu	1- İl yazı işleri müdürü 2- Resmi dairelerde yazı işlerinden sorumlu kişi.	**mekTupçu**
Melabis	Elbiseler	**melâ:bis**
Melahat	1- Yüz güzelliği 2- Kadın adı.	**melâhat**
Melâhide	Dinsizler	**melâ:hide**
Melâike	Melekler	**melâ:~ike**
Melâik-pey	Ayağı uğurlu	**melâ:ikpey**
Melâik-sıfat	Melek huylu	**melâ:ğiksıfat**
Melain	1- Lânet edilmeye değer işler 2- Herkesin lânetini kazananlar.	**melâ:~in**
Melâl	1- Can sıkıntısı, sıkılma, elemler 2- Bıkma, usanç.	**melâ:l**
Melamet	Azarlamak, kınamak	**melâ:met**
Mel'anet	1- Lânete sebep olan 2- Büyük kötülük yapabilme yeteneği.	**mel/anet**
Melaz	Sığınılacak yer	**melâ:z**
Melbusat	Elbiseler	**melbu:sa:t**
Melce	Sığınılacak yer, barınak	**mElce**
Melda	1- Genç, körpe 2- Kadın adı.	**mElda:**
Melek	1- Allah'ın nurdan yarattığına inanılan varlık 2- Yüzü ve huyu güzel olan kimse 3- Kadın adı.	**melek**

Melek-ane	Melekcesine	**melèkâ:ne**
Melekât	Melekeler. Yetiler. Alışkanlıklar	**melèkâ:t**
Melek-çehre	Melek yüzlü, temiz yüzlü	**melèk/çehre**
Meleke	1- Kazanılan alışkanlık, yatkınlık 2- Yeti.	**melèke**
Meleki	Temizlik	**melèki:**
Melek-per	1- Melek kanatlı 2- Kadın adı.	**melèkpE̲r**
Melekut	Melekler alemi	**melèkû:T**
Melek-ül-mevt	Azrail	**melèkülmEvt**
Melek-zad	Melek gibi güzel	**melèkza:t**
Melhuz	Umulan, akla gelen, beklenilen	**mElhu:z**
Melih	1- Güzel, şirin, sevimli 2- Erkek adı	**meli:h** **melih**
Meliha	Kadın adı	**meli̲ha**
Melik	1- Tam egemenliği olmayan hükümdar 2- Mal sahibi 3- Erkek adı.	**meli̲k**
Melike	1- Kadın hükümdar veya hükümdar eşi 2- Kadın adı.	**meli:ke**
Melikşah	Büyük Selçuklu Hükümdarı	**melikşa:h**
Melil	Kederli	**meli:l**
Mellah	Gemici, denizci	**mellâ̲h**
Meltem	1- Yazın karadan denize esen rüzgâr 2- Kadın adı.	**mEltem**
Melul	1- Usanmış, bıkmış 2- Mahzun, üzgün, boynu bükük.	**melû̲l**
Mel'un	1- Tanrı'nın lânetlediği 2- Herkesin lânetlediği kişi. Hain.	**mEl/u̲n**

Mel'une	Melun kişi	**mEl/u:ne**
Memalik	Ülkeler, memleketler	**mema:lik**
Memalik-i harre	Sıcak ülkeler	**mema:likiharre**
Memalik-i Osmaniyye	Osmanlı ülkesi	**mema:liki osma:niye**
Memalik-i rum	Bizans	**mema:likirum**
Memalik-i şahane	Osmanlı ülkesi	**mema:liki şa:ha:ne**
Memat	Ölüm	**mema:t**
Memduh	1- Övülecek, övülmüş 2- Erkek adı.	**memduh**
Memduha	Kadın adı	**memdu:ha**
Memiş-hane	Ayakyolu	**memişa:ne**
Memkure	Yakışıklı	**memkû:re**
Memleha	Tuzla	**memlèha:**
Memleket	1- Ülke. Devletin topraklarının tümü 2- Şehir, kasaba 3- Doğup büyünülen yer.	**memleket**
Memluk	1- Mısır'da hüküm süren İslâm Devleti 2- Köle.	**memlûK**
Memnu	Yasaklanmış, yasak	**memnu:**
Memnuiyyet	Yasak olma hali	**memnu:~iyet**
Memnun	Razı, hoşnut. Sevinç duyan	**memnun**
Memnune	Kadın adı	**memnu:ne**
Memnunen	Sevinerek	**memnu:nen**
Memnuniyyet	Sevinç duyma; memnunluk, kıvanç	**memnu:niyet**
Me'mul	Umulan, beklenen	**me:mu:l**
Me'mun	Abbasi Hükümdarı Harun Reşit'in oğlu	**me/mun**
Memur	1-Devlet hizmetinde belli bir ücret karşılığı çalışan görevli 2- Bir işle görevlendirilen. Yükümlü.	**me:mur**
Memure	Kadın memur	**me:mure**

Memuren	Memur olarak	**me:mu:ren**
Memurin	Memurlar	**me:mu:rin**
Memuriyyet	Memurluk. Vazife. Görev	**me:muriyet**
Memur-ün-bih	Emrolunan	**me:mürünbih**
Men	1- Ben 2- Kim. Kim ki 3- Yasaklama, önleme.	**mEn**
Menabi	Kaynaklar	**mena:bi:**
Menafi	Menfaatler, faydalar, yararlar	**mena:fi:**
Menafi-i amme	Kamu yararı	**mena:fiği amme**
Menafi-i umumiyye	Genel menfaatler	**mena:fiği umu:mi:ye**
Menasik	Hac'da ibadet yerleri	**mena:sıK**
Menasik-i hacc	Hacca gidenlerin yapması gereken ibadetler	**mena:sıKıhac**
Menat	Kâbe'de eskiden bulunan bir putun adı	**menat**
Menba	Kaynak, pınar	**memba:**
Menba-ı sada	Ses kaynağı	**membağısAda:**
Mendebur	1- Sünepe, pis 2- Kötü niyetli.	**mendebur**
Mendil	Cepte taşınan, küçük, kare biçiminde temizlik bezi	**mendil**
Menduf	Atılmış	**mendu:f**
Menekşe	Bir tür çiçek	**menèkşe**
Menend	Benzer, eş	**menEnd**
Meneviş	Suda veya kumaş üzerinde dalgalanmalar. Hare	**meneviş**
Menfa	Sürgün yeri	**meNfa:**
Menfaat	Çıkar, kâr, yarar	**meNfa/at**
Menfaat-bahş	Çıkar sağlayan	**meNfa/atbAhş**
Menfaat-i umumiyye	Kamu yararı	**meNfaati umu:miye**
Menfaat-perest	Çıkarını düşünen. Çıkarcı. Egoist	**meNfaatpErest**
Menfez	Delik, yarık, ağız. Geçecek yer	**meNfez**

Menfi	1- Olumsuz. Her şeyin kötü yanını düşünen 2- Negatif 3- Sürgün edilmiş.	**meNfi:**
Menfur	İğrenç, tiksindirici	**meNfur**
Mengen	Bolu'da ilçe	**meNgEn**
Menhiyyat	Dini yasaklar	**menhi:ya:t**
Menhus	Uğursuz	**menhu:s**
Meni	Sperma, bel	**meni**
Menkıbe	Tarihe geçmiş ünlü kişi ve olaylara ilişkin hikâye	**meNKıybe**
Menkub	Gözden düşmüş, talihsiz	**meNkû:b**
Menkul	Taşınabilen mal	**meNKul**
Menn	Önleme, yasaklama	**mEn**
Mennan	İhsan eden	**menna:n**
Mensub	İlgili. İlgisi olan. İlişkili. Bağlı bulunan	**meNsup**
Mensubiyyet	İlgililik; bir yere veya kişiye bağlı olmak	**meNsu:biyet**
Mensucat	Dokumalar. Tekstil	**meNsu:ca:t**
Mensur	Nazım olmayan. Nesir halinde olan	**meNsu:r**
Menşe	Esas. Kök. Başlangıç	**meNşe**
Menşe şahadetnamesi	Bir malın nereden getirildiğini gösterir belge	**meNşe: şaha:dètna:mesi**
Menşur	Neşredilmiş	**meNşu:r**
Menteşe	Mille tutturulmuş, biri sabit diğeri hareketli, iki parçalı metal	**mEnteşe**
Menus	Alışılmış	**menu:s**
Menzil	1- Varılacak yer. Mesafe. Ara 2- Yolculukta konaklama yeri.	**meNzil**
Menzile	Aşama	**meNzi:le**
Mer'a	Çayırlık, otlak	**mEr/a**

Merak	1- Bir şeyi anlama veya öğrenme düşkünlüğü 2- Heves 3- Kuruntu, telâş, kaygı.	**merAK**
Merakeş	Fas	**merakèş**
Meraki	Kuruntu ve vesvese içinde bulunan kişi	**mera:ki:**
Merakib	Binilecek vasıtalar	**mera:kib**
Meram	1- İstek. Arzu, amaç, maksat, niyet	**mera:m**
	2- Konya'da sayfiye yeri ve ilçe.	**meram**
Merasim	1- Tören 2- Yol, yordam	**mera:sim**
Meratib	Rütbeler, mertebeler	**mera:tib**
Meratib-i insaniyye	İnsani mertebeler	**mera:tibi insa:ni:ye**
Merbut	1- Bağlı, bağlanmış 2- İlişik.	**mErbut**
Merbutiyet	İlgi	**mErbu:tiyet**
Mercan	1- Tespih yapımında kullanılan bir taş 2- Sıcak denizlerde milyonlarcası bir arada yaşayan ve süs eşyası yapılan kalker hayvan.	**mErcan**
Merci	Müracaat edilecek yer veya kişi	**mErci:**
Mercidabık	Halep yakınlarında Yavuz Sultan Selim'in Memlûklere karşı savaştığı yer.	**mErcidA:bıK**
Merd	1- Yiğit. Özü sözü doğru 2- Erkek adı.	**mErt**
Merd-ane	1- Erkekçe, yiğitçe, mertçe 2- Kalın oklava.	**mErda:ne**
Merd-i kıbti	Çingenenin doğru sözlüsü	**mErdiKıpTi:**

Merd-i-ven	Üst üste konulmuş basamaklardan oluşan, yükseğe çıkıp-inme aracı.	**mErdivEn**
Merdüm-giriz	İnsanlardan kaçan	**mErdümgiri:z**
Merfu	Yükseltilmiş	**mErfu:**
Merg-ı bi derman	Kaçınılmaz ölüm	**mErgı bi:dErman**
Mergub	Beğenilen	**mErgu:p**
Merhaba	Selam sözü. "Günaydın.","Hoş geldiniz."	**MErhaba:**
Merhale	1- Aşama, evre 2- Konak arası; varılan yol.	**mErhale**
Merhamet	1- Acıma. Üzüntüyle esirgeme 2- Yalvarma.	**mErhamet**
Merhameten	Acıyarak	**mErhametEn**
Merhem	Deriye sürülen etkin maddeli ilaç. Melhem	**mElhEm**
Merhum	Ölmüş. Tanrı'nın rahmetine kavuşmuş müslüman	**mErhu:m**
Merhume	Ölmüş müslüman kadın	**mErhu:me**
Mer'i	Yürürlükte olan. Geçerli	**mEr/i:**
Merih	Bir gezegen	**merih**
Mer'iyyet	Yürürlükte olan	**mEr/i:yet**
Merkad	Kabir	**merKad**
Merkeb	Eşek	**mErkep**
Merkez	1- Çemberin her noktasından aynı uzaklıkta olan iç nokta. 2- Bir şehrin en işlek yeri,ortası 3- Bir yönetim örgütünün idare yeri. 4- Karakolların bağlı olduğu Emniyet Müdürlüğü.	**mErkez**
Merkezi	1- İşlek yerde bulunan 2- Merkezle ilgili.	**mErkezi:**

Merkez-i alem	Güneş	**mErkezi/a:lem**
Merkez-i devlet	Başkent	**mErkezidevlet**
Merkez-i kemal	Mükemmellik merkezi	**mErkezikema:l**
Merkez-i tazyik	Ağırlık noktası	**mErkeziTazyik**
Merkeziyyet	Bütün iş ve emirlerin tek merkezden çıkması	**mErkezi:yet**
Merkum	1- Adı geçen 2- Yazılmış.	**mErKu:m**
Mermer	Yeraltından çıkarılan cilalı bir taş	**mErmEr**
Mermer şahi	Çok ince dokunmuş pamuklu kumaş	**mErmErşa:hi:**
Mermi	Ateşli silahla atılan kurşun	**mErmi**
Merre	Defa	**mErre**
Merreten bade merretin	Defalarca	**mErretEn ba:demErretin**
Mersiye	Ağıt	**mErsiye**
Mert	Yiğit, dürüst, sözünün eri, güvenilir	**mErt**
Mertebe	1- Derece, basamak, aşama 2- Rütbe.	**mErtebe**
Mertebe-i bala	Üst derece	**mErtebeğiba:lâ:**
Merv	Türkmenistan'da şehir	**mErv**
Merve	1- Mekke'de Kâbe yakınında bir tepe. Karşısındaki Safa tepesi ile arasında hacılar 7 kez gidip gelirler. Bu gidiş gelişler, haccın rüknü olarak kabul edilir. 2- Kadın adı.	**mErve**
Meryem	1- Hz. İsa'nın annesi 2- Kadın adı.	**mEryem**
Mesabe	1- Rütbe, derece, değer 2- ... anlamında	**mesa:be**
Mesacid	Mescidler	**mesa:cid**
Mesaet	Kötü bir iş yapma	**mesa:et**

Mesafe	1- Ara, uzaklık 2- İlişkilerde resmiyet.	**mesa:fe**
Mesaha	Yüzölçümü	**mesa:ha:**
Mesai	Çalışmalar. Bir çalışma günü. Emek	**mesa:~i**
Mesamat	Gözenekler	**mesa:ma:t**
Mesame	Gözenek	**mesa:me**
Mesane	Sidik torbası	**mesa:ne**
Mescid	Minaresiz küçük cami	**mescid**
Mescid-i aksa	Kudüs'teki meşhur büyük cami	**mescidi Aksa:**
Mescid- ül haram	Mekke'de Kâbe'nin bulunduğu makam	**mescidülhAr̲am**
Mesel	1- Örnek, benzer 2- İbret alınacak söz ya da hikâye.	**mesEl**
Mesela	Söz gelişi; örneğin; söz gelimi	**meselâ:**
Mes'ele	1- Sorun, problem 2- Önemli iş. Güç iş.	**mes/ele**
Meserret	Sevinç, şenlik	**meserret**
Mesh	1- Silme 2- Abdest alırken ıslak eli başın dörtte birine veya meste sürme	**mesh**
Meshur	Büyülenmiş	**meshu:r**
Mesih	1- Hz. İsa 2- Beklenen kurtarıcı.	**mesi̲h**
Mesire	Gezinti yeri, gezilecek yer	**mesire**
Mesken	Oturulan ev. Konut. İkametgâh	**mesken**
Meskukat	Madeni paralar	**meskû:kâ:t**
Meskun	1- İçinde insan bulunan yer 2- Yurt edinilmiş yer.	**meskû:n**
Meskut	Söylenmemiş	**meskû:t**
Meslek	1- İş. Geçim için yapılan sürekli iş 2- Sanat.	**meslek**

Mesleki	Meslekle ilgili olan	**mesleki:**
Mesmu	İşitilmiş, duyulmuş	**mesmu:**
Mesned	Dayanılan şey. Destek. Dayanak	**mesnet**
Mesnevi	1- Mevlâna'nın 6 ciltlik meşhur eseri 2- İkişer mısralı ve her beyti kafiyeli uzun manzume.	**mesnèvi:**
Mesrur	Sevinçili, memnun, neşeli	**mesru:r**
Mest	1- Kendinden geçmiş; sarhoş 2- Üzerine pabuç giyilen hafif ve genellikle lâstik ayakkabı.	**mest**
Mest-i bi riya	Kesinlikle sarhoş	**mes/ti bi:riya:**
Mest-i harab	Yıkılasıya sarhoş olan	**mes/tihara:p**
Mest-i naz	Süzgün bakışlı	**mes/tina:z**
Mest-i temaşa	Seyretmekten sarhoş olan	**mes/ti tema:şa:**
Mestan	1- Sarhoşlar 2- Erkek adı.	**mestan**
Mest-ane	Sarhoş gibi	**mesta:ne**
Mestur	1- Yazılıp çizilmiş 2- Örtülü, gizli.	**mesTur**
Mesture	Örtülü	**mesTu:re**
Mesud	1- Bahtiyar, mutlu, sevinçli 2- Erkek adı.	**mes/ut** **mesut**
Mes'ud bin keykavus	Anadolu Selçuklu Hükümdarı	**mesut bin keykâ:vus**
Mesude	Kadın adı	**mesu:de**
Mes'ul	Sorumlu	**mes/ul**
Mes'uliyyet	Sorumluluk	**mes/u:liyet**
Meşaet	Talep	**meşa:et**
Meşain	Ayıplar	**meşa:in**
Meşakkat	Güçlük, sıkıntı, zahmet, zorluk	**meşaKKat**
Meş'ale	Ucunda alev çıkartması için yanıcı madde bulunan sopa	**mèş/ale**

Meşarib	Huylar, tabiatlar	**mèşa:rib**
Meşayih	Şeyhler	**meşa:yih**
Meşbu	1- Doymuş; doygun 2- Dolu.	**meşbu:**
Meşgale	Uğraşı, iş, güç	**mèşgale**
Meşgul	1- Bir işle uğraşmakta olan 2- Kullanılır durumda 3- Dolu.	**meşgu:l**
Meşguliyyet	Uğraşılan iş. Uğraş	**meşgu:liyet**
Meşhed	1- Bir şehidin gömüldüğü yer 2- İran'da bir şehir.	**meşhet**
Meşher	Teşhir yeri. Sergi	**mĕşher**
Meşhur	Şöhretli, ün kazanmış, tanınmış	**meşhu:r**
Meşhure	Kadın adı	**meşhu:re**
Meşihat	Şeyhülislâmlık makamı	**meşi:hat**
Meşime	Döl yatağı	**meşi:me**
Meşin	Sepilenmiş koyun derisi	**meşin**
Meşk-hane	Musiki öğrenilen yer	**meşkha:ne**
Meşkûk	Şüpheli, kuşkulu	**meşkûK**
Meşkûr	Teşekküre değer; beğenilen, övülmüş	**meşkûr**
Meşreb	Huy, mizaç, yaradılış	**méşrep**
Meşru	Yasaya ve vicdana uygun olan	**meşru:**
Meşrubat	İçitler. İçecekler	**meşru:ba:t**
Meşruhat	Açıklamalar	**meşru:ha:t**
Meşruiyyet	Yasaya uygun olma	**meşru:/i:yet**
Meşruten	Şartlı olarak	**meşru:ten**
Meşruti	Yarı demokrasi	**meşru:ti:**
Meşrutiyyet	1- Bir hükümdarın başkanlığındaki parlamenter yönetim 2- Osmanlı İmp.'nda 1876–1918 arasındaki 1. ve 2. Meşrutiyet dönemi.	**meşru:tiyet**

Meş'um	Uğursuz, kötü	**meş/u:m**
Meşveret	Bir konu hakkında danışma	**meşveret**
Meşy	Yürüme	**meşiy**
Meta	1- Mal, ticari mal 2- Sermaye	**meta:**
Metanet	Sağlam olma. Morali yüksek olma. Dayanma	**meTa:net**
Metanet-i kalbiyye	Kalp sağlamlığı	**meTa:nètiKalbiye**
Metin	1- Sağlam. Acılara dayanıklı 2- Erkek adı	**meti:n** **metin**
Metin-ane	Metanetle	**metina:ne**
Metn	Şekil ve noktalama özellikleriyle hazır olan yazı. Tekst	**metin**
Metruk	Terkedilmiş, kullanılmayan	**metruK**
Mevacib	Yeniçeri maaşı	**meva:cip**
Mevaid	Verilen sözler	**meva:/id**
Mevaid-i kazibe	Yerine getirilmeyen sözler	**meva:/idi/kâ:zibe**
Mevakıf	Oturulacak yerler	**meva:Kıf**
Mevani	Engeller	**meva:ni:**
Mevasık	Sözleşmeler	**mevA:sıK**
Mevc	Dalga	**mevc**
Mevc a mevc	Dalga ile	**mevc/a:mevc**
Mevcud	1- Hazır olan, bulunan 2- Toplumu oluşturan bireylerin tümü.	**meVcuT**
Mevcudat	1- Varlıklar 2- Yaratıklar.	**meVcu:da:t**
Mevcuden	Mevcut olarak	**meVcu:den**
Mevcudiyyet	1- Mevcut olma durumu 2- Var oluş.	**meVcu:diyet**
Mevdu	Emanet edilmiş, bırakılmış	**mevdu:**
Mevduat	Yatırım. Bankaya faizle yatırılan para	**mevduğa:t**
Meveddet	Sevgi, dostluk	**meveddet**
Mevfur	Çoğaltılmış	**mevfu:r**

Mevhibe	1- İhsan. Tanrı vergisi 2- Kadın adı.	**mevhi:be**
Mevhum	Kuruntuya dayalı; aslı olmayıp varsayılan	**mevhu:m**
Mev'id	Söz verme, vaad. Vaad edilen yer	**mev/i:d**
Mev'id-i mülâkat	Buluşma yeri	**mev/i:dimülâ:KAT**
Mevki	1- Yer, mahal 2- Ulaşım araçlarındaki yer sınıfı.	**mevKî:**
Mevkuf	1- Vakfedilen 2- Durdurulmuş 3- Tutuklu 4- Ait, bağlı.	**mevKu:f**
Mevkufen	Mevkuf olarak, tutuklu olarak	**mevKu:fen**
Mevkute	Belli günlerde çıkan yayın, süreli yayın, periyodik yayın	**mevKu:te**
Mevla	1- Allah 2- Sahip	**medya:**
Mevlana	"Hazret" veya "Efendimiz" anlamında hitap	**medya:na:**
Mevlâna Celalüddin-i Rumi	Belh'te doğup Konya'da vefat eden ünlü mutasavvıf ve Mevlevi Tarikatı'nın kurucusu.	**Medya:na celâ:leddini ru:mi:**
Mevlâna Kutbüddin-i allame	İnsanın anatomik yapısı ile karakteri arasındaki ilişkiyi inceleyen bilim adamı.	**Medya:na Kudbeddi:ni allâme**
Mevlevi	Mevlâna Celâleddin-i Rumi'nin tarikatı ve bu tarikate bağlı kişi.	**Medya□i:**
Mevlevi-hane	Mevlevi tekkesi	**medya□i:ha:ne**
Mevlid	1- Hz. Muhammed'in doğumunu anlatan manzum eser 2- Doğma, doğulan zaman.	**mevlid**

Mevlid-han	Mevlid okuyan kişi	**mevlidhan**
Mevlüd	1- Yeni doğmuş 2- Erkek adı.	**mevlüt**
Mevsim	1- Yılın farklı dört bölümünden her biri 2- Bir şeyin, bir olayın zamanı. Uygun zaman.	**mevsim**
Mevsim-i behar	İlkbahar	**mevsimibahar**
Mevsuf	Nitelikleriyle belirtilmiş, belirtilen	**mevsuf**
Mevsuk	Sağlam, doğruluğuna güvenilen	**mevsu:K**
Mevsukan	Güvenilir şekilde	**mevsu:Kan**
Mevt	Ölüm	**mevt**
Mevta	Ölüler	**mevta:**
Mevtai	Ölümsü	**mevta:i:**
Mevud	1- Söz verilmiş, vaad olunmuş 2- Zamanı belli olan.	**mev/u:d**
Mevvac	Çok dalgalı	**mevva:c**
Mevzi	Yer, mahal	**mèvzi:**
Mevzii	Bir yere ait olan. Dar kapsamlı, yayılmamış	**mèvzi~i:**
Mevzu	Konu	**meVzu:**
Mevzuat	Yürürlükte olan kanun, tüzük ve yönetmeliklerin tümü	**meVzua:t**
Mevzun	1- Vezinle yazılmış olan 2- Düzgün, uygun, biçimli, yakışıklı.	**meVzu:n**
Mevzu-u bahs	Konu olan, sözü edilen, söz konusu	**meVzu:ğubahis**
Mey	Şarap, içki	**mèy**
Meyane	1- Kıvam, orta	**meya:ne**
Meydan	1- Alan, açık arazi, saha 2- Fırsat, imkân.	**meydan**
Meydan-ı harb	Savaş alanı	**medya:nıharb**

Meyhane	İçki satılan ve içilen yer	**mèyha:ne**
Mey-hor	İçkici, şarapçı; sarhoş	**mèyhur**
Mey-hoş	Ekşimtrak. Az ekşi	**mayhoş**
Mey-i gülgûn	Gül renkli şarap	**mèyigülgû:n**
Mey-keş	Şarap içen	**mèykèş**
Meyl	1- Akıntı, eğiklik, eğilim, eğim 2- Sevme, gönül akışı.	**meyil**
Meylen	Eğilerek; o taraftan olarak	**mey/lEn**
Meyl-i dil	Gönül arzusu	**mey/lidil**
Meymenet	Bereket, uğurluluk, saadet, iyi nitelik	**meymenet**
Meymenetsiz	Uğursuz	**meymenetsiz**
Meymun	Uğurlu, bereketli, mutlu	**meymu:n**
Mey-perest	Sürekli içki içen	**mèyperest**
Me'yus	1- Ümitsiz, karamsar 2- Üzgün.	**meyu:s**
Meyve	1- Ağaçların yenilmeye elverişli ürünü 2- Sonuç.	**meyve**
Meyve-dar	Bol meyve veren	**meyveda:r**
Meyve-i dil	Evlât	**meyveğidil**
Meyya-farıkin	Diyarbakır'ın Silvan ilçesi'nin eski adı	**meyya fa:rıKîyn**
Meyyal	1- İstekli, arzulu 2- Eğilmiş, eğimli.	**meyyâ:l**
Meyyit	Ölmüş	**meyyit**
Mezad	Artırma ile yapılan satış	**mezat**
Mezar	Kabir. Ölülerin gömüldüğü yer. Makber	**mezar**
Mezar-istan	Mezarlık	**mezaristan**
Mezbaha	Hayvan kesim yeri. Salhane	**mezbaha**
Mezbele	Süpürüntü dökülen yer; çöplük	**mEzbele**
Mezbul	Zayıf	**mezbu:l**
Mezcuc	Süngülenmiş	**mezcu:c**

Meze	1- Tad, lezzet 2- İçki içerken yenilen çeşitli yiyecekler, çerez 3- Dalga geçilen kişi. Alay. Eğlence.	**mezE**
Mezelenmek	Birisiyle alay etmek	**mezElEnmek**
Mezellet	İtibarsızlık. Alçalma, bayağılaşma	**mezellet**
Mezheb	1- Tutulan yol, anlayış 2- Dinin kollarından her biri 3- Din.	**mezhep**
Mezid	1- Artırma, çoğalma, çoğaltılmış 2- Fiilin asıl haline bir harf ekleme durumu.	**mezi:d**
Meziyyet	Benzerlerinden üstünlük, üstün nitelik	**meziyet**
Mezkûr	Adı geçen, anılan	**mezkû:r**
Mezmun	Beğenilmemiş; ayıplanmış	**mezmu:n**
Mezmur	Zebur'un surelerinden her biri	**mezmu:r**
Mezopotamya	Fırat ve Dicle nehirleri arasında kalan alan	**mezopoTamya**
Mezraa	1- Ekilecek yer, ekenek 2- Köyden daha küçük yerleşim yeri.	**mezra:**
Mezru	1- Ekilmiş; ekili 2- Ölçülmüş.	**mezru:**
Mezun	1- Bir okuldan diploma almış 2- İzinli 3- Yetkili.	**mè:zun**
Mezunen	İzinli olarak	**mè:zu:nen**
Mezuniyyet	1- Okul bitirme 2- İzinli olma 3- Yetki.	**mè:zu:niyet**

Mıknâtis	Çeşitli madenleri çekme özelliğine sahip demir çubuk	**mıKnATıs**
Mıknâtisi	Mıknatısla ilgili, manyetik	**mıKnATısi:**
Mıkrame	Nakışlı başörtüsü, mendil, peştamal vs.	**maKrame**
Mıntaka	Yer, bölge	**mınTıKa**
Mıntıkavi	Bölgesel	**mınTıKavi:**
Mısbah	Çıra, kandil, meş'ale	**mısba:h**
Mısdak	Ölçü	**mısdaK**
Mısır	Afrika'nın kuzeyinde ülke	**mısır**
Mıskal	1- Düdük 2- Cilalayan, parlatan 3- İnce sözler söyleyen hatip.	**mısKâl**
Mısra	Bir şiirde satırlardan her biri. Dize	**mısra:**
Mısr-ı kahire	Kahire	**mıs/rıKA:hire**
Mısri	Mısırlı	**mısri:**
Mıstar	Sıvacı ve betoncuların kullandıkları ensiz ve uzun düzeltme tahtası.	**mısTAr**
Mıstara	Açıölçer	**mısTAra**
Mızmar	Koşu alanı	**mızma:r**
Mızrab	Telli çalgıları çalmaya yarayan küçük parça. Tezene	**mızr̲ap**
Mızrak	Ucu sivriltilmiş veya demir takılmış uzun saplı silah. Kargı	**mızraK**
Miad	Belirtilen zaman, kararlaştırılan zaman, tanınan süre	**mi̲~a:d**
Mibzer	Tohum eken alet	**mibzEr**
Mide	Vücutta besinleri sindirime hazır duruma getiren organ	**mi:de**
Midevi	Mideye iyi gelen. Mideye uygun	**mi:devi:**

Midhat	1- Övme 2- Erkek adı.	**mitha_T**
Midilli	Ege denizinde ada	**midilli**
Miftah	Anahtar	**mifta:h**
Miğfer	Savaşta başa giyilen demir veya çelik başlık. Tolga	**mi:fEr**
Mihalic	Bursa'nın Karacabey ilçesi	**mihaliç**
Mihaniki	1- Mekanik 2- Alışkanlığın verdiği kolaylıkla yapılan iş.	**miha:niki**
Mihman	Konuk, misafir	**mihma:n**
Mihman-dar	Resmi bir konuğun yanına rehberlik ve ağırlamak için verilen kişi.	**Mihmanda:r**
Mihman-dari	Misafir ağırlayıcılık	**mihmanda:ri:**
Mihmani	Konukluk	**mihma:ni:**
Mihnet	Eziyet, gam, keder, sıkıntı, üzüntü	**mihnet**
Mihnet-keş	Eziyet çeken	**mihnetkèş**
Mihr	Güneş	**mihr**
Mihr-i cihan ara	Evreni süsleyen güneş	**mih/ri cih_an a:rA:**
Mihr ü mah	1- Güneş ve ay 2- Kadın adı	**mihrüma:h** **mihrima:h**
Mihrab	1- Camilerde imamın namaz kıldırdığı ve kıbleye bakan duvardaki girintili bölüm. 2- Ümit bağlanılan yer.	**Mihra:b**
Mihrace	Hintli prens ve hükümdarlara verilen san	**mihra:ce**
Mihrak	Odak	**mihra:K**
Mihr-ban	1- Muhabbetli, güler yüzlü 2- Kadın adı.	**mihriba:n**
Mihr-engiz	Bir sümbül adı	**mihrèNg_iz**
Mihr-naz	1- Çok naz eden 2- Kadın adı.	**mihrina:z**

Mihr ü müşteri	Güneş ve jüpiter	**mih/rümüşteri**
Mihver	1- Eksen 2- Bir kanunun en önemli noktası.	**mihvEr**
Mikado	Japon İmparatoru	**miKa:do**
Mik'ab	Küp	**mik/a:b**
Mikail	1- Dört büyük melekten, rızk'ların paylaşılmasına memur olanı. 2- Erkek adı	**Mikâ:il**
Mikat	1- Bir iş için belirtilen yer 2- Mekke'ye girmeden önce hacıların ihrama girdikleri yer.	**miKA:t**
Mikdam	Çok çabalayan	**mikda:m**
Mikdar	1- Parça, kısım 2- Değer, nicelik, ölçülebilen.	**miktar**
Mikdar-ı kafi	Yeter derecede	**mikta:rıkâ:fi:**
Miksar	Sözü uzatan	**miksa:r**
Mikyas	Ölçü, ölçek	**mikya:s**
Mil	1- Kara ve denizde ayrı ölçülerde bir uzunluk birimi 2- Selin bıraktığı, kumlu çamurlu toprak 3- Örgü şişi. 4- Göze sürme çekmeye yarar uzun araç.	**mil**
Mil	Eksen	**mil**
Milad	Hz. İsa'nın doğduğu gün	**mi:lât**
Miladi	1- Milada dayanan. Hz. İsa'nın doğum yılı ile ilgili 2- Hz. İsa'nın doğumunu (0) kabul eden takvim.	**mi:lâ:di:**
Milano	İtalya'nın ikinci büyük kenti	**milâno**
Milel	Uluslar	**milEl**

Mil-i bahri	Deniz mili	**milibahri:**
Millet	1- Tarih, dil, ırk, coğrafî birlik gibi unsurlara sahip topluluk. Ulus. 2- Herkes.	**millet**
Millet-i hakime	Hükmeden millet	**milletihaki:me**
Milletvekili	Mebus	**milletveki:li**
Milli	Kumlu toprak	**milli**
Milli	Millete ait. Ulusal	**milli:**
Milliye	Milletle ilgili	**milliye**
Milliyet	1- Ulusallık, ulusçuluk 2- Tabiiyet 3- Bir gazete adı.	**milliyet**
Milliyetci	Milletine bağlı. Ulusçu	**milliyetçi**
Milliyet-perver	Ulussever	**milliyetpErvEr**
Mim	1- Osmanlıca'da (m) harfi 2- Ebced hesabıyla karşılığı 40 olan harf 3- Bir kitap ya da ibarenin altına konulan ve "bitti" anlamına gelen işaret 4- "Malum" anlamına gelen sözcüğün kısaltılmışı.	**mim**
Mi'mar	İnşaat projesi yapıp tesislerin kurulmasını sağlayan meslek erbabı	**mi:ma:r**
Mi'maran	Mimarlar	**mi:mara:n**
Mi'mari	Mimarlıkla ilgili. Mimarlık	**mi:ma:ri:**
Mimar Sinan	Türk mimarisinin büyük ustası	**mi:mar sinan**
Min	...den beri, ...den	**min**

Mina	1- Billur, şişe, cam 2- Mekke'de hacıların Arafat'a çıktıktan sonra şeytan taşlamak için taş topladıkları dağlık bölge 3- Mine, gümüş üzerine işlenen lâcivert veya yeşil sırça 4- Kadın adı.	**mi:na:**
Mina-kâri	Mine işleyiciliği	**mi:na:kâ:ri:**
Minarat	Minareler	**mina:ra:t**
Minare	Camilerde müezzinin çıkıp ezan okuduğu, bir ya da birkaç şerefeli, taştan , ince uzun yapı.	**mina:re**
Minber	Camilerde Cuma günleri hutbe okunan yüksekçe kürsü	**mimbEr**
Mindel	Yırtıcı	**mindEl**
Minder	Oturmaya veya yaslanmaya yarar şilte	**mindEr**
Mine	Metal eşyaya yapıştırılan renkli cam katmanı	**mine**
Min-el-evvel	Eskiden beri	**minEl evvEl**
Min-el-ezel	Ezelden beri, geçmişten bu yana	**minEl ezEl**
Min-el-kadim	Çok eskiden bu yana	**minElKadi:m**
Min gayri haddin	Edep dışı olarak	**min/gayrıhaddin**
Minkale	İletki	**miNKale**
Minkar	Kuş gagası	**miNkâ:r**
Minnet	1- Yapılan iyiliğe karşı duyulan his 2- Teşekkür etme 3- Şükretme.	**minnet**
Minnet-dar	Gördüğü iyiliğe karşı müteşekkir olan	**minnètta:r**
Minnet-şinas	İyiliği bilen	**minnètşina:s**

Mintan	Yakasız erkek gömleği	**mintan**
Minval	Şekil, yol, tarz, biçim	**miNva:l**
Mir	Bey, amir, baş, komutan	**mi:r**
Mi'rac	Göğe çıkma. Hz. Muhammed'in Tanrı katına ulaşması	**mi:ra:ç**
Mir-alay	Eskiden Albay	**miraLAy**
Mir-ane	Komutanca. Amirce	**mi̲ra:ne**
Miras	Ölen kişinin geride kalanlarına bıraktığı para ve mal. Kalıt	**mi:ra:s**
Mir'at	Ayna	**mir/at**
Mir'at ül-ayn	Dış görünüş	**mir/atül ayn**
Miri	Devlete ait. Hazine malı	**mi̲ri:**
Mir-i kelam	Güzel konuşan	**mi:rkelâ:m**
Mir-i liva	Tuğgeneral	**mirliva̲**
Mirsad	Gözlemek için ayrılan yer. Rasat yeri	**mirsat**
Mir-ü sipah	Sipahi başı	**mi:rüsipa̲h**
Mirza	1-Azerilerde beyzade 2- Erkek adı.	**mi̲rza:**
Misafir	1- Konuk 2- Gözün saydam tabakasında oluşan beyaz leke.	**misa:fir**
Misafir-hane	Konuk evi	**misa:firha:ne**
Misafir-perver	Konuksever	**misa:firpErvEr**
Misak	Andlaşma, sözleşme	**misa:K**
Misak-ı milli	Erzurum ve Sivas kongrelerinde alınıp Osmanlı Mebusan Meclisince de kabul edilen sözleşme.	**misa:Kımilli:**
Misal	1- Örnek olarak 2- Benzer.	**misa:l**
Misk	Ceylandan çıkarılan güzel kokulu bir madde	**misk**

Miskal	Eski bir ağırlık ölçüsü birimi	**misKa:l**
Miskala	Metal parlatma aygıtı	**misKalâ**
Miskin	1- Tembel, beceriksiz, uyuşuk 2- Zavallı, aciz.	**miskin**
Miskin-ane	Tembelce	**miskina:ne**
Miskin-hane	Cüzzamlıların yerleştirildiği yer	**miskinha:ne**
Misl	1- Miktar, kat 2- Eş, benzer.	**misil**
Misli	Katı	**misli**
Misl-i hazan	Sonbahar yaprakları gibi	**mis/lihaza:n**
Misl-i müşterek	(mat) Ortak Kat. Örn: 2, 4, 8'in ortak katı:16	**mis/limüşterek**
Misvak	"Erak" adlı ağaçtan kesilerek diş fırçalama amacıyla kullanılan ince dal.	**misvaK**
Miyah	Sular	**miya:h**
Miyane	1- Helva pişiriminde kıvam 2- Orta.	**meya:ne**
Miyar	Madenlerin saflığını ve değerini gösteren ölçü	**miya:r**
Mizac	1- Huy, tabiat 2- Sağlık.	**miza:ç**
Mizac-gir	Herkesin huyuna göre davranan	**mizaçgi:r**
Mizac-ı nazik	İnce huylu	**miza:cınâ:zik**
Mizah	Şaka, eğlence, alaylı söz sanatı, gülmece	**miza:h**
Mizah-amiz	Mizah karıştırılmış. Eğlenceli	**mizaha:miz**
Mizahi	Eğlenceli, gülmece nitelikli	**miza:hi:**
Mizan	1- Bir hesabın doğruluğunu ölçen bir başka hesap 2- Terazi, tartı, ölçü aleti.	**mi:za:n**

Mizber	Kamıştan kalem	**mizbEr**
Mizmar	1- Zebur'un her bir suresi 2- Kavallar, neyler.	**mizma:r**
Mizvac	Çok koca değiştiren	**mizva:c**
Mogadişu	Somali'nin başkenti	**mogadişu**
Molla	1- Medrese öğrencisi 2- Büyük âlim 3- Büyük kadı 4- Aşırı dinci.	**moLLa**
Molla Gürani	Fatih Sultan Mehmet'in hocası	**moLLagüra:ni:**
Muabbir	Rüya tabircisi	**mu/abbir**
Muaccel	1- Peşin ödenmesi gereken 2- Acele yapılmış.	**mu/accEl**
Muaccele	Vakıf kirasının peşin alınan kısmı	**mu/accele**
Muaccelen	1- Acil yapılarak. İvedi 2- Peşinen.	**mu/accelen**
Muacceliyyet	İvedilik	**mu/acceliyet**
Muaddel	Eski hali değiştirilmiş, tadil edilmiş, değişikliğe uğramış	**muaddEl**
Muadele	1- Denklem, problem, sorun 2- Eşitlik.	**mua:dele**
Muadelet	Denklik, eşitlik	**mua:delet**
Muadil	Denk, eşit; eşdeğer	**mua:dil**
Muaf	1- Ayrı tutulmuş, serbest 2- Affolunmuş, bağışlanmış.	**mu~a:f**
Muaf-gâh	Af kapısı	**muafgâ:h**
Muafiyet	1-Affedilmiş olma, ayrı tutulma, kendisine uygulanmama 2- Bağışıklık.	**mu~a:fiyet**
Muaf-name	Af belgesi	**mu~afna:me**
Muahede	Antlaşma	**mu/a:hede**
Muaheze	Kınama, sorguya çekme, paylama	**mu/a:heze**

Muahhar	Sonraki	**mu/ahha:r**
Muahid	1- Andlaşma yapanlardan herbiri 2- Para karşılığı himaye eden.	**mu/a:hid**
Muahiz	Tenkid eden	**mua:hiz**
Muakkib	1- İş takip eden 2- İzleyen.	**mu/aKkip**
Mualla	1- Yüce, yüksek 2- Kadın adı.	**mu~allâ:**
Muallak	1- Sürüncemede kalmış 2- Havada duran. Asılı, asılmış.	**mu/allâ**
Muallaka	İslâmiyetten önce Kâbe'nin duvarına asılan şiirler	**mu/allâKa**
Muallel	Eksik, sakat	**mu/allEl**
Muallim	Öğretmen. Hoca	**mu~allim**
Muallimat	Bayan öğretmenler	**muallima:t**
Muallime	Bayan öğretmen	**muallime**
Muallim-hane	Öğretmen okulu	**muallimha:ne**
Muallimin	Öğretmenler	**muallimi:n**
Muamelat	Dairelerde bir işin yapılması için gereken kayıt ve muameleler.	**mua:melâ:t**
Muamelat-ı zatiyye	Özlük işleri	**mua:melâ:tı za:tiye**
Muamele	1- Davranış, davranma 2- İşlem.	**mu~a:mEle**
Muamma	1- Anlaşılmaz iş, söz ya da davranış 2- Yanıltmaca, bilmece.	**muamma:**
Muammer	1- Uzun yaşayan, uzun ömürlü 2- Erkek adı.	**muammEr**
Muannit	İnatçı, direngen	**mu/annit**
Muaraza	Kavga, çekişme	**mua:raza**
Muarefe	Tanışma, tanışıklık, karşılıklı tanıma	**mu/a:refE**

Muarız	Karşı koyan, karşı çıkan. Kavga eden	**mua:rız**
Muarra	Temizlenmiş	**mu/arra:**
Muasır	1- Çağdaş 2- Aynı asırda olan.	**mu~a:sır**
Muaşaka	Sevgi, sevişme	**mu/a:şAKa**
Muaşeret	1- Birlikte toplumsal ilişkilerde bulunma 2- Edep	**mua:şeret**
Muattal	İşlemez	**mu/aTTaL**
Muattar	Güzel kokulu	**mu/aTTar**
Muavenat	Yardımlar	**mua:venat**
Muavenet	Yardım, yardımcılık	**mua:venet**
Muavenet-i nakdiyye	Para yardımı	**mua:veneti naKdi:ye**
Muavin	1- Yardımcı, yardım eden 2- Bir memur ya da amirin bulunmadığı zaman yerine bakan kimse.	**mu~a:vin**
Muaviye	Emevi Devletinin kurucusu	**mua:viye**
Muayede	Bayramlaşma	**mu/a:yede**
Muayene	Kontrol, yoklama, araştırma	**muğa:yene**
Muayene-hane	Hekimlerin hasta kabul ettikleri yer	**muğayeneha:ne**
Muayyen	Belli, belirli, belirtilmiş, kararlaştırılan	**mu/ayyen**
Muayyenat	Asker ve memurlara hükümetçe verilen ayniyat	**mu/ayyena:t**
Muayyeniyyet	Bellilik	**mu/ayyeniyet**
Muayyin	Tayin eden	**mu/ayyi:n**
Muazzam	1- Çok büyük, ulu, koskoca 2- Önemli, ağır.	**mu/Azzam**
Muazzeb	Acı, azap çeken	**mu/Azzep**
Muazzez	1- Şerefli, şereflendirilmiş, kıymetli, aziz 2- Hürmet edilen, saygıda kusur edilmeyen, sayılan 3- Kadın adı	**muAzzez** **mu~azzez**

Muazezen	İkram edilerek, ağırlanarak	**mu/Azzezen**
Mubah	Dince yapılması yasaklanmamış	**mübah**
Mubahhar	Buharlaşmış	**mubahhar**
Mucib	1- Gerektirici, gerektiren, icab eden 2- Sebep, vesile. 3- Şaşkınlık veren.	**mu:cib**
Mucibe	Olumlu	**mu:cibe**
Mucibince	Gereğince	**mu:cibince**
Mucid	1- İcat eden, yeni bir buluş ortaya koyan 2- Yaratıcı.	**mu:cit**
Mucir	Kiraya veren	**mu:cir**
Muciz	Aciz bırakan. Kısaltan	**mu:ciz**
Mucize	Herkesi hayrete düşüren ve olağanüstü sayılan işler	**mu:cize**
Mudarebe	Bir tarafın sermaye, bir tarafın da emeğini ortaya koyarak kurdukları şirket.	**muda:rebe**
Mudarib	Şirkete sermayesi ile ortak olan	**muda:rib**
Mudhik	Güldürücü	**mudhik**
Mudi	1- Emanet bırakan kişi 2- Bankalarda hesap sahibi.	**mu:di**
Mudil	Karmaşık	**mu:dil**
Mufarakat	Ayrılma	**mufa:rAKat**
Mufasala	Ayrılma	**mufa:sALa**
Mufassal	Uzun uzadıya anlatılan. Ayrıntılı	**mufAssaL**
Mufassalan	Sözü uzatarak; etraflıca	**mufAssaLan**
Mufassıl	Uzun uzun anlatan	**mufAssıL**
Mugaddi	Besleyen	**mugaddi:**
Mugalata	1- Yanıltacak tarzda söz söyleme. Yanıltmaca 2- Ağız kalabalığı yapan saçma sözler.	**muga:lâTa**

Mugalaza	Düşmanlık	**muga:lâza**
Mugallat	Yanlış telaffuz edilmiş	**mugaLLaT**
Muganni	Şarkıcı; şarkı söyleyen	**muganni:**
Muganniye	Şarkıcı kadın	**muganniye**
Mugayir	Aykırı, uymaz	**muga:yir**
Muğber	Gücenmiş	**muğbEr**
Muğfil	İğfal eden, aldatan	**muğfil**
Muğlâk	Anlaşılması güç, çapraşık	**muğlâK**
Muhabbeb	Dışbükey	**muhabbep**
Muhabbet	1- Sevgi 2- Sohbet, dostça konuşma, yarenlik.	**muhabbet**
Muhabbet-kâr	1- Hoş sohbet 2- Sevgisini gösteren.	**muhabbetkâ:r**
Muhabbet-name	Aşk mektubu	**muhabbetna:me**
Muhaberat	Haberleşmeler	**muha:bera:t**
Muhabere	1- Haberleşme, yazışma 2- Orduda bir sınıf.	**muha:bere**
Muhabere memuru	Telgrafçı	**muha:bere mèmuru**
Muhabir	Haberci. Haber veren. Gazeteler için haber toplayıp bildiren görevli.	**muha:bir**
Muhaceret	Göç etme. Göç	**muha:ceret**
Muhaceze	Fısıldamak	**muha:ceze**
Muhacim	Saldıran, saldırıcı, saldırgan	**muha:cim**
Muhacir	Göçmen	**muha:cir**
Muhacirin	1- Göçmenler 2- Hz. Muhammed'in isteğiyle Mekke'den Medine'ye göç edenler.	**muha:ciri:n**
Muhaddis	Hadislerle meşgul olan, Hz. Muhammed'in sözlerini bildiren veya açıklayan.	**muhaddis**
Muhaddisin	Hz. Muhammed'in sözlerini toplamış olanlar. Hadisçiler	**muhaddisi:n**
Muhafaza	Saklama, koruma	**muha:faza**

Muhafaza-kâr	Geleneklerine bağlı, eskiden kopmayan. Tutucu	**muha:fazakâ:r**
Muhafız	Bekçi. Bir yerin koruma görevlisi	**muha:fız**
Muhakemat	Muhakemeler	**muha:kema:t**
Muhakeme	1- Mahkemede iki tarafı da dinleyip karar verme 2- Zihinde inceleme 3- Yargılama.	**muha:keme**
□uhakeme tül-lûgateyn	Ali Şir Nevai'nin, Türkçenin Fasçaya üstünlüğünü kanıtlamak için yazdığı eseri:"İki Dilin Karşılaştırılması"	**muha:kEmetül/lûgatèyn**
Muhakkak	1- Doğruluğu kesin olan 2- Mutlaka; ne olursa olsun.	**muhaKKAK**
Muhakkik	Soruşturan, gerçeği araştıran. Soruşturmacı	**muhakkik**
Muhal	Olmayacak	**muha:l**
Muhalefet	1- Karşı olma. Aykırılık 2- İktidarda olmayan partiler.	**muha:lefet**
Muhalif	1- Bir tutuma karşı çıkan, onu uygun bulmayan 2- Her şeye karşı çıkan, zıt düşünen.	**muha:lif**
Muhallef	Yemin ettirilmiş	**muhallef**
Muhammed	1- İslâm Peygamberi 2- Defalarca övülmüş 3- Hz. Muhammed'den sonra Arap dünyasında yaygın olarak kullanılan erkek adı.	**muhammet**
Muhammedi	1- Hz. Muhammed'e ait 2- Müslüman.	**muhammedi:**

Muhammediyye	Hz. Muhammed'e ve onun yaşamına ilişkin yazılmış pek çok manzum eserin adı.	**muhammedi:ye**
Muhammediyyet	İslâmiyet	**muhammedi:yet**
Muhammediyyun	Hz. Muhammed'in ümmetinden olanlar	**muhammedi:yun**
Muhammen	Tahmin edilen, oranlanan.	**muhammen**
Muhammes	1- Her bendi beş mısralı şiir 2- Beşgen.	**muhammes**
Muhammin	Tahmin eden	**muhammin**
Muhannes	1- Alçak, kalleş 2- Kadın huylu erkek. Efemine.	**muhannes**
Muhannet	Mumyalanmış	**muhannet**
Muharebat	Savaşlar	**muha:reba:t**
Muharebe	Harp, savaş, savaşma	**muha:rEbe**
Muharib	1- Savaşçı, savaşan. Savaşa katılan 2- Savaş sanatını iyi bilen 3- Orduda savaşçı sınıf.	**muha:rip**
Muharrefat	Tahrif edilmiş, değiştirilmiş şeyler	**muharrefa:t**
Muharrem	1- Ay takviminin birinci ayı. Aşure ayı 2- Erkek adı.	**muharrem**
Muharrer	Yazılı, yazılmış	**muharrEr**
Muharrik	1- Kışkırtan, ayartan 2- Harekete geçiren, oynatan, devinimi sağlayan. Hareketli	**muharrik**
Muharrir	1- Yazar 2- Telif eseri sahibi.	**muharrir**
Muharririn	Yazarlar. Telif eser sahipleri	**muharriri:n**
Muharris	Hırslandıran	**muharris**
Muhasamat	1- Çarpışma 2- Düşmanlık.	**muhA:sama:t**

Muhasara	Kuşatma, çevirme, sarma	**muhA:sara**
Muhasebat	Hesap işleri, saymanlık	**muha:seba:t**
Muhasebe	1- Hesap işi, hesaplaşma, karşılıklı hesap görme 2- Saymanlık 3- Ticari defter tutma.	**muha:sebe**
Muhasebe-i umumiye kanunu	Devlet mallarının ve hesaplarının düzenlenme usulüne dair kanun.	**muha:sebeği/ umu:miye KA:nu:nu**
Muhasım	Birbirine düşman taraflardan her biri	**muha:sım**
Muhasır	Kuşatan, saran	**muha:sır**
Muhasib	Hesap işlerini yapan; sayman, defter tutan, muhasebeci	**muha:sip**
Muhassala	1- Elde edilen sonuç 2- Bileşke.	**muhassALa**
Muhassasat	Bütçeden devlet dairelerine ayrılan para; ödenekler	**muhassasa:t**
Muhassenat	Faydalı işler	**muhassena:t**
Muhassıl	Meydana getiren	**muhAssıL**
Muhatab	İkinci kişi. Dinleyen; kendisine söylenilen	**muha:tap**
Muhatara	Tehlike. Korku verici	**muha:Tara**
Muhavele	Talep, istek	**muha:vEle**
Muhavere	İki kişinin karşılıklı konuşması	**muha:vEre**
Muhavvel	Bırakılmış, gönderilmiş	**muhavvEl**
Muhavvil	Dönüştüren	**muhavvil**
Muhayyel	Hayal kurulmuş. Hayal edilen, imgelenen	**muhayyel**
Muhayyele	Hayal kurma gücü	**muhayyile**
Muhayyer	1- Beğenilmezse değiştirilebilir koşuluyla yapılan satış 2- Türk müziğinde bir makam.	**muhayyEr**

Muhayyer-kürdi	Türk müziğinde birleşik bir makam	**muhayyErkürdi:**
Muhayyer-puselik	Türk müziğinde birleşik bir makam	**muhayyEr pu:selik**
Muhayyer-sümbüle	Türk müziğinde bir makam	**muhayyEr sümbüle**
Muhayyile	Hayal etme gücü	**muhayyile**
Muhayyir	Hayret veren	**muhayyir**
Muhbir	1- İhbarcı 2- İmzasız mektupla ihbar eden 3- Haber veren, haber ulaştıran.	**muhbir**
Muhdes	Sonradan çıkarılan	**muhdes**
Muhdis	İhdas eden, bilinmeyen bir şeyi ortaya koyan	**muhdi:s**
Muhibb	Dost, seven; sevgi besleyen	**muhip**
Muhiddin-i Arabi	Ünlü bir tasavvufçu	**muhiddi:ni ArAbi:**
Muhit	Çevre, yöre	**muhi̱t**
Muhit-i arz	Dünyanın çevresi	**muhi̱ti arz**
Muhkem	Sağlam, sağlamlaştırılmış	**muhkEm**
Muhkim	Sağlamlaştıran	**muhKim**
Muhlis	1- Katkısız, saf 2- İçten dost, samimi 3- Erkek adı.	**muhlis**
Muhlis-ane	İçten gelerek, dostça	**muhlisa:ne**
Muhlise	Kadın adı	**muhli:se**
Muhrib	Küçük ve süratli bir harp gemisi	**muhrip**
Muhrik	1- Yakıcı 2- Yanık ses	**muhrik**
Muhsene	Namuslu kadın	**muhsene**
Muhsin	1- İyilik yapan, bağışta bulunan 2- Erkek adı.	**muhsin**

Muhtac	1- İhtiyaç içinde; yoksul, fakir 2- Kendisine bir şey gereken.	**muhta:c**
Muhtar	1- Seçilmiş, seçkin. 2- Hareketlerinde serbest olan; dilediği gibi davranabilen. Özerk. 3- Erkek adı.	**muhTAr**
Muhtar	Köy ve mahallelerde halkın seçtiği yerel yönetici	**muhTAr**
Muhtariyyet	1- Kendi kendine hareket edebilme serbestliği 2- Özerklik, erkinlik.	**muhTA:riyet**
Muhtasar	Kısaltılmış olan. Kısa	**muhTAsar**
Muhtasaran	Kısaca	**muhTAsAran**
Muhtasaren	Kısaca. Kısaltılmış olarak	**muhTAsa:ren**
Muhtasım	Düşmanlık eden	**muhTAsım**
Muhtasır	Bekleyen, gözleyen	**muhTAsır**
Muhtatab	Baltalık	**muhtaTAb**
Muhtazar	Ölmeye hazır	**muhtAzar**
Muhtazır	Can çekişen	**muhtAzır**
Muhtedi	Hileci	**muhtedi**
Muhtekin	Boğulmuş	**muhteki:n**
Muhtekir	Vurguncu, istifçi, spekülatör	**muhtekir**
Muhtekir-ane	Vurgunculukla	**muhtekira:ne**
Muhtelic	Elinde olmadan titreyen; kıvranan	**muhtelic**
Muhtelif	1- Türlü, çeşitli 2- Zıt.	**muhtelif**
Muhtelit	Karışık, karma	**muhtelit**
Muhtell	Bozuk. Bozulmuş	**muhtEl**
Muhtemalat	Olabilir şeyler	**muhtema:lâ:t**
Muhtemel	Olası, olabilir, umulan, mümkün	**muhtemEl**
Muhtemelen	Görünüşe bakılırsa...	**muhtemelen**

Muhterem	1- Sayın, saygın, saygıdeğer 2- İsim.	**muhterEm**
Muhteri	İcat eden	**muhteri:**
Muhteris	İhtiraslı, hırslı	**muhteris**
Muhteşem	1- Heybetli, görkemli, debdebeli, gösterişli 2- Erkek adı.	**muhteşEm**
Muhteva	İçerik	**muhteva:**
Muhtevi	İçinde bulunduran, kapsayan, içine alan	**muhtevi:**
Muhteviyyat	İçindekiler	**muhteviya:t**
Muhtıra	1- Hatırlatma ve uyarma amacıyla yazılan yazı 2- Ast'ın üst'ten kurallara uymayacak tarzdaki istemleri.	**muhTıra**
Muin	Yardımcı. Yardım eden	**mui:n**
Muit	Okullarda öğretmen yardımcısı	**mu/i:t**
Mukaar	1- İçbükey 2- Çukur, oyuk.	**muKA/ar**
Mukabele	1- Karşılık. Karşılık verme 2- Karşı gelme 3- Karşılaştırma 4- Camilerde yüksek sesle Kur'an-ı Kerim okunması.	**muKA:bele**
Mukabil	Karşın. Karşılık olarak. Karşılığında	**muKA:bil**
Mukaddem	1- Arz edilen, sunulan 2- Önde giden, önce gelen, öncül. Önceki 3- Değerli.	**muKAddem**
Mukaddema	Eskiden, önce	**muKAddema:**
Mukaddemat	Öncüler	**muKAddema:t**
Mukaddeme	1- Önsöz 2- Başlangıç.	**muKAddeme**

Mukadder	1- Değeri bilinmiş. Beğenilmiş 2- Yazılı. Alında yazılı olan, kader 3- Kadın adı.	**muKAddEr**
Mukadderat	Alın yazısı; Allahın takdiri; yazgı	**muKAdderat**
Mukaddes	1- Mübarek, kutsal, temiz 2- Kadın adı.	**muKAddes**
Mukaddesat	Kutsal sayılan şeyler	**muKAddesa:t**
Mukaddim	Sunan, takdim eden	**muKAddim**
Mukaddime	Sunuş, önsöz, takdim	**muKAddime**
Mukaddime-i beyyine	Bir iddiaya kanıt olabilecek şeyler	**muKAddimeği beyyi:ne**
Mukaffa	Kafiyeli	**muKAffa:**
Mukallid	1- Taklitçi 2- Esprili konuşan.	**muKallit**
Mukannen	Belli, belirli, kesinleşmiş	**muKannen**
Mukarenet	Yakınlık	**muKa:renet**
Mukarib	Yakın olan	**muKa:rib**
Mukarnes	Kubbe şeklinde olan	**muKarnes**
Mukarr	"Vardır, öyledir" denilmiş	**muKar**
Mukarrer	Kararlaştırılmış	**muKarrer**
Mukarrerat	Kararlaştırılanlar	**muKarrera:t**
Mukarri	Azarlayan, paylayan	**muKarri**
Mukarrib	Takrib eden, yaklaştıran, yakınlaştıran	**muKarrip**
Mukarrir	Sabitleştiren	**muKarrir**
Mukaseme	Paylaşma, bölüşme	**muKa:seme**
Mukasım	Paylaşan, bölüşen	**muKA:sım**
Mukassem	Ayrılmış, bölünmüş	**muKAssem**
Mukassi	Kasvetli, sıkıntılı, bunaltıcı	**muKAssi:**
Mukataa	Bir arazinin kira karşılığı birine bırakılması	**muKA:Ta/a**
Mukavelat	Sözleşmeler	**muKA:velâ:t**
Mukavele	Sözleşme	**muKA:vEle**
Mukavele-name	Sözleşme senedi; kontrat; yazılı akit	**muKA:vElena:me**

Mukavemet	Karşı koyma; dayanma	**muKa:vemet**
Mukavim	Dayanıklı, dirençli	**muKa:vim**
Mukavimin	Karşı koyanlar	**muKa:vimi:n**
Mukavva	Kalın ve sert karton ve bu kartondan yapılmış	**muKAvva:**
Mukavvi	Güçlendirici	**muKAvvi:**
Mukavves	Eğri, bükülmüş, kavisli	**muKAvves**
Mukayesat	Karşılaştırmalar	**muKa:yesa:t**
Mukayese	Karşılaştırarak değerlendirme	**muKa:yese**
Mukayyed	1- Bağlanmış, kayıtlanmış, kaydolmuş 2- Yazılmış.	**muKayyet**
Mukayyid	Kaydeden. Evrak kayıt memuru	**muKayyit**
Mukbil	1- Kutlu, mutlu 2- Erkek adı.	**muKbil**
Mukdim	İşine düşkün	**muKdim**
Mukim	İkamet eden, oturan	**mu/kim**
Mukni	İkna eden, inandıran	**muKni:**
Mukriz	Ödünç para veren	**muKriz**
Muktebes	Yararlanmak amacıyla alınmış	**muKtebes**
Muktedi	Uyan	**muKtedi:**
Muktedir	Bir şeye gücü yeten. Güçlü	**muKtedir**
Muktesid	Tutumlu	**muKtesit**
Mukteza	1- Kanunun icabına göre yazılan yazı 2- Gereken.	**muKteza:**
Muktezi	İcap eden, gereken, gerekli olan	**muKtezi:**
Mumaileyh	Adı geçen. Anılan	**muma:ileyh**
Mumya	1- Çürümemesi için özel olarak ilaçlanmış ceset 2- Çok zayıf kimse.	**mumya**
Munazzaf	Temizlenmiş	**munAzzAf**
Munfasıl	Aralıklı, fasılalı, ayrık	**muNfasıL**

Munis	1- Cana yakın, sevimli, alışılan 2- İnsandan kaçmayan; alışık 3- Erkek adı.	**mu:nis**
Munise	1- Can yoldaşı 2- Kadın adı.	**mu:nise**
Munkabz	1- Kabızlık çeken 2- Büzülmüş.	**muNKAbz**
Munkalb	Dönüşmüş	**muNKaLıp**
Munsab	Kavuşan	**muNsa:p**
Muntazam	1-Düzgün, düzenli, tertipli 2- Temiz	**munTAzam**
Muntazaman	Devamlı, sürekli, düzenli olarak	**munTAzAman**
Muntazır	Bekleyen, hazır olan, gözleyen	**munTAzır**
Muntazıran	Bekleyerek	**munTAzıran**
Munzam	Üste konulan; katma, katılmış, ek,	**muNzam**
Murabaha	Aşırı faiz alma; tefecilik	**murA:baha**
Murabba	1- Dörtlü, dört köşeli 2- Divan edebiyatında dörtlük manzume 3- Kare 4- Terbiye edilmiş.	**murabba:**
Murad	1- Arzu, istek, dilek 2- Maksat, meram 3- Erkek adı.	**mura:d** **murat**
Murad-ı hak	Allah'ın emri	**mura:dıhaK**
Muradına ermek	İstediği gerçekleşmek	**mura:dına Ermek**
Murad-ı sani	2.Murat	**mura:dısa:ni:**
Muradiye	Van'da ilçe ve Manisa'da kasaba	**mura:diye**
Murafaa	Duruşma	**mura:fa:**
Muragıp	Rağbet eden	**mura:gıp**
Murai	Uyan, saygı gösteren	**mura:i:**

Murakabe	1- Kontrol, denetleme, denetim, gözetme, teftiş 2- Dalıp kendinden geçme.	**mura:KAbe**
Murakıb	1- Denetçi, kontrolör 2- Tanrı'ya bağlanıp çile dolduran.	**mura:Kıp**
Murassa	1- Kıymetli taşlarla bezenmiş 2- Bir yazı türü 3- İki mısraı veya iki bölümü kelime kelime aynı vezin ve kafiyede olan söz ya da beyit.	**murassa:**
Murdar	1- Kirli, pis 2- İslami usule göre kesilmemiş hayvan 3- Cinsel birleşmeden sonra yıkanmamış kimse.	**mundar**
Muris	Miras bırakan	**mu:ris**
Murtaza	1- Beğenilmiş, seçilmiş 2- Erkek adı.	**murTaza:**
Musa	1- Kendisine Tevrat indirilmiş Musevi Peygamberi 2- Hz. Musa'ya izafeten erkek adı.	**mu:sa:**
Musab	Felakete uğramış	**musa:p**
Musaddag	Resmen tasdik edilmiş, onaylanmış	**musaddaK**
Musaddıg	Tasdik eden, onaylayan	**musaddıK**
Musafaha	El sıkışma; tokalaşma	**musa:faha**
Musahabe	Sohbet etme, görüşme, konuşma	**musa:habe**
Musahhah	Yanlışsız	**musahhah**
Musahhih	Yanlışı düzelten. Düzeltmen. Düzeltici	**musahhih**
Musahib	Hoş konuşan; sohbet eden	**musa:hip**

Musakka	Etli ya da kıymalı bir sebze yemeği	**musAKKa**
Musalla	Cami çevresinde cenaze namazı kılınan yer	**musallâ:**
Musallat	Sataşan; bıktıracak derecede rahatsız eden	**musALLaT**
Musalli	Beş vakit namazını kılan	**musalli:**
Musammat	Kıt'alardan oluşan divan edebiyatı nazım şekilleri	**musammaT**
Musanna	1- Sanatlı. Usta işi 2- Uydurma.	**musAnna:**
Musannif	Tasnif eden, sıralayan, sınıflandıran	**musannif**
Musavver	1- Resimli, resim konulmuş 2- Tasarlanmış, düşünülmüş.	**musavvEr**
Musevi	Yahudi. İsrailoğullarından	**mu:sevi:**
Mushaf	Kur'an-ı Kerim	**mushaf**
Musibet	1- Ansızın gelen felâket, sıkıntı 2- Uğursuz.	**musi:bet**
Musikar	1- Dervişlere mahsus kaval türü bir saz 2- Bir masal kuşu.	**mu:siKa:r**
Musiki	1- Müzik 2- Hoş sesler.	**mu:sıKî**
Musiki-şinas	Musiki ile uğraşan. Müziksever	**mu:sıKîyşina:s**
Muslih	1- İyileştiren, düzelten 2- Erkek adı.	**muslih**
Muslih-ane	Arabuluculukla	**musliha:ne**
Mustafa	1- Seçilmiş, güzide, seçkin 2- Hz. Muhammed'in adlarından 3- Erkek adı.	**musTAfa**
Mustar	Çaresiz kalmış	**musTAr**
Muştuluk	Müjde karşılığı bahşiş	**muşTuLuK**

Muta	İtaat olunan	**muTa:**
Muta	Veri	**mu:Ta:**
Mutaassıb	Yenilik kabul etmeyen; bağnaz	**muTAassıp**
Mutaasıb-ane	Körü körüne	**muTA/assıba:ne**
Mutabakat	1- Uygunluk 2- Anlaşma.	**muTA:baKat**
Mutabık	1- Uygun 2- Birbirine uyan.	**muTA:bıK**
Mutad	Alışılmış, alışılan; adet haline gelmiş	**mu:ta:t**
Mutahhar	Temiz, mübarek	**muTAhhar**
Mutallaka	Boşanmış kadın	**muTAllâKa**
Mutantan	Tantanalı, görkemli	**muTAnTan**
Mutasarrıf	1- Tasarruf yetkisi olan, elinde bulunduran 2- Tanzimat sonrası sancaklarda en büyük amir.	**muTAsArrıf**
Mutasavver	Düşünülmüş, tasarlanmış	**muTAsavvEr**
Mu'tasım	Günahtan çekinen	**mu/tasım**
Mutatabbib	Hekimlik taslayan	**mutatabbi̲b**
Mutatabık	Birbirine uygun	**mutaTA:bıK**
Mutavaat	İtaat etme, bağlı olma, uyma	**muta:va/ât**
Mutavassıl	Ulaşan, kavuşan	**mutavAssıL**
Mutavassıl ilallah	Allaha kavuşan	**mutavAssıL ilalLah**
Mutavassıt	1- Aracılık eden, aracı 2- Ortalama.	**muTAvassıt**
Mutavassıta	Ortalama, orta halli	**muTAvassıta**
Mutavazzıh	Açıklanan. Açık olan	**muTAvazzıh**
Mutavele	İşi uzatma, sürüncemede bırakma	**muTA:vele**
Mutazarrı	Yalvarıp yakaran	**muTAzarri̲**
Mutazarrır	Zarar gören, zarar görmüş	**mutazArrır**
Muteber	1- İtibarlı, güvenilir, saygın 2- Yürürlükte olan; geçerli 3- Kadın adı.	**mu:tebEr**

Muteberan	İtibarlı; sözüne güvenilir	**mu:tebera:n**
Mu'tedil	1- Orta halde, ılık 2- Mülayim, sert olmayan, ılımlı 3- Ilıman iklim.	**mu:tedil**
Mu'tekid	İnanan, itikat eden, inançlı	**mu:tekit**
Mu'temed	1- Sayman, muhasip 2- İnanılan, güvenilen, itimat edilen kimse.	**mu:temet**
Mu'tena	1- Özenilmiş 2- Seçkin.	**mu:tenâ:**
Mu'teriz	Karşı gelen, itiraz eden, itirazcı	**mu:teri:z**
Muti	1- Bağlı, tabi 2- Rahat 3- Boyun eğen, itaat eden.	**muTi:**
Mutiye	Kadın adı	**muTiye**
Mutlak	1- Kayıtsız şartsız, kesin 2- Salt.	**muTLaK**
Mutlaka	Kesinlikle, illâ ki, her halde	**muT/LAKa:**
Mutlakıyyet	Bir hükümdarın kayıtsız şartsız idaresi. İstibdat	**muTLAKıyet**
Mutmain	İçi rahat, şüphesi olmayan, inanan, inanmış	**muTmain**
Mutrib	Çalgıcı	**muTrib**
Muttali	Bilgili, haberli, öğrenmiş	**muTTAli:**
Muttasıf	Vasıflanan	**muTTasıf**
Muttasıl	Aralıksız, biteviye, bitişik, yanyana	**muttasıL**
Muvacehe	1-Yüzleşme, yüz yüze gelme 2- Karşı, ön.	**muva:cehe**
Muvafakat	1- Uygunluk 2- Uzlaşma, razı gelme, uygun görme.	**muva:fAKat**
Muvaffak	1- Başaran, beceren. Başarmış 2- Erkek adı.	**muvaffaK**

Muvaffakiyyet	Başarma, başarı	**muvaffaKıyet**
Muvafık	Uygun	**muva:fıK**
Muvahhid	Allah'ın birliğine inanan	**muvahhit**
Muvakkat	Sürekli olmayan, geçici	**muvaKKat**
Muvakkaten	Geçici olarak. Eğreti olarak	**muvaKKaten**
Muvakkıf	Durduran	**muvaKKıf**
Muvakkit	1- Zamanı tayin eden kişi 2- Saatleri ayarlayan kişi 3- Namaz vakitlerini bildiren kimse.	**muvaKkit**
Muvasala	Varma, ulaşma, varış; ulaşım	**muva:sALa**
Muvasalat	Varış, varma, gelme; biryere ulaşma	**muva:sALat**
Muvazaa	Danışıklı dövüş; danışıklık	**muvA:za:**
Muvazaat	Paralellik	**muvA:zA:T**
Muvazene	Denge	**muva:zene**
Muvazenet-i mütehavvile	Kararsız denge. Oynak	**muva:zeneti mütehavvile**
Muvazi	Paralel, koşut	**muva:zi:**
Muvazzaf	1- Bir görevle yükümlü 2- Mesleği askerlik olan.	**muvAzzaf**
Muvazzaf zabit	Subay	**muvAzzaf za:bit**
Muy-i ser	Saç	**mu:yisEr**
Muzaaf	1- Ortadaki ile son harfi aynı olan kelime 2- Katmerli	**muza:/af**
muzaf	1- Bir isme takılarak onu tamlayan. İsim tamlaması 2- Katılmış.	**muza:f**
Muzaffer	1- Zafer kazanmış, yenmiş, üstün 2- İsim.	**muzaffEr**
Muzaffer-ane	1- Zafer kazanmış olarak, üstün bir biçimde 2- Muzaffer gibi.	**muzaffera:ne**
Muzafferiyyet	Zafer kazanmış olmak, galibiyet, üstünlük	**muzafferi:yet**

Muzafun-ileyh	Belirtilen ismin, belirteciyle birlikte kullanımı. Örn: süpürgenin sapı.	**muza:fun ileyh**
Muzaharet	Yardım etme, destekleme	**muza:haret**
Muzari	1- Geniş zaman 2- Ortak. Benzerlik 3- Aruz'da asıl bir vezinle ondan doğan vezinler toplamının birinin adı. Örn: Mef'ulü failâtü failün.	**muzA:ri:**
Muzırr	Sağlığı bozan, zararlı	**muzır**
Mu'zib	Şaka yapan, takılgan	**mu:zip**
Muzlim	1- Karanlık 2- Bilinmeyen, gizli.	**muzli:m**
Muztarib	Rahatsız, ızdırap çeken	**mustarip**
Mübadele	Değiş-tokuş; trampa	**müba:dele**
Mübaderet	Bir işyapmaya girişme	**müba:deret**
Mübadil	Mübadele edilmiş. Yer değiştiren	**müba:dil**
Mübahase	Konuşma	**müba:hese**
Mübalaga	Büyütme, büyük gösterme, abartma	**müba:lâ~a**
Mübarek	1- Bereketli, hayırlı, verimli 2- Uğurlu, kutlu 3- Beğenilen, saygı değer.	**müba:rèk**
Mübarek-bad	Mübarek olsun...	**müba:rèkba:d**
Mübareke	Kutlama, tebrik	**müba:rèke**
Mübareze	İki düşman grubundan birer kişinin ortaya çıkıp teke tek dövüşmesi.	**müba:reze**
Mübaşeret	Bir işe girişme, başlama	**müba:şeret**
Mübaşir	Mahkemelerde evrak ve çağrı memuru	**müba:şir**
Mübayaa	Satın alma	**müba:ya:**
Mübayenet	Başkalık	**müba:yenet**
Mübayin	Ayrı, zıt	**müba:yin**

Mübeccel	1- Saygı gösterilmiş, yücelmiş 2- Kadın adı.	**mübeccEL**
Mübeddel	Değiştirilmiş, değişmiş	**mübeddil**
Müberra	1- Temize çıkmış, aklanmış 2- Kadın adı.	**müberra:**
Müberrit	Soğutan. Sıcağı geçirmeyen	**müberrit**
Mübeşşer	Müjde verilmiş	**mübeşşEr**
Mübeşşir	Müjdeci, müjde getiren	**mübeşşir**
Mübeşşirin	Müjdeciler	**mübeşşiri:n**
Mübeyyin	Beyan eden, açıklayan, gösteren	**mübeyyin**
Mübeyyiz	Yazıları temize çeken	**mübèyyiz**
Mübhem	Belirsiz. Anlaşılmaz	**müphEm**
Mübhemiyyet	Belirsizlik, anlaşılmazlık	**müphemiyèt**
Mübin	İyi ve kötüyü ayıran	**mübi:n**
Mübrem	Zaruri; vaz geçilmez; çok gerekli	**mübrEm**
Mübteda	1- Başlangıç 2- Özne.	**müpteda:**
Mübtedi	1- Acemi, yeni başlayan 2- Bir yenilik ortaya koyan.	**müptedi:**
Mübtela	Tutkun, tutulmuş, aşırı düşkün. Meraklı	**müptelâ:**
Mübtela-yi aşk	Aşk tutkunu	**müptelâ:yı aşK**
Mübtezel	1- Orta malı, ortaya düşmüş. Değersiz 2- Saygınlığını yitirmiş.	**müptezEL**
Mücadele	1- Çekişme 2- Savaş, uğraş, zorlu çatışma.	**müca:dele**
Mücadele-i milliye	Türk Kurtuluş Savaşı	**müca:deleği milliye**
Mücahede	1- Savaşma, cihad 2- Nefsiyle savaşma.	**müca:hede**
Mücahid	1- Kutsal ülküler uğruna savaşan 2- Savaşçı 3- Erkek adı.	**müca:hit**

Mücamaa	Cinsel ilişkide bulunma	**müca:ma:**
Mücanib	Çekingen	**müca:nip**
Mücaveret	Komşuluk	**müca:veret**
Mücavir	1- Komşu, bitişik 2- Kutsal bir yere çekilip oturan.	**müca:vir**
Mücazat	İşlenen bir suça karşılık ceza çektirme; cezalandırma	**müca:za:t**
Mücbir	Zorlayan, zorunlu, zorlayıcı, mecbur eden.	**mücbir**
Mücehhez	Donatılmış, donanmış, teçhiz edilmiş.	**mücèhhez**
Mücella	1- Parlak, parlatılmış 2- Kadın adı.	**mücellâ:**
Mücellid	Ciltçi. Kitap ciltleyen	**mücellit**
Mücerreb	Denenmiş, tecrübe edilmiş	**mücerrep**
Mücerred	1- Tek, yalnız 2- Soyut 3- Bekâr.	**mücerret**
Mücerrid	Tecrit edilmiş. Dışarı ile ilişiği kesilmiş	**mücerrit**
Mücessem	Üç boyutlu, şekillenmiş, cisim halinde olan	**mücessEm**
Mücevher	Kıymetli taşlarla süslü takı	**mücevhEr**
Mücevherat	Ziynet eşyası. Pahalı taşlarla süslü takımlar. Mücevherler	**mücevhèra:t**
Mücevveze	Başa giyilen bir tür kavuk	**mücevveze**
Mücevveze sarık	Başa giyilen bombeli bir tür kavuk	**mücevvezesarıK**
Mücmel	Özetlenmiş	**mücmEL**
Mücrim	Suçlu	**müCrim**
Mücteba	1- Seçkin 2- Erkek adı.	**müçteba:**
Müctehid	Ayet ve hadislere dayanarak şer'i hükümler çıkaran	**müçtehit**

Müctemi	Toplu, toplanmış, içtima etmiş	**müçtemi:**
Müdafaa	Savunma, koruma	**müda:fa**
Müdafaa-i hukuk	Kurtuluş Savaşı öncesi Atatürk'ün kurduğu dernek	**müda:fa:ğihuKuK**
Müdafaa-i milliye	Milli savunma	**müda:fa:ğimilliye**
Müdafaa-name	Savunma metni	**müda:fa:na:me**
Müdafi	Savunan, savunucu	**müda:fi**
Müdahale	1- Durdurma 2- El koyma, karışma.	**müda:hale**
Müdahanet	Dalkavukluk	**müda:hanet**
Müdahil	1- Karışan 2- Davaya müdahale eden.	**müda:hil**
Müdam	1- Devamlı, sürekli 2- Gece içilen şarap.	**müda:m**
Müdami	Devamlı şarap içen	**müda:mi:**
Müdana	Minnet	**müda:na:**
Müdani	Benzer, eş	**müda:ni:**
Müdara	Dost gibi görünme	**müda:ra:**
Müdavele	Konuşma. Karşılıklı fikir beyan etme	**müda:vele**
Müdavemet	Bir yere devamlı gelip gitme	**müda:vemet**
Müdavi	İyileştiren, tedavi eden	**müda:vi:**
Müdavim	Bir yere devamlı giden kişi. Devam eden, gedikli.	**müda:vim**
Müdde-ayyat	Haksız iddialar	**müdde~a:ya:t**
Müddei	Davacı. İddiada bulunan	**müddeği:**
Müdde-i aleyh	Davalı	**müddeği aleyh**
Müdde-i umumi	Savcı	**müddeği umu:mi:**
Müddet	1- Süre, zaman 2- Muayyen süre.	**müddet**
Müdebber	Tedbirli hareket edilmiş	**müdebbEr**
Müdebbir	Tedbirli	**müdebbir**
Müdekkik	İnceleyici	**müdeKkik**
Müdellel	Kanıtlanmış	**müdelleL**

Müderris	1- Cami ya da medresede ders veren 2- Profesör.	**müderris**
Müdevven	Divan haline getirilmiş şiirler	**müdevven**
Müdevvenat	Sıralanmış eserler. Bir araya getirilmiş eserler	**müdevvéna:t**
Müdevver	Yuvarlak	**müdevvEr**
Müdevver sarık	Tekerlek biçimli başlık	**müdevvEr sarıK**
Müdhiş	Ürkütücü, korkunç, aşırı, dehşetli	**müthiş**
Müdir	İdare eden. Direktör	**müdür**
Müdiran	Müdürler	**müdi̲ra:n**
Müdire	Kadın idareci	**müdi:re**
Müdir-i umumi	Genel müdür	**müdi:ri umu:mi:**
Müdiriyyet	Müdürlük	**müdü:riyet**
Müdrik	Anlayan, idrak eden	**müdrik**
Müebbed	1- Sonsuz 2- Ömür boyu, yaşadıkça	**müebbet**
Müebbeden	Ömrü boyunca	**müebbedEn**
Müeccel	Gelecekte. Ertelenmiş	**mü/eccEL**
Müeddeb	Terbiyeli	**mü/eddep**
Müellefat	Basılmış eserler	**mü/ellèfa:t**
Müellif	Eser sahibi, yazar	**müellif**
Müemmen	Emniyete alınmış	**müemmEn**
Müennes	1- Dişi 2- Dişil kelime.	**müennes**
Müesser	Etkilenmiş	**mü/essEr**
Müesses	Kurulu, tesis edilmiş, kurulmuş	**mü/esses**
Müessesat	Daireler, kurumlar	**mü/essèsa:t**
Müessese	1- Kurum, kuruluş 2- Sorunların çözümünde uygulanan geleneksel yöntem.	**müessese**
Müessif	Üzüntü veren, keder veren,üzücü. Acıklı	**mü/èssif**

Müessir	1- Etkin, etkili, iz bırakan 2- Dokunaklı.	**mü/essir**
Müessir-ane	Etkin bir şekilde	**müessira:ne**
Müessiriyyet	Etkinlik, etkili olma, etkililik	**müessiriyet**
Müessis	Kurucu	**mü/essis**
Müeyyed	1- Kuvetlendirilmiş, sağlamlaştırılmış 2- İsim.	**mü/eyyet**
Müeyyide	Yaptırım. Yaptırma gücü	**mü/eyyide**
Müezzin	Ezan okuyan görevli. İmam yardımcısı	**mü/ezzin**
Müfahir	Övünen	**müfa:hir**
Müfekkir	Düşünür	**müfekkir**
Müfekkire	Düşünme gücü veya yetisi	**müfek/kire**
Müferrih	Ferahlık verici	**müfErrih**
Müferrik	Ayıran, kısaltan	**müfErrik**
Müfessir	1- Bir metni açıklayan 2- Kur'an-ı Kerim'i yorumlayan.	**müfessir**
Müfessiran	Müfessirler	**müfessira:n**
Müfettiş	Teftiş eden, işleri denetleyen	**müfettiş**
Müfid	1- Faydalı, yararlı 2- Erkek adı.	**müfit**
Müfide	Kadın adı	**müfi:de**
Müflic	Felçli	**müfli:ç**
Müflis	1- İflas etmiş, batkın 2- Parasız.	**müflis**
Müfred	1- Tekil 2- Tek, yalnız.	**müfret**
Müfredat	1- Bir bütünün ayrıntıları 2- Okullarda verilen ders programları.	**müfreda:t**
Müfrez	Bölünmüş, bir bütünden ayrılmış	**müfrez**
Müfreze	Bir askeri birlikten geçici olarak ayrılan kol	**müfreze**

Müfrit	Aşırı	**müfrit**
Müfrit-ane	Aşırı derecede	**müfrita:ne**
Müfsid	Fesatlık yapan, arabozucu, karıştırıcı	**müfsit**
Müftehir	Övünen	**müftèhir**
Müfteri	İftiracı, kara çalan	**müfteri:**
Müfti	1- İl ve ilçelerde müslümanların din işlerine bakan kimse 2- Fetva veren.	**müftü**
Müfzi	Ulaştıran	**müfzi:**
Mühendis	Maden, inşaat, makine vb. teknik ve yüksek eğitime dayalı mesleklerden olan.	**mühendis**
Mühendis-hane	Mühendislik okulu	**mühendisa:ne**
Mühendis-hane-i bahr-i hümayun	Deniz subayı yetiştirmek üzere açılan okul.	**mühendisha:neği bahri huma:yun**
Mühendis-hane-i berr-i humayun	Topçu subayı yetiştirmek üzere açılan okul	**mühendisha:neği berri huma:yu:n**
Mühendisin	Mühendisler	**mühendisi:n**
Müheyya	Hazır, amade	**müheyya:**
Müheyyi	Hazırlayan	**müheyyi:**
Müheyyic	Coşturucu, heyecan verici	**müheyyiç**
Mühib	Korkutucu	**mühi:b**
Mühimm	Önemli	**mühim**
Mühimmat	1- Savaş malzemesi, cephane 2- Gerekli şeyler.	**mühimmat**
Mühlet	Bir işin bitirilmesi ya da borcun ödenmesi için verilen süre	**mühlet**
Mühlik	Tehlikeli	**mühlik**
Mühlike	Tehlike yeri	**mühli:ke**
Mühmel	İlgisiz bırakılmış	**mühmEL**
Mühr	İşaret veya imza yerine geçen lastik ya da madeni parça	**mühür**

Mühr-dar	Eskiden resmi bir mührü taşımak ve kullanmakla görevli kimse.	**mühürda:r**
Mühre	Yuvarlak	**mühre**
Mühr-i süleyman	Hz. Süleyman'ın Birbirine geçmiş iki üçgenden	**müh/rüsüleyma:n**
Mühtedi	Din değiştirip müslüman olan	**mühtedi:**
Müjde	1- Sevinç haberi, muştu 2- Kadın adı.	**müjde**
Müjgân	1- Kirpikler 2- Kadın adı	**müjgâ:n** **müjgân**
Müjgân-ı şuh	Güzel kirpik	**müjgâ:nışuh**
Mükafat	Bir hizmete veya işe verilen karşılık. Başarı hediyesi; ödül	**mükâ:fa:t**
Mükafaten	Karşılık olarak	**mükâ:faten**
Mükalemat	Konuşmalar	**mükâ:lema:t**
Mükaleme	Karşılıklı konuşma	**mükâ:lemE**
Mükbire	Büyük camilerde imamın sesinin dışarıya da aksedip müezzinin tekrarıyla, dışarıda kalan cemaatin de namaz kılmasını sağlamak için genellikle şadırvanın bulunduğu avluya yapılan, cumba biçiminde çıkıntılar.	**mükbi:re**
Mükedder	Kederli, üzgün	**mükeddEr**
Mükeyyifat	Keyif verici maddeler	**mükeyyifa:t**
Mükellef	1- Bir şeyi yapmak veya ödemekle yükümlü olan 2- Mükemmel şekilde hazırlanmış olan 3- Vergi dairesine kayıtlı kişi.	**mükellef**
Mükellefiyyet	Mecburiyet, yüküm, yükümlülük	**mükellefiyet**

Mükemmel	Eksiksiz, kusursuz, tam	**mükEmmEL**
Mükemmelen	Mükemmel olarak, eksiksiz olarak	**mükEmmELen**
Mükemmeliyyet	Eksiksizlik, kusursuzluk	**mükEmmeliyet**
Mükerrem	1- Aziz, saygı değer, hürmet edilen 2- İsim.	**mükerrEm**
Mükerrer	Tekrarlanmış, tekrar edilmiş, yinelemeli	**mükErrEr**
Mükerreren	Bir kez daha; yinelenerek	**mükErrEren**
Mükerrir	Tekrar eden	**mükerrir**
Mükesser	Kırık, kırılmış	**mükessEr**
Mükessif	Koyulaştıran	**mükessif**
Mükessir	Kıran	**mükessir**
Mükevvenat	Bütün yaratılanlar	**mükevvèna:t**
Mükezzib	Tekzip eden, yalanlayan	**mükezzip**
Mükrem	Ağırlanmış	**mükrEm**
Mükremin	1- İkram edilen 2- Erkek adı.	**mükremin**
Mükrim	1- İkram eden, ağırlayan. Misafirperver. Konuksever 2- Erkek adı.	**mükrim**
Müksir	Çoğaltan	**müksir**
Mükteseb	Kazanılmış, elde olunmuş, edinilmiş	**müktesep**
Müktesebat	Edinilen, kazanılan bilgiler	**müktesèba:t**
Müktesib	Kazanan	**müktesip**
Mülahaza	Düşünce	**mülâ:haza**
Mülahazat	Düşünceler	**mülâ:haza:t**
Mülahham	Şişman	**mülâhham**
Mülakat	1- Görüşme, buluşma 2- Yüz yüze sınav.	**mülâ:Kat**
Mülakat vermek	Bir konuda görüş bildirmek	**mülâ:Ka:TvErmek**
Mülaki	Buluşan, görüşen, kavuşan	**mülâ:Ki:**
Mülayemet	Yumuşak huyluluk	**mülâ:yemet**

Mülayim	1- Uygun, hoş görülebilir 2- Yumuşak huylu 3- Peklik çekmeyen 4- Erkek adı.	**mülâ:yim**
Mülazım	1- Teğmen 2- Bir işe girmeden önce denenmek amacıyla ücretsiz çalışan.	**mülâ:zım**
Mülazım-ı evvel	Üsteğmen	**mülâzımı evvEL**
Mülazım-ı sani	Teğmen	**mülâ:zımısa:ni:**
Mülemma	1- Bir kısmı Türkçe, bir kısmı Arapça veya Farsça manzume 2- Bulaşmış, sıvanmış 3- Renk renk.	**mülemma:**
Mülevves	1- Kirli. Pis 2- Düzensiz.	**mülevves**
Müleyyen	Yumuşatılmış	**müleyyEn**
Müleyyin	Yumuşatıcı, yumuşaklık veren	**müleyyin**
Mülga	Lâğvedilmiş, varlığı kaldırılmış	**mülga:**
Mülhak	Sonradan katılmış olan. Eklenmiş	**mülhaK**
Mülhakat	Ekler	**mülhaKa:t**
Mülhem	İçine doğmuş, esinlenmiş. İçe doğan	**müLhEm**
Mülhid	Dinsiz, Tanrısız	**mülhit**
Mülhik	Katan	**mülhıK**
Mülk	1- Ev, arazi gibi taşınmaz mal 2- Ülke.	**mülk**
Mülk-dar	Padişah	**mülk/da:r**
Mülki	1- Ülkeye ve yönetimine ilişkin 2- Asker sınıfı dışında kalan yöneticiler.	**mülki:**

Mülk-i osmani	Osmanlı Devleti	**mül/ki osma:ni:**
Mülk-i saadet	Mutluluk ülkesi	**mül/küsa/a:det**
Mülk-i turan	Türklerin yaşadığı ülkeler	**mül/kiTu:ra:n**
Mülkiyye	1- Asker ve hocalar dışındaki memurlar 2- Siyasal Bilgiler Fakültesi.	**mülkiye**
Mülkiyyet	Mülk sahipliği, iyelik	**mülkiyet**
Mülteci	İltica eden, sığınmacı	**mülteci:**
Mültefit	İltifat eden, hoş davranan, güleryüz gösteren	**mültefit**
Mültefit-ane	İltifatlı şekilde	**mültefita:ne**
Mültezim	Bir araziyi götürü olarak işleten	**mültezim**
Mülzem	Bir konuda baskın çıkarak susturulan kimse	**mülzEm**
Mümahhas	Sınanmış, tecrübe edilmiş	**mümahhas**
Mümanaat	Engel olma	**müma:na:t**
Mümarese	El alışkanlığı	**müma:rEse**
Mümas	Dokunan	**müma:s**
Mümasil	Benzeyen	**müma:sil**
Mümessil	1- Temsil eden, temsilci 2- Sınıflarda yoklama yapan ve sınıfı temsil eden öğrenci.	**mümessil**
Mümeyyiz	1- Sınavlarda gözcü, sınav görevlisi 2- Seçen, ayırt edici. İyiyi kötüyü seçebilen.	**mümeyyiz**
Mümeyyize	Kadın gözcü	**mümeyyize**
Mü'min	1- Müslüman 2- İnanmış, inanan 3- Erkek adı.	**mü/min**
Mü'mine	1- Müslüman kadın 2- Kadın adı.	**mü/mine**
Mü'minin	Müslümanlar, inanmışlar	**mü/mini:n**
Mümkin	Olabilir, muhtemel, olası	**mümkün**

Mümkinat	Olabilir şeyler	**mümküna:t**
Mümkün mertebe	Olabildiği kadar	**Mümkün/mErtebe**
Mümtaz	1- Ayrı tutulmuş, imtiyazlı, özel, seçkin 2- Erkek adı.	**mümtaz**
Mümteni	Bir şeyi yapmaktan çekinen	**mümteni:**
Mümtezic	Uyuşan, uyan, karışmış	**mümtèziç**
Mümzi	İmza sahibi	**mümzi:**
Münacat	1- Allah'a yakarış 2- Divan edebiyatında Tanrı'yı öven koşuk türü.	**münâ:ca:t**
Münadi	1- Tellal 2- Bağıran.	**müna:di:**
Münafık	1- İkiyüzlü 2- Arabozucu.	**müna:fıK**
Münafi	Zıt, uymaz	**müna:fi:**
Münakalat	Ulaşım ile ilgili işler, ulaştırma	**münâ:Kalât**
Münakale	Taşıma, ulaştırma, ulaşım	**müna:Kale**
Münakasa	Eksiltme	**müna:KAsa**
Münakaşa	1- Tartışma 2- Atışma, çekişme.	**münâ:Kaşa**
Münakere	Kavga	**müna:Kare**
Münasebat	Yakınlıklar, ilişkiler, ilgiler	**müna:seba:t**
Münasebet	1- İlgi, yakınlık, bağ, ilişik 2- Vesile, sebep.	**müna:sebet**
Münasib	1- Uygun, yerinde 2- Yakışık, beğenilen.	**müna:sip**
Münavebe	Nöbet, sıra	**müna:vebe**
Münavebeten	Nöbet sistemiyle, nöbetleşerek	**müna:vebètEn**
Münavele	Sunma, verme	**müna:vele**
Münazaa	Ağız kavgası, münakaşa	**müna:za:**
Münazara	1- Kural ve yöntemlere uygun olarak karşılıklı konuşma 2- İlmi tartışma.	**müna:zara**

Münazır	Tartışan	**müna:zır**
Münazi	Kavgacı	**müna:zi̲**
Münbit	Verimli, bitek	**mümbit**
Münceli	Açılan	**münceli:**
Müncerr	1- Sonuçlanan 2- Sürüklenen.	**müncEr**
Münci	Kurtaran	**münci:**
Mündemic	İçine sokulmuş, içinde bulunan, saklı olan	**mündemiç**
Münderecat	İçindekiler	**münderèca:t**
Münebbih	Uyarıcı	**münebbih**
Münecces	Kirli, pis	**münecces**
Müneccim	Yıldız falcısı, astrolog	**müneccim**
Müneccim-ane	Falcı gibi	**müneccima:ne**
Münekkes	Başaşağı edilmiş	**münekkes**
Münekkit	Eleştirmen	**münekkit**
Münevver	1- Aydın, bilgili 2- Parlatılmış, aydınlatılmış 3- Kadın adı.	**münevvEr**
Münezzeh	1- Temiz, arı 2- Uzak, ayrı tutulmuş.	**münezzeh**
Münfail	Gücenmiş, kırılmış, alınmış	**müNfa:~il**
Münferic	Geniş	**müNferiç**
Münferid	1- Tek, kendi başına olan 2- Tek tük.	**müNferit**
Münferiden	1-Yalnız olarak, tek başına 2- Ayrı ayrı.	**müNferiden**
Münfesih	Bozulmuş, hükmü kaldırılmış, geçerliliği kalmamış	**müNfesih**
Münha	Bildirilmiş; tebliğ edilmiş	**münha:**
Münhall	Açık bulunan, memuru olmayan; boş kalmış	**münhâl**
Münhani	Eğri	**münhani:**
Münharif	Çarpık. Doğruluğunu kaybetmiş. Yönelmiş	**münhari̲f**

Münhasır	1- Sadece bir kişiye ya da bir şeye mahsus 2- Sınırlanmış, her tarafı çevrili, sınırlı.	**münhasır**
Münhasıran	Özel olarak, sadece, yalnız	**münhasıran**
Münhezim	Hezimete uğramış	**münhezi:m**
Münhi	Haberci	**münhi:**
Münib	1- Verimli bahar 2- Allah'a yönelen 3- Erkek adı	**münib** **münip**
Münibe	Kadın adı	**müni:be**
Münif	1- Ulu, büyük 2- Erkek adı.	**münif**
Münir	1- Nurlu, parlak 2- Erkek adı.	**münir**
Münire	Kadın adı	**müni:re**
Münkariz	Batmış, çökmüş	**müNKAri:z**
Münker	1- Reddedilen 2- Şeriatça caiz olmayan.	**müNkEr**
Münkesir	1- Kırık, kırılmış 2- Kırgın.	**müNkesir**
Münkesiren	Kırgınlıkla	**müNkesirEn**
Münkir	1-Tanrı'yı inkâr eden, kabul etmeyen 2- Kabirde sorgu meleklerinden biri.	**müNkir**
Münkiran	İnkâr edenler	**müNkira:n**
Münsecim	Düzgün	**müNsecim**
Münselib	Alınmış	**müNseli:p**
Münşeat	Edebi yazı veya mektupların toplandığı dergi	**müNşe/a:t**
Münşi	Yazı üslûbu güzel olan kâtip	**müNşi:**
Müntahab	Seçkin, seçilmiş	**müntahap**
Müntahabat	Seçmeler	**müntahaba:t**
Müntahib	Seçmen	**müntahip**

Müntakil	İntikal eden	**müntaKil**
Münteha	Son, uç. Son derece	**münteha:**
Münteha-yi amal	İsteklerin sonu	**münteha:yı a:mâ:l**
Müntehi	Bitmiş	**müntehi:**
Müntehir	İntihar eden	**müntehi:r**
Müntesib	1- İlgisi olan 2- Bir yere kapılanan, intisap eden.	**müntesip**
Münteşir	1- Basılmış, yayımlanmış 2- Yaygın.	**münteşir**
Münzelat	İndirilen şeyler	**müNzelâ:t**
Münzevi	İnzivaya çekilen; kimse ile görüşmeyen; yalnız kalmayı seven	**müNzevi:**
Müracaat	Danışma, başvurma. Başvuru	**müra:ca:t**
Müracaat-gâh	Başvuru yeri	**müra:ca:tgâh**
Müradif	Eşanlamlı	**müra:dif**
Mürai	İkiyüzlü	**müra:/i:**
Mürdeseng	Doğal kurşunoksit	**mürdesèNk**
Mürebba	Terbiye görmüş	**mürebba:**
Mürebbi	Çocuk terbiyecisi erkek	**mürebbi:**
Mürebbiye	Çocuk bakım ve terbiyecisi kadın	**mürebbiye**
Müreccah	Tercih edilen	**mürecca:h**
Müreffeh	Refaha, bolluğa kavuşmuş	**müreffeh**
Müreffehen	Sıkıntısız bir biçimde	**müreffehen**
Mürekkeb	1- İki ya da daha çokmaddenin karışımından oluşan. Bileşik 2- Yazımda ve çizimde kullanılan sıvı boya 3- ...den oluşmuş.	**mürekkep**
Mürekkebat	Bileşikler	**mürekkèba:t**
Mürekkib	Bir bileşiği meydana getiren	**mürekkib**
Müressem	Resmedilmiş	**müressEm**

Müretteb	1- Dizilmiş, tertiplenmiş. Dizili 2- Bir şey için ayrılmış.	**mürettep**
Mürettebat	Gemi ve uçak personelinin tümü	**müretteba:t**
Mürettib	Tertip eden, düzenleyen, hazırlayan	**mürettip**
Mürettib-hane	Yazı dizilen yer, dizgi odası	**mürettipha:ne**
Mürevveh	Kokulandırılmış	**mürevveh**
Mürevvic	Bir fikrin taraftarı	**mürevviç**
Mürid	Bir tarikat şeyhine bağlanarak tasavvuf öğrenen kişi	**müri:t**
Mürid-ane	Mürit gibi	**müri:da:ne**
Mürsel	1- Peygamber 2- İsim.	**mürsEL**
Mürselin	Peygamberler	**mürseli:n**
Mürsil	Gönderen, gönderici	**mürsil**
Mürşid	1- Doğru yolu gösteren. Kılavuz 2- Tarikat şeyhi.	**mürşit**
Mürşid-ane	Mürşit gibi	**mürşida:ne**
Mürşide	Kadın adı	**mürşide**
Mürşid-i a'zam	Hz.Muhammed	**mürşidi a:za:m**
Mürşid-i kâmil	Hakka ulaşmış. "Fenafillah" mertebesinde olan	**mürşidikâ:mil**
Mürşidin	Mürşitler	**mürşidi:n**
Mürşid-i rum	Hz. Mevlâna	**mürşidiru:m**
Mürteci	Gerici	**mürteci**
Mürteci	Geriye dönen. Bekleyip uman	**mürteci:**
Mürtedd	İslâm'dan dönen	**mürtet**
Mürtehin	Rehin alan	**mürtehin**
Mürtekib	1- Rüşvet alan 2- Kötü işler çeviren.	**mürtekip**
Mürur	Sona erme, geçme, geçip gitme	**müru:r**

Müruriyye	Geçiş ücreti	**müru:riye**
Mürur-i zaman	Zaman aşımı, süre aşımı	**müru:ru zama:n**
Mürüvvet	1- Cömertlik, iyilik severlik 2- Mutluluk 3- Kadın adı.	**mürüvvet**
Müsaade	İzin, icazet	**müsa:de**
Müsaade-kar	Elverişli, uygun davranan	**müsa:dekâ:r**
Müsabaka	Karşılaşma, yarışma, yarış	**müsa:bAKa**
Müsabakat	Yarışma	**müsa:bAKa:t**
Müsabık	Yarışan, yarışmacı	**müsa:bıK**
Müsademe	Kısa süreli silahlı çatışma	**müsa:deme**
Müsadere	Suçlunun malının bir bölümüne veya tümüne el konulması zor alım.	**müsa:dere**
Müsadif	Tesadüf eden, rastlayan	**müsa:dif**
Müsafir	1- Yoldan gelen, yolcu 2- Konuk.	**misa:fir**
Müsafir-hane	Geçici kalınacak yer. Otel	**misa:firha:ne**
Müsafirin	Konuklar	**misa:firi:n**
Müsafir-perver	Konuksever	**misa:firpErvEr**
Müsaid	Uygun, elverişli	**müsa:it**
Müsalaha	Barış. Uzlaşma	**müsa:lâha**
Müsamaha	Hoş görme, göz yumma, tolerans	**müsa:maha**
Müsamahakâr	Hoş gören, hoş görülü	**müsa:mahakâr**
Müsamere	Okullarda öğrencilerin sunduğu sahne oyunları	**müsa:mere**
Müsavat	Eşitlik, denklik	**müsa:va:t**
Müsavi	Eşit, denk	**müsa:vi:**
Müsbet	Olumlu, pozitif	**müspet**
Müsbit	İspatlayıcı	**müsbit**
Müsebbeb	Sebep olarak meydana getirilen	**müsebbep**
Müsebbib	Olmasına sebep olan	**müsebbip**
Müsebbih	Tespih eden	**müsebbih**
Müseccel	Tescil edilmiş. Kütüğe kaydedilmiş, sicilli	**müseccEL**

Müseddes	Her bendi 6 dizeli şiir	**müseddes**
Müsekkin	Yatıştırıcı, teskin edici	**müsekkin**
Müsellem	Doğruluğu herkesçe kabul edilmiş olan, inkâr edilemez, yadsınamayan.	**müseLLEm**
Müselles	1- Üçlü 2- Üçgen 3- Köşeli bir yazı stili.	**müseLLes**
Müsellesat	Trigonometri	**müseLLesa:t**
Müsellim	Eskiden kaymakam ve nahiye müdürlerine verilen unvan	**müseLLim**
Müselsel	Sürekli, devamlı, zincirleme	**müselsEL**
Müselselen	Zincirleme	**müselseLEn**
Müsemma	1- Adlanmış. İsmi olan 2- Kadın adı.	**müsemma:**
Müsemmen	Sekizli	**müsemmEn**
Müshil	Barsakları çalıştıran temizleyici. İshal yapan ilaç	**müshil**
Müskirat	Sarhoşluk veren şeyler, alkollü içecekler	**müskira:t**
Müslim	1- İslâm, müslüman 2- Erkek adı.	**müslim (müslüm)**
Müsliman	İslâm dininden olan kimse	**müslüman**
Müslime	1- İslâm dininden olan kadın 2- Kadın adı.	**müslime**
Müslimin	Müslümanlar	**müslimi:n**
Müsmir	Yararlı, verimli, sonuç veren	**müsmi:r**
Müsrif	İsraf eden, savurgan, har vurup harman savuran, tutmsuz	**müsrif**
Müsrif-ane	Savurganlıkla	**müsrifa:ne**
Müsta'cel	Acele yapılması gereken; acele, ivedi	**müsta:ceL**
Müsta'celen	Acele olarak, ivedilikle	**müsta:celen**

Müstafi	İstifa eden, kendi isteğiyle işinden ayrılan	**müstafi:**
Müstagfir	Allahtan günahlarının affını isteyen	**müstağfir**
Müstagni	Gözü ve gönlü tok, doygun	**müstağni:**
Müstağrak	Kanmış, doymuş	**müstağraK**
Müstahak	Lâyık, hak etmiş, hak kazanmış	**müstehaK**
Müstahber	Duyulmuş, haber alınmış	**müstahbEr**
Müstahdem	Resmi dairelerde getir-götür işlerine bakan veya okullarda hizmetli olarak çalışan kişi, hademe, hizmetli.	**müstahdem**
Müstahdemin	İstihdam edilenler, çalışanlar	**müstahdemi:n**
Müstahkem	Tahkim edilmiş. Sağlamlaştırılmış, berkitilmiş	**müstahkEm**
Müstahkim	İstihkâm eden; sağlamlaştıran	**müstahkim**
Müstahsil	Üretici, yetiştiren	**müstahsil**
Müstahzar	Kullanıma hazırlanmış	**müstahzAr**
Müstahzarat	Hazırlanmış şeyler. Kutular	**müstahzAra:t**
Müstahzır	Hazırlayan, hazırlayıcı	**müstahzır**
Müstakbel	1- Gelecek. Gelecekteki 2- Karşılanan 3- İstikbal.	**müstaKbEL**
Müstakill	1-Bağımsız, bağlantısız, başlıbaşına 2- Ayrıca	**müstaKiL**
Müstakim	1- Doğru, düz 2- Dürüst, namuslu, doğruluktan şaşmaz.	**müsTaKi:m**
Müsta'mel	1- Kullanılmış olan 2- İşlenilmiş	**müstamEL**
Müstansır	Yardım isteyen	**müstaNsır**

Müstantik	Sorgu hâkimi	**müstantik (musTanTıK)**
Müstean	Kendisinden yardım istenen	**müste/a:n**
Müstear	1- Takma isim, takma 2- Türk musikisinde bir makam.	**müste/a:r**
Müstebdil	Değiştiren	**müstebdiL**
Müstebidd	Despot, buyruğu altındakilere söz ve hareket serbestîsi vermeyen. Zorba.	**müstebit**
Müstebidd-ane	Despotça	**müstebida:ne**
Müstecab	Arzusu yerine gelmiş	**müsteca:b**
Müste'cel	Belirli bir zamana dek geciktirilen	**müste/cEL**
Müste'cir	Kiralayan, kiracı	**müste/cir**
Müste'ciren	Kiracı olarak	**müste/cirEn**
Müste'da	Dilekçeyle istenen	**müsteda:**
Müstefid	Faydalanan, yararlanan	**müstefi̱t**
Müstefid-ane	Faydalanarak	**müstefida:ne**
Müstefreşe	Cariye	**müstefreşe**
Müstehabb	1- Sevilen, hoşlanılan 2- Sevap kazanmak için yapılan işler.(Örn: sadaka)	**müstehab**
Müstehcen	Açık saçık, edepsizce. Yakışıksız	**müstèhcen**
Müstehzi	Alay eden, alaycı	**müstehzi:**
Müstehziyane	Alaycı bir şekilde	**müstehziya:ne**
Müstemleke	Sömürge	**müstEmleke**
Müstenid	1- Delili, şahidi olan 2- Dayanan, yaslanan.	**müstenid**
Müsteniden	Dayanarak, şahit göstererek	**müstenidEn**
Müstenkif	Çekimser	**müsteNkif**
Müsterih	İçi rahat, kaygusuz	**müsteri:h**
Müsterih-ane	Rahatça, kaygısızca	**müsteri̱ha:ne**
Müstesna	1- Ayrık, ayrı 2- İstisna edilen, kural dışı bırakılan 3- Benzeri az bulunan.	**müstésna:**

Müsteşar	1- Kendisine danışılan 2- Bakan'dan sonra gelen yetkili.	**müsteşar**
Müsteşrik	Şarkiyatçı, doğa bilimci	**müsteşrik**
Müstevi	Düz	**müstevi:**
Müstevli	İşgalci, istila eden, yönetimi altına alan	**müstevli:**
Müstezad	1- Çoğalmış, artmış 2- Her dizesine bir artık dizecik eklenen nazım şekli.	**müsteza:t**
Müsvedde	Yazı taslağı, düzeltilmek için hazırlanan	**müsvedde**
Müşabehet	Benzerlik, andırma	**müşa:behet**
Müşahede	1- Gözle görme 2- Gözaltı, gözlem.	**müşa:hede**
Müşahhas	Somut, ayırt edilmiş	**müşAhhas**
Müşahid	Bakan, bir şeyi gören	**müşa:hit**
Müşareket	Ortaklık	**müşa:reket**
Müşarün-ileyh	Adı geçen, anılan	**müşa:rün ilèyh**
Müşattar	Mısraları arasına ayrıca mısralar getirilmiş gazel	**müşATTar**
Müşavere	Danışma	**müşa:vere**
Müşavir	Danışman	**müşa:vir**
Müşerref	1- Şerefli, şereflendirilmiş, onurlanmış 2- Kadın adı.	**müşerref**
Müşevvik	Teşvik eden, kışkırtan	**müşevvik**
Müşfik	1- Merhametli, şefkatli, sevecen 2- Erkek adı.	**müşfik**
Müşfika	Kadın adı	**müşfiKA**
Müşfik-ane	Severek, şefkatle	**müşfiKa:ne**
Müşir	Mareşal	**müşi:r**
Müş'ir	Gösteren, gösterici. Haber veren	**müş/ir**
Müşiran	Mareşaller	**müşira:n**

Müş'ire	1- Gösterge. Basınç göstergesi 2- Musluk veya vanalarda suyu tutan alet.	**müşir**
Müşkil	Zor, güç, çetin	**müşkül**
Müşrik	Allah'a ortak koşan	**müşrik**
Müştak	1- Özleyen, göresi gelen 2- Erkek adı	**müştA:K** **müştAK**
Müştak	Başka bir kökten türetilmiş sözcük	**müşTAK**
Müştehi	1- İstekli, arzulu 2- İştahlı.	**müştehi:**
Müştehir	Tanınmış, ünlü	**müştehi:r**
Müşteki	Şikâyetçi, yakınan	**müşteki:**
Müştemelât	Eklentiler. Bir şeye bağlı ancak ayrı işlevi olan eklemeler. Örn: Evin muslukları, kapılar, lâvabolar...	**müştemilâ:t**
Müştemil	Kavrayan, saran	**müştemi:l**
Müşterek	1-Ortaklaşa, ortak, birleşik 2- Umumi	**müşterek**
Müştereken	Ortaklaşa, birlikte, el birliğiyle	**müşterekEn**
Müşterek tedrisat	Kız erkek birlikte eğitim	**müşterek/tedri:sa:t**
Müşteri	Alıcı	**müşteri**
Müta	Geçici kazanç	**müta:**
Mütalaa	1- Okuma, ders çalışma 2- Tetkik 3- Düşünce.	**müta:lâ:**
Mütareke	Ateşkes	**müta:reke**
Mütareke-i umumiyye	Katılan tarafların tümünün kabul ettiği ateşkes	**müta:rèkeği umu:mi:ye**
Mütareke-name	Ateşkes için imzalanan vesika	**müta:rékena:me**
Müteaccib	Şaşıran, şaşan	**müteaccib**
Müteaccib-ane	Şaşarak	**müte/acciba:ne**

Müteaddi	Zulmeden	**müte/addi:**
Müteaddid	Defalarca, birçok	**müte~addit**
Müteahhid	1- Taahhüt eden 2- İnşaat yapan.	**müte~ahhit**
Müteahhir	Geciken	**müte/ahhir**
Müteakıb	1- Ardından gelen, takip eden 2- ...den sonra.	**müte~aKip**
Müteakıben	Arkası sıra, ardı sıra, peşinden, sonra	**müte~a:KibEn**
Müteali	Yükselen	**müte~a:li:**
Müteallik	1- İlgili, ilişiği olan, ilişkin 2- Bağlı.	**müte/allik**
Mütearız	Birbirine zıt olan	**müte/a:rız**
Mütebaki	Geri kalan, artan	**mütebAKi:y**
Mütebariz	Aşikâr. Ortada. Belli	**müteba:riz**
Mütebenni	Bir erkeği evlât edinen	**mütebenni:**
Müteberrik	Uğurlu	**müteberrik**
Müteberriken	Uğurlu sayılarak	**müteberrikEn**
Mütebessim	Gülümseyen, güleç	**mütebbessim**
Mütebessim-ane	Gülümseyerek	**mütebessima:ne**
Mütebeyyin	Anlaşılan. İspatlanan	**mütebèyyin**
Mütecanib	Çekinen, sakınan	**müteca:nip**
Mütecanis	Homojen, aynı cins, tek cinsten, bağdaşık	**müteca:nis**
Mütecavib	Cevap veren	**müteca:vip**
Mütecavir	Komşu	**müteca:vir**
Mütecaviz	1- Tecavüz eden. Geçen 2- Saldıran. Saldırgan.	**müteca:viz**
Mütecaviz-ane	Tecavüz ederek	**müteca:viza:ne**
Mütecazib	Cezbeden, çeken	**müteca:zip**
Mütecehhiz	Donanmış, teçhizatlı	**mütecehhiz**
Mütecellid	Kahramanlık gösteren	**mütecellid**
Mütecessim	Gözle görünen	**mütecessim**
Mütecessis	1- Meraklı 2- Gizliyi arayan.	**mütecessis**
Mütecevviz	Caiz olmayan bir şeyi caiz gören	**mütecevviz**

Mütecezzi	Parça parça ayrılan	**mütecezzi:**
Mütedahil	Birbirine karışan	**müteda:hil**
Mütedair	Dolayı, için, ilgili	**müteda:ir**
Mütedavil	Tedavülde bulunan, geçerli, çevrimdeki	**müteda:vil**
Mütedebbir	Tedbirli davranan	**mütedebbir**
Mütedeyyin	1- Dindar 2- Bir dini kabul etmiş.	**mütedeyyin**
Müteenni	Acele etmeyen, ihtiyatlı	**müte/enni:**
Müteessif	Üzülen, yerinen, acınan	**müte/essif**
Müteessir	1- Üzüntülü, kederli, üzülmüş 2- Etkilenme, duygulanma hali.	**müte/essir**
Müteezzi	Üzgün, üzülmüş	**müte/ezzi:**
Mütefekkir	Düşünür	**mütefekkir**
Mütefekkir-ane	Tefekkür ederek, ölçüp tartarak	**mütefekkira:ne**
Müteferrik	Ayrı ayrı, ayrılmış	**müteferrik**
Müteferrika	1- Padişah ve sadrazamların emirlerini götüren kişi 2- Ufak tefek masraflar için ayrılan para.	**müteferriKA**
Mütegafil	Gafil gibi görünen	**mütegA:fil**
Mütegalib	Üstün gelen	**mütega:lib**
Mütegalli	Güzel koku sürünen	**mütegalli:**
Mütegallib	Zorba	**Mütegallip**
Mütegallibe	Zorba takımı, zorbalar	**mütegallibe**
Mütegallit	Yanılan	**mütegallit**
Müteganni	Nağmeye eşlik eden	**mütegAnni:**
Mütegayir	Zıt, ters	**mütega:yir**
Mütegayyir	Değişen	**mütegayyir**
Mütehabbir	İyi bilen	**mütehabbir**
Mütehaccir	Taşlaşmış	**mütehaccir**
Mütehakkık	Doğruluğu ortaya çıkan	**mütehAKKıK**
Mütehakkim	1- Tahakküm eden, zorba 2- Hükmeden.	**mütehakkim**

Mütehalik	Acele bir işe koşan	**müteha:lik**
Mütehalik-ane	Çabuklukla	**müteha:likâ:ne**
Mütehammil	Tahammül eden, dayanabilen, dayanıklı	**mütehammil**
Müteharrik	Hareketli, devingen	**müteharrik**
Müteharriz	Sakınan, korunan	**müteharriz**
Mütehassıs	Uzman	**mütehassıs**
Mütehassis	Duygulanma, duygulanmış	**mütehassis**
Mütehassis-ane	Duygulanarak	**mütehassisa:ne**
Mütehavvil	Değişken, kararsız	**mütehavvil**
Mütehayyil	Hayal kuran	**mütehayyil**
Mütehayyir	Hayrete düşmüş, şaşırmış, şaşmış,	**mütehayyir**
Mütehayyiz	İtibarlı	**mütehayyiz**
Mütekabil	Karşılıklı	**müteKA:bil**
Mütekabilen	Karşıt olarak	**müteKA:bilen**
Mütekabiliyyet	Karşılıklılık	**müteKA:biliyet**
Mütekaddim	Önde bulunan, baştaki	**müteKAddim**
Mütekaddime	Sunuş, takdim	**müteKAddime**
Mütekaid	Emekli	**müteKA:it**
Mütekâmil	Olgun, gelişmiş	**mütekâ:mil**
Mütekarrib	Yakın olan	**müteKArrip**
Mütekellim	1- Konuşan, söz söyleyen. Nutuk veren 2- Tekil birinci kişi.	**mütekellim**
Mütekemmil	Olgun, olgunlaşmış	**mütekemmil**
Mütekerrir	Tekrarlanan	**mütekerrir**
Mütekevvin	Var olan; mevcut	**mütekevvin**
Mütemadi	Aralıksız, devamlı, sürekli	**mütema:di:**
Mütemadiyen	Devamlı olarak, ara vermeden	**mütema:diyen**
Mütemayil	Eğilimi olan, istekli görünen	**mütema:yil**
Mütemayiz	Sivrilen, kendini gösteren	**mütema:yiz**
Mütemenna	Temenni edilen, istenilen	**mütemenna:**
Mütemenni	İsteyen, temenni eden	**mütemenni:**

Mütemerkiz	1- Bir yere toplanmış, merkezlenmiş 2- Yoğunlaşmış.	**mütemErkiz**
Mütemerrid	Dik kafalı	**mütemerrid**
Mütemerrin	Temrin yapan, egzersiz yapan	**mütemerrin**
Mütemeyyiz	Seçkin	**mütemeyyiz**
Mütemmim	Tamamlayan, bütünleyen	**mütemmim**
Mütenadi	Birbirini çağıran	**mütena:di:**
Mütenafi	Birbirine zıt olan	**mütena:fi:**
Mütenahi	Sona eren, biten	**mütena:hi:**
Mütenakıs	Eksilen, azalan	**mütenA:Kıs**
Mütenakız	Çelişkili, çelişik	**mütenA:Kız**
Mütenasib	Uygun, denk, orantılı	**mütena:sip**
Mütenasiben	Orantılı	**mütena:siben**
Mütenasil	Doğup büyüyen	**mütena:sil**
Mütenazır	Simetrik, karşılıklı	**mütena:zır**
Mütenazıran	Simetrik olarak	**mütena:zıran**
Mütenazzır	Dikkatle bakan	**mütenAzzır**
Mütenevvi	Türlü, çeşitli	**mütenevvi**
Mütenezzil	Alçak gönüllü	**mütenezzil**
Müterakki	İlerleyen, gelişmiş, ilerlemiş	**müteraKki:**
Mütercim	Tercüme eden, çevirmen	**mütErcim**
Müterеddid	Tereddüt eden, kararsız. Çekingen	**müterеddit**
Müterekkin	Erkândan olan	**müterekkin**
Müterennim	Terennüm eden. Kısık sesle şarkı söyleyen	**müterennim**
Mütesadif	Rast gelen	**mütesa:dif**
Mütesanid	Dayanan, dayanışma içinde olan	**mütesa:nit**
Müteselim	Teslim edileni alan	**müteseLlim**
Müteselsil	Zincirleme, birbirini aralıksız izleyen	**mütesELsiL**
Müteselsilen	Sırayla	**mütesELsiLen**
Mütesettir	Gizlenen, örtünen	**mütesettir**

Müteseyyid	Kendini seyid gibi gösteren	**müteseyyid**
Müteşahhıs	Gözle görünür hale gelen	**müteşahhıs**
Müteşair	Şairlik taslayan	**müteşa:ir**
Müteşavir	Danışan	**müteşa:vir**
Müteşebbih	Benzeyen	**müteşebbih**
Müteşebbis	Girişimci. Girişken	**müteşebbis**
Müteşekki	Şikâyetçi	**müteşekki:**
Müteşekkil	Oluşmuş, meydana gelmiş	**müteşekkil**
Müteşekkir	Teşekkür eden, şükran borcu olan	**müteşekkir**
Müteşekkir-ane	Teşekkürle	**müteşekkira:ne**
Mütevafık	1- Uygun olan 2- Aynı yönde.	**mütevA:fıK**
Mütevafir	Çoğalan, artan	**müteva:fir**
Mütevakkıf	1- Birine gönülden bağlı olan 2- Duran, işlemeyen 3- Bir şeye bağlı olarak gerçekleşebilen.	**mütevAKKıf**
Mütevasıl	Birbirine bitişik	**mütevA:sıL**
Mütevassıl	Kavuşan	**mütevAssıL**
Mütevatir	Ağızdan □ğza dolaşan, söylenilen	**müteva:tir**
Mütevazı	1- Alçak gönüllü 2- Gösterişsiz.	**müteva:zı**
Mütevazi	Paralel	**müteva:zi:**
Mütevazin	Denk, eşit, oranlı	**müteva:zin**
Mütevazzıh	Açıklanan	**mütevAzzıh**
Mütevecci	Dertli	**mütevecci**
Müteveccih	1- Teveccüh gösteren, birine karşı iyi düşünceleri olan 2- Yönelmiş; bir şey yapmaya karar vermiş.	**müteveccih**
Müteveccihen	Bir tarafa yönelerek. Bir yere gitmek üzere	**müteveccihen**
Müteveffa	Ölmüş. Ölü	**mütevĕffa:**

Mütevekkil	Kadere boyun eğen, işini oluruna bırakmış	**mütevekkil**
Mütevekkil-ane	İşi oluruna bırakarak	**mütevekkilâ:ne**
Mütevekkilen	Kadere boyun eğerek	**mütevekkilEn**
Mütevekkilen al-	Allah'a sığınarak	**mütevekkilEn élALLah** **Allah**
Mütevelli	Bir vakfın yönetiminde bulunan kişi	**mütevelli:**
Mütevellid	1- ...dan ileri gelen, ...dan kaynaklanan 2- Doğmuş, dünyaya gelmiş.	**mütevellit**
Mütevelli hey'et	Vakıf veya üniversite yönetim kurulu	**mütevelli: hey/et**
Müteyakkız	1- Tetikte. Uyanık 2- Askerin her an harekete hazır beklemesi.	**müteyaKKız**
Müteyakkız-ane	Uyanık bulunarak	**müteyaKKıza:ne**
Müteyemmen	Uğurlu kabul edilmiş	**müteyemmEn**
Müteyemmim	Teyemmüm eden	**müteyemmim**
Mütezahir	Görünen, çıkan	**müteza:hir**
Mütezevvic	Evlenen	**mütezevviç**
Müttaki	Çekinen, sakınan	**mütTAKi:**
Müttefik	Birleşmiş, anlaşmış, bağlaşık	**müttefik**
Müttefikan	El birliğiyle, ortaklaşa, oy birliğiyle, hep birlikte	**müttefiKan**
Müttehaz	Yürürlükte olan	**müttehaz**
Müttehid	Birleşik, birlik olmuş	**müttehit**
Müttehiden	Birleşik olarak, birlikte. Birlik olarak	**müttehidEn**
Mütun	Metinler	**müTu:n**
Müvekkil	Vekâlet veren, birini vekil tayin eden	**müvekkil**
Müvelled	Sonradan yapılmış, uydurma	**müvellet**

Müvezzi	1- Dağıtan, dağıtıcı 2- Evlere gazete dağıtan 3- Postacı.	**müvezzi:**
Müyesser	1- Kolaylıkla yapılan, kolayını yapan, kısmet olan 2- Kadın adı.	**müyessEr**
Müyessiret-ül ulum	Anadolu'da yazılan ilk dilbilgisi kitabı (Bergamalı Kadri Efendi)	**müyessiretül ulû:m**
Müzaheret	Yardım etme, arka çıkma	**müza:heret**
Müzahir	Yardım eden, koruyan, yardımcı	**müza:hir**
Müzahrefat	Pislik. Süpürüntüler	**müzahrefa:t**
Müzakerat	Müzakereler, danışmalar	**müza:kera:t**
Müzakere	1- Danışma, bir konu hakkında görüşme 2- Yatılı okullarda öğrencilerin ders çalışma saatleri 3- Sözlü sınav.	**müza:kere**
Müzayaka	Parasızlık	**müza:yaKA**
Müzayede	Artırma	**müza:yede**
Müzdelife	Mekke'de Arafat ile Mina arasında bulunan ve hacıların şeytana atmak için taş topladıkları yer.	**müzdelifE**
Müzehheb	1- Altın suyuna batırılmış 2- Yaldızlanmış.	**müzehheb**
Müzehhib	Altın suyuna batıran, tezhipçi	**müzehhip**
Müzehher	1- Çiçeklenmiş 2- Kadın adı.	**müzehhEr**
Müzekker	Eril. Kelimeyi erkek gösteren isim, sıfat veya zamir	**müzekkEr**
Müzekkir	Zikreden, ibadet eden	**müzekkir**
Müzekkire	Bir üst makama verilen dilekçe	**müzekkire**

Müzevvir	Tezvirat yapan, söz getirip götüren, arabozan; arabozucu	**müzevir**
Müzeyyen	1- Süslenmiş, bezenmiş 2- Kadın adı.	**müzeyyEn**
Müzeyyin	Süsleyen	**müzeyyin**
Müz'ic	Usandıran, bıktıran, sıkıcı	**müz/iç**
Müzmin	Süregelen, uzun zamandır devam eden, kronik	**müzmin**
Müznib	Suçlu	**müznib**

N

Na	Başına geldiği kelimeyi olumsuzlaştıran edat	**nâ:**
Naaş	Ölü, cenaze	**na:ş**
Na-aşna	Bilinmeyen	**nâ:/aşna:**
Na'at	1- Peygamberimizi övmek amacıyla yazılan yazı 2- Bir şeyi övme.	**na:t**
Na-bedid	Kayıp, görünmeyen	**nâ:bedi:d**
Na-be-kaide	Kurala uymayan	**nâ:beKA:~ide**
Na-bekâr	İşe yaramaz	**nâ:bekâr**
Nabi	1- Kaynayan, fışkıran 2- Ünlü bir Türk şairi. 3- Erkek adı.	**na:bi:**
Nabit	Yerden biten. Otlar	**na:bit**
Nablus	Beyrut'ta ilçe	**nAbLus**
Nabz	Atardamara parmakla basınca vurulan kalp vuruşu	**nabız**
Nabzi	Damar atımıyla ilgili	**nabzi:**
Na-caiz	Uygun olmayan	**na:ca:iz**
Naci	1- Selâmete kavuşan 2- Cennetlik 3- Erkek adı	**na:ci:** **na:ci**
Naciye	Kadın adı	**na:ciye**
Na-çar	Çaresiz, zavallı	**na:ça:r**
Na-çiz	Önemsiz, değersiz	**na:çiz**
Na-çizane	Önemsiz şey olarak	**na:çiza:ne**
Na-dan	Kaba, cahil, bilgisiz	**na:da:n**
Nadi	1- Çağıran, haykıran 2- Erkek adı.	**na:di:**
Na-dide	1- Çok kıymetli, az bulunur, görülür 2- Kadın adı.	**na:di:de**

Nadim	Pişmanlık duyan	**na:dim**
Nadimiyyet	Pişmanlık	**na:dimi:yet**
Nadir	1- Az bulunan; seyrek, az 2- Erkek adı.	**na:dir**
Nadirat	Az bulunan şeyler	**na:dira:t**
Nadire	1- Az bulunan 2- Kadın adı.	**na:dire**
Nadiren	Çok aralıklı, seyrek; seyrek olarak	**na:dirEn**
Na-dürüst	Doğru olmayan, hileci	**na:dürüst**
Na-encam	Sonu olmayan	**na:/eNca:m**
Na-endam	Biçimsiz	**na:/ènda:m**
Nafaka	1- Geçinmek için gerekli olan şeyler 2- Yasal olarak mahkemece bağlanan geçim parası.	**nafAKa**
Na-fercam	Faydasız şey	**na:fErca:m**
Nafıa	Bayındırlık işlerinin tümü	**na:fıA**
Nafi	1- Faydalı, yararlı 2- Erkek adı.	**na:fi**
Nafile	1- Boş, faydasız, yararsız 2- Farzların dışında kılınan namaz.	**na:file**
Nafiz	1- Sözü geçen, tesir eden 2- Delip geçen 3- Erkek adı.	**na:fiz**
Nafize	Kadın adı	**na:fize**
Na-gah	Ansızın	**na:gâ:h**
Nagehan	1- Birdenbire 2- Kadın adı.	**nâ:geha:n**
Na-güşade	Açılmamış	**nâ:güşa:de**
Nağme	Ahenk; güzel ses, güzel ezgi	**na:me**
Nağmehan	Şarkı söyleyen	**na:mehan**
Nağme-saz	Şarkı söyleyen	**na:mesaz**
Nağme-zen	Şarkı söyleyen	**na:mezEn**
Na-hakk	1- Haksız, gereksiz 2- Boşuna.	**nâ:haK**

Nahcivan	Azerbaycan'ın batısında bölge	**nahcıvan**
Nahid	Erkek adı	**na:hit**
Nahide	1- Memesi yuvarlak ve güzel kız 2- Kadın adı.	**na:hide**
Nahif	Zayıf, narin, cılız	**nahi:f**
Nahiv	Söz dizimi	**nahiv**
Nahiye	Bucak, belde	**na:hiye**
Na-hoş	Hoş olmayan; kötü	**na:hoş**
Naib	1- Vekil 2- Hükümdarın yokluğunda devleti yöneten kimse 3- Şeriata göre hüküm veren hâkim. Kadı.	**na:/ib**
Naif	Zayıf	**nai:f**
Nail	1- Muradına eren; ele geçiren; erişmiş	**na:il**
	2- Erkek adı	**na:~il**
Naile	Kadın adı	**na:~ile**
Naim	1- Bollukta yaşayan 2- Cennetin bir bölgesi 3- Nimet veren	**na~i:m**
	4- Erkek adı	**na~im**
Naim	1- Uyuyan 2- Kemiksiz. Yumuşak.	**na:im**
Naima	Ünlü Osmanlı tarihçisi	**naima:**
Naime	1- Nazlı kız	**na:ime**
	2- Kadın adı	**na:~ime**
Nairobi	Kenya'nın başkenti	**nayrobi**
_nak	İsmi sıfat yapan edat	**na:k**
Na-kabil	Olmayacak	**na:KA:bil**
Nakarat	Şarkıda güftenin tekrar edilen bölümü	**naKArat**
Nakd	1- Para; peşin para 2- Parasal servet.	**nakit**
Nakden	Peşin olarak	**naKdEn**

Nakdi	Parasal, paraca	**naKdi:**
Nakdi para	Servet	**naKdi:para**
Na-kes	1- Cimri 2- Alçak.	**na:kes**
Nakıs	1- Eksik, kusurlu; bitmemiş 2- Eksi.	**nA:Kıs**
Nakıs-ül-iyar	Ayarı bozuk	**nA:Kısül/iya:r**
Naki	1- Temiz 2- Erkek adı.	**naKî:**
Nakib	1- Tekkede en eski derviş 2- Kabilenin reis vekili.	**naKî:b**
Nakil	1- İletken 2- Taşıyan.	**na:kil**
Nakiliyyet	İletkenlik	**na:kiliyet**
Nakisa	Eksiklik	**naKıyse**
Nakkar-hane	Mızıka takımının eğitildiği yer	**naKKarha:ne**
Nakkaş	Duvar ve tavan nakışları yapan süsleme sanatkârı	**nAKKaş**
Nakkaş başı	Padişahın şiirlerini motiflerle süsleyen sanatkâr	**nAKKaşbaşı**
Nakl	1- Bir şeyi alıp bir başka yere taşıma 2- Anlatma 3- Tercüme etme.	**nakil**
Nakl-bend	Masal hikâye uyduran	**naKlibEnd**
Naklen	Aktarma yoluyla	**naKlen**
Nakli	1- Anlatma yoluyla 2- Taşıma ile ilgili olan.	**naKli:**
Nakliyyat	Taşıma işleri. Taşımacılık	**naKliya:t**
Nakliyye	1- Taşıma işi 2- Taşıma ücreti. Taşımalık.	**naKliye**

Nakş	1- Resim 2- Duvar ve tavanları boya ile süsleme sanatı 3- Kumaş üzerine ipek veya kanaviçe ile işleme ve dokuma 4- Hile.	**nAKış**
Nakş-bendi	Şeyh Muhammed Bahaüddin Nakşbendi'nin kurduğu tarikat ve bu tarikate giren kişi.	**nAKşıbEndi:**
Nakşi	Minyatür sanatçısı	**nAKşi:**
Nakz	Bozma	**naKz**
Nakzen	Bozarak; bozma ile	**naKzen**
Nalan	1- İnleyen 2- Kadın adı.	**nâ:lân**
Na'l-bend	Hayvanlara nal takan	**nALbAnt**
Na'l-bur	Çivi, nal, kilit, menteşe gibi şeyler satan	**nALbur**
Na'l-ça	1- Ayakkabı altına çakılan u şeklinde demir 2- Hayvanların tırnakları altına çakılan demir.	**nALça**
Nale-i bülbül	Bülbülün feryadı	**nâ:leğibülbül**
Nale-kar	İnleyen	**na:lekâr**
Nalın	Ağaçtan takunya	**naLın**
Nam	1- Ün, lâkap 2- Ad 3- Vekillik. ...yerine	**na:m**
Na-mağlub	Yenilmemiş	**na:ma:lûp**
Na-mahdud	Sınırsız	**na:mahdut**
Na-mahrem	1-Kadına göre yabancı erkek 2-Yabancı 3-Gizli 4-Şeriata göre nikâh düşmeyen erkek.	**na:mahrem**

Na-mahremiyyet	Gizlilik durumu	**na:mahremiyet**
Na-makbul	Beğenilmeyen	**na:maKbul**
Na-ma'ruf	Bilinmeyen	**na:ma:ruf**
Na-marzi	Hoşlanılmayan	**na:mArzi:**
Namaz	Müslümanların günde 5 vakit kılmakla mükellef oldukları ibadet	**namaz**
Namaz-gâh	Üstü açık namaz kılmak için hazırlanmış yer	**namazgâh**
Namazlık	Namaz kılınan seccade veya örtü	**namazLıK**
Namdar	Ünlü	**namdar**
Name	1- Mektup veya pusula biçiminde yazılı metin 2- Kitap.	**na:me**
Name-ber	Mektup götüren	**na:mebEr**
Na-mefhum	Anlaşılmaz, gizli	**nâ:mefhum**
Name-i hicran	Ayrılık mektubu	**na:meğihicra:n**
Name-i hümayun	Padişahın diğer hükümdarlara gönderdiği mektup	**na:meği huma:yu:n**
Na-merd	Alçak, insaniyetsiz, korkak	**na:mErt**
Nam-ı diğer	Takma isim	**na:mıdiğEr**
Namık	1- Kâtip 2- Erkek adı.	**na:mıK**
Nam-ı müstear	Kendi isminden başka geçici olarak takılan ad	**na:mımüstea:r**
Nam-ı şerif	Şerefli isim	**na:mışerif**
Nami	1- Şöhretli 2- Erkek adı.	**na:mi:**
Namia	Kadın adı	**na:mi~a**
Namiyye	1- Yerden bitme kudreti 2- Kadın adı.	**na:miye**
Namlu	Ateşli silahların uzun demir bölümü	**namLu**
Nam u hesabına	Adına ve hesabına	**na:mıhesa:bına**
Na-murad	Muradına ermemiş	**na:mura:d**

Namus	Hayâ, ar, edep; doğruluk, ahlaklılık	**na:mus**
Namus-i ekber	Cebrail	**na:musu ekbEr**
Namus-kar	Namuslu	**na:muskâ:r**
Namus-kar-ane	Namuslu olarak	**na:muskâ̲ra:ne**
Na-mutasavver	Akla hayale gelmeyen	**na:muTasavvEr**
Na-muvafık	Uygun olmayan	**na:muva:fıK**
Na-mübarek	Uğursuz	**na:muba:reg**
Na-mülayim	Sert	**na:mülâ:yim**
Na-münasib	Uygun olmayan	**na:müna:sip**
Na-müsait	Bir işi zorlaştıran, uygun olmayan	**na:müsa:it**
Na-mütenahi	Sonsuz, uçsuz bucaksız	**na:mütena:hi̲**
Nam-ver	Ünlü	**na̲mvEr**
Nam-zed	1- Aday 2- Yavuklu.	**na̲mzet**
Nan	Ekmek	**na:n**
Nane	Ballıbabagillerden, yaprakları sapsız, küçük, güzel kokulu bitki	**nâ:ne**
Nan-kör	Kendisine yapılan iyiliği bilmez	**naNkör**
Na-perva	Korkusuz	**na:pErva:**
Na-pesend	Beğenilmez	**na:pesEnt**
Nar	Nargillerden bir ağaç ve sonbaharda yetişen meyvesi	**nar**
Nar	Ateş, cehennem	**na:r**
Na-rast	Eğri	**na:rast**
Na're	Külhanbeyce yüksek sesle bağırma, haykırma	**na:ra**
Narenci	Turunç renginde	**na:rĕnci:**
Narenciyye	Turunçgiller	**na:rènciye**
Nargile	Tömbeki tütününün içinde su bulunan cam bir düzenekten geçirilmesiyle içilen şekli.	**nargile**
Nar-ı beyza	Akkor	**na:rıbeyza:**

Nar-ı düzah	Cehennem ateşi	**na:rıdüz̲ah**
Narin	1- Kaba olmayan, nazik 2- İnce yapılı.	**na:rin**
Nas	Kesin yargı	**nas**
Nas	1- Halk, insanlar 2- Kur'an-ı Kerim'de bir sure.	**na:s**
Nasara	Hristiyanlar	**nAsAra**
Nasb	Bir memuriyete tayin, atama	**nasp**
Nasb-ı ayn	1- Göz koymak 2- Gözünü dikerek bakmak.	**naspı ayn**
Na-seza	Yakışmayan	**na:seza:**
Nasıb	Bir harfi (e) veya (a) olarak okutan hareke	**na:sıb**
Nasıf	1- Açıortay 2- Erkek adı.	**na:sıf**
Nasıh	1- Nasihat eden 2- Erkek adı.	**na:sıh**
Nasıh-ane	Öğüt vererek	**na:sıha:ne**
Nasır	Üst derinin kalınlaşıp sertleşmesiyle oluşan deri	**nasır**
Nasır	1- Yardım eden 2- Erkek adı.	**na:sır**
Nasırin	Yardımcılar	**na:sıri:n**
Nasib	1- Kısmet. Tanrı'nın kısmet ettiği 2- Elde edilebilen şey 3- Payına düşen hisse.	**nasi̲p**
Nasib almak	Bektaşilikte tarikata girme töreni	**nasi:baLmaK**
Nasihat	Öğüt	**nasi:hat**
Nasihat-amiz	Ders alınacak söz	**nasi̲hata:mi̲z**
Nasihat-kâr	Öğüt veren	**nasi̲hatkâ:r**
Nasr	1- Zafer 2- Kur'an-ı Kerim'de bir sure.	**nAsr**

Nasr ullah	1- Tanrı'nın yardımı 2- Erkek adı.	**nAsruLLa̲h**
Nasr-üd-din	1- Dine yardım eden 2- Akşehir'in fıkralara konu olan ünlü hocası.	**nasreddin**
Nasranî	Hıristiyan. İsevi	**nasra:ni:**
Nasuh	1- Öğüt veren 2- Halis, saf 3- Erkek adı.	**nasu̲h**
Nasuhi	1- Bozulmayacak şekilde tövbe eden 2- Erkek adı	**nasu:hi:** **nasu:hi̲**
Na'ş	Kefenlenip tabuta konmuş ölü	**na:ş**
Na-şad	Hüzünlü	**na:şa:d**
Naşıt	Neşeli adam	**na:şıT**
Naşi	...sebebiyle, ...dolayı, ...ötürü	**na:şi̲**
Naşid	1- Şiir yazan ve okuyan 2- Erkek adı.	**na:şit**
Naşide	Kadın adı	**na:şide**
Na-şinas	Cahil	**na:şina:s**
Naşir	1- Neşreden, kitap yayınlayan 2- Yayan.	**na:şir**
Naşiz	Kalp heyecanı	**nâ:şiz**
Na't	1- Hz. Muhammed'i övmek için yazılan şiirler 2- Methederek anlatma.	**na̲t**
Na-tamam	Bitmemiş, noksan, eksik	**na:Tama̲m**
Natık	1- Söyleyen, beyan eden 2- İdrak eden 3- Erkek adı.	**na:TıK**
Natıka	Düzgün ve güzel söz söyleyebilme yetisi	**na:TıKa**
Natır	Kadınlar hamamında kese yapan kişi	**naTır**

Natuk	Düzgün söz söyleyen	**naTu:k**
Na-tüvani	Kuvvetsizlik	**na:tüva:ni:**
Na-ümid	Ümitsiz	**na:ümi:t**
Navlun	Gemiye alınan eşya	**navL̲un**
Nay	Kamıştan yapılan düdük, ney	**na:y**
Nay-çe	Küçük ney	**na:yçe**
Nay-i ruyin	Eskiden savaşlarda çalınan boru	**na:yıru:yi:n**
Naz	1-Kendini beğendirmek için takınılan yapmacık davranış, cilve 2- Şımarıklık 3- Bir şeyi beğenmiyormuş gibi görünme	**na:z**
	4- Kadın adı	**naz̲**
Nazan	1- Nazlı 2- Kadın adı.	**na:za̲n**
Nazar	1- Bakma, bakış, yan bakış, göz atma 2- Göz değmesi.	**nAzar**
Nazaran	... e göre, ...e bakarak, ...e nispetle, ...e kıyasla	**nAzAran**
Nazari	Teorik, kuramsal	**nAzAri:**
Nazariyyat	İlmi görüşler, kuramlar	**nAzAriya:t**
Nazariyye	1- Teori, kuram 2- Bilimsel düşünce.	**nAzAriyè**
Nazar-rüba	Göz çeken; dikkat çeken	**nAzArrüba:**
Nazende	1- Nazlı 2- Hoş.	**na:zende**
Nazenin	1- İnce yapılı 2- Cilveli, nazlı 3- Nazlı yetişmiş.	**na:zeni:n**
Nazım	Vezinli söz, manzume	**nazım**

Nazım	1-Düzenleyen, düzgün hale getiren, düzene koyan 2- Nazım şekline getiren, manzum eser yazan 3- Erkek adı.	**na:zım**
Nazımin	Düzenleyenler	**na:zımi:n**
Nazır	1- Bakan, vekil 2- Bir yüzü bir yere doğru bakan (Denize nazır ev) 3- Nezaret eden.	**na:zır**
Nazif	1- Temiz 2- Erkek adı	**nazi:f** **nazif**
Nazife	Kadın adı	**nazi:fe**
Nazik	1- Kibar, terbiyeli 2- İnce yapılı, zarif, narin 3- Kadın adı.	**nâ:zik**
Nazik-ane	Nezaketle, kibarca, incelikle	**nâ:zikâ:ne**
Nazik-ter	Fazla kibar	**nâ:ziktEr**
Nazik-terin	En nazik	**nâzikteri:n**
Nazil	1- Yukarıdan inen; inmiş, inici 2- Bir yerde konaklayan.	**na:zil**
Nazimiye	Tunceli'de ilçe	**na:zımiye**
Nazir	Benzer	**nazi:r**
Nazire	1- Karşılık olarak 2- Kadın adı.	**nazi:re**
Nazm	Şiir, koşuk	**nazım**
Nazmen	Manzum olarak	**nazmen**
Nebahat	1- Şerefli, şanlı 2- Kadın adı	**nebahât** **nebahat**
Nebalet	1- Zeki 2- Cömert 3- Kadın adı.	**neba:let**
Nebat	Bitki. Bitkiler	**nebat**
Nebatat	1- Bitkiler 2- Botanik, bitki bilimi.	**neba:ta:t**

Nebati	Bitkisel. Bitki ile ilgili	**neba:ti:**
Nebevi	Peygambere ait. Peygamberle ilgili	**nebevi:**
Nebi	1- Peygamber 2- Erkek adı.	**nebi:** **nebi**
Nebile	1- Faziletli, onurlu 2- Kadın adı.	**nebi:le**
Nebze	Bir parça, az	**nebze**
Necabet	Temiz bir soydan gelme. Soyluluk	**neca:bet**
Necaset	1- Pislik 2- Bok, ters.	**neca:set**
Necat	Kurtuluş	**necat**
Necati	1- Kurtuluşla ilgili 2- Erkek adı.	**neca:ti:**
Neccam	Astronom	**neccam**
Neccar	1- Marangoz 2- Erkek adı.	**neccar**
Necd	Arap yarımadasının orta kısmı	**necid**
Necdet	1- Kahramanlık 2- Erkek adı.	**nejdet**
Necef	1- Yüksek. Tepe 2- Hz. Ali'nin türbesinin bulunduğu yer 3- İsim.	**necef**
Neces	Pislik	**neces**
Necib	1- Soyu temiz, asil, soylu 2- Erkek adı.	**necip**
Necibe	Kadın adı	**neci:be**
Necid	1- Arslan yürekli. Cesur 2- Erkek adı.	**necid**
Necl-i necib	Soyu temiz çocuk	**nejlinecip**
Necli	Kendinden sonra gelen soya ait	**necli:**
Necm	Yıldız	**necm**
Necmi	1- Yıldıza ait 2- Erkek adı.	**necmi:** **neCmi**

Necm-i şebtab	Ateş böceği yıldızı	**nec/mişebta:b**
Necmiyye	Kadın adı	**neCmiye**
Necm-üd-din	1- Dinin yıldızı 2- Erkek adı.	**neCmettin**
Nedalet	Pislik	**neda:let**
Nedamet	Pişmanlık	**neda:met**
Nedim	1- Sohbet arkadaşı. Tatlı konuşan 2- Divan edebiyatının büyük şairi 3- Erkek adı.	**nedim**
Nedime	1-Zengin bir kadının arkadaşı 2- Kadın adı.	**nedi:me**
Nedret	1- Az bulunma, seyreklik; gerekenin altında olma 2- İsim.	**nedret**
Nefaset	1- Kıymetlilik 2- Nefis olma durumu.	**nefa:set**
Nefer	1- Tek kişi, tek tek kişiler. Kimse 2- Er, asker.	**nefEr**
Nefes	1- Soluk 2- An 3- Hastayı okuyup üfleme 4- Bektaşi tekkelerinde okunan şiirler.	**nefes**
Neffasat	Büyücü kadınlar	**neffA:sa:t**
Nefh	Üfleme	**nefih**
Nefh-i sur	İsrafil adlı meleğin, kıyamet günü borusunu öttürmesi	**nefhisu:r**
Nefha	1- Güzel koku 2- Esinti.	**nefha**
Nef'i	1- Yararlık, fayda 2- Divan Edebiyatının ünlü şairi.	**nef/i:**
Nefir	Boynuzdan yapılmış boru biçiminde nefesli bir saz	**nefi:r**

Nefis	1- İnsanın kendi öz varlığı. Kişilik 2- İnsan ihtiyaçları.	**nefis**
Nefis	Çok güzel, pek hoş, istek uyandırıcı	**nefi:s**
Nefiy	Sürme, sürgüne yollama	**nefiy**
Nefret	1- İğrenme, tiksinme 2- Bir kimsenin kötülüğünü isteme.	**nefret**
Nefs	1- Hayat, can, ruh 2- İnsanın ihtiyaçları 3- Şahıs 4- Şeytan.	**nefis**
Nefsani	1- Nefsine uyan 2- Bedeni arzular.	**nefsa:ni:**
Nefsaniyyet	Düşmanlık duygusu	**nefsa:niyet**
Nefsi	Nefsine uyan. Maddiyatçı	**nefsi:**
Nefsi emir	İşin gerçeği	**nef/si emi:r**
Nefs-i hayvani	Canlılardaki hareketler	**nef/si hayva:ni:**
Nefs-i natıka	İnsan ruhu	**nef/sina:TıKA**
Nefs-i rahmani	Allah'a ait nefis	**nef/sirahma:ni:**
Neft	Macun yapmakta kullanılan bir çeşit yağ	**neft**
Nefti	Siyahî koyu yeşil	**nefti:**
Nefy	Olumsuzluk, olumsuz kılma	**nefi:y**
Nehar	Gündüz	**neha:r**
Nehari	Gündüzlü	**neha:ri:**
Nehr	Akarsu, ırmak	**nehir**
Nehzat	Yolculuk yapan	**nèhzat**
Nejad	1- Soy, nesil 2- Erkek adı.	**nejat**
Nekahet	Hastalıktan sonraki güçsüzlük	**neKA:het**
Nekbet	Uğursuzluk, talihsizlik; uğursuz, talihsiz	**negbet**
Nekes	Eli sıkı, cimri	**nekes**
Nekir	Mezarda sorgu meleklerinden biri	**nekir**

Nem	1- Rutubet, hafif ıslaklık 2- Çiğ 3- Su buharı.	**nem**
Nema	1- Faiz 2- Çoğalma.	**nema:**
Nemadar	Çoğalan	**nema:da:r**
Nemçe	Avusturya	**nEmçe**
Nemdar	Çoğalan	**nemda:r**
Nemire	1- Tatlı su 2- Kadın adı.	**nemi:re**
Nemrud	1- Babil'in kurucusu ve Hz. İbrahim'i ateşe attıran kişi 2- Çok kötü olan insanlar için söylenir 3- Adıyaman'da bir dağ.	**nemruT**
Nergis	1- Nergisgillerden soğanlı bir süs çiçeği 2- Kadın adı.	**nErgiz**
Nergis-i fettan	Fettan göz	**nErgizifètta:n**
Nergis-i rana	Güzelin gözü	**nErgizira:nâ:**
Neriman	1- Güçlü, yiğit 2- Kadın adı.	**neri:m̲an**
Nerimani	Kahramanlık	**neri:ma:ni:**
Nermin	1- Yumuşak 2- Kadın adı.	**nErmi̲n**
Neseb	Soy. Baba soyu	**nesep**
Neseben	Soyca	**nesebEn**
Nesebi	Soyla ilgili	**nesebi:**
Nesebi gayri sahih	Yasal olmayan birleşmeden doğan çocuk	**nesebi gayrısahi̲h**
Nesim	1- Hafif rüzgâr 2- Hoş, ılımlı 3- Erkek adı.	**nesi̲m**
Nesimi	Derisi yüzülerek öldürülen 14.yy. Türk şairi ve mutasavvıfı	**nesi:mi:**
Nesim-i nevbahar	İlkbahar rüzgârı	**nesi:mi neVbaha:r**

Nesim-i seher	Sabah rüzgârı	**nesi:mi sehEr**
Nesl	1- Kuşak, soy 2- Hayvanlar için döl.	**nesil**
Nesr	Düz yazı	**nesir**
Nesren	Nazımsız, düz olarak	**nes/rEn**
Nesrin	1- Değişik türlerde gül adı 2- Kadın adı.	**nesrin**
Nesteren zar	Gül bahçesi	**nesterenza:r**
Nesturi	Süryanilerde bir mezhep	**nAsTu:ri:**
Neşaid	Şiirler	**neşa:id**
Neşat	1- Sevinç, neş'e 2- Erkek adı.	**neşaT**
Neş'e	Dışa vuran sevinç, keyif	**neş/e**
Neş'e-i hüsn	Güzelliğin verdiği neş'e, sevinç	**neş/eğihüsn**
Neş'et	1- Yetişme, meydana gelme; ileri gelme 2- Erkek adı.	**neşet**
Neş'e yab	Keyifli, neş'eli	**neş/eya:b**
Neşide	1- Bir toplulukta okunmaya değer şiir 2- Atasözü gibi kullanılan dizeler.	**neşi:de**
Neşit	1- Sevinçli, neş'eli 2- Erkek adı.	**neşi:t** **Neşit**
Neşr	1- Yayma, dağıtma işi. Yayımlamak 2- Gazeteye yazma 3- Kıyamet günü insanların dirilmesi.	**neşir**
Neşren	Gazetelerde yer alarak. Yayım yoluyla	**nèşrEn**
Neşri	Yayımla ilgili	**neşri:**
Neşriyyat	Yayınlar, eserler, makaleler	**neşriya:t**
Neşter	Ufak hekim bıçağı	**neştEr**
Neşve	Sevinç, hafif sarhoşluk, neşe	**neşve**

Neşve-dar	Keyifli	**neşveda:r**
Neşve-yab	Neşeli, keyifli	**neşveya:b**
Neş vü nema	Gelişme	**neş/vünema:**
Netice	1- Sonuç 2- Özet.	**neti:ce**
Netice-i kelam	Sözün kısası	**neti:ceğikelâ:m**
Neticeten	Sonuç olarak	**neti:cetEn**
Neüzü-b-illah	"Allah saklasın", "Tanrı'ya sığındık"	**ne/uzübillâh**
Nev	Yeni, taze	**nèv**
Nev	Tür, çeşit, cins	**nev**
Neva	1- Ses, ahenk, nağme 2- Türk müziğinde bir makam.	**neva:**
Nevai	1- Ahenk ve makamla ilgili 2- Ali Şir Nevai. İlk Çağatay lehçesini kullanan büyük Türk şairi.	**neva:i:**
Neval	1- Talih, kısmet 2- Kadın adı.	**nevâl**
Nevale	Yiyecek-içecek şeyler	**neva:le**
Nev'an	Çeşit bakımından	**nev/an**
Neva-puselik	Türk müziğinde bir makam	**neva:pu:selik**
Neva-saz	1- Çalgıcı 2- Türk müziğinde bir makam.	**neva:sa:z**
Nevazil	Nezleler	**neva:zil**
Nev-bahar	İlkbahar	**nèvbaha:r**
Nevbet	1- Sultan ve vezirlerin kapıları önünde çalınan bando 2- Nöbet.	**neVbet**
Nevbet-i saltanat	Saltanat bandosu	**neVbeti sALTanaT**
Nev-civan	Genç delikanlı	**nèvciva:n**
Nev-eda	Yeni tarz	**nèv/eda:**
Nev-eser	1- Türk müziğinde bileşik bir makam 2- Kadın adı.	**nèv/esEr**

Nevfel	1- Deniz 2- İsim.	**nevfEl**
Nev-heves	Maymun iştahlı	**nevheves**
Nev'i	Çeşitle ilgili, tür, cins	**nev/i:**
Nev'i beşer	İnsanlar	**nev/ibeşEr**
Nevin	1- Yeni, yepyeni 2- Kadın adı.	**nevin**
Nev'i şahsına münhasır	Kendine özgü davranışları olan	**nevi şahsına münhAsır**
Nev'iyyet	Türsellik	**nev/i:yet**
Nev-kâr	Acemi	**nèvkâ:r**
Nevmid	Çaresiz	**nevmi:t**
Nev-nihal	1- Taze fidan 2- Güzel kız.	**nèvnihâ:l**
Nev-res	1- Yeni yetişen 2- Kadın adı.	**nèvres**
Nev-resm	Yorgan giren çarşaf	**nevresim**
Nev-ruz	1- Yeni gün 2- İlkbaharın başlangıcı olan 21–22 Mart 3- Türk müziğinde bir makam.	**nèvruz**
Nev-sal	Yılbaşı	**nevsâ:l**
Nev-zad	1- Yeni doğmuş erkek 2- Erkek adı.	**nèvzat**
Ney	Kamıştan, kaval şeklinde üflemeli saz	**ney**
Ney-çe	1- Küçük ney 2- Dokumacılıkta kullanılan küçük kamış.	**nèyçe**
Neyyir	Nurlu, parlak	**neyyir**
Neyyire	Kadın adı	**neyyi:re**
Ney-zar	Sazlık	**nèyza:r**
Nezafet	Temizlik, paklık	**nèza:fet**
Nezahet	1- Ahlaki temizlik 2- Kadın adı.	**nèza:het**

Nezaket	1- İncelik, terbiyeli davranma 2- Kadın adı.	**neza:kèt**
Nezaketen	İncelikle	**neza:kèten**
Nezaret	1- Gözetme, bakma 2- İdare 3- Bakanlık 4- Gözaltı.	**nèza:ret**
Nezaret-hane	Gözaltı salonu	**nèza:retha:ne**
Nezd	Fikrince, nazarınca	**nezd**
Nezih	1- Temiz, pak. Temiz ahlaklı 2- Erkek adı.	**nezi̲h**
Nezihe	Kadın adı	**nezi:he**
Nezire	1- Adak 2- Kadın adı.	**nezi:re**
Nezle	Soğuk algınlığından ileri gelen burun akması	**nezle**
Nezle-i müzmine	Kronik nezle	**nezleğimüzmi:ne**
Nıkris	Gut hastalığı	**nıKri:s**
Nısf	Yarım	**nısf**
Nısf-ı kutur	Yarıçap	**nıs/fıKuTur**
Nısf-ı küre	Yarıküre	**nıs/fıküre**
Nısf ül leyl	Gece yarısı	**nıs/fül/leyl**
Nısfet	1- Yarımlık 2- Hakkaniyet.	**nısfet**
Nısfiyye	Bir tür kısa ney	**nısfıye**
Nida	1- Çağırma, seslenme, bağırma 2- Ünlem 3- İsim.	**nida̲**
Nifak	1- Arabozuculuk 2- Geçimsizlik.	**nifAK**
Nigah	Bakış, göz	**nigâ:h**
Nigah-ban	Gözcü	**nigâ̲hba:n**
Nigah-ı işve	Tahrik edici bakış	**nigâ:hı işve**
Nigah-ı naz	Nazlı bakış	**nigâ:hına:z**

Nigah-ı pür-fen	Hilekâr bakış	**nigâ:hı pürfEn**
Nigâr	1- Sevgili 2- Resim, resmedilmiş 3- Put 4- Kadın adı.	**nigâr**
Nigeh	Bakış	**nigeh**
Nihad	1- Huy, yaratılış 2- Erkek adı.	**nihat**
Nihai	Sonuncu. İşi kesinleştiren	**niha:i:**
Nihal	1- Taze fidan 2- Kadın adı.	**nihâl**
Nihale	Sofrada sahan altlığı	**niha:le**
Nihal-i çemen	Gülfidanı	**niha:liçemEn**
Nihan	1- Gizli, saklı, sır 2- Kadın adı.	**niha:n**
Nihavend	1- Türk müziğinde bir makam 2- İran'da bir şehir.	**niha:vent**
Nihayet	1- Son, uç 2- Sonunda.	**niha:yet**
Nijad	1- Soy, nesil 2- Erkek adı.	**nijat**
Nikab	Perde, yüz örtüsü, peçe	**niKA:b**
Nikah	Evlilik birliği işlemi	**nikâh**
Nikah-ı fasid	Sıhhatli olmayan nikâh. Eksik nikâh	**nikâhıfa:sid**
Nikbin	İyimser; optimist	**nikbi:n**
Nikriz	Türk müziğinde bir makam	**nikriz**
Nil	1- Mısır'ın ünlü nehri 2- Kadın adı.	**nil**
Nil-gûn	1- Lâcivert 2- Kadın adı	**nilgû:n** **nilgün**
Nilûfer	1- Durgun suçiçeği 2- Kadın adı.	**nilüfEr**
Nim	Yarı	**ni:m**

Ni'met	1- Ekmek ve yiyecek içecek maddeleri 2- İyilik, ihsan, lütuf, bağış 3- Mutluluk 4- İsim.	**ni:met**
Ni'met-i ilahiyye	Tanrı'nın bahşettiği rızklar	**ni:meti ilâ:hiye**
Ni'met-şinas	İyilikbilir kimse	**ni:metşina:s**
Nim-nigâh	Göz ucuyla bakış	**nimnigâ:h**
Nirengi	Bir alanı üçgenlere bölme işi	**nireNgi**
Nirengi noktası	1- Denge hesaplarıyla uzaklık ve rakımı hesaplanan yer 2- Bir işin en önemli yanı.	**nireNginoKTası**
Nisa	1- Kadınlar 2- Kadın adı.	**nisa:**
Nisab	1- Zekât vermek üzere hesaplamaya konu olan malların toplamı. 2- Derece 3- Yeter sayı 4- Ekseriyet	**Nisa:b**
Nisai	Kadınla ilgili	**nisa:i:**
Nisaiyye	Kadın hastalıkları ve kliniği. Jinekoloji	**nisa:iye**
Nisan	İlkbaharın ikinci ayı	**nisan**
Nisar	Saçma, serpme	**nisa:r**
Nisbet bab-ı	İlgi bölümü	**nisbetba:bı**
Nisbeten	1- Göre, oranla, kıyaslayarak 2- Bir dereceye kadar.	**nis/betEn**
Nisbet-i adad	Adetler arasındaki karşılaştırma	**nisbeti ada:d**
Nisbi	1- Az 2- Öncekine göre, oranla 3- İzafi.	**nisbi:**
Nisvan	Kadınlar	**nisva:n**

Nisyan	Unutma	**nisya:n**
Niş	Sırbistan'da kent	**niş**
Nişabur	Türk müziğinde bir makam	**nişa:bur**
Nişaburek	Türk müziğinde bir makam	**nişa:burek**
Nişadur	Kimyasal bir madde. Nışadır	**nışadır**
Nişan	1- Alâmet, iz, belirti 2- İşaret 3- Vurulacak hedefe silah çekme 4- Hatıra için dikilen taş 5- Taltif madalyası 6- Ferman 7- Tuğra.	**nişan**
Nişande	Hedef olarak dikilen şey	**nişande**
Nişane	İz, alamet, belirti	**nişa:ne**
Nişan-gâh	1- Hedef tahtası 2- Namlunun üzerindeki nişan almaya yarayan aygıt.	**nişaNgâ:h**
Nişaste	Buğday, mercimek, patates, mısır gibi bitkilerin fermantasyonundan elde edilen un.	**nişasta**
Nişin	Oturmuş, oturan	**nişi:n**
Niyabet	Naiplik	**niya:bet**
Niyaz	1- Dua, yalvarma, yakarış 2- Tarikatlarda saygı duruşu biçimi.	**niya:z**
Niyazi	1- Yalvarıcı 2- Erkek adı.	**niya:zi**
Niyaz-kâr	Yalvaran	**niyazkâ:r**
Niyaz-kâr-ane	Yalvararak	**niyazkâra:ne**

Niyet	1- Meram, yapmayı isteme, kurma 2- Namaz ve oruçtan önce yapılan başlama duası 3- Kuş veya tavşanların çektiği, fal yerine geçen bükülü kâğıt.	**niyet**
Niza	Kavga, çekişme	**niza:**
Nizam	1- Düzen, usul 2- Zamanın gereklerine konan usuller.	**niz̲am**
Nizamat	Nizamlar, düzenler	**niza:ma:t**
Nizamen	Usule göre	**niza:men**
Nizam-ı alem	Medeniyet	**niza:mı a:lem**
Nizam-ı cedid	3. Selim devrinde kurulan ordu	**niza:mıced̲id**
Nizami	1- Tertipli, istenilen düzende 2- Usule, kanuna ve nizama uygun 3- İranlı bir şair.	**niza:mi:**
Nizamiyye	1- Cümle kapısı 2- Garnizon ve resmi kurum kapılarında nöbet tutulan karakol 3- Eskiden kara ordusu 4- Eskiden 4 yıl muvazzaf 2 yıl da yedek askerlik yapılan ordu.	**niza:mi̲ye**
Nizam-name	Tüzük. Resmi hükümler	**nizamna:me**
Nizam-name-i esasi	Ana tüzük	**nizamna:meği esa:si:**
Nizam üd din	1- Dinin nizamı 2- Erkek adı.	**niza:medd̲in**
Nize	Süngü	**ni:ze**
Noksan	Eksik, eksiklik	**noKsan**

Nokta	1- Herhangi bir boyutu olmayan işaret 2- Cümle sonuna konulan işaret 3- Matematik işlemlerinde çarpmayı gösterir işaret 4- Konu 5- Tek nöbetçisi bulunan kulübe 6- Benek, leke.	**noKTa**
Nokta-i feyz	Feyiz alınan yer, şey	**noKTağifèyz**
Nokta-i irtifa	Bir merminin ulaşabileceği en son nokta	**noKTağı irtifa:**
Nokta-i gurub	Batış noktası	**noKTağigurub**
Nokta-i nazar	Kişisel görüş	**noKTağinAzar**
Nokta-i tatbik	Uygulama noktası	**noKTağiTaTbik**
Nokta-i temas	Dokunma noktası	**noKTağitemas**
Noktateyn	İki nokta	**noKTatèyn**
Nuh	1- Hz. Nuh 2- Erkek adı.	**nuh**
Nuh i nebi	Çok eskiden	**nuhnebi:**
Nuhuset	Uğursuzluk	**nuhu:set**
Nukud	Nakitler, paralar	**nuKu:t**
Nu'man	1- Kan 2- Erkek adı.	**nu:ma:n**
Nun	Osmanlıcada 28. harf	**nun**
Nur	1- Işık, aydınlık, parıltı 2- Kur'an-ı Kerim 3- İsim.	**nu:r** **nur**
Nuran	Kadın adı	**nu:ran**
Nurani	1- Nurlu, ışıklı 2- Saygı uyandıran yüz ifadesi.	**nu:ra:ni:**
Nuraniyyet	Nurluluk, parlaklık	**nu:ra:niyet**
Nur-efşan	Aydınlık saçan	**nu:refşa:n**
Nuri	Erkek adı	**nu:ri**
Nur-i ayn	Göz nuru (Çok sevilen kişi için kullanılır)	**nu:ru ayn**

Nur-i cenan	Bir lâle adı	**nu:ricena:n**
Nur-i çeşm	Çok sevilen kişi için kullanılır	**nu:ruçeşm**
Nur-i ilahi	Allah'a ait nur	**nu:ru ilâ:hi:**
Nur-i mübin	Hz. Muhammed	**nu:rumübi:n**
Nuriyye	1- Rufai Tarikatı'nın şubelerinden biri 2- Kadın adı.	**nu:riye**
Nur-u osmaniye	İstanbul'da cami ve semt adı	**nu:ru osma:niye**
Nusayri	Yezidiliğin bir kolu	**nusayri:**
Nush	Öğüt, nasihat	**nush**
Nusret	1- Başarı, üstünlük 2- Yardım 3- Erkek adı.	**nusret**
Nuş	İçki, işret; dostlarla şarap içmek	**nu:ş**
Nuş edip	İçip	**nu:şedip**
Nuş-i revan	İran'da adaletin timsali olmuş hükümdar	**nu:şireva:n**
Nutfe	Sperm	**nutfe**
Nutfe-i beşeriyye	İnsanlığın kökü	**nutfeği beşeri:ye**
Nutk	1- Söylev 2- Konuşma 3- Söyleyiş kudreti.	**nuTuK**
Nutku tutulmak	Ne söyleyeceğini şaşırmak	**nuTKuTuTuLmaK**
Nüami	Güney rüzgârı	**nüya:mi:**
Nübüvvet	Peygamberlik, nebilik	**nübüvvet**
Nüfus	1- Kişi 2- Toplam varlık.	**nüfu:s**
Nüfuz	1- Sözü geçme 2- Önemli mevki ya da yer 3- İçine geçme.	**nüfu:z**
Nüfuziyyet	Geçirgenlik	**nüfu:ziyet**
Nükat	Nükteler	**nükâ:t**
Nüket	1- Zarif ve anlamlı sözler. Nükteler 2- Kadın adı.	**nüket**

Nükhet	1- Koku 2- Kadın adı.	**nükhet**
Nüks	Hastalığın yeniden ortaya çıkması, depreşme	**nüks**
Nükte	İnce anlamı olan, şakalı ve düşündürücü söz	**nükte**
Nükte-dan	Zarif, ince sözler söyleyen. Nükteci	**nükteda:n**
Nükte-dar	Nükteli	**nükteda:r**
Nükte-şinas	Zarif, ince sözler konuşan	**nükteşina:s**
Nükte-ver	Nükteyi anlayan	**nüktevEr**
Nükul	Sözünden dönmek, vazgeçmek	**nükû:l**
...nüma	...gösteren, bildiren	**...nüma:**
Nümayan	Görünen	**nüma:ya:n**
Nümayiş	1- Gösteri 2- Gösteriş.	**nüma:yiş**
Nümayiş-kar	1- Gösteri ile ilgili 2- Gösterişli.	**nüma:yişkâ:r**
Nümune	Örnek	**numu:ne**
Nüsha	1- Yazılı metinden çıkarılan suretlerin her biri 2- Gazete ve dergilerin her bir sayısı.	**nüsha**
Nüsha-i kübra	1- En büyük nüsha 2- İnsan.	**nüshağikübra:**
Nüve	Çekirdek, hücre, öz	**nüve**
Nüveyre	1- Parlak küçük şey 2- Kadın adı.	**nüvèyre**
Nüvid	1- Müjde 2- Erkek adı.	**nüvit**
Nüvis	...yazan, yazıcı	**nüv̇is**
Nüzhet	1- Sevinç, ferahlık 2- İsim.	**nüzhet**
Nüzul	1- Aşağı inme 2- Felç, inme.	**nüzû:l**
Nüzur	Adaklar	**nüzu:r**

O

Ocak	1- Ateş yakılan yer 2- Aile, ev 3- Yılın ilk ayı.	**ocaK**
Oda-i has	Has bahçelerde Padişah konutu	**Oda~i ha̲s**
Oğuz name	Oğuz destanı	**oğuzna:me**
Oğuz-oğurlu	Başarılı, kutlu	**oğuzu~urLu**
Okka	Bir ağırlık ölçüsü birimi	**oKKa**
Okyanus	Büyük deniz	**oKyanus**
Omuz	Kolların gövdeye bağlanan kısmı	**omuz**
Onbaşı	Askeri birlikte manga komutanı	**ombaşı**
Ordu	Askeri kuvvet, askeri birlikler	**ordu**
Ordu-gâh	1- Ordunun konakladığı yer 2- Karargâh.	**ordugâ:h**
Ordu-yi hümayun	Padişah ordusu	**orduyuhuma:yu:n**
Orhan	Erkek adı	**orhan**
Orhan gazi	2. Osmanlı padişahı	**orhaNga:zi:**
Orhaniyye	Bursa'da ilçe	**orha:ni̲ye**
Orta	Merkez	**ɔrTa**
Osman	1- Üçüncü halife 2- Erkek adı.	**osman**
Osman gazi	Osmanlı beyliğinin kurucusu	**osmaNga:zi:**
Osmani	Osmanlı'ya ait	**osma:ni:**
Osmaniyan	Osmanoğulları	**osma:ni̲ya:n**
Osmaniyye	1- Osmanlı ile ilgili 2- Çorum'da ilçe.	**osma:ni̲ye**
Osmanlı	Osman Beyin kurduğu devlet	**osmanLı**
Otag	Büyük çadır	**oTa̲ğ**
Otag-ı hümayun	Padişah çadırı	**oTa̲~ıhuma:yu̲n**
Otlakıyye	Devlet otlaklarında yayılan hayvanlar için alınan vergi	**oTLA̲Kı̲ye**
Oturak	1- Oturulacak yer 2- Kapıkulu askerliğinden emekliye ayrılan kişi.	**oTuraK**

Ö

Öksürük	Bir göğüs hastalığı	**öksürük**
Ömer	1- İkinci halife 2- Erkek adı.	**ömEr**
Ömr	1- Yaşama süresi, hayat 2- İsim.	**ömür**
Ömr-i hazin	Hüzünlü ömür	**ömr/ühazi̲n**
Ömr-i nuh	Uzun ömür	**ömr/ünu:h**
Ömr-i tavil	Uzun ömür	**ömr/üTavi̲l**
Ördek	Perdeayaklılardan su kuşu	**ördek**
Örf	Adet, gelenek	**örf**
Örfi	Yasalarla belirlenmemiş	**örfi:**
Örfi-i idare	Sıkıyönetim	**örfi: ida:re**
Örf-üt-ta'rif	Gelenekleri anlatan eser	**örfütta:ri̲f**
Öşr	Onda bir vergisi	**öşür**
Öyez	Yeşil, büyük bir sinek. Eşeksineği	**öyez**
Özbek	Orta Asya'da yaşayan bir Türk kavmi	**özbek**
Özr	1- Bir suçun veya kabahatin hoş görülmesini gerektiren sebep 2- Engel, kusur.	**özür**
Özr-pezir	Affedilir	**özrpezi:r**

P

Pa	Ayak	**pa:**
Paçavre	Kirli bez	**pAçavra**
Pa-çe	1- Pantolon, şalvar gibi giyeceklerin dizden aşağı kısmı 2- Koyun, keçi, sığır ayağından yapılan yemek.	**pAça**
Pad-şah	Hükümdar, sultan	**pa:dişah**
Pad-şahi	Padişahla ilgili	**pa:dişa:hi:**
Pad-zehr	Panzehir. Bir zehrin ilacı	**paNzehir**
Pak	1- Temiz 2- Kutsal.	**pa:K**
Paki	Temizlik	**pa:ki:**
Pakize	1- Temiz, lekesiz 2- Kadın adı.	**pa:kize**
Palan	Semer, yumuşak eğer	**palâ:n**
Palanduz	Palancı, semerci	**palânduz**
Palas	Eski kilim, çul	**palâs**
Palay	Yedek at	**paLay**
Palude	Bir çeşit pelte	**palû:ze**
Pa-mal	Ayakaltında kalmış, ezilmiş	**pa:mâ:l**
Pa-pay	Takat	**pa:pa:y**
Pa-puş	Ayakkabı	**pabuç**
Pare	1- Parça, kısım 2- Para, nakit.	**pa:re**
Pare-kar	Şuh	**pa:rèkâ:r**
Pare pare	Parça parça	**pa:rèpa:re**
Parmak	El ve ayaklardaki eklemli uzantı	**parmaK**

Pars	1- Yırtıcı bir hayvan 2- İran.	**pars**
Pas-ban	Bekçi	**pa:sban**
Paskalye	İsa Peygamberin dirildiğine inanılan günün yıldönümünde Hristiyanların kutladığı bayram.	**pasKAlya**
Pasta-hane	Pasta satılan veya içinde pasta yenilen dükkân	**pasTa:ne**
Pa-süvar	Yaya, piyade	**pa:süva:r**
Paşa	1- General 2- Uslu çocuk.	**pAşa**
Patrig-hane	Kilise patriğinin görev yeri	**pATriKa:ne**
Pa-yan	Sonuç	**pa:ya:n**
Paye	Rütbe, derece, basamak, aşama	**pa:ye**
Paye-dar	Rütbeli, itibarlı	**pa:yida:r**
Pay-ı mal	Ayak altında çiğnenmiş	**pa:yımâ:l**
Pay-ı taht	Başkent	**pa:yitaht**
Peder	Baba	**pedEr**
Peder-ane	Babaca	**pedera:ne**
Peder-şahi	Ataerkil	**pedErşa:hi:**
Pehlevan	1- Güreşçi, yiğit 2- Boylu poslu.	**pehliv̲an**
Pehlevi	İran'da Isfahan ve civarındaki halk ve konuştukları dil	**pehlèvi:**
Peh peh	Beğenme bildiren edat	**pehpeh**
Pejmürde	Eski püskü, dağınık, yırtık	**pejmürde**
Pekala	1- Benzerlerinden aşağı olmayan 2- Tamam.	**pekâ:lâ:**
Pelas-pare	Eski püskü, yırtık	**paLaspa:re**
Peleseng	Bitkilerden çıkarılan kokulu bir reçine	**pelesèNk**

Pelte	Nişasta, şeker ve su karışımından yapılan bir tür tatlı	**pELte**
Pena-gah	Sığınılacak yer	**pena:gâh**
Penbe	1- Açık kırmızı 2- Kadın adı.	**pembe**
Penc	Beş	**pEnç**
Pence	Yırtıcı hayvanların ön ayaklarının parmakları ile tırnakları	**pEnçe**
Pencere	Yapılarda aydınlatma ve havalandırma amacıyla yapılmış açıklık.	**pèncère**
Penc-gah	Türk müziğinde bir makam	**pEnçgâ:h**
Pencik	Savaş esirlerinden asker yetiştirmek üzere ayrılan Acemioğlanı adaylarına verilen ad.	**pEncik**
Penc ü dü	Zarda beş ve iki	**pEncüdü:**
Penc ü se	Zarda beş ve üç	**pEncüse**
Penc ü yek	Zarda beş ve bir	**pEncüyek**
Penç-gah	Türk müziğinde mürekkep bir makam	**pEnçgâ:h**
Per	Kanat	**pEr**
Perakende	1- Azar azar yapılan satış veya iş 2- Dağınık.	**péra:kende**
Perçem	1- Kâkül 2- Tepede bırakılan saç tutamı 3- Yele.	**pErçEm**
Perçin	Çivinin ezilerek kapatma vidası durumuna getirilen ucu	**pErçin**
Perdah	Parlatma	**pErdah**
Perdaz	1- Düzen 2- Koşan.	**pErda:z**

Perde	1- Bir açıklığı kapatmak için gerilen örtü 2- İki bölümü birbirinden ayıran ger 3- Bir sahne eserinin her bir bölümü 4- Ekran 5- Göze inen ak 6- Gerçekleri görmeyi engelleyen şey 7- Namus.	**pErde**
Perde-dar	Osmanlılarda yüksek mevkideki kişilerin kapılarında bekleyip giriş izni olanları içeri alan görevli	**pErdeda:r**
Perende	Havada dönülerek atılan takla	**perende**
Perende-baz	Perende atan, canbaz	**perendeba:z**
...perest	...tapan, ...seven	**perest**
Perestan	Tapanlar, sevenler	**perèsta:n**
Perestar	Kul, köle	**perèsta:r**
Perestiş	Tapınma	**perèstiş**
Perestiş-kâr	Taparcasına seven	**perèstişkâ:r**
Pergel	Yay çizmeye yarayan alet	**pErgEl**
Perhiz	Diyet, rejim	**pErhiz**
Perhiz-kâr	Perhiz eden	**pErhizkâ:r**
Peri	1- Cinlerin güzel dişisi 2- Alımlı kadın 3- Kadın adı.	**peri**
Peride	1- Uçmuş, solmuş 2- Kadın adı.	**peri:de**
Peri-han	1-Periler sultanı 2- Kadın adı	**peri̲ha:n** **perihan̲**
Peri-peyker	Peri şeklinde	**peri̲peykEr**

Perişan	1- Dağınık, karışık, düzensiz 2- Kederli, üzüntülü 3- Mahvolmuş, işini gücünü kaybetmiş.	**peri:şan**
Perişani	Çatma sarık	**peri:şa:ni:**
Peri-zad	Peri çocuğu	**peri:za:t**
Perran	1- Uçucu, uçan 2- Kadın adı.	**perran**
Perraz	Uçma	**perra:z**
Perseng	Gereksiz tekrarlanan söz	**pErsèNk**
Perşembe	1- Haftanın dördüncü günü 2- Ordu'da ilçe	**pErşembe**
Pertev	1- Işık, parlaklık 2- Erkek adı.	**pErtev**
Perukâr	Berber	**perukâ:r**
Perva	Korku, sakınma	**pErva:**
Pervane	1- Kanatlı çark 2- Fırıldak 3- Geceleri ışığın çevresinde dönen küçük kelebek 4- Haberci.	**pErva:ne**
Pervar	Besili, beslenmiş	**pErva:r**
Pervari	Siirt'in ilçesi	**pErva:ri**
Pervasız	Korkusuz	**pErva:sız**
Pervaz	1- Kapı pencere saçağı 2- Dolap. Aynalı dolap 3- Aynalı, uzun tahta.	**pervaz**
...perver	...nedeni olan, ...yetiştiren , ...gözeten , ...besleyen	**...pErver**
Perveran	Yetiştirenler, koruyanlar, besleyenler	**...pErvera:n**
Pervin	1- Ülker yıldızı 2- Kadın adı.	**pErvin**
Pes	1- Öyle ise..., aşk olsun ! 2- Yenilgiyi kabullenmek amaçlı söylenir.	**pes**

Pes	1- Arka , geri, aşağı 2- Alçak tonda söylenen.	**pest**
Pesend	Seçme, beğenme	**pesEnd**
Pesendide	Beğenilmiş	**pesEndi:de**
Pest	1- Aşağı 2- Alçak tonda söyleyiş.	**pest**
Pestenkirani	Saçma sapan sözler. Uydurma	**pesteNkèra:ni:**
Pest-paye	Bayağı, adi, alçak	**pèspa:ye**
Pesüs	Toprak kandil	**pesü:s**
Peşiman	Pişman, nadim	**pişman**
Peşin	1- Önce verilen, önden verilen 2- Alışverişte malın tesliminden önce veya teslimiyle birlikte ödenen para.	**peşi:n**
Peşinat	Önden verilen para. Peşin ödenen	**peşi:na:t**
Peşinen	Önceden. Peşin olarak	**peşi:nen**
Peş-keş	Armağan	**peşkèş**
Peşrev	1- Klasik fasılda, giriş taksiminden sonra sazların birlikte katıldığı form. 2- Güreşten önce, pehlivanların birbirlerine yaptıkları oyun.	**peşrev**
Peştamal	Örtünmek veya kurulanmak amacıyla kullanılan havlu veya bez.	**peştemal**
Pey	1- Sözleşmede öngörülen güvence parası, kaparo 2- Arka.	**pey**
Peyam	Haber	**peya:m**
Peyami	1- Haber getiren 2- Erkek adı.	**peya:mi:**
Peyda	Hazır, ortada, belli	**peyda:**

Peyderpey	Azar azar	**peydErpèy**
Peygamber	Allah'ın emirlerini insanlara ileten kimse	**peygamber**
Peyk	1- Uydu 2- Bir başkasına bağımlı.	**peyk**
Peyk-i felek	Ay	**pey/kifelek**
Peyke	Tahta sedir	**peyke**
Peyker	1- Yüz, çehre 2- Kadın adı.	**pèyker**
Peyman	Yemin, aht	**peyma:n**
Peymane	Büyük kadeh, şarap kadehi	**peyma:ne**
Pezira	Kabul eden	**pezi:ra:**
Piç ü tab	Endişe, telaş, sıkıntı	**pi:çüta:b**
Piç tab	Endişe, telaş, sıkıntı	**pi:çüta:b**
Pir	1- Yaşlı, ihtiyar 2- Bir tarikatın veya bir sanatın kurucusu. Üstad 3- Bir meslekte deneyim kazanmış kimse.	**pi:r**
Piraye	1- Süs 2- Kadın adı.	**pira:ye**
Pirehan	Gömlek	**pireha:n**
Pir-i fani	Çok yaşlı kimse	**pi:rifa:ni:**
Pir-i mugan	Meyhaneci, meyhanecibaşı	**pi:rimuga:n**
Pirinc	1- Buğdaygillerden, kökleri bol suda yetişen bitki ve pilav olarak yenilen tanesi 2- Bakıra çinko katılarak elde edilen alaşım.	**pirinç**
Piri reis	Ünlü Türk denizcisi	**pi:ri:reğis**
Pir-sal	Yaşlı	**pi:rsâ:l**
Piruze	1- Mavi renkli ve değerli bir taş. Firuze 2- Kadın adı.	**piru:ze**
Pir ü pak	Tertemiz	**pi:rüpa:K**
Piş	Ön	**pi:ş**
Piş dar	Öncü	**pişda:r**

Pişe-gân	1- İşler, meslekler 2- Huylar, mizaçlar.	**pi:şegâ:n**
Pişe-kar	1- Orta oyununda Kavuklu ile konuşup oyunu açan kişi 2- Oyuncu.	**pi:şekâ:r**
Piş-kadem	Tekkelerde şeyhin yardımcısı	**pişKadem**
Piş-keş	Hediye	**peşkeş**
Pişman	Yaptığı bir davranışın olumsuz sonucunu görüp üzülen	**pişma:n**
Pişmaniye	Telleri ince ince ayrılabilen bir tür helva	**pişma:niye**
Piyade	1- Yaya 2- Askerlikte yaya savaşçılar sınıfı 3- Satrançta piyon.	**piya:de**
Piyale	Şarap kadehi	**piya:le**
Piyaz	Zeytinyağlı, soğanlı ve sirkeli fasulye haşlaması	**piyaz**
Posta-hane	Posta gönderilerinin kabul edilip dağıtımına başlanılan yer	**posTa:ne**
Postal	Kaba potin	**posTaL**
Post-nişin	Tekke şeyhi	**posTnişi:n**
Poşu	Erkeklerin taktığı, kenarları saçaklı başörtüsü	**poşu**
Potin	Kışlık ayakkabı	**potin**
Pul	1- Mektup ve kıymetli evraka yapıştırılan baskılı kâğıt 2- Para.	**puL**
Puselik	Türk müziğinde bir makam	**pu:selik**
Pusula	Yön tespitinde kullanılan kadranlı araç	**pusuLa**
Puyan	Koşan	**pu:yan**
Püf	Dudaklar büzülerek çıkarılan nefes	**püf**

Pür-	Dolu, fazla, sahip... anlamlarına gelen bileşik sözcükler yapan ön ek.	**pür**
Pür eda	Cilve dolu	**pür/eda:**
Pür-gam	Gamlı	**pürga:m**
Pür-hayal	Hülyalı	**pürhayâ:l**
Pür-hun	Kan içinde	**pürhu:n**
Pür-nur	Nur içinde	**pürnu:r**
Pür-şevk	İstek dolu	**pürşevK**
Pür-telaş	Telâşlı	**pürtelâ:ş**

R

Rabb	Allah	**rab**
Rabbani	Kendini Tanrı'ya veren	**rabba:ni:**
Rabbena	Allah	**rabbena:**
Rabbi	Tanrım...	**rabbi:**
Rabıta	1- Bağ 2- İlgi, ilişki 3- Bağlılık.	**rA:bıTa**
Rabia	Kadına adı	**ra:bi~a:**
Rabtiyye	Başlıklı, ince, düz çivi raptiye	**rAptiye**
Raci	1- Ümitli 2- Geri dönen 3- Erkek adı.	**ra:ci:**
Racilen	Yürüyerek	**ra:cilEn**
Radde	1- Derece, kerte 2- Çizgi.	**radde**
Radife	1- Kıyamette üfürülecek ikinci sur 2- Kadın adı.	**ra:dife**
Rafız	Bırakan, salan	**ra:fız**
Rafızî	Hz. Ebubekir ve Hz. Ömer'in halifeliğini reddeden Şii kolu	**ra:fızi:**
Rafi	1- Yükselten 2- Erkek adı.	**ra:fi:**
Rafia	Kadın adı	**ra:fi~a**
Rağbet	1- İyi kabul edilme 2- İstek.	**ra:~bet**
Ragıb	1- İstekli, isteyen 2- Erkek adı.	**rA:gıp**
Rağm	İnadına davranma	**rağm**
Rağmen	1- İnadına, zıddına 2- Yine de, karşın.	**ra:~men**

Rah	Yol	**ra:h**
Rahat	Üzüntüsüzlük, tasasızlık, huzur	**rahat**
Rahib	Manastırda yaşayan hristiyan din görevlisi	**ra:hip**
Rahibe	Manastırda yaşayan kadın rahip	**ra:hibe**
Rahil	Göç eden	**ra:hil**
Rahim	Döl yatağı	**rahim**
Rahim	Merhametli, esirgeyen. Kullarını koruyan Allah	**rahi:m**
Rahim	1- Merhametli, acıyan 2- Erkek adı.	**ra:him**
Rahim-Allah	"Allah merhamet etsin..."	**rahimALLah**
Rahime	1- Hoş sözlü kız 2- Kadın adı.	**rahi:me**
Rahimin	Acıyanlar, koruyanlar, merhametli olanlar	**ra:himi:n**
Rahle	Oturarak okumaya ve yazmaya yarar alçak, küçük masa.	**rAhle**
Rahle-i tedrisat	Birinden ders alma	**rAhlèğitedri:sa:t**
Rahman	Ayrım gözetmeksizin herkese merhamet eden Allah	**rahma:n**
Rahmani	Allah'a yakın; Allah'tan korkan; Allahtan gelen, Tanrısal	**rahma:ni:**
Rahmet	1- Acıyıp esirgeme, merhamet etme 2- Kur'an-ı Kerim 3- Yağmur.	**rahmet**
Rahmet-i hüda	Allah'ın ihsan ettiği	**rahmetihüda:**
Rahmi	1- Rahmetle ilgili 2- Erkek adı.	**rahmi**
Rahşan	1- Parlak 2- Kadın adı.	**rahşan**

Rah-van	Biniciyi sarsmadan koşan at	**rahv̲an**
Rai	Çoban	**ra:/i̲**
Ra-iç	Satış değeri	**ra:yiç**
Raif	1- Merhametli 2- Erkek adı.	**ra:if**
Raik	1- Saf, temiz 2- Erkek adı.	**ra:/ik**
Rakam	Sayıları göstermek için kullanılan işaretlerin her biri	**rAKam**
Rakım	1- Yazan, çizen 2- Bir yerin denizden yüksekliği. Yükselti 3- Erkek adı.	**ra:Kım**
Rakib	Binen, binici	**ra:kib**
Rakib	Herhangi bir işte birbirine üstün olmaya çalışanlar	**raKi:b**
Rakid	Durgun su	**ra:Kit**
Rakik	İnce, narin	**raKi:K**
Rakkas	1-Oynayan, danseden erkek 2- Sarkaç.	**rAKKa̲s**
Rakkase	Dansöz	**rAKKa:se**
Raks	1- Dans 2- Salınım.	**raKs**
Ram	Boyun eğen, itaat eden	**ra:m**
Ramak	Çok az şey	**ramaK**
Ramazan	1- Oruç tutma ayı, üç ayların sonuncusu 2- Erkek adı.	**rAmAzan**
Rami	1- Atan, atıcı 2- İstanbul'da bir semt.	**ra:mi̲**
Rana	1- Güzel, hoş 2- Kadın adı.	**ra:nâ:**
Ranin	Şalvar	**ra:ni:n**
Rasad	Gözetme, bekleme, gözleme, gözlem	**rasaT**

Rasad-gah	Gözlemevi	**rasaTgâ:h**
Rasad-hane	Gözlemevi	**rasaTha:ne**
Rasanet	Kuvvetlilik	**rasa:net**
Rasıd	Gözlemci	**ra:sıT**
Rasih	1- Temeli kuvvetli 2- Erkek adı.	**ra:sih**
Rasim	1- Resim yapan 2- Erkek adı.	**ra:sim**
Rast	1- Doğru 2- Sağ 3- Tesadüf 4-Uygun olma 5-Türk müziğinde bir makam.	**rast**
Ra'şe	Titreme, titreyiş	**ra/şe**
Raşid	1- Akıllı. Doğru yolda olan 2- Erkek adı.	**ra:şit**
Raşide	Kadın adı	**ra:şide**
Raşidin	Hak yolunu bulmuş olanlar	**ra:şidi:n**
Ratıb	Nemli	**rA:Tıp**
Ratib	1- Tertip eden, sıraya koyan 2- Erkek adı.	**ra:tip**
Rauf	1- Merhametli 2- Erkek adı.	**rauf**
Ravi	Rivayet eden, hikâyeleştiren	**ra:vi:**
Ravza	1- Bahçe 2- Türbe.	**rAvza**
Ravza-i mutahhara	Hz. Muhammed'in kabri	**rAvzağimuTAhhara**
Ray-gan	Bedava, parasız	**ra:yegâ:n**
Rayet	Bayrak; sancak	**ra:yet**
Rayic	Malların piyasa değeri	**ra:yiç**
Rayiha	Güzel koku	**ra:yiha**

Raz	Sır	**ra:z**
Razi	1- Rıza gösteren, boyun eğen 2- Benimseyen 3- Erkek adı	**ra:zi:** **ra:zi**
Raziyye	Kadın adı	**ra:ziye**
Reaya	1- Bir hükümdarın yönetiminde vergiye tabi olan halk 2- Hıristiyan tebaa.	**re/a:ya:**
Reaya ve beraya	Bütün halk	**re/a:ya: vebèra:ya:**
Rebab	Bir tür uzun saplı kemençe	**rebab**
Rebia	Kadın adı	**rebiğa:**
Rebi ül ahir	1- Sonbahar 2- Ay takviminin 4. ayı.	**rebi:yül/a:hir**
Rebi ül evvel	1- İlkbahar 2- Ay takviminin 3. ayı.	**rebi:yül/evvEl**
Rebi ül sani	Sonbahar	**rebi:/üssa:ni:**
Reca	İstek, dilek	**reca:**
Recai	1- Ricacı 2- Erkek adı.	**reca:ği**
Receb	1- Heybetli, gösterişli 2- Kutsal üç ayların ilki. Ay takviminin yedinci ayı 3- Erkek adı.	**recep**
Recm	1- Taşlama, taşa tutma 2- Suçluyu beline dek gömerek taşlamak suretiyle öldürme.	**recm**
Recul	Erkek, ergin	**recûl**
Reçel	Meyveleri şekerle kaynatarak hazırlanan tatlı	**rèçel**
Red	İade. Kabul etmeme	**red**
Redaet	Kötülük	**reda:/et**

Redd	1- Kabul etmeme, geri çevirme, uygun bulmama 2- Tanımama.	**ret**
Redd-i hakim	Hâkimi reddetme. Hâkimi istememe	**reddiha:kim**
Redd-i kelam	Karşılık verme	**reddikĕlâ:m**
Reddiye	Bir fikri çürütmek için yazılan yazı	**reddiye**
Redif	1- Nazımda, her beytin sonunda kafiyeden sonra tekrarlanan kelime 2- Terhis edilip yedeğe ayrılan askerlere verilen ad.	**redi̲f**
Ref	1- Hükümsüz bırakma, kaldırma 2- Arapça bir sözcüğün sonunu (u) ile bitirecek şekilde okuma.	**ref**
Refah	Bolluk, rahatlık, varlık	**refa:h**
Refakat	1- Arkadaşlık etme 2- Gözetmenlik 3- Müzikte eşlik.	**refa:Kat**
Re'fet	1- Merhamet etmek; sevmek 2- Erkek adı.	**re:fet**
Refi'	1- Yüksek, yüce 2- Erkek adı.	**refi:**
Refik	1- Arkadaş, dost 2- Koca 3- Erkek adı.	**refi̲k**
Refika	1- Kadın eş, zevce 2- Kadın adı.	**refi:Ka**
Refik-i a'lâ	Allah	**refi:ki a:lâ:**
Refref	İnce, yumuşak kumaş	**refref**
Refi' üd- derecat	İtibarı yüksek olan	**refi: üdderèca:t**

Regaib	1- Hz. Amine'nin Hz. Muhammed'e hamile kaldığı gece Recep ayının ilk Cuma gecesidir ve kandil olarak kutlanır. 2- Rağbet olunan, rağbetle istenilen.	**rega:ib**
Reha	1- Kurtulma, kurtuluş 2- İsim.	**reha:**
Rehavet	Vücuttaki gevşeklik	**reha:vet**
Reh-ber	Yol gösteren kimse, kılavuz	**rehbEr**
Rehin	Bir borcun ödeneceğine garanti olarak bırakılmış veya tutulmuş şey. İpotek.	**rehin**
Rehine	Rehin olarak ele geçirilen insan	**rehi:ne**
Reh-revan	Yolcu	**rehrèva:n**
Reis	Baş, başkan, ser	**re~is**
Reis-i cumhur	Cumhurbaşkanı	**re~isicumhur**
Reis-i vükela	Başbakan	**re~isivükelâ:**
Rekabet	1- Yarış, yarışma, çekişme 2- Birbirini çekememe, kıskanma.	**reKa:bet**
Rekaik	İnce, zarif şeyler	**reKA:/ik**
Rekaket	1- Sözün kusurlu ve mantık birliğinden yoksunluğu 2- Kekemelik.	**rekâ:ket**
Rek'at	Namazın ayakta durma, eğilme ve iki kez yere kapanmadan oluşan bölümü.	**rekât**
Rem	Ürkme, titreme	**rEm**
Reme	Ürkek	**rEme**

Remel	Bir aruz ölçüsü	**remEL**
Remil	Kumda nokta ve çizgilerle bakılan fal	**remil**
Remz	İşaret, remiz, simge	**remiz**
Remzi	1- Sır 2- Erkek adı.	**remzi**
Remziye	Kadın adı	**remziye**
Renc	Sıkıntı	**renç**
Renc-ber	Sıkıntılı ve ağır işleri gören. Irgat. Gündelikçi	**rençbEr**
Rencide	İncinmiş, kalbi kırılmış	**renci:de**
Rende	Kesici ve parçalayıcı alet	**rende**
Reng	1- Cisimlerin yansıttığı ışığın göz tarafından algılanması 2- Suret, şekil.	**reNk**
Reng-a-reng	Çeşit çeşit. Çok renkli	**rèNgâ:reNk**
Rengin	1- Çok renkli 2- Güzel, hoş 3- İsim.	**rèNgin**
Reng ü bu	Renk ve koku	**rèNgübu:**
Re's	1- Baş, kafa 2- Başkan.	**re~is**
Resail	Dergiler	**resa:il**
Resalet	Peygamberlik	**risa:let**
Re'sen	Kimseye danışmadan, kendiliğinden	**rè/sen**
Resen	Halat, urgan, ip	**resen**
Re's-i cumhur	Cumhurbaşkanı	**re~isicumhur**
Resm	1- Desen 2- İz, eser, tarz 3- Varlıkların görünüşlerinin kâğıt, bez vb. üzerindeki biçimi 4- Vergi 5- Tören 6- Usul, adet.	**resm**

Resim	Şekil, plan, tablo, fotoğraf	**resim**
Resmen	1- Devlet adına. Devletçe 2- Bile bile, isteyerek 3- Kesin olarak.	**res/mEn**
Resmi	1- Devlete ait. Devlet adına 2- Törenle 3- Çok ciddi 4- Teklifli davranan.	**resmi:**
Resmi ağız	Bir devlet örgütünün sözcüsü	**resmi: ağz**
Resmi ağız üzere	Resmi olarak. Diplomatik	**resmi: ağzüzère**
Resm-i geçit	Geçit töreni	**res/migeçit**
Resm-i gümrük	Gümrük vergisi	**res/migümrük**
Resm-i kadim	Eski usul	**res/miKadim**
Resmiyyet	Resmi nitelikte	**resmiyet**
Ressam	Tablo yapan, resim yapan sanatçı	**ressam**
Resul	1- Elçi, peygamber 2- Haberci.	**resu:l**
Resul-i ekrem	Hz. Muhammed	**resu:li ekrEm**
Resul-ullah	Hz. Muhammed	**resu:luLah**
Re's-ül mal	Kapital, sermaye, anamal	**re/sülmâ:l**
Reşad	1- Hak yolunda yürüme 2- Erkek adı 3- Sultan Reşat adına basılan para.	**reşaT**
Reşakat	İnce bellilik	**reşa:kât**
Reşid	1- Akıllı. Doğru davranan 2- Erişkin, akıl baliğ; ergin 3- Erkek adı.	**reşit**
Reşide	Kadın adı	**reşi:de**
Reva	Yakışır, uygun, yerinde	**reva:**
Revac	1- Geçerli ve değerli olma 2- Kıymet, değer.	**reva:ç**

Revak	1- Saçak altı; kemer altı. Çardak 2- Üstü kapalı, önü açık yer.	**reva:K**
Revakıyye	Aklın egemenliğini savunan öğreti	**reva:Kıye**
Revak ül-leyl	Gecenin öncesi	**reva:Kûlleyl**
Revan	1- Su gibi akıp giden. Yürüyen 2- Ruh, can 3- Ermenistan'ın Başkenti Erivan'ın Osmanlı'daki adı 4- Kadın adı.	**revan**
Revani	İrmikle yapılan bir tatlı	**reva:ni:**
Revasi	Büyük dağlar	**reva:si:**
Revasiye	Kadın adı	**reva:siye**
Revatib	Görevler	**reva:tib**
Revhani	Havadar yer	**revha:ni:**
Revhaniyyet	1- Gönül açıcılık 2- Ruhaniyet.	**revha:niyet**
Revnak	Güzellik, süs, parlaklık, göz alıcılık	**revnaK**
Re'y	1- Görüş, düşünce, fikir 2- Oy.	**rey**
Reyhan	1- Fesleğen 2- Güzel koku 3- Kadın adı.	**reyhan**
Rezalet	Utanç verici durum, rezillik	**reza:let**
Reze	Menteşe	**reze**
Rezil	1- Alçak, utanmaz, bayağı, aşağılık 2- Maskara.	**rezi:l**
Rezzak	Rızk veren Allah	**rèzzaK**
Rezzak-ı alem	Dünyadaki herkesin rızkını veren Allah	**rèzza:Kı a:lem**

Rıdvan	1- Hoşnut olma 2- Cennetin kapısındaki melek 3- Erkek adı.	**rıdva:n**
Rıdvan-Allahuteala	Allah razı olsun	**rıdva:naLLa:hü te/a:lâ**
Rıfkı	1- Yumuşaklık, tatlılık. Yavaşlık 2- Erkek adı.	**rıfKı**
Rıhdan	Yazı kurutmak için kullanılan ve içinde özel bir kum bulunan delikli kap.	**rıhda:n**
Rıhlet	Göç	**rıhlet**
Rıhtım	Gemilerin yükleme boşaltma yeri	**rıhTım**
Rık'a	Bir el yazısı biçimi	**rıK/a:**
Rıza	1- Memnuniyet 2- Razı olma; kabullenme, isteme 3- Erkek adı.	**rıza:**
Rızaen	Razı olarak	**rıza:en**
Rızk	1- Azık. Yiyecek içecek şeyler 2- Allah'ın bahşettiği kısmetler.	**rızK**
Riayet	1- Uyma; uyum sağlama 2- Saygı gösterme; sayma.	**ria:yet**
Riayet-kar	Saygı gösteren; uyan	**ria:yetkâ:r**
Riba	1- Artma, çoğalma 2- Tefecilikten alınan faiz.	**riba:**
Rica	Dilek, dileyiş, istek	**rica:**
Rical	1- Yüksek mevki sahipleri 2- Erkekler.	**ricâ:l**

Rical-i devlet	Devletin ileri gelenleri	**ricâ:lidevlet**
Ric'at	1- Geri dönme, çekilme, kaçma 2- Vazgeçme.	**ric/at**
Rifai	Rıfailik tarikatından olan kimse	**rıfa:ğ̲i**
Rifaiyye	Ahmed ür Rıfai tarafından kurulan geniş bir tarikat	**rıfa:/i:ye**
Rif'at	1- Yükseklik, yücelik 2- Erkek adı.	**rıfaT**
Rikab	Yüksek bir makamda bulunan kişinin katı	**rikâ:b**
Rikkat	İncelik, naziklik, zariflik; yufka yüreklilik	**riKKât**
Rind	1- Derviş. Gönül eri; kalender kimse 2- Ayaktakımı 3- Kayıtsız.	**rint**
Risale	1- Mektup 2- İnce kitap, dergi, broşür.	**risa:le**
Risalet	Peygamberlik	**risa:let**
Risalet-ün nushiyye	Yunus Emre'nin Mesnevisi	**risa:letün/nushi:ye**
Riş	Yara	**ri:ş**
Rişvet	Para karşılığı devlet işi gördürme	**rüşvet**
Rişvet-i kelâm	Bir kimsenin, hakkındaki söylenenleri öğrenmek için yaptığı harcamalar.	**rüşvetikelâ:m**
Rivayat	Söylentiler	**riva:ya:t**
Rivayet	1- Nakledilen haber 2- Hikâyeleştirilen bir haber veya söylenti.	**riva:yet**
Riya	Özü sözü bir olmama huyu. İkiyüzlülük	**riya:**

Riyah	Rüzgârlar	**riya:h**
Riya-kâr	İkiyüzlü, yüze gülen	**riya:kâ:r**
Riyaset	Başkanlık	**riya:set**
Riyazet	1- Az yiyip az içmek, az uyumak, nefis isteklerine uymamak 2- Spor.	**riya:zet**
Riyazet-i seria	Ağır spor	**riya:zetiseri:a**
Riyazi	Matematiksel	**riya:zi**
Riyaziyyat	Matematik bilgisi	**riya:ziya:t**
Riyaziyye	Matematik ilmi	**riya:ziye**
Riyaz-ı huld	Cennet bahçeleri	**riya:zı huld**
Rizan	Dökücü, döken	**ri:za:n**
Rize	1- Kırıntı, döküntü; ufak parça 2- Doğu Karadeniz'de il.	**rize**
Ru	Yüz. Çehre	**ru:**
Ruam	Atlarda görülen mankafa hastalığı	**ruam**
Ru-be-ru	Yüz yüze	**ru:beru:**
Ruh	1- Can, nefes, canlılık 2- Öz 3- İnsanda gözle görülmeyen canlandırıcı ve etkileyici güç. Tin 4- Yüz, çehre 5- Uçucu gaz 6- Damar.	**ru:h**
Ruhani	1- Ruhla ilgili 2- Gözle görülmeyen, cisimsiz 3- Din ve mezheple ilgilenen kimse.	**ru:ha:ni:**
Ruhaniyyet	1- İnanışa göre, ölen birinin devam etmekte olan ruhunun kudreti. 2- Ruhanilik.	**ru:ha:niyet**

Ruhban	Hıristiyanlıkta kendilerini Tanrı ile kul arasında gören rahipler	**ruhb<u>a</u>n**
Ruhbaniyyet	Rahiplerin yaşama biçimi	**ruhba:n<u>i</u>yet**
Ruhen	Ruh bakımından	**ru:hen**
Ruhi	1- Ruh ile ilgili, ruhsal 2- 16.yy. Osmanlı şairi 3- Erkek adı.	**ru:hi:**
Ruhiyyat	Ruhbilim. Psikoloji	**ru:h<u>i</u>ya:t**
Ruhsar	1- Yüz, çehre 2- Kadın adı.	**ruhsa:r**
Ruhsat	1- İzin, müsaade 2- İzin belgesi.	**ruhsat**
Ruhsat	İzinler	**ruhs<u>a</u>t**
Ruhsatiyye	İzin belgesi karşılığı alınan ücret	**ruhsa:tiye**
Ruhsat-name	İdarece verilen izin belgesi	**ruhsatna:me**
Ruh-u esasi	Gerçek yüz	**ru:hu esa:si:**
Ruh-u kerim	Cömert kişi	**ru:hukeri:m**
Ruh-ullah	Hz. İsa	**ru:huLLa:h**
Ruh-ül-kudüs	Cebrail	**ru:hûlKudüs**
Rum	1- Roma kökenli 2- Anadolu.	**r<u>u</u>m**
Ru-mal	Yüz süren	**ru:mâ:l**
Rumi	1- Anadolulu 2- Bugün kullandığımız takvim 3- Bir süsleme türü 4- Bizans İmp.'nun egemenliği altındaki kimseler.	**ru:mi:**
Ru-siyah	Yüzü kara	**ru:siya:h**
Ruşen	1- Aydın, parlak, ışık saçan 2- Erkek adı.	**ru:şen**
Rutubet	Nem. Islaklık, yaşlık, nemlilik	**rutu:bet**

Rutubet-i hırrif	Yiyecekleri acılaştıran rutubet	**rutu:betihır/ri:f**
Rutubet-i redi'e	Tehlikeli rutubet	**rutu:betiredi:/e**
Ru-yi derya	Denizin yüzü	**ru:yidErya:**
Ru-yi dil	Yumuşak yüz	**ru:yidi:l**
Ru-yi hub	Sevgilinin yüzü	**ru:yihu:b**
Ru-yi nigâr	Sevgilinin yüzü	**ru:yinigâ:r**
Ru-yi zemin	Yeryüzü	**ru:yizemi:n**
Ruz	Gün, gündüz	**ru:z**
Ruzi	Gündüze ilişkin	**ru:zi:**
Ruz-i ceza	Kıyamet günü	**ru:ziceza:**
Ruz-name	1- Takvim 2- Gazete 3- Günce.	**ru:zna:me**
Rübab	Kemençeye benzer bir saz	**reba:b**
Rübab-ı şikeste	Tevfik Fikret'in bir eseri	**rüba:bışikèste**
Rübai	Divan edebiyatında 24 ayrı vezinle yazılan dört mısralık şiir	**ruba:i:**
Rübaiyyat	Rubailer	**ruba:iya:t**
Rübbema	Bazen	**rübbema:**
Rüchan	1- Üstünlük, öncelik, yeğlik 2- İsim.	**rüçhan**
Rücu	1- Geri dönme 2- Vazgeçme, cayma, sözünü geri alma 3- Bir başkasına bırakma.	**rücu:**
Rüesa	Başkanlar	**rüesa:**
Rüfeka	Arkadaşlar	**rüfeKa:**
Rükn	Temel direk. Bir şeyin sağlam tarafı	**rükün**
Rükn-üd-din	1- Dinin sağlam direği 2- Erkek adı.	**rükneddin**

Rükû	1- Öne doğru eğilme 2- Namazda dizlere tutunarak yere paralel eğilme.	**rükû:**
Rükûnet	Ağırbaşlılık	**rükû:net**
Rüstem	1- İran'ın ünlü pehlivanı 2- Erkek adı.	**rüstEm**
Rüsub	Tortu	**rüsu:p**
Rüsul	Resuller, peygamberler	**rüsû:l**
Rüsum	Vergiler, gümrük vergileri	**rüsu:m**
Rüsumat	Devletçe alınan vergiler	**rüsu:ma:t**
Rüsva	Rezil, itibarsız, haysiyetsiz	**rüsva:**
Rüşd	1- Akıl baliğ olma, erginlik 2- Doğru yoldan gitme.	**rüşt**
Rüşdi	1- Erginlikle ilgili 2- Erkek adı.	**rüşdi:** **rüştü**
Rüşvet	Devlet katında mal veya para karşılığı çıkar sağlama	**rüşvet**
Rütbe	1- Derece, basamak, aşama 2- Memurluk veya askerlik derecesi, mevki.	**rütbe**
Rütbe-i akl	Akıl derecesi	**rütbeği~aKL**
Rüveyde	1- Hoş, ince, nazik 2- Kadın adı.	**rüveyde**
Rü'ya	1- Düş 2- Hayal.	**rû:ya:**
Rü'yet	Görme, bakma	**rü:yet**
Rüzgâr	1- Yel 2- Devir, zaman.	**rûzgâ:r**

S

Saade	Mutluluk	**sa/a:de**
Saadet	1- Mutluluk, kut 2- Kadın adı	**sa/a:det**
Saadeddin	1- Dinin mutlusu 2- Erkek adı.	**sa:detdi̲n**
Saadet-hane	Önemli bir kişinin evi	**sa/a:detha:ne**
Saadetlu	Albay ile 1. Ferik arasındaki kişilere verilen unvan	**sa/a:detlü**
Saat	1- Zamanı gösteren aygıt 2- Bir günün 24'te biri 3- Zaman, vakit.	**sa/ât**
Saat-i vasati	Bir saatlik zaman dilimi	**sa/ati vasATi:**
Saba	1- Doğudan esen hafif ve tatlı rüzgâr 2- Türk müziğinde bir makam 3- Kadın adı.	**saba:**
Sabah	Günün erken vakti	**sab̲ah**
Sabahat	1- Güzellik 2- Kadın adı.	**sabah̲at**
Sabavet	Çocukluk	**saba:vet**
Sabık	1- Geçen, geçmiş, eski 2- Bir önceki görevli.	**sa:bıK**
Sabıka	1- Geçmişte işlenen suç 2- Geçmiş bulunan olay.	**sa:bıKa**
Sabıkan	Bundan önce	**sa:bıKan**
Sabi	Üç yaşından küçük çocuk	**sabi:**
Sabih	1- Güzel, şirin 2- Erkek adı.	**sabih**
Sabiha	Kadın adı	**sabih̲a**
Sabir	1- Sabreden, bekleyen 2- Erkek adı.	**sa:bir**

Sabire	Kadın adı	**sa:bire**
Sabirin	Sabırlılar	**sa:biri:n**
Sabit	1- Hareketsiz, kımıldamayan, durağan 2- Kanıtlanmış 3- Erkek adı.	**sa:bit**
Sabite	1- Hareketsiz yıldız 2- Kadın adı.	**sa:bite**
Sabiyye	Küçük kız	**sabi:ye**
Sabun	Temel temizlik maddesi	**sAbun**
Sabuniyye	Nişastadan yapılma bir tür helva	**sAbu:niye**
Sacid	1- Secde eden 2- Erkek adı.	**sa:cit**
Sa'd-üd-din	1- Dini kutlu kılan 2- Erkek adı	**sa:detdi̲n**
Sa'd-ullah	1- Allah'ın talihli kıldığı kişi 2- Erkek adı.	**sa:duLLA̲h**
Sada	1- Yankı 2- Ses.	**sAda:**
Sadaka	Verilen yardım parası	**sAdAKa**
Sadaka-i fıtr	Ramazan ayı süresince belli rayice göre yoksullara verilen para.	**sAdAKağifiTır**
Sadakat	1-Dostluk, içten bağlılık, doğruluk 2- Kadın adı.	**sAdA:Kat**
Sadaret	Osmanlı İmp.'nda Sadrazamlık	**sAda:ret**
Sadat	Torunu Hz. Hasan'ın nesli dolayısıyla Hz. Muhammed'in soyundan olanlar.	**Sa:da:t**
Sad-berg	Katmerli	**sA̲dberk**

Sade	1- Düz, yalın, gösterişsiz, süssüz 2- Saf, katıksız 3- Derin düşünemeyen. Safça. 4- Şekersiz kahve.	**sa:de**
Saded	Niyet, kasıt, konuşulan asıl konu; esas	**sadèd**
Sade dil	Temiz kalpli	**sa:dediL**
Sadef	İnci kabuğu	**sedef**
Sadef-çe	Küçük sedef	**sadèfçe**
Sadef-kar	Sedefçilik yapan	**sadèfkâ:r**
Sadık	1- İçten bağlı 2- Gerçek 3- Erkek adı.	**sA:dıK**
Sadıkane	İçten bağlı olarak	**sA:dıKa:ne**
Sadır	Çıkan, eksiltilen, görünen	**sA:dır**
Sa'di	1- Saadetle ilgili 2- İran'ın ünlü mutasavvıf ve şairi 3- Erkek adı.	**sa:di:** **sa:di**
Sadîk	Gerçek dost	**sAdîyK**
Sadîk-ı kadim	Eski dost	**sAdîyKıKadi:m**
Sad-pare	Yüz parça. Paramparça	**sadpa:re**
Sadr-ı a'zam	Osmanlı İmp.'nda Başbakan	**sAdrA:zam**
Sadri	1- Kalpten 2- Erkek adı.	**sAdri**
Sa'dun	1- Kutlu, uğurlu 2- Erkek adı.	**sA:dun**
Saf	1- Temiz, katkısız, arı 2- Kurnazlığa aklı ermeyen. Aldatılabilen.	**saf**
Safa'	1- Kedersizlik; mutluluk, gönül huzuru 2- Temizlik 3- Erkek adı.	**safa**

Safa	Kâbe yakınında, hacıların Merve'ye kadar dört kez gittiği yer	**sAfA:**
Safahat	1- Aşamalar, bölümler, evreler 2- Mehmet Akif Ersoy'un ünlü eseri.	**sAfAhat**
Safari	Toplu av	**safari**
Safa-yab	Neşeli, memnun	**safa:ya:b**
Saf-derun	Kolay aldatılabilen. Saf	**safderu:n**
Saf-dil	Kolay aldanan, saf	**safdil**
Sa'fe	Bir cilt hastalığı	**sa/fe**
Sa'fe-i ratbe	İltihaplı yara	**sa/feğiratbe**
Safevi	İran'da Şah İsmail'in hanedanı	**sAfevi:**
Saff	1- Dizi. Sıra 2- Bir sıraya dizilmiş asker veya cami cemaati.	**sAf**
Saff-der	Düşman saflarını aşan yiğit	**sAftEr**
Saffet	1- Temizlik, paklık, halislik, arılık 2- Erkek adı.	**saffet**
Saff saff	Dizi dizi, sıra sıra	**sAf sAf**
Safha	1- Aşama, evre 2- Bir cismin düz yüzü.	**sAfha**
Safi	Net	**sa:fi:**
Safiha	Levha	**safi:ha**
Safir	1- Yakut cinsi kıymetli bir taş 2- Islık.	**safir**
Safiyane	Temiz bir şekilde	**sa:fiya:ne**
Safiyyet	1- Temizlik, saflık 2- Bönlük.	**sa:fiyèt**
Safra	1- Öd 2- Fazlalık.	**sAfra**
Safsata	1- Yanlış kıyaslama 2- Asılsız söz.	**sAfsATa**

Sagar	Kadeh	**sa:ga:r**
Sagir	Küçük. Küçük çocuk	**sagi:r**
Saha'	Cömertlik	**saha**
Saha	Alan, meydan	**sA:ha**
Sahabe	1- Hz. Muhammed'i görüp, onun sohbetinde bulunanlar 2- Sahip çıkanlar.	**sAha:be**
Sahabet	Koruma	**sAha:bet**
Sahaif	Sayfalar	**saha:/if**
Sahara	Çöller, sahralar	**sAhA:ra**
Sahavet	Cömertlik, el açıklığı	**saha:vet**
Sahba	Şarap	**sahba:**
Sahhaf	1- Kitapçı 2- Eski kitaplar satan.	**sAhaf**
Sahi	Gerçekten	**sa:hi**
Sahib	1- Malik, iye 2- Koruyan, yardımcı.	**sa:hip**
Sahife	Sayfa. Kâğıt yaprağın bir yüzü	**sahi:fe**
Sahife-i haliyye	Boş sayfa	**sahi:feğiha:li:ye**
Sahih	1- Doğru, gerçek, hakiki 2- Eksiksiz konuşma tarzı.	**sAhi:h**
Sahil	Deniz ve göl kenarı. Kıyı	**sa:hil**
Sahili	Kıyısal	**sa:hili:**
Sahil-hane	Yalı	**sa:hilha:ne**
Sahir	1- Büyüleyici 2- Erkek adı.	**sa:hir**
Sahire	Kadın adı	**sa:hire**
Sahlep	Bir baharat ve bununla yapılan sıcak içecek	**sa:lep**
Sahn	1- Avlu, saha 2- Oyuk 3- Cami ve medreselerde oturmaya mahsus üstü kubbeli bölüm 4- Büyük kâse.	**sahAn**

Sahn-i çemen	Bahçenin ortası	**sahnıçemEn**
Sahne	Temsil verilip gösteri yapmaya uygun yer	**sahne**
Sahra	1- Büyük çöl 2- Kır.	**sAhra:**
Sahrayi kebir	Afrika'daki büyük sahra	**sAhra:yıkebi:r**
Sahte	1- Düzmece, taklit, aslına benzetilerek yapılan 2- Karışık, kalp.	**sahte**
Sahte-kar	1- Sahtecilik yapan, düzmeci 2- Kalpazan.	**sahtekâ:r**
Sahtiyan	Boyanmış ve cilalanmış deri	**sahtiya:n**
Sahur	Oruca başlama yemeği ve yeme zamanı	**sAhur**
Sai	1- Yürüyen 2- İlerleyen; yayılan.	**sa:i:**
Saib	1-Yanlışsız. Doğru 2- Erkek adı.	**sa:ib**
Said	1- Mutlu. Uğurlu 2- Erkek adı.	**sa/it**
Saik	1- Sevk eden, götüren 2- Güdü 3- Sebep.	**sa/ik**
Saika	Sebep	**sa~iKa**
Saika	Yıldırım	**sa:/iKa**
Sail	Dilenci	**sa:il**
Saim	1- Oruç tutan 2- Erkek adı.	**sa:im**
Saime	Kadın adı	**sa:ime**
Sair	Diğer, başka, öteki	**sa:ğir**
Sair- fil menam	Uyurgezer	**sa:ğirfi̱lmena:m**
Saka	1- Artçı asker 2- Su dağıtan 3- Bir kuş türü.	**sAKa**
Sakaf	Çatı	**saKAf**

Sakamet	Bozukluk	**saKA:met**
Sakar-makarr	Cehenneme giden	**saKArmAKAr**
Sakat	1- Bir yanı eksik, hasta veya yanlış olan 2- Bozuk, yanlış.	**sAKaT**
Sakıb	1- Işıklı 2- Delen 3- Erkek adı.	**sA:Kıp**
Sakıt	Mars	**saKıT**
Sakıt	1- Düşen, düşmüş 2- Hükümsüz, önemini yitirmiş.	**sa:KıT**
Saki	Toplantılarda su dağıtan, içki sunan	**sA:Kî:**
Sakil	1- Sıkıcı, sıkıntılı 2- Ağır.	**saKîyl**
Sakim	Bozuk	**saKîym**
Sakin	1- Uslu, yavaş 2- Durgun 3- İkamet eden 4- Hareke ile okunmayan harf. Harekesiz harf.	**sa:kin**
Saki-name	Saki'yi ve içkiyi övmek için yazılan manzume	**sa:Kî:yna:me**
Sakin-ane	Sessizce	**sa:kina:ne**
Sakit	Sessiz	**sa:kit**
Sal	Kellik	**saL**
Sal	Sene, yıl	**sa:l**
Sala	Cuma, bayram veya cenaze namazı için minarede okunan Salâvat-ı şerif.	**salâ:**
Salabet	Sertlik, katılık	**salâ:bet**
Salah	1- Barış 2- Düzelme, iyileşme, iyilik.	**sAlâ:h**
Salah-üd-din	Dine bağlı anlamında erkek adı	**selâhatdi̲n**

Salahiyyet	1- Yetki 2- Bir davaya bakabilme.	**selâ:hiyet**
Salahiyyet-dar	Yetkili	**selâ:hiyettar**
Salat	1- Namaz 2- Hz. Muhammed'in adı geçtiğinde okunan dua ve methiye.	**sAlât**
Salat-ı fecr	Sabah namazı	**sAlâ:Tıfecr**
Salat-ı vitr	Yatsı namazının sonunda kılınan 3 rekâtlık namaz	**sAlâ:Tıvitir**
Salavat	1- Hz. Muhammed'e yapılan dualar 2- Namazlar.	**sAlâva:t**
Salb	Çarmıha germe	**sALb**
Salben	İdam ederek	**sALben**
Salhane	Mezbaha	**sALha:ne**
Salib	Haç	**sAli:p**
Salib	Olumsuzlaştıran	**sa:lip**
Salih	1- İyi, uygun 2- Yetkisi olan 3- Dine uygun davrana 4- Erkek adı.	**sa:lih**
Saliha	Kadın adı	**sa:liha**
Saliha-t-ı nisvan	Dindar kadınlar	**sa:liha:Tınisva:n**
Salihun	Günahkâr olmayanlar	**sa:lihu:n**
Salik	Mürit	**sa:lik**
Salim	1- Eksiksiz, sağlam, sağ, esen 2- Korkusuz 3- İçinde(Elif, Vav, Ye) harflerinden biri olmayan kelime 4- Erkek adı.	**sa:lim**
Salime	Kadın adı	**sa:lime**
Salimen	Sağ ve sıhhatte olarak, kötü durumla karşılaşmadan	**sa:limEn**

Salis	Üçüncü	**sa:lis**
Salise	Saniyenin 60'ta biri	**sa:lise**
Salisen	Üçüncü olarak	**sa:lisen**
Sallallahü teala	Allah onu yüceltsin	**sALLALLa:hutĕ/a:lâ:**
Salname	Yıllık	**saLna:me**
Salsal	Kumla karışık ince çamur	**saLsâ:l**
Saltanat	1- Padişahın egemenliği 2- Şaşaalı, gösterişli zenginlik. Debdebe.	**saLTanaT**
Saman	Ekinin tarlada kalan sapları	**saman**
Saman	1-Zenginlik, servet 2- Düzen.	**sa:ma:n**
Samani	Saman renginde, açık sarı	**sama:ni:**
Samed	1- Yüksek, ulu 2- İhtiyaçsız 3- Erkek adı.	**samet**
Sami	1- Yüksek, yüce 2- Beyaz ırkın, İbranice, Habeşçe gibi dilleri konuşan kolu. 3- Erkek adı.	**sa:mi:**
Samia	1- İşitme gücü 2- Kadın adı.	**sa:mi~a:**
Samiha	Kadın adı	**sa:miha:**
Samiin	Dinleyenler, dinleyiciler	**sa:mi:yn**
Samim	1- Asıl, merkez 2- Kalp 3- Erkek adı.	**sami:m**
Samim-ane	Gönülden gelerek	**sami:ma:ne**
Samime	Kadın adı	**sami:me**
Samimi	İçten	**sami:mi:**
Samimiyyet	1- İçli-dışlı olmak 2- İçtenlik.	**sami:miyet**
Samit	Susan	**sami:t**
Samiye	Kadın adı	**sa:miye**
Samt-ı hiçi	Yokluğun sessizliği	**sam/Tıhi:çi:**

Samut	Suskun	**samu:T**
San'at	Ustalık, hüner, marifet, yaratıcılık	**san/at**
San'at-kâr	1- Sanatçı 2- Artist 3- Usta.	**sanatkâ:r**
San'at-kâr-ane	Sanatkârca, sanatçıya yakışacak biçimde	**sanatkâ:ra:ne**
Sanayi	1- Sanatlar 2- Hammaddeyi işlemek, enerji kaynaklarını yaratmak için kullanılan yöntemlerin tümü. Endüstri.	**sAna:yi**
Sanayi-i nefise	Güzel sanatlar	**sAna:yi:~i nèfi:se**
Sancak	Bayrak. Alay bayrağı	**sAncaK**
Sancak-dar	Sancak taşıyan kimse	**sAncaKtar**
Sancak-ı şerif	Osmanlı bayrağı	**sAnca~ışeri:f**
Sanduk	İçine eşya konulan kapaklı kutu	**sandıK**
Sanduka	Mezarın üstüne yerleştirilmiş tahta ya da mermer sandık	**sanduKa**
Sanem	1- Put 2- Çok güzel kimse 3- Kadın adı.	**sanem**
Sani	İkinci	**sa:ni:**
Saniye	1- Dakika veya derecenin 1/60'ı 2- Yapan, işleyen kadın 3- Kadın adı.	**sa:niye**
Saniyen	İkinci olarak	**sa:niyEn**
Santuri	Santur çalan kimse	**sanTu:ri:**
Sar'a	Olduğu yere düşme, çarpma ve ağzın köpürmesi ile ortaya çıkan bir sinir hastalığı.	**sara**

Sarahat	Açıklık, anlaşılırlık	**sara:hat**
Sarahaten	Açıkça, apaçık	**sara:haten**
Saray	1- Büyük konak. Padişah ve devlet başkanlarının oturduğu büyük yapı. 2- Hükümet konağı 3- Çeşitli köy ve ilçe adları.	**saray**
Sarayova	Saraybosna	**sarayova**
Sarf-ı nazar	Vazgeçme; hesaba katmama	**sarfınAzar**
Sarfiyat	Harcamalar, giderler, masraflar	**sarfiya:t**
Sari	Hint kadınlarına özgü giysi	**sari:**
Sari	Bulaşıcı, bulaşan	**sa:ri̲**
Sarih	1- Açık, meydanda, belirgin 2- Belli, aşikâr.	**sari:h**
Sarihan	Açıkça, açık olarak	**sari:han**
Sarraf	Kuyumcu, para değiştiren	**sArraf**
Sarrafiyye	Sarraflık ücreti	**sArra:fi̲ye**
Sath	Yüzey, yüz	**saTıh**
Sath-ı arz	Yeryüzü	**saT/hı arz**
Sath-ı mail	Yamaç	**saT/hıma:il**
Sath-ı müdafaa	Yüzeysel savunma	**saT/hımüda:fa:**
Sath-ı ufki	Düzlem	**saT/hı ufKi:**
Sathi	1- Yüzeysel 2- Üstünkörü.	**sathi:**
Satranç	İki kişinin 64 kareli bir tahta üzerinde 8'i piyon, 16 şar taşla oynadığı zekâ oyunu.	**sATranç**
Satvet	Ezici güç. Zorlu güç	**satvet**
Savm u salat	Oruç ve namaz	**saV/musalâ:t**
Savab	Doğru hareket, dürüstlük	**sAva:p**

Say	1- Çalışma, işleme, emek 2- Hac'da "Safa" ile "Merve" arasında yürüme.	**sa:y**
Saye	1- Yardım, koruma 2- Gölge.	**sa:ye**
Saye-ban	Koruyan, gölgelik	**sa:yeba:n**
Saye-gah	Gölgelik	**sa:yegâ:h**
Saye-nişin	Korunan	**sa:yenişi:n**
Saye-zar	Gölgelik	**sa:yeza:r**
Sayfiyye	Yazlık. Yazlık ev	**sayfiye**
Sayha	Bağırma, nara atma, çığlık	**sayha**
Say-i amel	Çalışma	**sa:yi amEl**
Saz	İnce kamış	**saz**
Saz	1- Telli bir çalgı 2- Çalgı. Her tür müzik aleti.	**saz**
Sazende	Çalgıcı, saz çalan	**sa:zende**
Saz-kar	Saz çalan	**sazkâ:r**
Saz semaisi	Türk müziğinde genellik 4 haneli bir saz eseri formu	**sazsema:i: ~i**
Se	Üç	**se**
Seba	Hz. Süleyman'ın eşi Belkıs'ın Yemen'deki ünlü şehri	**saba:**
Sebat	Sözünden ve kararından vazgeçmemek. Azim	**sèbat**
Sebat-ı kadem	Dayanma	**sèba:tıKadEm**
Sebati	1- Sözünde durma 2- Erkek adı.	**sèba:ti:**
Sebat-kâr	Kararından dönmeyen, azimli, sebatlı	**sèbatkâ:r**
Seba yü dü	Tavlada üç ve iki	**seba:yüdü:**

Sebeb	1- Neden 2- Bahane 3- İlgi 4- Vasıta.	**sebep**
Sebeb-i hayat	Varlığının nedeni	**sebebihaya:T**
Sebeb-i vücud	Varlık sebebi	**sebebi vücu:t**
Sebebiyyet	Sebep olma, neden olma	**sebebi:yet**
Sebil	Hayır için parasız dağıtılan su	**sèbil**
Sebil-hane	Hayrat olarak gelip geçenin su içtiği taş yapı	**sèbilha:ne**
Sebil ür-reşad	İstanbul'da yayınlanan bir dergi	**sèbi:lürreşat**
Sebla	1- Uzun kirpik 2- Kadın adı.	**seblâ:**
Sebük	Çabuk	**sebük**
Sebze	Yemeği yapılan bitkiler veya taneleri	**sèbze**
Sebzevat	Sebzeler	**sèbzeva:t**
Sec'	Nesirdeki kafiye	**seci**
Seccade	Bir kişinin üzerinde namaz kıldığı küçük halı	**sècca:de**
Secde-i şükran	Büyük bir mutluluk karşısında secde etme hali	**seCdeğişükra:n**
Secde-gah	Namaz kılınacak yer	**seCdegâ:h**
Seciyye	Huy, karakter, yaratılış	**seciye**
Seciyyevi	Karakteristik	**seci:yevi:**
Seda	1- Sada'dan bozularak 'ses' anlamında kullanılan şekil 2- Meme 3- Kadın adı.	**sèda:**
Sedad	1- Doğruluk 2- Erkek adı.	**sedat**
Sedd	1- Engel 2- Baraj 3- Tümsek 4- Kalın duvar.	**set**

Sedd-i kebir	Çin Seddi	**sed/dikebi:r**
Sedef	1- Midye ve istiridye kabuğundaki parlak, beyaz, sert madde 2- Kadın adı.	**sedef**
Sedefi	Sedefle ilgili	**sedefi:**
Sedir	1- Kol koyacak yeri olmayan, oturmaya yarar kerevet 2- Bir ağaç türü.	**sedir**
Sefa	Rahatlık	**sefa:**
Sefahat	1- Zevk ve eğlenceli hayata düşkünlük, uçarılık 2- Har vurup harman savuran.	**sefa:hat**
Sefain	Gemiler	**sefa:/in**
Sefain-i harbiyye	Savaş gemileri	**sefa:/iniharbiye**
Sefalet	Düşkünlük. Yoksulluk sıkıntısı	**sefa:let**
Sefaret	Elçilik	**sefa:ret**
Sefaret-hane	Elçilik binası	**sefa:retha:ne**
Sefer	1- Yolculuk 2- Yurtdışına savaşa gitme 3- Askerin savaşa hazır halde tutulması 4- Defa, kere, kez 5- Arabi ayların ikincisi 6- Erkek adı.	**sefEr**
Sefer-ber	Savaşa hazırlanan veya giren devlet ve ordu	**sefErbEr**
Seferi	1- Yolculuk halinde olan 2- Şer'an en az 18 saatlik yere gitmek üzere hazırlanan 3- Savaşla ilgili olan.	**seferi:**

Seferiyye	Seferle ilgili olan	**seferi:ye**
Sefid	Ak	**sefi:d**
Sefih	Parasını israf eden, akılsızca davranan, uçarı	**sefi:h**
Sefil	1- Sefalet çeken, parasız pulsuz kalan, yoksul 2- Alçak.	**sefi:l**
Sefine	Gemi, vapur	**sefi:ne**
Sefir	Elçi	**sefi:r**
Sefire	Elçi karısı	**sefi:re**
Sefir-i kebir	Büyükelçi	**sefi:rikĕbi:r**
Segah	Türk müziğinde "si" perdesindeki makam	**segâh**
Seg-ban	1- Yeniçeri ocağına bağli sınır boyları sınıfı 2- Osmanlı sarayında av köpeklerine bakan.	**sèkba:n**
Seg-ban-ı cedid	İkinci kez kurulan sekban sınıfı	**sèkba:nıcedi:t**
Seha	El açıklığı	**seha:**
Seher	1- Tanyeri'nin ağarmadan önceki zamanı 2- Kadın adı.	**sehEr**
Seher-gah	Sabahın ilk saatleri	**sehErgâ:h**
Seheri	Şafak vaktiyle ilgili	**seheri:**
Sehim	Pay sahibi	**sehi:m**
Sehlen	Kolaylıkla	**sèh/len**
Sehm	1- Pay, hisse 2- Yanılma payı 3- Hisse bedeli.	**sehim**
Sehpa	Üstüne bir şey koymaya yarar, ayaklı, küçük masa	**sèhba:**
Sehv-i sarih	Açık yanlış	**sèh/visari:h**
Sekine	1- Rahatlık, sakinlik, gönül rahatlığı 2- Kadın adı.	**seki:ne**

Sekte	1- Durma, kesintiye uğrama 2- Bozukluk, zarar.	**sèkte**
Sekte-i kalb	Kalbin durması	**sèkteğiKalp**
Sel	Şiddetle akan taşkın su	**sEl**
Selaçika	Selçuklular	**selâ:çiKa**
Selam	1- Bir kimseye "merhaba" demek 2- Sonu iyi olma. Dünya ve ahiretin sıkıntı ve zorluklarından emin olma.	**selâ̲m**
Selamet	1- Korku ve endişeden uzak olma, esenlik 2- Kurtulma, iyi sonuç alma.	**selâ:met**
Selami	Erkek adı	**selâ:mi:**
Selamlık	1- Konaklarda misafirlere ayrılan bölüm 2- Padişahın Cuma namazına gidişi.	**selâmlıK**
Selamün-aleyküm	Selâmlama sözü	**selâ:münaleyküm**
Selamün kavlen	1- Tanrı'dan esenlik dileme sözü 2- Felç.	**selâ:münKavlEn**
Selase	Üç	**selâ:se**
Selaset	Akıcılık	**selâ:set**
Selatin	Sultanlar	**selâ:ti:n**
Selatin camii	Sultanlar adına yapılan cami	**selâ:tin ca:mi:**
Selb	1- Olumsuzlaştırma 2- Kaçırma.	**sElp**
Selcuki	Selçuklu	**sElçu:Kî:**
Selcukiyye	Selçuklu	**sElçu:Kî̲yye**
Selef	Bir görevde kendinden önce bulunan kimse	**selef**
Selika	Güzel konuşma ve yazma yeteneği	**seli:Ka**

Selim	1- Kusursuz, doğru, dürüst 2- Erkek adı	**sèli:m** **selim**
Selime	Kadın adı	**sèli:me**
Selimiyye	Edirne'de Sultan 2. Selim'in yaptırdığı cami	**sèli:miye**
Selis	Düzgün anlatım, akıcı söz	**seli:s**
Selsebil	1- Tatlı ve kolay içimli kaynak suyu 2- Cennette bir pınar.	**sELsebi̲l**
Sema	1- Gökyüzü 2- Güzel ses ve müzikle vecde gelmek 3- İşitme 4- Kadın adı.	**sèma:**
Sema-hane	Mevlevi tekkelerinde dervişlerin zikir yaptıkları yer	**sèma:ha:ne**
Semahat	1- Cömertlik, elaçıklığı, yardımseverlik 2- Kadın adı.	**sema̲hat**
Semai	1- Türk halk şiirinde bir beste formu 2- Türk müziğinde güfteli bir şarkı formu ve usulü 3- İşitmekle öğrenilen sözcük.	**sema:~i:**
Semavat	Gökler	**sèma:va:t**
Semavi	1- Allah'tan gelen 2- Göksel.	**sèma:vi:**
Sema'zen	Zikir yapan mevlevi	**sèma:zen**
Semek	Balık	**semek**
Semen	1- Semizlik, yağlılık 2- Yasemin yaprağı 3- Kıymet, değer.	**semEn**
Semen-ber	Göğsü, yasemin çiçeği gibi beyaz olan	**semEnbEr**

Semender	Uzun gövdeli kuyruklu kurbağa	**semEndEr**
Semer	Yük hayvanına vurulan, iki yanı cepli ve oturma yeri de olan takım.	**semEr**
Semerat	1- Faydalar, verimler 2- Sonuçlar.	**semera:t**
Semere	1- Fayda, verim, ürün 2- Sonuç.	**sEmere**
Semerkant	Timur İmparatorluğunun başkenti	**semerKanT**
Semi	İşitmesi kuvvetli olan	**semi:**
Semih	1- Cömert, eli açık 2- Erkek adı.	**semi̲h**
Semi-üd-dua	Dua'yı işiten Allah	**semi̲/üddua:**
Semm	Zehir	**sEm**
Semra	1- Esmer 2- Kadın adı.	**□emra:**
Semt	Taraf, yön, mahal	**sEmt**
Sena	1- Övme, övüş 2- Erkek adı.	**sena:**
Sena-han	Övücü	**sena:ha̲n**
Senai	Puta tapan	**sena:i:**
Sena-kâr	Öven, metheden	**sena:kâ:r**
Sene-i devriyye	Yıldönümü	**senèğidevriye**
Sene-i hicriyye	Hz. Muhammed'in Medine'ye hicretini başlangıç alan sene.	**Senèğihicri:ye**
Sene-i kameriyye	354 veya 355 gün süren 12 aylık ay takvimi	**senèğiKameri:ye**
Sene-i kebise	Artık yıl. 4 yılda bir gelen 366 gün	**senèğikebi:se**
Sene-i maliyye	Mali yıl	**senèğima:li:ye**
Sene-be-sene	Mali yıl	**senebèsene**
Sened	1- Delil olabilecek belge 2- İmzalı resmi belge 3- Tapu.	**senet**

Senedad	Senetler	**seneda:t**
Sened-i adi	Onaylanmamış senet	**senedi a:di:**
Sened-i hakani	Tapu senedi	**senediha:Ka:ni:**
Sened-i resmi	Resmen tasdiklenmiş senet	**senediresmi:**
Senevat	Yıllar	**seneva:t**
Senevi	Yıllık	**senevi:**
Seng	Taş	**sèNg**
Seng-i kabr	Mezar taşı	**sèNgiKAbir**
Seng-sar	Taşlık yer	**sèNgsa:r**
Seniyye	Yüce	**seniye**
Ser	1- Kafa, baş 2- Başkan, reis.	**sEr**
Sera	Çiçek yetiştirilen alan. Limonluk	**sera**
Sera	Yeryüzü	**sera:**
Serab	1- Çölde su görme hali, hayal, pusarık	**sèra:p**
	2- Kadın adı.	**serap**
Serabi	Serap gibi	**sèra:bi:**
Serair-i fıtrat	Yaratılıştaki sırlar	**sera:/irifıTraT**
Ser-amed	Başta bulunan	**sera:med**
Serapa	Baştanbaşa	**sera:pa:**
Ser-a-ser	Boydan boya	**sera:sEr**
Ser-asker	Ordu komutanı vezir	**seraskEr**
Seray	Saray	**saray**
Seray-ı cedid	Topkapı Sarayı'nın ilk adı	**sera:yıcedi:d**
Seray-ı hümayun	Padişah sarayı	**sera:yı huma:yun**
Ser-azad	Serbest, hür, özgür	**sera:za:d**
Ser-baz	Cesur, yiğit, yürekli	**sErbaz**
Ser-best	1- Engeli olmayan 2- Bağımsız, dilediğince davranabilen 3- Başıboş.	**sErbest**
Ser-best-ane	Serbestçe	**sErbesta:ne**
Ser-besti	Serbestlik	**sErbesti:**

Ser-bestiyyet	Serbestlik	**sErbestiyet**
Ser-best nazm	Çoğu zaman kafiyesi bulunmayan, beyitleri düzenli veya düzensiz şiir.	**sErbest nazım**
Ser-bülend	1- Yüce 2- Erkek adı.	**sErbülEnt**
Serçin	Seçkin	**sErçin**
Serd	1- Haşin 2- Soğuk 3- Kaba, hoyrat.	**sErt**
Serdar	1- Başkomutan 2- Erkek adı.	**serdar**
Serdar-ı ekrem	Başkomutan	**serda:rı ekrEm**
Serdari	Başkomutanlık	**serda:ri:**
Ser-deste	Bir grubun başı	**sErdeste**
Ser-dümen	Dümen kullanmakla görevli tayfa	**sErdümEn**
Ser-efraz	Diğerlerinden üstün olan	**sErefra:z**
Ser-encam	Bir işin sonu	**serènca:m**
Serendib	Seylân Adası	**serEndip**
Serez	Yunanistan'da kalan Sancak	**sErez**
Ser-gerde	Elebaşı	**sErgErde**
Ser-güzeşt	Serüven, macera	**sErgüzeşt**
Ser-hadd	1- Sınır boyu, hudut 2- Erkek adı.	**sErhat**
Ser-hadd-dar	Sınır Muhafızı	**sErhat/dar**
Serhaddi	Kısa, altın-gümüşle süslü samur kürk	**serhaddi:**
Serhan	1- Kurt, canavar 2- İsim.	**serhan**
Ser-hoş	Alkollü içkinin tesiriyle kendini bilmeyecek duruma gelen	**sarhoş**
Seri	Sıra, dizi	**seri**
Seri	Hızlı	**seri:**

Serian	Çabuk, çarçabuk, süratle	**seri:/an**
Serir	Taht	**seri:r**
Seri-ül intikal	Çabuk anlayan	**seri:/ülintiKâ:l**
Ser-katib	Başkatip	**sErkâ:tip**
Ser-keş	İtaatsiz, başkaldıran, kafa tutan	**sErkeş**
Ser-levha	Yazı başlığı	**sErlĕvha**
Ser-ma	Kış	**sErma:**
Sermaye	1- Anamal, anapara, kapital 2- Bilgi, ustalık 3- Genelev kadını.	**sErma:ye**
Sermaye-dar	1-Sermaye koyan; hissedar 2- Kapitalist.	**sErma:yeda:r**
Sermed	1- Sürekli 2- Erkek adı.	**sErmet**
Ser-mest	Sarhoş, esrik	**sErmest**
Ser-muharrir	Başyazar	**sErmuharrir**
Ser-mürettib	Başdizgici	**sErmürettip**
Ser-name	Mektupta başlık	**sErna:me**
Ser-puş	Başa giyilen şey, başlık	**sErpu:ş**
Serra	1- Genişlik; kolaylık 2- Kadın adı.	**serra:**
Serrac	Koşum ve hayvan malzemesi satan	**saraç**
Serrac-hane	Saraçların bulunduğu çarşı	**saraça:ne**
Sersem	Bilinci ve duyguları zayıflamış	**sErsEm**
Serseri	Başıboş gezen, hayta	**sErseri**
Serşar	Taşmak üzere olan kadeh	**sErşa:r**
Ser-tab	1- İnatçı 2- Kadın adı.	**sErtap**
Ser-tabbal	Baş davulcu	**sEr/tabbâ:l**
Ser-tac	1- Başa taç olacak kadar sevilip sayılan 2- Erkek adı.	**sErtaç**

Ser-te-ser	Baştanbaşa; boydan boya	**sErtesEr**
Serv-endam	Boyu uzun ve vücudu biçimli kişi	**sErv enda:m**
Ser-ver	1- Başkan, baş 2- Erkek adı.	**sErvEr**
Serveran	Başkanlar, reisler	**sErvera:n**
Server-i kainat	Kâinatın en büyük kişisi Hz. Muhammed	**sErverikâ:ina:t**
Servet	1- Zenginlik, varlık, mal-mülk 2- Erkek adı.	**sErvet**
Servet-i fünun	1891'de İstanbul'da yayınlanan, Tanzimat'ın ünlü haftalık dergisi.	**sErvetifünu:n**
Servi	İnce, uzun bir ağaç türü	**sErvi**
Serv-i hıraman	Salına salına yürüyen sevgili	**sEr/vihıra:ma:n**
Serv-i naz	Uzun boylu sevgili	**sEr/vina:z**
Serv-i revan	Uzun boylu sevgili	**sEr/vireva:n**
Servistan	Servi ormanı	**sErvista:n**
Ser-zemin	Başını yere koyma	**sErzemi:n**
Ser-zeniş	Başa kakma, sitem etme	**sErzeniş**
Setre	Düz yakalı bir ceket türü	**setre**
Setr-i avret	Ayıp yerleri kapama	**sètri avret**
Settar	Kötülükleri örten Allah	**setTA:r**
Sevab	1- Hayır işleme. Tanrı'nın ödüllendireceğine inanılan iş 2- İyi işler, faydalı çalışmalar.	**seva:p**
Sevad	Karartı	**seva:d**
Sevahil	Kıyılar, yalılar	**seva:hil**
Sevanih	Kalbe doğan şeyler	**seva:niḫ**

Sevda	1- Aşk; güçlü sevgi 2- Aşırı sevgiden doğan hastalık 3- İstek, arzu 4- Siyah 5- Kadın adı.	**sevda:**
Sevda-ger	Aşık	**sevda:kâr**
Sevda-kar	Çok seven. Aşık	**sevda:kâr**
Seviyye	1- Eşitlik 2- Düzey 3- Doğruluk, dürüstlük 4- Kadın adı.	**sèviye**
Sevk	1- Gönderme, yollama, götürme 2- Bir sonuca bağlama.	**sevk**
Sevk-ı tabii	İçgüdü	**sevKı/tabi:**
Sevkıyat	Başka bir yere insan ve mal gönderme işi	**sevKıya:t**
Sevk ül ceyş	Strateji	**sevKulcèyş**
Sevk ü idare	Yönetim	**sevKi/ida:re**
Sevr	1- Kurtuluş Savaşının başlamasına neden olan işgal andlaşması 2- İsviçre'de şehir. 3- Boğa burcu.	**sevr**
Se vü yek	Zarda üç ve bir	**se:yèk**
Seyahat	Yolculuk, gezi	**seyahat**
Seyahat-name	1- Bir gezginin dolaşıp gördügü yerlere ilişkin izlenimlerini yazdığı kitap. 2- Evliya Çelebi'nin 10 ciltlik eseri.	**seyahatna:me**
Seyelan	Akma, sellenme, akıntı	**seyèlâ:n**
Seyf-üd-din	Dinin kılıcı anlamında erkek adı	**seyfettin**
Seyf-ullah	Allah'ın kılıcı anlamında erkek adı	**seyfuLLAh**

Seyhan	1- Anadolu'da bir nehir ve baraj 2- Genellikle kadın adı.	**sèyhan**
Seylab	Su baskını	**sèylâ:p**
Seylani	Granit taşı	**sèylâ:ni:**
Seyr	1- Hareket, gidiş, yürüyüş 2- Yolculuk, gezme 3- Karışmama 4- Bakma, temaşa etme, gözleme 5- Gezilecek yer.	**seyr**
Seyran	1- Seyretme. Temaşa etme 2- Gezinme, gezme 3- Kadın adı.	**sèyra:n** **seyran**
Seyran-gah	Gezinti yeri	**sèyrangâ:h**
Seyr-i sefain	Denizcilik Bankası'nın ilk adı	**sèy/ri sefa:in**
Seyr ü sefer	Trafik. Gidiş-geliş	**sèyr/üsefEr**
Seyyah	Bol seyehat eden, gezgin, turist	**seyya:h**
Seyyal	Akıcı, akışkan	**seyyâl**
Seyyalat	Akışkanlar	**seyya:lâ:t**
Seyyale	Akan, akıntı	**seyya:le**
Seyyar	1- Gezici, gezgin 2- Portatif.	**seyyar**
Seyyarat	Gezegenler	**sèyya:ra:t**
Seyyiat	1- Suçlar, kabahatler, dini günahlar 2- Kötülük yapıldığı için çekilen sıkıntılar.	**sèyyi/a:t**
Seyyid	1- İleri gelen kişi. Efendi, bey, başkan 2- Hz. Muhammed'in torunu Hz. Hasan'ın soyundan gelen 3- Erkek adı.	**seyit**

Seyyide	1- Saygın kadın 2- Kadın adı.	**seyide**
Seyyid gazi	Eskişehir'de ilçe	**seyitga:zi:**
Seyyid-i kâinat	Hz. Muhammed	**seyyidikâ:ina:t**
Seza	1- Uygun, yaraşır, lâyık, değer 2- İsim.	**seza:**
Sıbgat-ullah	Allah'ın yaratma gücü	**sıbgaTuLLa:h**
Sıbyan	Çocuklar	**sübyan**
Sıddik	1- Sözünün eri. Sadık 2- Hz. Ebubekir'in lâkabı 3- Erkek adı.	**sıddıK**
Sıddıka	Hz. Ayşe ve Hz. Meryem'e izafeten kadın adı	**sıdıKa**
Sıdk	Gerçeklik, doğruluk, temizlik	**sıdK**
Sıdk-ı derun	Yürek temizliği	**sıd/Kıderu:n**
Sıdk-u sebat	Doğruluk ve kararlılık	**sıd/kıseba:t**
Sıfat	1- Şekil, cins, suret, görünüm 2- Unvan, lâkap, özellik 3-(Dil bil.) Belirten.	**sıfat**
Sıfat-ı asliyye	Nitelikler	**sıfatı asliye**
Sıffîn	140Hz. Ali ile Muaviye arasındaki savaşın geçtiği yer	**sıffiyn**
Sıhha	Sıhhat	**sıhha**
Sıhhat	1- Sağlık, esenlik 2- Doğruluk, gerçeklik.	**sıhhât**
Sıhhi	Sağlıkla ilgili, sağlığa uyan	**sıhhi:**
Sıhhiyye	1- Sağlık işlerinin tümü 2- Sağlık işlerine bakan hademe.	**sıhhiye**
Sıhri	Evlilik sonucu doğan akrabalık	**sıhri:**

Sıhriyyet	Akrabalık	**sıhriyet**
Sıklet	1- Ağırlık, yük 2- Sıkıntı.	**sıKlet**
Sıla	1- Memleket, doğum yeri 2- Kavuşma.	**sıLa**
Sınaat	Zanaat	**sına:/at**
Sınai	Sanayi ile ilgili. İnsan emeğinden doğan	**sına:i:**
Sırac	Lâmba	**sıra:ç**
Sırat	1- Öldükten sonra üzerinden geçilerek Cennet'e gidileceğine inanılan dar köprü 2- Yol.	**sıraT**
Sırat-ı müstakim	Doğru yol	**sıra:Tı müsTAKîym**
Sırma-keş-hane	Sırma yapılan yer	**sırmakèşha:ne**
Sırr-daş	1- Sır saklayan kişi. Dost 2- Birbirinin sırrını bilen.	**sırdaş**
Sırran	Gizlice	**sır/ran**
Sırrı	Sır ile ilgili anlamında erkek adı	**sırrı**
Sırr-ı hüveyda	Belli, açık sır	**sırrı hüvèyda:**
Sıvas	Orta Anadolu'da il ve il merkezi	**sivas**
Sıyanet	Koruma	**sıya:net**
Sıyas	Kaleler, sığınma yerleri	**sıyas**
Sibak	Bağlantı, bağ, geçmiş	**siba:K**
Sibak-u siyak	Sözdeki tutarlılık	**siba:Kısiya:K**
Siccin	Cehennemin en kötü yeri	**sicci:n**
Sidret ül-münteha	min geleceği son nokta 2- Resmi evrak'ın kaydedildiği kütük.	**sidretülmüntèha:**
Siftah	Günlük alışverişe başlama	**siftah**
Siga	1- Sorgu 2- Kip.	**siga**
Sihr	Büyü	**sihir**

Sihr-amiz	Büyüleyici	**sihra:mi̱z**
Sihr-baz	1- Büyüleyici; büyü yapan 2- El çabukluğu ile insanları şaşırtan.	**sihirbaz**
Sihr-i nigah	Bakışın sihri	**sih/rinigâ:h**
Sikke	1- Madeni para 2- Paraya vurulan damga 3- Mevlevi dervişlerinin külâhı 4- Hayvanları bağlamaya yarar demir veya ağaç kazık.	**sikke**
Sikke-hane	Sikke basılan yer. Darphane	**sikkeha:ne**
Sikke-i şerife	Mevlevilerin giydikleri külâh	**sikkeğişeri:fe**
Siklamen	Bir süs çiçeği	**sıKlamen**
Silah	Kesici, delici veya patlayıcı saldırma ve öldürme aleti	**silâ̱h**
Silah-dar	Silahlara bakan memur	**silâhta:r**
Silah-endaz	Tüfekli deniz eri	**silâhenda:z**
Silah-hane	Silâhların saklandığı depo	**silâhha:ne**
Silâh-şor	Silâhlı, savaşçı	**silâhşör**
Silsile	1- Zincirleme, ardı ardına 2- Soy 3- Sıradağ 4- Birbiriyle ilgili şeylerin oluşturduğu sıra, dizi.	**silsile**
Silsile-i meratib	Küçükten büyüğe doğru	**silsileyimera:tib**
Silsile-name	Silsileyi gösteren çizelge	**silsilena:me**
Sim	1- Gümüş 2- Gümüşten yapılma tel ya da gümüş görünümünde iplik 3- İşaret.	**sim**

Sima	1- Yüz, çehre 2- Tip.	**si:ma:**
Simin	1- Gümüş ten 2- Kadın adı.	**si:mi:n**
Sim-i zer	Gümüş ve altın	**si:müzEr**
Simsar	Komisyoncu, tellal	**simsar**
Simsiyah	Çok kara	**sim/siyah**
Simsariyye	Simsarın aldığı ücret. Komisyon	**simsa:riye**
Sim-ten	1- Gümüş tenli 2- Kadın adı.	**simten**
Simya	Maddeyi kusursuzlaştırmayı amaçlayan sanat	**simya:**
Sina	1- Arap Yarımadası ile Mısır arasındaki yarımada 2- Erkek adı.	**si:na:**
Sinameki	1- Sıcak bölgelerde yetişen bir bitkinin iç sürdürücü olarak hekimlikte kullanılan meyvesi. 2- Sevimsiz, mızmız kimse.	**sina:meki**
Sinan	1- Süngü 2- Erkek adı.	**sinan** **sinan**
Sincab	Kemirici bir hayvan. Teyin	**sincap**
Sincabi	Kahverengi ile kurşuni arasında renk	**sinca:bi:**
Sine	1- Göğüs 2- Gönül.	**si:ne**
Sine-i saf	Temiz kalp	**si:neğisa:f**
Sine-i ter	Taze göğüs	**si:neğitEr**
Sine-gah	Göğüs	**si:negâ:h**
Sini	Büyük tepsi	**sini**

Sipahi	Osmanlı Ordusunda tımar sahibi bir süvari sınıfı	**sipa:hi:**
Sipariş	Ismarlama. İsteme	**sipa:riş**
Siper	1- Girerek saklanma yeri. Savaşta gizlenme yeri 2- Koruyucu engel 3- Şapka önü.	**sipEr**
Siper-i saika	Yıldırımsavar. Paratoner	**siperisA:iKa**
Siper-i şems	Şapka kenarı	**siperişEms**
Sirac	Kandil, mum	**sira:ç**
Sirac-üd-din	1- Dinin kandili 2- Erkek adı.	**sira:ceddi̲n**
Sirayet	1- Geçme, bulaşma 2- Yayılma.	**sira:yet**
Siret	1- Hal tercümesi 2- Kişinin iç âlemi.	**si:ret**
Sirkat	Çalma, hırsızlık	**sirKat**
Sirke	1- Üzüm, elma, dut vb. meyvelerin mayalanmasından elde edilen ekşi salata suyu. 2- Bit yumurtası.	**sirke**
Sirkencübin	Ballı sirkeli şerbet	**sirkENcübi:n**
Sitare	1- Yıldız 2- Kadın adı.	**sita:re**
Sitayiş	Övme, övgü, methetme	**sita:yiş**
Sitayiş-kar	Öven, metheden	**sita:yişkâ:r**
Sitem	Alınganlık ya da kırgınlığını öfkelenmeden belirtme	**sitEm**
Sitem-amiz	Haksız, insafsız	**sitema:mi̲z**
Sitem-dide	Zulüm görmüş	**sitEmdi:de**
Sitem-kâr	Haksızlığa karşı çıkan	**sitEmkâ:r**
Sitte-i sevr	Nisan ayındaki 6 günlük fırtına	**sitteğissevr**
Sittin-sene	Sonu gelmeyecek kadar uzun zaman	**sitti̲nsene**

Siyah	1- Kara 2- Koyu renkte 3- Zenci.	**siyah**
Siyahi	1- Siyahlık 2- Zenci, fellah.	**siya:hi:**
Siyak	1- Sözün gelişi; anlatım şekli 2- Maliye dairelerinde kullanılan şifreli rakamlar dizgesi.	**siya:K**
Siyaset	1- Politika 2- Diplomasi.	**siya:set**
Siyaseten	Politika icabı	**siya:setEn**
Siyaset-name	Padişahlara adil davranmaları yönünde öğüt veren eserlerin genel adı.	**siya:setna:me**
Siyasiyyat	Politika bilimi	**siya:siya:T**
Siyer	Hz. Muhammed'in biyografisini anlatan kitap	**siyEr**
Siyyanen	Eşit olarak	**siyya:nen**
Sofyan	Türk müziğinde bir usul	**sofyA:n**
Sohbet	Dostça konuşma; muhabbet	**sohbet**
Sohbet-i yaran	Dostlar sohbeti	**sohbetiya:ra:n**
Somaki	Kızıl ya da yeşil renkte sert bir mermer	**soma:ki**
Son teşrin	Kasım ayı	**sontĕşri:n**
Su-i ahlak	Kötü ahlak	**su/i ahlâ:K**
Su-i hal	Kötü durum	**su/i ha:l**
Su-i idare	Kötü yönetim	**su/i ida:re**
Su-i isti'mal	Görevini kötüye kullanma	**sui istima:l**
Su-i kasd	Gizlice plan kurarak cana kıyma	**suiKast**
Su-i muamele	Kötü davranış	**sui mu~a:mele**

Su-i niyyet	Kötü niyet	**su/i niyet**
Su-i tefehhüm	Yanlış anlaşılma	**su/i tefèhhüm**
Su-i tefsir	Kötü anlam yükleme	**suitefsi:r**
Su-i telakki	Kötüye yorma	**su/i telâKKi:**
Su-i zann	Kötüye yorma. Kötü zannetme	**su/i zan**
Sual	Soru	**su/al**
Suat	1- Kutlu kişi 2- İsim.	**su/at**
Subhan Allah	"Tanrı'yı insana özgü niteliklerden ayrı tutarım"	**subha:naLLah**
Subh-dem	Sabah vakti	**subhudem**
Sudur	1- Meydana çıkarma 2- Sadrazamlar.	**sudu:r**
Sufi	Tasavvuf felsefesine bağlı. Mutasavvıf	**su:fi:**
Sufi-yane	Tasavvuf ehline yakışan, tasavvufla ilgili	**su:fiya:ne**
Sufiyyun	Tasavvuf ehli olanlar	**su:fi:yu:n**
Suhuf	1- Sayfalar 2- Allah'ın kitap gönderdikleri dışındaki bazı peygamberlere verdiği emirler.	**suhuf**
Suk-ı ukaz	İslâm'dan önce Arap Yarımadasında, şairlerin toplandığı panayır.	**su: Kı uKaz**
Sukut	Düşme	**suKu:T**
Sukut-ı hayal	Hayal kırıklığı	**suKu:Tuhayâ:l**
Sulb	1- Döl, zürriyet 2- Bel kemiği.	**sûlp**
Sulbi	Kendi evlâdı	**sûlbi:**
Sulh	1- Barış 2- Uyuşma 3- Rahatlık.	**sûlh**
Sulhen	Barış yoluyla	**sûlhen**
Sulhi	1- Barışık 2- Erkek adı.	**sûlhi**

Sulhiyye	Kadın adı	**sûlhiye**
Sulh-name	Barış belgesi	**sûlhna:me**
Sulh-perver	Barışsever. Barışçı	**sûlhpErvEr**
Sulh ve selâmet-i Osmaniyye	1919'da İttihat ve Terakki Partisine karşı olarak kurulan Siyasi Parti.	**sûlh veselâmeti osma:niye fırKası Fırkası**
Sulta	1- Baskı 2- Otorite.	**suLTA**
Sultan	1- Müslümanlarda padişah 2- Hükümdar ailesinden gelen kız ve kadınlar 3- Kadın adı.	**sulTa:n**
Sultan-ı cedid	Türk müziğinde bir makam	**suLTa:nıcedi:d**
Sultan-ı yegâh	Türk müziğinde bir makam	**suLTa:nıyegâ:h**
Sultani	1- Sultan'a ait, sultanlarla ilgili 2- Kuzey Afrika'da basılan Osmanlı altını.	**suLTa:ni:**
Sultan-üş şuara	Şairler sultanı	**suLTa:nüş/şuara:**
Sultan Veled	Mevlâna Celâleddin'in oğlu	**suLTan velet**
Sun'ullah	1- Allah'ın gücü 2- Erkek adı.	**su:nuLLah**
Sun'i	1- Yapay, takma 2- Yapmacık.	**sun/i:**
Sur	1- Kale, yüksek duvar 2- Kıyamette İsrafil'in üfleyeceğine inanılan boru 3- Şenlik.	**su:r**
Sure	Kur'an-ı Kerim'in 114 bölümünden her biri	**su:re**

Suret	1- Biçim. Şekil 2- Görünüş; kılık-kıyafet 3- Resim 4- Kopya, nüsha.	**su:ret**
Sureta	Görünüşte, görünüşe göre	**su:reta:**
Suret-baz	Kuklacı	**su:retba:z**
Suret-i hal	Durumun şekli	**su:retiha:l**
Suret-i mahsusa	Özellikle, özel olarak	**su:retimahsu:sa**
Sur-name	1- Düğün, şenlik gibi olayları anlatan yazı 2- Böyle olayları konu alan minyatür	**su:rna:me**
Surre	Osmanlı padişahlarının Hac zamanı Mekke ve Medine'ye törenle gönderdiği hediye kervanı.	**surra:**
Surre emini	Surra kervanının başı	**surra: emi:ni**
Suz	Hararet	**su:z**
Suzan	1- Yakan, yakıcı 2- Kadın adı.	**su:z̲an**
Suzen	İğne	**su:zen**
Suzende	Yakıcı	**su:zende**
Suzi	1- Yanma, tutuşma 2- İsim.	**su:zi:**
Suz-i dil	1- Aşk. Gönül ateşi 2- Türk müziğinde bileşik bir makam.	**su:zidil**
Suz-i dil-ara	Türk müziğinde bileşik bir makam	**su:zidila:ra:**
Suz-nak	1- Yakan, dokunaklı 2- Türk müziğinde basit bir makam.	**su:zin̲âk**
Sübuh	Allah	**sübu:h**
Sübhan	Allah	**sübha:n**

Sübhan-Allah	1- "Allah'ta, hiç bir eksiklik, kusur ve ayıp olamaz." 2- Hayret etme ifadesi olarak da kullanılabilir.	**sübha:naLLa̲h**
Sübhani	Allah'la ilgili	**sübha:ni:**
Sübut	Gerçekleşme. Kuşkuya yer bırakmadan sabit olma	**sübu:t**
Sücud	1- Secde edenler 2- Secde etme, secdeye varma.	**sücu:t**
Süeda	1- Kutlu, uğurlu 2- Kadın adı.	**sü/eda:** **süeda**
Süfera	Sefirler	**süfera:**
Süfli	1- Kılıksız; kıyafeti bozuk 2- Adi, alçak, bayağı, aşağı, aşağılık.	**süfli:**
Süfli alem	Dünya	**süfli: a:lem**
Süha	1- Kutup yıldızı kümesinin en küçük yıldızı 2- Erkek adı.	**süha:**
Süheyl	1- Gökyüzünün güney yarımküresinde parlak ve büyük bir yıldız. 2- Erkek adı.	**süheyl**
Süheylâ	1- Yumuşak huylu kadın 2- Kadın adı.	**süheylâ:**
Sühulet	1- Kolaylık 2- Yavaşlık 3- Yumuşaklık.	**sühu:let**
Sühunet	Sıcaklık	**sühu:net**
Sükna	Oturulacak yer	**sükna:**
Sükûn	1- Hareketsizlik 2- Durgunluk, dinginlik.	**sükû:n**

Sükûnet	Rahatlık, sessizlik, sakinlik	**sükû:net**
Sükût	Susma, konuşmama	**sükû:t**
Sükût-ı pür sürüd	Şarkı boyunca susma	**sükû:tı pürsüru:d**
Sükûti	Sessiz kimse	**sükû:ti:**
Sülâle	Soy, sop, aile. Akrabaların tümü	**sülâ:le**
Sülasi	Üçlü	**sülâ:si:**
Sülasi mücerred	Üç harfli kelime kökü	**sülâ:si:mücerret**
Süleymani	Tezhip, hat gibi sanatlarda kullanılan kâğıt türü	**sülèyma:ni:**
Süluk	Bir işe, bir yola, bir tarikate girme	**sülû:K**
Sülüs	Süslü bir yazı türü	**sülüs**
Sümbüli	Yağmur yağdırmayan bulutlar	**sümbüli:**
Sümmak	Etli yemeklere konulan kırmızı ve ekşi baharat	**sumaK**
Sümme	Sonra	**sümme**
Sümmeddarik	Son anda düşünülerek yapılan	**sümmetda:rik**
Sünbül	Türlü renkleri olan bir çiçek çeşidi	**sümbül**
Sünnet	1- Müslümanlık ve Yahudilik'te erkeklerin, Afrika'nın bazı kabilelerinde kızların cinsel organlarının ucundaki fazla derinin kesilmesi. 2- Hz. Muhammed'in yaptığı ve onayladığı işlerin tümü.	**sünnet**
Sünni	Sünnet ehlinden olan. Şiilik dışındaki mezheplerden olan	**sünni:**

Sünuhi	1- Akla gelen; hatırlanan 2- Erkek adı.	**sünu:hi:**
Sünun	Yıllar	**sünu:n**
Sürahi	İçecek koymaya yarar cam kap	**süra:hi**
Sür'at	Hız, hızlılık, çabukluk	**sür/at**
Sür'at-i intikal	Çabuk anlama	**sür/ati intiKa:l**
Sür'at-i seyr	Gidiş hızı	**sür/atiseyr**
Süreyya	1- Ülker yıldızı 2- Avize 3- İsim.	**süreyya:**
Sürme	1- Kirpik diplerine sürülen boya 2- Çekme, sürüme, sürmek eylemi.	**sürme**
Sürme-dan	Sürme kabı	**sürmeda:n**
Sürme-keş	Sürme çeken	**sürmekéş**
Sürud-ı hicran	Ayrılık şarkısı	**süru:dı hicra:n**
Sürur	Sevinç, mutluluk, neş'e	**süru:r**
Süruri	18. yy'da yaşamış şair	**süru:ri:**
Süruc	Işıklar	**süru:ç**
Süryani	Eski Suriyeli Samiler ve onların dininden olanlar	**sürya:ni:**
Sütre	Örtü, perde	**sütre**
Sütun	1- Direk, duvar, kolon. Düşey destek 2- Gazete ve dergilerde yukarıdan aşağı bölünmüş kısımların her biri.	**süTun**
Süvar	Ata binmiş	**süva:r**
Süvari	1- Atlı. Atlı asker 2- Gemi Kaptanı.	**süva:ri:**
Süyuf	Kılıçlar	**süyu:f**

Ş

Şab'an	1- Ramazan'dan önce gelen ay. Üç ayların ikincisi	**şA:ba:n**
	2- Erkek adı.	**şa:ban**
Şab-hane	Şap çıkarılan yer	**şapha:ne**
Şad	Sevinçli, mutlu	**şa:d**
Şadan	1- Sevinçli, neşeli 2- İsim.	**şa:dan**
Şadi	1- Sevinçli olmak, mutlu olmak 2-Nağmeli şiir okuyan 3- İlim, edebiyat bilen 4- Erkek adı.	**şa:di**
Şadiye	1- Güzel sesli kadın 2- Kadın adı.	**şa:diye**
Şad-man	1- Sevinçli 2- Kadın adı.	**şa:dıman**
Şadırvan	1- Çok musluklu su haznesi 2- Büyük camilerde havuzlu, fıskiyeli, çok musluklu alan.	**şadırvan**
Şafak	Güneşin doğuşundan önce beliren aydınlık	**şafaK**
Şafii	İslâm'da imam Şafii mezhebine mensup kişi	**şA:fi:**
Şagil	1- Meşgul eden 2- Bir mülkte oturan veya orada geçici de olsa bulunan.	**şa:gil**

Şah	1- İran ya da Afgan hükümdarı 2- Padişah 3- Satrançta en önemli taş 4- Atın arka ayakları üstünde durması.	**şa:h**
Şahab	1- Akan yıldız 2- Erkek adı.	**şahap**
Şahadet	1-Tanıklık, şahitlik 2- Doğruluğuna inanma.	**şaha:det**
Şahadet-name	Diploma, sertifika	**şaha:detna:me**
Şahan	Şahlar, padişahlar	**şa:han**
Şahane	1- Mükemmel, olağanüstü; çok güzel 2- Hükümdara özgü.	**şa:ha:ne**
Şah-baz	1- Gösterişli, yiğit 2- İri bir doğan türü.	**şahba:z**
Şah-beyt	Bir şiirin en güzel bölümü	**şahbèyt**
Şahen-şah	En büyük padişah	**şé:hinşa:h**
Şah-eser	1- Üstün ve kalıcı nitelikte 2- Bir yazarın en güzel eseri.	**şa:hesEr**
Şah-ı kerbelâ	Hz. Hüseyin	**şa:hı kErbelâ:**
Şah-ı merdan	Hz. Ali	**şa:hı mErdan**
Şahıs	Yer ölçmede kullanılan işaretli sırık	**şa:hıs**
Şahi	Hükümdarla ilgili	**şa:hi:**
Şahid	Tanık	**şa:hit**
Şahika	1- Zirve, doruk. Dağ doruğu 2- Kadın adı.	**şa:hiKa**
Şahin	1- Kartalgillerden yırtıcı bir kuş 2- Erkek adı.	**şa:hin**
Şah-merdan	Demirden yapılma büyük ve ağır tokmak	**şahmErdan**

Şah-name	1- Padişahların biyografisini anlatan manzum eser 2- Firdevsi'nin ünlü eseri.	**şahna:me**
Şah-nişin	Evin odalarının sokağa doğru uzanan kısmı	**şahnişi:n**
Şah-rah	Ana cadde	**şahra:h**
Şahs	Kişi, kimse, insan	**şahıs**
Şahsen	Kendi, kendince, kişisel olarak, kendimce	**şahsen**
Şahs-ı hükmi	Tüzel kişi	**şahsı hükmi:**
Şahs-ı manevi	Tüzel kişilik	**şahsı: ma:nevi:**
Şahsi	Kişisel, özlük	**şahsi:**
Şahsiyyat	Kişiye ait işler	**şahsiya:t**
Şahsiyyet	1- Kişi 2- Kişilik.	**şahsiyet**
Şah-süvar	İyi at binen	**şahsüvar**
Şah-zade	Hükümdarın oğlu	**şèhza:de**
Şaibe	1- Kir, leke, kusur, ayıp 2- Kötü iz 3- Kuşku.	**şa:ibe**
Şaik	1- Şevkli, arzulu 2- Erkek adı.	**şa:ik**
Şaika	Kadın adı	**şa:iKa**
Şair	1- Şiir yazan, ozan 2- Hayali geniş.	**şa:ir**
Şairan	Şairler	**şa:ira:n**
Şairane	1- Şiir gibi hoş olan 2- Şair gibi. Ozansı.	**şa:ira:ne**
Şaire	Kadın şair	**şa:ire**
Şakayık	Çiçekleri türlü renkte bir süs bitkisi	**şaKa:yıK**
Şaki	Haydut, yol kesen, eşkıya	**şaKî:**
Şaki	Şikâyetçi	**şa:ki:**
Şakir	1- Şükreden 2- Erkek adı.	**şa:kir**
Şakird	Öğrenci	**şa:kirt**

Şakrak	Bülbül gibi öten bir kuş	**şaKra̲K**
Şakul	Çekül	**şa:Kül**
Şakuli	Düşey	**şa:Kû:li:**
Şale	İstanbul Yıldız'da bir köşk	**şAle**
Şaman	Türklerin ilk dini	**şAma̲n**
Şamil	1- Kaplayan, çevreleyen 2- Erkek adı.	**şa:mil**
Şan	1- Şöhret, ün, san 2- Gösteriş.	**şa̲n**
Şar	Şehir	**şa̲r**
Şarab	1- İçilecek şey, içki 2- Üzümden yapılan alkollü içki.	**şAra̲p**
Şarab-ı nab	Katkısız şarap	**şAra:bına:b**
Şarab-hane	Şarap yapılan veya satılan yer	**şArapha:ne**
Şarabi	Kırmızı şarap renginde	**şAra:bi:**
Şarık	1- Parlayan, parlak 2- Erkek adı.	**şa:rıK**
Şari	Kanun koyan	**şa:ri**
Şark	Doğu	**şArK**
Şarkıyyat	Doğu dilleri ve edebiyatıyla ilgilenen bilim. Doğubilim	**şArKiya:t**
Şarki	1- Doğudaki 2- Doğu ile ilgili, doğuya özgü.	**şArKi:**
Şarkiyye	Doğu ile ilgili	**şArKi:yye**
Şart	1- Durum, hal 2- Koşul 3- Yemin.	**şart**
Şart-ı caiz	Örf ve âdete uygun olan koşul	**şarTıca:iz**
Şart-ı müfsid	Geçerliliği kabul olmayabilen şart	**şarTımüfsit**
Şart-ı mütekaddim	Birinci şart	**şarTımüteKaddi̲m**

Şart-ı sani	Birinciyi iptal eden şart	**şarTısa:ni:**
Şarti	Şartlı. Şartla ilgili	**şarti:**
Şartiyyet	Şartlılık	**şartiyet**
Şart-name	Akit bağıtı. Mukavelename. Koşulların saptandığı belge.	**şarTna:me**
Şa'şaa	Gösteriş, görkem	**şa:şaa:**
Şatır	Keyifli, neşeli, şen	**şa:Tır**
Şathiyyat	Ciddi bir konuyu alay tarzında anlatma	**şaThiya:t**
Şathiyye	Alaya yer veren koşuk	**şaThiye**
Şatt	Büyük nehir	**şaT**
Şatt-ül arap	Dicle ve Fırat nehirlerinin birleşmesinden oluşan nehir	**şaTTülArap**
Şavk	Işık	**şavK**
Şavt	Kâbe'nin etrafını bir tur tavaf etme	**şavT**
Şayan	Uygun, yaraşan, münasip, değer	**şa:ya:n**
Şayan-ı dikkat	İlginç	**şa:ya:nıdigKat**
Şayan-ı hayret	Hayret edilmeye değer şey	**şa:ya:nıhayret**
Şayan-ı hürmet	Saygıdeğer	**şa:ya:nıhürmet**
Şayed	Eğer; olabilir ki	**şa:yet**
Şayeste	1- Yakışır, uygun 2- Kadın adı.	**şa:yeste**
Şayi	Duyulmuş, öğrenilmiş; yaygın	**şa:yi:**
Şayia	Yaygın söylenti	**şa:yi~a:**
Şaz	Kural dışı	**şa:z**
Şaziyye	1- Yay, kavis 2- Kadın adı.	**şa:ziye**
Şeamet	Uğursuzluk, kadersizlik	**şe/a:met**
Şeb-i arus	Mevlâna'nın vefat ettiği gece	**şebi aruş**

Şeb-i aşk	Aşk gecesi	**şebi aşK**
Şebab	Gençlik, tazelik	**şeba:b**
Şebab-ı ömr	Hayatın gençlik dönemi	**şeba:bı ömür**
Şebeke	1- Ağ gibi yayılmış ulaşım ve iletişim hatları 2- Kötü amaçlarla kurulan gizli topluluk.	**şebeke**
Şebeki	Şebekeye ait	**şebeki:**
Şeb-i adem	Yokluk gecesi	**şebi adem**
Şeb-nem	1- Çiy 2- Kadın adı.	**şèbnem**
Şeb-ta-seher	Geceden sabaha kadar	**şèbta:seher**
Şecaat	Yiğitlik, kahramanlık	**şeca:/ât**
Şecer	Ağaç	**şecEr**
Şecerat	Ağaçlar	**şecera:t**
Şecere	Soyağacı	**şecère**
Şeci	Yürekli	**şeci:**
Şed	1- Sıkma, sıkı bağlama 2- Kalfalık kemeri.	**şet**
Şed araban	Türk müziğinde bir makam	**şèd Araba:n**
Şeddadi	Büyük ve sağlam yapı	**şedda:di:**
Şedde	Arapça ve Farsça'da iki kez okunması gereken ünsüz harfin üzerine konulan işaret.	**şèdde**
Şedid	Şiddetli, sert	**şedi:d**
Şefaat	Birinin affedilmesi veya dileğinin yerine getirilmesi için yapılan aracılık.	**şefa:/at**
Şefafet	Şeffaflık	**şefa:fet**
Şefakat	Şefkat	**şefa:Kat**
Şeffaf	Saydam	**şeffaf**
Şefik	1- Şefkatli, sevecen 2- Erkek adı.	**şefik**
Şefika	Kadın adı	**şefi:Ka**

Şefkat	Sevme. Acıyarak ve koruyarak sevme	**şefKat**
Şefkat nişanı	2. Abdülhamit tarafından, doğal afetlerde yararlık gösteren kadınlara verilmek üzere çıkarılan nişan.	**şefKatnişa:nı**
Şeft-alu	Şeftali ağacı ve meyvesi	**şèfta:li**
Şehadet	Şehit olma	**şèha:det**
Şehamet	Cesaret, yiğitlik	**şèha:met**
Şeh-bender	Konsolos	**şehbEndEr**
Şehevat	Şehvetler	**şehèva:t**
Şehevi	Şehvetli, erotik	**şehèvi:**
Şehid	Din veya kutsal ülkü uğrundaki savaşta ölen	**şehi̲t**
Şehide	Kadın şehit	**şehi:de**
Şehlâ	Hafif şaşı göz	**şèhlâ:**
Şeh-name	Osmanlı ordusunun savaşlarını veya başarılarını anlatan manzume, nesir ya da minyatür.	**şèhna:me**
Şehnaz	1- Türk müziğinde bir makam 2- Kadın adı.	**şèhna:z**
Şehnaz-puselik	Türk müziğinde bir makam	**şèhna̲zpu:selik**
Şehr	1- Kasabadan büyük yerleşim birimi. Kent 2- Ay. 30 günlük süre.	**şehir**
Şehr-ban	1- Şehir bekçisi 2- Kadın adı.	**şehriba:n**
Şehr-emini	1- Belediye başkanı 2- İstanbul'da bir semt.	**şeh/remi:ni**

Şehri	1- Aylık 2- İstanbullu 3- Kibar, zarif 4- Kadın adı.	**şèhri:**
Şehr-i naz	Türk müziğinde bir makam	**şèhrina:z**
Şehr-istan	Büyük şehir	**şèhrista:n**
Şehr-yar	Padişah	**şèhriya:r**
Şehr-yari	Padişahlık	**şèhriya:ri:**
Şehvani	Şehvete aşırı düşkünlük	**şèhva:ni:**
Şehvaniyyet	Erotizm	**şèhva:niyet**
Şehvet	1- Cinsel arzu 2- Aşırı istek.	**şèhvet**
Şehvet-perest	1- Cinsel isteklere aşırı düşkün olan 2- Nefsine aşırı derecede düşkün.	**şèhvetperest**
Şeh-zade	1- Hükümdar oğlu veya torunu 2- İstanbul'da bir semt.	**şèhza:de**
Şekavet	1-Bedbahtlık 2- Eşkiyalık, haydutluk.	**şeKA:vet**
Şeker	Tatlandırıcı madde	**şekEr**
Şeker-ab	Dostlar arasındaki soğukluk. Kırgınlık	**şekera:b**
Şeker-hab	Otururken gelen tatlı uyku	**şekEr ha:b**
Şekeri	Şekerle ilgili	**şekeri:**
Şeker-leb	1- Tatlı dudaklı 2- Sözü tatlı.	**şekErleb**
Şeker-pare	1- Çok tatlı bir kayısı türü 2- Bir hamur tatlısı çeşidi.	**şekErpa:re**
Şeker-reng	Araları bozuk olanlar	**şekErrèNk**
Şekevat	Şikâyetler	**şekeva:t**
Şekib	1- Sabır 2- Erkek adı.	**şekip**
Şekk	Şüphe, tereddüt, zan	**şĕk**

Şekki	Şüpheyle ilgili	**şèkki:**
Şekl	1- Suret, görünüm 2- Taslak, plan 3- Cins, tür 4- Yüz, çehre.	**şekil**
Şeklen	Şekil bakımından, biçim yönünden	**şèklEn**
Şekli	Şekille ilgili. Biçimsel	**şekli:**
Şekva	Şikâyet, yakınma	**şekva:**
Şellale	Çavlan. Büyük çağlayan	**şelâ:le**
Şemail	Huylar, ahlaklar, karakter	**şema:il**
Şem'i	1- Işığa ait 2- Erkek adı.	**şem/i:**
Şem'i şem'a	Mum	**şem/i şema:**
Şemmas	Kilise kandilcisi	**şemma:s**
Şemmi	Koklamaya ilişkin	**şemmi:**
Şems	1- Güneş 2- Kur'an-ı Kerim'de bir sure.	**şEms**
Şemse	Güneş şeklinde süs	**şEmse**
Şems-üd-din	1- Dinin güneşi 2- Erkek adı	**şEmsetdi̲n** **şEmsettin**
Şen	1- Sevinçli, mutlu 2- Bayındır 3- Göze ve gönüle hoş gelen.	**şen**
Şenaat	Kötülük, iğrençlik	**şena̲/at**
Şeni'	Utanılacak durum. Alçakça	**şèni:**
Şeniyet	Realite. Gerçeklik. (Ziya Gökalp kullanmıştır)	**şeniyet**
Şer	Kötü, fena	**şEr**
Şerab	İçki, şarap	**şAra̲p**
Şerafet	Şereflilik	**şera:fet**
Şerait	Şartlar, koşullar	**şera:it**
Şer'an	Şeriata göre	**şEr/an**
Şerare	1- Kıvılcım 2- Kadın adı.	**şera:re**

Şeraret	Kötülük	**şera:ret**
Şerbet	1- Limon kabuğu, su ve şekerden ibaret içki 2- Kimi maddelerin suda eritilmiş hali.	**şErbet**
Şeref	1- Namus, haysiyet, onur 2- Büyüklük, yükseklik 3- Övünç 4- Erkek adı.	**şeref**
Şeref-bahş	Şeref veren	**şerefbahş**
Şerefe	1- Minareden ezan okunan yer 2- Çıkıntı.	**şerefe**
Şerefiyye	Bir mülkün artan kıymeti dikkate alınarak, sahiplerinden tahsil edilen harç	**şerèfiye**
Şeref-nüma	Türk müziğinde bir makam	**şerefnüma:**
Şeref-üd-din	"Dinin şerefi" anlamında erkek adı.	**şera: fetdin**
Şeref-yab	Şeref kazanmış kimse	**şerefya:b**
Şerh	1- Açık anlatım 2- Açma, açıklama, yorumlama.	**şErh**
Şerha	Dilim	**şerha:**
Şerhan	Açgözlü	**şErha:n**
Şer'i	Şeriatla ilgili	**şer/i:**
Şeriat	1- Allah'ın emirleri 2- Kur'an ayetleri ve hadislere dayanan din kuralları. İslâm hukuku. 3- Doğru yol.	**şeri̲at**
Şeriat-ı İseviyye	Hıristiyanlık şeriatı	**şeri̲atı i:sevi:ye**
Şeriat-ı İslâmiyye	İslâm şeriatı	**şeri̲atı islâ:mi:ye**
Şeriat-ı Museviyye	Hz. Musa'nın şeriatı	**şeri̲atı mu:sevi:ye**

Şerif	1- Şerefli, kutsal 2- Hz. Muhammed'in soyundan gelen 3- Soylu 4- Erkek adı.	**şeri̲f**
Şeriha	Et dilimi	**şeri:ha**
Şerik	Ortak	**şeri:k**
Şerike	Kadın ortak	**şeri:ke**
Şerir	Fenalık yapan, kötülük yapan, fesat	**şeri:r**
Şerit	1- Eni dar, boyu uzun ve düzgün kesilmiş kumaş, dokuma vs. 2- Yassı solucan.	**şerit**
Şerita	Özel şart	**şeri:TA**
Şer'iyyat	Şeriatla ilgili konular	**şer/i:ya:t**
Şer'iyyet	Şeriata uygunluk	**şer/i:yet**
Şerr	1- Kötülük, fenalık 2- Kavga, gürültü 3- Kötü kişi.	**şEr**
Şerr-ün-nas	İnsanların en kötüsü	**şErrünna:s**
Şerri	Kötülükle ilgili	**şErri:**
Şeş	Altı	**şèş**
Şeşper	Altı dilimli topuz	**şèşpEr**
Şeş ü beş	Zarda altı ve beş	**şeşübeş**
Şeş ü dü	Zarda altı ve iki	**şeşüdü:**
Şeş ü yek	Zarda altı ve bir	**şeşüyèk**
Şeş ü se	Zarda altı ve üç	**şeşüse̲**
Şeş ü cihar	Zarda altı ve dört	**şeşüca:r**
Şetaret	Şenlik, neşe, sevinç	**şeta:ret**
Şevk	1- Arzu, istek 2- Keyif, neşe.	**şeVk**
Şevk-efza	Türk müziğinde bir makam	**şeVKèfza:**
Şevket	1- Büyüklük, azamet, heybet 2- Erkek adı.	**şevket**

Şevket-lü	Azametli anlamında padişah vasfı	**şevketlû**
Şevket-meab	Büyüklüğe sahip anlamında padişah sıfatı	**şevketmea:b**
Şevket-penah	Büyük anlamında padişah sıfatı	**şevketpena:h**
Şevket-i bostan	Diken	**şevketibostan**
Şevk-ı dil	Türk müziğinde bir makam	**şevKıdil**
Şevki	1- Neşe ile ilgili 2- Erkek adı.	**şeVKî**
Şevki	Dikenle ilgili	**şevki**
Şevk-i mezid	Artan istek, arzu	**şeVKımezi:d**
Şevkistan	Dikenlik	**şevkistan**
Şevval	Arabi ayların onuncusu. Ramazan Bayramı ile başlayan ay	**şevva:l**
Şeyda	1- Divane. Aşktan şaşkın düşmüş 2- Kadın adı.	**şèyda:**
Şeyh	1- Bir tarikatı kuran veya müritleri yetiştiren kişi 2- Aşiret veya kabile reisi.	**şeyh**
Şeyh Galib	"Hüsn ü aşk" adlı eseriyle meşhur Mevlevi şeyhi	**şeyh ga:lip**
Şeyhi	Birçok yazar ve şairin adı. En ünlüsü TDK'nca Divan'ı bastırılan Kütahyalı şair, "Sinan"dır.	**şeyhi:**
Şeyh-i fani	Katli caiz olmayan çok ihtiyar kişi	**şey/hifa:ni:**

Şeyh-ül-islâm	Osmanlı İmp. döneminde kabinede din adına fetva veren en yüksek rütbeli görevli. Şeriat Mahkemesinin Başkanı idi.	**şey/hülislâ:m**
Şeyh ül muharririn	Yazarlığın zirvesindeki kişilere verilen unvan. Yazarların üstadı. Bilge yazar.	**şey/hülmuharriri:n**
Şeyh-zade	Tarikat şeyhinin oğlu	**şeyhza:de**
Şey'i	Nesnel. Objektif	**şey/i:**
Şeytan	1- Tanrı'nın Cennet'ten kovduğuna inanılan kötü varlık 2- Fettan kişi.	**şèytan**
Şeytani	Şeytanca. Şeytana ait	**şèyta:ni:**
Şıkk	Bir işin birden fazla unsurunun her biri. Seçenek	**şıK**
Şia	1- Hz. Ali yanlısı olanlar 2- Grup, fırka.	**şia**
Şiar	1- Ayırt edici işaret 2- İz, alâmet 3- Erkek adı.	**şi/a:r**
Şid	1- Güneş, aydınlık, nur 2- Peygamber adı.	**şi:d**
Şiddet	1- Sertlik, tazyik, keskinlik 2- Güç derecesi, kuvvet.	**şiddet**
Şifa	Hastalıktan kurtulma, iyileşme, onama	**şifa:**
Şifa-hane	Hastane	**şifa:ha:ne**
Şifahen	Sözle, anlatarak, ağızdan	**şifa:hen**
Şifahi	Sözlü, ağızdan	**şifa:hi:**
Şifa-yab	İyileşme	**şifa:ya:b**
Şifa-saz	İyileştiren	**şifa:saz**

Şii	Hz. Ali yanlısı. Şia mezhebine ait	**şi/i:**
Şika	Şikâyetler	**şiKa:**
Şikak	Anlaşmazlık, uyuşmazlık	**şiKa:k**
Şikar	1- Av. Avlama 2- Avlanan hayvan.	**şikâ:r**
Şikar-istan	Avlak	**şikâ:ristan**
Şikayat	Şikâyetler	**şikâ:ya:T**
Şikayet	Yakınma, sızlanma; hoşnutsuzluk bildirme	**şikâ:yet**
Şikayet-name	Yetkili makama yazılan şikâyet mektubu	**şikâ:yetna:me**
Şikem	Karın	**şikEm**
Şikem-perver	Boğazına düşkün	**şikEmpErvEr**
Şikest	1-Kırılma, kırık. Kırılmış 2- Kırma.	**şikèst**
Şikeste	1- Kırık, kırılmış 2- Yenilmiş.	**şikèste**
Şimal	1- Kuzey 2- Sol.	**şima:l**
Şimalen	Sol taraftan	**şima:len**
Şimali	Kuzey. Kuzeyle ilgili	**şima:li:**
Şimşir	1- Kılıç 2- Çorak bölgelerde kendiliğinden yetişen ağaççık.	**şimşir**
Şimşir-zen	Kılıç çeken	**şimşirzEn**
Şinasi	1- Tanıyıcı 2- Erkek adı 3- Tanzimat döneminin ünlü gazetecisi.	**şina:si:**
Şinaver	Suda yüzen	**şina:vEr**
Şi'r	Edebi değerde nazımsal anlatım	**şi/ir**
Şir	Aslan	**şi:r**
Şira	Satın almak	**şira:**
Şiraz	İran'da bir kent	**şiraz**

Şiraze	1- Kitap ciltlerini sağlamlaştırmak için kullanılan ince ibrişim şerit 2- Düzen, intizam.	**şira:ze**
Şirdan	Geviş getiren memelilerde midenin dördüncü bölümü	**şirdEn**
Şi'ri	Şiirle ilgili	**şiiri:**
Şir-i jiyan	Kükremiş aslan	**şi:ri jiya:n**
Şirin	1- Sevimli, tatlı, cana yakın, hoş 2- Ferhat ile Şirin öyküsünün kadın kahramanı 3- Kadın adı.	**şirin**
Şirket	Ortaklık	**şirket**
Şirket-i mudarabe	Birinin sermaye, diğerinin emeğiyle katıldığı ortaklık.	**şirketi muda:rabe**
Şir-pençe	Ensede veya sırtta çıkan tehlikeli bir kan çıbanı; Kızılyara.	**şi:ripEnçe**
Şirret	Geçimsiz, kavgacı, huysuz	**şirret**
Şir-yan	Atardamar	**şirya:n**
Şiryan-ı sübati	Şahdamarı	**şirya:nısüba:ti:**
Şişe	Sıvı koymakta kullanılan, yukarıya doğru daralan uzunca cam kap	**şişe**
Şişe-baz	Hokkabaz	**şi:şeba:z**
Şiş-hane	1- Namlusu altı yivli tüfek 2- İstanbul'da bir semt.	**şişha:ne**
Şita	Kış	**şiTa:**
Şitaiyye	Divan edebiyatında kış'ı konu alan nazım	**şiTa:/iye**

Şive	1- Lehçe. Söyleyiş özelliği. Dil ayırtısı. Ağız 2- Naz, eda.	**şi:ve**
Şive-kar	Şiveli, işveli	**şi:vekâ:r**
Şive-nüma	Nazlanan	**şi:venüma:**
Şiven	Matem, yas	**şi:ven**
Şöhret	Ün, herkesçe tanınma	**şöhret**
Şua	1- Işın 2- Vektör.	**şua:**
Şuara	1- Şairler 2- Kur'an-ı Kerim'de bir sure.	**şuara:**
Şu'be	Dal, kısım, kol	**şu:be**
Şuh	1- Neşeli, şen kadın 2- Açık-saçık serbest kadın.	**şuh**
Şuhi	Oynaklık	**şu:hi:**
Şuhud	Gözle görülecek şekilde	**şuhu:t**
Şu'le	1- Alev, ateş 2- Kadın adı.	**şu:le**
Şule-dar	Ateşli	**şu:leda:r**
Şura	1- Danışma Kurulu 2- Toplantı, toplanma yeri.	**şu:ra:**
Şura-yi devlet	Danıştay	**şu:ra:yıdevlet**
Şuride	Perişan	**şu:ri:de**
Şuride-dil	Aşık gönül	**şu:ri:dedil**
Şurub	1- Çok kaynatılarak koyulaştırılmış şerbet 2- Su ve çok miktarda şeker konulmuş ilaç.	**şurup**
Şuub	Kabileler	**şu/u:b**
Şuun	İşler, olaylar	**şü/u:n**
Şuur	Kavrama, anlayış, bilinç	**şu/ur**
Şuuri	Şuurla ilgili	**şu/uri:**
Şuyide	Yıkanmış	**şu:yi:de**
Şübhe	Kuşku	**şüphe**

Şübhe-dar	İşkilli	**şüpheda:r**
Şüf'a	Bir mülkün maliyetini ödeyip sahip olma	**şufA:**
Şüheda	Şehitler	**şüheda:**
Şükr	Minnettar olma. Tanrı'ya hamd	**şükür**
Şükran	1- Teşekkür etme, iyilik bilme, gönül borcu	**şükra:n**
	2- Kadın adı.	**şükran**
Şükrane	Teşekkür alâmeti	**şükra:ne**
Şükûfe	1- Çiçek	**şükû:fe**
	2- Kadın adı.	
Şükuk	Şüpheler	**şükû:K**
Şümul	1- Kapsama; ait olma, içine alma	**şümûl**
	2- Başka anlamları da olma.	
Şümuliyyet	Kapsamlı	**şümu:liyet**
Şürefa	Hz. Hüseyin dolayısıyla Hz. Muhammed'in soyundan gelenler	**şürefa:**
Şüreka	Ortaklar	**şürekâ:**
Şürur	Kötülükler, kavga-gürültüler	**şüru:r**
Şüyu'	Herkes tarafından duyulma, yayılma	**şüyu:**
Şüyu'i vukuundan beter	Duyulması olmasından kötü olan iş	**şüyu:ğu vuKu:ndan betEr**
Şüzuz	Kurala uymayanlar. Kural dışı olanlar	**şüzu:z**

T

Ta	...kadar, ...e dek (uzaklık ifade eder)	**Ta:**
Taabbüd	İbadet etme, tapınma	**ta/abbüd**
Taaccüb	Şaşma, şaşırma, şaşa kalma	**ta/accüb**
Taaccül	Acele etme	**ta/accül**
Taaddi	1- Yasa ve gelenek sınırlarını aşma 2- Zulüm. Adaletsizlik.	**ta/addi:**
Taaddüd	Çoğalma	**Ta/addüt**
Taaffün	Kötü kokma. Kokuşma	**ta/affün**
Taahhüd	1- Bir şey yapılması için söz verme 2- Resmi sözleşme 3- Postayla ulaşmasını sağlama.	**ta/ahhüt**
Taahhüd-name	Bir şeyin yapımını üzerine aldığını belgeleyen sözleşme.	**ta/ahhütna:me**
Taakkul	Akıl erdirme	**ta/aKKûl**
Taalluk	1- İlgi, ilgisi olma, ait olma 2- Aslı olma.	**ta/allûK**
Taalukat	Akraba ve yakınlar	**ta/allûKa:t**
Taalüm	Okuma, öğrenme, ders alma	**ta/allüm**
Taam	Yemek, yiyecek	**TA/am**
Taammi	Kör olma	**ta/ammi:**
Taammüd	Bilerek, isteyerek, tasarlayarak	**ta/ammüt**
Taammüden	Önceden tasarlayarak, isteyerek, bile bile yapma	**ta/ammüden**

Taammüm	Yayılma	**Ta/ammüm**
Taannüd	İnat etme, direnme, direnim	**ta/annüt**
Taarruz	Saldırma, saldırı	**TA/arruz**
Taassub	Başka dinden olanlara düşmanlık. Bağnazlık	**TA/assup**
Taassub-kar	Başka inançlara düşmanca davranış	**TA/assupkâ:r**
Taassür	Güçleşme, zorlaşma	**ta/assür**
Taaşşuk	Âşıklık	**ta/aşşuK**
Taat	Allah'ın emirlerini yerine getirme	**TA:/at**
Taavvuz	Bir işe veya mala karşılık olarak alma	**TA/avvüz**
Taayyün	Belirme, ortaya çıkma, görünme, belli olma	**ta/ayyün**
Taayyüş	Geçinme	**ta/ayyüş**
Taazzi	Şekillenme; uzuv	**ta/azzi:**
Tab	1- Güç, kuvvet 2- Parıltı, ışık.	**ta:b**
Tabaat	Basımcılık	**taba:/aT**
Tababet	Tıp ilmi, hekimlik	**Taba:bet**
Tabak	1- Yayvan yemek kabı 2- İnce kat 3- Deriyi işleyip kullanabilecek hale getiren.	**TAbaK**
Tabaka	1- Kat, katman 2- Toplum içinde sınıf. Topluluk.	**TAbAKa**
Tabak-hane	Deri işlenen yer	**TABaKa:ne**
Tab'an	Doğallıktan, kendiliğinden, huyca	**Tab/an**
Tab-dar	Işıklı, parlak	**ta:bdar**
Ta-be	...e kadar	**ta:be**
Ta-be-sabah	Sabaha kadar	**ta:be saba:h**

Tabi	1- Birinin arkasından giden, ona uyan, bağımlı 2- Boyun eğen 3- Yayıncı.	**ta:bi:** **tab/i:**
Tabiat	1- Evren, kâinat, doğa 2- Huy, adet, mizaç.	**tabi~at**
Tabib	Doktor, hekim	**Tabıp**
Tabib-i adli	Adli tıp doktoru	**Tabib:i adli:**
Tabii	Elbette. Evet	**tabi:**
Tabii	1- Doğal 2- Olağan, alışılmış.	**tabıi:**
Tabiin	Hz. Muhammed'i görenlerden hadis dinleyenler	**ta:bii:n**
Tabiiyyet	Teba olma; bir kimseye tabi olma. Uyrukluk	**ta:biiyet**
Ta'bir	1- Anlatım, deyiş 2- Deyim 3- Terim 4- Rüya açıklama.	**ta:bır**
Ta'birat	Tabirler	**ta:bıra:t**
Ta'bir-name	Rüya yorumları kitabı	**ta:birna:me**
Ta'biye	Silahlı istihkâm, askeri mevki	**tabya**
Tabla-kâr	Seyyar satıcı	**TabLAkâ:r**
Tabut	Ölünün içine konulduğu sandık	**Tabut**
Tac	1- Başa takılan değerli taşlarla süslü başlık 2- Kuşların başında bulunan uzun tüy, sorguç 3- Çiçeklerin çanak yapraklarından sonra gelen kısım.	**ta:ç**
Tac-dar	Padişah	**ta:çda:r / ta:cida:r**
Tac-gah	Başkent	**ta:cgâ:h**
Tac-ı ser	Baş tacı edilen kişi	**ta:cısEr**

Tacik	Orta Asya ve İran'ın kuzeyinde yaşayan Türk asıllı halk	**ta:cik**
Tacil	Hızlandırma	**Ta:cı̲l**
Tacir	Ticaretle uğraşan kişi. Tüccar. Tecimen	**ta:cir**
Taciz	Rahatsız etme, sıkıntı verme, tedirgin etme	**ta:cı̲z**
Tacizat	Rahatsız etmeler	**ta:cı̲za:t**
Tac-üt-tevarih	Hoca Saadettin Efendi'nin yazdığı Osmanlı Tarihi	**ta:cüt/teva:rı̲h**
Ta'dad	Sayım, sayma	**ta:da:t**
Ta'dil	Değişiklik	**ta:dı̲l**
Ta'dilat	Değişiklik	**ta:di:lâ:t**
Ta'dilen	Değiştirerek	**ta:dı̲lEn**
Tadlil	Yoldan çıkartma, ayartma	**tadli:l**
Tafra	1- Somurtma, kızgın hareketler yapma 2- Böbürlenme.	**Tafra**
Tafsil	Açıklama, ayrıntılarıyla anlatma	**tafsi:l**
Tafsilat	Ayrıntılı açıklamalar	**tafsi:lâ:t**
Tafsilat-ı zaide	Fazla açıklamalar	**tafsilâ:tı za:/ide**
Tafsilen	Uzun uzadıya	**tafsi:lEn**
Tagaddi	Beslenme	**Tagaddi:**
Tagallüb	Zorbalık	**tagallüp**
Taganni	Makamına uygun okuma	**Taganni:**
Tagayyüb	Kaybolma	**tagayyüp**
Tagayyür	1- Değişime uğrama, başkalaşma 2- Bozulma, kokma.	**tagayyür**
Tağşiş	Bir şeyin içine başka bir madde karıştırma	**tAğşi:ş**
Tağyir	Bozma, değiştirme, başkalaştırma	**ta:~yi:r**
Tahaccüm	Büyüme	**tahaccüm**

Tahaccür	Katılaşma, taşlaşma, taş kesilme	**tahaccür**
Tahaddi	Meydan okuma	**tahaddi:**
Tahaffuz	Sakınma, korunma, barınma	**Tahaffuz**
Tahaffuz-hane	Büyük limanlara yakın yerlerde kurulan ve dışarıdan gelenlerin sağlık kontrolünden geçirildiği hastane. Karantina bölgesi.	**Tahaffuzha:ne**
Tahaffuz-kar	Korunan, sakınan, kendini muhafaza eden	**Tahaffuzkâ:r**
Tahakkuk	1- Doğruluğu anlaşılma, gerçekleşme 2- (Vergi) salınma, gönderilme.	**tahaKKuK**
Tahakküm	Hükmetme, zorbalık, baskı	**tahakküm**
Tahakkümat	Baskılar, zorbalıklar	**tahakküma:t**
Tahallül	Bozulma	**tahallül**
Tahallüs	Şiirde mahlas kullanma	**tahallüs**
Tahammül	Katlanma, dayanma; karşı koyabilme	**tahammül**
Tahammülat	Katlanmalar	**tahammülâ:t**
Tahanni	Eğilmek	**tahanni:**
Taharet	Temizlik; temiz olma; temizlenme	**taha:ret**
Taharri	Arama. Araştırma	**taharri:**
Taharri memuru	Sivil polis	**taharri:mè:muru**
Taharriyat	Araştırmalar	**taharriya:t**
Taharruk	Yarılma	**taharruK**
Taharrük	1- Bir harfi harekeli okuma 2- Hareketlenme.	**taharrük**
Taharrüm	Haramdan sakınma	**taharrüm**

Tahassür	1- Hasret çekme 2- Elde edilemeyen şey veya kavuşulamayan kimse için üzülme	**tahassür**
Tahassüs	Duygulanım, duygulanma, hislenme	**tahassüs**
Tahassüsat	Duygulanmalar	**tahassüsa:t**
Tahaşşi	Ürperme	**tahaşşi:**
Tahatti	Sınırı aşıp geçme	**tahaTti:**
Tahattur	Hatırlama, hatıra getirme	**tahaTTur**
Tahavvül	Bir durumdan başka bir duruma geçme . Değişme; dönüşme	**tahavvül**
Tahavvülat	Değişmeler	**tahavvülâ:t**
Tahavvül i şems	Gün dönümü	**tahavvüliŞEms**
Tahayyül	Hayalde canlandırma, düşünme, imgeleme	**tahayyül**
Tahayyülat	Hayale dalmalar	**tahayyülâ:t**
Tahayyüli	Hayalini hatırlama yoluyla	**tahayyüli:**
Tahayyür	Hayran olma, hayrete düşme	**tahayyür**
Tahayyürat	Hayrete düşmeler	**tahayyüra:t**
Tahayyüz	Önem kazanma	**tahayyüz**
Tahazzu	Alçak gönüllülük	**tahazzu**
Tahazzur	Hazır olma	**tahazzur**
Tahcir	1- Taş yığma 2- Arazinin çevresine çit çekme.	**tahci:r**
Tahdid	Sınırlama, çevreleme	**tahdi:t**
Tahdidi	Sınırlayıcı	**tahdi:di:**
Tahdis	Teşekkür ederek söyleme	**tahdiş**
Tahfif	Hafifletme	**tahfi:f**
Tahin	Öğütülmüş susamdan elde edilen yağlı bir yiyecek	**ta:hin**
Tahini	Tahin renginde olan	**ta:hini:**

Tahir	1- Temiz 2- Erkek adı.	**ta:hir**
Tahire	Kadın adı	**ta:hire**
Tahiri	Tezhip ve minyatürde kullanılan bir kâğıt türü	**TA:hiri:**
Tahir-puselik	Türk müziğinde bir makam	**ta:hirpu:selik**
Tahiyyat	1-"Allah ömürler versin" anlamında selam sözü 2- Namazda okunan "Ettehüyyatü" duası.	**tahiyya:t**
Tahkik	Araştırma, soruşturma	**tahKi:K**
Tahkikan	Araştırma ile	**tahKi:ken**
Tahkikat	Araştırmalar, soruşturmalar	**tahKi:KA:t**
Tahkiki	Araştırma ile ilgili	**tahKiyKî:**
Tahkim	1- Hakem tayin etme 2- Sağlamlaştırma.	**tahkim**
Tahkimat	Düşman saldırısına karşı sağlamlaştırma. Orun	**tahki:ma:t**
Tahkim-name	Bir ihtilafın çözümü için tarafların yaptığı yazılı anlaşma	**tahkimna:me**
Tahkir	1- Hakaret etme, aşağılama 2- Küçük görme.	**tahKi:r**
Tahkir-amiz	Hakarete varan	**tahkira:mi:z**
Tahkirat	Hakaretler	**tahKi:ra:t**
Tahlif	1- Temsilci tayin etme 2- Yemin ettirme, ant içirme.	**tahli:f**
Tahlifat	Yemin ettirmeler	**tahli:fa:t**
Tahlil	Analiz, çözümleme	**tahlil**
Tahlilat	Analizler	**tahli:lâ:t**
Tahlili	Tahlille ilgili, çözümsel	**tahli:li:**
Tahlis	Kurtarma	**tahlis**
Tahlisiyye	Denizlerde can kurtarma	**tahli:siye**

Tahlit	1- Karıştırma 2- Bozma.	**tahli:t**
Tahliye	1- Boşaltma, boş duruma getirme 2- Tutukluyu salıverme, serbest bırakma.	**tahliye**
Tahmid	Şükretme	**tahmid**
Tahmil	1- Yükleme 2- Bir işi başkasının üzerine bırakma.	**tahmil**
Tahmilat	Yüklemeler	**tahmi:lâ:t**
Tahmin	Araştırma, sezgi veya deneyim sonucu fikir ortaya koyma; yaklaşık bir fikir söyleme.	**Tahmin**
Tahminat	Tahminler	**tahmi:na:t**
Tahminen	1- Tahmin olarak 2- Aşağı yukarı, yaklaşık olarak.	**tahmi:nEn**
Tahmini	1- Aşağı yukarı hesaplanan. Kararlama 2- Tahmin belirterek.	**tahmi:ni:**
Tahmis	1- Kahve kavrulan ve satılan yer 2- Beş kat veya beş köşe yapma 3- Bir şiirin her beytine 3'er mısra katarak beyitleri 5'er mısra yapmak. Beşleme.	**tahmi:s**
Tahnit	Ölünün bozulmaması için yapılan ilâçlama	**tahni:t**
Tahnit-i meyyit	Ölünün ilâçlanması	**tahnitimèyyit**
Tahrib	Harap etme; bozma, yıkma	**tahrip**
Tahribat	Yapılan tahrip, bozmalar, harap etme	**tahri:ba:t**

Tahrib-kar	Yıkıcı, yıkan	**tahripkâ:r**
Tahrif	1- Kalem oynatarak değiştirme, bozma 2- Bir hükmün anlamını değiştirme.	**tahrif**
Tahrifat	Aslını bozmalar. Değiştirmeler	**tahri:fa:t**
Tahrik	1- Kışkırtma 2- Uyandırma, kımıldatma.	**tahrik**
Tahrik-amiz	Kışkırtıcı	**tahrikâ:mi:z**
Tahrikat	Kışkırtmalar	**tahri:kâ:t**
Tahrir	1- Yazma, yazılma, kaydetme 2- Kompozisyon 3- Azad etme.	**tahrir**
Tahrirat	Resmi dairece yazılan mektuplar	**tahri:ra:t**
Tahrirat-ı umumiyye	Genelge	**tahri:ra:tı umu:mi:ye**
Tahriren	Yazarak, yazılı olarak	**tahri:rEn**
Tahrir hey'eti	Yazı kurulu	**tahrirhey/eti**
Tahriri	Yazı ile. Yazılı	**tahri:ri:**
Tahrir-i nüfus	Nüfus sayımı	**tahri:rinüfus**
Tahriş	1- Kaşındırma, azdırma, deriyi kabartma 2- Tırmalama.	**tahriş**
Tahrişat	Yaraların kabarması, azması	**tahri:şa:t**
Tahriz	Birini kışkırtma	**tahriz**
Tahsil	1- İlim yapma 2- Vergi toplama, vergi alma 3- Ele geçme, ele geçirilme.	**tahsil**
Tahsilat	Para alımı. Kamu alacaklarının toplanması	**tahsi:lâ:t**

Tahsil-dar	Bir kuruluş adına para veya vergi toplayan memur	**tahsilda:r**
Tahsili	Tahsilât ile ilgili	**tahsi:li:**
Tahsiliyye	Tahsildarlık yüzdesi	**tahsi:li:ye**
Tahsin	1- Güzelleştirme 2- Sağlamlaştırma 3- Erkek adı.	**tahsi:n** **tahsin**
Tahsis	1- Bir şeyi ayırma 2- Maaş bağlama.	**tahsi̲s**
Tahsisat	Ödenek. Ayrılmış para	**tahsi:sa:T**
Tahsisat-ı mesture	Örtülü ödenek	**tahsi:sa:Tı mestu:re**
Tahsisen	Tahsis yoluyla	**tahsi:sen**
Taht	1- Hükümdarlık makamı 2- Alt. Aşağı.	**Taht**
Tahtakale	Fatih Sultan Mehmet'in İstanbul'da ilk yaptırdığı sarayın yeri	**TAhTaKale**
Tahtani	Alttaki, altta olan	**Tahta:ni:**
Taht-el arz	Yeraltı	**Tahtel/arz**
Taht-el bahr	Denizaltı	**Tahtelbahir**
Taht-el hıfz	Muhafaza edilmiş	**Tahtelhıfz**
Taht-el sera	Yerin altı	**Tahtes/sèra̲**
Taht-el şuur	Şuuraltı. Bilinçaltı	**Tahteş/şu/u:r**
Taht-gah	Başkent	**Tahtgâ:h**
Taht-ı esaret	Esirlikten beter	**Tahtı/esa:ret**
Taht-ı müzakere	Tartışılmakta olan	**Tah/tımüza:kere**
Taht-ı nazım	Normalin altı	**Tah/tına:zım**
Taht-ı revan	İki katırın veya dört kişinin taşıdığı, sandık biçimli üstü örtülü araç.	**Tahtı/reva:n**
Taht-ı şube	Alt şube	**Tahtı/şu:be**
Taht-nişin	Padişah	**Taht/nişi:n**
Tahvil	1- Değiştirme, çevirme 2- Borç senedi.	**tahvi̲l**
Tahvilat	Borç senetleri	**tahvi:lâ:t**
Tahyil	Akla getirme	**tahyi:l**

Taif	Arabistan'da Mekke'ye yakın kent	**Ta/if**
Taife	1- Güruh, takım 2- Kavim, kabile.	**ta:ife**
Tail	Yarar	**ta:/il**
Tair	Uçan	**ta:/ir**
Tak	1- Süslü bina kemeri 2- Yarım daire şeklinde kapı ve pencere üstü 3- Asma kütüğü.	**TA:K**
Takabbül	Kabul etme	**TAKabbül**
Takaddüm	1- Önceden davranma 2- Protokolde önde bulunma, öncelik.	**TAKaddüm**
Takallüb	Değişme	**TAKallüb**
Takarrüb	Yaklaşma, yakınlaşma, yanaşma	**TAKarrüp**
Takass	Mal karşılığında ödeşme. Hesaplaşma, mahsup etme	**TAKas**
Takat	Yapabilme gücü. Derman	**TA:Kat**
Takavim	Takvimler	**TAKa:vim**
Takbih	Beğenmeme, ayıplama	**taKbi:h**
Takdim	1- Sunma, sunuş 2- Tanıtma, tanıştırma 3- Huzura bir şey verme.	**taKdi:m**
Takdimen	Sunarak	**taKdi:mEn**
Takdim ü te'hir	Bir ibareyi sözcüklerinin yerini değiştirerek düzeltme	**taKdi:mitè:hir**
Takdir	1- Beğenme, değer verme, beğendiğini belirtme 2- Değerini anlama, değerlendirme 3- Allah'ın olmasını istediği şey. Kader.	**taKdi̲r**

Takdirat	Takdirler	**taKdi:ra:t**
Takdiren	Takdir ederek	**taKdi:ren**
Takdiri	Görünürde olmayıp, şu veya bu şekilde olduğu söylenen. (Kişisel düşünce)	**taKdi:ri:**
Takdir-kar	Beğendiğini gösteren. Beğenen	**taKdi̲rkâ:r**
Takdir-name	Beğenildiğini belirtme belgesi	**taKdirna:me**
Takdis	Kutsama, kutsallaştırma	**taKdi:s**
Tak-ı ebru	Kemer biçimli kaş	**TA:Kı ebru:**
Takıyye	Gerçek düşüncenin tehlikeden korunma amacıyla gizlenmesi. Sakınma	**tAKi̲yye**
Tak-ı zafer	Bayram ve karşılamalar için kurulan kemerli yapı	**TA:Kızafer**
Taki	1- Dinine bağlı kimse 2- Erkek adı.	**taKi:**
Takib	1- Birinin arkasından gitme 2- Kovalama.	**ta:kip**
Takiben	Takip ederek	**ta:Kıyben**
Takim	Kısırlaştırma	**ta:Ki̲ym**
Taklid	1- Benzemeye ve benzetmeye çalışma 2- Hareketlerini tekrarlama. Öykünme 3- Sahte.	**taKli̲t**
Takliden	Taklit ederek	**taKli:dEn**
Taklidi	Sahtesi	**taKlidi**
Taklil-i isti'mal	Kullanım azlığı	**TAKli:li isti̲mâ:l**
Takrib	Tahmin, yaklaştırma	**taKri̲p**
Takriben	Tahminen, aşağı-yukarı, yaklaşık	**taKri:bEn**
Takribi	Tahmin yoluyla. Yaklaşık	**taKri:bi:**

Takrir	1- Anlatma 2- Önerge, yazılı bildirim 3- Siyasi nota 4- Yerleştirme.	**taKri:r**
Takriren	Söyleyerek	**taKri:rEn**
Takrir-i ali	Sadrazamın padişah'a gönderdiği dilekçe	**taKri:ri a:li:**
Takrir-i nebi	Hz. Muhammed'in bir söz ya da davranışı, bir şey söylemeden onaylaması	**taKri:rinebi:**
Takrir-i sükûn	4 Mart 1925'te TBMM'nin tahrikçilere karşı çıkardığı yasa.	**taKri:risükû:n**
Takriz	1- Bir eserin girişine, ünlü bir yazarın yazdığı tanıtım metni 2- Eleştiri metni.	**tAKri:z**
Taksim	1-Parçalara bölme, bölüştürme 2- Bölü 3- Sanat müziğinde bir eserin başında veya ortasında tek sazın yaptığı makama uygun gezinti 4- İstanbul'da bir semt ve meydan.	**taKsim** **taKsim**
Taksimat	Paylaşmalar. Bölmeler	**taKsi:ma:t**
Taksim-i a'mal	İş bölümü	**taKsi:mi a:ma:l**
Taksir	1- Suç, günah; kusur 2- Eksik yapma 3- Kısaltma.	**taKsir**
Taksirat	1- Suçlar, günahlar 2- Alın yazısı 3- kusurlar, ayıplar.	**taKsi:ra:t**

Taksit	1- Kısım. Bölük 2- Peyderpey ödenmesi gereken bir borcun her bir parçası. 3- Hisse.	**taKsit**
Takti	Parçalama	**TAKti:**
Taktir	Damıtma	**taKti:r**
Takunya	Ağaç tabanlı sandalet	**TaKuNya**
Takva	Allah korkusu. Günahtan sakınma	**taKva:**
Takvim	Bir işin veya bir dönemin tüm evrelerini zamana bağlı olarak gösteren çizelge.	**taKv̲im**
Takvim-i arabi	Hicretin başlangıç olarak hazırlandığı takvim	**taKv̲imi Arabi:**
Takvim-i rumi	Julius Sezar'ın M.Ö. 46'da hazırladığı takvim	**taKv̲imiru:mi:**
Takvim-i vakayi	Osmanlı Devletinin ilk resmi gazetesi	**taKv̲imi vaKA:yi:**
Takvim-i şemsi	Güneş takvimi	**taKv̲imişemsi:**
Takviye	Kuvvetlendirme, destek, pekiştirme	**taKviye**
Takyid	Kayda bağlama; kayıtlama	**taKyi:t**
Talak	1- Boşama. Evliliğin sona ermesi 2- Kur'an-ı Kerim'de bir sure.	**talâ:K**
Talak-ı selase	"Üçten dokuza boş ol" diyerek, kadının bir başka erkekle evlenmeden kocasına dönmesini engelleyen, boşanma şekli.	**talâ:Kıselâ:se**
Talak-name	Boşanma yazısı. Boşandı belgesi	**talâKna:me**

Talân	Yağma, çapul	**taLAn**
Tal'at	1- Güzellik 2- Erkek adı.	**talât**
Talavet	Güzellik, şirinlik	**talâ:vet**
Taleb	İstek, istem	**Talep**
Taleb-dar	Alacaklı	**Talèpda:r**
Talebe	Öğrenci	**Talèbe**
Taleb-kar	İstekli	**Talèpkâ:r**
Taleb-name	İstek bildiren yazı	**Talèpna:me**
Tali	1- İkinci derecede olan 2- Bir şeyin arkasında olan.	**ta:li:**
Talib	1- İstekli, isteyen 2- Evlenme isteğini karşı tarafa bildiren erkek 3- Erkek adı.	**Ta:lip**
Talibe	1- Okula giden kız 2- Kadın adı.	**Ta:libe**
Talib-i hak	Allah'ı isteyen	**Ta:libihaK**
Tali cümle	Yan cümle	**ta:li:cümle**
Talih	Halk dilinde şans. Baht	**ta:lih**
Taliha	Kadın adı	**ta:liha:**
Talik	1- Asılma, asma, askıda bırakma 2- Erteleme.	**ta:li:k**
Ta'lil	1- Tümden gelim 2- Neden gösterme.	**ta/li:l**
Ta'lim	1- Öğretme, öğretim 2- Egzersiz 3- Askeri eğitim. Yetiştirme.	**ta:lim**
Ta'limat	Resmi emir	**ta:li:ma:t**
Ta'limat-name	Yönetmelik	**ta:li:matna:me**
Talim-gah	Subay adayı yetiştirilen yer. Ordugâh	**ta:limgâ:h**
Talim-hane	Askeri eğitim amacıyla düzenlenmiş alan	**ta:limha:ne**

Talim-name	1- Askeri eğitime ilişkin hazırlanmış kurallar dergisi 2- Memurların davranışlarına ilişkin yazılmış kitapçık.	**ta:limna:me**
Talim ve terbiye	Eğitim ve öğretim	**ta:limvetErbiye**
Ta'lin	Açığa vurma	**ta:li:n**
Taltif	1- Yükseltme, yüceltme 2- Rütbe veya maaş artırarak ödüllendirme.	**taltif**
Taltifat	Bağışlar, lütuflar	**talti:fa:t**
Taltifen	Taltif ederek	**talti:fen**
Tama'	Hırs. Açgözlülük	**TAmAh**
Tama'kar	1- Açgözlü 2- Cimri.	**TAmAhkâ:r**
Tamam	1- Eksiksiz, tam 2- Tüm 3- Bitme, son 4- Uygun.	**tamam**
Tamamen	Bütünüyle, eksiksiz	**tama:men**
Tamamiyyet	Bütünlük	**tama:mi:yèt**
Tambura	Türk halk müziğinde telli çalgıların genel adı	**Tambura**
Ta'mim	Genelge, sirküler	**ta:mi:m**
Ta'mimen	Genelgeyle	**ta:mi:mEn**
Ta'mir	Onarım, onarma	**ta:mir**
Ta'mirat	Onarım, düzeltme(ler)	**ta:mira:t**
Tamir-hane	Teknik araçların onarım yeri	**ta:mira:ne**
Tamm	Eksiksiz	**Tam**
Tanbur	Türk müziğinin başlıca çalgılarından, telli bir saz	**Tambur**
Tanbure	Tambur	**TAmbu:re**
Tanburi	İyi tambur çalan kimse	**TAmbu:ri:**
Tanbur-zen	Tambur çalan	**TAmburzEn**
Ta'n-ı yezid	Muaviye'nin oğlu Yezit'i lânetleme	**TA/nıyezi:t**

Ta'nif	Şiddetle azarlama	**tani:f**
Tanin	1- Tınlama, çınlama 2- Bab'ı Ali'nin ünlü bir gazetesi.	**TAni:n**
Tannan	Tınlayan	**TAnna:n**
Tansif	İki eşit bölüme ayırma	**taNsi:f**
Tantana	1- Debdebe; patırtılı-gürültülü gösteriş; görkem 2- Bağıra çağıra konuşma.	**TAnTAna**
Tanzifat	Temizlik işleri	**TANzi:fa:t**
Tanzim	1- Düzenleme, düzeltme 2- Nesir veya nazım olarak yazma 3- Ucuzluk.	**TaNzi:m**
Tanzimat	1- Düzenlemeler 2- 1839'da Gülhane Hatt-ı Hümayunu adıyla Sultan Abdülmecit'in ilan ettiği ve 1877'ye dek devam eden Islahat Dönemi.	**TaNzi:ma:t**
Tar	1- Kafkasya'da yapılan telli bir çalgı aleti 2- Tel.	**Tar**
Tarab	1- Şenlik, sevinçlilik 2- Çalgı.	**Tarab**
Tarab-gah	Şenlik yeri	**Tarabgâ:h**
Taraf	1- Yön 2- Bölge, yer, ülke 3- Yanların her biri; çevre 4- Sahip çıkma, koruma 5- Anlaşmazlık içindeki iki kişiden veya gruptan her biri.	**Taraf**
Taraf-dar	Bir tarafı destekleyen kimse	**Taraftar**

Taraf-gir	Bir tarafı kayıran, bir tarafı tutan	**Tarafgi:r**
Taravet	Körpelik	**Tara:vet**
Tard	Kovma, uzaklaştırma, çıkarma	**Tard**
Tarh	1- Düzenleme, tertipleme 2- Matematikte çıkarma.	**Tarh**
Tarhun	Bileşikgillerden hekimlikte kullanılan kokulu bir bitki	**Tarhun**
Tarık	1- Sabahyıldızı 2- Erkek adı.	**Ta:rıK**
Tarif	1- Etraflıca anlatma 2- Tanım.	**ta:rif**
Tarifat	Tarifler	**ta:ri:fa:t**
Tarife	1- Fiyat veya gidiş-dönüş zamanını gösteren çizelge 2- Kullanım belgesi.	**ta:rife**
Tarif-name	Bir ürünün nasıl kullanılacağını veya bir şeyin nasıl yapılacağını gösterir yazı. 2- Zamanın yazımı.	**Ta:rifna:me**
Tarihçe	Özet olarak yazılmış tarih	**ta:rihçe**
Tarihi	1- Eski, değerli 2- Tarihle ilgili. Tarihsel.	**ta:rihi:**
Tarih-i milli	Ulusal tarih	**ta:rihimilli:**
Tarih-i umumi	Genel tarih	**ta:rihi umu:mi:**
Tarik	1- Yol, usul 2- Sebep. Araç.	**tari:k**
Tarikat	Allah'a ulaşmak amacıyla tutulan, tasavvufa dayalı, bazı ilkeleri farklı yolların her biri.	**Tari:Kat**
Tarik-i kaza	Yargı yolu	**tari:kiKaza:**
Tariz	Sözle sataşma. Taş	**ta:ri:z**
Tar ü mar	Dağınık, perişan, karışık	**Ta:ruma:r**

Tarz	1- Özel davranış biçimi, usul 2- Şekil, kılık, biçim.	**Tarz**
Tarz-ı hareket	Tutum, davranış	**Tarzıhareket**
Tarziye	Özür dileme	**tarzi:ye**
Tas	Genellikle su kabı	**Tas**
Tasaddur	En başa geçip oturma. Baş sedire geçip kurulma	**TAsAddur**
Tasallut	Musallat olma, sataşma. Saldırma	**tasALLuT**
Tasannu	Yapmacık	**tasAnnu**
Tasarruf	1- Tutum, iktisatlılık 2- Sahip olma, kullanma yetisi 3- Artırma.	**TAsArruf**
Tasarrufat	Tasarruflar	**TAsArrufa:t**
Tasarrum	Cesaretlenme	**tasArrum**
Tasaud	Yukarı çıkma, yükselme	**tasa/ud**
Tasavir	Resimler. Tasvirler	**tasa:vi̱r**
Tasavvuf	Evrenin oluşumunu, Tanrı'nın ve varlıkların birliği anlayışıyla açıklayan dini ve felsefi kurum.	**tasAvvuf**
Tasavvufi	Tasavvufla ilgili	**tasAvvu:fi:**
Tasavvur	1- Zihinde şekillendirme, gözönüne getirme 2- Tasarım 3- Arzu.	**tAsAvvur**
Tasavvurat	Tasavvurlar	**tAsAvvura:t**
Tasavvut	Fonetik	**tasAvvut**
Tasdi	Tedirgin etme	**tasdi:**
Tasdik	Onay onaylama	**tasdi̱k**
Tasdikan	Onaylamak yoluyla	**tasdi:ken**
Tasdiki	Onayla ilgili	**tasdi:ki:**
Tasdik-name	Ayrılış belgesi. Öğrenim belgesi	**tasdikna:me**

Tasfiye	Ayırma, temizleme, arıtma	**tasfiye**
Tashif	Bir metinde bir veya daha fazla kelimeyi yanlış yazma	**tAshi:f**
Tashih	Yanlışı düzeltme	**tAshi:h**
Tashihat	Düzeltmeler	**tAshi:ha:t**
Tashih-i karar	Mahkeme kararına itiraz ederek düzeltilmesini talep etme.	**tAshi:hiKAra:r**
Tas'ib	Zorlaştırma	**tas/i:b**
Ta'sil-i kelam	Sözü tatlılaştırma	**ta:silikelâ:m**
Taslib	1- Haç çıkarma	**tasli:b**
Tasliye	Salâvat okuma	**tasli:ye**
Tasmim	1- Karar verme 2- Tasarlama.	**tasmi:m**
Tasni	Yapma	**tasni:**
Tasnif	1- Sınıflama, ayırma, bölümleme 2- Kitap haline getirme.	**tasnif**
Tasnifat	Bölümlere ayrılmış eserler	**tasni:fa:t**
Tasri	Mısraları kafiyelemek	**tAsri:**
Tasrif	Kelime çekimi	**tAsri:f**
Tasrifat	Çekimler	**tAsri:fa:t**
Tasrih	Açıklama, belirtme; açık söyleme	**tAsri:h**
Tasrihat	Belirtmeler	**tAsri:ha:t**
Tasrihen	Açık açık söyleyerek	**tAsri:hen**
Tasvib	Bir düşünce ya da davranışı onaylama; uygun bulma	**tAsvi:p**
Tasviben	Uygun bularak	**tAsvi:bEn**

Tasvir	1- Resim, figür 2- Etraflıca göz önüne getirecek şekilde anlatım. Betimleme 3- Canlandırma 4- Bab-ı Ali'de yayınlanan bir gazete.	**tAsvi:r**
Tasvirat	Resimler	**tAsvi:ra:t**
Tasvir-i efkar	Şinasi'nin yayınladığı gazete	**tAsvi:ri efkâ:r**
Tasvir-i hümayun	Padişah tablosu	**tAsvi:rihuma:yun**
Tatar	1- Romanya ve civarında yaşayan bir Türk kavmi 2- Altınordu Devleti halkı.	**TATar**
Tatavvur	Çevresel etkiyle değişime uğrama	**taTAvvur**
Tatbik	Uygulama	**tATbik**
Tatbikan	Uygulayarak	**tATbi:ken**
Tatbikat	1- Pratik uygulamalar 2- Manevra.	**tATbi:KA:t**
Tatbiki	1-Uygulamalı 2-Uygulama ile ilgili.	**tATbi:ki:**
Ta'til	Çalışmaya ara verme, durdurma	**ta:til**
Tatmin	Doyum, doyurma	**tatmin**
Tatminat	Doyumlar	**tatmi:na:t**
Tatminen	Doyuma ulaşarak	**tatmi:nen**
Tatmin-kar	Doyurucu, uygun	**tatmiNkâ:r**
Tatvil	Uzatma	**taTvi:l**
Tatyib	Hoş etme; iyi davranma	**tATyi:b**
Tatyiben	Gönül alarak	**tATyi:bEn**
Taun	Veba hastalığı	**TA:u:n**
Tav	1- Boyun eğme; itaat 2- Uygun durum ve zaman.	**Tav**

Tavaf	1- Bir şeyin çevresini dolaşma 2- Hacı olmak için Kâbe'nin etrafını 7 kez dolaşma.	**TAva:f**
Tavaif	Gürühlar, bölükler	**tava:/if**
Tavaif-i ervah	Ruhların gruplar halinde olması	**tava:/ifi Erva:h**
Tavaif-i müluk	Abbasilerin yıkılmasından sonra ortaya çıkan beylikler. Anadolu beylikleri.	**tava:/ifimü:lûK**
Tavassut	Aracılık, arabulma. Yardımcılık.	**tAvAssuT**
Tavaşi	Harem ağası	**TAva:şi:**
Tavazzuh	Açıklanma; açıklık kazanma	**tAvazzuh**
Tav-hane	Sera	**TAvha:ne**
Tavil	Uzun	**TAvi:l**
Tavile	Çok süren	**TAvi:le**
Ta'viz	Karşılık olarak verme. Ödün	**ta:viz**
Ta'vizi	Ödünlü	**ta:vizi:**
Tavr	1- Tutum, davranış 2- Büyüklenme, gösteriş 3- Ters davranma 4- Musikide kişisel tarz.	**TAvır**
Tavr ü hareket	Genel tavır. Tutum	**Tavrıhareket**
Tavsif	Niteleme, nitelendirme	**tavsif**
Tavsifat	Nitelemeler	**tavsi:fa:t**
Tavsiye	1- Öğütleme 2- Salık verme.	**tavsiye**
Tavus	Sülüngillerden, Afrika'da yaşayan; renkli, uzun tüylü, tiz sesli bir kuş.	**Tavus**
Tavvafiyye	Resmi dairelerdeki gece bekçisi ücreti	**TAvva:fiye**

Tavzif	İşe alma, görevlendirme	**tavzi:f**
Tavzih	Açıklama, aydınlatma	**tavzi:h**
Taybe	Medine-i Münevvere	**Taybe**
Tayf	1- Yedi rengi barındıran kuşak 2- Hayalet.	**Tayf**
Ta'yin	1- Atama 2- Ayırma 3- Kararlaştırma.	**ta:yin**
Ta'yin-i cihet	Yöneltme	**ta:yinicihet**
Tayir	Kabahati yüze vurma	**tayyi:r**
Tayy-i mekan	Mekânları atlarcasına hızla geçme	**Tayyimekâ:n**
Tayyar	1- Uçucu, uçan 2- Erkek adı.	**Tayyar**
Tayyare	Uçak	**Tayya:re**
Tayyib	1- İyi, hoş 2- Erkek adı.	**TAyyib**
Tayyibat	Güzel işler	**TAyyiba:t**
Tayyibe	Kadın adı	**Tayyibe**
Tazallüm	Sızlanma, yakınma	**tazallüm**
Tazammun	İçerme, kapsama	**TAzAmmun**
Tazarru	1- Yalvararak küçülme 2- Yakarma.	**tazarru:**
Tazarrur	Zarar görme	**tazarrur**
Taze	1- Körpe, yeni, bayatlamamış 2- Genç.	**ta:ze**
Taze-zeban	Duyulmamış güzel sözler söyleyen	**ta:zezèba:n**
Ta'zim	Saygı gösterme, yüceltme	**ta:zi:m**
Ta'zimat	Yüksek saygı	**ta:zi:ma:t**
Ta'ziye	Başsağlığı dileme	**ta:ziye**
Ta'ziyet	Başsağlığı dileme	**ta:ziyèt**
Ta'ziyet-name	Başsağlığı dileyen yazı. Başsağlığı mektubu	**ta:ziyètna:me**
Taziz	Sevgi ile anma	**ta:zi:z**

Tazmin	Zarar-ziyanı ödeme	**tazmin**
Tazminat	Zararı telafi etme, zarar karşılığını ödeme	**tazmi:na:t**
Tazyik	1- Basınç 2- Manevi baskı.	**tazyik**
Tazyik-i hava	Açık hava basıncı	**tazyi:kihava**
Teadi	Düşmanlık	**te/a:di:**
Teadül	Denklik	**te/a:dül**
Teakub	Ardarda gelme	**te/a:Kup**
Teal-Allah	"Allah yüceltsin"	**te/a:laLLa:h**
Teali	Yükselme	**te/a:li:**
Teali-i İslâm Cemiyeti	Kurtuluş Savaşı öncesi kurulan bir dernek	**te/a:liği islâmcemiyeti**
Teali-perver	Yükselmek isteyen	**te/a:li:pErvEr**
Teamül	1- Eskiden beri yapılagelen, süregelen 2- Davranış, alışkanlık.	**te/a:mül**
Teanni	Zorluk çekme	**te/anni:**
Tearuz	Çatışma	**te/a:ruz**
Teati	1- Mal değişimi, trampa 2- Karşılıklı birbirine verme.	**te/a:ti:**
Teavün	Yardımlaşma	**te/a:vün**
Tebaa	Uyruk, vatandaş	**teba:**
Tebah	Mahvolmak, hiç olmak	**teba:h**
Tebaiyyet	Tabi olma, bağlanma	**teba:iyet**
Tebarek-Allah	"Allah mübarek etsin"	**teba:rèkaLLa:h**
Tebareke	1- Kur'an-ı Kerim'de, "Mülk Suresi"ne halkın verdiği ad 2- "Yücelsin".	**teba:rèke**
Tebarüz	Görünme, belirme	**teba:rüz**
Tebaşir	İlk görünüm	**teba:şi:r**
Tebaşir-i fecr	Sabahın ilk aydınlığı	**teba:şirifècr**
Tebayün	Zıtlık, aykırılık	**teba:yün**
Tebayünat	Zıtlıklar	**teba:yüna:t**
Tebcil	Yüceltme	**tèbci:l**

Tebcilen	Ağırlayarak	**tèbci:lEn**
Tebdi	Birinin ahlâken değiştiğini öne sürme	**tebdi:**
Tebdil	Değiştirme	**tèbdi:l**
Tebdil-i hava	Hava değişimi	**tèbdi:lihava**
Tebdil-i mekân	Yer değiştirme	**tèbdi:limèkâ:n**
Tebdilen	Değiştirerek	**tèbdi:lEn**
Tebea	Uyruklar. Tabi olanlar	**teba:**
Tebeddü	Sapkınlık	**tebèddü:**
Tebeddül	Değişim; değişme	**tebeddül**
Tebellüd	Tembellik	**tebellüd**
Tebellüg	Bildirimi alma; anlama	**tebEllü:**
Tebellügat	Aldırma; anlatma; anlamalar	**tebellüga:t**
Tebellür	Belirme	**tebEllür**
Teber	Küçük balta	**tebEr**
Teberra	Sevmeyip yüz çevirme	**teberra:**
Teberru	Bağış, bağışlama	**teberru:**
Teberruat	Bağışlar	**teberru~a:t**
Teberrük	Uğur sayma	**TebErrük**
Teberrüken	Uğur sayarak	**tebErrüken**
Teberrüz	Görünme; ortaya çıkma	**teberrüz**
Tebessüm	Gülümseme	**tebessüm**
Tebeyyün	Anlaşılma, meydana çıkma, belli olma	**tebèyyün**
Teblig	1- Götürme, taşıma, iletme 2- Bildiri.	**tebli:ğ**
Tebligat	Tebliğler, bildiriler	**tebli:ga:t**
Tebrik	Kutlama	**tebri:k**
Tebrik-name	Kutlama metni	**tebrikna:me**
Tebriz	İran'da Eyalet merkezi	**tebriz**
Tebşir	Müjdeleme	**tèbşi:r**
Tebük	Suudi Arabistan'da şehir	**tebuK**
Tebyin	Belli etme, açıktan söyleme, açıklama	**tèbyi:n**
Tebyiz	Bir yazı taslağını temize çekme	**tèbyi:z**

Tecahül	Bilmezlikten gelme. Bilmez gibi görünme	**teca:hül**
Tecahül-i arif	Edebiyatta, bilineni bilmiyormuş veya başka türlü biliyormuş gibi gösterme sanatı.	**teca:hüli a:rif**
Tecahül-kâr	Bilmezlikten gelen	**teca:hülkâ:r**
Tecanüs	Bir bütünü oluşturan öğeler arasındaki uyumluluk	**teca:nüs**
Tecarib	Denemeler	**teca:rib**
Tecavüz	1- Saldırma, saldırı 2- Başkasının hakkına el uzatma 3- Sarkıntılık etme; ırza geçme	**teca:vüz**
Tecavüzi	Tecavüzle ilgili	**teca:vüzi:**
Tecavüz-kâr	Sürekli tecavüz eden	**teca:vüzkâ:r**
Tecavüz-kârane	Saldırırcasına	**teca:vüzkâ:ra:ne**
Tecdid	Yenileme	**teCdi:t**
Tecebbür	Kibirlenme	**tecebbür**
Teceddüd	Yenilenme, yenileşme	**teceddüt**
Teceddüd-perver	Yenilik taraftarı	**teceddütpErvEr**
Tecehhüz	Hazırlanma	**tecèhhüz**
Tecelli	1- Görünme; açığa çıkma, belirme 2- Kader 3- Allah'ın lütfuna erme.	**tècelli:**
Tecelli-gâh	Görünme yeri	**tècelligâ:h**
Tecelliyat	Tecelliler	**tècelliya:t**
Tecemmu	Yığılma	**tècemmu:**
Tecennün	Çıldırma	**tecEnnün**
Tecerrüd	1- Soyunma; çıplak kalma 2- Soyutlanma.	**tècerrüt**
Tecessüm	1- Görünme, belirme 2- Boyut kazanma.	**tecessüm**

Tecessüm-i hayal	Hayal görme	**tEcessümühayâ:l**
Tecessüs	Araştırma merakı	**tecessüs**
Tecevvüz	Cevaz verme, uygun görme	**tecevvüz**
Tecezzi	Bölünme	**tecezzi:**
Techiz	Donatma. Donatım	**teçhiz**
Techiz ve tekfîn	Ölünün yıkanıp kefene konulması	**teçhi:z vetèkfî:n**
Techizat	Donatım, cihazlar, donatı	**teçhi:za:t**
Te'cil	Geciktirme, erteleme	**tè:ci:l**
Tecribe	1- Deneme, sınama 2- Deneyim, görgü.	**teCrübe**
Tecrid	1- Ayırma, ayrı bir yerde tutma 2- Soyutlama 3- Yalıtım.	**teCri:t**
Tecridat	Tecritler	**teCri:da:t**
Tecriden	Soyutlayarak	**teCri:dEn**
Tecrübe	1- Deneme, sınama 2- Görgü 3- Deney.	**teCrübe**
Tecrübi	Deneme ile ilgili. Deneysel	**teCrübi:**
Tecvid	Kur'an-ı Kerim'i usulüne bağlı olarak okuma sanatı	**tecvi:t**
Tecviz	İzin verme, sakıncasız görme	**tecvi:z**
Tedafüi	Savunma ile ilgili olan	**teda:fü/i:**
Tedahül	1- Ödemede gecikme 2- Birbirinin içine girme 3- Birikme.	**teda:hül**
Tedai	(Ruhb.) Çağrışım	**teda:ği:**
Tedarikat	Hazırlıklar	**teda:rikâ:t**
Tedarük	Hazırlama. Araştırıp bulma	**teda:rik**
Tedavi	Hastalığı iyileştirme	**teda:vi:**
Tedavül	Paranın dolaşımı, kullanımı	**teda:vül**

Tedavülat	Tedavüller	**teda:vülâ:t**
Tedbir	Önlem	**tèdbi̱r**
Tedbirat	Önlemler	**tèdbi:ra:t**
Tedebbür	Sonunu düşünme	**tedebbür**
Tedeffün	Gömülme	**tedeffün**
Tedenni	Gerileme	**tedenni:**
Tedeyyün	Dine bağlanma	**tedeyyün**
Tedfin	Gömme	**tedfi:n**
Tedhiş	Korkutup yıldırma, korku salma. Terör	**tedhi̱ş**
Tedib	Terbiye etme	**tedi:p**
Te'diyat	Ödemeler	**te̱diya:t**
Te'diye	Para ile ödeme	**te̱diye**
Tedkik	İnceleme, araştırma	**tetki̱k**
Tedkikat	Derin araştırma	**tetKî: Ka:t**
Tedric	Derece derece, yavaş yavaş ilerleme	**tèdri:ç**
Tedricat	Yavaş yavaş ilerlemeler	**tèdri:ca:t**
Tedricen	Yavaş yavaş, azar azar, gittikçe	**tèdri:cen**
Tedrici	Azar azar yapılan. Derece derece olan	**tèdri:ci:**
Tedris	Ders verme, öğretme, okutma	**tèdri:s**
Tedrisat	Öğretim	**tèdri:sa:t**
Tedrisat-ı ibtidaiyye	İlköğretim	**tèdri:sa:tı iptida:/iye**
Tedrisi	Dersle ilgili	**tèdri:si:**
Tedvin	Kitap haline getirme; derleme	**tedvi:n**
Tedvir	1- Çevirme, döndürme 2- Yönetme 3- Bir mısradaki kelimelerin yerini değiştirmekle anlamın ve veznin değişmemesi.	**tedvi:r**
Teeddüb	Edeplenme, utanma, sıkılma	**te/eddüp**

Teekküd	Sağlamlaştırma	**te/ekküd**
Teellüf	Alışma	**te/ellüf**
Teemmül	Bir işi detaylı düşünme	**te/emmül**
Teenni	Düşünerek dikkatli davranma	**te/enni:**
Teessüf	Üzülme, acınma, kaygılanma, gönül koyma, yazıklanma	**te/essüf**
Teessüfat	Üzülmeler	**te/essüfa:t**
Teessür	1- Üzülme, üzüntü, kederlenme. Gam 2- Duygulanım.	**te/essür**
Teessürat	Acılar, kederler	**te/essüra:t**
Teessüriyyet	Duygulanma	**te/essüriyet**
Teessüs	Kurulma, yapılma, tesis olunma	**te/essüs**
Teevvül	Başka anlama gelme	**te/evvül**
Teeyyüd	1- Kuvvetlenme 2- Doğru çıkma.	**te/eyyüd**
Tefahhur	Övünme	**tefa:hür**
Tefasil	Ayrıntılar	**tefa:sil**
Tefasir	Tefsir kitapları	**tefa:sir**
Tefcir	Drenaj	**tefci:r**
Tefeccür	Tan yerinin ağarması	**tefeccür**
Tefekkür	Fikre dalma, derin düşünceye dalma. Düşünüş	**tefekkür**
Tefekkürat	Düşünceler, zihin yormalar	**tefekküra:t**
Tefellug	Çatlama	**tefeLLuK**
Tefellüc	Felç olma	**tefEllüç**
Teferruat	Ayrıntılar	**tefErru~a:t**
Teferrüc	Dolaşarak keder dağıtma; açılma	**tefErrüç**
Teferrüt	Yalnız kalma	**tefErrüt**
Tefessüh	Dağılma, çürüme, bozulma	**tefessüh**

Tefevvuk	Üstünlük	**tefevvuK**
Tefevvüh	Kötü sözler söyleme	**tefevvüh**
Tefhim	Anlatma	**tefhi:m**
Tefrik	Ayırma, seçme; ayırt etme	**tefri:k**
Tefrika	Gazete ve dergilerde bölümler halinde çıkan ve birbirini tamamlayan yazılar.	**tefriKa**
Tefriş	Döşeme işi. Ev eşyasını düzenleme	**tefriş**
Tefrişat	Ev eşyasının tümünü yeniden düzenleme, yenileme	**tefri:şa:t**
Tefrit	Tutum ve davranışlarda geri kalma. İfratın tersi	**tefri:t**
Tefsih	Genişleme	**tefsi:h**
Tefsir	1- Kur'an-ı Kerim'in ayetlerini yorumlayarak açıklama 2- Yorum. Yorumlama.	**tefsir**
Tefsirat	Yorumlar	**tefsi:ra:t**
Teftiş	1- Kontrol, yoklama 2- Yapılan araştırma, soruşturma.	**teftiş**
Teftişat	Kontroller, araştırmalar, soruşturmalar	**tefti:şa:t**
Teftişi	Kontrolle ilgili; araştırmayla ilgili	**tefti:şi:**
Tefviz	İhale	**tefvi:z**
Tegafül	Anlamazlıktan gelme. Bilmez görünmek	**tega:fül**
Teganni	Şarkı söylemek	**teganni:**
Tegarrür	Gururlanma	**tegarrür**
Tegassül	Yıkanma	**tegassül**
Tegavvül	Renkten renge girme	**tegavvül**
Tegavvür	Aslını esasını arama	**tegavvür**

Tegazzül	Gazel okuma	**tegazzül**
Tehacüm	Birden hücum etme. Ansızın saldırma	**teha:cüm**
Tehallüf	Uygunsuzluk	**tehallüf**
Tehalük	Çok isteme	**teha:lük**
Tehaşi	Korkma, çekinme	**teha:şi:**
Tehcir	Göç ettirmek, sürmek	**tèhci:r**
Tehciye	Heceleme	**tèhciye**
Tehdid	Gözdağı. Gözünü korkutma. Gözü korkutulma	**tèhdi:t**
Tehdid-amiz	Tehditle karışık	**tèhdida:mi:z**
Tehdiden	Korkutarak	**tèhdi:dEn**
Tehdid-kâr	Tehdit eden	**tèhditkâ:r**
Tehdid-kârane	Tehdit edercesine	**téhditkâra:ne**
Tehecci	Heceleme	**tehecci:**
Teheccüd	Gece namazı	**teheccüt**
Teheccüm	Saldırma, hücum etme	**teheccüm**
Tehevvür	Öfkelenme, köpürme	**tehevvür**
Teheyyüc	Heyecanlanma	**teheyyüç**
Tehi	Boş	**tehi:**
Te'hir	Erteleme, geciktirme; sonraya bırakma	**tèhi:r**
Tehlüke	Tehlike. Korkulacak durum	**tehlike**
Tehyic	Heyecanlandırma	**tehyi:ç**
Tehzil	Alaya alma	**tehzi:l**
Tekabbel-Allah	"Allah kabul etsin"	**teKAbbElaLLah**
Tekabül	1- Karşı karşıya 2- Eş değer. Karşılık. 3- Karşılama.	**teKA:bül**
Tekadüm	Zaman aşımı	**teKA:düm**
Tekalif	1- Teklifler 2- Vergiler.	**tekâ:lif**
Tekamül	1- Olgunlaşma; olgunluk 2- Evrim.	**tekâ:mül**
Tekamülat	Olgunlaşmalar	**tekâ:mülâ:t**

Tekapu	Dalkavukluk	**tekâ:pu:**
Tekarir	Teklifler, önergeler	**teKA:ri:r**
Tekarüb	Yakın olma	**teKA:rüb**
Tekasit	Taksitler	**teKA:sit**
Tekasüf	Koyulaşma, yoğunlaşma	**tekâ:süf**
Tekâsül	Kayıtsızlık, tembellik, üşengeçlik	**tekâ:sül**
Tekasür	1- Çoğalma 2- Kur'an-ı Kerim'de bir sure.	**teKA:sür**
Tekaüd	1- Emeklilik. 2- Emekliye ayrılma.	**teKA:üd**
Tekaüden	Emekliye ayrılarak	**teKA:üdEn**
Teküdiyye	Emeklilik maaşı. Emekli aylığı	**teKA:üdiye**
Tekavim	Takvimler	**teKA:vim**
Tekavvül	Yalan söyleme	**teKAvvül**
Tekavvüt	Geçinme, beslenme	**teKAvvüt**
Tekazüb	Birbirini aldatma	**tekâ:züb**
Tekbir	1- Namaza başlarken "Allahu ekber" deme 2- Müslümanlıkta kurban keserken veya ibadet ederken söylenen Allah'a şükran ifadesi.	**tekbi:r**
Tekbirat	Tekbirler	**tekbi:ra:t**
Tekdir	1- Azarlama, paylama 2- Öğrenci veya memura verilen sicil cezası.	**tèkdi:r**
Tekdirat	Azarlamalar	**tèkdi:ra:t**
Tekdiri	Tekdirle ilgili	**tèkdi:ri:**
Teke	Erkek keçi	**tèke**
Tekebbür	Kibirlenme, büyüklenme, kurum	**tèkebbür**
Tekeddür	Kederlenme	**tekeddür**
Tekeffül	1- Kefil olma 2- Yükümlenme.	**tekeffül**

Tekellüf	1- Külfetli iş görme, zahmete girme 2- Gösteriş.	**tekellüf**
Tekellüm	Konuşma, söyleme	**tekEllüm**
Tekemmül	Tamamlama, olgunlaşma, yetkinleşme	**tekEmmül**
Tekemmüm	Çarşafa bürünme	**tekEmmüm**
Tekerrüh	İğrenme	**tekErrüh**
Tekerrür	Tekrarlama, yineleme	**tekErrür**
Tekerrürat	Tekrarlamalar	**tekErrüra:t**
Tekerrüş	Buruşma	**tekErrüş**
Tekessür	Çoğalma, artma	**tekessür**
Tekevvün	Meydana gelme, oluşma. Oluş	**tekevvün**
Tekevvünat	Oluşlar. Meydana gelmeler	**tekevvüna:t**
Tekfin	Kefenleme	**tekfi:n**
Tekfir	1- Günahı tanımama 2- Kâfir sayma.	**tekfi:r**
Tekfir-i yemin	Yeminin kefaretini ödeme	**tekfi:riyemi:n**
Te'kid	Önceden yapılan isteği tekrarlama, pekiştirme; üsteleme	**te/ki:d**
Tekke	Tarikatte tasavvuf düşüncesinin işlendiği yerler	**tekke**
Teklif	1- Öneri, önerge 2- Yapılmasını isteme.	**teklif**
Teklifat	Teklifler	**tekli:fa:t**
Tekmil	1- Hepsi, tamamı, eksiksiz, tam, tüm 2- Bitirme, tamamlama.	**tekmi:l**
Tekrar	1- Yineleme, yinelenme 2- Yeniden. Bir kez daha.	**tèkra:r**
Tekrar-ale-t-tekrar	Tekrar tekrar. Birçok kez	**tèkra:r alet/tèkra:r**

Tekraren	Defalarca	**tèkra:ren**
Tekrir	Tekrar etme	**tèkri:r**
Teksif	Yığma, toplama, sıklaştırma, düzenleme	**tèksi:f**
Teksir	1- Çoğaltma 2- Kırılma, üzülme.	**tèksi̲r**
Teksirat	Çoğaltmalar	**tèksi:ra:t**
Tekvin	Yaratma, var etme; oluşturma	**tekvi:n**
Tekvin-i alem	Dünyanın yaratılması	**tekvi:ni/a:lem**
Tekzib	Yalan olduğunu söyleme. Yalanlama	**tekzi:p**
Tekzibat	Yalanlamalar	**tekzi:ba:t**
Telaffuz	Söyleniş, söyleyiş, diksiyon	**telâffuz**
Telafi	Yerine koyma; karşılama, yerini doldurma	**telâ:fi:**
Telaki	Buluşma	**telâ:Kî:**
Telakki	Anlayış, düşünce, görüş	**telâKKî:**
Telamiz	Küçük öğrenciler	**telâ:mi:z**
Telaş	1- Acele. İvecenlik 2- Kaygı.	**telâ̲ş**
Telbis	Hile, oyun	**tElbi̲s**
Telbiye	Hacıların, "Lebbeyk" sözüyle başlayan, Allah'a "herşeyi bırakıp sana geldim" demeleri.	**tElbiye**
Telef	1- Hayvan öldürme. Ürünün yok olması ya da yok etme 2- Boşuna harcama.	**telef**
Telefat	Elde olmayan nedenlerle hayvan ve ürünün yok olması	**telefa:t**
Televvün	Renk değiştirme	**telEvvün**
Telezzüz	Zevk alma, tat alma	**telezzüz**

Telgraf	Kodlu işaretler kullanarak yazılı bildirileri ileten haberleşme sistemi.	**telgraf**
Telgraf-name	Telgraf metni	**telgrafna:me**
Telhis	Özet; özetleme	**tElhi̲s**
Telhisen	Özetleyerek	**tElhi:sen**
Te'lif	1- Eser yazma 2- Uzlaştırma.	**tè:li̲f**
Te'lifat	Yapılmış eserler	**tè:li:fa:t**
Tel'in	Lânetleme, lânet okuma	**tEl/i:n**
Telkâri	Tel durumundaki altın ya da gümüşü örerek veya kakarak işleme sanatı.	**telkâ:ri:**
Telkib	Lâkap takma	**telki:p**
Telkih	Aşı	**tELKîyh**
Telkin	Düşünce ve fikir aşılama	**tElki:n**
Telkinat	Öğretilenler	**tElki:na:t**
Tellak	Hamamda kese yapan erkek	**tellâK**
Telmih	İmalı olarak konuşma	**tElmi:h**
Telvis	Kirletme	**tElvi̲s**
Telviye	Kıvırma, çevirme	**tElviye**
Temadi	Sürüp gitme, sürme, devam	**tema:di:**
Temaruz	Yalandan hastalanma; hastalık taslama	**tema:ruz**
Temasil	Suretler, biçimler	**tema:si̲l**
Temass	1- Dokunma, değme, dokunuş 2- İlişkide bulunma.	**tema̲s**
Temasül	Benzeme	**tema:sül**
Temaşa	1- Seyretme, izleme 2- Hoşlanarak gezme.	**tema:şa:**
Temaşa-gâh	Sinema, tiyatro	**tema:şa:gâ̲h**
Temaşa-hane	1- Gezilecek yer 2- Tiyatro 3- Dünya.	**tema:şa:ha:ne**

Temayül	1- Eğilim, meyletme 2- Sevgi.	**tema:yül**
Temayülat	Eğilimler	**tema:yülâ:t**
Temayül-i rahim	Rahim çarpıklığı	**tema:yülirahim**
Temayüz	Yükselme; başkalarından üstün hale gelme	**tema:yüz**
Temayüzat	Üstünleşmeler	**tema:yüza:t**
Temcid	Üç aylarda sabah ezanından sonra minareden okunan dua	**temci:t**
Temdid	Uzatılma, uzatma. Sürdürme	**temdi:t**
Temel	Esas, ana, ilk	**temEl**
Temellük	1- Mülk sahibi olma 2- Kendine mâl etme.	**temEllük**
Temellükat	Birden fazla mülke sahip olma	**temEllükâ:t**
Temenna	1- Eğilerek ve eli başa götürerek selâm verme 2- Dilek.	**temenna:**
Temenni	Dileme, dilek, istek	**temenni:**
Temenniyat	Dilekler, istekler	**temenniya:t**
Temerküz	Bir yerde toplanma, birikme, yığılma	**temErküz**
Temerrüd	İnat. Direnme. Kafa tutma	**temErrüt**
Temessül	Benzeşme	**temessül**
Temettu	Kâr; kâr payı; kazanç, fayda	**temettü:**
Temevvüc	Dalgalanma. Dalgalanmak	**temevvüç**
Temeyyüz	Benzerlerinden farklı olma. Sivrilme. Kendini kabullendirme temeyyüz	
Temhir	Mühürleme	**temhi:r**
Temin	1- Elde etme, sağlama 2- Güven hissi verme.	**tè:mi:n**

Teminat	Güvence olarak gösterilen kefil, para veya söz	**tè:mi:na:t**
Teminen	Temin yoluyla	**tè:mi:nen**
Temkin	1- Ağırbaşlılık 2- Tedbirli davranma.	**temkin**
Temlih	Söz arasında nükte yapma	**temlih**
Temlihat	Temlihler, nükteli sözler	**temli:ha:t**
Temlik	1- Mülk olarak vermi 2- Bir hakkın başka birine geçirilmesi.	**temlik**
Temliken	Mülk olarak vermek yoluyla	**temli:kEn**
Temlik-name	Devlete ait arazinin gelirinin, ekip-biçene verileceğini belirten belge.	**temlikna:me**
Temrin	Egzersiz. İdman. Tekrarlamalı alıştırma	**temrin**
Temsil	1- Bir başkasının ya da topluluğun adına davranma 2- Tiyatro oyunu 3- Söz gelimi, örneğin 4- Benzetme.	**temsil**
Temsili	Temsil ile ilgili, canlandırma	**temsi:li:**
Temyiz	1-Ayırt etme. Seçme 2- Mahkemelerce görülen bir davanın kararının incelenme mercii.	**temyi:z**
Temyizen	Temyiz yoluyla	**temyi:zEn**
Ten	İnsan vücudunun dış yüzü	**tEn**
Tenadür	Az bulunur hale gelme; nadirleşme	**tena:dür**
Tenafür	Kulağa hoş gelmeyen ses ve kelimelerin bir arada olması. Kakafoni.	**tena:für**

Tenafüs	Çekemezlik, haset	**tena:füs**
Tenakuz	Çelişki, çelişme, zıddiyet	**tena:Kuz**
Tenasüb	1- Birbirine uygunluk, yakışma 2- Orantı.	**tena:süp**
Tenasüb-i muayyene kanunu	Kimyada, Değişmeyen Oranlar Kanunu	**tena:sübi mu/ayyene KA:nunu**
Tenasüh	Ruhların bedenden bedene geçtiğine inanmak. Ruh göçü	**tena:süh**
Tenasül	Üreme. Türeme	**tena:sül**
Tenasül-bi-nefsihi	Kendiliğinden türeme	**tena:sül binefsihi**
Ten-aver	Etine dolgun	**tena:vEr**
Tenazzur	Dikkatle bakma	**tenazzur**
Tenbel	Üşengeç, ağır davranan	**tEmbEl**
Tenbel-hane	Miskinler yuvası	**tEmbElha:ne**
Tenbih	Bir işin belli bir biçimde yapılmasını tekrar söyleyerek hatırlatma, uyarım. Uyarma.	**tembi̲h**
Teneffür	İğrenme	**tenEffür**
Teneffüs	1-Ders aralarında verilen dinlenme 2-Nefes alma, soluk alma, solunum.	**teneffüs**
Teneffüs-bi-l heva	Solunum. Soluma	**teneffüsbilhèva:**
Teneffüs-hane	Okullarda öğrencilerin ders aralarında dinlenme yeri	**teneffüsha:ne**
Tenevvü	Çeşitlilik, çeşitleme	**tenevvü:**
Tenevvür	Parlama, ışıldanma, aydınlanma	**tenevvür**
Tenezzüh	Gezinti	**tenezzüh**
Tenezzül	1- Aşağılama 2- Alçalma.	**tenezzül**
Tenezzülen	Alçak gönüllülükle	**tenezzülEn**
Tenha	1- Issız, boş 2- Yalnız, tek.	**tenha:**

Tenkid	1- Eleştirme, eleştiri 2- Noktalama.	**teNkit**
Tenkidi	Eleştirel. Eleştirmeli	**teNkıydi:**
Tenkidat	Eleştiriler	**teNkıyda:t**
Tenkihat	Memur maaşlarında indirim yapma	**teNki:ha:t**
Tenkilât	Örnek olması için yapılan cezalandırma	**teNki:lâ:t**
Tenkis	Boşaltma	**teNkis**
Tenkisat	Azaltmalar, indirimler, eksiltmeler	**teNki:sa:t**
Tennure	Mevlevi dervişlerinin sem'a sırasında giydikleri kolsuz, geniş giysi.	**tennu:re**
Ten-perver	Rahatına düşkün	**tEnpErvEr**
Tensib	Uygun bulma; yaraştırma	**teNsip**
Tensikat	1- Düzenlemeler 2- İş yerindeki kadro fazlasını işten çıkarma.	**teNsi:Ka:t**
Tensir	Saçma, serpme	**teNsi:r**
Tenvin	Arapça bir kelimenin sonunu (nun) biçiminde okumak için konulan çift üstün, esre veya kesra işareti. ("rabbi" sözcüğünü "rabbün" okumak gibi.)	**teNvin**
Tenvinat	Tenvinler	**teNvi:na:t**
Tenvir	1- Işıklandırma, aydınlatma 2- Bilgi verme.	**teNvir**
Tenvirat	Işıklandırmalar, aydınlatmalar	**teNvi:ra:t**
Ten-zede	Sakin, sessiz	**tENzede**
Tenzih	Kusur kondurmama, ayırma, ayrılma	**teNzi:h**
Tenzihat	Ayrı tutmalar	**teNzi:ha:t**

Tenzil	İndirme, azaltma, çıkarma	**teNzi̲l**
Tenzilat	Fiyat indirimi, iskonto	**teNzi:lâ:t**
Ter	1- Yaş, ıslak, rutubetli 2- Taze.	**tEr**
Terahhum	Acıma. Merhamet etme	**terahhüm**
Terakib	Bileşimler	**tera:ki̲p**
Terakime	Türkmenler	**tera:kime**
Terakki	Yükselme, ilerleme, gelişme	**teraKKi:**
Terakki-perver	İlerlemeyi seven. İlerici	**teraKkipErvEr**
Terakkiyat	İlerlemeler	**teraKKiya:t**
Terane	1- Nağme, şarkı, ezgi 2- Tekrarlana tekrarlana usandıran söz.	**tera:ne**
Terane-zen	Şarkı söyleyen	**tera:nezEn**
Teravih	Ramazan'da yatsı ile Salat-ı Vitr arasında cemaatle kılınan namaz.	**tera:vi̲h**
Terazi	1- Kefeli tartı aleti 2- Uyuşma, anlaşma 3- Mizan 4- Bir burç adı.	**tera:zi**
Terazi-i tarafeyn	İki tarafın anlaşması	**tera:zi:yiTarafèyn**
Terbiye	1- Görgü 2- Alıştırma, eğitim 3- Hafif yollu cezalandırma 4- Bazı yemeklere konulan yumurta, sirke, salça vb.'nin karışım hali.	**tErbiye**
Terbiye-kerde	Terbiye edilmiş	**tErbiyekErde**
Terbiyevi	Eğitimsel	**tErbiyevi:**
Terceman	Çevirici çevirmen	**tErcümā̲n**
Terceme	1- Çeviri 2- Dile çevirme.	**tErcüme**
Terceme-i hal	Biyografi, özgeçmiş	**tErcümeğihâ:l**

Terceme-i ahval-i rical	Devlet adamlarının biyografisi	**tErcümeği ahva:liricâ:l**
Terci-i bend	Divan Edebiyatında kafiyeleri farklı olan ve her bendin sonunda tekrarlanan kafiyeli beyti bulunan nazım türü.	**tErci:ibEnd**
Tercih	Seçme, beğenme, yeğleme	**tErcih**
Tercüman-ı ahval	Agâh Efendi'nin yayınladığı gazete	**tErcüma:nı ahvâ:l**
Terdid	Bir sözü beklenmeyen bir şekilde tamamlama	**tErdi:d**
Tereddi	Soysuzlaşma, yozlaşma	**tereddi:**
Tereddüd	1-Kararsızlık, duraksama 2- Ne istediğini bilememe.	**tereddüt**
Terekat	Ölen kimsenin mirası. Bırakıtlar	**terèkâ:t**
Tereke	Ölen kimsenin mirası. Bırakıt	**tereke**
Terekküb	Bileşim. Bileşme	**terekkip**
Terekkün	Manevi güç bulma	**terèkkün**
Terennüm	1- Güzel ve hafif sesle şarkı söyleme 2- Şakıma.	**terEnnüm**
Terennümat	Terennümler	**terennüma:t**
Terettüb	Sırası gelme, gerekme, düşme	**terettüp**
Tereyağ	Sütten elde edilen yağ. Kaymak yağı	**terèya:**
Terfi	1- Yükselme. Rütbe alma 2- Yükseltme.	**tErfi:**
Terfian	Terfi ederek	**tErfi:an**
Terhin	Rehin verme, rehin koyma	**tErhi:n**

Terhis	Askerlik görevini bitirenin ordudan ayrılması.	**tErhi:s**
Terk	1- Bırakma, ayrılma, çekip gitme 2- Salıverme.	**tErk**
Terk-i alem	Ölme	**tErki/a:lem**
Terkib	1- Bileşim 2- Takım 3- Sentez, oluşum 4- Dilbilgisinde tamlama.	**tErki:p**
Terkibi	Bileşimsel	**tErki:bi:**
Terkib-i bend	Her parçanın sonunda, farklı kafiyeli beyti bulunan, gazele benzer nazım biçimi.	**tErkibibEnt**
Terkib-i kimyevi	Kimyasal bileşim	**tErki:bi kimyevi:**
Terk-i dünya	Dünyadan vaz geçip bir köşeye çekilme	**tEr/kidüNya:**
Terk-i hayat	Ölme	**tEr/kihaya:t**
Terk-i mevki	Yerini bırakma	**tEr/kimeVKî:**
Terkin	Silme, çizme	**tErki:n**
Tersa	Hıristiyan	**tErsa:**
Tersane	Gemi yapım yeri	**tErsa:ne**
Ters-nak	Korkak	**tErsnâ:k**
Tertib	1- Düzene koyma, sıralama, düzme, sıraya koyma 2- Dizgi 3- Düzen, intizam 4- Bir olayın oluş sırasına göre anlatımı 5- Asker arkadaşı.	**tErtip**
Tertibat	1- Karşılama hazırlıkları 2- Önlem 3- Düzen, düzenleme.	**tErti:ba:t**
Ter-ü taze	Çok taze,çok körpe, çok güzel	**terüta:ze**

Tervic	Bir fikri destekleme	**tErvi:ç**
Ter-zeban	Hazır cevap	**tErzeba:n**
Terzi	Giysi dikicisi	**tErzi**
Tesadüf	Rastlama, rast gelme, rastlantı, aramadan bulma	**tesa:düf**
Tesadüfen	Rast gelerek, rastlantı sonucu	**tesa:düfen**
Tesadüfi	Rastgele olan	**tesa:düfî:**
Tesalüb	İki şeyin çaprazlama olarak birbirinin üstüne binmesi	**tesa:lüp**
Tesalüf	Bacanak veya elti olma	**tesa:lüf**
Tesamum	Sağırlaşma	**tesa:mum**
Tesanif	Sınıflandırılmış kitaplar, eserler	**tesa:nif**
Tesanüd	Dayanışma, omuzdaşlık	**tesa:nüt**
Tesbih	1- İpe dizili 33, 99 veya daha fazla boncuktan oluşan, ibadet veya oyalanma amaçlı ve süs amaçlı olarak da kullanılan dizin. 2- "Süphanallah" kelimesini devamlı söyleyerek Allah'ı anma.	**tespih**
Tesbihat	Tespih çekmeler	**tesbi:ha:t**
Tesbit	1- Kuşkuya yer bırakmayacak şekilde gösterme 2- Sağlam bir biçimde yerleştirme.	**tesbi:t**
Tesci	Nesirde cümleleri kafiyeleştirme	**tesci:**
Tescil	Resmi kayda geçirme. Sicile geçirme	**tescil**
Tescilat	Tesciller, sicillemeler	**tesci:lâ:t**

Tesdis	Bir gazelin beyitlerine aynı vezin ve kafiyede dört mısra katarak beyitleri 6 mısraa çıkarma.	**tesdi:s**
Tesebbüb	Sebep olma	**tesEbbüb**
Teseccüd	Secdeye kapanma	**teseccüd**
Tesehhür	Gece uyuyamama	**tesehhür**
Tesekkür	Şeker hastalığı	**tesekkür**
Teselli	Avutma. Acı bir olayı unutturmaya çalışma	**tesElli:**
Teselli-yab	Teselli bulan	**tesElli̲ya:b**
Teselliyat	Telliler	**tesElliya:t**
Tesellüb	Eşi ölen kadının matem elbisesi giymesi	**tesEllüp**
Tesellüm	Verileni teslim alma	**tesellüm**
Teselsül	1- Zincirleme gitme 2- Bir borçtan birden fazla kişinin sorumlu olması.	**tesElsül**
Tesemmüm	Zehirlenme	**tesEmmüm**
Tesettür	(kadın için) Örtünme, gizlenme, kapanma	**tesettür**
Teseyyüb	İhmalkârlık, üşenme, kayıtsızlık	**teseyyüp**
Teshil	Kolaylaştırma	**teshi:l**
Teshir	1- Büyüleme, büyü yapma, aldatma 2- Ele geçirme.	**teshi:r**
Te'sir	1- Etki, etkileme, dokunma 2- İz bırakma 3- Kederlenme.	**tè:si̲r**
Te'sirat	Tesirler	**tè:si̲ra:t**
Te'sir-i heva	Havanın etkisi	**tè:si̲rihèva:**
Te'sis	Kuruluş. Kurma, yapma. Temel atma	**tè:si:s**

Te'sisat	1- Kurmalar. Döşem (TDK) 2- Kurumlar, kuruluşlar.	**tè:si:sa:t**
Tesis-i sulh	Barışın temellerini atma	**tè:s̲isisulh**
Teskin	Öfkeyi yatıştırma, sinirleri yumuşatma	**tèski:n**
Teskiye	Su verme. Sulama	**tesKıye**
Teslih	1- Derisini yüzme 2- Silahlandırma.	**tèsli:h**
Teslim	1- Bir emaneti sahibine verme, yerine verme 2- Gerçeği söyleme 3- Pes etme.	**tesl̲im**
Teslimat	Teslim edilen eşya ya da paralar	**tesli:ma:t**
Teslim-i can	Ölmek	**tesli:mic̲an**
Teslimiyyet	Boyun eğme. Teslim olma	**tesli:mi̲yet**
Teslim tesellüm	Alma ve verme	**tesli:mtesEllüm**
Teslis	1- Üçleme, üçe çıkarma 2- Hıristiyanlıkta (baba-oğul-kutsal ruh) olarak Tanrı'nın üç ayrı kişilikte ortaya çıktığına inanmak.	**tesli:s**
Tesniye	Kelimenin sonuna (ayn) ya da (eyn) eki getirilerek, "iki adet anlamı vermek (Örn: Tekzibeyn = iki kez tekzip etme)"	**tesn̲iye**
Tesri	Çabuklaştırma	**tesri:**
Tesviye	1- Sonuca bağlama 2- Düzleme.	**tesviye**
Teşabüh	Benzerlik, benzeşme	**teşa:b̲üh**
Teşabühat	Benzeşmeler	**teşa:büha:t**
Teşbih-i cem	Birden fazla benzetme	**teşbi:hicem**
Teşebbüh	Benzeme, benzemeye çalışma	**teşebbüh**

Teşebbüs	Girişim. Girişme	**teşebbüs**
Teşebbüsat	Girişimler	**teşebbüsa:t**
Teşebbüs-i şahsi	Özel teşebbüs	**teşebbüsişahsi:**
Teşebbüs-ü iktisadi	Yatırım	**teşebbüsü iktisa:di:**
Teşeddüd	Şiddetlenme	**teşeddüt**
Teşehhüd	Namazda "ettehiyyatü" duasını okuma ve bu dua kadar geçen zaman.	**teşehhüt**
Teşekkük	Şüphelenme	**teşekkük**
Teşekkül	1- Oluşum, kurulma 2- Şekillenme; biçim kazanma.	**teşekkül**
Teşekkülat	Teşekküller	**teşekkülâ:t**
Teşekkülat-ı bahriyye	Deniz oluşumları	**teşekkülâ:tı bahri:ye**
Teşekkür	İyiliğe karşı memnuniyet ifadesi	**teşekkür**
Teşekkürat	Teşekkürler	**teşekküra:t**
Teşerrüf	Tanışmaktan şeref duyma. Şereflenme	**teşErrüf**
Teşerrüfat	Şereflenmeler; şeref bulmalar	**teşErrüfa:t**
Teşettüt	Dağılma	**teşettüt**
Teşettüt-ü efkâr	Fikir ayrılığı	**teşettütü efkâ:r**
Teşettüt-ü idame	Bir guruptan ayrılmaların devam etmesi	**teşettütü ida:me**
Teşevvük	Şevklenme, gayrete gelme	**teşevvük**
Teşevvüş	Karışma. Karışıklık	**teşevvüş**
Teşevvüşat	Karışıklıklar	**teşevvüşa:t**
Teşevvüş-i kelimat	Kelimelerin karışması	**teşevvüşi kelima:t**
Teşeyyüb	Kayıtsızlık, ihmal	**teşeyyüp**
Teşeyyüd	Yükseltme	**teşeyyüd**
Teşhir	1- Sergileme 2- Gösterme 3- Yayma; dillere düşürme.	**teşhir**

Teşhirat	Teşhirler	**teşhi:ra:t**
Teşhis	1- Seçme, fark etme, tanıma, anlama 2- (Tıp) Hastalığın adını koyma.	**teşhi:s**
Teşhisat	Teşhisler	**teşhi:sa:t**
Teşhis ve intak	(Edb) Eşyayı insan gibi konuşur, hisseder olarak canlandırma.	**teşhi:s ve intA:K**
Teşkik	Şüpheye düşürme	**teşkik**
Teşkikat	Şüpheye düşürmeler	**teşki:kâ:t**
Teşkil	1- Meydana getirme, oluşturma 2- Kuruluş, oluşum.	**teşkil**
Teşkilat	Kuruluşlar; örgütler	**teşki:lâ:t**
Teşkilat-ı adliyye	Adalet teşkilatı	**teşki:lâ:tı adliye**
Teşkilat-ı esasi	Anayasa	**teşki:lâ:tı esa:si:**
Teşkilat-ı esasiyye kanunu	Anayasa	**teşki:lâ:tı esa:siye Ka:nu:nu**
Teşkili	Kuruluşa yönelik	**teşki:li:**
Teşmil	İçine alma. Kapsama	**teşmi:l**
Teşne	1- Susamış 2- Çok istekli.	**téşne**
Teşne-dil	Cânı gönülden istekli	**tèşnedil**
Teşne-gan	Susamışlar	**tèşnegâ:n**
Teşne-i didar	Güzel yüz görmeye hasret kalmış	**tèşneğidi:da:r**
Teşni	Ayıplama	**teşni:**
Teşrif	1- Şereflendirme; şereflendirilme 2- Gelme-gitme.	**teşri:f**
Teşrifat	1- Protokol kuralları; tören kuralları 2- Kabul.	**teşri:fa:t**
Teşrih	1- Açma, yayma. Parçalara ayırma 2- Anatomi.	**teşri:h**

Teşrih-hane	Otopsi yapılan oda	**teşrihha:ne**
Teşrii	Yasama. Yasa koyma	**teşri:**
Teşrii masuniyyet	Yasama dokunulmazlığı	**teşri:imasu:niyet**
Teşrik	Başkasını ortak etme	**teşri:k**
Teşrik-i mesai	İşbirliği	**teşri:kimesa:ği**
Teşrin	Ekim ve Kasım aylarının ortak adı	**teşri:n**
Teşrin-i evvel	Ekim ayı	**teşri:ni evvEl**
Teşrin-i sani	Kasım ayı	**teşri:nisa:ni:**
Teşvik	1- Gayrete getirme, isteklendirme, özendirme 2- Kışkırtma.	**teşvi:k**
Teşvikat	Teşvikler	**teşvi:Ka:t**
Teşvikci	Teşvik eden	**teşvikçi**
Teşvik-i âli	Yüce teşvik	**teşvi:ki a:li:**
Teşvik-kar	Teşvikçi, özendirici, isteklendirici	**teşvikkâ:r**
Teşyi	Uğurlama	**teşyi:**
Tetabbub	Sahte hekimlik	**teTabbup**
Tetahhur	Temizlenme	**teTahhur**
Tetar	Tatar	**TATar**
Tetavvuf	Tavaf etme	**tetavvuf**
Tetebbu	Tetkik etme, araştırma, bilgi edinme	**tetebbu**
Tetkik	İnceleme	**tetKi:k**
Tevabi	Tabi olanlar, bağlı kişiler, maiyyet	**teva:bi**
Tevafuk	Birbirine uyma, uygun olma	**teva:fuK**
Tevafür	Çoğalma, artma	**teva:für**
Tevakki	Sakınma	**tevaKKîy**
Tevarih	Tarihler	**teva:rih**
Tevarüs	Mirasa konma	**teva:rüs**
Tevatür	1- Bir haberin ağızdan ağıza yayılması 2- Hadis-i Şeriflerin rivayeti.	**teva:tür**

Tevatürat	Tevatürler	**teva:türa:t**
Tevatüren	Kulaktan kulağa yayılarak	**teva:türen**
Tevazu	1- Alçak gönüllülük 2- Gösterişsizlik.	**teva:zu**
Tevazu-kâr	Alçakgönüllü	**teva:zukâ:r**
Tevbe	İşlenen bir suçu bir daha yapmamaya verilen söz	**töVbe**
Tevbe-kâr	Tövbe öden kimse	**töVbekâ:r**
Tevbih	Azarlama	**teVbi:h**
Tevcih	1- Yöneltme, yönlendirme, çevirme 2- Söz atma 3- Rütbe veya makam verme.	**tèvci:h**
Tevdi	Verme, bırakma. Emanet verme. Teslim etme	**tèvdi:**
Tevdian	Bırakarak, emanet vererek	**tévdi:an**
Tevdiat	1- Bankaya para, senet yatırma 2- Teslimat. Yatırma.	**tévdia:t**
Teveccüd	Vecde gelme, coşma	**teveccüd**
Teveccüh	1- Güleryüz gösterme. Hoşlanma. Sevme 2- Bir tarafa yönelme.	**teveccüh**
Teveccühat	Teveccühler	**teveccüha:t**
Teveccüh-kar	Sevgi gösteren	**teveccühkâ:r**
Teveffuk	Uygun gelme	**teveffuK**
Tevekkül	Allahtan gelene razı olma. Tanrı'dan bekleme	**tevekkül**
Tevella	Sevip sarılma	**tevellâ:**
Tevellüd	Doğum. Doğma	**tevellüt**
Tevellüd bi nefsihi	Bitki veya hayvanın kendi kendine doğması	**tevellütbinefsihi**
Tevessü	Genişleme	**tevessü:**
Tevessül	Girişme, başvurma, başlama	**tevessül**

Tevessülen	Girişerek, başvurarak	**tevessülEn**
Tevettür	1- Gerilme, gerginleşme 2- Gerilim.	**tevettür**
Teveyyül	Çığlık atma	**tEveyyül**
Tevfik	1- Allahın yardımına ulaşma 2- Erkek adı.	**te:fi̱k**
Tevfikan	Uyarak, uygun olarak, ...e göre	**te:fi:Kan**
Tevhid	1- Birleştirme, bir araya getirme 2- Allah'ın birliğine inanma 3- "Lâ ilâhe illallah" sözünü söyleme.	**tevhi:t**
Tevhidat	Tevhitler	**tevhi:da:t**
Tevhiden	Birleştirerek	**tevhi:dEn**
Tevhid-hane	Mevlevi tekkelerinde sema ayini yapılan yer	**tevhidha:ne**
Tevhid-i efkâr	İstanbul'da çıkan bir gazete	**tevhi:di efkâ:r**
Tevhid-i ictihad	Yargıtay'ın iki dairesi arasında verilen kararlarda farklılık olması durumunda, Yargıtay Daireler Kurulu'nca alınan ve emsale esas gösterilecek karar.	**tevhi:di içtiha:t**
Tevhid-i kuva	Kuvvetler birliği	**tevhi:diKuva:**
Tevhid-i tedrisat	Öğretimin tek elden denetimi	**tevhi:di tèdri:sa:t**
Tevil	Bir söze farklı anlam vermeye kalkma, yorumlama	**te:vi:l**
Tevilat	Sözleri değiştirme	**te:vi:lâ:t**
Tevilen	Sözü değiştirerek	**te:vi:lEn**
Tevki'	Padişah buyruklarına çekilen nişan; tuğra	**teVKîy**

Tevkif	1- Birini tutuklama 2- Alıkoyma 3- Durdurma.	**teVKîf**
Tevkifat	Kesinti	**teVKi:fa:t**
Tevkifen	Kesinti yapmak suretiyle	**tevki:fen**
Tevkif-hane	Tutukluların bulunduğu yer. Tutukevi	**tevkifha:ne**
Tevkil	Vekil yapma	**tevki:l**
Tevrat	Hz. Musa'ya indirilen, İbranilerin kutsal kitabı	**tevrat**
Tevriye	Birden fazla anlamı olan bir sözcüğün en uzak anlamını kullanma sanatı.	**tevriye**
Tevsi	Genişletme, yayma	**tevsi:**
Tevsiat	Genişletmeler	**tevsia:t**
Tevsi-i tefsir	Genişletilmiş yorum	**tevsi:itefsi:r**
Tevsik	1- Belgeleme. Belge ile kanıtlama 2- Sağlamlaştırma.	**tevsi:k**
Tevşimat	Vücuda döğme yapma	**tevşi:ma:t**
Tevvab	Çok tövbe eden	**tevva:b**
Tevvabin	Kerbelâ olayında Hz. Hüseyin'e yardım edilmemesinden pişmanlık duyanların oluşturduğu grup.	**tevva:bi:n**
Tevzi	Dağıtma, paylaştırma	**tevzi:**
Tevziat	Dağıtım, dağıtmalar	**tevzia:t**
Tevzii	Dağıtımla ilgili	**tevzi:/i**
Tevzii adalet	Adalet dağıtımı	**tevzi:/i ada:let**
Teyakkuz	Uyanık durma, hazır bulunma. Uyanıklık	**teyaKKuz**
Teyakkuzat	Uyanık bulunmalar	**teyaKKuza:t**
Teyemmüm	Su olmayan yerlerde, toprak veya kum gibi şeylerle abdest alma ya da gusletme	**teyemmüm**

Te'yid	Doğrulama	**tè:yi̲t**
Te'yiden	Doğrulayarak	**tè:yi:dEn**
Tezadd	1- Zıtlık 2- Terslik.	**teza̲t**
Tezahür	Ortaya çıkma, belirme, görünme, gözükme	**teza:hür**
Tezahürat	1- Bağırarak yapılan toplu gösteri 2- Hastalık belirtileri.	**teza:hüra:t**
Tezakir	Tezkereler	**teza:kir**
Tezekkür	1- Hatırlama, anımsama 2- Bir konuyu tartışma.	**tezekkür**
Tezekkürat	Tezekkürler	**tezekküra:t**
Tezelzül	Sarsılma, sallanma, titreme	**tezELzül**
Tezemmül	Bürünme, örtünme	**tezEmmül**
Tezevvüc	Evlenme	**tezevvüç**
Tezeyyün	Süslenme	**tezeyyün**
Tezhib	1- Süsleme 2- Yaldızlama, yaldız sürme.	**tezhi̲p**
Tezhibat	Tezhipler	**tezhi:ba:t**
Tezkere	1- Pusula. Küçük hatırlatma notu. Betik 2- İzin belgesi.	**teskere**
Tezkir	Hatırlatma	**tezki:r**
Tezkire	Ozanların biyografisi	**tezki:re**
Tezkiret üş-şuara	Şairlerin biyografileriyle şiirlerinden örneklerin yer aldığı kitap.	**tezki:retüş/şuAra:**
Tezkiye	1- Soruşturma sonucu aklama, temize çıkarma 2- Malın zekâtını verme.	**tezkiye**
Tezkiye-name	Bir şahidin durumunu öğrenmek için mahkemece muhtar veya yörenin önde gelenlerine gönderilen yazı.	**tezkiyena:me**

Tezkiye varakası	Aklama belgesi	**tezkiye varAKAsı**
Tezvic	Evlendirme	**tezvi:ç**
Tezvir	1- Kötülük amacıyla yapılan dedikodu. Yalan dolan 2- Yalan söyleme.	**tezvi:r**
Tezvirat	Biri hakkında yapılan konuşmalar. Koğuculuk	**tezvi:ra:t**
Tezviren	Yalan olarak	**tezvi:rEn**
Tezyid	Fazlalaştırma	**tezyi:d**
Tezyidat	Artırmalar, çoğaltmalar	**tezyi:da:t**
Tezyif	Değersiz olarak göstermeye çalışma	**tezyi:f**
Tezyin	Süsleme, bezeme	**tezyin**
Tezyinat	Süslemeler. Bezekler	**tezyi:na:t**
Tezyini	Süslemecilikle ilgili	**tezyi:ni:**
Tıbb	Hekimlik, doktorluk, tabiplik, tababet	**Tıp**
Tıbben	Doktorluğa uygun olarak. Tıppa göre	**Tıbben**
Tıbbi	Hekimlikle ilgili. Tıpla ilgili	**Tıbbi:**
Tıbbiye	Tıp Fakültesi	**Tıbbiye**
Tıfl	1- Küçük çocuk 2- Zayıf.	**TıfıL**
Tılısm	1- Esrarlı kudret 2- Sihir, büyülü şey 3- Çare.	**TıLsım**
Tılısmat	Tılsımlar	**TıLsıma:t**
Tırazende	Süsleyici, süsleyen, bezeyen	**tırazende**
Tıynet	Mizaç, yaratılış, huy	**Tıynet**
Ticani	Kuzey Afrika'dan gelişen gerici akım	**tica:ni:**
Ticaret	Mal alım satımı	**tica:ret**
Ticaret-gah	Dükkân	**tica:retgâ:h**
Ticaret-hane	Mal alım satımının yürütüldüğü yer	**tica:retha:ne**

Ticaret-i bahriyye	Deniz ticareti	**tica:reti bahriye**
Ticari	Alım satıma ait. Tecimsel	**tica:ri:**
Tilamiz	Öğrenciler	**tilâ:mi:z**
Tilavet	Kur'an-ı kerim'i usulünce güzel ve yüksek sesle okuma	**tilâ:vet**
Tilia	Ihlamur	**tiliya**
Tilka	Yön, hiza, taraf	**tilKa:**
Tilmiz	Öğrenci	**tilmi:z**
Timar	1- Binek hayvanını temizleme 2- Atlı asker besleyen beylere vergisi de alınmak üzere ayrılan arazi.	**tımar**
Timar-hane	Akıl hastanesi	**Tımarha:ne**
Timsah	Sürüngenlerden, genellikle Afrika'da yaşayan, derisi kalın, iri ve yırtıcı hayvan.	**timsah**
Timsal	Sembol, örnek, simge	**timsâ:l**
Timsal-i mücessem	Örnek	**timsâ:li mücessEm**
Tir	1- Ok 2- Merkür.	**ti:r**
Tir-i mah	Haziran	**ti:rima:h**
Tir ü keman	Sevgilinin kirpiği ve bakışı	**ti:rükeman**
Tiraş	Saç veya sakalın kesimi	**tıraş**
Tire	1- Karanlık 2- İzmir'in ilçesi.	**tire**
Tire	Bulanık	**ti:re**
Tir-endaz	Okçu. Ok atan	**ti:rénda:z**
Tiryaki	Keyif verici bir maddeye düşkün olan	**tirya:ki**
Tişe	Balta. Nacak. Kazma	**ti:şe**
Tiz	Çabuk	**téz**
Tiz	Keskin ses	**tiz**

Top-hane	1- Top dökülen yer 2- İstanbul'da bir semt.	**Topa:ne**
Töhmet	1- Birine isnat edilen suç 2- Kabahat.	**töhmet**
Tuba	1- Güzellik, hoşluk, rahatlık 2- Cennette bulunduğuna inanılan büyük bir ağaç 3- Kadın adı.	**Tu:ba:**
Tufan	1- Hz. Nuh'un gemisine aldığı canlıların dışında, herşeyin suların altında kaldığının anlatıldığı dönem. 2- Güçlü fırtına 3- Erkek adı.	**Tu:fan**
Tufan-ı Nuh	Nuh Peygamber zamanında yaşanmış tufan	**Tu:fa:nınuh**
Tufan-zede	Tufan görmüş ve etkilenmiş	**Tu:fanzède**
Tufeyli	1- Dalkavuk 2- Başkasının sırtından geçinen, asalak, parazit.	**Tufeyli:**
Tufuliyyet	Çocukluk	**Tufu:liyet**
Tuğ	Başa konulan sorguç	**Tu:ğ**
Tuğra	1- Fermanların altındaki padişah imzası 2- Erkek adı.	**Tu:ra:**
Tuğra-keş	Osmanlı'da tuğra işareti yapan memur	**Tu:rakèş**
Tuhaf	1- Garip, ilginç, alışılmamış 2- Münasebetsizlik.	**Tuhaf**
Tuhafiye	Çorap, mendil, eldiven gibi giyimi tamamlayan nesneler	**Tuha:fiye**

Tul	1- Uzunluk 2- Çokluk.	**tû:l**
Tulani	Uzunlamasına	**tu:lâ:ni:**
Tul-i emel	Bitmeyen arzu. Hırs	**tu:li emEL**
Tul-i hayat	Yaşam uzunluğu	**tu:lihaya:t**
Tul-i rakkas	Sarkaç uzunluğu	**tu:liraKKas**
Tulu	Güneşin doğuşu	**Tulû:**
Tuluat	Önceden tespit edilmiş bir konuda, oyuncuların sahnede içlerinden geldiği gibi konuştukları, nükteli ve taklitli oyun.	**Tulûa:t**
Tulu-i kamer	Ayın doğuşu	**Tulû:/iKamEr**
Tumturak	Kulağa hoş gelen parlak sözcükler kullanma	**TumTuraK**
Tur	Dağ	**Tu:r**
Turan	1- Türklerin yaşadığı her yer 2- Erkek adı.	**Tu:ra:n**
Turani	Türk ırkı	**Tu:ra:ni:**
Turfe	Az bulunan	**Turfa**
Turgut	1- Türk'e ait 2- Yerleşme, konuşlanma 3- Ev, konut.	**TurguT**
Tur-ı sina	Sina yarımadasında bir dağ. Allah'ın Hz. Musa ile konuştuğu dağ olarak kabul edilir.	**Tu:rısina:**
Turra	Alnın önündeki saçlar	**Turra:**
Turuk	Yollar	**TuruK**
Turunc	1- Turunçgillerden portakala benzeyen ıtırlı bir meyve 2- Antalya'da bir ilçe.	**Turunç**
Turunci	Turunç renginde	**Turuncu**
Turunclu	Fatih Sultan Mehmet'in İstanbul'da yaptırdığı su kanalı	**TurunçLu**

Turuş	Kışın yenilmek üzere sonbaharda sebze ve meyvelerden hazırlanan, ekşili ve tuzlu yiyecek.	**Turşu**
Tut	Yaza doğru yetişen mor veya beyaz renkli tatlı meyve	**dut**
Tuti	Papağan cinsinden bir kuş	**tu:ti:**
Tuti-i mucize gûyem	"Mucize anlatan papağanım"	**tu:ti:~i mu:c̲izegû:yem**
Tuti-name	Uyduruk hikâyeler	**tu:ti:na:me**
Tutuk	Örtü	**tutuK**
Tüccar	Büyük ticarethane sahibi. Tacir	**tüccar**
Tüfeng	Ateşli silah. Büyük tabanca	**tüfèk**
Tüfeng-hane	Tüfek yapılan yer	**tüfèka:ne**
Tülbend	Pamuktan, ince ve seyrek dokunmuş bez	**tülbEnt**
Türab	Toprak	**türa:b**
Türabi	Topraktan. Toprakla ilgili	**türa:bi:**
Türban	Kadının yüzü dışında her yerini kapatan örtü	**türb̲an**
Türbe	Genellikle önemli kişilerin kabrinin bulunduğu yer	**türbe**
Türbe-dar	Türbeyi bekleyen ve temizleyen kişi. Türbe bekçisi	**türbeda:r**
Türk	1- Anadolu, Asya ve Doğu Avrupa'da yaşayan, Türkçe konuşan soy ve bu soydan olan 2- Güç, kudret.	**türk**
Türkân	1- Türkler 2- Kudretli 3- Kadın adı	**türkâ:n** **türkân**

Türkî	Türk'e ait	**türki:**
Türkistan	Türklerin ana yurdu. Taşkent, Semerkant, Buhara gibi şehirleri de kapsayan büyük vatan.	**türkistan**
Türkiyyat	Türk kültürünü araştıran bilim. Türkoloji	**türkiya:t**
Türkiyye	Türklerin vatanı	**türkiye**
Türkmen	Türkistan, Azerbaycan, Ortadoğu ve Toroslar'da yaşayan Türk kavmi	**türkmEn**
Türrehat	Saçma sapan	**türreha:t**
Tüvan	Güç, kudret	**tüva:n**
Tüvana	Güçlü, kudretli, dinç	**tüva:na**
Tüvan-ger	Zengin	**tüvaNgEr**

U

Ubud	Sonsuzluklar, ebediyetler	**ubu:d**
Ubudiyyet	1- Aşırı bağlılık 2- Kulluk, kölelik.	**ubu:diyet**
U'cube	Garip, çok acayip şey	**ucu:be**
Ud	Türk müziğinde kullanılan, kirişli, telli bir çalgı	**ut**
Udi	Ut çalan. Utçu	**u:di:**
Udul	Sapkınlık, yoldan çıkma	**udû:l**
Ufki	Yatay	**ufKî:**
Ufuk	1- Arazide ya da açık denizde gözün görebileceği son nokta 2- Erkek adı.	**ufuK**
Ufunet	1- Pis koku 2- İrin.	**ufu:net**
Uhde	1- Bir işi üzerine alma. Sorumluluk 2- Birinin yükümlü olduğu görev.	**uhde**
Uhra	Diğer, başka	**uhra:**
Uhrevi	Ahiretle ilgili. Öbür dünya ile ilgili	**uhrevi:**
Uhreviyyat	Konusu Ahiretle ilgili işler olan çalışmalar	**uhrevi:ya:t**
Uhud	Anlaşmalar	**uhu:d**
Uhud-u atika	Eski anlaşmalar	**uhu:du ati:Ka**
Uhuvvet	Dostluk, bağlılık, kardeşlik	**uhuvvet**
Ukala	Bilgiçlik taslayan kimse	**uKAlâ:**
Ukab	Kartal	**uKa:b**

Ukaz	Mekke yakınlarında, Arapların her yıl panayır düzenleyip sanat faaliyetleri yaptıkları yer.	**Uka:z**
Ukba	Ahiret	**uKba:**
Ukde	1- Yapılmadığından dolayı içe dert olan şey 2- Düğüm.	**uKde**
Ukde-i derun	Gönül derdi	**uKdeği deru:n**
Ukdevi	Düğüm biçiminde olan	**uKdevi:**
Uknum	Unsur	**uKnu:m**
Ukubet	1- Ceza, işkence 2- Çok çirkin.	**uKu:bet**
Ukul	Akıllar	**uKû:l**
Ula	Birinci	**u:lâ:**
Ulema	1- Âlimler, bilginler 2- Sarıklı din bilginleri.	**ulema:**
Ulufe	Osmanlılarda yeniçerilere üç ayda bir verilen maaş	**ulû:fe**
Uluhiyyet	Allahlık sıfatı	**ulû:hi:yet**
Ulum	İlimler, bilimler	**ulû:m**
Ulume	Alamet, iz, nişan	**ulû:me**
Ulum-ı diniyye	Din bilgisi	**ulû:mudi:ni:ye**
Ulum-i riyaziyye	Matematik bilimleri	**ulû:muriya:ziye**
Ulum-i siyasiyye	Siyasi bilimler	**ulû:musiya:si:ye**
Ulüvv	Yükseklik, nicelik	**ulûv**
Uluvv-i cenab	Cömertlik	**ulûvvicena:p**
Ulvi	1- Yüce 2- Manevi âleme ait. Semavi 3- Erkek adı	**ulvi:** **ulvi**
Ulvi alem	Öteki dünya	**ulvi: a:lem**
Ulviye	Kadın adı	**ulviye**
Ulviyyat	Yücelik, büyüklük	**ulviyet**
Ulya	Çok yüce	**ulya:**
Umde	1- Prensip, ilke 2- Destek, dayanak.	**umde**

Umman	1- Okyanus. Anadeniz 2- Ulu, engin 3- Arap Yarımadasının güneydoğusundan Hindistan kıyılarına kadar uzanan açık deniz.	**umman**
Umran	1- Saadet, mutluluk 2- Bayındırlık 3- Kadın adı.	**ümra:n** **Ümran**
Umre	Hac mevsimi dışında Kâbe ve Mekke'yi ziyaret etme	**umre**
Umum	1- Genel 2- Herkes, hep, bütün, tüm.	**umum**
Umumen	Herkese olduğu gibi. Bütünüyle	**umu:men**
Usulen	Yöntem gereği	**usu:len**
Usuli	Yönteme ilişkin	**usu:li:**
Usul ve fürü	Kişinin öz ana babası ve çocukları	**usûl ve füru:**
Uşşak	1- Âşıklar 2- Türk müziğinde ana makamlardan biri.	**uşşaK**
Utarid	Merkür yıldızı	**uTarit**
Uyun	Kaynaklar	**uyu:n**
Uzlet	Toplumdan kaçıp köşeye çekilme	**uzlet**
Uzlet-gah	Yalnızlık köşesi	**uzletgâ:h**
Uzv	Organ, üye	**uzuv**
- uzma	Daha büyük	**...uzma:**
Uzvi	1- Organla ilgili 2- Organik.	**uzvi:**
Uzviyyet	1- Canlılık 2- Organizma.	**uzviyet**
Uzzal	Türk müziğinde bir makam adı	**uzzâ:l**

Ü

Übeyd	1- Küçük köle 2- Erkek ad.	**übeyd**
Übüvvet	Atalık, babalık	**übüvvet**
Ücra	Uzakta	**üCra:**
Ücret	Hizmet karşılığı ödenen para	**üCret**
Ücur	Sevaplar	**ücu:r**
Ücürat	Sevaplar	**ücü:ra:t**
Üdeba	Edipler, yazarlar	**üdeba:**
Üff	Sıkıntı sözü	**üf**
Üftade	1- Âşık 2- Biçare 3- Kadın adı.	**üfta:de**
Üful	Yıldızın batması	**üfû:l**
Ülfet	1- Ahbaplık, dostluk 2- Alışma, görüşme, tanışma 3- Kadın adı.	**ülfet**
Ümera	Emirler, beyler, amirler	**ümera:**
Ümid	1- Umut, beklenti 2- İsim.	**ümit**
Ümid-bahş	Ümitlendiren	**ümitbahş**
Ümid-gah	Ümit yeri. Bir şey beklenen makam	**ümitgâ:h**
Ümid-i feyz	Kurtuluş ümidi	**ümi:difèyz**
Ümid-i istikbal	Geleceğin umudu	**ümi:di istikba:l**
Ümid-var	Ümitli, umutlu	**ümitva:r**
Ümm	Anne	**üm**
Ümmet	Bir peygambere inanıp bağlananlar	**ümmet**
Ümmet-i Muhammed	Müslümanlar	**ümmetimuhammet**

Ümmet-ullah	Bütün insanlar	**ümmetuLLah**
Ümmi	Hiç okuma yazma öğrenmemiş	**ümmi:**
Ümm-i veled	Çocuklu cariye	**üm/mivèlet**
Ümmiyane	Cahilce	**ümmiya:ne**
Ümm ül bilad	Mekke şehri	**ümmülbilâ:d**
Ümm ül kitab	1- Fatiha suresi 2- Aklıevvel.	**ümmülkita:p**
Ümm ül kur'an	Fatiha suresi	**ümmülKur/a:n**
Ünsi	Alışmış	**üNsi:**
Ünsiyyet	1- Alışkanlık 2- Arkadaşlık.	**üNsiyet**
Ünvan	İsim, lâkap, san	**uNva:n**
Üsera	Esirler	**üsera:**
Üslûb	1- İfade şekli. Anlatım 2- Tarz, şekil, usul. Oluş biçimi.	**üslû:p**
Üss	1- Konuşlanma yeri 2- Asıl, temel, kök, esas.	**üs**
Üssi	Üslü	**üssi:**
Üstad	1- Üstün bilgi ve yeteneğiyle bir bilim ya da sanat dalında yer edinen kişi. 2- Usta, sanatkâr. 3- Masonlarda başkan.	**üsta:t**
Üstad-ı azam	En büyük üstat	**üsta:dı A:za:m**
Üstad-ane	Ustaca	**üsta:da:ne**
Üstüvani	Silindir şeklinde olan	**üstüva:ni:**
Üş bu	Bu	**işbu**
Üzerlik	Halk arasında nazara karşı tütsülenen ot	**üzErlik**

V

Vaad	Verilen söz	**va/at**
Vabeste	Bağlı	**va:beste**
Vacib	1- Yapılması gerekli olan 2- Zorunlu 3- Müslümanlıkta farz derecesine yakın olan.	**va:cip**
Vacibat	Vacip olan şeyler	**va:ciba:t**
Vacibe	Gereklilik	**va:cibe**
Vacib ül vücud	Allah	**va:cibülvücu:d**
Vacid	1- Zengin 2- Erkek adı.	**va:cit**
Va'd	Verilen söz, umut	**va/at**
Va'de	1- Belirtilen zaman. Mühlet 2- Ecel, ölüm.	**va:de**
Vadi	1- İki dağ arasında kalan çukur alan 2- Nehir yatağı 3- Alan.	**va:di:**
Vaha	Çölde yeşil ve sulak tarım alanı	**va:ha**
Vahamet	Korkulacak durum; tehlikeli hal; güçlük	**vaha:met**
Vahdani	Tanrının birliği	**vahda:ni:**
Vahdaniyyet	Tanrının tek oluşu	**vahda:ni:yet**
Vahdet	1- Teklik, birlik 2- Allah'a yakınlık. 3- Erkek adı.	**vahdet**
Vahdeti	Tekçilik	**vahdeti:**
Vahdet-i vücud	Varlığın tekliğinden yola çıkan tasavvuf anlayışı	**vahdetivücut**
Vahdetiyye	Tekçilik, bircilik	**vahdeti:ye**

Vahi	Boş faydasız, saçma	**va:hi:**
Vahib	1- Bağışlayıcı 2- Erkek adı.	**va:hip**
Vahibe	Kadın adı	**va:hibe**
Vahib ül idrak	"Akıl veren Allah"	**va:hibül idra:k**
Vahid	1- Tek, bir 2- Allah'a yakınlık 3- Erkek adı.	**va:hit**
Vahide	Kadın adı	**va:hide**
Vahiden	Tek olarak	**va:hidEn**
Vahim	1- Çok tehlikeli, korkulu. 2- Ağır hastalık.	**vahim**
Vahşet	1- Vahşilik, ilkellik 2- Korku, ürküntü 3- Issızlık.	**vahşet**
Vahşet-abad	Issız ve tenha yer	**vahşeta:ba:d**
Vahşet-amiz	Ürkütücü	**vahşeta:mi:z**
Vahşi	1- Yabani, evcilleşmemiş 2- Saldırgan 3- Duygusuz, acımasız.	**vahşi:**
Vahşiyane	Vahşice	**vahşiya:ne**
Vah vah	"Acırım!", "yazık!"	**vahvah**
Vahy	Dine göre Allah'ın peygamberlere bildirdiği buyrukları	**vahiy**
Vaiz	Genellikle cami ve mescitlerde dini öğütler veren kişi	**va:/iz**
Vak'a	Olay, hadise	**vaK/a**
Vak'ai hayriyye	Yeniçeri Ocağının kaldırılması	**vaK/ağihayriye**
Vak'a nüvis	Devletin tarihini yazan resmi tarihçi	**vaK/anüvis**
Vakar	1- Ağırbaşlılık, temkinlilik, sakinlik 2- Ciddilik.	**vaKa:r**
Vakayi	Olaylar	**vAKa:yi**

Vakayi'-name	Günlük olayların not edildiği kitap. Kronoloji	**vAKa:yina:me**
Vakf	1- Bir malı, parayı veya mülkü, hayır işinde kullanma amacıyla bağışlama 2- Ayırma, bağlama, verme 3- Bosna'da ilçe.	**vaKıf**
Vakfe	1- Hacıların Arafat'ta durmaları 2- Duruş.	**vaKfe**
Vakfî	Vakıfla ilgili	**vaKfi:**
Vakfiyye	Vakfın kuruluş amaçlarının yazıldığı belge	**vaKfiye**
Vakf- name	Vakıf senedi. Vakfiye	**vaKıfna:me**
Vakıa	1- Gerçek. Gerçi. Her ne kadar; ise de 2- Olay 3- Rüya.	**vA:Kı~a:**
Vakıat	Olaylar	**vA:Kı~a:t**
Vakıf	1- Haberi olan, bilen 2- Vakfeden.	**vA:Kıf**
Vakıf-ı esrar	Gizli şeyleri bilen	**vA:Kıfı esra:r**
Vaki	Olan, olmuş, vuku bulmuş	**va:Kî:**
Vakkas	Savaşçı	**vAKKas**
Vakta ki	Olduğu zaman. Ne zaman ki. ...dığı zaman	**vaKta:ki**
Vakten	İmkân bulunursa	**vaKtEn**
Vakt-i bahar	Gençlik	**vaKtibahar**
Vakt-i fecr	Sabaha yakın zaman	**vaKtifecr**
Vakt-i kerahat	İçkiye başlama zamanı	**vaKtikera:hât**
Vakt-i sefer	Savaş zamanı	**vaKtisefEr**
Vaktiyle	Bir zamanlar	**vaKtiyle**
Vakt ü hal	Para durumu	**vaKtüha:l**

Vakt ü zuhr	Öğle vakti	**vaKtüzuhur**
Vakur	1- Ağırbaşlı, temkinli, onurlu 2- Erkek adı.	**vAKu:r**
Vakur-ane	Ağırbaşlılıkla	**vAKura:ne**
Vakvaka	Kurbağa sesi	**vaKvAKa**
Vala	1- Yüksek, yüce 2- Erkek adı.	**vA:lâ:**
Vali	Bir ilin en yetkili mülki amiri	**va:li:**
Valide	Anne, ana	**va:lide**
Valideyn	Anne ve baba	**va:lideyn**
Validiyyet	Analık ve babalık vasfı	**va:lidi:yet**
Vallahi	Allah adına söylenen büyük yemin	**vaLLa:hi**
Vamık	1- Seven, sevdalı 2- Erkek adı.	**vA:mıK**
Vaniköyü	İstanbul'un Anadolu yakasında semt	**vaniköy**
Varak	1- Yaprak, kâğıt 2 - Yazılı kâğıt 3- Altın, gümüş gibi madenlerin dövülerek ince yaprak haline getirilmesi.	**vAraK**
Varaka	Yazılı kâğıt	**vAraKa**
Varak-ı mihr ü vefa	Sevgi ve sadakatin belgesi	**vAraKımihrüvefa:**
Vareste	1- İlişiksiz, bağsız, kurtulmuş 2- Serbest.	**va:reste**
Varid	1- Söylenti 2- Akla gelen.	**va:rit**
Varidat	Gelir. Gelirler	**va:rida:t**
Varide	Gelen evrak	**va:ride**
Variyet	Zenginlik	**va:riyet**
Varta	Tehlike. Zor durum	**varTa**

Vasat	1- Orta. Orta düzey 2- Ortam.	**vasat**
Vasati	Ortalama, orta	**vasati:**
Vasat ül-hal	Orta halli	**vasatülhâ:l**
Vasf-ı mümeyyiz	Ayırt edici özellik	**vasfımümèyyiz**
Vasfi	1- Nitelikle ilgili 2- Erkek adı	**vasfi:** **vasfi**
Vasfiyye	Kadın adı	**vasfiye**
Vasıf	1- Öven. Metheden 2- Erkek adı.	**va:sıf**
Vasıl	1- Ulaşan, kavuşan, varan 2- Tanrı'ya kavuşan.	**va:sıL**
Vasıla	Dıştan	**va:sıLa**
Vasıt	Ortada. Ortası	**va:sıT**
Vasıta	1- Araç 2- Aracı 3- Aracılık 4- İki şeyi bağlayan	**va:sıTa**
Vasi	1- Öksüz, yetim veya hastanın malını yönetme görevini alan 2- Ölenin vasiyetini yerine getirmekle yükümlü kimse.	**vasi:**
Vasi	Geniş, açık, engin	**va:si:**
Vasia	Geniş	**va:sia**
Vasiyyet	1- Bir kişinin ölümünden sonra yapılmasını istediği şeyler 2- Vasiyetname.	**vasiyet**
Vasiyyet-i muallaka	Şarta bağlı vasiyet	**vasiyeti mu/allâKa**
Vasiyyet-name	Yazılı vasiyet	**vasiyetna:me**
Vasl	1- Ulaşma, varma 2- Kavuşma.	**va:sıL**
Vassal	Sayfaları yapışmış kitabı eski haline getiren sanatkâr	**vassâl**

Vatan	Yurt, toprak	**vATan**
Vatandaş	Bir ülkenin halkı. Yurttaş	**vATandaş**
Vatan-ı sani	İkinci vatan	**vATanısa:ni:**
Vatani	Vatan'la ilgili. Milli. Yurtsal	**vATAni:**
Vatan-perver	Milliyetçi. Yurtsever	**vATaNpErvEr**
Va-veyla	Feryat, çığlık	**va:veylâ:**
Vaye	Kâr	**va:ye**
Va'z	1- Oluşturma 2- İsim koyma 3- Koyma, kurma, konma, konulma.	**vaz**
Vaz-ı esas	Esas koyma, temellendirme	**vaz/ı esa:s**
Vaz'ıh	Açık, meydanda, belli	**vAzıh**
Vaz-ı hamil	Doğurma	**vaz/ı ha:mil**
Vaz'ı-ı kanun	Kanun koyucu	**va:zı~ıKA:nu:n**
Vaz'ı latif	Güzel duruş. Hoş durma	**vaz/ılâti:f**
Vazife	1- Görev, ödev 2- Yevmiye.	**vazi:fe**
Vazife-dar	Görevli	**vazi:feda:r**
Vazife görmek	Bir görevi yerine getirmek	**vazi:fegörmek**
Vazife-i mukaddes	Kutsal görev	**vazi:feği muKAddes**
Vazife-i teşriiyye	Yasal görev	**vazi:feği teşri/i:ye**
Vazife-şinas	Görevine bağlı. İşine bağlı	**vazi:feşina:s**
Vazifeten	Görev gereği	**vazi:fetEn**
Vaziyyet	1- Durum 2- Duruş, konum.	**vaziyet**
Ve	...de, ...da, dahi, hem, ile	**ve**
Veba	Bulaşıcı ve öldürücü bir hastalık	**veba:**
Ve ba'dü	Ondan sonra...	**veba/dü**
Vebai	Veba ile ilgili	**veba:/i:**
Vebal	Günah	**veba:l**
Veber	Tüy	**vebEr**

Veca	Ağrı	**veca:**
Vecahet	1- Güzel yüz 2- Kadın adı.	**veca:het**
Vecaib	Yapılması gerekli olan şeyler. Vacipler	**veca:/ip**
Vecazet	Kısa fakat anlamlı söz	**veca:zet**
Vecd-alud	Vecde getiren, coşturan, hal veren	**veCda:lû:d**
Vecdi	1- İlahi aşka dalan 2- Erkek adı.	**veCdi**
Vecdet	1- Zenginlik 2- Erkek adı.	**veCdet**
Vech	1- Yüz, çehre 2- İlgi, sebep.	**vecih**
Veche	1- Yüz 2- Taraf, yan, yer, yön.	**vèçhe**
Veche-i maksud	Varılmak istenen yer	**vèçheğimaKsu:d**
Vechen	Bir bakımdan, bir yandan	**vèç/hEn**
Vechi	Yüzle ilgili	**vechi:**
Vech-i ahar	Başka bir nedenle	**vec/hi a:har**
Vech ül arz	Yeryüzü	**vèç/hül arz**
Vecibe	Borç hükmünde görev; ödev	**veci:be**
Vecih	1- Güzel, hoş 2- Erkek adı.	**veci:h**
Vecihe	Kadın adı	**veci:he**
Vecihi	Güzel, hoş anlamında erkek adı	**veci:hi**
Veciz	Kısa	**veciz**
Vecize	Özdeyiş	**veci:ze**
Veçhile	... gibi	**veçhile**
Veda	Ayrılırken söylenen esenlik dileği	**veda:**
Vedad	1- Sevgi 2- Erkek adı.	**vedat**
Veda-name	Ayrılık mektubu	**veda:na:me**
Vedayi'	Emanetler	**veda:yi**

Ved'dua	Eskiden, mektupların sonuna yazılan, "dualarımızla" anlamındaki kelime.	**Veddu/a:**
Vedia	Emanet eşya	**vedi̲a:**
Vedid	1- Dost 2- Erkek adı.	**vedi:d**
Vedide	Kadın adı	**vedi:de**
Vedud	Kadın adı	**vedu:d**
Vefa	1- Dostluk bağı 2- Sözünde durma 3- Erkek adı 4- İstanbul'da semt.	**vefa:**
Vefa-bigâne	Vefasız	**vefa:bi:gâ:ne**
Vefa-kar	Sözünde duran, dostluğu sürdüren. Vefalı	**vefa:kâ:r**
Vefat	İnsan ölümü	**vefa:t**
Vefik	1- Uygun 2- Erkek adı.	**vefik**
Vefika	Kadın adı	**vefi:Ka**
Vefiyat	Ölümler	**vefiya:T**
Ve gayrühu	Bundan başka...	**vegayrühü**
Vehabi	Arabistan'da 1800'lü yıllarda kurulan bir mezhep	**vaha:bi:**
Vehbi	1- Allah vergisi 2- Erkek adı.	**vèhbi̲**
Vehleten	Ansızın	**vèhletEn**
Vehm-i zahir	Açık şüphe	**veh/miza:hi̲r**
Ve-illa	Olmazsa..., yoksa...	**ve/illâ:**
Vekalet	1- Başkasının yerine iş görme, vekillik 2- Bakanlık ve bakanlık binası 3- Başkasına görev verme.	**vekâ:let**
Vekaleten	Başkasının adına	**vekâ:letEn**

Vekalet-i umumiyye	Genel vekâlet	**vekâ:leti umu:mi:ye**
Vekalet-name	Bir kimsenin noterce onaylanmış vekillik belgesi	**vekâ:letna:me**
Vekil	1- Bakan 2- Yetki alarak başkasının adına iş gören.	**vekil**
Vekil-i devlet	Başbakan	**veki:lidevlet**
Vekil-i harç	Bir konağın harcamalarını yapmakla görevli kişi	**vekilharç**
Vekil vükelâ	İleri gelenler	**vekilvükelâ:**
Veladet	Doğum	**vèlâ:det**
Velâkin	Ama, fakat	**velâ:kin**
Velâyet	1- Ermişlik, velilik 2- Dostluk, bağlılık 3- Sözünü geçirme. Söz geçirecek yaşa gelme. Otorite.	**velâ:yet**
Veled	Erkek çocuk, oğul	**velet**
Veled-i manevi	Manevi evlât	**veledima:nevi:**
Veled-i sulbi	Öz evlât	**veledisulbi:**
Velev	Hatta, olsa bile, isterse...	**vélev**
Ve-l hâsıl	Sözün kısası, kısaca	**vELha:sıL**
Ve-l hâsıl-ı kelam	Sözün kısası	**vel/ha:sıLıkelâ:m**
Veli	1- Allah'a yakınlık ve dostluk derecesini kazanan kimse. Ermiş. 2- Bir çocuğun yaptıklarından sorumlu olan kimse	**Veli:**
Veli	3- Erkek adı	**veli**
Veli-ahd	Bir hükümdardan sonra tahta geçmeye aday kimse. Genellikle hükümdarın oğlu	**veli/aht**

Velid	1- Kul, köle 2- İki Emevi Sultanının adı.	**veli:d**
Velide	Cariye	**veli:de**
Veliyye	Ermiş kadın	**veli:ye**
Veliyy-i nimet	İyilik yapan. Besleyen	**veli:ni:met**
Veliyy-üd-din	1- Dinine bağlı 2- Erkek adı.	**veliyiddi̲n**
Veliyy-ullah	Allahın sevgili kulu	**veli̲yuLLa:h**
Velûd	Çok eser ortaya koyan	**velû:T**
Velvele	1- Gürültü, patırtı, bağrışma 2- Şaşkınlık.	**vELveLe**
Vera	Arka	**vera̲**
Veraset	Mirasta hak sahipliği	**vera:set**
Veraset ilamı	Mahkemece verilen, mirasçılık belgesi	**vera:set/i:lâ:mı**
Vera-yı perde-i esrar	Esrar perdesinin arkası	**vera:yı pErde~i esra:r**
Verdane	Kalın oklava	**merda:ne**
Verem	Ateşli, bulaşıcı bir hastalık	**verEm**
Verese	Mirasçılar. Kalıtçılar	**verese**
Verid	Toplardamar	**verit**
Vesaik	Belgeler, vesikalar	**vesa:ik**
Vesaire	... diğerleri, ...ve benzerleri	**vesa:ire**
Vesait	Vasıtalar, araçlar	**vesa:it**
Vesait-i nakliyye	Taşıtlar, nakil araçları	**vesa:itinaKli̲ye**
Vesayet	Vasilik	**vesa:yet**
Vesika	Belge. Delil	**vesi:Ka**
Vesile	1- Sebep, neden, fırsat 2- Araç, yol 3- Kadın adı.	**vesi:le**
Vesilet-ün-necat	Mevlid	**vesi:letünneca:t**
Ve-s-selam	İşte bu kadar! Son söz.	**Vessèlâ:m**
Vesvese	Şüphe, kuruntu, işkil	**vEsvese**

Vetire	1- Süreç 2- Tarz, üslûp.	**veti:re**
Vey	Şiirde "ey" karşılığı olarak kullanılır	**vèy**
Veya	Ya da	**veya:**
Ve ya	Ya da	**veya:**
Veyahud	... ya da	**veya:huT**
Veyl	Yazık... , vah!	**Vèyl**
Vezaif	Vazifeler	**veza:/if**
Vezaret	Paşalık, vezirlik	**veza:rèt**
Vezaret-i uzma	Başbakanlık	**veza:rèti/uzma:**
Vezir	Osmanlı döneminde 'paşa' unvanı taşıyan, valilik veya bakanlık yapan kişi.	**Vezir**
Vezir-ane	Vezir gibi	**vezira:ne**
Vezir-i azam	Başvezir, Başbakan	**vezi:ri a:za:m**
Vezn	1- Nazım ölçüsü 2- Tartı.	**vezin**
Vezne	1- Kuruluşlarda para ödeme veya alma yeri 2- Terazi.	**vezne**
Vezne-dar	1- Kuruluşlarda vezne memuru 2- Terazi satıcısı.	**vezneda:r**
Vezni	Vezinle ilgili	**vezni:**
Vicah	Yüzleşme	**vicah**
Vicahen	Yüzyüze gelerek. Yüzüne karşı	**vica:hen**
Vicahi	Yüzyüze yapılan	**vica:hi:**
Vicdan	1- İyiyi ve kötüyü ayırt etmeyi sağlayan güç 2- İnanç 3- Kadın adı.	**viCdan**
Vicdanen	İçten gelerek. Kalben; vicdan bakımından	**viCda:nen**

Vicdani	Merhametle, iç rahatlığıyla, vicdanla ilgili	**viCda:ni:**
Vicdaniyyet	Merhamet ve yürek duygusu	**viCda:ni:yet**
Vicdan-suz	Yürek yakan; acımasız	**viCdaNsız**
Vikaye	Koruma, kayırma, esirgeme	**viKa:ye**
Viladi	Doğuştan	**vilâ:di:**
Vilayat	İller	**vilâ:ya:t**
Vilayet	1- İl 2- Valilik	**vilâ:yet**
Vilayet-i habeş	Habeşistan	**vilâ:yeti habeş**
Vilayet-i memurin	Valilikte görevli memurlar	**vilâ:yeti mè:muri:n**
Vildan	1- Kullar 2- Kadın adı vildan	**vilda:n**
Viran	1- Yıkık, harap 2- Üzgün.	**vi:ra:n**
Virane	1- Çok harap olmuş yapı 2- Kederli.	**vi:ra:ne**
Virani	Harabi, harabe	**vi:ra:ni:**
Vird	Tekrarlama	**virt**
Visal	1- Sevgiliye kavuşma, ulaşma 2- İftar etmeden dayanabildiği kadar oruç tutmak.	**visa:l**
Vitr	Yatsı namazından sonra kılınan üç rekâtlık namaz	**vitir**
Vuhuş	Vahşiler	**vuhu:ş**
Vuku	Meydana gelme, olma	**vuKu:**
Vukuat	1- Olaylar; olanlar 2- Adli olaylar.	**vuKua:t**
Vukuat-ı zabıta	Polise intikal eden olaylar	**vuKu~a:tızA:bıTa**
Vukuf	Anlama, bilme, bilgi, öğrenme	**vuK̲uf**

Vukuf-dar	Bilgiç	**vuKufda:r**
Vuslat	1- Ulaşma. Sevgiliye kavuşma 2- Kadın adı.	**vusLat**
Vusul	Ulaşma	**vusu:l**
Vuzuh	1- Açık ve anlaşılır olma durumu 2- Olayın aydınlanması.	**vuzu:h**
Vücud	1- Beden, ten, cisim. İnsan ya da hayvan gövdesi 2- Varlık. Var olma.	**vücut**
Vücud-ı vacib	Allah	**Vücu:du va:ci:p**
Vücuh	1- Yüzeyler 2- Olanaklar.	**vücu:h**
Vüfud	1- Gelme, erişme 2- Temsilciler, elçiler.	**vüfu:d**
Vükela	1- Osmanlı İmp.'nda bakanlar 2- Vekiller.	**vükelâ:**
Vürud	Gelme, geliş	**vüru:t**
Vüsat	Genişlik	**vüs/at**
Vüzera	Vezirler	**vüzera:**
Vüzub	Su gibi akma	**vüzu:p**

Y

Ya	1- Ey... , he 2- Öyle mi? 3- Kimi duyguları güçlendirmek amacıyla cümle başı ya da sonunda kullanılır.	**ya:**
Yaban	Issız yer. Dağ başı	**yaban**
Yabancı	Tanınmayan. El	**yabAncı**
Yabani	1- Issız yerde yaşayan. Vahşi 2- Kaba.	**yaba:ni:**
Yâd	1- Hatırlama, anma, bahsetme 2- Yabancı.	**ya:d**
Yade	Hatıra	**ya:de**
Yâd eller	Gurbet	**ya:dèller**
Yâd-gâr	1- Hatırlanacak şey, hatıra. Hediye 2- İsim.	**ya:digâ:r**
Yâd-ı hazin	Hüzünlü anı	**ya:dı hazi:n**
Yâd-ı şebabet	Gençlik anısı	**ya:dışèba:bet**
Yafes	1- Hz. Nuh'un oğlu 2- Erkek adı.	**ya:fes**
Yagma	Talan, çapul	**ya:~ma**
Ya hey	Sevinç ve coşkuyla seslenme. Ey! hey!	**ya:hèy**
Yahni	Soğanlı et yemeği veya mantar yemeği	**yahni**
Yahşi	İyi, güzel	**yahşi:**

Ya hu	1- Hey sen! Hey bana bak! Anlasana! A canım! 2- Derviş selâmı olarak: "Ey Allah."	**ya:hu**
Yahud	Veya. Ya da	**ya:huT**
Yahudi	Musevi	**yahudi**
Yakazan	Uyanık, gözü açık	**yaKaz_an**
Yakin	Kesin olarak bilme, kesin bilgi, sağlam bilgi	**yaKîyn**
Yakinen	Kesinlikle. Kuşkusuz, iyice	**yaKıynen**
Yakini	Kesin. Kati	**yaKıyni:**
Yakşi	İyi, güzel	**yahşi:**
Ya'kub	1- Hz. Yusuf'un babası Yakup Peygamber 2- Erkek keklik 3- Erkek adı.	**ya:K_up**
Yakut	1- Koyu pembeden koyu kırmızıya kadar değişen renklerde kıymetli bir süs taşı. 2- Sibirya'da yaşayan bir Türk topluluğu.	**ya:KuT**
Yakut-i ahmer	Kırmızı şarap	**ya:Kuti ahmEr**
Yakut-i revan	Gözyaşı	**ya:Kutireva:n**
Yakzan	Uyanık	**yaKza:n**
Yal	1- Gerdan 2- Güç, kuvvet.	**yâ:l**
Yalelli	Arapça şarkı	**ya:lelli**
Yal ü bal	Düzgün fizik	**yâ:lübâ:l**
Ya'ni	Şu demek ki..., senin anlayacağın...; sözün kısası; doğrusu...	**ya:ni**
Yar	1- Dost, tanıdık 2- Sevgili.	**ya:r**
Ya-rabb	Ey Tanrı. Ey Allah	**ya:rA:b**

Ya-rabbi	Ey Allahım	**ya:rAbbi:**
Yaran	1- Dostlar 2- Aynı amaçla bir araya gelmiş olanlar.	**ya:ran**
Yar-ane	Dostça	**ya:ra:ne**
Yaran-ı aşk	Âşıklar	**ya:ra:nı/aşK**
Yaran-ı safa	Zevk ve eğlence dostları	**ya:ra:nısafa:**
Yare	Yara	**ya:re**
Yare-i dil	Dil yarası	**ya:reğidil**
Yare-i hicran	Ayrılık yarası	**ya:reği hicra:n**
Yaren	Arkadaş	**ya:ren**
Yar-ı bi vefa	Vefasız dost	**ya:rıbi:vèfa:**
Yar-ı cefa-kâr	Zalim sevgili	**ya:rıcefa:kâ:r**
Yar-ı kadim	Eski dost	**ya:rıKadi:m**
Yar-mend	Yardımcı	**ya:rmend**
Yasemen	1- Güzel kokulu çiçekleri olan bir ağaççık 2- Kadın adı.	**ya:semin**
Yasin	1- Kur'an-ı Kerim'de bir sure 2- Erkek adı.	**ya:si:n** **ya:sin**
Yatak-hane	Yatılı okullarda öğrencilerin yattığı bölüm	**yaTaKa:ne**
Yatır	Evliya mezarı	**yaTır**
Yavaş	Hızlı olmayan	**yavaş**
Yave	Saçma	**ya:ve**
Yaver	1-Yardımcı 2- Emir subayı.	**ya:vEr**
Yaver-i ekrem	2.Abdülhamit'e bağlı üst düzey yardımcılar	**ya:veri ekrEm**
Yaylakıyye	Sürü sahiplerinin yayla maliklerine ödediği kira bedeli	**yaylaKıye**
Yavuz	1-Güçlü, çetin 2-Erkek adı.	**yAvuz**
Yebab	Kırık-dökük, virane	**yeba:b**
Yebani	1- Ürkek 2- Görgüsüz, kaba.	**yaba:ni:**

Ye'cuc	Çinliler	**yecu:ç**
Yed	1- Kudret, kuvvet 2- El 3- Yardım 4- Mülk.	**yèd**
Yed be yed	Elden ele	**yèd/beyèd**
Yedi düvel	Bütün devletler	**yedidüvEl**
Yed-i emin	Güvenilir kişi olarak seçilen, bir şey emanet edilen	**yèd/di emi:n**
Yed-i vahid	Tekel	**yèd/i va:hi:t**
Yed-ullah	Allahın kuvveti	**yèd/uLLa:h**
Yegâh	Türk müziğinde bir makam	**yegâ:h**
Yegan	Birler, tekler	**yegâ:n**
Yegâne	Tek, biricik	**yegâ:ne**
Yegân yegân	Birer birer. Tek tek	**yegâ:nyegâ:n**
Yehud	İsrail oğullarından. Yahudi	**yehu:d**
Yehuda	Hz. Yakup'un en büyük oğlu	**yehuda:**
Yek-aheng	1- Aynı renkte. Değişmeyen 2- Beyitleri arasında anlam ilgisi bulunan gazeller.	**yek/a:hèNk**
Yek-avaz	Tek sesli	**yek/a:va:z**
Yek a yek	Tek tek. Birer birer	**yeka:yek**
Yek-berg	Tek yaprak	**yekbErk**
Yek be yek	Tek tek	**yek/beyek**
Yek cihet	Aynı fikirde olanlar	**yekcihet**
Yek-cins	Aynı türden	**yekciNs**
Yek-çeşmi	Tek gözlülük	**yekçeşmi:**
Yek-dan	Birdenbire	**yek/tEn**
Yek-dane	1- Tek, benzersiz 2- Bir gerdanlık türü 3- Kadın adı.	**yekda:ne**

Yek-diger	Birbiri	**yekdi:gEr**
Yek-diğer	Birbiri	**yekdiğEr**
Yek-dil	Gönül beraberliği	**yekdi:l**
Yek dü se	1, 2, 3	**yek dü: se**
Yeke	Tek, yalnız	**yeke**
Yek-nesak	Biteviye, monoton, tekdüze	**yeknèsaK**
Yek-pare	Tek parça. Bütün. Bütün olarak	**yekpa:re**
Yek-ru	Riyasız ve güvenilir dost	**yekru:**
Yek-san	1- Bir, beraber, birlikte 2- Her zaman, sürekli 3- Düz. Monoton.	**yeksa:n**
Yek-ta	1- Benzersiz, tek, eşsiz 2- Erkek adı.	**yekta:**
Yek-ser	Baştanbaşa	**yeksEr**
Yekûn	Toplam	**yekûn**
Yekûn-i umumi	Genel toplam	**yekû:nu umu:mi:**
Yek-vücud	Hep beraber	**yekvücu:t**
Yek-zeban	1- Ağız birliğiyle. Söz birliğiyle 2- Aynı dili konuşan.	**yekzèba:n**
Yek- zebani	Söz birliği etme	**yekzèba:ni:**
Yelda	1- Uzun 2- Kadın adı.	**yelda:**
Yele	1- Bazı erkek hayvanların sırt ve başındaki tüyler 2- Saldırgan.	**yele**
Yelmek	Uçar gibi koşmak	**yELmek**
Yemani	Yemen ile ilgili	**yema:ni:**
Yemek-hane	Yemek yenilen büyük salon	**yemèka:ne**
Yemen	Arap yarımadasının güneyindeki ülke	**yemen**
Yemeni	Başa örtülen, Yemen işi tülbent	**yemeni**
Yemin	1- Ant, söz 2- Sağ taraf.	**yemi:n**

Yemin bi-llah	Allah adına yemin	**yemi̲nbillâ:h**
Yen	Giysi kolu	**yen**
Yenbu	Kaynak, pınar	**yEnbu:**
Yeni	Kullanılmamış	**yeni**
Ye's	Ümitsizlikten doğan keder	**ye~is**
Yesar	1- Zenginlik 2- Sol.	**yesa:r**
Yesari	1- Zenginlik içinde olan 2- Sola ait 3- Solak 4- Erkek adı.	**yesa:ri:**
Yesrib	Medine'nin İslâmiyetten önceki adı	**yesri:p**
Yetim	Babası ölmüş çocuk	**yeti̲m**
Yetim-ane	Yetim gibi	**yetima:ne**
Yetim-hane	Yetim çocukların bakıldığı yer	**yetimha:ne**
Yevm	Gün	**yeVm**
Yevmi	Günlük, gündelik	**yeVmi:**
Yevm-i ahad	Pazar günü	**yeV/mi ahAd**
Yevmiyye	1- Günlük, gündelik 2- Bir günlük iş ücreti 3- Günlük olayların veya alım-satım hesaplarının kayıt defteri.	**yöVmi̲ye**
Yevm-üd-din	Kıyamet günü	**yöVmiddi:n**
Yevm-ül-Cuma	Cuma günü	**yöV/milcuma:**
Yezdan	Zerdüşt Tanrısı	**yèzda:n**
Yezdani	Tanrısal	**yèzda:ni:**
Yezid	1- Emevi Devleti'ni kuran Muaviye'nin oğlu 2- Her türlü kötülük beklenebilen kimse.	**yezi̲t**
Yezidi	Şeytana tapan	**yezi:di:**

Yort-savul	Padişah geçerken, hizmetlilerin halkı kenara çekmek için, "Padişah geliyor" anlamında bağırdıkları söz.	**yorT/sAvuL**
Yunus	1- Bir peygamber adı 2- Denizlerde yaşayan memeli bir balık 3- Erkek adı.	**yu:nus** **yunus**
Yusuf	1- Mısır'da yaşamış bir peygamber 2- Erkek adı.	**yusuf**
Yusufcuk	Ormanda yaşayan, güvercinden daha küçük bir kuş	**yusufcuK**
Yusuf Has Hacib	"Kutadgu-bilig" adlı eseriyle ünlenmiş, 11. yy. Türk şairi.	**yusuf h̲as/ha:cip**
Yümkin	Olabilir	**yümk̲in**
Yümna	Sağ taraf	**yümna:**
Yürük semai	Türk müziğinde bir form	**yürüksema:~ i:**
Yüsra	Sol taraf	**yüsra:**
Yüzbaşı	Orduda bölük komutanı düzeyinde rütbe	**yüzbaşı**

Z

Zaaf	Bir şeye düşkünlük	**za/af**
Zaar	Korku	**zAğar**
Zabıta	Kentlerde belediye güvenlik gücü. Kent polisi	**zA:bıTa**
Zabit	Teğmen'le Binbaşı arasındaki rütbe.	**za:bit**
Zabitan	Zabitler, subaylar	**za:bitan**
Zabt	1- Ücretini yazma 2- Tutanak.	**zAbıT**
Zabt	1- Sıkı tutma, hâkim olma 2- Güç kullanarak bir yeri alma.	**zapt**
Zabtiyye	1- Polis, jandarma 2- Tanzimattan sonra kurulan emniyet örgütü.	**zaptiye**
Zabtiyye nazırı	Emniyet Genel Müdürü	**zaptiyena: zırı**
Zabtiyye nezareti	Emniyet Genel Müdürlüğü. Emniyet Müdürlüğü	**zaptiyeneza:réti**
Zabt-name	Tutanak	**zAbıTna:me**
Zabt ü rabt	Disiplin. Sıkı düzen	**zaptürApT**
Zade	1- Oğul, evlât 2- Doğru insan.	**za:de**
Zadegân	Aristokrasi. Soylular sınıfı	**za:dègâ:n**
Za'f	İstek. Aşırı istek. Düşkünlük	**za/af**
Zafer	1- Başarma, üstesinden gelme 2- Savaşta düşmanı yenme 3- İsim.	**zafer**

Za'feran	Safran	**za_feran**
Zafer-name	Zafer anlatan şiir ya da düz yazı	**zaferna:me**
Zafer-yab	Zafer kazanan. Üstün gelen	**zaferya:b**
Zafir	Zafer kazanan	**za:fir**
Za'fiyyet	Güçsüzlük, dermansızlık, zayıflık	**za:fiyet**
Zafran	Safran	**safran**
Zahib	1- Bir fikre kapılan 2- Giden.	**za:hip**
Zahid	1- Çok sofu. Aşırı dindar kimse 2- Kızılbaş olmayan Alevi 3- Erkek adı.	**za:hit**
Zahid-ane	Zahit gibi	**za:hida:ne**
Zahid-i barid	Kaba sofu	**za:hidiba:rid**
Zahil	İhmalkâr	**za:hil**
Zahir	1- Açık, meydanda, görünen, belli 2- "Elbette", "öyledir", "zannederim" 3- Görünüşe göre... 4- Dış görünüş.	**za:hir**
Zahir	Destekleyen	**zahi:r**
Zahire	Ambarda saklanan tahıl	**zahi:re**
Zahire	1- Parlak 2- Dışarı fırlamış göz.	**za:hire**
Zahiren	Görünüşte, görünüşe göre; göründüğü gibi	**za:hiren**
Zahiri	1- Görünürdeki, görünen 2- Yapmacık.	**za:hiri:**
Zahiriyyat	Dış görünüşler	**za:hiriya:t**
Zahm	Yara	**zahm**
Zahme	Kudüme vurulan uzun ve ucu topuzlu değnek	**zahme**

Zahmet	1- Eziyet, sıkıntı, güçlük 2- Zor, güç.	**zahmèt**
Zahm-i rikkat	İnce yara	**zahmırikkat**
Zahm-i tir-i hicr	Ayrılık okunun yarası	**zahmı ti:rihicr**
Zahm-i zeban	Dil yarası	**zahmızeba:n**
Zai	Dağılmış	**za:/i:**
Zaid	1- Artan, artıran, çoğaltan 2- Artı 3- Erkek adı.	**za:~it**
Zaid na-mütenahi	Matematikte artı sonsuz	**za:~it na:mütena:hi**
Zaif	Güçsüz	**zai:f**
Zaik	Tadıcı, tadan	**za:ğik**
Zail	1- Geçen, geçmiş olan, geçici 2- Yok olan.	**za:/il**
Zaim	1- Şef 2- Erkek adı.	**zağim**
Zair	Ziyaretçi	**za:/ir**
Zait	Artan, artıran	**za:it**
Zaki	1- Temiz, pak 2- Güzel kokulu 3- Erkek adı.	**za:ki:**
Zakir	1- Zikreden 2- Erkek adı.	**za:kir**
Zakire	Kadın adı	**za:kire**
Zakirin	Zikredenler	**za:kiri:n**
Zakkum	Beyaz ya da pembe çiçekli, zehirli bir ağaççık	**zAKKum**
Zal	1- İhtiyar 2- İran'ın efsanevi kahramanı Rüstem'in babası.	**zal**
Zaleme	Zalimler	**za:lemE**
Zalik	Şu, o	**za:lik**
Zalim	Haksızlık eden; zulmeden; acımasız	**za:lim**
Zalim-ane	Zalimce. Acımasızca	**za:lima:ne**

Zalum	Çok zalim	**zaLum**
Zaman	1- Süre, süreç, vakit 2- Zarara karşı kefil olma.	**zaman**
Zamane	Küçümseme anlamında şimdiki zaman, devir	**zama:ne**
Zaman-ı rücu	Vazgeçme tazminatı	**zama:nırücu:**
Zamg	Yapıştırıcı olarak kullanılan eriyik	**zAmK**
Zamir	1- İsmin yerini tutan kelime. Adıl 2- İç. İç yüz.	**zamir**
Zamir-i şahsi	Şahıs zamirleri: Ben, sen, o...	**zami:rişahsi:**
Zamir-şinas	İnce duygulu; kıymet bilen	**zamirşina:s**
Zamm	Ederini artırma; ekleme, katma	**zam**
Zamme	Bir harfi o, ö, u veya ü şeklinde okutan işaret. Ötre	**damme**
Zambak	Beyaz veya renkte, soğanlı bir ilkbahar çiçeği	**zambaK**
Zanaat	Ustalık gerektiren iş	**zana:/at**
Zanaat-kâr	Belli bir işi meslek edinen kişi	**sanatkâr**
Zani	Zina yapan erkek	**za:ni:**
Zaniye	Zina yapan kadın	**za:ni:ye**
Zann	1- Sezme, sanma, sanı 2- Kuşku, işkil.	**zan**
Zanni	Şüphe ile ilgili	**zanni:**
Zar	Ağlama, inleme	**za:r**
Zarafet	1- İncelik, kibarlık, zariflik 2- Giyim-kuşam, davranış ve konuşmadaki güzellik.	**zara:fet**
Zaraif	Zarif şeyler	**zara:/if**
Zarar	Eksiklik, ziyan, kayıp	**zarar**

Zarar dide	Kayba uğramış olan	**zarardi:de**
Zarar-ı amm	Topluma ait zarar. Kamu zararı	**zararı a:m**
Zarf	1- İçine mektup veya evrak konulan kâğıt kap 2- Kılıf, mahfaza, kap. 3- Bir fiil veya sıfatın anlamını, yer, zaman, nitelik veya nicelik bakımından açıklayan sözcük.	**zarf**
Zarf-ı mekân	Yer gösteren zarf	**zarfımekân**
Zarf-ı zaman	Zaman gösteren zarf	**zarfızaman**
Zari zari	İnleyerek	**za:rıza:rı**
Zarif	1- İnce, nazik, beğenilen 2- İnce nükteler yapan 3- Güzel, şık.	**zarif**
Zarif-ane	İncelikle, nazikçe	**zarifa:ne**
Zarife	1- Zarif kadın 2- Kadın adı.	**zari:fe**
Zarta	Yellenme	**zArTa**
Zarurat	1- Yoksulluk, sıkıntı, çaresizlik 2- Zorunluluk.	**zAru:rA:t**
Zaruret	1- Yoksulluk, sıkıntı, çaresizlik 2- Zorunluluk.	**zAru:ret**
Zaruri	Mecburi, gerekli, zorunlu. İstense de istenmese de.	**zAru:ri:**
Zaruriyyat	Zorunluluklar	**zAru:riya:t**
Zar zar	Hazin hazin, yanık yanık, ağlayarak	**za:r za:r**
Zat	1- Kişi, şahıs, kimse. Kendi 2- Saygıdeğer.	**za:t**
Zaten	Aslında, esasen, doğrusu	**za:ten**
Zat-ı ilahi	Yüce zat	**za:Tı ilâ:hi:**

Zati	Kendine özgü, özel, kişisel. Özlük	**za:ti:**
Zat ül beyn	İki kişi arasındaki husumet	**za:tülbèyn**
Zat ül cenb	Akciğer zarı iltihabı	**za:tülcEmp**
Zat ül elvan	Saydam renkte madenler	**za:tül/elva:n**
Zat ül hareke	Otomatik	**za:tülharèke**
Zat ür rie	Tehlikeli bir akciğer iltihabı	**za:türre**
Zat üz zevc	Evli kadın	**za:tüz/zevç**
Zavahir	Görünüm, görünüş. Dış yüz	**zeva:hir**
Zaviye	1- Açı 2- Köşe 3- Küçük tekke.	**za:viye**
Zaviye-i hariciyye	Dışaçı	**za:viye~i ha:rici:ye**
Zaviye-i kaime	Dikaçı	**za:viye~i KA:/ime**
Zaviyetan	İki açı	**za:viyeta:n**
Zaviyetan-ı haricetan	İki dışaçı	**za:viyeta:nı ha:riceta:n**
Zaviyevi	Açısal	**za:viyevi:**
Zayi	1- Kayıp, yitik, yitmiş 2- Zarar.	**za:yi**
Zayiat	Kayıplar, yitikler	**za:yi~a:t**
Zeamet	İmparatorluk döneminde Sipahilere verilen en büyük tımar	**zea:met**
Zeban	Dil, lisan	**zeba:n**
Zebani	1- Cehennem meleği 2- Çok iri yarı kimse.	**zeba:ni:**
Zebaniyye	Zebaniler	**zeba:ni:ye**
Zeber	Üst	**zebEr**
Zeberced	1- Zümrütten daha açık yeşil renkte, parlak bir süs taşı 2- Erkek adı.	**zebErced**
Zebil	Pislik, gübre	**zebi:l**

Zebun	Aciz, güçsüz, zayıf	**zebu:n**
Zebun-küş	Zayıfı ezen; güçsüze acımayan	**zebuNküş**
Zebur	Hz. Davut'a indirilen kutsal kitap	**zebur**
Zeccac	Camcı. Sırça işi yapan	**zecca:c**
Zecren	Yasaklayarak	**zeC/rEn**
Zecri	Zorlayıcı, zorlayan; cebri	**zeCri:**
Zeferat	Birkaç nefes almak	**zefèra:t**
Zehab	Bir fikre kapılma, sanma; sanı. Sabit fikir	**zeha:p**
Zehab-ı batıl	Boş fikir	**zeha:bıba:TıL**
Zehadet	Zahitlik; dine aşırı bağlılık	**zeha:det**
Zeheb	Altın	**zehep**
Zehr	Canlıyı öldürebilen madde. Ağu	**zehir**
Zehra	1- Yüzü nurlu olan 2- Kadın adı.	**zèhra**
Zehr-ab	Zehirli su	**zehra:b**
Zehr-efşan	Zehir saçan	**zehrèfşa:n**
Zehrevi	Koruyucu, koruyan	**zehrevi:**
Zehrin	Zehir gibi acı	**zehri:n**
Zeirat	Vücuttan gelen sesler	**ze/i:ra:t**
Zekâ	Zihin keskinliği. İnsan aklı	**zekâ:**
Zekât	Her yıl mal ve paranın zorunlu ödemeler dışında kalan 40'ta birinin fukaraya dağıtılması.	**zekât**
Zekavet	1- Zekâ, zekilik 2- Kadın adı.	**zekâ:vet**
Zeker	1- Erkek 2- Erkeklik organı, kamış.	**zekEr**
Zekevat	Zekâtlar	**zekèva:t**

Zeki	1- Akıllı kişi. Çabuk kavrayan; zeyrek 2- Hali temiz olan 3- Erkek adı.	**zeki:** **zeki**
Zekiyye	1- Temiz kadın 2- Kadın adı.	**zekiye**
Zelalet	Alçaklık	**zelâ:let**
Zelazil	Depremler	**zelâ:zil**
Zeliha	1- Kadın adı 2- Yusuf Peygamberin eşi.	**zeli:ha**
Zelil	Alçak; aşağılanan; hor görülen	**zeli:l**
Zelzal	Deprem	**zeLzâ:l**
Zelzele	Deprem	**zELzeLe**
Zeman	Devir, süre, vakit	**zama:n**
Zeman zeman	Ara sıra; devirli olarak	**zamanzaman**
Zemane	Şimdiki zaman; bu devir	**zema:ne**
Zemani	Vakitle ilgili	**zema:ni:**
Zemherir	22 Aralık – 31 Ocak arasındaki kışın en soğuk dönemi	**zEmheri:**
Zemin	1- Yer; yeryüzü 2- Taban, döşeme 3- Asıl, temel.	**zemi:n**
Zemin ü zeman	Durum, vaziyet. Yer ve zamanın uygunluğu	**zemi:nü zèma:n**
Zemistan	Kış	**zemista:n**
Zemzem	Kâbe yakınlarında, aynı adlı kutsal suyun çıkarıldığı kuyu	**zEmzEm**
Zemzeme	1- Nağme 2- Altın sarısı 3- Recaizade Mahmut Ekrem'in bir şiir kitabı.	**zEmZeme**
Zen	Kadın	**zEn**
Zenan	1- Kadınlar 2- Dövenler, vuranlar.	**zena:n**

Zenane	Kadına ait	**zena:ne**
Zenan-name	Kadın için yazılmış eser	**zenanna:me**
Zenbil	Hasırdan örülmüş, saplı torba	**zembil**
Zencebil	Hindistan'dan gelen bir baharat türü	**zEncefil**
Zenci	Siyah ırktan olan kimse	**zenci**
Zencir	1- Uç uca sıralanmış demir veya madenden oluşmuş dizi 2- Sıra, dizi.	**zincir**
Zencir-bend	1- Zincire vurulmuş 2- Halk şiiri koşmalarda, ilk mısraın son kelimesinin ikinci mısra başında tekrarı.	**zencirbEnt**
Zencirek	Elyazması kitapların kenarına yapılan halka biçimli süsler	**zencirek**
Zend	1- Zerdüştlerin kendilerine indiğine inandıkları kitap 2- Çakmaklarda taşı ateşlemeye yarayan demir halka 3- Kolun dirsekle bilek arasındaki iki kemikten içte olanı.	**zEnd**
Zen-dost	Zampara; kadın düşkünü	**zEndost**
Zenen	Sümüklü	**zenEn**
Zengel	Çan; çıngırak	**zeNgEl**
Zengule	1- Çıngırak 2- Türk müziğinde bir makam.	**zeNgû:le**
Zenim	1- Bir topluluğa sonradan katılan 2- Soysuz.	**zeni:m**

Zenin	Sümük	**zeni:n**
Zenne	1- Ortaoyununda kadın rolünü oynayan erkek 2- Kadın.	**zenne**
Zennube	1- Dansçı kız 2- Kadın adı.	**zennu:be**
Zen-perest	Kadına düşkün	**zEmpErest**
Zer	1- Altın. Para 2- Sarı 3- Oruç; çile orucu.	**zEr**
Zerd-alû	Sarıerik. Ham kayısı	**zErda:li**
Zerde	Safran, pirinç ve şekerle yapılan bir tatlı	**zErde**
Zerdi	Sarı renkte	**zErdi:**
Zer-dost	Cimri	**zErdosT**
Zerdüşt	Ateşe tapan	**zErdüşt**
Zerdüşti	1- Ateşe tapan; Mecusi 2- Zerdüşt'ün kurduğu dinden olan.	**zErdüşti:**
Zerea	Ekilmiş tarla	**zere~a**
Zer-efşan	1- Altın dağıtan 2- Bir lâle türü 3- Kadın adı.	**zerefşa:n**
Zer-ger	Kuyumcu	**zErger**
Zer-i kâmil	Has altın	**zerikâ:mil**
Zerk	Şırınga ile verme	**zErk**
Zerka	Mavi göz	**zErKa:**
Zer-keş	Altın işlemeli	**zErkeş**
Zer-nigâr	1- Altın yaldızlı 2- Kadın adı.	**zErnigâ:r**
Zerre	Çok küçük parçacık; molekül	**zerre**
Zerrin	1- Altın gibi. Parlak. Sarı 2- Altından yapılma 3- Kadın adı.	**zerrin** **zerrin**
Zerzevad	Sebze	**zErzevat**
Zevacir	Yasakçılar, yasaklayanlar	**zeva:ci:r**

Zeval	1- Yerinden yurdundan ayrılma 2- Sonu gelme, yok olma.	**zevâ:l**
Zevali	Öğle vakti	**zeva:li:**
Zevane	İki tarafı açık boru	**zeva:ne**
Zevat	Zatlar, kişiler	**zeva:t**
Zevc	1- Karı-kocadan her biri 2- Kadına göre eşi. Koca.	**zevç**
Zevce	Erkeğin nikâhlandığı kadın; eş	**zevce**
Zevci	Karıkocaya ait	**zevci:**
Zevciyyet	Karıkocalık durumu	**zevci:yet**
Zeveban	Ergime	**zeveba:n**
Zevgan	Organ kayması	**zevga:n**
Zevk	1- Haz, hoşlanma, hoşduyum 2- Eğlence 3- Güzeli seçebilme yeteneği 4- Alay etme.	**zeVk**
Zevk-alûd	Zevkle karışık	**zeVKa:lû:d**
Zevk-i selim	Sezme yeteneği	**zeVKıseli:m**
Zevk perest	Eğlence düşkünü	**zeVKperEst**
Zevk ü tarab	1- Şenlik 2- Türk müziğinde bir makam.	**zeVKutara:b**
Zevk-yab	Zevk alan	**zeVKya:b**
Zevrak	1- Zemzem takımı 2- Kayık. Gemi.	**zevra:K**
Zevrak-ı derun	Gönül gemisi	**zevra:Kıderu:n**
Zeyl	1- Ek, devam 2- Ek yazı.	**zeyil**
Zeylen	Ek olarak	**zeylEn**
Zeyl-name	Sigorta poliçesindeki değişiklik nedeniyle yapılan yeni poliçe	**zeyilna:me**

Zeyn ül- abidin	1- Kulların süsü; kulların en güzeli 2- Erkek adı.	**zèynela:bidi:n**
Zeyrek	1- Zeki, anlayışlı; uyanık 2- Bazı bitkilerin yağlı tohumu.	**zeyrèk**
Zeyt	Yağ	**zeyt**
Zeytun	Zeytingillerden ağaç ve meyvesi	**zeytin**
Zeytuni	Kahverengiye çalan yeşil	**zeytu:ni:**
Zeyyat	1- Zeytinyağı üretip satan 2- Erkek adı.	**zeyyat**
Zıdd	1- Aksi, tersi 2- Karşıt.	**zıT**
Zıddan	İki zıt	**zıd/dan**
Zıddiyyet	1- Zıtlık, karşıtlık 2- Geçimsizlik.	**zıddiyet**
Zıkkım	Zakkum	**zıgKım**
Zılâl	Gölgeler	**zılâ:l**
Zımar	Namus	**zıma:r**
Zımnen	Üstü kapalı anlatım; dolayısıyla	**zım/nen**
Zımni	Üstü kapalı olarak anlatılan	**zımni:**
Zımni irade izharı	İsteğini üstü kapalı bildirme	**zımni: ira:de izha:rı**
Zırh	Demirden yapılma savaş giysisi	**zırh**
Zıya	Kaybolma, yitme; yitim	**zıya:**
Ziba	Süslü; yakışıklı; güzel	**zi:ba:**
Zifaf	Gerdek. Gerdeğe girme	**zifaf**
Zifiri	Çok kara	**zifi:ri:**
Zift	Katrandan elde edilen, katı, siyah ve yapışkan madde	**zift**
Zihaf	Uzun sesli bir harfin, vezin zorunluluğu ile kısa okunması	**ziha:f**

Zi' hayat	Yaşayan, canlı	**zi:haya:t**
Zihn	Canlıların anlama, bilme, unutmama kudreti. Zihin	**zihin**
Zihnen	Hafıza bakımından	**zihnen**
Zihni	1- Zihinle ilgili. Akıldan 2- Erkek adı	**zihni:** **zihni**
Zihniyyat	Zihne ait esaslar	**zihniya:t**
Zihniyyet	Anlayış. Düşünce biçimi, kafa	**zihniyet**
Zikr	1- Anma, hatırlama 2- Bildirme, söyleme 3- İbadet.	**zikir**
Zikr-i aleni	Dervişlerin topluca zikretmeleri	**zik/ri aleni:**
Zi'l-hicce	Arabî ayların sonuncusu. 10. günü Kurban Bayramıdır	**zilhicce**
Zi'l-ka'de	Arabî ayların 11.si	**zilKa:de**
Zillet	Horluk, hakirlik, alçaklık; alçalma	**zillet**
Zil-yed	Sahibi kendisi olsun olmasın, bir mal ya da kıymeti elinde bulunduran ve kullanan kişi.	**zilyèt**
Zil-zal	Deprem	**zilzâ:l**
Zimam-dar	Yönetici	**zimamda:r**
Zimem	Zimmetler	**zimem**
Zimmet	1- Üstüne geçirme, üzerinde bırakma 2- Bir ticari kuruluşun, bir dönem içindeki mal alış ve stoklarıyla giderleri. 3- Üst; üstte.	**zimmet**
Zimmi	Hristiyan ve yahudilerin İslâm Devletine verdikleri vergi	**zimmi:**

Zin	Eyer	**zi:n**
Zina	Nikâhsız cinsel birleşme	**zina:**
Zina-kar	Yasadışı cinsel birleşmede bulunan	**zina:kâ:r**
Zindan	1- Yeraltı hapihanesi 2- Çok karanlık yer.	**zindan**
Zindani	Zindan gibi yer	**zinda:ni:**
Zinde	1- Diri, canlı, dinç 2- Sağlam; güçlü kuvvetli.	**zinde**
Zinde-dil	Uyanık. Açık yürekli	**zindedil**
Zinde-gân	Zinde olanlar	**zindegâ:n**
Zinet	1- Süs, bezek 2- Kadın adı.	**ziynet**
Zinhar	Sakın! Asla! Aman! olmasın!	**zin/ha:r**
Zir	1- Aşağı 2- Sazın en ince teli.	**zi:r**
Zira	...den dolayı, çünkü	**zi:ra:**
Zira	Dirsekten orta parmak ucuna kadar olan uzunluk ölçüsü	**zira:**
Ziraat	Tarım, çiftçilik	**zira:at**
Zirai	Tarımla ilgili. Tarımsal	**zira:~i:**
Zira-i mimari	Eskiden dülgerlerin kullandığı 28 parmak uzunluğundaki ölçü.	**zira:ği mi:ma:ri:**
Zirek	Uyanık	**zi:rek**
Zirin	Aşağıdaki	**zi:rin**
Zir-i zemin	Yerin altı	**zi:rizemi:n**
Zir ü zeber	Alt üst	**zi:rüzebEr**
Zirve	1- Doruk, tepe 2- Bir şeyin en üstü.	**zirve**
Zi-şan	1- Şerefli 2- Kadın adı.	**zi:şa:n**
Ziver	1- Süs; süsleme 2- Erkek adı.	**zi:vEr**

Ziya	1- Aydınlık; ışık 2- Erkek adı.	**ziya:**
Ziya-dar	Işıklı, aydınlık	**ziya:da:r**
Ziyade	1- Artma, çoğalma; bolluk. Aşırı 2- Artan, kalan.	**ziya:de**
Ziyaf	Kalp paralar	**ziya:f**
Ziyafet	Konuklara veriler eğlenceli yemek. Şölen	**ziya:fet**
Ziyan	Zarar, kayıp	**ziya:n**
Ziyan-kâr	Sürekli zarar veren. Zarar edici	**ziyaNkâ:r**
Ziyaret	Birini görmeye gitme	**ziya:ret**
Ziyaret-gâh	Ziyaret edilen yer	**ziya:retgâ:h**
Ziynet	1- Süs, bezek 2- İnsanın dış görünüşü ile ilgili konular. Bedeni hususlar. 3- Kadın adı.	**ziynet**
Zuhur	Görünme, belirme, ortaya çıkma	**zuhu:r**
Zuhurat	Hesapta olmayan, umulmadık; tesadüf	**zuhura:t**
Zuhuri	1- Orta oyununda taklitçi, komik 2- Erkek adı.	**zuhu:ri:**
Zulame	Mazlumun hakkı	**zuLa:me**
Zulemat	Karanlık	**zulema:t**
Zulm	Haksızlık, eziyet, kıyım	**zulüm**
Zulmani	Karanlıkla ilgili, karanlık	**zûlma:ni:**
Zulmen	Zalimlikle, haksızlıkla	**zûlmen**
Zulmet	Karanlık	**zulmet**
Zulmet-feza	Karanlığı artıran	**zulmetfèza:**
Zulmi	Zulümle ilgili	**zûlmi:**
Zulul	Gölgeler	**zulû:l**
Zulüm	Eziyet	**zulüm**
Zurba	Bir şeyi zorla yaptıran	**zorba**

Zübab	Sinek	**züba:b**
Zübde	Öz; özet; sonuç	**zübde**
Zübeyr	1- Yazılı kısa metin; pusula	**zübèyr**
	2- Erkek adı	**zübèyir**
Zübur	1- Kitaplar	**zübu:r**
	2- Mektuplar.	
Zücac	Cam	**züca:c**
Zücaciyye	Cam, porselen ve sırçadan yapılma eşya ve bunların satıldığı yer	**züca:ciye**
Zühal	1- Satürn gezegeni	**zuhâl**
	2- Kadın adı.	
Zühdi	1- Kendini ibadete veren, dünyanın geçiciliğine inanan	**zühdi:**
	2- Erkek adı	**zühtü**
Züheyr	Araplarda erkek adı	**züheyr**
Zühre	1- Venüs yıldızı	**zühre**
	2- Kadın adı.	
Zührevi	Cinsel temasla bulaşan	**zührevi:**
Zühul	Geciktirme, ihmal	**zühû:l**
Zükam	Nezle	**zükâ:m**
Zülâl	1- Güzel ve tatlı su	**zülâ:l**
	2- Yumurta akı	
	3- Kadın adı.	
Zülam	Züğürt, parasız	**zülâ:m**
Zül-celâl	1- Celâl sahibi. Korkutan	**zülcelâ:l**
	2- Büyük olan ve korkulan Allah.	
Züleyha	1- Hz. Yusuf'un eşi	**züleyha:**
	2- Kadın adı.	
Zülf	1- Yüzün iki yanından sarkan saç lülesi	**zülüf**
	2- Erkekte favori	
	3- Sevgilinin saçı.	
Zülfa	Yaklaşma, yakınlık	**zülfa:**

Zülfekar	1- Hz. Ali'nin iki çatallı kılıcı	**zülfiKA:r**
	2- Erkek adı	**zülfiKar**
Zülf-i bi karar	Şekilden şekle giren zülüf	**zül/fi bi:Kara:r**
Zülf-i dil-ara	Gönüle hoş gelen zülüf	**zülfidilâ:ra:**
Zülf-i nigâr	Türk müziğinde bir makam	**zülfinigâ:r**
Zülf-i yar	1- Sevgilinin saçı	**zülfiya:r**
	2- Menfaat, çıkar.	
Zül-kadr	Şerefli itibarlı	**zülkadr**
Zül-karneyn	1- Çift boynuzlu	**zülKarnèyn**
	2- Büyük İskender	
	3- Kur'an-ı Kerim'de adı geçen bir zat.	
Züll	Horluk, hakirlik, küçülme, alçalma	**zûl**
Zül-zal	Zelzele, deprem; sarsılma	**zilzâ:l**
Zümer	1- Gruplar, zümreler	**zümEr**
	2- Kur'an-ı Kerim'de bir sure.	
Zümre	Takım, grup; topluluk, camia	**zümre**
Zümrüd-ü anka	Masallarda geçen büyük kuş	**zümrüdü aNKA:**
Zün-nun	Yunus Peygamber	**zünnu:n**
Zürafa	Afrika'da yaşayan, boyu ve boynu uzun otçul hayvan	**zürA:fa**
Zürefa	Zarifler. Güzel konuşan, zeki ve duygulu kişiler.	**zürefa:**
Zürra	Çiftçiler	**zürra:**
Zürriyet	Nesil, kuşak, soy, döl	**zürriyet**
Züyuf	Ayarı düşük paralar. Kalp paralar	**züyu:f**
Züyul	Ekler, ilâveler	**züyû:l**

SÖZLÜKTE YER ALAN KELİMELERİN KAYNAKLARI

Anadolu Notları — Reşat Nuri Güntekin
Ben Sana Mecburum — Attila İlhan
Bilgelerin Yolunda — Prof. Dr. Sadık Tural
Biz İnsanlar — Peyami Safa
Büyük Türk Musikisi Ansiklopedisi — N.Yılmaz Öztuna
Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu
Çanakkale Savaşları menkıbeleri — Mehmet İhsan Gençcan
Çile — Necip Fazıl Kısakürek
Dede Korkut Hikâyeleri — Prof. Dr. Muharrem Ergin
Diyet — Ömer Seyfettin
Edebi Metinler (MEB1999) — Komisyon
Edebiyat (Lise1,2) — Prof. Dr. Mehmet Kaplan
Güldeste — Yunus Emre
Günlerin Getirdiği — Nurullah Ataç
Han Duvarları — Faruk Nafiz Çamlıbel
İntibah — Namık Kemal
Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Sözlüğü — Kültür Bakanlığı
Kendi Gök Kubbemiz — Yahya Kemal Beyatlı
Kıyafetül İnsaniyye fi şemailül Osmaniyye — Seyyid Lokman Çelebi
Kitab-ül Bahriyye I — Piri Reis
Kültür ve Sanat — Kültür Bakanlığı 1971
Leylâ ile Mecnun — Prof. Dr. İskender Pala
Meydan Larousse Ansiklopedisi 1972
Moğollar, Cengiz Han — Prof. Dr. Zeki Velidi Togan

Muallim Naci	Prof. Dr.Celâl Tarakçı
Nutuk 1934	M. Kemal Atatürk
Osmancık	Tarık Buğra
Osmanlı Bahçeleri ve Hasbahçeler	Prof. Dr. Nurhan Atasoy
Osmanlı Yer Adları	Tahir Sezen
Osmanlıca Türkçe Lûgat	Ferit Devellioğlu
Osmanlıca Türkçe Sözlük	Ahmet Doğan
Osmanlıca Türkçe Sözlük	Mustafa Nihat Özön
Safahat	Mehmet Akif Ersoy
Sanat (Kültür Bakanlığı 1977)	
Tarihsel Terimler Sözlüğü	A.Timur Bilgiç
TDK Türkçe Sözlük1945, 1988,1998	
Teşkilât-ı Esasiye Kanunu 1921	
Türk Dili ve Edebiyatı (I, II, III)	Mahir Ünlü / Ömer Özcan
Türk ve İslâm Devletleri (Türkiye Gazetesi)	
Türkçenin Grameri	Prof. Dr. Tahsin Banguoğlu
Türkçülüğün Esasları	Ziya Gökalp
Türkiye Cumhuriyeti Anayasası 1924	
Türkiye Cumhuriyeti Anayasası 1982	
Türkleşmek, İslâmlaşmak, Muasırlaşmak	Ziya Gökalp
Üsküp'ten Kosova'ya	Yavuz Bülent Bakiler

Bu sözlük, dilimizin tarihî geçmişinde kullanılan söz varlığımızın doğru telâffuzu amacıyla yazıldı. İmparatorluklar kurulan coğrafyalarda yüzyıllarca kullanılan bir lisanın edebiyat kitaplarında, eski romanlarda, kanun metinlerinde ve ansiklopedilerde kalan kelimelerinin çok küçük bir bölümünü kapsayan bu sözlük, aynı zamanda dilimizin doğru telâffuzu amacıyla yapılan ilk sistematik çalışma sayılır.

Onbinlerce kelime arasından seçilen sınırlı sayıdaki sözcüklerin telâffuzu, bu çalışmada yer almayan diğer kelimeler için de anahtar sayılabilir.

Bir yayında doğru sözcüklerin kullanılmasının yanısıra, kelimelerin doğru seslendirildiğini duymak, izleyici ve dinleyicilerin en doğal hakkıdır.

RTÜK
Bilkent Plaza B/2 Blok 06530 Bilkent / ANKARA
e-mail: rtuk@rtuk.org.tr
Tel: (0312) 297 50 00

Semih Ofset (0.312) 341 40 75